

சமூக மாற்றத்திற்கான வழிமுறை

இமாம் ஹஸனுல் பன்னாவின்
சிந்தனைகள்

கலாநிதி

முஹம்மத் அப்துர் ரஹ்மான் அல்-முர்ஸி ரமழான்

FAIZAL FAREED
AHATHTHIMURIPPU
140, Rasool Nagar, Nahavillu, Palavi 61280
Tel: 077 0352027, 032 2269077

சமூக மாற்றத்திற்கான வழிமுறை

இமாம் ஹஸனுல் பன்னாவின் சிந்தனைகள்

பாகம் - 02

கலாநிதி முஹம்மத் அப்துர் ரஹ்மான்
அல்-முர்ஸி ரமழான்

தமிழில்: அஷ்-ஷெய்க் பீ.எம்.எம்.இர்பான்

வெளியீட்டெண் 33

ISBN 978-955-8226-15-5

சமூக மாற்றத்திற்கான வழிமுறை

இமாம் ஹஸனுல் பன்னாவின் சிந்தனைகள்

பாகம் - 02

கலாநிதி முஹம்மத் அப்துர் ரஹ்மான் அல்-முர்ஸி ரமழான்
தமிழில்: அஷ்ஷெய்க் பீ.எம்.எம். இர்பான் (நளீமி)

பதிப்புரிமை©: MMC

378 பக்கங்கள்

ஏப்ரல் 2014

1000 பிரதிகள்

தளக்கோளம், அட்டை வடிவமைப்பு: அஸார் வஸீர்

அச்சகம்: ஏ.ஜே. பிரின்ட்ஸ், தெஹிவளை.

Price: Rs. 400/-

வெளியீடு:

மீள்பார்வை ஊடக மையம்

No. 49, Sri Mahinda Dharma Mawatha (Perth Road), Colombo-09.

Tel: 0112 691258, 077 222 7569

meelparvai@gmail.com, www.meelparvai.net

உள்ளடக்கம்

பதிப்புரை	05
எட்டாம் அத்தியாயம் 'தேச விடுதலையும் சுதந்திரமும்' என்ற இலக்கு தொடர்பாக	07
ஒன்பதாம் அத்தியாயம் 'இஸ்லாமிய ஆட்சி' என்ற இலக்கு தொடர்பாக	35
பத்தாம் அத்தியாயம் பிற தேசங்களை விடுவித்தல், சர்வதேசக் கட்டமைப்பை மீட்டெடுத்தல், கிலாபத், உலகுக்கு ஆசானாகத் திகழ்தல் முதலிய இலக்குகள் தொடர்பாக...	119
பதினோராம் அத்தியாயம் தஃவாவின் நிலைப்பாடுகள் மற்றும் ஜமாஆவின் கொள்கைகள் பற்றிய விளக்கம்	157

பதிப்புரை

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்.

வரலாற்றின் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் சமூக புனர்நிர்மாணிகளும் சீர்திருத்தவாதிகளும் தோற்றம் பெற்றுள்ளனர். இது இறைநியதிகளில் ஒன்று என்பதை இறைதூதரின் வாக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈன்றெடுத்த இமாம் ஹஸனுல் பன்னா (றஹ்) மாபெரும் சீர்திருத்தவாதிகளுள் ஒருவர். நவீன தஃவா களத்தின் தந்தை என வர்ணிக்கப்படுபவர்.

இஸ்லாமிய சமூக மாற்றம் பற்றிய அவரது சிந்தனைகள் குறித்து அறபு மொழியில் வெளிவந்த நூலின் தமிழாக்கமே 'சமூக மாற்றத்திற்கான வழிமுறை' எனும் இந்நூலாகும்.

சமநிலைத் தன்மை, பூரணத்துவம், யதார்த்தவாதம் ஆகிய இஸ்லாத்தின் தனிப் பண்புகளைப் பிரதிபலிப்பதாகவே இமாம் ஹஸனுல் பன்னாவின் சமூக மாற்ற சிந்தனை அமைந்துள்ளது. தனிநபர் சீர்திருத்தம், இஸ்லாமிய குடும்ப உருவாக்கம், இஸ்லாமிய சமூக அமைப்பு, இஸ்லாமிய தேச உருவாக்கம், சர்வதேச இஸ்லாமிய தலைமைத்துவம் என்ற வகையிலான படிமுறை மாற்றத்தின் புள்ளிகளை நோக்கி நகர்கின்றது இமாம் பன்னாவின் அணுகுமுறை.

இமாம் பன்னாவின் இந்த அணுகல் வெறுமனே ஒரு கோட்பாடோ, நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத தத்துவமோ அல்ல. ஒவ்வொரு

படிமுறையும் எவ்வாறு செயல்வடிவம் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அதற்கான உழைப்பும் தியாகமும் எவ்வாறு முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் மிகத் தெளிவாக அவர் இனங்காட்டியுள்ளார்.

இமாம் ஹஸனுல் பன்னா (றஹ்) அவர்களின் சமூக மாற்றம் பற்றிய சிந்தனையையும், அவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சகோதரத்துவ அமைப்பின் சமூக அரசியல் மாற்றம் பற்றிய அணுகுமுறையையும் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு விரிவான நூல் தமிழில் இதுவரை வெளிவரவில்லை. அந்த இடைவெளியை நிரப்பும் நோக்கில் கலாநிதி அப்துர் ரஹ்மான் அல் முர்ஸி ரமழான் அவர்களால் எழுதப்பட்ட இவ்வாய்வு நூல் எளிய தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் முதலாம் பாகம் பெப்ரவரி 2014 இல் வெளிவந்தது. அதற்கு நல்ல வரவேற்பைத் தந்த வாசகர்களுக்கு எமது நன்றிகள். மீள்பார்வை ஊடக மையம் இதன் இரண்டாம் பாகத்தை இப்போது வெளியிட்டுள்ளது. வாசகர்கள் அனைவரும் இதன் மூலம் நிறைந்த பயனைப் பெற வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

இந்நூலை அழகு தமிழில் பெயர்த்த அஷ்ஷெய்க் பீ.எம்.எம். இர்பான் (நஸீமி) அவர்களுக்கும், இந்நூலை வெளியிடத் துணை நின்ற அனைவருக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்றி கூற கடமைப் பட்டுள்ளோம்.

அல்லாஹ் எமது எண்ணங்களை ஏற்று உயர்ந்த கூலியை வழங்குவானாக.

பதிப்பாசிரியர்

மீள்பார்வை வெளியீட்டகம்

2014/04/15

‘தேச விடுதலையும் சுதந்திரமும்’ என்ற இலக்கு தொடர்பாக

பீடிகை

ஜமாஆவின் இலக்குகளையும் செயற்பாட்டு படிமுறைகளையும் வரையறுக்கும்போது இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“இஸ்லாமியமல்லாத அனைத்து அன்னிய அரசியல், பொருளாதார, ஆன்மீக அதிகாரங்களிலிருந்தும் தேசத்தை விடுவிப்பதனுடாக அதனை சுதந்திரமடையச் செய்தல்.”⁽¹⁾

இதன்மூலமாக தேசிய விடுதலையையும், கொள்ளைக்கார ஆக்கிரமிப்பாளர்களை முஸ்லிம்களது நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி முழுமையான சுதந்திரத்தை ஏற்படுத்துவதையும் அவர் கட்டாயக் கடமையாகக் குறிப்பிடுகிறார். “இஸ்லாமிய அரசை நிறுவுதல்” என்ற இலக்கைச் சாதிப்பதற்கு முன்னர், ஜமாஆ கவனம் செலுத்த வேண்டிய அடிப்படையானதோர் இலக்காக இது உள்ளது. முஸ்லிம் சமூகத்தை உருவாக்குதல் என்ற இலக்குடன் இணைந்த வகையில் செல்லும் இச்செயற்பாடு, அதன் விசேட கூறொன்றாகவும் அமைகிறது.

1. அத்-தஆலீம், பக். 394

அவர் கூறுகிறார்:

“நாம் எமது பூமியில் இருக்கும்போது வேற்று நாடென்று நம்பித் து அத்துமீறினால், எகிப்தின் ஒவ்வொரு சாண் நிலத்துக்காகவும் நமது உடல், உயிர், செல்வம், புதல்வர்கள் முதலிய அனைத்தையும் அர்ப்பணம் செய்வோம். இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் அப்போது இத்தேசத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக தம்மிடமுள்ள உயிர், பொருள் அனைத்தையும் அர்ப்பணிப்பதற்கான பூரண தயார்நிலையில் இருப்பார்கள்.”⁽²⁾

போராட்டத்தின் பரிமாணங்களை விளக்கும் வகையில் அவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“சர்வதேச யஹூதியம், அரபு இஸ்லாமிய சமுதாயங்களுக்குச் சவாலாக நின்று, அவற்றின் புனிதஸ்தலங்கள் மீது ஆயுதங்கள் கொண்டு அத்துமீறும் அந்த யுகத்தைக் காண்போம் என்ற நல்லெண்ணம் நமக்குள்ளது. அந்தச் சவாலை நிச்சயம் நாம் ஏற்றுக் கொள்வோம். அந்த அத்துமீறலை எதிர்த்து அழிக்கும் பாக்கியத்தை அல்லாஹ் எமக்காக மீதப்படுத்தி வைத்திருக்கிறான் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கை எமக்குள்ளது.”⁽³⁾

தேசம், அதன் சுதந்திரம், ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து அதனை விடுவித்தல், அதன் உரிமைகளையும் அரசியல் இறைமைகளையும் பெற்றெடுப்பதற்காக உழைத்தல் என்பவற்றைச் சாதிப்பதற்காக உம்மா பின்பற்ற வேண்டிய முறைவழியின் பண்புகளை இமாம் பன்னா இவ்வாறு சுட்டிக் காட்டுகிறார்:

“நீண்ட, கசப்பான, கஷ்டம் நிறைந்த, இடையறாத போராட்டமொன்று இதற்காக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். பூரண ஐக்கியம், பரிபூரண சகோதரத்துவம், உள்ளங்களை உள்ளங்களோடும் முயற்சிகளை முயற்சிகளோடும் இணைக்கக்கூடிய ஒருமித்த உணர்வு...

2. முதக்கிறாதுல் பக். 298

3. 'அல்-மபாஹில்' சஞ்சிகை. ஜனவரி 1951 இல் பிரசுரித்த கட்டுரை. 'அல்-தஹ்வா' சஞ்சிகையில் (ஜனவரி - பெப்ரவரி 1999) அது மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டது.

என்பவையின்று இப்போராட்டம் சாத்தியப்படப் போவதில்லை. இவற்றோடு சேர்ந்து சத்தியப் பாதையில் நிலைத்துநின்று, நன்மையை நோக்கி சீராகச் செல்லும் பண்பும் நமக்கு அவசியம். இவையனைத்தும் சாத்தியப்படும் அந்நாளில் ஒரு தடைகூட நமது பாதையில் நின்றுபிடிக்க முடியாது. நாம் எமது உரிமைகளை மிக விரைவில் வென்றடைய வேண்டும். விசுவாசம், அன்பு ஆகிய இரண்டிலிருந்தும் உருவாகும் உண்மையான ஐக்கியமே இப்போது நமக்குள்ள கரும் தேவையாகும். இவற்றை அடைய வழியேதும் உள்ளதா!?”

ஆங்கிலேய ஆக்கிரமிப்பாளர்களை எதிர்ப்பதற்கு இமாம் பன்னா எவ்வாறு இஹ்வான்களைத் தயார்ப்படுத்தினார் என்பதையும், சமூகத்தை எவ்வாறு தட்டியெழுப்பினார் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். கால்வாய்ப் போராட்டங்களின்போது ஆங்கிலேயர்களுக்கெதிராக அவர்கள் பல தியாகங்களைப் புரிந்தனர். அவற்றில் சில பக்கங்களை வரலாறு இன்றுவரை வெளிப்படுத்தவே இல்லை.⁽⁴⁾ அதேவேளை வேறுபலர் உணர்ச்சிமிக்க கோஷங்களோடும் உரைகளோடும் தமது பணியைச் சுருக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சுதந்திரம் என்பது பகுதியளவிலான சுதந்திரமாகவோ, இராணுவ ரீதியான வாபஸ் பெறுதலாகவோ இல்லாமல், அனைத்துப் பகுதிகளிலும் முழுமையாகக் கிட்டக்கூடிய உண்மையான சுதந்திரமாக அமையவேண்டும் என இமாம் பன்னா நிபந்தனை விதிக்கிறார். அந்த வகையில், பொருளாதார, கலாசார, சமூக, அரசியல் ரீதியான அனைத்து அந்நிய அதிகாரங்களிலிருந்தும் விடுபடுதல் அவசியமாகும்.

‘அந்நிய அதிகாரம்’ என்பது கலாசாரம், சிந்தனை, நோக்கங்கள், இலட்சியங்கள் முதலிய அம்சங்களை உள்ளடக்குகின்ற அனைத்து இஸ்லாமியமல்லாத அதிகாரங்களையும் குறிக்கும் பிரயோகமாகும்.

4 பார்க்க: “அல்-இமாமுஷ் ஷஹீத் ஹாமிலு லிவாஇ அத-தஃவ ஃபில் கர்னில் இஷ்ரீன்”, உஸ். புஆத் அல்-ஹஜ்ரஸ், இஃவான்களது ஆங்கிலேய எதிர்ப்பு தொடர்பான பகுதி

எனவே விடுதலை என்பது அதன் உண்மைப் பொருளிலான விடுதலையாக அமைய வேண்டும். அவ்வாறின்றி வெற்றுக் கோஷங்களாகவோ, ஓர் ஆக்கிரமிப்பாளனை விரட்டிவிட்டு மற்றோர் ஆக்கிரமிப்பாளனை மாற்றுப் பெயர்களில் கொண்டு வருவதாகவோ, அந்நிய சக்திகள் வரைந்து தரும் எல்லைக்குள் சுற்றிவருவதாகவோ அது அமைந்துவிடக் கூடாது. இச்சதந்திரம் ஒரு புனிதக் கடமை என்பதையும், அதில் தளர்ந்து கொடுக்க எவருக்கும் உரிமையில்லை என்பதையும் இமாம் பன்னா சுட்டிக் காட்டுகிறார்:

“தூய இஸ்லாம் சுதந்திரத்தைப் பிரகடனப்படுத்தி புனிதப்படுத்துகிறது. தனிமனிதர்கள், குழுமங்கள், சமுதாயங்கள் முதலிய அனைவருக்கும் அந்தச் சுதந்திரத்தை அதன் மிகச்சிறந்த பொருளில் அது உறுதிப்படுத்துகிறது. சுதந்திரமாக இருப்பதை கண்ணியமாக நினைக்குமாறும். அதனைப் பேணிப் பாதுகாக்குமாறும் அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கிறது. காலனியம் என்ற பெயரில் நிகழும் இச்சர்வதேசக் கொள்ளையை அது முழுப்பலத்துடன் எதிர்க்கிறது. ஒரு சமுதாயம் மாத்திரம் மேலாதிக்கம் செலுத்துவதையோ, ஒரு சமூகம் மற்றோர் சமூகத்தை சிரமத்துக்கு உள்ளாக்குவதையோ அதன் போதனைகள் ஒருபோதும் ஏற்பதில்லை.”⁵⁾

“அதனால்தான் உயிராலும் செல்வத்தாலும் ஜிஹாத் புரிவதை அது (இஸ்லாம்) கட்டாயக் கடமையாக்கியது. தஃவாவுக்கு பாதுகாப்பு உத்தரவாதம் வழங்குவதற்காக அதனை ஃபர்ஸு கிஃபாயாவாக அது ஆக்கியது. முஸ்லிமல்லாத படைகளால் தேசம் ஆக்கிரமிக்கப்படும்போது அந்த அத்துமீறலைத் தடுப்பதற்காக ஜிஹாத் புரிவதை உம்மாவின் அனைத்து அங்கத்தவர்கள்மீதும் அது ஃபர்ஸு ஐன் ஆக்கியுள்ளது. அதன் பாதையில் ஷஹீதாவதை ஈமானின் மிக உயர்ந்த படித்தரமாக அது ஆக்கியிருப்பதோடு முஜாஹிதிகளுக்கு இவ்வுலகில் உதவியும் ஆதரவும் தந்து மறுமையில் நிரந்தர வாழ்வையும் இன்பத்தையும் தருவதாக வாக்களிக்கிறது. ஈமானுக்கு அடுத்து மிகச் சிறந்த அமலாக ஜிஹாாதை அது பிரகடனப்படுத்துகிறது.

5. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ முவ்இன் நினாயில் இஸ்லாமி, பக். 308

“விசுவாசம் கொண்டு, புலம்பெயர்ந்து, அல்லாஹ்வின் பாதையில் தமது செல்வங்களாலும் உடல்களாலும் போராடியவர்கள் அல்லாஹ்விடம் மிக மகத்தான அந்தஸ்து கொண்டவர்களாவர். மேலும், அவர்களே வெற்றியாளர்களாவர்” [தஃபா:20]⁽⁶⁾

“இந்தவகையில்தான், இஸ்லாமிய நாடுகளமீது அத்துமீறிய... அத்துமீறி வருகின்ற எந்த அரசும் அநியாயக்கார அரசே என இஹ்வான்கள் எண்ணுகின்றனர். அந்த அத்துமீறல் தடுக்கப்பட வேண்டும். முஸ்லிம்கள் தம்மைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டு அந்த அத்துமீறலிலிருந்து விடுபடுவதற்காக ஒன்றுபட்டு உழைக்க வேண்டும்.”⁽⁷⁾

இக்காலனியக் கொள்கைக்கும், வரலாற்றில் நிகழ்ந்த இஸ்லாமிய வெற்றிகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை அவர் பின்வருமாறு தெளிவுபடுத்துகிறார்:

“முஸ்லிம் வெற்றியாளன் தனது வாளைத் தோளில் சுமந்து கொண்டு அல்லாஹ்வின் பூமியெங்கும் படையெடுத்துச் சென்ற போது உலக இலாபங்களை எதிர்பார்த்துச் செல்லவில்லை. சமூகங்களதும் சமுதாயங்களதும் செல்வங்கள் எதிர்பாராமல் தன் கைகளில் வந்து குவிந்து போவதிலும், அவற்றைத் தனது உமையாக்கிக் கொள்ள அவன் விரும்பவில்லை. ஒரு தஃவாவைப் பற்றிய விசுவாசம் அவனிடமிருந்தது. ஒரு தூதை அவன் சுமந்திருந்தான். சத்தியம், நீதி, சமாதானம் முதலிய கொள்கைகளை உலகில் பாதுகாப்பதே அவனது பணியாக இருந்தது.”⁽⁸⁾

“இஸ்லாம், முஸ்லிம் உம்மாவை அல்லாஹ்வின் தூதை பூமியில் பேணிப் பாதுகாக்கும் நம்பிக்கையாளனாகக் கருதுகிறது. இந்த அமானித்தத்தின் காரணமாக உலகில் அதற்கு ஆசானின் அந்தஸ்து

6. முஷ்கிலாதுளா ஃபீ ழுவ்இன் நிளாயில் இஸ்லாமி, பக். 309

7. அல்-முஃதாறுல் ஹாமிஸ், பக். 205

8. முஷ்கிலாதுளா ஃபீ ழுவ்இன் நிளாயில் இஸ்லாமி, பக். 308

(ஔமாவிய அந்தஸ்து அல்ல.) உள்ளது. எனவே, அது எவருக்கு முன்னாலும் இழிவடையக் கூடாது. எந்தப் படையெடுப்பாளனுக்கும் அத்துமீறலானுக்கும் கொள்ளைக்காரனுக்கும் முன்னால் அது தலை குனியக்கூடாது.

“அரைவாஹ் முஃமின்களுக்கெதிராக காபீர்களுக்கு எந்த வழியையும் வைக்கமாட்டான்.” [அந்-நிஸா: 141]⁹

சுதந்திரத்தைப் பெறுவதும், ஆக்கிரமிப்புப் படைகளை தேசத்தை விட்டு விரட்டியடிப்பதும் இஸ்லாமிய அரசு உருவாவதற்கு முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய அடிப்படையான ஒரு நடவடிக்கையாகும். விடுதலையின் எஞ்சிய பகுதிகளையும், சமூக, கலாசார, பொருளாதார துறைகளிலான பூரண சுதந்திரத்தையும் பொறுத்த வரை, உம்மா அவற்றிலும் ஒரு கட்டத்தைக் கடந்து தனது சொந்தக் காலில் நிற்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அதன் பிறகே இஸ்லாமிய அரசு தோற்றம் பெற வேண்டும். அப்போதுதான் அந்த அடிப்படையில் நின்று, அனைத்துத் துறைகளிலும் உம்மாவை எழுச்சி பெறச் செய்து, பரிபூரண சுதந்திரத்தையும் தேவையான முன்னேற்றத்தையும் அதனால் சாத்தியப்படுத்த முடியும்.

ஆக்கிரமிப்பாளனை அப்புறப்படுத்துவதற்கான படிமுறை நடவடிக்கைகள்

கொள்ளைக்கார ஆக்கிரமிப்பாளனை இஸ்லாமிய தேசத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துவதற்குப் பொருத்தமான படிமுறை நடவடிக்கைகளையும் பொதுவான மையச்சிந்தனைகளையும் இமாம் பன்னா வரைந்திருக்கிறார். அப்போதைய கட்டத்தில் எகிப்தை ஆக்கிரமித்திருந்த ஆங்கிலேயர்களை அவர் எதிர்கொண்டிருந்தார்.

9. முஷ்கிலாதுலா ஃபீ ழவ்இன் நிளாமில் இஸ்லாமி, பக். 308

1. உம்மாவின் துயில்கலைத்து, அறிவூட்டி, இச்சவாலுக்கு முகங்கொடுக்கும் வகையில் தயார்படுத்துதல்

இஸ்லாமியப் புரிதல், இஸ்லாம் தனது புதல்வர்கள் மீது விதித்துள்ள கடமைகள் என்பவற்றிலிருந்து இத்தயாரிப்பு பிறக்கவேண்டும். சமூகத்தை இவ்வாறு துயிலெழுப்பித் தயார்படுத்துவதற்காக எல்லா வகையான தனிநபர் மற்றும் கூட்டு வழிமுறைகளையும் இமாம் பன்னா பயன்படுத்துகிறார். ஏனெனில், அப்போதுதான் அது முழுச் சமூகமும் உடன்பாடு கண்டு கோரிக்கை விடுக்கக் கூடிய பலமான அகிதாவாக மாறும். நாட்டிற்குள்ளேயும் வெளியேயும் மக்களை ஏமாற்றுவோரது போலி விளையாட்டுக்களையும் அவர் அம்பலப்படுத்தினார்:

“பிரசுரங்களையும் அறிக்கைகளையும் வெளியிட்டு, மக்கள் அறியாதிருக்கும் அவர்களது உரிமைகளை நாம் தெளிவுபடுத்துவோம். ஏமாற்றக்காரர்களது திரைமறைவு விளையாட்டுக்களையும், நாட்டிற்குள்ளேயும் வெளியேயும் இருந்து மக்களைப் போலி மயக்கத்தில் ஆழ்த்திக் கொண்டிருப்போரையும் அம்பலப்படுத்துவோம். எல்லா இடங்களிலும் பாரிய மாநாடுகளை நடாத்தி இக்கருத்தில் மக்களை ஒன்று திரட்டுவோம்.”¹⁰⁾

“தொற்றுநோய் போன்ற அவர்களது சிந்தனைகள், எமக்கு மத்தியில் பரவாமல் தடுப்பது நமது கடமையாகும். எதிரிகள் பற்றிய நல்லெண்ணத்தை ஏற்படுத்தி, போலிக் கோட்பாடுகளாலும் மயக்கும் வார்த்தைகளாலும் நமது நாடி நரம்புகளில் போதையேற்ற முயல்பவர்களை நாம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அக்கோட்பாடுகளுக்கும் வார்த்தைகளுக்கும் கீழே மறைந்திருக்கும் நோக்கம் கிழக்கத்திய தேசிய உணர்வைச் சீர்கெடுப்பதும், இஸ்லாமிய ஐக்கியத்தை இல்லாதொழிப்பதும் மட்டுமே.”¹¹⁾

10. இஜ்திமாஉ றுஅஸாஇல் மனாதிக்

11. வாஜிபுல் ஆலமில் இஸ்லாமி அமாம் மா நஸஸ பிஹி

2. இவ்விவகாரம் தொடர்பாக மக்களைக் கருத்தொற்றுமைப் படுத்தி, சக்திகளையும் முயற்சிகளையும் ஒன்று திரட்டுதல். அதற்கான திட்டங்களை ஒழுங்கிணைத்தல்.

“முயற்சிகளையும் திட்டங்களையும் ஒருமுகப்படுத்தும் வகையிலான இஸ்லாமிய மாநாடொன்றை நடாத்துவதற்கு நாம் அழைப்பு விடுப்போம்.”⁽¹²⁾

“இவ்வனைத்துப் புதிய சர்வதேச சூழ்நிலைகளுக்கும் முன்னால் நாம் நிற்கிறோம். நமது பிரச்சினைகள் ஒரேமாதிரியாக அமைந்திருக்கின்றன. ஏனெனில், அவையனைத்தும் ஒரே பிரச்சினையே. விடுதலையையும் சுதந்திரத்தையும் பூரணப்படுத்தி, காலனியம், சுரண்டல் என்பவற்றின் தளைகளை நாம் உடைத்தெறிய வேண்டும் என்ற பொருளை அது தருகிறது எனவே, இஸ்லாம் தோன்றிய முதல் நாளிலேயே முஸ்லிம்கள்மீது அது விதியாக்கிய கடமையை நோக்கி நாம் திரும்ப வேண்டும். ஒற்றுமையை ஈமானியக் கருத்தியல்களில் ஒன்றாக இஸ்லாம் ஆக்கியிருந்த நான் அது. அக்கருத்தியலில் நாம் ஐக்கியப்பட வேண்டும்; அணிதிரள வேண்டும்.”⁽¹³⁾

3. சர்வதேச ரீதியாக- அரசாங்கங்கள்மீதும் சமூகங்கள்மீதும்- அழுத்தம் ஏற்படுத்தக் கூடிய ஊடகப் பிரசாரமொன்றை மேற்கொள்ளல். அதன்மூலமாக பிரச்சினையைத் தெளிவு படுத்தி அதற்கான ஆதரவைத் திரட்டுதல்:

“தேசிய இஸ்லாமிய விவகாரம் தொடர்பாக சமூகங்களையும் அரசுகளையும் கிளர்ந்தெழச் செய்யக்கூடிய சகோதரர்களை அனைத்து அன்னிய நாடுகளுக்கும் நாம் அனுப்பி வைப்போம்.”⁽¹⁴⁾

அன்னிய அரசுகள் மீதும் சர்வதேச அமைப்புகள் மீதும் இவ்வாறு ஊடக அழுத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும், ஒப்பீட்டளவில்

12. இஜ்திமாஉ றுஅலாஇல்

13. முஷ்கிலாநுனா ஃபீ ழவ்இன், பக். 229

14. இஜ்திமாஉ றுஅலாஇல், பக். 270

அது பெறும் அந்தஸ்து என்ன என்பதை இமாம் பன்னா புரிந்திருந்தார். சுயத்தில் தங்கியிருப்பதே அனைத்தையும்விட அடிப்படையானது என்று அவர் அறிந்திருந்தார்.

“இவை அனைத்தும் பயனளிக்காது போய்விட்டால் -புதிய உலகில் நமக்கு நீதி கிடைக்காவிட்டால்- நம்மை நாம் நியமப்படுத்திக் கொள்வது எவ்வாறு என்பதையும், முஃமின்களான எமக்கும் அபாண்டம் சமத்தும் அநியாயக்காரர்களான அவர்களுக்கும் இடையில் பலமான திரையொன்றை ஏற்படுத்திக் கொள்வது எப்படி என்பதையும் நாம் அறிவோம்.”¹⁵

“கண்டனம் மாத்திரம் போதுமானதல்ல என்பதை முஸ்லிம்கள் ஆழ்ந்து நம்ப வேண்டும். அது பயனளிக்கக் கூடியதுமல்ல. கண்டனம் எழுப்புவதால் பொறுப்பு நீங்கி விடப்போவதில்லை. உரியவர்தனது கடமையை நிறைவேற்றி விட்டார் என்றும் பொருளாகாது. எனவே, கண்டனங்களில் மாத்திரம் தங்கியிப்பது சரியானதல்ல இதுவே நான் அடைய விரும்பும் நிலைப்பாடு.”¹⁶

4. அரசாங்கங்களின் பலவீனத்தையும், அவற்றை விரும்பியவாறு திசை திருப்புகின்ற அன்னியத் தலையீட்டையும் எதிர்கொள்ளல். இச்சீர்கேட்டை எதிர்ப்பதற்கு பொது அபிப்பிராய அழுத்தத்தைப் பிரயோகித்தல்:

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“எகிப்து மற்றும் பிற அரபு - இஸ்லாமிய சமூகங்களது வாழ்வில் ஊழலும் சீர்கேடும் பரவுவதற்கு மிக முக்கியமான காரணியாக அமைந்திருப்பது இவ்வன்னிய ஆட்சியும் அன்னியத் தலையீடுமே. அரசாங்கங்களது மிகமோசமான பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தி அன்னிய அரசு தனது தேவைகளையும் திட்டங்களையும் வெளிப்படையாகவோ மறைமுகமாகவோ சாதித்துக் கொள்கிறது. இவ்விரு

15. இஜ்திமாஉ றுஅஸாஇல், பக். 270

16. வாஜிபுல் ஆலமில் இஸ்லாமி அமாம மா நஸை பிஹி

வெளிப்பாடுகளையும் எதிர்த்துப் போராடுவதே சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான முதல் வாயிலாகும். இவ்விரு நெருப்பு களிலிருந்தும் மக்கள் விடுபடவேண்டும். இல்லையேல் அனைத்து முயற்சிகளும் வீணாகிவிடும்.”¹⁷)

5. ஆக்கிரமிப்பாளர்களுடனான சாத்வீக முயற்சிகள்

பேச்சுவார்த்தை, மத்தியஸ்தர்களை நியமித்தல் முதலிய சாத்வீக முயற்சிகள் தொடர்பான நிலைப்பாட்டையும் இமாம் பன்னா வரையறை செய்துள்ளார். ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வெளியேற்றுவதற்கு இவ்வழி முறைகள் பயன்படுத்தப்படுவதை அவர் மறுக்கவில்லை. ஆயினும், அவற்றின்மூலமாக முழு உரிமைகளும் பெற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என நிபந்தனை விதிக்கிறார். எமது உரிமைகளை அல்லது சுதந்திரமான நாட்டத்தைப் பறித்துக் கொள்வதற்காகவோ, அல்லது அவற்றிலேதாவது ஒரு பகுதியை விட்டுக்கொடுக்கச் செய்வதற்காகவோ, அல்லது இழுத்தடிப்புச் செய்து ஆக்கிரமிப்புக் காலத்தை நீட்டிப்பதற்காகவோ அவை அமைந்து விடக்கூடாது.

அவர் கூறுகிறார்:

“சாத்வீக வழிமுறைகளும், பேச்சுவார்த்தைகளும், பகைமையை முடிவுக்குக் கொண்டுவரலும் உரிமைகளை உரியவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுக்கச் செய்ய வழிவகுக்குமானால் அவற்றை இஸ்லாம் வரவேற்கிறது.

“அவர்கள் சமாதானத்துக்குப் பணிந்து வந்தால், அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைத்து நீரும் பணிந்து சொல்வீராக!”

[அல்-அன்ஃபால்: 61]

நபி(ஸல்) அவர்களுக்கு இரு விடயங்களில் தெரிவு வழங்கப் பட்டால் அவற்றுள் மிக இலகுவானதையே- அது ஹராமானதாக இல்லாத பட்சத்தில் அன்னார் தெரிவு செய்வார்கள்.

17. இஜ்திமாஉ றுஅஸாஇல், பக். 258

பேச்சுவார்த்தையானது உரிமையை முழுமையாகப் பெற வழி வகுக்குமானால் அது சாத்வீக வழிமுறையைச் சார்ந்ததே. நபி(ஸல்) அவர்கள் ஹுதையியாவில் பேச்சுவார்த்தையை நடாத்தியுள்ளார்கள்.

மத்தியஸ்தர்களை நியமிப்பது உரிமைகளைப் பெற வழிவகுக்குமானால் அதுவும் கூட சாத்வீக வழிமுறையைச் சார்ந்ததே. இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களோ நேர்வழி நடந்த ஃகலீபாக்களில் எவருமோ காபிர் ஒருவரை மத்தியஸ்தராக நியமிப்பதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதுபற்றி நமக்குத் தெரியாத போதிலும், அல்-குர்ஆன் வசனத்தின் பொதுவான பொருளின் படி, அவ்வாறு செய்வதற்கு இடமிருக்கிறது. ஏனெனில், அது நன்மையொன்றுக்கான உடன்பாடாகும். முஸ்லிம்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் இன்றி நலன் பயப்பதாக அது இருக்குமானால் இஸ்லாம் அதனைத் தடை செய்யாது.¹⁸

ஐக்கிய நாடுகள் சபையினதும் பிற சர்வதேச நிறுவனங்களதும் தீர்மானங்களில் நாம் காண்பது போன்று, சர்வதேச நலன்களையும் ஆசைகளையும் அடைந்துகொள்ளும் நோக்கோடும் மேற்கொள்ளப்படும் மத்தியஸ்தத்தைப் பொறுத்தவரை அதற்கு எந்தப் பெறுமானமும் கிடையாது. அதனை எவ்வகையிலும் நாம் ஏற்கப் போவது மில்லை. அந்தவகையில்தான், பலஸ்தீனை அரபிகளுக்கும் யூதர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்கும் ஐக்கிய நாடுகள் சபைத் தீர்மானத்தை இமாம் பன்னா நிராகரித்தார். தன்னிடமிருந்த அனைத்தையும் கொண்டு அத்தீர்மானத்தை எதிர்த்து அவர் போராடினார்.

அவர் கூறினார்:

“நாம் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தினோம். எனினும், ஆங்கிலேயர்களது பிடிவாதம், இறுகிய போக்கு, தந்திரோபாயம் என்பவற்றின் காரணமாக எந்த முடிவையும் எம்மால் எட்ட முடியவில்லை. நாம் மத்தியஸ்தம் வேண்டினோம். எனினும், சர்வதேச நலன்களுக்கும்

18. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ ழவ்இன், பக். 224

காலனியப் போராசைகளுக்கும் முன்னால் எதனையும் எம்மால் அடைய முடியவில்லை.”

இப்பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்பாகவும், அவற்றின் பின்னணியில் கிடைத்த அடைவுகள் தொடர்பாகவும் ஊடகங்கள் வழங்கிய விளம்பரங்களால் இமாம் பன்னா ஏமார்ந்து விடவில்லை. வெற்று வார்த்தைகளும் கோஷங்களும் யதார்த்த உண்மைகளைவிட்டு அவரைப் பராக்காக்கி விடவும் முடியாது. எனவேதான் தொடர்ந்து கூறுகிறார்:

ஒரு நல்ல எழுத்தாளர் கூறினார்: “நமது பிரச்சினைபற்றிய பரவலான ஊடக விளம்பரத்தின் மூலமாகவும், உலகின பார்வைக்கு அதனை எழுத்துக் காட்டி, இருபக்கப் புரிந்துணர்வு என்ற குறுகிய எல்லைக்குள்விருந்து சர்வதேச மத்தியஸ்தம் என்ற பரந்த தளத்துக்கு அதனைக் கொண்டுவந்ததன் மூலமாகவும் கௌரவமான அடைவொன்றை நாம் சாதித்திருக்கிறோம்.” அது உண்மைதான். ஆனால் யதார்த்தத்துடன் ஒப்புநோக்கிப் பார்க்கும்போது அதனால் எந்தப் பயனும் விளையப் போவதில்லை. ஏனெனில், நாம் இன்னும் ஓர் அடிகூட முன்னேறாமல் ஆங்கிலேயர்களுடன் அதே இடத்திலேயே நிற்கிறோம். மட்டுமன்றி, இத்தேக்கநிலை பல்வேறு கேள்விகளும் குழப்பமும் தோன்றக் காரணமாகியிருக்கிறது.”¹⁹

6. எதிர்ப்பைப் பகிரங்கப்படுத்தலும், எல்லா வகையான ஒப்பந்தங்களையும் தொடர்புகளையும் ரத்துச் செய்தலும் இவ்வெதிர்ப்புக்காக எல்லா வகையிலும் மக்களைத் தயார்படுத்தலும்

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“இச்சாத்வீக முயற்சிகள் தோல்வியடையுமாயின் ‘உடன்படிக்கைகளை முறித்துக்கொள்ளல்’ பற்றிய இஸ்லாத்தின் நிலைப்பாடு மிகத் தெளிவானது. எதிர்ப்பைப் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்தல், பின்னர்

19. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ ழவ்இன், பக். 225

அனைத்து ஜிஹாதிய வழிமுறைகளையும் உடனடியாகக் கைக் கொள்ளல் என்பவற்றின் மூலமாக அந்நடவடிக்கை அமையும்.¹⁾⁽²⁰⁾

“ஆக, எதிர்ப்பை வெளிப்படையாகத் தெரிவித்து, அவர்களுக்கும் நமக்கும் இடையிலான அனைத்து ஒப்பந்தங்களையும் உடன்படிக்கைகளையும் ரத்துச் செய்வதாக தெளிவான முடிவுக்கு வருவதன் மூலமாக ‘மொத்தமான துண்டிப்பு’ நிலைக்கு வருவது மட்டுமே இப்போது எஞ்சியுள்ளது. நைல்நதிப் பள்ளத்தாக்கில் வாழும் சமுதாயம் அவர்களுடன் யுத்தம் புரியும் நிலைக்கு வந்தவிட்டதாக (அது பாதகமானதாக இருந்தாலும்) நாம் பிரகடனப்படுத்துவோம். அதற்கேற்ப நமது வாழ்வையும் ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்வோம்.

- பொருளாதார ரீதியாக: நம்மிடமும், நமது அரபு-முஸ்லிம் சகோதரர்களிடமும், நட்பு நாடுகளிடமும் நாம் உள்ளவற்றுடன் போதுமாக்கிக் கொள்வோம்.
- சமூக ரீதியாக: கண்ணியம், கௌரவம், சுதந்திர வேட்கை முதலிய உணர்வுகளை உற்சாகப்படுத்துவோம்.
- செயற்பாட்டு ரீதியாக: அல்லாஹ்வின் தீர்ப்பு வரும்வரை முழு சமூகத்தையும் இராணுவ ரீதியாகப் பயிற்றுவிப்போம்.⁽²¹⁾

“இதற்காக மிகப் பரந்தளவிலான, முழுமையான பிரசார மொன்றினூடாக மக்களது உள்ளங்கள் தயார்ப்படுத்தப்பட வேண்டும். சமூக சூழ்நிலைகள் அனைத்தும் இதற்கேற்ற வகையில் மாற்றப்பட வேண்டும்.¹⁾⁽²²⁾

“ஆரம்பமாக இப்பணி தனிநபர்களுக்கோ, அமைப்புக்களுக்கோ கைகூடப் போவதில்லை. ஆரம்பமாகவும் இறுதியாகவும் அரசாங்கமே அதற்குப் பொறுப்பாக நிற்க வேண்டும்.¹⁾⁽²³⁾

20. முஷ்கிலாதுளா ஃபீ ழவ்இன், பக். 225

21. முஷ்கிலாதுளா ஃபீ ழவ்இன், பக். 225

22. முஷ்கிலாதுளா ஃபீ ழவ்இன், பக். 225

23. முஷ்கிலாதுளா ஃபீ ழவ்இன், பக். 225

இதனால்தான், இச்சீர்திருத்தக் கண்ணோக்கை இமாம் பன்னா அரசாங்கங்களை நோக்கிக் கொண்டு சென்றார். அனைத்து வழிகளிலும் தமது பணியை நிறைவேற்றுமாறு அவற்றுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். செயல்பூர்வமான நடவடிக்கைகளில் இறங்குவதற்கு அவற்றினீம்து அழுத்தம் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டுமெனக் கோரினார். குறைந்தபட்சம் ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கெதிராக பொது மக்களால் மேற்கொள்ளப்படும் இராணுவ நடவடிக்கைகளைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பையாவது அவை ஏற்க வேண்டும் என்பது அவரது கோரிக்கையாக இருந்தது.

7. பகிஷ்கரிப்பு என்ற ஆயுதம்

கொள்ளைகார ஆக்கிரமிப்பாளனையும் அவனுக்கு உதவுவோரையும் எதிர்ப்பதற்குரிய பொது மக்கள் மயப்பட்ட சாதனங்களுள் ஒன்றாக இப்பகிஷ்கரிப்பு அமைகிறது. பொருளாதாரம், சமூக வியல், கலாசாரம், ஊடகம் முதலிய அனைத்து வகையிலும் இப்பகிஷ்கரிப்பு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென இமாம் பன்னா அழைப்பு விடுகிறார்.

“இவ்வெதிர்மறையான ஆயுதம் அவர்களது நோக்கத்தை ஒழித்துக் கட்டி, அவர்களது அத்துமீறலுக்குப் பதிலடி கொடுக்கும் என்பதை அவர்கள் கண்டு கொள்வார்கள்.”⁽²⁴⁾

“இஸ்லாமியம் அல்லாத பழக்கவழக்கங்களையும் உற்பத்திப் பொருட்களையும் பகிஷ்கரித்தல்.”

“பழக்கவழக்கங்கள், வழக்காறுகள், உற்பத்திப் பொருட்கள் முதலியவற்றில் கீழைத்தேயம் சாராத அனைத்தையும் பகிஷ்கரித்தல், இஸ்லாமிய கிழக்கத்தியப் பற்றுணர்வை கண்ணியமாகக் கருதுதல்.”⁽²⁵⁾

24. இஜ்திமாஉறுஅஸாஇல்

25. வாஜிபுல் ஆலமில் இஸ்லாமி அமாம் மா நலல பிஹி

“முழு இஸ்லாமிய உலகும் தனது ஆன்மாவையும் உணர்வையும் அன்பையும் உதவியையும் நம்மை நோக்கி நீட்டுகிறது. அவர்களுக்கு உதவக் கூடிய சகோதரர்களாகவும், அவர்களது உதவியைப் பெறத்தக்க சகோதரர்களாகவும், அது எம்மைக் காண்கிறது.”⁽²⁶⁾

“இந்த வகையிலான போராட்டம், ஐக்கியம், திரட்சி என்பவற்றின் மூலமாகவே நாம் விடுதலை பெற முடியும். செல்வங்களுக்காகவும் ஆட்சிகளுக்காகவும் பேராசையோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கும் சமுதாயங்களுக்கும் நாடுகளுக்குமிடையில் சர்வ தேச சமநிலை ஒன்றைப் பேணவும் இதுவே வழிவகுக்கும்.”⁽²⁷⁾

8. இராணுவ நடவடிக்கை உள்ளிட்ட இப்பரிபூரண எதிர்ப்புக்கு சிறந்த தயாரிப்பும் அர்ப்பணங்களும் தேவை. மனிதர்கள் அதற்காக தயார்ப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

“பொதுமக்கள் அர்ப்பணிப்புக்கு முழுத் தயார் நிலையில் இருக்கிறார்கள். எனினும் விடுதலைக்கு அல்லது வீர மரணத்துக்கு இட்டுச் செல்லக் கூடிய தெளிவான, நன்கு வரையப்பட்ட பாதையில் அவர்கள் வழிநடத்தப்பட வேண்டும்.”⁽²⁸⁾

9. காலனியத்துக்கு எதிரான இராணுவப் போராட்டத்தில் ஜமாஆ முழுப்பலத்துடன் பங்களிப்பது மட்டுமன்றி, அப்போராட்டத்தின் முதுகெலும்பாகவும் அது திகழல்

இமாம் பன்னாவின் திட்டமிடல் உண்மைத்தன்மை வாய்ந்ததாக இருந்தது. ஜமாஆவையும் பொதுமக்களையும் இத்துறைக்காகத் தயார்ப்படுத்துவதில் அவர் வெற்றி பெற்றார். அவர் ஷஹீதானதன் பிறகு கொள்ளைக்கார ஆக்கிரமிப்பாளன் நாட்டை விட்டு அகலும்

26. நஹ்வன் நூர், பக். 275

27. முஷ்கிலாதுனா ஃபீழ்வின், பக். 314

28. முஷ்கிலாதுனா ஃபீழ்வின், பக். 311

நிலை தோன்றியது. காலனியத்துக்கு எதிரான ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஜமாஆ, பலமாகப் பங்கேற்றிருந்தது. கால்வாய்ப் போராட்டங்களின்போது பல அர்ப்பணங்களையும் உயிர்த் தியாகங்களையும் அது வழங்கியது.⁽²⁹⁾

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“விசுவாசத்துடன் நாம் போராடும்போது ஆயுதப் பலத்திலோ, அதிகரித்த படைகளிலோ, போர்த்தளபாடங்களிலோ தங்கியிருப்பதில்லை. ஏனெனில், இவை எதுவுமே எம்மிடம் இல்லை என்பதை நாம் அறிவோம். எமது கைகளையும் கால்களையும் பிணைத்திருக்கின்ற கனமான விலங்குகளின் சுமையையே மிக ஆழமாக நாம் உணர்கிறோம்.”⁽³⁰⁾

“இந்த உணர்வுகளின் வெளிச்சத்தில் நாம் செயற்படுவோம். ஈமானும் எதிர்பார்ப்பும் எம்மை எம்பித் தள்ள, சத்தியத்தைக் கொண்டு செயற்படுவோம்.”⁽³¹⁾

இம்மோதலானது தஃவாவின் நியமங்களுடன் இணைந்த வகையிலும் பரந்த கண்ணோக்கின் அடிப்படையிலுமே இடம்பெறும்.

இமாம் பன்னாவின் கொள்கைகளில் அத்தகைய பரந்த நோக்கை நாம் காண்கிறோம்:

01. உம்மாவைத் துயிலெழுப்பி உண்மையாகத் தயார்ப்படுத்தல். அவ்வாறே, இக்களத்தினுள் நுழைவதற்காக ஜமாஆவையும் தயார்படுத்தல். இந்த வகையில், சுதந்திரம் பெறும் நாளுக்காக தனியான ஒழுங் கொன்றை அமைத்து, பயிற்றுவித்துத் தயார்ப்படுத்தும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

29. பார்க்க: 1. அல்-முகாவமதுஸ் ஸிரர்ரியா ஃபீ கனாதிஸ் ஸுவைஸ், உஸ்தாத் காமில் அஷ்-ஷரஃப்

2. அல்-இமாமுஷ் ஷஹீத் ஹாமிலு லிவாஇ

30. இஜ்திமாஉ றுஅஸாஇல், பக். 258

31. இஜ்திமாஉ றுஅஸாஇல், பக். 270

ஜமாஆ உம்மாவின் முன்னணியில் நின்று போராட்டத்தை வழிநடாத்தவும், தியாகங்கள் புரியவும், பொதுமக்கள் அதனைச் சூழ நின்று உதவவும் பலப்படுத்தவும் பங்கேற்கவும் கூடியவகையில் அத் தயாரிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

02. எவ்விதத் தயாரிப்போ, அனைத்தையும் உள்ளடங்கிய தெளிவான திட்டமோ இன்றி அகஸ்மாத்தாக போராட்டத்தில் இறங்குவதையும், வெறும் இராணுவச் சாகசங்களாக அது அமைவதையும், உம்மாவிலிருந்து வேறான நிலையில் அது இடம்பெறுவதையும் இமாம் பன்னா நிராகரிக்கிறார்.

03. ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வெளியேற்றி விடுதலை பெறுவதோடு ஜமாஆவின் பங்குப்பணியும் முடிந்துவிடுவதை அல்லது அந்த இலக்கோடு மாத்திரம் ஜமாஆ சுருங்கி விடுவதைக்கூட அவர் நிராகரிக்கிறார். ஏனெனில் அது முக்கியமான இலக்கொன்றாக இருந்தபோதிலும் பல்வேறு இலக்குகளையும் கட்டம் கட்டமான நடவடிக்கைகளையும் உள்ளடக்கிய பரிபூரணமான தொகுப்பொன்றினுள் அடங்குகின்ற ஓர் இலக்கு மட்டுமே. அவ்வணத்து இலக்குகளையும் நோக்கி ஜமாஆ உழைக்க வேண்டும். அவை ஒன்றுடன் ஒன்றுமோதவோ அல்லது பகுதியளவிலான இலக்கொன்றுடன் அவை சுருங்கி விடவோ கூடாது.

அந்தவகையில்தான், ஜமாஆவைக் கட்டியெழுப்புதல், அதன் இருப்பையும் தொடர்ச்சியையும் ஆழப்படுத்தல், அதன் இலக்குகளைச் சாதிப்பதற்கான உழைப்பு முதலிய அனைத்தும் சுதந்திரம் என்ற இலக்குடன் சமமாகவும் சமாந்தரமாகவும் செல்லும் எனக் கண்டோம்.

அதற்கேற்பவே ஜமாஆ தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொண்டு, பொருத்தமான நேரத்தையும் சூழ்நிலையையும் கவனத்தில் கொண்டு களத்தில் இறங்கியது. மோதலால் விளைந்த சமைகளை நெஞ்சுரத்துடன் தாங்கிக் கொண்டது. அர்ப்பணங்களையும் வீரமரணங்களையும் வழங்கியது. தடைகளுக்கும் எதிரிகளது கூட்டான எதிர்ப்புக்கும் முகம் கொடுத்தது, களத்தில் நிலைத்து நின்று,

தஃவாவைப் பாதுகாப்பதற்கான தனது ஆற்றலை அல்லாஹ்வின் அருளால் வெளிப்படுத்தியது, பலஸ்தீனிலும் சுயஸ்கால்வாயிலும் இஹ்வான்கள் மேற்கொண்ட ஜிஹாதுக்கு பதிலடியாக, எதிரிகள் மிகப்பலமான தாக்குதல்களை தொடுத்தனர். ஆயினும் அவை அனைத்தையும் -அல்லாஹ்வின் உதவியால்- எதிர்கொண்டு, பலத்தோடும் உரத்தோடும் அது வெளியேறியது. தனது முழுமையான தஃவாவை தொடர்ந்து மேற்கொண்டது.

04. ஆங்கிலேயக் காலனியத்தை எதிர்கொண்டு, நாட்டைவிட்டு விரட்டியடிக்கப்படுவதற்கான அந்த விடுதலை நாளுக்காக, இமாம் பன்னா அனைத்துத் துறைகளிலும், எல்லா வகையான வழிமுறைகளிலும் இஹ்வான்களையும் பொதுமக்களையும் தயார்படுத்தினார். எதிர்பார்க்கப்பட்ட அந்த நாளுக்கு, 'இரத்தநாள்' என்றும் பெயரிட்டிருந்தார். பயனற்ற கிளைப் போராட்டங்களில் ஒருதுளி எகிப்திய இரத்தத்தையும் சிந்தவிடாமல், அந்த நாளுக்காக அவர் எதிர்பார்த்திருந்தார். எனினும், அந்த நாளையும் அதில் இஹ்வான்கள் காட்டிய வீரத்தையும், ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் எகிப்திலிருந்து வாய்ப்பெறுவதையும் அவர் காண முன்னர், இறைநாட்டம் முந்திக் கொண்டது. எதிரிகளது சதித்திட்டத்தால் அவர் ஷஹீதாக்கப்பட்டார். பலஸ்தீன ஆக்கிரமிப்புக்களுக்குத் தடையாக அமைந்திருந்த அவரை தீர்த்துக் கட்டி, இந்த ஜமாஆவுக்குப் பேரடி கொடுப்பதே அவர்களது நோக்கமாக இருந்தது.

05. பொருத்தமான எண்ணிக்கையினர் பூரணமாகத் தயார்படுத்தப்பட்டிருப்பதுடன் இத்தயாரிப்பு சுருங்கி விடுவதில்லை. புதிது புதிதாகத் தோன்றும் நிகழ்வுகளுக்கும் பொறுப்புகளுக்கும் ஏற்ப, புதிதாக ஏற்படும் தேவைகளைத் தொடர்ச்சியாக நிறைவு செய்வதாகவும் அது அமைய வேண்டும். இத்தேவைகளில் மிக முக்கியமான கூறாக அமைவது பயிற்றப்பட்ட அங்கத்தவர்களது தேவையாகும். ஏனெனில், போராட்டம் சிறந்த அங்கத்தவர்களையும் முன்மாதிரிமிக்க ஆளுமைகளையும் உள்வாங்கிவிட்ட நிலையில், அவர்களது இடங்களுக்கு வேறு அங்கத்தவர்களைக் கொண்டு நிரப்ப வேண்டிய தேவை ஏற்படும். சிலபோது விரைவான நிகழ்வு

மாற்றங்களாலும், அழுத்தங்களாலும், போதிய அவகாசமின்மையாலும் முன்னோடி அங்கத்தவர்களது தரத்துக்கு மனதளவிலும் தர்பியா ரீதியிலும் முழுமையாகப் பயிற்றப்படாத அங்கத்தவர்கள் வந்து சேரமுடியும்.

இது அணியின் தர்பியா ரீதியாகப் பயிற்றப்பட்ட அங்கத்துவ எண்ணிக்கையைக் குறைத்து, வெறும் ஆக்ரோஷத்தை மாத்திரம் கொண்ட அங்கத்தவர்களது எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கச் செய்யக் காரணமாகலாம். உண்மையாகத் தயார்படுத்தப்படாத இத்தகைய அங்கத்தவர்கள், ஜிஹாதுக்கான குறியீடுகளாகவும் ஜனரஞ்சகத் தலைவர்களாகவும்கூட மாறமுடியும். எனினும், பலவீனமான தர்பியா உருவாக்கத்தையும், தஃவாவின் அடிப்படைகள் பற்றிய குறைவான புரிதலையும்கொண்ட இவர்கள், பின்னர் பல்வேறு பிறழ்வுகளுக்கும் சிந்தனைச் சிக்கல்களுக்கும் அமைப்புரீதியான கோளாறுகளுக்கும் ஆளாகுவர். இந்நிலையில், போராட்டத்தினதும் அதற்கான அர்ப்பணங்களினதும் விளைவாக, அணியின் அங்கத்துவப் பலமும் பிரதான கட்டமைப்பும் பலவீனமடையக் கூடிய நிலை தோன்றும்.

இமாம் பன்னாவும், அவருக்குப்பின் த.வாவின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றோரும் இத்தகைய விளைவுகள் ஏற்படாமல் தவிர்ப்பதில் வெற்றிகண்டார்கள். போராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போதே, உருவாக்கப் பணியையும் பயிற்றுவிப்பையும் பன்மடங்காக்குதல், சமநிலையோடும் எதிர்காலம் பற்றிய தொலைநோக்கோடும் போராட்டத்தில் நுழைதல், அடைய வேண்டிய இலக்குகளையும் அவற்றுக்குத் தேவையான தியாகங்களையும் நுணுக்கமாக வரையறுத்தல் என்பவற்றினூடாக இவ்வெற்றியை அவர்கள் சாதித்தார்கள்.

வேறுபல நாடுகளில் இடம்பெற்ற சுதந்திரப் போராட்ட அனுபவங்களையும், அவற்றின் முடிவுகளையும் நாம் கண்டிருக்கிறோம். எனவேதான், தர்பியா செயற்பாடு தொடர்ச்சியாகவும், நிகழ்வுகள் மற்றும் மாற்றங்கள் என்பவற்றுக்கேற்ப சமநிலையோடும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதில் ஜமாஆ மிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறது.

- இஸ்லாமியத் தேசம் என்ற கருத்தியலும், பலஸ்தீன விவகாரம் தொடர்பான நிலைப்பாடும்

'தேசம்' என்ற பிரயோகத்தை இமாம் பன்னா முழு இஸ்லாமியத் தேசத்தையும் உள்ளடக்கும் வகையிலான பரந்த பொருளில் பயன்படுத்துகிறார். இஸ்லாமும் இஸ்லாமிய உம்மாவின் ஐக்கியமும் வேண்டிநிற்பது இதுவே. அந்தவகையில், முஸ்லிம்களது அனைத்து நாடுகளிலும் இவ்விடுதலை ஏற்படுவதற்காக பரஸ்பரம் ஒத்துழைப்பது முழு இஸ்லாமிய உம்மாவினதும் கடமையாகிறது.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“இஸ்லாமிய தேசம் என்பது கூறுபடாத ஒரே தேசம் என்பதும் அதன் ஏதாவதொரு பகுதியில் இடம்பெறும் அத்துமீறல் முழுத் தேசத்தின்மீதும் இடம்பெறும் அத்துமீறல் என்பதுமே இதிலிருந்து நான் பெற விரும்பும் முடிவாகும்.”⁽³²⁾

“முஸ்லிம் வசிக்கின்ற ஒரு சாண் நிலத்துண்டைக்கூட விட்டுக் கொடுப்பது மன்னிக்கப்பட முடியாத குற்றமாகும்.”⁽³³⁾

காலம் எவ்வளவு நீண்டபோதிலும் கொள்ளைக்கார ஆக்கிரமிப்பாளர்களது விடயத்திலும் எவ்வித விட்டுக்கொடுப்போ தளர்வோ காண்பிக்கப்படக் கூடாது எனவும், நமது உரிமைகள் எவ்வகையிலும் குறையாமல் முழுமையாக மீட்டெடுக்கப்பட வேண்டும் எனவும் இமாம் பன்னா வலியுறுத்துகிறார்.

“... அதன் பிறகு, இங்கிலாந்துடன் அது எவ்வித உரிமையும் இன்றி ஆக்கிரமித்திருக்கின்ற இஸ்லாமியப் பிராந்தியங்களில் நமக்கொரு கணக்கு இருக்கிறது. அப்பிராந்தியங்களைக் காப்பாற்றி விடுவிப்பதற்காக உழைக்க வேண்டிய கடமைப்பாட்டை அங்கு வாழ்பவர்கள் மீதும், நம்மீதும் இஸ்லாம் சுமத்தியுள்ளது.”

32. அல்-முஃதறஸ் ஹாயிஸ், பக். 204

33. இலஷ் ஷபாப், பக். 180

பிரான்ஸ், இத்தாலி போன்ற நாடுகளும் இத்தகையனவே. இன்று ரஷ்யா, அமெரிக்கா, இந்தியா போன்ற நாடுகளும் இந்த ஆதிபத்திய நாடுகளின் பட்டியலில் அடங்குகின்றன.

எனவேதான் அவர் கூறுகிறார்:

“இத்தாலியுடனான நமது கணக்கு பிரான்ஸுடனான கணக்கை விடக் குறைந்ததல்ல.”

“இக்கணக்குத் தீர்க்கும் நாள் வந்தே தீரும். அந்த நாட்களை நாம் மக்களுக்கு மத்தியில் மாறிமாறி வரச்செய்கின்றோம்.”

[ஆலெக்சாண்டர்: 140]⁽³⁴⁾

“சரியானதும் பரிபூரணமானதுமான இஸ்லாமிய தஃவா என்ற வகையில், நைல்நதிப் பள்ளத்தாக்கையும், அரபு நாடுகளையும், இஸ்லாமியத் தேசத்தின் எல்லாப் பகுதிகளையும் அன்னிய ஆதிக்க சக்திகளிடமிருந்து விடுவிப்பதை உங்களது இலக்குகளில் ஒன்றாகக் கொண்டிருப்பது இயல்பானதாகும்.”⁽³⁵⁾

பலஸ்தீனப் பிரச்சினை தொடர்பாக இமாம் பன்னா வகித்த முன்னோடிப் பாத்திரம் தேசங்களை விடுவிப்பதற்கு அவர் ஆற்றிய பங்களிப்புக்கு உதாரணமாக அமைகிறது. ஏனெனில், இஸ்லாமியர் களுக்கும் மேற்குலகிற்கும் இடையிலான மோதலில் குறிப்பிடத் தக்க கூறொன்றை இப்பலஸ்தீனப் பிரச்சினை பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறது. முஸ்லிம் நாடுகள் சூறையாடப்படுவதற்கான தெளிவான எடுத்துக்காட்டாகவும் அது உள்ளது. இது தொடர்பான அவரது கூற்றுகளையும் வழிகாட்டல்களையும் இங்கு தருகிறோம். (அவற்றை விரிவாக அறிய விரும்புவோர் அவற்றுக்குரிய உசாத்துணைகளை நாட முடியும்)

34. அல்-முஃதமூல் ஹாமிஸ், பக். 150-151

35. இஹ்திமாஉ றுஅஸாஇல், பக். 251

அவர் கூறுகிறார்:

“பலஸ்தீனை மீட்டெடுப்பதற்கான ஏக வழியாக பலப்பிரயோகத்தையே இஹ்வான்கள் காண்கின்றனர்.”³⁶⁾

பலஸ்தீனைத் தூண்டுவதற்கும் இஸ்ரேலிய அரசை அங்கீகரிப்பதற்குமான தீர்மானத்தை ஐக்கிய நாடுகள் சபை வெளியிட்டபோது அத்தீர்மானத்துக்குப் பதிலாக அரபு-இஸ்லாமிய நாடுகள் உடனடியாக அவ்வமைப்பிலிருந்து வாய்ப்பெற வேண்டுமென்றும், இஸ்லாமிய சமூகங்கள் பலஸ்தீனைப் பாதுகாக்கத் தயாராக வேண்டுமென்றும் இமாம் பன்னா அழைப்பு விடுத்தார்.

அரபு நாடுகள் அமையத்தின் அரசியல் பிரிவிற்கு அவர் முன்வைத்த குறிப்புரையில் பின்வருமாறு கோருகிறார்:

“வியோனிஸம் நாட்டைவிட்டு வெளியேற வேண்டும். அல்லது சுதந்திரமான பலஸ்தீன அரசின் நிழலில் அரபிகளுடன் சேர்ந்து வாழ்வதற்கு யூதர்கள் இணங்கவேண்டும். முதலாம் உலகப் போரின் பிறகு பலஸ்தீனுக்குள் நுழைந்த அனைத்து யூதர்களும் தமது சொந்த நாடுகளுக்குத் திரும்பிவிட வேண்டும்.”³⁷⁾

பிரித்தானியத் தூதுவருக்கு அவர் முன்வைத்த குறிப்பில் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“பூமியையும் அதிலுள்ளோரையும் அல்லாஹ் சுலீகரித்துக் கொள்ளும்வரை, பலஸ்தீனில் ஒவ்வொரு சாண் நிலத்தையும் அரபு, இஸ்லாமிய நிலமாகத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கு இஹ்வான்கள் தமது உயிர்களையும் உடமைகளையும் அர்ப்பணிப்பார்கள்.”³⁸⁾

ஆக, ஜமாஆ வசதிவாய்ப்புக்கள் குறைந்ததாகவும், பாரிய அபாயங்களால் சூழப்பட்டதாகவும், உருவாக்கக் கட்டத்தை இன்னும்

36. அல்-இஹ்வான் வ ஹர்பு பலஸ்தீன், உஸ். காமில் ஷரீஃப் அல்-இஹ்வானுல் முஸ்லிமன் வல் கழிய்யதுல் பலஸ்தீனிய்யா, உஸ். புஆத் அல்-ஹஜ்றவீ

37. அல்-இஃவானுல் முஸ்லிமன் வல் கழிய்யதுல் பலஸ்தீனிய்யா, பக். 14

38. அல்-இஃவானுல் முஸ்லிமன் வல் கழிய்யதுல் பலஸ்தீனிய்யா, பக். 15

தாண்டாததாகவும் இருந்த போதிலும், யூதர்களுக்கெதிரான ஜிஹாதிலும் முஸ்லிம் உம்மாவை அதற்காகத் தயார்ப்படுத்துவதிலும் விரைந்து பங்கேற்றார். நிகழ்வுகள், மாற்றங்கள், யூதர்களுக்குப் பின்னால் நிற்கும் விரோத சக்திகளது பருமன் என்பவை பற்றிய எதிர்கால நோக்குக் கொண்டவராக இப் பிரச்சினையில் அவர் பின்வாங்கவில்லை. முஸ்லிம் உம்மாவின் அனைத்து விவகாரங்கள் தொடர்பாகவும் அவரது நிலைப்பாடு இவ்வாறு தான் அமைந்திருந்தது.

‘இஸ்லாத்தின் சோதனை’ என்ற தனது கட்டுரையில், பலஸ்தீனில் ஷஹீதான ஜமாஆ அங்கத்தவர்களுக்கான இரங்கல் செய்தியில் அவர் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“நிச்சயமாக அவர்களே சிறப்பு மிக்கவர்கள், அல்லாஹ்வின் பாதையில் தமது சத்தத்தை அவர்கள் அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப் போராட்டத்தின் கடிவாளமோ இஸ்லாத்தைப் பொருட்படுத்தாதவர்களது கரங்களில் இருக்கிறது. (அப்போது ஆட்சியாளர்களாக இருந்த ஃபாறுக் போன்றவர்களையே இப்படிக் குறிக்கிறார்). நிச்சயமாக அவர்கள் அன்னியமானவர்கள்; அன்னியமானவர்கள்; அன்னியமானவர்கள். நிச்சயமாக இஸ்ரேல் நிலைத்திருக்கும். ஏனெனில் அதன் இயக்கம் ஓர் அகீதா சார்ந்த இயக்கம். நிச்சயமாக நமது பாதை நீளமானது; பயங்கர நீளம் கொண்டது. சிந்தப் பட்டிருக்கும் இந்த அரிய இரத்தம் ஈடுகட்டப்பட முடியாதது. எத்தகைய மாபெரும் இஸ்லாமியப் போராட்டத்துக்காக இந்த இளைஞர்களை நாம் பயிற்றுவித்தோமோ, அது இன்னும் அவர்களுக்கு முன்னால்தான் இருக்கிறது.

இஸ்ரேலைப் பொறுத்தவரை, இஸ்லாம் அதனை அழித்தொழிக்கும்வரை அது நிலைத்திருக்கும். இதுவே நமது பாதை. யுத்த முகங்களும் சாகசங்களும் இப்பாதையை விட்டு நம்மைத் திசை திருப்பக்கூடாது. நிச்சயமாக நாம் ஒரு தூதின் சொந்தக்காரர்கள். இஸ்லாத்தினால் ஆளப்படாத கொள்கைகளிலும், இறைவார்த்தையால் ஆளப்படாத போராட்டங்களிலும் வைக்கப்படுகின்ற போலி எதிர்பார்ப்புகளை, அந்தத் தூது நிராகரிக்கிறது. அகீதாவைச் சுமந்து

உண்மையாகப் போராடுவோரையும் சீர்கெட்ட தலைவர்கள் மற்றும் இராணுவத்தினரையும் நமது சமூகங்கள் வேறுபடுத்திப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சிந்தப்பட்ட இவ்வரிய இரத்தம் அல்லாஹ்வின் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கான நியாயமாகவும், இந்த உம்மாவுக்கான நினைவுபடுத்தலாகவும்(அதில் பயணித்திருந்தால்) அமையும் என நம்புகிறோம்.³⁹⁾

• எதிரிகளின் இயல்பு பற்றிய ஆழ்ந்த புரிதல்

எதிரிகள் பற்றிய ஆழ்ந்த புரிதலிலும், அவர்களுடனான செயற்பாடுகளின்போது ஏமாறாமல் எச்சரிக்கையாக இருப்பதிலும் இமாம் பன்னா தனித்தன்மை வாய்ந்தவராக இருந்தார். எனவே, அவரைப் படுகொலை செய்து ஒழித்துக்கட்டுவதைத் தவிர அவர்களுக்கு முன்னால் வேறு தீர்வு இருக்கவில்லை. அந்நிலையில் அவர் ஷஹீதாக மரணிப்பது அல்லாஹ்வின் நாட்டமாக அமைந்து விட்டது.

1931 இல் அவர் ("இஸ்லாமிய உலகுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் துன்பத்துக்கு முன்னால் அதன் கடமைப்பாடு" என்ற கட்டுரையில்)⁴⁰⁾ இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்:

"முஸ்லிம்களே! எதிரியே நடுவராக இருக்க வேண்டுமென்றும், எதிரிகளிடமிருந்து நீதிபெற வேண்டுமென்றும் நீங்கள் வீணாக முயற்சிக்கிறீர்கள். அவர்களது உள்ளங்களிலிருந்து இரக்கத்தை வீணாக எதிர்பார்க்கிறீர்கள். ஆனால் அவையோ பாறைகளைப் போல் அல்லது அதைவிடக் கடுமையாக இறுகியிருக்கின்றன. சத்தியத்தின் ஒளியிலிருந்து ஒரு கீற்றைக்கூட பார்க்கமுடியாத அளவு குருடாகியிருக்கின்றன. ஆனால் அவர்கள் அனைவரும் உங்களுக்கு எதிராகத் திரண்டிருக்கிறார்கள். உங்களை அச்சுறுத்தும் வழிகள்

39. அல்-இஃவானுல் முஸ்லிமூன் வல் கழிய்யதுல் பலஸ்தீனிய்யா, பக். 40

40. அல்-இஃவானுல் முஸ்லிமூன் வல் கழிய்யதுல் பலஸ்தீனிய்யா, பக். 15

மேலும் பார்க்க: அல்-ஃபிக்ஹூஸ் ஸியாஸி இன்தல் இமாம் அஷ்-ஷஹீத் ஹஸனூல் பன்னா, கலாநிதி முஹம்மத் அப்துல் காதிர் அபூ பாரிஸ், பக். 112-113, தாருஸ் பஷீர், தந்தா.

தொடர்பாகக் கருத்தொருமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமது நோக்கங்களிலும் ஆசைகளிலும் அவர்கள் தனித்தனியாகப் பிரிந்து நின்றாலும், ஒரேயொரு வழியில் உடன்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனை நிச்சயம் நிறைவேற்றுவதாக சத்தியம் செய்திருக்கிறார்கள். இஸ்லாத்தையும் முஸ்லிம்களையும் அழித்தொழிப்பதே அது. சிலுவைப் போர்களின் வழிவந்த காழ்புணர்வாகவும், பிற்போக்குத்தனமான அரசியலாகவும் அது உள்ளது. காட்டுமிராண்டித் தனத்திற்கும் பைத்தியத்துக்கும் அண்மித்த காரியங்களில் இறங்குமாறு அவர்களை அது தூண்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

முஸ்லிம்களே! உங்களை நீங்களே ஏமாற்றிக் கொள்ளாதீர்கள். பொடுபோக்கும், எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நல்லெண்ணமும் இனிப்போதும். ஏனெனில், அந்த சமூகத்தைப் பற்றி அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் இவ்வாறு உங்களுக்கு வர்ணித்துக் காட்டுகிறான்:

“தங்களால் முடிந்தால் உங்களை உங்களது மார்க்கத்தை விட்டும் திருப்பி விடுவதற்காக உங்களோடும் அவர்கள் போரிட்டுக் கொண்டே இருப்பார்கள்.” [அல்-பகறா: 217]

தனது நபியை நோக்கி, இதைவிடத் தெளிவாக அவன் அது பற்றிக் கூறுகிறான். நீங்கள் மதம் மாறுவதையும், அவர்களுக்கு அடிமைப்படுவதையும் தவிர வேறெதனாலும் அவர்கள் திருப்தியடையப் போவதில்லை. இந்த அனைத்துக்குப் பின்னரும் கூட உங்களோடு அவர்களுக்கு பழைய பகையொன்றும் உள்ளது. அதற்காக உங்களை பழிவாங்க அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். (அவர்களது செயல்) ஷைத்தானின் செயலுக்கு ஒப்பானதாகும். அவன் மனிதனை நோக்கி ‘நிராகரித்துவிடு!’ என்று கூறினான். அவன் நிராகரித்தபோது,

“நான் உனது குற்றத்திலிருந்து நீங்கி நிர்ப்பராதியாகி விட்டேன். நிச்சயமாக நான் அகிலங்களின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுகிறேன்” என்று ஷெய்த்தான் கூறினான். [அல்ஹஷ்ர்: 16]

உண்மையில் இன்று நடந்து கொண்டிருப்பது இதுதான். இதனை அவர்கள் பல தடவை வார்த்தையால் சொல்லி, செயலால்

உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றிய ஏராளமான செய்திகளும் உங்களுக்கு வந்திருக்கின்றன.”

“இஹ்வான்களே! முஸ்லிம்களைச் சேர்ந்த நால்துகர்கள்தான் உங்களது முன்னணி எதிரிகள் என்பதை எப்போதும் நினைவு படுத்திக் கொள்ளுங்கள். இன்று பல்வேறு முஸ்லிம் நாடுகளில் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பவற்றுக்கு பெருமளவு பொறுப்பாளிகள் அவர்களே. யார் வழிகேட்டை நோக்கி அழைக்கிறாரோ அவருக்கு அதற்கான பாவமும், அதன்படி மறுமை நான்வரை செயற்பட்டவர்களது பாவமும் வந்து சேரும். அதேவேளை எவரது பாவமும் அதனால் குறைந்து விடாது. தொற்றுநோய் போன்ற அவர்களது சிந்தனைகள் நம் மத்தியில் பரவாமல் தடுப்பது நமது கடமையாகும். எதிரிகள் பற்றிய நல்லெண்ணத்தை ஏற்படுத்தி, போலிக்கோட்பாடுகளாலும் மயக்கும் வார்த்தைகளாலும் நமது நாடி நரம்புகளில் போதையேற்ற முயல்பவர்களை நாம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அக் கோட்பாடுகளுக்கும் வார்த்தைகளுக்கும் கீழே மறைந்திருக்கும் நோக்கம் கிழக்கத்திய தேசிய உணர்வைச் சீரழிப்பதும், இஸ்லாமிய ஐக்கியத்தை இல்லாதொழிப்பதும் மட்டுமே.

அந்தவகையில், இவர்களுக்கும் ஐரோப்பியருக்கும் இடையில் எந்த வேறுபாடும் கிடையாது. எவர் ஒரு கூட்டத்தினரை நெருக்கமானவர்களாக எடுத்துக் கொள்கிறாரோ அவர் அவர்களைச் சேர்ந்தவரே.

“உங்களில் எவர் அவர்களை நெருக்கமாக எடுத்துக் கொள்கிறாரோ அவர் அவர்களைச் சேர்ந்தவரே. நிச்சயமாக அல்லாஹ் அநியாயம் புரியும் சமூகத்தினருக்கு நேர்வழி காட்டுவதில்லை.”
[அல் மாயிதா: 50]⁽⁴¹⁾

இமாம் பன்னா மேலும் கூறுகிறார்:

“காலனியப் பாடசாலையின் மாணவர்களாகிய அரபு இஸ்லாமிய சமூகங்களின் தலைவர்களுள் பலர், கடந்த போர் நமக்கு வழங்கி

41. வாஜிபுல் ஆலமில் இஸ்லாமி அமாம் மா நஸல பிஹி

யிருந்த அனைத்து வாய்ப்புக்களையும் சந்தர்ப்பங்களையும் வீணடித்து விட்டார்கள். அவர்கள் அண்டி வாழ்ந்த காலனியச் சூழல் அவர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியிருந்த அறிவாற்றல் மீதான மந்த நிலை, அச்சம், தம்மிலும் அல்லாஹ்விலும் தமது மக்களிலுமான அவநம்பிக்கை, பதவியையும் அந்தஸ்தையும் செல்வத்தையும் இன்னும் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை, பொறாமை, காழ்ப்புணர்வு, முரண்பாடு, தயக்கம், கடமையைச் செய்யாமை, ஜிஹாதிலிருந்து விலகியோடல், உலக இன்பங்களையும் பாடாடோபமான வாழ்வையும் மேலாக எண்ணுதல், சரணடைதல் முதலிய பண்புகளே அவர்களது இந்நிலைக்கான காரணமாகும்.

எனவே, அல்லாஹ்வின் மீதான விசுவாசத்தினால் கிடைத்த கண்ணியத்தில் ஆறுதலையும் அவனது உதவிமூலமாக மிக உயர்ந்த பலத்தைப் பெற்றிருக்கும் -நீங்கள் இழந்த அனைத்தையும் ஈடுகட்ட வேண்டும். பாஷாக்களும் அந்நியர்களும் சேர்ந்து சீரழித்தவற்றை நீங்கள் சீர்படுத்த வேண்டும். அல்லாஹ் உங்களோடு இருக்கிறான், அவன் உங்களெதிரிகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அல்லாஹ்வை எதிர்த்து, அவனது முன்னளப்பை மிகைக்க முயல்பவர்கள் நிச்சயம் தோற்கடிக்கப்படுவார்கள்.

“அல்லாஹ் நன்கு காரியத்தை வென்றெடுத்தே தீருவான். எனினும் மனிதர்களில் அதிகமானோர் இதனை அறிவதில்லை.”
[யூஸூப்: 21]⁽⁴²⁾

ஆக, மேற்கு நாடுகளின் இயல்பையும் சூழ்ச்சிகளையும் பேராசைகளையும் இமாம் பன்னா பூரணமாக அறிந்திருந்தார். 1939 ஆம் ஆண்டு- உலக மகாயுத்தம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதன் பிறகு அப்போது எகிப்திய அரசாங்கத்தின் ஜனாதிபதியாக இருந்த அலி மாஹிருக்கு இது குறித்து அவர் நினைவூட்டி, மேற்கத்தியருக்குப் பின்னால் செல்ல வேண்டாம் என எச்சரித்திருந்தார்.

42. இக்கட்டுரை 'அல்-தஃவா' சஞ்சிகை 82ஆம் இதழில் மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டது. (டிசம்பர் 1419 / ஜனவரி-பெப்ரவரி 1999)

“மாண்புமிகு ஜனாதிபதி அவர்களே! ஐரோப்பிய நாடுகள் எத்தகைய நிறம் கொண்டிருந்தாலும், எந்த ஒப்பந்தத்தையும் தொடர்பையும் மதிக்கப் போவதில்லை. எவ்வளவுதான் அவை அன்பையும் பக்கச் சார்பின்மையையும் வெளிக்காட்டினாலும், அந்தரங்கத்தில் வேறு இயல்பைக் கொண்டவை. பொய்சொல்லி ஏமாற்றுவதில் தமக்கு நலன் இருப்பதாக அவை கருதுமானால், அதற்கு ஒருபோதும் தயங்கமாட்டா. எனவே, எந்த நடுவராலும் நாம் ஏமாந்துவிடக் கூடாது. மட்டுமன்றி, அபாயத்தை பூரண தயார் நிலையில் எதிர்கொள்வதற்காக முழு மூச்சுடனும் விரைவாகவும் நாம் தயாராக வேண்டும். எனவே, பக்கச் சார்பற்று நிற்போம். அதே வேளை, தயாராகும் வகையில் முனைப்புடன் உழைப்போம்.”⁴³

அவ்வாறே, முஸ்லிம் உம்மாவை இலக்கு வைத்துள்ள மேற்கத்திய ஸியோனிஸத் திட்டத்தின் பரிமாணங்களை இமாம் பன்னா ஆழமாகப் புரிந்திருந்தார். அத்திட்டத்தை எதிர்கொண்டு அழித்து விடுவதை ஜமாஆவின் இலக்குகளில் ஒன்றாகவும் கருதியிருந்தார். அதனைக் குறிக்கும் வகையிலேயே அவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

“சர்வதேச யஹூதியம், அரபு-இஸ்லாமிய சமுதாயங்களுக்குச் சவாலாக நின்று, அவற்றின் புனிதத்தலங்கள்மீது ஆயுதங்களால் அத்துமீறும் யுகத்தைக் காண்போம் என்ற நல்லெண்ணம் நமக்கு உள்ளது. அந்தச் சவாலை நிச்சயம் நாம் ஏற்றுக் கொள்வோம். அந்த அத்துமீறலை எதிர்த்து அழிக்கும் பாக்கியத்தை அல்லாஹ் எமக்காக மீதப்படுத்தி வைத்திருப்பான் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கை நமக்குண்டு.”⁴⁴

43. இக்கட்டுரை ‘அல்-தஃவா’ சஞ்சிகை 82ஆம் இதழில் மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டது. (ஷவ்வால் 1419 / ஜனவரி-பெப்ரவரி 1999)

44. முதக்கிறாதுல், பக். 298

‘இஸ்லாமிய ஆட்சி’ என்ற இலக்கு தொடர்பாக

• பீடிகை

முஸ்லிம் அரசாங்கம் உருவாவதை இஸ்லாமிய முறைவழியின் அடிப்படைக் கூறொன்றாக இமாம் பன்னா உறுதிப்படுத்துகிறார். வாழ்வை ஒழுங்குபடுத்துவதும், இஸ்லாமிய ஆட்சியை நிலை நிறுத்துவதும் இஸ்லாமிய ஷரீஆ தொடர்பான விசுவாசத்தின் அடிப்படை அம்சங்களைச் சேர்ந்தவை எனவும் அவர் தெளிவு படுத்தினார். நாம் ஏலவே சுட்டிக் காட்டியதுபோன்று, அரசியலை விட்டு மார்க்கத்தை வேறாக்கிப் பார்ப்பதை அவர் நிராகரித்தார்.

அவர் கூறுகின்றார்:

“இஸ்லாம் ஓர் ஒழுங்காங்காகவும் வழிகாட்டியாகவும் மார்க்கமாகவும் அரசாகவும் சட்டவாக்கமாகவும் நடைமுறையாகவும் வந்திருக்கிறது.”⁽¹⁾

“எனவே, இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் தமது அனைத்து எட்டுகளிலும் எதிர்பார்ப்புகளிலும் தாம் புரிந்துகொண்ட தூய இஸ்லாத்தின் வழிகாட்டலுக்கேற்பவே வெவ்வார்கள். இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் விசுவாசம் கொண்டிருக்கும் இஸ்லாமானது

1. அவ்-முஃதமறுஸ் ஸாதீஸ், பக். 206

அரசாங்கத்தை தனது பிரதான தூண்களுள் ஒன்றாகக் கொண்டிருக்கிறது. அது வழிகாட்டலில் தங்கியிருப்பது போலவே நடைமுறைப்படுத்தலிலும் தங்கியிருக்கிறது.

மூன்றாவது கலீபா அப்போதே கூறினார்: நிச்சயமாக அல்லாஹ் அல்-குர்ஆன் மூலமாகச் சாதிக்காததை அதிகாரத்தின் மூலமாகச் சாதிக்கிறான். "நபி(ஸல்) அவர்கள் ஆட்சியை இஸ்லாத்தின் முக்கிய பாகமொன்றாக ஆக்கியுள்ளார்கள். நமது நியாயவியல்துறை நூல்களில் கூட அரசாங்கம் என்பது அகீதாவையும் மார்க்கத்தின் பிரதான அடிப்படைகளையும் சார்ந்த அம்சமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதே தவிர, நியாயவியல் மற்றும் கிளைச் சட்டப் பிரச்சினைகளுடன் சேர்ந்ததாக அது நோக்கப்படவில்லை."⁽²⁾

"தான் மக்களுக்காகக் கொண்டு வந்த சமூகவியல் ஒழுங்கின் பிரதான தூண்களுள் ஒன்றாக அரசாங்கத்தை இஸ்லாம் கருதுகிறது. எனவே யார் மார்க்கத்தை -அல்லது இன்னும் நுணுக்கமாகக் கூறினால்- இஸ்லாத்தை அரசியலுடன் தொடர்பற்றதாக எண்ணுகிறாரோ, அவர் தனக்கும் இஸ்லாம்பற்றிய தனது அறிவுக்கும் அநியாயம் இழைத்தவராகிறார்."⁽³⁾

இந்தவகையில்தான் ஜமாஆவும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் பாடுபட வேண்டிய அடிப்படை இலக்குகளுள் ஒன்றாக இமாம் பன்னா அரசியலைக் கொண்டிருந்தார். ஜமாஆவின் இலக்குகள் மற்றும் செயற்கட்டங்கள் குறித்துப் பேசும்போது அவர் இவ்வாறு கூறுகிறார்: "அதன் பிறகு இந்த சமூகத்தை மஸ்ஜித் நோக்கிச் செலுத்தக் கூடிய முஸ்லிம் அரசை ஏற்படுத்த நாம் விரும்புகிறோம்."⁽⁴⁾

2. அல்-முஃதஹுல் ஹாமிஸ், பக். 136

அதாவது, அல்-குர்ஆனிலிருந்து நீர்ப்புப் பெறுதல் மற்றும் இஸ்லாமிய அரசை நிறுவதல் என்பன அடிப்படைக் கொள்கைகள் என்ற வகையில் இஸ்லாத்தின் மாறா அம்சங்களைச் சேர்ந்தவை. ஆனால் அவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட விரிவான சட்டங்களைப் பொறுத்தவரை அவை ஃபிக்ஹு நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன இதுவே இமாம் பன்னா இங்கு கூற நாளும் விடையமாகும். பார்க்க: 'அல்-அகீதத் தஹாவிய்யா'

3. முஷ்கிலாதுனா ஃரீ முவ்இன் பக். 317

4. இலஃஷ் ஷபாப், பக். 177

“இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கை அதன் எல்லா வெளிப்பாடுகளோடும் உயிர்ப்பிக்கவும், அந்த ஒழுங்கின் அடிப்படையில் இஸ்லாமிய அரசாங்கத்தை உருவாக்கவும் நாம் பாடுபடுவோம்.”⁵⁾

இவ்விடயத்தின்கீழ் அடங்குகின்ற இரு அடிப்படையான இலக்குகளைப் பின்வருமாறு அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்:

“உங்களுக்கு இரு அடிப்படையான இலக்குகள் இருப்பதை எப்போதும் நினைவில் வைத்திருங்கள்:

1. இஸ்லாமிய தேசம் அனைத்து அன்னிய மேலாதிக்கத்திலிருந்தும் விடுபட வேண்டும். இது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உள்ள இயல்பான உரிமையாகும். ஓர் அநியாயக்காரன் அல்லது அடக்கு முறையாளன்தான் அந்த உரிமையை வழங்கமறுப்பான்.

2. சுதந்திரமான இத்தேசத்தில் சுதந்திரமான இஸ்லாமிய அரசொன்று உருவாக வேண்டும். இஸ்லாமிய சட்டங்களின்படி செயற்படுவதாகவும் அதன் சமூகவியல் ஒழுங்கைச் செயற்படுத்துவதாகவும் அதன் சீரிய கொள்கைகளைப் பிரகடனப்படுத்துவதாகவும் அதன் ஞானம்மிக்க அழைப்பை மக்களுக்கு எத்திவைப்பதாகவும் அது திகழ வேண்டும்.

“அந்த அரசு உருவாகாத பட்சத்தில், அதனை ஏற்படுத்தாதிருந்த குற்றத்திற்காக அனைத்து முஸ்லிம்களும் அல்லாஹ்வுக்கு முன்னால் பொறுப்பாளிகளாகவும் குற்றவாளிகளாகவும் மாறுவர். நைல் நதிப் பள்ளத்தாக்கிலும், அரபு நாடுகளிலும், இஸ்லாமிய அகீதா மூலமாக அல்லாஹ் சுபீட்சமடையச் செய்த எல்லா இடங்களிலும் இவ்விரு இலக்குகளையும் சாத்தியப்படுத்த நாம் விரும்புகிறோம். அங்கு மார்க்கம் இருக்கும். தேசிய அடையாளம் இருக்கும். அனைத்து முஸ்லிம்களையும் ஐக்கியப்படுத்துகின்ற அகீதாவும் இருக்கும்.”⁶⁾

5. இலஷ் ஷபாப், பக். 178

6. பய்னல் அம்லி, பக். 107

“இஸ்லாமிய அடிப்படைகளையும் சட்டங்களையும் போதனைகளையும் நிலைக்களனாகக் கொண்ட அரசாங்கத்தை நிறுவுவதற்கான இஸ்லாமிய உரிமையை நீங்கள் கோர வேண்டும். விடுதலையும் பூரண சுதந்திரமுமே அதற்கான முன்நிபந்தனையாகும்.”⁽⁷⁾

“இந்த இலக்குகளெல்லாம் ஒரு நல்ல அரசின் நிழலில்தான் சாத்தியமாகும் என்றிருப்பின், இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகளையும் சட்டங்களையும் போதனைகளையும் நிலைக்களனாகக் கொண்ட அரசாங்கமொன்றை நிறுவுவதற்கான இஸ்லாமிய உரிமையை நீங்கள் கோருவது அவசியம்.”⁽⁸⁾

“இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கு ஆட்சியாளர்களால் பலமடைய வேண்டும் என்பதற்காகவும், இஸ்லாமிய அரசு மீண்டும் உயிர்த்தெழ வேண்டும் என்பதற்காகவும், இச்சட்டங்கள் முழுமையாகச் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் இவ்வானுல் முஸ்லிம்கள் உழைக்கிறார்கள். முஸ்லிம் உம்மாவால் ஆதரிக்கப்படுகின்ற முஸ்லிம் அரசாங்கமொன்று மக்களுக்கு மத்தியில் உருவாக வேண்டும். அல்லாஹ் தனது நபிக்கு ஏவிய இஸ்லாமிய ஷரீஆ, அந்த உம்மாவின் வாழ்வை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“[நபியே!] மார்க்கத்தின் [நேரான] முறைமையொன்றின் மீதே உம்மைநாம் [நபியாக] ஆக்கியிருக்கிறோம். எனவே, அதனையே பின்பற்றி நடப்பீராக! அறியாதவர்களின் மன விருப்பங்களை நீர்பின்பற்றிச் செல்ல வேண்டாம்.” [அல்-ஜாஸியா: 18]⁽⁹⁾

7. இஜ்திமாஉறுஅஸாஇல், பக். 250

8. நஹ்வன் நூர்

9. அல்-முஹ்தமறுஸ் ஸாதிஸ், பக். 206

- இஹ்வான்கள் ஆட்சியின் பின்னால் அலைபவர்களோ, அதிகாரத்தை மாத்திரம் குறிவைப்பவர்களோ அல்லர்

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் தமக்கே ஆட்சி வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. இச்சுமையைச் சிரமேற்று, அல்-குர்ஆனிய முறை வழியின் அடிப்படையில் ஆட்சி புரிந்த, அமானிதத்தை நிறைவேற்றத் தயாரான எவராவது உம்மாவினுள் இருப்பதாக அவர்கள் கண்டால், அவரது சிப்பாய்களாகவும் உதவியாளர்களாகவும் அவர்கள் இருப்பார்கள்.”⁽¹⁰⁾

“அது அவர்களுக்காக அல்ல. மாற்றமாக, கொள்கைக்காகவும் இலட்சியத்துக்காகவும்..”⁽¹¹⁾

அவர்கள் ஒரு கொள்கையினதும் நம்பிக்கைக் கோட்பாட்டினதும் அழைப்பாளர்கள். இஸ்லாத்தின் முறைவழியைநோக்கி மீண்டுவருமாறு அனைத்து அரசாங்கங்களையும் இதய சுத்தியுடன் அவர்கள் அழைக்கிறார்கள். அதற்கு அவசியமான பாதையையும் நடவடிக்கைகளையும் வரைந்து தருகிறார்கள். இது குறித்து இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“இந்த வகையில் எகிப்திய அரசாங்கத்திடம் முதலிலும், ஏனைய அல்லது இஸ்லாமிய அரசாங்கங்களிடம் அடுத்ததாகவும் அவை தமது இஸ்லாமிய சிவில் வாழ்வொழுங்கில்- இஸ்லாத்தை நோக்கி மீண்டு வரவேண்டும் என நாம் அழைக்கிறோம். அதற்கான நடைமுறை வெளிப்பாடுகளாக பின்வரும் அம்சங்கள் காணப்படும்:

- 1- தாம் இஸ்லாமிய சிந்தனையை உத்தியோகபூர்வமாகப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற இஸ்லாமிய அரசு என்பதை சர்வதேச ரீதியாக பிரகடனப்படுத்தல்.

10. அல்-முஃதறுல் ஹாமிஸ்

11. அல்-முஃதறுல் ஹாமிஸ் பக். 137

- 2- இஸ்லாத்தின் கடமைகளையும் கிரியைகளையும் மதித்தல், அதன் அனைத்து உத்தியோகத்தர்களும் பணியாளர்களும் அவற்றைப் பேணுதலோடு நிறைவேற்றல், அவ்விடயத்தில் பெரியவர்கள் பிறருக்கு முன்மாதிரியாக இருத்தல்.
- 3- இஸ்லாம் ஹறாமாக்கிய பெரும்பாவங்களைத் தடுத்தல். அந்த வகையில், மது, அதனோடு இணைந்தவை, விபச்சாரம், அதற்கு வழியமைப்பவை, வட்டி, அதனோடு தொடர்புபட்ட சூதாட்டம் மற்றும் பிற ஹறாமான சம்பாத்திய வழிகள்... முதலிய அனைத்தையும் தடைசெய்வதோடு, அரசாங்கங்கள் அதில் முன்மாதிரியாக நடந்துகொள்ளல். இவற்றுள் ஏதனையும் அனுமதிக்கா திருப்பதோடு, சட்டபூர்வமாக அவற்றுக்குப் பாதுகாவல் வழங்காததாகவும், அவற்றின் அடிப்படையில் குடிமக்களோடு தனது தொடர்புகளை அமைத்துக் கொள்ளாததாகவும் இருத்தல்.
- 4- கல்வித் திட்டங்கள் இஸ்லாமிய- தேசிய பயிற்றுவிப்பின் அடிப்படையில் அமையக்கூடிய வகையிலும், அரபு மொழியிலும் தேசிய வரலாற்றிலும் அதிக கவனம் செலுத்தக்கூடிய வகையிலும், படித்தவர்களது உள்ளங்களை இஸ்லாமியப் போதனைகளுக்கமைய வார்த்தெடுத்து, அவர்களது சிந்தனையில் இஸ்லாத்தின் சட்ட திட்டங்களையும் அறிவு ஞானத்தையும் நுழைக்கக் கூடிய வகையிலும் அக்கல்வித்திட்டங்களைப் புனர்நிர்மாணம் செய்தல்.
- 5- சட்டத்தின் முதல்தர மூலாதாரமாக இஸ்லாமிய ஷரீஆ அமைதல்.
- 6- அனைத்து நடவடிக்கைகளிலுமான இஸ்லாமிய வழிகாட்டல் களிலிருந்து அரசாங்கங்கள் தோற்றுவிக்கப்படல்.

இதுவே இஸ்லாத்துக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமையாகும். நாம் அதனை எத்திவைத்து விட்டோம். யா அல்லாஹ். இதற்கு நீயே சாட்சி.'⁽¹²⁾

12. முஃதமறு றுஅலாஇல் பக். 267-268

• அரசாங்கங்களின் பொறுப்பற்ற போக்கு

எனினும், யதார்த்தமும் இறைசட்டத்தை சரியாக நடைமுறைப் படுத்தாத அரசாங்கங்களின் அசமந்தப் போக்கும் இணைந்து, ஜமாஆவின் பொறுப்பைப் பன்மடங்காக்கியுள்ளன. இந்த அடிப்படையான நோக்கத்தை அடைவதற்காக அது அதிகம் பாடுபட வேண்டியுள்ளது. இந்நோக்கத்தைவிட்டு விலகுவது அல்லது அது குறித்துக் கவனயீனமாக இருப்பது முஸ்லிம்களுக்குச் செய்யும் குற்றமாகவே அமையும் என இமாம் பன்னா சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

“இன்றுள்ள நிலையிலோ- நாம் காண்பது போன்று- இஸ்லாமிய ஷரீஆ ஒரு பள்ளத்தாக்கிலும், அதன் நடைமுறை வடிவம் வேறொரு பள்ளத்தாக்கிலும் உள்ளது. எனவே, இஸ்லாமிய சீர்திருத்தவாதிகள் ஆட்சி குறித்து கோரிக்கை விடுக்காதிருப்பது இஸ்லாமியக் குற்றமாகும். எழுச்சியும், இஸ்லாமிய சட்டங்களை ஏற்காதோரின் கைகளிலிருந்து நிறைவேற்று அதிகாரத்தை விடுவிப்பதுமே இக்குற்றத்திற்கான பரிகாரமாக அமைய முடியும்.”¹³

“இப்பேச்சு தெளிவானது. இதனை எடுத்துக் கொடுத்தக் கருத்தாக நாம் கூறவில்லை. மாற்றமாக, தூய இஸ்லாத்தை சட்டங்களை இதன் மூலம் நாம் உறுதிப்படுத்துகிறோம்.”¹⁴

“(இஸ்லாம் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவது) அவர்கள் காணவில்லையெனில், ஆட்சியும் அவர்களது முனைப்புகளில் ஒரு பகுதியாக மாறும். அல்லாஹ்வின் சட்டங்களைச் செயல்படுத்தாத அனைத்து அரசாங்கங்களின் கையிலிருந்தும் அந்த ஆட்சியை விடுவிப்பதற்காக அவர்கள் பாடுபடுவார்கள்.”

“இவ்வாண்கள் தமது சமகாலத்து அரசாங்கங்கள் எதிலும் (அது தற்போதுள்ள அரசாகவோ, வேறு அரசாகவோ இருந்தாலும்) இப்பொறுப்பை சிரமேற்கொள்ளக்கூடிய எவரையும் காணவில்லை. இஸ்லாமிய சிந்தனைக்கு ஆதரவளிப்பதற்கான தயார் நிலையை

13. அல்-முஃதமறுல் ஹாமில், பக். 137

14. அல்-முஃதமறுல் ஹாமில், பக். 137

வெளிப்படுத்துவோரைக்கூட அவர்கள் காணவில்லை. உம்மா இதனை அறிந்து தனது இஸ்லாமிய உரிமைகளை வழங்குமாறு ஆட்சியாளர்களைக் கோரட்டும். இஹ்வானுல் முஸ்லிமுகளும் அதற்காக உழைக்கட்டும்.”⁽¹⁵⁾

இந்த அடிப்படையை மறந்து, அரசியலை விட்டு மார்க்கத்தை நடைமுறையில் பிரித்து விட்டமையே நமது முதல் தவறாகும். எனினும் கோட்பாட்டு ரீதியாக அவ்விரண்டினதும் இணைப்பை நம்மால் நிராகரிக்க முடியவில்லை. அதனால்தான் நாட்டின் உத்தியோகபூர்வ மதம் இஸ்லாமே என நமது அரசியல் யாப்பில் குறித்து வைத்திருக்கிறோம்.”

“ஆனாலும், யாப்பிலுள்ள இக்குறிப்பு சிந்தனைகளிலும் உள்ளங்களிலும் சூழ்நிலைகளிலும் காணப்படுகின்ற இஸ்லாமிய சுவையுணர்வு, இஸ்லாமிய நோக்கு, இஸ்லாமிய அழகு என்பவற்றை நாசப்படுத்துவதைவிட்டு அரசியல்வாதிகளையும் அரசியல் ரீதியான அமைப்புகளின் தலைவர்களையும் தடுக்கவில்லை. மார்க்கத்தின் வழிகாட்டலையும் அரசியல் ரீதியான தேவைகளையும் பிரித்துப் பார்க்கும் வகையிலேயே அவர்களது நம்பிக்கையும் பிரகடனங்களும் செயற்பாடுகளும் எப்போதும் இருந்து வருகின்றன. பலவீனத்தினதும் சீர்கேட்டினதும் முதல்படி இது தான்.”⁽¹⁶⁾

“இஸ்லாமிய சீர்திருத்தவாதி வெறுமனே சட்டங்களை உறுதிப்படுத்துதல், போதனைகளைப் பாராயணம் செய்தல், அடிப்படைகளையும் கிளைச்சட்டங்களையும் நெட்டுருப் போடுதல் முதலியவற்றை மாத்திரம் செய்கின்ற சட்ட அறிஞனாகவும் வழிகாட்டியாகவும் நின்றுகொண்டு, நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்டவர்களை அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கு மாறாக உம்மாவுக்குச் சட்டமியற்றவும், அல்லாஹ்வுக்கு மாறுசெய்யுமாறு அதனை நிர்ப்பந்திக்கவும் விட்டுவிடாமல் அவனது குரல் வெற்றுப் பள்ளத்தாக்கில்

15. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 137

16. முஷ்கிலாதுளா ஃபீ ழுவ்இள் பக். 317

ஒலிக்கும் கதறலாகவே அமையும். அதுவே அதன் இயல்பான விளைவாகும்.”⁽¹⁷⁾

உண்மையான யதார்த்தத்தை பின்வருமாறு பட்டவர்த்தனமாக இமாம் பன்னா சுட்டிக்காட்டுகிறார்:

“பதிலில் தெளிவாக இருங்கள். வாழ்வியல் விவகாரங்களில் நீங்கள் பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற ஒழுங்குகள் முற்றிலும் மெளட்டிக ஒழுங்குகளாகும். அவற்றுக்கும் இஸ்லாத்துக்கும் இடையில் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது. இஸ்லாத்திலிருந்து எதனையும் அவை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இஸ்லாத்தை அவை ஆதாரமாகக் கொள்ளவுமில்லை.”⁽¹⁸⁾

இஸ்லாமிய முறைவழியிலிருந்து தூர விலகியதன் மூலமாக அரசாங்கங்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்ற மோசடியை அவர் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“எகிப்திய அரசாங்கமும் எகிப்திய அமைப்புகளும் கட்சிகளும் இரு ஷஹாதாக்களை மொழிந்து இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, அல்லாஹ்வுக்கும் அவனது தூதருக்கும் அளித்த அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதைத் தவிர வேறு வழிகிடையாது. நாட்டின் உத்தியோகபூர்வ மதம் இஸ்லாமே என்ற குறிப்புக் கொண்ட யாப்பை வெளியிட்டதன் மூலம் இச்சமூகத்துடன் அவை மேற்கொண்ட தேசிய சிவில் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றாமலும் அவற்றினால் இருக்க முடியாது.”

“அவ்வாறு நிறைவேற்றவில்லையெனில், தமது உடன்படிக்கையை முறித்தவையாகவும், அல்லாஹ்வினதும் மக்களதும் அமானிதத்துக்கு மோசடி செய்தவையாகவுமே அவை கருதப்படும். சமூகத்துடன் அவை வெளிப்படையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

17. அல்-முஃதமறுல் ஹாயிஸ்

18. அல்-இஹ்வான் தஹ்ர ருயதில் குர்ஆன், பக். 188

அப்போதுதான் சமூகம் குறித்து அவை கொண்டிருக்கும் நிலைப் பாடும், அவை குறித்து சமூகம் எடுக்கக்கூடிய நிலைப்பாடும் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட முடியும். போலித்தனத்துக்கும் ஏமாற்றுக்கும் இனி இடமில்லை.”

“இவ்வாக்கு நாணயம், செல்நெறிகளிலும் சூழ்நிலைகளிலும் உடனடி மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கிறது. நைல் நதிப் பள்ளத்தாக்கு இஸ்லாத்தின் தூதைச் சுமந்திருப்பதாகவும், எவ்விதப் பின்னடைவோ விட்டுக்கொடுப்போ இன்றி அதனைச் செயற்படுத்துவதாகவும், எத்திவைப்பதாகவும் பகிரங்கமாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும். பேசி விடுவதால் மாத்திரம் செயற்பாட்டின் தேவை தீர்ந்துவிடப் போவதில்லை.”¹⁹

• இஸ்லாத்துக்கு முன்னால் ஆட்சியாளர்களது இயல்பு

“இஸ்லாத்தின்பால் அழைக்கும் கடமையைச் செய்கின்ற ஓர் இஸ்லாமிய அரசாங்கத்தைக் கூட காணவில்லை. அனைத்து மானிடப் பிரச்சினைகளுக்கும் சரியான, தெளிவான, நிம்மதியான தீர்வைத் தரக்கூடிய ஒரு சர்வதேச ஒழுங்காக பிற சமூகங்களுக்கு அதனை எந்த அரசாங்கமும் முன்வைக்கவில்லை. அந்நியர்களது மடியில் வளர்ந்து, அவர்களது சிந்தனைக்குக் கட்டுப்பட்டு, அவர்களுக்குப் பின்னால் சென்று, அவர்களது திருப்தியைப் பெற போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நமது ஆட்சியாளர்கள் அதனை மேற்கொள்வது எங்ஙனம்!?”²⁰

“தம்மிலும், தமது வீடுகளிலும், தமது தனிப்பட்ட மற்றும் பொது விவகாரங்களிலும் இஸ்லாத்தை இழந்துவிட்ட ஒரு சமூகத்தினால் பிறருக்கு அதனைக் கட்டாயப்படுத்தவோ பிறரை அதன் பால் அழைக்கவோ முடியாது. ஒரு பொருளை இழந்திருப்பவனால் பிறருக்கு அதனைக் கொடுக்க முடியாது.”²¹

19. முஹிதீனா ஃபீ முவ்இன் பக், 303

20. அல்-இஹ்வான் தஹ்த றாயதில், பக், 196-197

21. அல்-இஹ்வான் தஹ்த றாயதில், பக், 197

“ஆள்பவன், ஆளப்படுபவன் முதலிய அனைவரும் இதற்குப் பொறுப்பாளிகளே.

ஆள்பவனைப் பொறுத்தவரை, படையெடுப்பாளருக்கும் கொள்ளைக்காரர்களுக்கும் இலகுவில் நுழைய வழிதருவதாக அவனது ஆட்சி உள்ளது. அவன் தனது சமூகத்தில் கவனம் செலுத்துவதை விட தன்மீதே அதிகம் கவனம் செலுத்துகிறான். எகிப்திய நிர்வாகத்தில் நோய்கள் பரவி, அதன் பயனையே செயலிழக்கச் செய்யுமளவுக்கு. மக்களுக்குப் பாரிய துன்பத்தை ஏற்படுத்தும் அளவுக்கு இந்நிலை சென்றுள்ளது. ஆளப்படுபவனைப் பொறுத்தவரை, அவன் இழிவை ஏற்றுக்கொண்டு கடமையை மறந்து விட்டான். அசத்தியத்தினால் ஏமாந்து, இச்சைகளுக்குப் பின்னால் சென்று விட்டான். ஈமானியப் பலத்தையும் ஜமாஆவின் பலத்தையும் அவன் இழந்து விட்டதால், சுபளீகரம் செய்வோரின் கொள்கைப் பொருளாகவும், பேராசைக்காரர்களாகது இரையாகவும் மாறிவிட்டான்.

இந்நிலையிலிருந்து நாம் விடுபடுவது எவ்வாறு? போராட்டத்தின் மூலமாக -ஜிஹாதின் மூலமாகவே அது நிகழ முடியும். அவநம்பிக்கையோடு வாழ முடியாது. வாழ்க்கையோடு அவநம்பிக்கை இருக்க முடியாது. எனவே, இச்சீரழிந்த நிலையைத் தகர்த்தெறிவதனுடாக இந்த அனைத்திலிருந்தும் விடுபடுவோம். இவற்றுக்குப் பதிலாக இவற்றைவிடச் சிறந்த சமூக ஒழுங்கொன்றைக் கொண்டு வருவோம். அந்த ஒழுங்கின்மீது திடமான அரசாங்கமொன்று உருவாகட்டும். அந்த அரசாங்கம் அந்த ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதோடு, தேசத்துக்காகத் தன்னை அர்ப்பணிக்கட்டும். தனது மக்களைக் கடைத்தேற்றுவதற்காக முயன்று உழைக்கட்டும். கருத்தொற்றுமையும், பற்றியெரியும் திடமும், பலமான ஈமானும் கொண்ட மக்கள் அதனை ஆதரிக்கட்டும். தூய இஸ்லாம் நமக்கு முன்னால் சுடர்விட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனொளியில் வழி காண்போம். அதன் வழிகாட்டலில் பயணிப்போம்.”²²

22. அம்-முஃதமூஸ் ஹதிஸ், பக். 211, 212

இஸ்லாமிய ஷரீஆவுக்கு முரணான சட்டங்கள் குறித்து இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“இஸ்லாமிய உம்மாவில் காணப்படும் சட்டம், அதன் மார்க்கப் போதனைகளுக்கும், குர்ஆனிய சட்டங்களுக்கும், நபியவர்களது ஸுன்னாவுக்கும் முரணாக அமைந்திருப்பது, புரிந்து கொள்ளப் படக் கூடியதோ பகுத்தறிவுபூர்வமானதோ அன்று.”

“எனினும், இம்மனித சட்டங்கள் மார்க்கத்தோடும் அதன் வசனங்களோடும் மோதுவது போலவே யாப்புடனும் கூட மோதுகின்றன. ஏனெனில், அரச மதம் இஸ்லாமே என அந்த யாப்பு உறுதியாகக் குறிப்பிடுகிறது.”²³

“இஹ்வானுல் முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் இச்சட்டத்தை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளவோ திருப்தி காணவோ போவதில்லை. அதற்குப்பதிலாக நீதியும் சிறப்பும் பொருந்திய இஸ்லாமிய ஷரீஆ இடம்பிடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக எல்லா வழிகளிலும் அவர்கள் பாடுபடுவார்கள்.”²⁴

• **அரசாங்க சீர்திருத்தத்தின் முழுமைத் தன்மையும், அதற்கான முன்னேற்பாட்டின் அவசியமும்**

“இஸ்லாமிய அரசாங்கத்தை நிலை நிறுத்தல்” என்ற இவ்விலக்கு, மொத்த இலக்குகளின் படிமுறையில், அவ்வாட்சியைத் தாங்கும் தூண்களாக அமையக் கூடிய மனிதர்களை உருவாக்கியதன் பிறகே இடம்பெறும். மட்டுமன்றி, சமூகம் சீர்திருத்தப்பட்டு, இஸ்லாமிய ஆட்சியை ஏற்கும் வகையில் அது தயார்படுத்தப்பட்ட பிறகே அது இடம்பெறும். அவ்வாட்சியை ஏற்படுத்தக் கோருமாறு உம்மா தட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். அனைத்து வகையான அந்நிய ஆதிக்கங்களிலிருந்தும் விடுதலை பெறுவதுகூட இஸ்லாமிய ஆட்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னரான பணியாகும்.

23. அல்-முஃதமறுல் ஹாமில், பக். 140

24. அல்-முஃதமறுல் ஹாமில், பக். 140

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“ஆனால் அதற்கு முன்னர் இஸ்லாமிய சிந்தனை பரவலடைய வேண்டும் என நாம் விரும்புகிறோம். அனைத்துச் சூழ்நிலைகளின் மீதும் அச்சிந்தனை தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி, இஸ்லாமிய வார்ப்புக் கொண்டனவாக அவற்றை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இது நிகழாமல் நாம் எதனையும் சாதிக்கப் போவதில்லை.”⁽²⁵⁾

“சுதந்திரமும் விடுதலையும் இதற்கான முன்நிபந்தனையாகும்.”

“அந்நியத்தலையீடும், அரசாங்கங்களது கடுமையான பலவீன முடே அரசியல் சீர்திருத்தத்தின் ஆரம்ப மையப் புள்ளிகளாகும். ஏனெனில், இப்பலவீனம் அவற்றை அந்நியக் கரங்களிலுள்ள தொலை இயக்கக் கருவிகளாக மாற்றி விட்டுள்ளன. அந்நிய சக்திகள் அவற்றினூடாக தாம் விரும்பியவாறு மக்களை இயக்குகின்றனர். தமது திட்டங்களையும் தேவைகளையும் வெளிப்படையாகவோ மறைமுகமாகவோ விரும்பியவாறு நிறைவேற்றிக் கொள்கின்றனர்.

இவ்விரு வெளிப்பாடுகளுக்கெதிராகப் போராடுவதும், அவற்றின் தீமைகளிலிருந்து விடுபடுவதுமே சீர்திருத்தத்தின் முதல்வாயில் என நீ கருதவில்லையா!? இது நிகழவில்லையெனில், அனைத்து முயற்சிகளும் வீணாகிவிடும்.”⁽²⁶⁾

“இஹ்வான்கள் ஏற்படுத்த விரும்பித் தயாராகும் சீர்திருத்தம், ஒரு முழுமையான சீர்திருத்தமாகும். இன்று காணப்படும் அனைத்துச் சூழ்நிலைகளையும் அது மாற்றத்துக்கும் பதிலீட்டுக்கும் உட்படுத்த வேண்டும்.”⁽²⁷⁾

“இஹ்வான்கள் அறிவும் திடமும் கொண்டவர்கள். உம்மா இத்தகைய நிலையில் இருக்கும்போது ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்க

25. தஃவதுனா ஃலீ தவ்றின், பக். 237

26. இஹ்திமாஉ றுஅலாகில், பக். 251

27. இஹ்திமாஉ றுஅலாகில், பக். 258

அவர்கள் முன்வரமாட்டார்கள். இஹ்வான்களது கொள்கைகள் பரவி ஆதிக்கம் பெறுவதற்கு ஒரு காலப்பகுதி தேவை. தனிப்பட்ட நலனைவிட பொதுநலனை எவ்வாறு முற்படுத்துவது என்பதை அக்காலப் பிரிவுக்குள் மக்கள் கற்றுக் கொள்வார்கள்.¹¹²⁸⁾

அந்த வகையில், ஆட்சிக்கான சட்டபூர்வ அடிப்படைகளும் வழி வகைகளும் பூரணமடைந்து, அனைத்துக் கட்டங்களும் படிமுறைச் செயற்பாடுகளும் முழுமையடையும் கட்டம் தோன்ற உம்மாவின் அனைத்து சக்திகளும் அதற்காக ஒத்துழைக்க வேண்டும். முழு உம்மாவும் அதனை நோக்கும்வரை ஆட்சியை எட்ட அவர்கள் அவசரப்பட மாட்டார்கள்.

* சமகால அரசுகள் தொடர்பான நிலைப்பாடு

அல்லாஹ்வின் ஷரீஆவை நடைமுறைப்படுத்த மறுத்து இஸ்லாமிய முறைவழிக்கு முரணாக நடந்துகொள்ளும் அரசுகளைப் பொறுத்தவரை, இஹ்வான்கள் அவற்றுடன் எவ்வகையிலும் உடன்படவோ, குர்ஆனுக்கு முரணாக அவற்றின் அரசியலையும் போக்கையும் ஏற்கவோ போவதில்லை. இஸ்லாத்துக்கு முரணான எல்லாச் சட்டங்களையும் அவர்கள் நிராகரிக்கிறார்கள்.

யாப்பு ரீதியான போராட்டம், மக்களுக்கு அறிவூட்டல் என்பவற்றினூடாக இந்நிலையை எதிர்க்கும் அவர்கள், சீர்திருத்தத்தையும் இஸ்லாமிய ஷரீஆவையும் அம்மக்கள் பூரணமாகக் கோர வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“எனவேதான், இஸ்லாமிய அடிப்படையின்மீது நிலைபெறாத, அதிலிருந்து தனக்குரியதைப் பெற்றுக் கொள்ளாத எத்தகைய ஆட்சி ஒழுங்கையும் நாம் ஏற்காதிருக்கிறோம்.¹¹²⁹⁾

28. அல்-முஃதமறுல் ஹாயிஸ், பக். 205

29. அல்-முஃதமறுல் ஹாயிஸ், பக். 137

“இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் அச்சட்டத்துடன் ஒருபோதும் உடன்பட மாட்டார்கள். அதனை ஏற்கவும் மாட்டார்கள்.”³⁰

சட்ட மறுசீரமைப்புக்காக இவ்வழிமுறைகளில் சில: நீதி அமைச்சருக்கும் பிற அதிகாரிகளுக்கும் மனுக்களை முன்வைத்தல், இறை சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துமாறு பொதுமக்கள் தமது அரசாங்கங்களைக் கோருதல் என்பனவாகும்.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“ஆட்சியும் அவர்களது முறைவழியைச் சேர்ந்ததே. அல்லாஹ்வின் சட்டனைகளைச் செயற்படுத்தாத அரசாங்கங்களிடமிருந்து அதனை விடுவிப்பதற்காக அவர்கள் உழைப்பார்கள்.”³¹

தஃவாவைப் பரப்பதல், உம்மாவை துயிலெழுப்ப்தல், யாப்பியல் போராட்டம், அரசியல் போராட்டம், பலமான ஈமானிய அணியொன்றை உருவாக்குதல், சமூகத்தைப் பயிற்றுவித்தல்.. என்பவற்றின் மூலமாகவே இது சாத்தியமாகும். நிறைவேற்று அதிகாரமும் அதன்மூலமே அவர்களை நோக்கிச் சாயும் அல்லது முழுமையாக அவர்களை வந்து சேரும்.

இஸ்லாமிய முறைவழியை விட்டு விலகி, வேறு சட்டவாக்கங்களைத் தத்தெடுத்துக் கொள்வோருடனான நிலைப்பாட்டின் தன்மையை, இமாம் பன்னா தெளிவாக வரையறுத்திருக்கிறார். முழுமையான பிரிகோட்டுடனும் தெளிவுடனும் அதனை அவர் விளக்குகிறார். அந்தவகையில், அத்தகையோருடனான இடைவழிச் சந்திப்பு, சமாதான உடன்படிக்கை, பேரம்பேசுதல், பொய்யான புகழாரம், இறைசட்டத்துக்கு முரணானவற்றைக் கண்டும் மெளனம் சாதித்தல் முதலிய எதற்கும் அங்கு இடமிருக்காது. இந்த அனைத்து நடவடிக்கைகளும் இஸ்லாமிய நியமங்கள், சிந்தனா ரீதியான

30. இலஷ ஷபாப், பக். 177

31. அல்-முஃதமூல் ஹாமிஸ், பக். 140

பிரிகோடு, அரசியல் ரீதியான எதிர்ப்பு, உபதேசம், அல்லாஹ்வுக்கு முன்னால் குற்றம் பிடிக்கப்படாமல் தப்பித்தல் என்பவற்றினால் அமைந்த சட்டத்துக்கு இசைவாகவே மேற்கொள்ளப்படும். இமாம் பன்னா இதனை 'அரசியல் போராட்டக் கட்டம்' என்ற பிரயோகத்தினால் குறிப்பிடுகிறார்.

1938 ஆம் ஆண்டு 'அந்-நதீர்' சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழ் முகப்புக் கட்டுரையில் அவர் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

“அவர்கள் உங்களது கோரிக்கையை ஏற்று, இஸ்லாத்தின் போதனைகளை தமது செயற்பாட்டுக்கான முறைவழியாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லையெனில், அரசினுள்ளும் வெளியேயும் உள்ள அவர்கள் அனைவரோடும் மிகக் கடுமையாக நீங்கள் மோதுவீர்கள்.”⁽³²⁾

அதே கட்டுரையில் தொடர்ந்து எழுதுகிறார்:

“இஸ்லாத்துக்கு உதவும் வகையில் செயற்படாத, இஸ்லாமிய ஆட்சியையும் அதன் கீர்த்தியையும் மீட்டெடுக்கும் பாதையில் செல்லாத அனைத்து கட்சி மற்றும் அமைப்பியல் தலைவர்களுக்கெதிராகவும் நாம் போர் புரிவோம். அந்த பகைமையில் சமாதானத்துக்கோ தளர்வுக்கோ இடமிருக்காது. எமக்கும் எமது சமூகத்துக்கும் மத்தியில் சத்தியத்தைக் கொண்டு அல்லாஹ் தீர்ப்பளிக்கும்வரை இம்மோதல் தொடரும். அவன் மிகச் சிறந்த தீர்ப்பாளனாக இருக்கிறான்.”⁽³³⁾

இவ்வாண்கள் இத்தகைய தெளிவான நிலைப்பாடு கொண்டவர்களாக இருந்த போதிலும், அந்த அரசாங்கங்களின் மீதும் அமைப்புக்களின் மீதும் பச்சாதாபப்பட்டு உபதேசம் புரியும் நிலைப்பாட்டையும் கொண்டிருப்பர்:

32. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 140

33. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 137

“எகிப்தின் பல்வேறு அரசாங்கங்கள் தொடர்பான எமது நிலைப் பாட்டைப் பொறுத்தவரை, அது இரக்கம் கொண்டு உபதேசம் புரிபவனின் நிலைப்பாடாகும்.

அவ்வரசுகள் சரியான வழியில் சென்று வெற்றிபெற வேண்டும் என அந்நிலைப்பாடு ஆசைப்படுகிறது.

நாம் ஒரு பள்ளத்தாக்கிலும் அவை வேறொரு பள்ளத்தாக்கிலும் இருப்பதை ஏராளமான அனுபவங்கள் உணர்த்தியுள்ள போதிலும், அதே அரசுகள் மூலமாக இச்சீர்கேட்டை அல்லாஹ் களைய வேண்டுமென அந்நிலைப்பாடு எதிர்பார்க்கிறது.”⁽³⁴⁾

இதன் காரணமாகவே, ஜமாஆ தூய உபதேசங்களை முன்வைக்கிறது. பல்வேறு துறைகளுக்குமான சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் முறைமைகளையும் முன்மொழிகிறது. உம்மாவைச் சீர்திருத்தி அதன் முன்னேற்றத்தையும் சுதந்திரத்தையும் நிதர்சனப்படுத்துவதற்காக அனைத்துச் சக்திகளோடும் அது ஒத்துழைக்கிறது.

1939 இல் அப்போது ஜனாதிபதியாக இருந்த அலீ மாஹிர் பாஷாவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், சீர்திருத்தம் தொடர்பான இஹ்வான்களது தொலைநோக்கை இமாம் பன்னா பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

“இஸ்லாத்தின் போதனைகளை நோக்கி எகிப்து மீண்டு வருவதே, சீர்திருத்தத்துக்கான ஒரே வழியென இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் நம்புகிறார்கள். அப்போதனைகளை அது ஆரோக்கியமாகச் செயற்படுத்த வேண்டும். அவற்றுடன் முரண்படாத உம்மாவுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய அனைத்துப் பழைய, புதிய, கீழைத்தேய, மேற்கத்திய சிந்தனைகளிலிருந்தும் அது பயன்பெற வேண்டும். நமது சீர்திருத்த சிந்தனையில் இஸ்லாமிய அடிப்படைகளின் மீதெழுந்த சிந்தனையே ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும்.

இச்சீர்திருத்தப் பணியை மேற்கொள்பவர்களைப் பொறுத்தவரையிலோ அவர்கள் சிந்தனையை மதிப்பவர்களாக இருக்க

34. முதக்கிறாஹுல் பக். 164

வேண்டும். அந்தவகையில் சீர்திருத்தத்திற்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை இடவும், அவற்றைச் செயற்படுத்தவும் ஆணை வழங்கப் படுபவர்களை தெரிவுசெய்யும் செயற்பாடானது, அந்நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைவிட பாரிய அளவு முக்கியத்துவம் கொண்டதாகும். ஏனெனில், சட்டம் என்பது உண்மையில் அச்சட்டத்தைச் செயற்படுத்திப் பயன் விளைவிக்கின்ற நீதிபதியையே குறிக்கிறது.³⁵

அந்த வகையில் பகுதியளவிலான மறுசீரமைப்புக்காக விடுவிக் கப்படும் அழைப்புக்கள் குறித்த இஹ்வான்களது மதிப்பீடானது- இமாம் பன்னா விளக்கியிருப்பது போன்று-அவற்றுக்குப் பின்னாலுள்ள ஆத்மார்த்தத் தன்மையிலும் இதய சுத்தியிலுமே தங்கியுள்ளது. அவ்வாறே அச்சீர்திருத்தத்தைச் செயற்படுத்துகின்ற மனிதர்களிலும், அதன்மீது அவர்கள் கொண்டிருக்கும் விசுவாசத்திலும், கட்டுக் கோப்பிலும் அம்மதிப்பீடு தங்கியுள்ளது. வெறும் பேச்சையும் கோஷங்களையும் யதார்த்தபூர்வமான செயற்பாடாக மாற்றுவதற்கான ஆற்றலிலும் பொதுவான இஸ்லாமிய சிந்தனையுடன் அவை எவ்வளவு தூரம் முரண்படுகின்றன அல்லது நெருங்கி வருகின்றன என்பதிலும் கூட அது தங்கியுள்ளது. இந்த அனைத்துக்கும் பிறகே உள்ளடக்கம் அல்லது விடயதானம் அவர்களது கவனயீர்ப்பைப் பெறும்.

அரசாங்கம் செவிமடுக்காது என்று தெரிந்திருந்த போதிலும் இஹ்வான்கள் தொடர்ந்து உபதேசித்துக்கொண்டே இருப்பார்கள். முஸ்லிம் சமூகத்தையும் இஸ்லாமிய அரசாங்கங்களையும் நிறுவுவதற்காக தாம் வரைந்துகொண்ட எல்லைகளினதும் எட்டுகளினதும் வழியில், அவர்கள் தமது பயணத்தையும் தொடர்ந்து மேற்கொள்வார்கள்.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்த எகிப்திய அரசாங்கங்களுக்கு நாம் பல சீர்திருத்த முறைகளை வரைந்தளித்தோம். பல அரசுகளுக்கு

35. முதக்கிறாதுல் பக். 163, 164

செறிவான பல மனுக்களையும் முன்வைத்தோம். எகிப்திய வாழ்வின் ஆன்மாவைத் தொடுகின்ற விவகாரங்களைப் பற்றிய மனுக்களாக அவை அமைந்திருந்தன.

எனினும், அவற்றினால் விளைந்த பயன் என்ன? எதுவுமில்லை.

எதுவுமில்லை என்பதுதான் எல்லா ஆலோசனைகளுக்குமான பதிலாக இருக்கப் போகிறது.

இருந்தபோதிலும், எமக்கும் எமது சமூகத்தினருக்கும் மத்தியில் சத்தியத்தைக் கொண்டு அல்லாஹ் தீர்ப்பளிக்கும்வரை தொடர்ந்து உபதேசித்துக் கொண்டிருப்போம். அவனே சிறந்த தீர்ப்பாளனாக இருக்கிறான்.”

“இஸ்லாமிய உம்மாவை, முன்னேற்றத்தையும் அபிவிருத்தியையும் நோக்கி இட்டுச் செல்ல விரும்புகின்ற எந்த அரசாங்கத்துக்கும் அமைப்புக்கும், எம்மையும் எமது திறமைகளையும் எம்மிடமுள்ள அனைத்தையும் அர்ப்பணிக்க நாம் தயார். அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்வோம் நாமே அர்ப்பணமாவோம்.”⁽³⁶⁾

இச்சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்கான மாதிரிகளைக் காண விரும்புவர்கள் 'நஹ்வன் நூர்' (ஒளியை நோக்கி), "முஷ்கிலாதுனா ஃபீழ்வின் நிளாமில் இஸ்லாமி" (இஸ்லாமிய ஒழுங்கின் வெளிச்சத்தில் நமது பிரச்சினைகள்) முதலிய கட்டுரைகளில் அவற்றைக் கண்டுகொள்ள முடியும்.

சட்டங்களை மறு சீரமைக்குமாறு நாம் கோரிய போதிலும் அவற்றில் கோளாறு இருப்பதாகவும், அவற்றுள் சிலவற்றிலோ பலவற்றிலோ இஸ்லாமிய ஷரீஆவுக்குத் தூரமான அம்சங்கள் இருப்பதாகவும் நாம் கருதிய போதிலும் அது எதுவுமே சட்டங்களைக் கெதிராகப் புரட்சி செய்தல் என்ற அர்த்தத்தைத் தராது. குறித்த சட்டங்களில் ஷரீஆவுடன் தெளிவாக முரண்படக்கூடிய அம்சங்களும் வெளிப்படையான பாவங்களும் காணப்பட்டால் மாத்திரமே

36. அல்-முஃதமூஸ் ஸாதில், பக். 214

அவ்வாறு பொருள் கொள்வது ஏற்புடையதாகும். ஏனெனில், படைப்பாளனது கட்டளைக்கு மாறாக படைப்புக்களுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டியதில்லை. அதேவேளை, நாட்டின் மதம் இஸ்லாமே என்றும், சட்டவாக்கத்துக்கான பிரதான மூலாதாரம் அதுவே என்றும் யாப்பு உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

அந்தவகையில், நடைமுறையிலுள்ள சட்டங்களையும் சமூக ஒழுங்குகளையும் நாம் ஏற்கிறோம்; பின்பற்றுகிறோம். ஆனால், அவற்றில் காணப்படும் அனைத்துக் கோளாறுகளுடனும் சேர்ந்து அவற்றில் நாம் திருப்தி கண்டுவிட்டோம் என்ற பொருளை அது தராது. மாறாக, யாப்பியல் போராட்டம், அரசியல் போராட்டம், குடிமக்களைப் பயிற்றுவித்தல், பொதுமக்களுக்கு அறிவூட்டல் முதலிய வழிமுறைகளுடாக மாற்றத்தையும் மறுசீரமைப்பையும் ஏற்படுத்த நாம் முயல்வோம்.

ஏனெனில், இஹ்வானிய இயக்கம்-தனது அழைப்புப் பணியை ஆரம்பித்தது முதலே- யதார்த்தத்தைக் கவனத்தில் கொள்ளும் அதே வேளை, அந்த யதார்த்தத்தை நன்னிலை நோக்கிக் கொண்டு செல்வதற்கும் உழைத்து வந்திருக்கின்றது.

அரசாங்கங்களோடு தொடர்பு கொண்டு, உபதேசங்களையும், சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் அது முன்வைத்து வந்துள்ளது. தேசத்துக்கு நலன்பயக்கும் விடயங்களின் போதும், தேசத்தை அச்சுறுத்தும் அபாயங்களின்போதும் அரசாங்கங்களுக்கு ஒத்துழைப்புக் கரம் நீட்டுகிறது. இஸ்லாமிய தஃவா குறித்து அவற்றுக்குத் தெளிவு வழங்கி, தஃவா பற்றி அவ்வரசுகளிடம் காணப்படுகின்ற ஐயங்களையும் தப்பிப்பிராயங்களையும் நீக்குவதற்கு அரும் பாடு படுகிறது.

பரஸ்பரப் புரிந்துணர்வுக்கும் ஒத்துழைப்புக்குமான சாதனமாக அமைகின்ற உரையாடலுக்கு அது அழைப்பு விடுக்கிறது. அதே வேளை தனது இலட்சியங்களைச் சாதிப்பதற்காகவும் அது உழைக்கிறது. பல்வேறு வழிமுறைகளுடாக தனது தஃவாவைப் பரப்புகிறது. சமூகத்தையும் மக்களையும் பயிற்றுவிக்கிறது. தனது அங்கத்தவர்களையும் அணியையும் அல்-குர்ஆனிய முறைவழியில்

வளர்த் தெடுக்கிறது. இன்றிருக்கும் யதார்த்தத்தை மாற்றியமைக்கும், உண்மையான இஸ்லாமிய தேசத்தை நிறுவுவதற்கான பாதையைச் செப்பனிடவும் முயல்கிறது.

குறித்த சில நிலைப்பாடுகளுக்கு ஜமாஆ அளிக்கும் ஒத்துழைப்போ ஆதரவோ இஸ்லாமிய முறைவழிக்கு மாறான அல்லது அதனை அடிப்படையாகக் கொள்ளாத எந்த ஒழுங்கையும் அது அங்கீகரித்துத் திருப்தி காண்கிறது என்ற பொருளைத் தராது.

அத்தகைய அரசுகளுடன் உள்ள தொடர்புகளில் சில பகுதிகள் குறித்து விளக்கும் வகையில் இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“ஏதாவதொரு முஸ்லிம் அரசோடு அல்லது பொது அமைப்போடு நீங்கள் விரோதம் கொண்டிருப்பதாகக் குற்றம் சுமத்துபவர் மிகப் பெரிய தவறையே இழைக்கிறார். ஏனெனில், இவ்வாறான அரசாங்கங்களின் நிலைப்பாடு பின்வரும் இரண்டில் ஒன்றாகத்தான் அமைந்திருக்கும்: ஒன்றில், அவை தமது சக்திக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ற வகையில் இஸ்லாத்துக்காக செயற்படும் இஸ்லாத்தைச் செயற்படுத்தும். இந்த அரசாங்கங்களுக்கு முதலில் உதவியாளராகவும், உண்மையான ஆதரவாளர்களாகவும், அவற்றைச் சிறந்த முறையில் பலப்படுத்துவோராகவும் நாம் இருப்போம். அல்லது, இஸ்லாத்தைக் கண்டு எரிச்சலடைந்து அதற்கெதிராகத் திரண்டெழுகின்ற அரசாங்கங்களாக அவை இருக்கும். இத்தகைய அரசுகளை எதிர்க்காமலிருக்க ஒரு முஸ்லிமால்- அவர் குற்றஞ் சாட்டுபவராகவே இருந்தாலும்- முடியுமா!?”

இவ்வாறான நிலையில் குறித்த அரசாங்கங்களை அம்பலப்படுத்தவோ அவமானப்படுத்தவோ செய்யாமல், உபதேசம் புரிவதை உயர்ந்த வழியாக இஹ்வான்கள் எடுத்துக் கொள்வதே பிறரிலிருந்து அவர்களைத் தனித்துவப்படுத்திக் காட்டும் அம்சமாக உள்ளது. யுத்தம், மோதல், கடும் போக்கு, வெறுப்பு என்பவற்றை விட சமாதானம், அன்பு, தெளிவுரை, மென்மையான சொல்லாடல் என்பவற்றை அவர்கள் மேலாக எண்ணுகின்றனர். அதுவே அல்லாஹ் தனது தூதர்களுக்கு வழங்கிய அறிவுரையுமாகும்.

“அவனுக்கு மென்மையான வார்த்தைகளை [இருவரும்] கூறுங்கள். அதனால் அவன் நல்லுணர்வு பெறலாம் அல்லது அச்சமடையலாம்.” [தூறா: 44]⁽³⁷⁾

ஆட்சியாளர்கள் தொடர்பாக ஜமாஆ கொண்டிருக்கும் மறைவழி அழைப்பு மற்றும் உபதேசம் என்பவற்றின் அடியான முறைவழி என்பதை இமாம் பன்னா இவ்வாறு விளக்குகிறார்:

“ஆட்சியாளர்களுக்கு தஃவாவை முன்வைப்பதும், அதனைக் கொண்டு அவர்களோடு உரையாடுவதும் அதனை அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதும் மிகப் பயனுள்ள விடயங்களாக இருக்குமென நாம் கருதுகிறோம். தஃவாவின் நோக்கங்களை விரைவாக எட்டுவதற்கும் அவை பேருதவியாக அமையும். ஏனெனில், அவர்களில் ஒருவரை அல்லாஹ் சீர்திருத்திவிட்டால் அதன்மூலமாக ஒரு சமூகத்தையே திருத்தி விடுவான். இறைத் தூதர் (ஸல்) அவர்களது பொன்மொழியை நீங்கள் அறிவீர்கள். “மார்க்கம் என்பது உபதேசம் (நஸீஹா) ஆகும்” என அன்னார் கூறினார்கள். “யாருக்காக அல்லாஹ்வின் தூதரே?” எனக் கேட்டோம். அதற்கு அன்னார், “அல்லாஹ்வுக்காகவும், அவனது தூதருக்காகவும் அவனது வேதத்திற்காகவும் முஸ்லிம்களது தலைவர்களுக்காகவும், பொது மக்களுக்காகவும்” எனப் பதிலளித்தார்கள்.

ஹஸனூல் பலரீ (றஹ்) கூறுகிறார்:

“அல்லாஹ்விடம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிரார்த்தனை ஒன்று எமக்குக் கிட்டுமானால், அதனை நான் ஆட்சியாளனுக்கான பிரார்த்தனையாக ஆக்கிக் கொள்வேன். ஏனெனில், அவன் திருந்துவதனுடாக அல்லாஹ் பலரைத் திருத்துகிறான்.”

நாம் எவ்வளவு பலமான சத்தியத்தை முன்வைத்து வருகிறோம் என்பதை- ஆட்சியாளர்கள் உட்பட- அனைவரும் அறிந்திருக்கின்றனர். நாம் அனுபவித்த எந்தத் துன்பமும் சித்திரவதையும்

37. முதக்கிறாதுல், பக். 299

அப்பணியைவிட்டு எம்மைத் திருப்பி விடவில்லை. அல்லாஹ் வுக்கு மட்டுமே நாம் அஞ்சுகிறோம். அவனே எமக்குப் போதுமானவன். அவனே சிறந்த பொறுப்பாளன்.

எல்லா நிலையிலும் ஆட்சியாளனை எதிர்த்துக் கொண்டிருப்பதும், இஸ்லாமிய வட்டத்திலிருந்து அவர் அவனை வெளித்தள்ளுவதும் கூட நல்லதன்று என நாம் நினைக்கிறோம். ஏனெனில், அந்த ஆட்சியாளனே சிலபோது இஸ்லாத்தின் பலமானதோர் எதிரிக்குச் சவாலாக நின்று, அவனது நோக்கத்தை அடையாமல் தடுக்க முடியும். இந்நிலையில், எதிரியைத் தம்மிடம் நெருங்க விடாமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அவ்வாட்சியாளனை முஸ்லிம்கள் காயப்படுத்துவது முட்டாள் தனமாகவே அமையும்.

எவ்வாறாயினும், ஆட்சியாளர்கள் இஹ்வானால் முஸ்லிம்கள் களுக்கு விரோதமாக நின்று இலட்சியத்தைத் தடுப்பதைவிட, குடிமக்களை இஸ்லாமிய ரீதியாக பயனுள்ள வகையில் பயிற்றுவித்து நெறிப்படுத்தும் பணியில் அவர்களுக்கு உதவியாளர்களாக நிற்பதே சிறந்ததாகும். எல்லா ஆட்சியாளர்களையும் கட்சிகளையும் நாம் தாக்களாக நின்று பார்க்கிறோமேயன்றி குழு அடிப்படையல்ல. ஏதோவொரு கட்சியின் கீழ் -அது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும்- நாம் அடங்கிப் போவதோ, யாராவதோர் ஆட்சியாளருக்காக- அவர் யாராக இருந்தாலும்- உதவியாளர்களாக நாம் நிற்பதோ எவ்வகையிலும் சாத்தியமற்றது.³⁸

“இஹ்வானிய தஃவாவை பொறுப்பாக நின்று மேற்கொள்பவர்கள், அதிகாரத் தரப்பினர் தொடர்பாக இரு நிலையான உண்மைகளை தங்கள் கண்முன் நிறுத்தியிருக்கின்றனர். அவ்வுண்மைகளைப் பேணிச் செயற்பட்டதால் பயனும் அடைந்திருக்கின்றனர்.

ஒன்று: அரசாங்க உதவிகள் குறித்துச் சிந்திக்காமலும், அவற்றில் தங்கிச் செயற்படாமலும் இருத்தல்.

38. அல்-முஃதமூஸ் ஸாதீஸ், பக். 214

இரண்டு: செல்வந்தர்கள், அரசியலைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள், காலனியவாதுகளின் சிஷ்யர்கள், அன்னியக் கம்பனிகளின் தரக்கள் முதலியோரது கையிலிருப்பவற்றில் முழுமையான நிராசை கொண்டிருத்தல். ஏனெனில், இவர்களே தஃவாவை முதலில் எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் என்பதை தஃவா தனது முதல் நாளிலிருந்தே கணக்கில் வைத்திருக்கிறது. அது ஒரு பாதையில் செல்ல, அவர்களோ வேறொரு பாதையில் செல்கின்றனர்.³⁹

அலீ மாஹிரின் அரசாங்கம் பற்றிய நிலைப்பாட்டை உஸ்தாத் ஸாலிஹ் அஷ்மாவி 'அந்-நதீர்' சஞ்சிகையின் 27 ஆம் இதழில் எழுதிய கட்டுரை மூலமாக இமாம் பன்னா தனது 'முதக்கிறாத்' இல் நினைவு கூறுகிறார். இஹ்வான்களது நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் வகையிலும், அதற்கான நியமங்களை உள்ளடக்கும் வகையிலும் அக்கட்டுரை அமைந்திருந்தது.

வாசகரின் மனதில், "புதிய அரசாங்கம் (அதாவது அலீ மாஹிரின் அமைச்சரவை) தொடர்பாக இஹ்வான்கள் கொண்டிருக்கும் நிலைப்பாடு என்ன?" என்ற கேள்வி சிலபோது எழுமுடியும். இக்கேள்விக்கு விடை கூறமுன்னர், மாறாத உண்மையொன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றோம். இஹ்வானுல் முல்லிமூன்கள் கட்சி நலனுக்கேற்ப அல்லது சுயலாபத்தைக் கருத்தில் கொண்டு ஆதரவளிக்கின்ற அல்லது எதிர்க்கின்ற அரசியல் கட்சியொன்றல்ல என்பதே அவ்வுண்மையாகும். மாற்றமாக, அவர்கள் ஓர் இஸ்லாமிய அழைப்பியக்கம். அல்லாஹ்விடமிருந்து தனது இலக்கையும், இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து தனக்குரிய முன்மாதிரியையும், அல்-குர்ஆனிலிருந்து தனது யாப்பையும் அந்த தஃவா பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கென்று தெளிவான வரையறைகளைக் கொண்ட நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்று உள்ளது.

இஸ்லாத்தைப் புனர்நிர்மாணம் செய்தல், எகிப்திய வாழ்வை இஸ்லாமியக் கலவையில் வார்த்தெடுத்தல், (சட்டம், சமூகவியல்,

39. நஹ்வன் நூர், பக். 294

அரசியல், பொருளியல் முதலிய) அனைத்து வாழ்வியல் வெளிப் பாடுகளிலும் அல்-குர்ஆனியப் போதனைகளை ஆக்கிரமிக்கச் செய்தல் என்பன அந்நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் நோக்காக உள்ளது. “லா இலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுன் ரஸூலுல்லாஹ்” என்ற கலிமாவை ஒலிக்கும் மனிதர்கள் வாழுகின்ற ஒவ்வொரு சாண் நிலைத்தையும் விடுதலை பெறச் செய்வதுகூட அதன் நோக்கமாக உள்ளது.

இறுதியாக, இஸ்லாத்தைப் பரப்பி, அல்-குர்ஆனிய கொடியை எல்லா இடங்களிலும் உயர்த்தி, அனைத்துக் குழப்பங்களையும் இல்லாதொழித்து, மார்க்கம் முழுமையும் அல்லாஹ்வுக்குரியதாக மாறும்வரை உழைப்பதும் அதன் இலட்சியமாக இருக்கிறது.”⁽⁴⁰⁾

“ஆக, ஏனைய அமைச்சரவைகள் தொடர்பான எமது அதே நிலைப்பாடுதான் அல் பாஷா மாஹிருடைய அமைச்சரவை தொடர்பாகவும் உள்ளது. அது ஒரு பழைய நிலைப்பாடு. அமைச்சரவை மாறுவதாலோ அமைச்சர்கள் மாறுவதாலோ அந்நிலைப்பாடு மாறிவிடப் போவதில்லை. எவர் இஸ்லாமிய சிந்தனையை ஆதரித்து, அதற்காகச் செயற்பட்டு, தன்னிலும் தனது வீட்டிலும் நேர்மை பேணி, தனிப்பட்ட வாழ்விலும் பொது வாழ்விலும் அல் குர்ஆனின் போதனைகளைப் பற்றிப் பிடித்திருக்கிறாரோ அவருக்கு ஆதரவளிப்பவர்களாகவும் உற்சாகம் வழங்குபவர்களாகவும் நாமிருப்போம். எவர் இஸ்லாமிய தஃவாவுடன் முரண்பட்டு, அதனை எதிர்த்து, அதற்கு முட்டுக்கட்டை போட நினைக்கிறாரோ அவருக்கு நாம் விரோதிகளாக இருப்போம். எனினும், இவ்விரு நிலைகளிலும் எமது ஆதரவு-எதிர்ப்பு, விருப்பு-வெறுப்பு முதலிய அனைத்தையும் அல்லாஹ்வுக்காகவே வெளிப்படுத்துவோம்.

ஒரு முஸ்லிம் தனது சகோதர முஸ்லிம்மீது நல்லெண்ணம் கொள்வதே இயல்பான எடுகோளாகும். அந்த வகையில், அல் பாஷா மாஹீர் குறித்தும் அவரது அமைச்சரவை குறித்தும் நாம்

40. முதக்கிறாதுல். பக். 266

நல்லெண்ணம் கொள்வதற்குத் தடையேதுமில்லை. எனினும் வாக்குறுதிகளை நம்ப வேண்டாமென்றும், வார்த்தைகளில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டாமென்றும், எதிர்பார்ப்புக்களில் மூழ்கிவிடக் கூடாதென்றும் அனுபவங்கள் நமக்குக் கற்றுத் தருகின்றன. நமது நிலைப்பாட்டையும் தீர்ப்பையும் செயற்பாடுகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு வரையறுப்போமே தவிர, வார்த்தைகளைக் கொண்டல்ல.⁴¹⁾

இமாம் பன்னா மேலும் கூறுகிறார்:

“எல்லா அமைப்புக்களுக்கும் முன்னால் நாம் கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைப்பாடு:

“அவற்றுள் நல்லதையே நாடுவோம். அவற்றின் தவறுகளுக்கு நியாயம் காண்போம். அவற்றைத் தேடாமலும் ஒதுக்காமலும் இருப்போம்.

“[தாம் நம்பிக்கையாளர் என உங்களுக்கு அறிவிப்பதற் காக]. உங்களுக்கு ஸலாம் கூறினால், “நீர் நம்பிக்கையாளர் அல்ல” என்று கூறி மறுத்து விடாதீர்கள்.” [அந்நிஸா: 94]⁴²⁾

• அரசு நிலைபெறுவதற்கான அடிப்படைகள்

இஸ்லாத்தில் அரசும் அரசாங்கமும் நிறுவப்படுவதற்குத் தேவையான அடிப்படையை இமாம் பன்னா பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டுகிறார்:

இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்) அழகாகக் கூறினார்:

அறிந்துகொள்! ஷரீஆ என்பது அடிப்படை. ஆட்சி என்பது காவலன். அடிப்படையற்றது இடிந்து வீழ்ந்து விடும். காவலன் இல்லாதது தொலைந்துபோய் விடும். எனவே, இஸ்லாமிய அரசு தஃவா என்ற அத்திவாரத்தின்மீதே எழவேண்டும். அப்போதுதான்

41. ஹஸனூல் பன்னா மவாகிஃப் ஃஃஃ அல்-தஃவா வத் தர்யியா, அப்பாஸ் ஸீலி, பக். 145, 146

42. முதக்கிராதுல் பக். 272

அது வெறும் நிர்வாகக் கட்டமைப்பாகவோ, ஆன்மா இல்லாத சடவாத அரசாங்கமாகவோ இல்லாமல், ஒரு தூதைச் சமந்த அரசாக நிலைபெறும். அவ்வாறே, தன்னைப் பாதுகாத்து, பரப்பி, எத்தி வைத்து, பலப்படுத்தக்கூடிய அரண் இல்லாமல் தஃவாவும் நிலை பெற முடியாது.⁴³⁾

தொடர்ந்து கூறுகிறார்:

“இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கைப் பொறுத்தவரை, ஆட்சி சரியாக அமைவதற்கு இன்றியமையாத இவ்வடிப்படைகள் ஒன்றி லொன்று அத்துமீறாத சமநிலையுடன் கைகூடுமாயின் வடிவங் களோ நாமங்களோ அதற்கு ஒரு பொருட்டல்ல. உயிரோட்டம் மிக்க உள்ளம், இப்போதனைகளின் புனிதத்தன்மை குறித்த உண்மையான உணர்வோட்டம் என்பன இன்றி இச்சமநிலையைப் பாதுகாக்க முடியாது. இந்த அடிப்படைகளைப் பேணிப்பாதுகாப்பதிலேயே இம்மையின் வெற்றியும், மறுமையின் விமோஷனமும் தங்கி யுள்ளன. இதனையே நவீன பரிபாஷையில், ‘தேசிய விழிப்புணர்வு’ அல்லது ‘அரசியல் முதிர்ச்சி’ அல்லது ‘தேசியப் பயிற்சி’ அல்லது இவை போன்ற வேறு பல பிரயோகங்களால் குறிக்கிறார்கள். எனினும் இவையனைத்தும் ஒரேயொரு உண்மையை நோக்கியே மீள்கின்றன:

ஆட்சியொழுங்கின் பொருத்தப்பாடுபற்றிய ஆழ்ந்த நம்பிக்கை யும், அதனைப் பேணிப்பாதுகாப்பதால் விளையும் பயன்பற்றிய உணர்வுமே அதுவாகும். ஏனெனில், வெறும் வசனங்கள் மாத்திரம் ஒரு சமூகத்தை எழுச்சிபெறச் செய்வதில்லை. அவ்வாறே, சட்டத்தை நீதியும் தூய்மையும் கொண்ட ஓர் ஆட்சியாளன் நடைமுறைப் படுத்த வில்லையெனில் அந்தச் சட்டமும் பயனளிக்கப் போவதில்லை.”⁴⁴⁾

43. முதல்கிறாதுல் பக். 292

44. முதல்கிறாதுல் பக். 292, 293 (கருக்கம்)

• அரசியல் ரீதியான எதிர்கொள்ளலின்போது
இஹ்வான்கள் பேணும் பண்பாடு

இஸ்லாத்துக்கு முரணான அம்சங்களை எதிர்த்தல், அவை குறித்து உபதேசம் புரிதல் முதலிய செயற்பாடுகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளும் அதேவேளை, அவை இஸ்லாமிய விழுமியங்களின் ஒளியில் தலைவர்களையும் அரசுகளையும் நோக்கிப் பேசுவதற்கு இஸ்லாம் காட்டித் தந்த முறைவழியின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதில் ஜமாஆ கவனம் செலுத்தும். உரையாடல் ஒழுங்குக்கான மாதிரியொன்றை வழங்கியதன்பிறகு இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“இத்தகைய ஒழுங்கிலேயே மக்களைநோக்கி நாம் உரையாடுகின்றோம். தஃவாவை எத்திவைத்து, மக்களுக்கு நல்லதாக அமையும் என நாம் நம்புகின்ற வழியை நோக்கி அவர்களுக்கு வழிகாட்டுவதனுடாக அல்லாஹ்வின் தண்டனையிலிருந்து தப்பிக்கவே நாம் விரும்புகிறோம்.”⁴⁵⁾

அதிகாரத் தரப்புக்கெதிரான வெறும் விரோதத்தின் அடிப்படையில் ஜமாஆ சமூகத்தினுள்ளேயான தனது சீர்திருத்த நிலைப்பாடுகளை அல்லது அரசியல் இயக்கத்தைக் கட்டமைப்பதில்லை. மாற்றமாக அதன் அணுகுமுறை அறிவுபூர்வமானது. இஸ்லாமிய விழுமியங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டது. அந்தரங்கமான எண்ணங்களை அது துருவித் துருவிக் குற்றம் பிடிப்பதில்லை. உபதேசங்களை அது முன்வைக்குமேயன்றி, பிரிவினையை உண்டாக்கி, முரண்பாட்டு நெருப்பைப் பற்றவைக்க விரும்புவதில்லை. ஏனெனில் அதனால் நஷ்டமடையப் போவது மக்களும் தேசமுமே.

நிலைப்பாடுகளைத் தீர்மானிக்கும்போது தேசநலனை அது கவனத்தில் கொள்கிறது. ஏனெனில் அது இஸ்லாமிய நலனில் ஒரு பகுதியாகும். தனது தனிப்பட்ட நலனையும் அடையவும்விட தேசநலனையே அது முற்படுத்துகிறது.

45. முதக்கிறாதுல் பக். 264

தேசத்தின் ஐக்கியம், உள்ளாந்த அமைதி என்பவற்றில் அது அக்கறை செலுத்துவதோடு, குழப்பம் தோன்றக்கூடிய அனைத்து வழிகளையும் மூட முயல்கிறது: அரசியல் ஸ்திரத்தன்மைக்காகவும் சுதந்திரமான சூழல் நிலவவேண்டும் என்பதற்காகவும் பாடுபடுகிறது. ஏனெனில், குழப்பநிலைகள் சமூகத்தின்மீது எதிர்மறையான பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதோடு, அதன் ஒற்றுமையையும் பலவீனப்படுத்திவிடும். மட்டுமன்றி, தஃவாவின் பரவலிலும், அதன் சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித் திட்டங்களிலும் கூட அவை பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். தேசத்தின் விடுதலை மற்றும் சுதந்திரம் பற்றிய விவகாரம் முழுவதுமாக ஜமாஆவின் அடிப்படை இலட்சியங்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. ஜமாஆ அதற்காகப் பாடுபடும். அது குறித்துக் கோரிக்கை விடுக்கும்.

இஹ்வான்கள் பிற சக்திகளிலிருந்து விலகி சுதந்திரமாகவே செயற்படுகிறார்கள். எத்தகைய அழுத்தங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டாலும் அவர்களது இலக்கு இறைதிருப்தி மாத்திரமே. தமது அழைப்பு தவிர்ந்த வேறெந்த அழைப்புக்காகவும் அவர்கள் செயற்பட மாட்டார்கள்.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“எந்தக் காலப்பிரிவிலாவது இஹ்வான்கள் ஏதாவதோர் அரசாங்கத்துக்கு வாகனமாக, அல்லது தமது இலட்சியம் தவிர்ந்த வேறு இலட்சியங்களுக்காக, அல்லது தமது முறைவழியல்லாத வேறு முறைவழியில் செயற்பட்டிருப்பதாக சிலர் எண்ணினால், அதை விட ஆழமான வேறொரு தவறு இருக்க முடியாது. இஹ்வான்களிலும் இஹ்வானல்லாதவர்களிலும் இந்த உண்மையை அறியாதவர்கள் இப்போது அறிந்துகொள்ளட்டும்.”⁴⁶⁾

“இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் பிறர் ஏறிச் சவாரி செய்யும் வாகனமாகவும், தமது முறைவழியுடன் சம்பந்தப்படாத வேறு

46. நிளாமுல் ஹுக்மி

முறைவழி களைச் சாதித்துக்கொள்வதற்கான கருவியாகவும் மாறுகின்ற நாள், இன்னும் படைக்கப்படவில்லை.”⁽⁴⁷⁾

“இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் அச்சமுட்டியோ ஆசையூட்டியோ பணியவைக்கப்படக் கூடியவர்களல்லர். அல்லாஹ்வைத் தவிர யாருக்கும் அவர்கள் அஞ்சமாட்டார்கள். எந்தப் பதவியும் அந்தஸ்தும் அவர்களை மயக்கிவிட முடியாது. செல்வம், தனிப்பட்ட நலன் முதலிய எதிலும் அவர்கள் ஆசைவைக்க மாட்டார்கள். அழியக் கூடிய இவ்வாழ்வின் எந்தச் சுகண்டியிலும் அவர்களது உள்ளம் ஈடுபாடு கொள்ளாது. அல்லாஹ்வின் திருப்தியே அவர்கள் விரும்புவது. மறுமையின் நற்கூலியே அவர்களது எதிர்பார்ப்பு.

“அல்லாஹ்வை நோக்கி விரைந்து செல்லுங்கள். நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு அவனிடமிருந்து வந்த தெளிவான எச்சரிப்பு பாளனாக இருக்கிறேன்.” [அல்தாரியாத்: 50]

என்ற இறைவாக்கை தமது ஒவ்வொரு எட்டிலும் பின்பற்றுபவர்கள் அவர்கள். அந்தவகையில் எல்லா விதமான நோக்கங்களையும் ஆசைகளையும் விட்டு, அல்லாஹ்வின் திருப்தி என்ற இலக்கை நோக்கி. ஒரேயொரு ஆசையை நோக்கி அவர்கள் ஒருவார்கள்.”

“இப்பண்பின் காரணமாக, தமது முறைவழி தவிர்ந்த வேறெந்த முறைவழியிலும் அவர்கள் ஈடுபாடுகாட்ட மாட்டார்கள். தமது தஃவா தவிர்ந்த வேறெந்த தஃவாவுடனும் பொருந்திச்செல்ல மாட்டார்கள். இஸ்லாம் அல்லாத வேறெந்த நிறத்திலும் துவைய மாட்டார்கள். ஒரு நாளாவது, நாம் அல்-குர்ஆனின் அழைப்பையும் இஸ்லாத்தின் போதனைகளையும் விட்டு வேறொன்றுக்கு விசுவாசமாக நின்றுவிடாமல், அல்லாஹ் நம்மைப் பாதுகாப்பானாக!”⁽⁴⁸⁾

“இஹ்வான்களே! இன்றுவரை நமது பொதுத் தலைமை அலுவலகத்துக்கு எந்த அரசாங்கத்திடமிருந்தும் எந்த உதவியும்

47. நினாமுல் ஹுகுமி, பக். 319

48. அல்-முஃதமூஸ் ஸாதில், பக். 217

மேலும் பார்க்க : நஹ்ஹாஸ் பாஷாவுக்கும், மன்னர் ஃபுஆதுக்கும் அவர் எழுதிய கடிதம்

வழங்கப்பட்டதில்லை. நாம் விரும்புவதும் இதனைத் தான். நமது அங்கத்தவர்களிடமிருந்தோ அல்லது நம்மை விரும்புவர்களிடம் இருந்தோதான் நாம் உதவிகளை ஏற்றுக் கொள்வோம். எந்த விதத்திலும் நாம் அரசாங்கங்கள் மீது தங்கியிருக்கப் போவதில்லை. உங்களது தர்பியாவிலோ முறைவழியிலோ அதற்கு இடம்கொடுத்து விடாதீர்கள். அல்லாஹ்வின் அருளைக்கேட்டு அவனிடமே பிரார்த்தனை புரியுங்கள்.”⁽⁴⁹⁾

• **எதிர்பார்க்கப்படும் முஸ்லிம் அரசாங்கத்தின் பண்புகள்:**

இஸ்லாமிய ஆட்சி என்பது வெறும் கோஷங்களோ, உள்ளீடற்ற சில மேலோட்டமான நடவடிக்கைகளோ அல்ல. மாற்றமாக அதற்கென்று சில பண்புகளும் நிபந்தனைகளும் காணப்படுகின்றன. அதன் முறைவழி, அதனை நிர்வகிப்பவர்கள், அதற்கான முறைமை. என்பவை தொடர்பாக நிறைவு செய்யப்பட வேண்டியப பல அடிப்படைகள் உள்ளன.

இமாம் பன்னா, தான் சாதிக்க விரும்பிய இஸ்லாமிய அரசை இவ்வாறு வர்ணிக்கிறார்:

“உண்மையிலேயே இஸ்லாமியத்தன்மை கொண்டதாக இருக்கும் வகையில் அரசாங்கத்தை மறுசீரமைத்தல். அதன் மூலமாக, உம்மாவின் பணியாளனாக, அதன் கூலிக்காரனாக, அதன் நலனுக்காக உழைப்பவனாக நின்று, தனது பணியை அது நிறைவேற்றும். அரசாங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் இஸ்லாமியக் கடமைகளை நிறைவேற்றுகின்ற முஸ்லிம்களாகவும், பகிரங்கமாகப் பாவம் செய்யாதவர்களாகவும் இருக்கும் காலமெல்லாம், அது இஸ்லாமிய அரசாங்கமே.

பொறுப்புணர்வு, குடிமக்கள்மீது இரக்கம் காட்டுதல், மக்களுக்கு மத்தியில் நீதம் செலுத்துதல், பொதுச் சொத்தில் பேணுதலாகவும், சிக்கனமாகவும் நடந்துகொள்ளல் என்பன அதன் பண்புகளாக இருக்கும்.

49. அல்-முஃதமூல் ஹாமிஸ், பக். 191

பாதுகாப்பு வழங்குதல், சட்டத்தை செயற்படுத்தல், கல்வியைப் பரவலாக்குதல், பலத்தை வளர்ப்பதில் ஈடுபடல், சுகாதாரத்தைப் பாதுகாத்தல், பொது நன்மைகளை கவனத்தில் கொள்ளல், தேச வளத்தைப் பெருக்குதல், தேசத்தின் செல்வங்களைப் பாதுகாத்தல், நற்பண்புகளைப் பலப்படுத்தல் தஃவாவைப் பரப்புதல் என்பன அது மேற்கொள்கின்ற கடமைகளாக அமைந்திருக்கும்.

எப்போது அது கடமைகளை நிறைவேற்றுகிறதோ அப்போது குடிமக்களது விசுவாசமும், கீழ்ப்படிவும், உயிரையும் பொருளையும் அர்ப்பணிக்கும் வகையிலான உதவியும் அதன் உரிமைகளாகிவிடும். அது கடமையை நிறைவேற்றத் தவறுமாயின், முதலில் உபதேசமும் வழிகாட்டலும் வழங்கப்படும். அடுத்ததாக, பதவியிலிருந்து விலக்கப்படும். ஏனெனில், படைப்பாளனது கட்டளைக்கு மாறாக படைப்புகளுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டியதில்லை.”

“அவசியமேற்படின், பொதுத் தலைமைக்கு மிக நெருக்கமாக அமையாத பதவிகளில் முஸ்லிமல்லாதவர்களை அமர்த்தி அவர்களது சேவையை அரசாங்கம் பெற்றுக் கொள்வதில் தவறில்லை. இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கின் பொதுவான அடிப்படைகளுக்கு இயைபாக அரசாங்கம் அமையுமாயின், அதன் வடிவமோ வகையோ ஒரு பொருட்டல்ல.”⁽⁵⁰⁾ முஸ்லிமல்லாதவர்கள் நிறைவேற்றுப்பணிக்குப் பொறுப்பான அமைச்சுப் பொறுப்பில் இருப்பதைக்கூட இஸ்லாமிய நியாயவியல் அறிஞர்கள் ஆகுமாக்கியுள்ளனர்.

அரசாங்கம் தொடர்பாக இமாம் பன்னா தொடர்ந்து கூறுகிறார்:

“அதன் பிறகு, இந்தச் சமூகத்தை மஸ்ஜிதை நோக்கிச் செலுத்துகின்ற முஸ்லிம் அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்த நாம் விரும்புகிறோம். இறைத்தூதரின் தோழர்களாகிய அபூபக்கர், உமர் முதலியோர் மூலமாக முன்னர் அந்த அரசு மக்களை இஸ்லாமிய வழியில் செலுத்தியது போன்று இப்போதும் செலுத்த வேண்டும்.”⁽⁵¹⁾

50. அல்-முஃதமறுஸ் ஸாதிஸ், பக். 216

51. அல்-முஃதமறுஸ் ஸாதிஸ், பக். 213

“இச்சுதந்திர தேசத்தில் சுதந்திரமான இஸ்லாமிய அரசொன்று உருவாக வேண்டும். இஸ்லாமிய சட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதாக, அதன் சமூக ஒழுங்கை நடைமுறைப்படுத்துவதாக, அதன் அறிவார்ந்த அழைப்பை மனிதர்களுக்கு எத்திவைப்பதாக, அவ்வரசு திகழ வேண்டும்.”⁵²⁾

அந்தவகையில், தஃவாவையும், இஸ்லாமிய வழியில் குடிமக்களைப் பயிற்றுவிக்கும் பணியையும் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்வது இவ்வரசின்மீது கடமையாகிறது. தனிமனிதன், வீடு, மற்றும் சமூகத்தின் பல்வேறு தளங்கள் முதலிய அனைத்தையும் மறுசீரமைக்கும் செயற்பாட்டை இடையறாது அது மேற்கொள்ள வேண்டும். வாழ்வின் பல்வேறு விவகாரங்களிலும் அந்த சமூகத்தின் விடுதலையைப் பூரணப்படுத்தி, அதன் அறிவியல் முன்னேற்றத்தை நிதர்சனப்படுத்த வேண்டும். அதன் சுயபலத்தைக் கட்டியெழுப்பி, இஸ்லாத்தின் தூதையும் உயர்ந்த இலட்சியங்களையும் சாதிக்கும் வகையில் அதனைத் தயார்படுத்த வேண்டும்.

இவ்வரசுக்குரிய மூலாதாரம் தொடர்பாக அவர் இவ்வாறு கூறுகிறார்: “அரசாங்கத்தின் அனைத்துச் செயற்பாடுகளும் இஸ்லாமிய சட்டங்கள் மற்றும் போதனைகள் என்பவற்றின் தராக கொண்டே அளவீடு செய்யப்படும்.”⁵³⁾

இமாம் பன்னா மேலும் கூறுகிறார்:

“ஆக, இஸ்லாமிய அரசு தஃவாவின் அத்திவாரத்திலேயே எழ வேண்டும். அப்போதுதான் அது எவ்வித ஆன்மாவும் அற்ற இறுகிய சடவாதத்தின் விருப்பத்தையோ அரசாங்கத்தையோ வடிவமைக்காமல், ஒரு தூதைச் சுமந்த அரசாக அமையும். அவ்வாறே தஃவாவானது தன்னைப் பாதுகாத்து, பரப்பி, எத்திவைத்து, பலப்படுத்தக் கூடிய ஒரு பாதுகாவலன் இன்றி நிலைத்து நிற்காது.”⁵⁴⁾

52. அல்-முஃதமூல் ஹாமிஸ், பக். 187

53. அத்-தஆலீம்

54. இலஷ் ஷபாப், பக். 101

இஸ்லாமிய அரசின் சர்வதேச வகிபாகம் குறித்து அவர் பின்வரு
மாறு சுட்டிக்காட்டுகிறார்:

“எகிப்தில் ஒரு முஸ்லிம் அரசு தோன்ற வேண்டும் என நாம்
எதிர்பார்க்கிறோம். இஸ்லாமிய தஃவாவை அரவணைத்து, அரசி
களை ஒற்றுமைப்படுத்தி, அவர்களது நன்மைக்காக அவ்வரசு
உழைக்க வேண்டும். பூமி முழுவதிலும் பரந்துவாழும் முஸ்லிம்
களை அனைத்து வகையான அத்துமீறல்களிலிருந்தும் அது பாது
காக்க வேண்டும். அல்லாஹ்வின் வார்த்தையைப் பரப்பி, அவனது
தூதை எத்திவைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் குழப்பங்கள் ஒழிந்து,
மார்க்கம் முழுமையும் அல்லாஹ்வுக்குரியதாக மாறும்.”⁽⁵⁵⁾

- **இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கு நிலைபெறுவதற்கான
தூண்களும், யாப்பு ரீதியான ஆட்சியமைப்பைப்
பின்பற்றலும்**

இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கு கட்டமைவதற்கான மூன்று
பிரதான தூண்களை இமாம் பன்னா சுட்டிக் காட்டுகிறார்:

1. ஆட்சியாளனது பொறுப்புணர்வு.
2. உம்மாவின் ஐக்கியம்.
3. அதன் விருப்பத்தை மதித்தல்.

ஆட்சியில் உம்மா பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட வேண்டியதன்
அவசியத்தையும், சரியான வகையில் அதன் பங்கேற்பு அமைய
வேண்டியதன் அவசியத்தையும் இமாம் பன்னா சுட்டிக் காட்டு
கிறார். (“அஹ்லுல் ஹல்லி வல் அக்த்” என அழைக்கப்படுகின்ற)
ஷூறா சபையொன்றும் அதில் காணப்படுதல் அவசியமானது.

அவர் கூறுகிறார்:

“இஸ்லாமிய உம்மா என்பது ஒன்றே. ஏனெனில், அது சகோதரத்
துவம். அந்த சகோதரத்துவத்தின் மீதே இஸ்லாம் மனித உள்ளங்
களை ஒன்றிணைத்தது. சகோதரத்துவம் இன்றி ஈமான் முழுமை

55. பப்ளஸ் அம்ஸி பக். 160

யடையாது; நிதர்சனமாகாது. எனினும் அது கருத்துச் சுதந்திரம்; சிறியவர் பெரியவருக்கும், பெரியவர் சிறியவருக்கும் உபதேசம் செய்வதற்குத் அது தடையானதல்ல. அடிப்படையான அம்சங்களில் முஸ்லிம் உம்மாவின் பிளவு தோன்ற முடியாது. ஏனெனில், இஸ்லாம் என்ற சமூக வாழ்வொழுங்குதான் அந்த உம்மாவை முழுமையாகப் பிணைக்கிறது. அந்த இஸ்லாத்தை உம்மாவின் அனைத்து அங்கத்தவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிளையம்சங்களில் முரண்பாடு தோன்றுவதில் தவறில்லை. எனினும் அதற்காக வெறுப்பும் பகைமையும் குழும் போராட்டங்களும் தோன்ற வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. தெளிவான சட்ட வசனங்களால் குறிக்கப்பட்ட விடயங்களில் இஜ்திஹாதுக்கு இடமில்லை.⁵⁶

யாப்பொழுங்கின் மீது ஆட்சி நிலைபெறுவதையே இஹ்வான்கள் ஆதரிக்கிறார்கள். அல்-குர்ஆன், இறைத் தூதர்(ஸல்) அவர்களது ஸுன்னா ஆகிய நிலையான இஸ்லாமிய யாப்பிலிருந்து பெறப்பட்டதாக அவ்வொழுங்கு அமைய வேண்டும். இஸ்லாமிய ஷூறா அமைப்பைச் செயற்படுத்துவதாகவும் அது இருக்க வேண்டும்.

இன்று உலகில் பிரபலமாகக் காணப்படுகின்ற யாப்பொழுங்கே இஸ்லாமிய ஆட்சிக் கொள்கைகளுக்கும், அதன் சீரிய ஒழுங்குக்கும் மிக அண்மித்த ஒழுங்கு என இஹ்வான்கள் கருதுகின்றனர். இஸ்லாத்துக்கும், இஸ்லாமிய ஆட்சிக் கொள்கைகளுக்கும் வேறெந்தப் பதிலீட்டையும் அவர்கள் ஏற்கமாட்டார்கள். அதேவேளை, இத் துறையில் இஸ்லாத்தின் சட்டதிட்டங்களுக்கு முரணற்ற, பயனுள்ள அம்சங்களை எடுத்துக் கொள்ளவும் தயங்க மாட்டார்கள்.

இஸ்லாமிய நியாயவியலானது "தனது பரந்த, நெகிழ்ந்த தன்மையின் காரணமாக அரசியல் செயற்பாட்டில் காணப்படுகின்ற இவ்வனைத்து யாப்பு வடிவங்களையும் உள்வாங்கியுள்ளது"⁵⁷ எனவும் இமாம் பன்னா சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

56. நஹ்வன் நூர், பக். 291

57. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ ழவ்இ (ரிஸாலது நிளாமில் ஹுகுமி ஃபில் இஸ்லாம்)

அவர் மேலும் கூறுகிறார்:

“எல்லாவகையான தனிநபர் சுதந்திரங்களையும் பாதுகாத்தல், ஆலோசனை செய்தல், அதிகாரத் தரப்பு சமூக ஆதரவைப் பெற்றிருத்தல், குடிமக்களுக்கு முன்னால் ஆட்சியாளர்களது பொறுப்புணர்வு, அவர்களது செயற்பாடுகள் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படல், ஒவ்வோர் அதிகாரத்தினதும் இயங்கு எல்லை பற்றிய விளக்கம் முதலிய யாப்பு ரீதியான அரசாட்சியின் அடிப்படைகள் அனைத்தும் ஆட்சி வடிவத்தில் இஸ்லாமியப் போதனைகளோடும், அதன் அடிப்படை விதிகளோடும், ஒழுங்குகளோடும் முற்றிலும் இயைந்து செல்கின்றன. எனவேதான், இன்று உலகம் முழுவதிலும் நடைமுறையிலுள்ள ஆட்சியொழுங்குகளுள் யாப்பு ரீதியான ஆட்சியொழுங்கே இஸ்லாத்துக்கு மிக நெருக்கமாக உள்ளதாக இஹ்வான்கள் கருதுகின்றனர். வேறெந்த ஒழுங்கையும் அதற்கு நிகராக அவர்கள் காணவில்லை.”⁽⁵⁸⁾

“யாப்பொழுங்கில் இக்கொள்கைகள் சட்ட வசனங்களாக வார்க்கப்படும்போது நுணுக்கமாகவும் தெளிவாகவும் வார்க்கப்படுவது அவசியமாகும். அவ்வாறே அவ்வசனங்களுக்கான யதார்த்தபூர்வமான விளக்கமாக அமையும் செயன்முறையும் வரையறுக்கப்படுவது அவசியமாகும். இந்த வகையிலேயே எகிப்திய யாப்பில் தெளிவற்றுக் காணப்படுகின்ற வசனங்களை தெளிவாக வரையறுப்பதற்கும், அந்த யாப்பை நாட்டில் நடைமுறைப்படுத்தும் முறைமையைத் திருத்தியமைப்பதற்கும் இஹ்வான்கள் மிகுந்த பிரயாசையுடன் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.”⁽⁵⁹⁾

“யாப்பொழுங்கிலான ஆட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் இஸ்லாத்துடன் உடன்படுவது மட்டுமன்றி, இஸ்லாமிய ஒழுங்கிலிருந்தே அவை செயற்பட்டன என்ற வகையில் அவற்றை நாம் ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். அவற்றிலுள்ள தெளிவின்மையையும்,

58. தஃவதுனா ஃபீ நவ்றின், பக். 232

59. நிளாமுல் ஹுக்மி, பக். 318, 319

செயற்படுத்தும் முறைமைகளையுமே நாம் விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்துகிறோம்.”⁽⁶⁰⁾

கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம், அமைப்புக்களையும் சங்கங்களையும் கட்சிகளையும் உருவாக்குதல், உபதேசங்களையும் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளையும் அரசுகளுக்கு முன்வைத்தல் முதலிய அம்சங்கள் குறித்து இமாம் பன்னா வலியுறுத்துகிறார். கருத்து வேறுபாட்டை இயல்பானதோர் அம்சமாக அவர் ஏற்றுக் கொண்டாலும், உம்மாவின் ஐக்கியத்தை சின்னாபின்னப்படுத்தி, பரஸ்பரம் வெறுப்புக் கொண்ட குழுக்களாக அதனைச் சிதறடிக்கக்கூடிய மோதலையும் பிரிவினையையும் கட்சிப் போராட்டங்களையும் நிராகரிக்கிறார். “குருட்டுத் தனமான கட்சி வெறி” என்றும் அதனை அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

“அவ்வாறே, கருத்துச் சுதந்திரம், சிந்தித்தல், விளக்குதல், தெளிவு படுத்தல், ஆலோசனை வழங்குதல், உபதேசம் புரிதல் முதலிய- இஸ்லாம் கடமையாக்கியுள்ள அம்சங்களுக்கும், கொண்ட கருத்தில் வெறித்தனமாக இருத்தல், சமூகத்துக்கெதிராக கிளம்புதல், உம்மாவில் காணப்படும் பிளவை மேலும் ஆழப்படுத்துவதற்காக இடையறாது செயற்படல் என்பவற்றுக்கும் இடையில் வேறுபாடு இருப்பதாக இஹ்வான்கள் நம்புகின்றனர்”⁽⁶¹⁾ எனவும் இமாம் பன்னா கூறுகிறார்.

ஷூறா குறித்தும், கட்சிப் பன்மைத்துவம் குறித்தும் “ரிஸாலதுல் இஹ்வான்கள்” வெளியீடு (மார்ச் 1994) பின்வருமாறு விளக்குகிறது:

“தோல்வி, பலவீனம், இழிவு என்பவற்றுக்குக் காரணமாக அமையும் பரஸ்பர மோதலே தடுக்கப்பட்டதாகும். அபிப்பிராயங்களில் தோன்றும் முரண்பாடுகளைப் பொறுத்தவரையிலோ, அவை ஒன்றையொன்று பூரணப்படுத்தும் வகையிலும், பார்வை வேறுபாடுகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையிலும் அமைப்பை

60. நினாமுல் ஹுக்மி, பக். 318, 319

61. ஆல்-முஃதாஹுல் ஹாயிஸ், பக். 138

யாகும். சத்தியத்தைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வதற்கும், அதிக நலன் பயக்கக்கூடிய அம்சங்களை அடைவதற்கும் இப்பார்வை வேறுபாடு இன்றியமையாதது. அதிலும் குறிப்பாக, விட்டுக் கொடுப்பு, பரந்த நோக்கு, வெறித்தனமின்மை என்பவற்றுடன் இணைந்து வரும்போது அது இன்னும் அவசியமானதாக மாறுகிறது.

இந்தவகையில்தான், இஸ்லாமிய சமூகத்தினுள்ளேயான கட்சிப் பன்மைத்துவத்தில் நாம் விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறோம். குழுக்களை அல்லது அரசியல் கட்சிகளை உருவாக்குதல் குறித்தோ அவற்றின் இயக்கம் குறித்தோ அதிகாரத் தரப்பு கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க வேண்டிய எந்தத் தேவையும் கிடையாது என்றும் நம்புகிறோம். ஒவ்வொரு குழுவும் தனது அழைப்பை பகிரங்கமாகப் பிரகடனப்படுத்தி, அதற்கான முறைவழியையும் தெளிவுபடுத்த இடமளிக்கப்பட வேண்டும். இஸ்லாமிய ஷரீஆவே மிக உயர்ந்த யாப்பாகவும், அனைத்து வகையான அதிகாரங்களையும்விட்டு விலகிய -சுதந்திரமான நீதித் துறையொன்றால் செயற்படுத்துகின்ற சட்டமாகவும், அந்த நீதித்துறை சிந்தனா, அறிவியல், நியாயவியல் மற்றும் கல்வி ரீதியாகத் தகைமை பெற்றதாகவும் இருக்குமானால் சமூகத்தின் பாதுகாப்பையும், அது சீரான பாதையில் செல்வதையும் உத்தரவாதப்படுத்த அதுவே போதுமானதாகும். அடிப்படையான கொள்கைகளுக்கு முரணாக நடந்து கொள்வோருக்கெதிராக பொருத்தமான சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கவும் அது உறுதுணையாக அமையும். இவ்வடிப்படைக் கொள்கைகள் தொடர்பாக இஸ்லாமிய அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் எவ்விதக் கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. மட்டுமன்றி, சமூகத்தின் பிரதான தாங்கு தூண்களாகவும் இவ்வடிப்படைகள் கருதப்படுகின்றன. ¹¹⁽⁶²⁾

சமூகத்திலுள்ள அனைத்துத் தனிமனிதர்களுக்கும் சுதந்திரம் காணப்பட வேண்டும் எனவும், அது பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் எனவும், அவ்விடயத்தில் அனைத்துப் பிரஜைகளும் சமமாக

62. அல்-முஃதமறுல் ஹாமில், பக். 139

நோக்கப்பட வேண்டும் எனவும் இஹ்வான்கள் தமது தொலை நோக்கிலும் முறைவழியிலும் வலியுறுத்தி வருகின்றனர்.

இவ்வுரிமை (அதாவது, கட்சிகளையும் சங்கங்களையும் கழகங்களையும் உருவாக்கி, அவற்றை நோக்கி அழைப்பு விடுக்கும் உரிமை) தேசத்திலுள்ள அனைத்து முஸ்லிம் மற்றும் முஸ்லிமல்லாத பிரஜைகளுக்கும், ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் பாகுபாடின்றி வழங்கப்பட வேண்டும் எனவும் இஹ்வான்கள் வற்புறுத்துகின்றனர்.

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களதும், நேர்வழி நடந்த கலீபாக்களதும் வரலாற்றில் இவ்வடிப்படை உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் பல நிகழ்வுகள் காணப்படுகின்றன.

அவ்வாறே, இவ்வுரிமையை அக்கறையோடு பாதுகாக்கும் வகையிலும், அதற்காகப் போராடி எவ்விதக் குறையும்ற்றதாக முழுமைப்படுத்தும் வகையிலும் சமூகம் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில், எந்த ஆட்சியாளனும் நெறிபிறழாமல் இருப்பதற்கான அடிப்படை உத்தரவாதமாக அதுவே அமையும். ஏதாவதொரு வாதத்தை அல்லது சுலோகத்தை முன்வைத்து சமூகத்திடமிருந்து அதனை அவன் பிடுங்கிக்கொள்ளாமலும் அது பாதுகாக்கும். உம்மா தனது ஆட்சியாளர்களைக் கண்காணித்தல் என்பது ஆட்சிக்கான இஸ்லாமிய முறைவழியில் மிக அடிப்படையானதோர் அம்சமாகும்.

ஷூறா என்பது ஆட்சிக்கான அடிப்படையாகவும், ஆட்சியாளனைக் கட்டுப்படுத்தும் அம்சமாகவும் அமைவதாக இஹ்வான்கள் நம்புகின்றனர். நிறைவேற்று அதிகாரங்களின் மூலாதாரமாக உம்மா அமைந்திருப்பதோடு, ஆட்சியாளனை அது கண்காணிப்புக்கும் விசாரணைக்கும் உட்படுத்தும் கடமைப்பாடு கொண்டது எனவும் அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“ஆட்சியாளனை மிக நுணுக்கமாகக் கண்காணித்து நல்ல விடயங்களை அவனுக்கு ஆலோசனையாக முன்வைப்பது இஸ்லா

மிய உம்மாவின் கடமையாகும். அவனும் உம்மாவிடம் ஆலோசனை கேட்பவனாகவும் அதன் விருப்பத்தை மதிப்பவனாகவும் இருக்கவேண்டும்.”⁽⁶³⁾

“ஆட்சியாளன் என்பவன் அல்லாஹ்வுக்கு முன்னாலும் மக்களுக்கு முன்னாலும் பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டியவன்: அவர்களால் கூலிக்கமர்த்தப்பட்டவன்; அவர்களது பணியாளன்”⁽⁶⁴⁾

இஹ்வான்களது உத்தியோகபூர்வ வெளியீடான ரிஸாலதுல் இஹ்வான், இது குறித்து பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது:

“முஸ்லிம்களது விவகாரங்கள் அவர்களுக்கு மத்தியிலான ஷூறா அடிப்படையிலேயே அமைந்திருக்கும். நீதியை நிலைநாட்டுதல், அல்லாஹ்வின் சட்டங்களைச் செயற்படுத்தல், முஸ்லிம்களது நலன்களைச் சாதித்தல் என்பவற்றுக்காக தமது பொதுவான மற்றும் தனிப்பட்ட அனைத்து விவகாரங்களிலும் அவர்கள் பரஸ்பரம் ஆலோசித்துக் கொள்வார்கள். ஒரு தனிநபர் அல்லது ஒரு சிறு குழு பொதுவாக முஸ்லிம் சமூகத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில், அல்லது அதன் பெரும்பான்மைப் பிரஜைகளது நலன்களில் தாக்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் தன்னிச்சையாகச் செயற்படுவதைத் தடுப்பதாகவும் அது அமையும்.”

“உம்மாதான் எல்லா அதிகாரங்களினதும் மூலாதாரமாக இருக்கும் என்பதே இதன் பொருளாகும். அந்தவகையில், எவரது மார்க்கம், அமானிதம், தேர்ச்சி, அறிவு, ஆற்றல்கள், தகைமை என்பவற்றில் அது நம்பிக்கை வைக்கிறதோ அவருக்கு தான் விரும்பும் பொறுப்புக்களை வழங்கும். அப்பொறுப்புக்களை அவர் நீதி, நன்மை, நடுநிலைமை என்பவற்றின் அடிப்படையில் மேற்கொள்வார்.”⁽⁶⁵⁾

63. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 139

64. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 146

65. றுஃயதுல் இஹ்வான் ஹவ்ல : அஷ்ஷூறா - தஅத்துதுல் அஹ்லாப் - அல்-மர்ஆ, அல்-மர்கஸூல் இஸ்லாமி வித்திறுஸாத், பக். 38, 39

- தான் தவறுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவன் என வாதிக்கும் உரிமை ஆட்சியாளனுக்குக் கிடையாது. "அவன் தவறிழைக்கும் போது அவனைத் திருத்துவது உம்மாவின் அங்கத்தவர்களது கடமையாகும். அவசியமேற்பட்டால் வான்முனையில் அவனது கோணலை நேராக்குவதற்குக்கூட அவர்களுக்கு உரிமையுள்ளது. அல்லாஹ்வுக்கும் அவனது தூதுருக்கும் மாறுசெய்யாத வகையில் அவனது கட்டளைகள் அமைந்திருப்பதே அவனுக்கு அவர்கள் கட்டுப்படுவதற்கான எல்லையாகும். அல்லாஹ்வின் சட்டத்தையும், இஸ்லாமிய ஷரீஆவையும் செயற்படுத்தும் வகையில், அல்லாஹ் அனுமதித்த எல்லைக்குள் மக்களது நலன்களுக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் அவனுக்கு அவர்கள் கட்டுப்பட வேண்டும்."⁽⁶⁶⁾ இந்த அனைத்தும் ஷரீஆவினால் வரையறுக்கப்பட்ட நியமங்களுக்கும் ஒழுங்குகளுக்கும் ஏற்பவே இடம்பெறல் வேண்டும்.

- இஸ்லாமிய உம்மாவினால் ஒப்படைக்கப்படும் இப் பொறுப்பு அல்லாஹ்வின் ஷரீஆவினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகும்.

"முஸ்லிம் உம்மா என்பது அல்லாஹ்வுக்கு மாத்திரமே அடிபணியக் கூடியது. அல்-குர்ஆனினதும் ஸுன்னாவினதும் சட்டங்களை அது புனிதமாக நோக்குகிறது. அல்லாஹ் இறக்கியதைக் கொண்டும், இஸ்லாமிய ஷரீஆவுக்கு இயைந்த வகையிலும் ஆட்சி புரியும் உரிமை மட்டுமே மனிதர்களுக்குள்ளது என அது விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறது. அந்தவகையில், தனது விவகாரங்களுக்குப் பொறுப்பாக அது தெரிவுசெய்யும் நபர்களுக்கு, ஷரீஆ அனுமதித்த அம்சங்களை மாத்திரமே பொறுப்பளிக்க அதற்கு உரிமையுள்ளது. தனக்கு உரிமையற்ற அம்சங்களைப் பொறுப்பளிக்க அதற்கு அனுமதி கிடையாது. எனவே, உம்மாவின் சில விவகாரங்களை நிர்வகித்துத் தெரிவு செய்யப்படுபவர், இஸ்லாமிய சட்டங்களுக்கு இயைபாகவே அவ்விவகாரங்களை நிர்வகிக்க வேண்டும்.

66. நினாழல் ஹுக்மி, பக். 319

ஏனெனில், மார்க்கம் என்பதே அடிப்படையாகும். அதிகாரம் அதன் காவலனாகும். அடிப்படையற்றது தகர்ந்து விடும். காவலற்றது தொலைந்து விடும்.”⁽⁶⁷⁾

- இதன்மூலம், அல்-குர்ஆனிலிருந்தும் ஸுன்னாவிலிருந்தும் பிறக்கின்ற இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் அளவுகோள்களே இஸ்லாமிய ஆட்சிக்கான அதியுயர் யாப்பாக அமைந்திருக்கும். உம்மாவுக்கென எழுத்து வடிவிலான யாப்பொன்று காணப்பட வேண்டுமென நாம் கருதுகிறோம். இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் இலக்குகள், நோக்கங்கள், அடிப்படை விதிகள் என்பவற்றுக்கு இயைபாக உடன்பாடு காணப்பட்ட யாப்பாக அது இருக்க வேண்டும்.

இத்தகைய இஸ்லாமிய யாப்பே எந்தவோர் ஆட்சியொழுங்குக்கும் அரசியல் அமைப்புக்கும் உரிய சட்டபூர்வ அங்கீகாரத்தையும் ஆதாரபூர்வத்தன்மையையும் வழங்கக் கூடியதாகும். இஸ்லாமிய ஷரீஆவுக்கும் அதன் அடிப்படைகளுக்கும் எதிரான எந்தச் செயற்பாட்டையும்- அது மக்களாதரவைப் பெற்றிருந்தாலும்- இச்சட்ட யாப்பு ஏற்றுக் கொள்ளவோ பொருட்படுத்தவோ மாட்டாது.

- இஸ்லாமிய சட்ட யாப்பின் அடிப்படை விதிகளானவை “நாட்டை நிர்வகிக்கின்ற பல்வேறு நிறுவனங்களது சிறப்புத்துறைகளுக்கிடையில் சமநிலை பேணுவனவாய் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஒன்று மற்றொன்றின் மீது அத்துமீறாமலும், பிற நிறுவனங்களைப் புறக்கணித்து ஒரு நிறுவனம் மாத்திரம் தனி யாதிக்கம் செலுத்தாமலும் தவிர்க்கப்பட முடியும்.

அவ்வாறே, முஸ்லிம்கள் மற்றும் முஸ்லிமல்லாதவர்கள் அனைவருக்குமான பொதுவான சுதந்திரங்களையும் தனிப்பட்ட சுதந்திரங்களையும் பாதுகாக்கக்கூடிய சட்டங்களையும் விதிகளையும் கூட யாப்பு உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும். ஆட்சியை உம்மாவின் அதிகாரத்திலிருந்து பிறக்கும் ஷரீஆ அடிப்படையிலான ஆட்சியாக ஆக்கி, குடிமக்களுக்கு முன்னால் ஆட்சியாளர்களது பொறுப்பை வரையறுப்பதாகவும் அது அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆட்சியாளர்

67. நினாமுல் ஹுக்மி, பக். 318

கள் தவறிழைக்கும்போது அவர்களை விசாரணைக்குட்படுத்தி, வெற்றிகரமான முறையில் அத்தவறுகளைத் திருத்தவும், அவசியம் ஏற்பட்டால் அவர்களை மாற்றவுமான ஆரோக்கியமான முறைமையையும் அந்த யாப்பு உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும்.”

“இது வினைத்திறன் மிக்க பிரதிநிதிகள் சபையொன்றின் தேவையை வேண்டி நிற்பதோடு, அச்சபை சட்டவாக்க மற்றும் கண்காணிப்பு அதிகாரங்களைப் பெற்றதாக இருக்க வேண்டிய தேவையையும் வற்புறுத்துகிறது. சுதந்திரமான, நேர்மையான தேர்தல்களின் விளைவாக உருவாகிய, உண்மையான மக்கள் விருப்பத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்காகவும் இச்சபை இருக்க வேண்டும். அதன் தீர்மானங்கள் அனைவராலும் அவசியம் பின்பற்றப்பட வேண்டிய தீர்மானங்களாக அமைந்திருக்கும். அது போல், - நாட்டின் ஜனாதிபதி குடிமக்களது பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்படுபவர் என்ற வகையில்- அவரது பதவிக்காலம் வரையறுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்பதவிக்காலம் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்படுவதாயினும் அதுகூட ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பிரிவால் வரையறுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆட்சியிலிருப்பவர் அத்துமீறாமல் தடுப்பதை அதுவே உத்தரவாதப்படுத்தும்.”⁽⁶⁸⁾

உம்மாவின் அபிப்பிராயத்தை மதித்தல், ஆட்சியில் அது சரியாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படல் என்பனவும் இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கின் அடிப்படை நிபந்தனைகளென இமாம் பன்னா குறிப்பிடுகிறார்.

அவர் கூறுவதாவது:

“இதற்கு இரு வழிகளுள்ளன. ஒன்று: ஒவ்வொரு புதிய நிகழ்வின்போதும் அனைத்துத் தனிநபர்களினது அபிப்பிராயங்களையும் அறிதல். நவீன பரிபாஷையில் இது “பொது அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பு” என்ற பிரயோகத்தால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இரண்டு: “அஹ்லுல் ஹல்லி வல் அக்த்” ஊடாக கருத்தறிதல். நியாயவியல் அறிஞர்களது கூற்றுகள் மற்றும் “அஹ்லுல் ஹல்லி

68. அஷ்-ஷுஹா வ தஅத்துதுல் அஹ்ஸாப், பக். 31

வல் அக்த்” தொடர்பாக அவர்கள் வழங்கியிருக்கும் விவரணங்கள் என்பவற்றை வைத்துப் பார்க்கும்போது, இப்பிரயோகம் மூன்று பிரிவினருக்குப் பொருந்தி வருகிறது:

01. மார்க்கத் தீர்ப்பிலும் (ஃபத்வா), சட்டங்களை உய்த்தறிவதிலும் நம்பத்தகுந்த நிலையிலுள்ள முஜ்தஹித் தரத்திலான சட்ட அறிஞர்கள்.

02. பொது விவகாரங்களில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள்.

03. மக்களுக்கு மத்தியில் ஏதாவதொரு வகையில் தலைமை வகிப்பவர்கள். உதாரணமாக: குடும்பத் தலைவர்கள், கோத்திரத் தலைவர்கள், குழுமங்களின் தலைவர்கள்

எனவே, இவர்கள் அனைவரையும் ‘அஹ்லுல் ஹல்லி வல் அக்த்’ என்ற பிரயோகம் உள்ளடக்க முடியும்.⁶⁹

தம்மைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்காகவும், நிறைவேற்று அதிகாரத்தைக் கண்காணிப்பதற்கும் என மக்களால் தெரிவு செய்யப் படுபவர்கள்கூட இப்பிரயோகத்தினுள் அடக்கப்பட முடியும்.

இக்குழுக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற நிறுவனங்களுக்கான வடிவத்தையும் பொறிமுறையையும் தெரிவு செய்கின்ற உரிமையை இஸ்லாம் உம்மாவுக்கே விட்டு வைத்திருக்கிறது.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“அஹ்லுல் ஹல்லி வல் அக்த் சென்றடைவதற்கான பாதையை நவீன பிரதிநிதித்துவ முறை ஒழுங்குபடுத்தித் தந்துள்ளது. சட்ட யாப்பு நிபுணர்கள் ஏற்படுத்திய தேர்தல் ஒழுங்குகள் மற்றும் தேர்தலுக்கான பல்வேறு முறைமைகள் என்பவற்றினூடாக இது சாத்தியமாகியுள்ளது. இவ்வொழுங்கு அஹ்லுல் ஹல்லி வல் அக்தைத் தெரிவு செய்வதற்கு உதவியாக அமையும்வரை இஸ்லாம் அதனை மறுக்கப் போவதில்லை.”⁷⁰

69. அஷ்-ஷுஹா வ தஅத்துதுல் அஹ்லாப், பக். 33

70. ஹுஃயதுல் இஹ்வான் ஹல்லி : அஷ்-ஷுஹா, பக். 34

“நல்லாட்சிக்கு இன்றியமையாத இவ்வடிப்படை விதிகள் நிதர்சனமாகவும் ஒன்றிலொன்று அத்துமீறாத சமநிலையோடும் நிறைவேற்றும் பட்சத்தில், இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கானது வடிவங்களையோ நாமங்களையோ குறித்து அலட்டிக் கொள்வதில்லை.”⁽⁷¹⁾

- அவ்வாறே சபையில்(அதாவது பாராளுமன்றத்தில்) பெண்களுக்குரிய இடமும் பிரதிநிதித்துவமும் வழங்கப்படல் வேண்டும்.

- தேர்தல்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்படுவதோடு உம்மாவை அவை சரியாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கான உத்தரவாதங்களும் நியமங்களும் இடப்பட வேண்டிய அவசியத்தையும் இமாம் பன்னா சுட்டிக்காட்டுகிறார். அப்போதுதான், அது போலியான நடைமுறையாகவும், குறிப்பிட்ட சிலர் பொதுமக்களை ஏமாற்றுகின்ற தந்திர வழியாகவும் மாறுவது தவிர்க்கப்படும்.

- வெறுமனே யாப்பில் வசனங்களை உறுதிப்படுத்தவதோடு மாத்திரம் நின்று விடாமல், அவற்றைச் செயற்படுத்தும் முறைமையின் முக்கியத்துவத்தையும் இமாம் பன்னா வலியுறுத்துகின்றார். உருவங்களும் வடிவங்களும் மாறுபட்டாலும் அடிப்படைகளும் மூல விதிகளும் எப்போதும் துணையாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

உயிரோட்டமான உள்ளம், இப்போதனைகளின் புனிதத் தன்மை குறித்த உண்மையான உணர்வு என்பவை இன்றி, இச்சமநிலை பேணப்பட முடியாது.

- தேசிய விழிப்புணர்வு, அரசியல் முதிர்ச்சி என்பன உம்மாவில் கட்டியெழுப்பப்பட்டு, பலவீனமானதொரு நிலையை அது எட்டவேண்டும் என்பதிலும் இமாம் பன்னா கவனம் செலுத்துகிறார்.

“இதனையே நவீன பரிபாஷையில் ‘தேசிய விழிப்புணர்வு’ அல்லது ‘அரசியல் முதிர்ச்சி’ அல்லது ‘தேசியப் பயிற்சி’ அல்லது இவை போன்ற வேறு பல சொற்பிரயோகங்களால் குறிக்கிறார்கள். எனினும், இவை அனைத்தும் ஒரேயொரு உண்மையையே

71. நூலியதுல் இஹ்வான் ஹவல் : அஷ்ஷஹா, பக். 36, 37

சட்டிக்காட்டுகின்றன: ஆட்சியொழுங்கின் பொருத்தப்பாடு பற்றிய ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும், அதனை பேணிப் பாதுகாப்பதால் விளையும் பயன்பற்றிய உணர்வுமே அது.⁷²⁾

- இஹ்வானுல் முஸ்லிம்கள் ஆட்சியைத் தமக்கு மாத்திரம் உரியதாக தனியுரிமை கொண்டாடுவதில்லை. ஷரீஆ குறிப்பிடும் நிபந்தனைகளுக்கும் பண்புகளுக்கும் ஏற்ப இஸ்லாமிய ஆட்சியை நிலைநிறுத்தவே அவர்கள் முயல்கிறார்கள். பொதுமக்களின் துணையுடன் அவ்வாட்சிக்கு அவர்கள் காவலர்களாக இருப்பார்கள். அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு தூய்மையாக உபதேசம் புரிவார்கள். ஆனால், இஸ்லாமிய முறைவழிக்கும் ஷரீஆவுக்கும் ஏற்ப தமது தலைமையைத் தெரிவுசெய்யும் பூரண சுதந்திரம் பொதுமக்களுக்கே உரியதாகும். அத்தெரிவு இஸ்லாமிய உம்மாவின் வகிபாத்திரத்தை உலகில் நிதர்சனப்படுத்தும் தெரிவாக அமைய வேண்டுமே தவிர மனோஇச்சைப் படியும் அல்லாஹ்வின் சட்டத்திற்கு எதிரான வகையிலும் செயற்படுவதற்கு இடமளிப்பதாக அமைந்துவிடக் கூடாது. இந்த எல்லைக்கு அப்பால் எவர் செல்கிறாரோ அவர் இஸ்லாமிய முறைவழிக்கும் நாட்டின் சட்ட யாப்புக்கும் எதிரானவராக மாறுகின்றார். அத்தகையவருக்கு முதலில் உபதேசமும் வழிகாட்டலும் வழங்கப்படும். அடுத்த கட்டமாக, எவ்வித தயவு தாட்சண்யமும் இன்றி அவர் பதவி விலக்கப்படுவார். இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் விதிமுறைகளுக்கும் நியமங்களுக்கும் ஏற்ப "தேர்தல் களிநூடாக பல்வேறு குழுக்களுக்கும் அரசியல் கட்சிகளுக்கும் இடையில் அதிகாரம் கைமாற்றப்படுவதை"⁷³⁾ இஹ்வான்கள் ஏற்கிறார்கள். ஆனால், அக்கட்சிகள் இஸ்லாமிய சட்டங்களையும் ஷரீஆவையும் பேணுவனவாகவும், அதன் கொள்கைகளுக்கும் இலட்சியங்களுக்கும் எதிராகச் செயற்படாதனவாகவும் இருப்பது இதற்கான முன்நிபந்தனையாகிறது.

72. நினாமுல் ஹுக்மி, பக். 328

73. நினாமுல் ஹுக்மி, பக். 328

உம்மாவின் பாரிய விவகாரங்கள் மற்றும் தேசிய நலன்கள் தொடர்பாக தனித்துச் செல்லாதிருப்பதும் இஹ்வான்களது முறை வழியைச் சார்ந்ததாகும். உம்மாவின் பிற அங்கத்தவர்களையும் அவற்றில் பங்குகொள்ளச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆழ்ந்த ஈடுபாடு அவர்களுக்குள்ளது. அந்தவகையிலேயே, உம்மா தொடர்பான கோரிக்கைகளைச் சாத்தியப்படுத்துவதற்காகவும், அவற்றை நோக்கி உழைப்பதற்காகவும் பல்வேறு தேசிய சக்திகளுடன் கூட்டுச் சேர அவர்கள் முயல்கிறார்கள். அதற்காக அழைப்பு விடுகிறார்கள். என்கிப்தின் மீதான பிரித்தானிய ஆக்கிரமிப்பை எதிர் கொள்வதற்கு தேசிய கூட்டமைப்பொன்றை ஏற்படுத்த 1948 இல் இஹ்வான்கள் அழைப்பு விடுத்தமையை இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிடலாம். பலஸ்தீன விவகாரத்துக்கு ஆதரவளித்து, யூதர்கள் அதனை ஆக்கிரமிப்பதற்கு எதிராக இஹ்வான்கள் மேற்கொண்ட முனைவுகளையும் இதற்கான உதாரணங்களாகக் குறிப்பிட முடியும். நவீன காலத்தில் இது பல தடவைகள் இடம்பெற்றுள்ளது.

பல்வேறு முரண்பாடுகளுக்கப்பால் வேறுபட்ட சக்திகளுக்கு மத்தியில் இடம்பெறும் ஒத்துழைப்புக்களையும் உடன்படிக்கைகளையும் இஹ்வான்கள் சாதகமாகவே நோக்குகின்றனர். இத்தகைய நடவடிக்கைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவின் நலனுக்காகவன்றி, உம்மாவின் நலனுக்கும் அதன் கோரிக்கைகளுக்கும் சார்பாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதிலும் அவர்கள் கவனமாக உள்ளனர். பிறர் குறித்து இஹ்வான்கள் எவ்வளவு பரந்த மனப்பான்மை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், ஒற்றுமையிலும் ஐக்கியத்திலும் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இது தெளிவுபடுத்துகிறது.

• இஸ்லாமிய அரசியல் ஒழுங்கின் பண்புகள் சில

நாட்டில் காணப்படும் அதிகாரங்களை இஸ்லாமிய நியாயவியல் (அல்-ஃபிக்ஹூல் இஸ்லாமி) -மூன்றாக அன்றி- நான்காக வகைப்படுத்துகிறது. சட்டவாக்க அதிகாரம், மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரம், நிறைவேற்று அதிகாரம், நியாயத் தீர்ப்பு வழங்கும் அதிகாரம் என்பனவே அவையாகும். 'அஹ்லுல் ஹல்லி வல் அக்த்' தரப்பினர்

குறித்தும், அவர்களது வகைகள் மற்றும் பிரிவுகள் குறித்தும் நியாயவியல் அறிஞர்கள் கொடுத்திருக்கும் விவரணத்துடன் இயைந்த வகையில் இப்பாகுபாடு அமைந்துள்ளது.

இதன்மூலம், சட்டவாக்க அதிகாரத்திற்கும் நிறைவேற்று அதிகாரத்திற்கும் இடையில் தெளிவான வேறுபாடு காணப்படுவது தெளிவாகிறது. இஸ்லாமிய ஷூறா அமைப்பில் காணப்படும் இத் தெளிவான வேறுபாட்டை இஸ்லாமிய சிந்தனையாளர் கலாநிதி முஹம்மத் உமாறா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“இஸ்லாமிய ஷூறா ஒழுங்கில் இஜ்திஹாத் சம்பந்தப்பட்ட நியாயவியல் அதிகாரமானது, கண்காணிப்பு அதிகாரம், நிறைவேற்று அதிகாரம், நீதித் தீர்ப்பு அதிகாரம் என்பவற்றை விட்டுத் தனித்து நிற்பதன்மூலம் இஸ்லாமிய ஒழுங்கிலுள்ள அதிகாரங்கள் மூன்றாக அன்றி நான்காக மாறுகின்றன. அவ்வாறே, இஸ்லாமிய சட்ட வாக்கம் (ஷரீஆ) தெய்வீகத் தன்மை கொண்டதாக இருப்பதன் காரணமாக அதன் அதிகாரம் அரசு அதிகாரத்தைவிட உயர்ந்த நிலையைப் பெறுகிறது. இதன் விளைவாக சட்டம் மனித மேலாதிக்கத்திலிருந்தும் மனித இச்சைகளிலிருந்தும் விடுபட்டு சுதந்திரமாக நிற்கிறது. அனைத்துக்கும் மேலாக இஸ்லாமிய ஒழுங்கானது அதிகாரங்களுக்கிடையிலான தெளிவான பிரிகோட்டை நிதர்சனப்படுத்துவதாக உள்ளது.

ஷரீஆவின் தெய்வீக சட்டவாக்க அதிகாரத்தைப் பேணி இஜ்திஹாத் அதிகாரம் இவ்வாறு சுதந்திரமாக தொழிற்படுவதானது, அதிகாரங்களுக்கிடையிலான உண்மையான பிரிகோட்டைச் சாத்தியப்படுத்துவது மட்டுமன்றி பிற அதிகாரங்களைவிட சட்டம் (Law) மேலோங்கி நிற்பதையும் அதிக சாத்தியமுள்ளதாக்குகிறது.”⁽⁷⁴⁾

- இத் தலைப்பு பரந்த ஃபிக்ஹு ரீதியான இஜ்திஹாதுக்குரிய துறையாகும். எனினும், இறுதியில் அது வரையறுக்கப்பட்ட சில மாறா அம்சங்களின் மீதமைந்த இஜ்திஹாதுகளின் தொகுப்பாக

74. நினாழல் ஹுக்மி, பக். 319

உள்ளது. இஸ்லாமிய அரசியல் ஒழுங்கின் தன்மையை அது வலியுறுத்துவதோடு, உம்மா ஆட்சியாளனை எவ்வளவு வினைத்திறனுடன் கண்காணிக்க வேண்டும் என்பதிலும் அக்கறை செலுத்துகிறது. இமாம் பன்னா தனது "நிளாமுல் ஹுக்மி ஃபில் இஸ்லாம்" என்ற கட்டுரையில் இது குறித்துச் சுட்டிக்காட்டுவதோடு, அதிகாரங்களைப் பிரித்து நோக்கும் கோட்பாட்டையும் வலியுறுத்துகிறார். இக்கொள்கை அமீருல் முஃமினீன் உமரிப்பினுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்களது ஆட்சிக் காலத்திலேயே மிகத் தெளிவாக வெளிப்பட்டதெனலாம். அவரே நிறைவேற்று அதிகாரத்தை விட்டு நீதித்தீர்ப்பு அதிகாரத்தையும் 'அஹ்லுல் ஹல்லி வல் அக்த்' தரப்பினரின் சிறப்புத் துறையையும் வேறுபடுத்தினார். அவருக்கும் பிறகு அந்நடைமுறையே தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டு வந்தது.

சட்டவாக்க அதிகாரம் (அஹ்லுல் ஹல்லி வல் அக்த்), கண்காணிப்பு அதிகாரம், நீதித் தீர்ப்பு அதிகாரம் ஆகிய துறைகளுக்குரிய உண்மையான சுதந்திரத்தை நிச்சயப்படுத்தக்கூடிய உத்தரவாதங்களை இஸ்லாமிய ஒழுங்கு ஏற்படுத்தி வைத்துள்ளது. நிறைவேற்று அதிகாரத் தரப்பினூடாகவே இந்த உத்தரவாதங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டாலும் கூட மேற்குறித்த துறைகளைச் சேர்ந்த அங்கத்தவர்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் நிறைவேற்று அதிகாரத் தரப்பினால் எவ்விதத் தாக்கமும் ஏற்படாதவாறு இஸ்லாமிய ஒழுங்கு பாதுகாப்பு வழங்குகிறது. நிறைவேற்று அதிகாரத் தரப்பினது சட்டவாக்கத் துறையையும், கண்காணிப்பு மற்றும் விசாரணைக்கான துறையையும் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு, தான் விரும்பியவாறு சட்டமியற்றவும், தான் விரும்பிய முறையில் விசாரணை மேற்கொள்ளவும் அவற்றைப் பயன்படுத்துகின்ற பெயரளவிலான சுதந்திரமாக இது அமைய இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கு அனுமதிப்பதில்லை. ஆனால், அதிகமான அரபு நாடுகளில் இப்பெயரளவிலான சுதந்திரமே இன்று பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. இது எவ்வகையில் பொருந்தும்!?

ஏதாவதொரு கட்சி அல்லது இயக்கம் மக்களாணையின் பிரகாரம் நிறைவேற்று அதிகார பீடத்தை எட்டிவிட்டதெனில், ஏனைய

அதிகாரத் தரப்புகள் தமது சுயாதீனத்தையும் பக்கச் சார்பற்று இயங்கும் தன்மையையும் இழந்துவிட்டது என அது பொருள்படாது. எந்தக் கட்சியையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தாமல், மக்களை மாத்தரம் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற பண்பை அவை இழந்து விட்டன என்றும் அது பொருள் தராது. இவ்வதிகாரங்கள் நிறைவேற்று அதிகாரபீடத்துடன் (அதாவது ஃகல்பாவுடன்) எவ்வாறு அபிப்பிராய பேதம் கொண்டிருந்தன என்பதையும் ஆட்சியாளனை அவை எவ்வாறு கண்காணித்து விசாரணைக்கு உட்படுத்தின என்பதையும் ஃகூலபாஉர் ராஷிதான் கால வரலாறு தெளிவாக விளக்கி நிற்கிறது.

உம்மா ஆட்சியாளனைக் கண்காணிப்பதும், ஒவ்வொரு சிறிய - பெரிய விவகாரங்களுக்காகவும் உம்மாவுக்கு முன்னால் விசாரிக்கப் படக் கூடியவனாக -வகை சொல்லக் கூடியவனாக அவன் நிற்பதும் கூட இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கின் அடிப்படைகளுள் ஒன்றே. கலீபா அபூபக்கர் ஸித்தீக் (ரழி), தனது பதவியேற்பின்போது உம்மாவை நோக்கிக் கூறினார்:

“உங்களுக்கு நான் பொறுப்பாக்கப்பட்டுள்ளேன். ஆனால் நான் உங்கள் அனைவரையும் விடச் சிறந்தவன் அல்ல. நான் சத்தியத்தில் இருப்பதாகக் கண்டால் எனக்கு உதவுங்கள். நான் அசத்தியத்தில் இருப்பதாகக் கண்டால், என்னைத் திருத்துங்கள். உங்கள் விடயத்தில் அல்லாஹ்வுக்கு நான் வழிபடும் காலமெல்லாம் எனக்கு கீழ்ப் படியுங்கள். அவனுக்கு நான் மாறு செய்தால், நீங்கள் எனக்குக் கட்டுப்பட வேண்டியதில்லை.”

மற்றோரிடத்தில், “நான் நேர்வழியில் சென்றால் நீங்களும் பின்னால் வாருங்கள். நான் பாதையை விட்டு விலகிவிட்டால் என்னை நேர்வழிக்கு கொண்டு வாருங்கள்”

இதேபோல், கலீபா உமரிப்னுல் கத்தாப் (ரழி)இன் ஆட்சிக் காலத்தில், உம்மாவிலுள்ள ஒரு தனிநபர் உமரைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறுகிறார்: “அல்லாஹ்வின்மீது ஆணையாக! உம்மீது நாம் கோணலைக் கண்டால், எமது வாங்களால் அக் கோணலை நேராக்குவோம்.” இதனைக் கேட்ட உமர்(ரழி) அல்லாஹ்வைப்

புகழ்கிறார். சிறிய பெரிய விவகாரங்கள் அனைத்திலும் மக்கள் உமரை விசாரிப்ப வர்களாகவும் அவரது சொத்துடமையைக் கண்காணிப்பவர் களாகவும் இருந்துள்ளனர்.

இதன் மூலம் ஆட்சியாளன் தனது செயற்பாடுகளுக்காக உம்மாவுக்கு முன்னால் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவனாக உள்ளான் என்பதும் அவனைக் கண்காணித்து விசாரனைக்கு உட்படுத்தும் உரிமை உம்மாவுக்கு உள்ளது என்பதும் உறுதியளிக்கின்றது. உம்மா இதனைச் சாதிப்பதற்காக காலத்துக்குப் பொருந்தக்கூடிய பொறி முறைகளைக் கைக்கொள்ள முடியும்.

இவ்வாறுதான் இஸ்லாம் கண்காணிப்பு அதிகாரத்தை உம்மாவுக்கு உரியதாக்கி நிறைவேற்று அதிகாரத்திலிருந்து பிரித்து சுயாதீனமாக இயங்கும் அதிகாரமாக அதனை ஆக்கியது. அதற்குரிய சிறப்புரிமைகளையும் அது தெளிவுபடுத்தியது. எனினும் இப்பணியை மேற்கொள்வதற்கான நிறுவனங்களையும் முறைமையையும் தெரிவு செய்வதற்கான இஜ்திஹாதை உம்மாவின் பொறுப்பில் அது விட்டுவைத்துள்ளது.

ஆட்சியாளன் என்பவன் இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் பிரகாரம் உம்மாவினதும் மக்களதும் பிரதிநிதியாவான். ஷரீஆவை நிலைநாட்டுதல் அனைத்து வாழ்வியல் துறைகளிலும் உம்மாவை எழுச்சியடையச் செய்தல் சத்தியத்தையும் நீதியையும் நிலைநாட்டுதல் என்பவற்றில் அவன் உம்மாவுக்குப் பிரதிநிதியாக நிற்பவனே தவிர அல்லாஹ்வுக்கு அவனது பதவியில் பிரதிநிதியாக நிற்பவனல்ல. (அந்த வகையில் கிலாபத் என்பது பூமியில் அனைத்து மனிதர்களுக்குமான பிரதிநிதித்துவமாகும்) ஆட்சியாளன் தெய்வீகப் பண்பு கொண்டவனோ அல்லது தவறுகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டவனோ அல்லன். சமூகத்தின் சட்டபூர்வமான பொறுப்பாளி என்ற வகையில் அதன் பிரதிநிதியாக அவன் நிற்கிறான். சமூகத்திடமிருந்தே அவனுக்கு அச்சட்டபூர்வ அந்தஸ்து கிடைக்கிறது. சமூகத்தின் விருப்பத்தையும் அல்லாஹ்வின் முறைவழியையும்விட்டு அவன் வெளியேறும்போது அவனை விசாரணைக்கு உட்படுத்தவும் பதவி விலக்கவும் சமூகத்துக்கு உரிமையுள்ளது.

இந்த வகையிலேயே உமர்(ரழி) 'தீவான்' ஒழுங்கை உருவாக்கி, ஒவ்வொரு தீவானுக்கும் உரிய சட்டங்களையும் வகுத்தார். அவற்றில் பணிபுலவாரது சிறப்புத் துறைகளையும் விலாசப்படுத்தினார். இன்று நடைமுறையிலுள்ள 'உள்ளூராட்சிச் சபை' ஒழுங்கை ஒத்ததாக அவ்வொழுங்கு காணப்பட்டது.

இஜ்திஹாத் மற்றும் சட்டவாக்க அதிகாரம் (அஹ்லுல் ஹல்லி வல் அக்த்) பல்வேறு சிறப்புத்துறைகளையும் பண்புகளையும் கொண்டவர்களையும் உள்ளடக்கியிருக்கும். இஸ்லாமிய நியாய வியல் மற்றும் பல்வேறு வாழ்வியல் விவகாரங்கள் தொடர்பான அனைத்து துறைகளையும் தழுவிய வகையில் அவர்களது சிறப்புத் துறைகள் அமைந்திருக்கும்.

இது மதகுருக்களை உள்ளடக்கிய அதிகாரமன்று. ஏனெனில் கிறிஸ்தவ மேற்கில் காணப்பட்டது போன்று- இஸ்லாத்தில் மதகுரு அமைப்புக் கிடையாது. தேர்தல் மூலமாக மக்களால் தெரிவு செய்யப்படுபவர்களே இதில் அங்கம் வகிப்பார்கள். ஒவ்வொரு சிறப்புத் துறையையும் சேர்ந்தவர்கள் வரையறுக்கப்பட்ட சில பண்புகளுக்கு இயைபாக இதனை மேற்கொள்வர். இஹ்வான்கள் நிராகரிக்கின்ற 'விலாயதுல் ஃபகீஹ்' ஒழுங்குக்கு இது முற்றிலும் மாறானதாகும். ஏனெனில், இங்கு மேலதிகாரம் (விலாயத்) பொது மக்களுக்குரியது. அவர்களே தாம் விரும்புகின்ற பொறிமுறையூடாக இதற்கான அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்வர். அந்த அங்கத்தவர்களும் விசாரணைக்கு உட்படக்கூடியவர்களே.

பிற அதிகாரத் தரப்புகள் மீதான மேலதிகாரம் இவர்களுக்குக் கிடையாது. மாற்றமாக தேவையான சட்ட வரைபுகளையும் விதந் துறைகளையும் பாரளுமன்றத்துக்கு இத்துறையினர் முன்வைப்பர். நிறைவேற்ற அதிகார பீடத்திலிருந்தும் கண்காணிப்பு அதிகார பீடத்திலிருந்தும் (அதாவது பாராளுமன்றம்) தனக்கு முன்வைக்கப்படுகின்ற சட்ட ஆலோசனைகளை ஒழுங்குபடுத்தி, தேவையான சட்ட நகல் வரைபுகளைத் தயாரிக்கும் பணியையும் இச்சட்டவாக்க மற்றும் இஜ்திஹாத் அதிகாரபீடம் மேற்கொள்ளும். சட்டவாக்க

அதிகாரபீடம் முன்வைக்கின்ற இவ்வரைபுகளை கண்காணிப்புக்
கான அதிகார பீடம் (பாராளுமன்றம்) ஏற்றுக் கொள்ளவும் முடியும்.

குறிப்பிட்ட சில காரணங்களுக்காக அவற்றை விவாதத்துக்கு
எடுத்துக் கொள்ளவும் முடியும். குறித்த வரைபுகள் தொடர்பாக
முரண்பாடுகள் தோன்றும் பட்சத்தில், அதில் சிறப்புத் தேர்ச்சி
கொண்ட நீதித்துறை அதிகார பீடம் சுயாதீனமாக நின்று அவற்றைத்
தீர்த்துவைக்கும்.

கண்காணிப்பு அதிகார சபை (பாராளுமன்றம்) நேரடித் தேர்தல்
மூலமாக மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும். இதற்கான பொறிமுறை
களை வரையறை செய்யும் உரிமையை இஸ்லாம் தாராளமாக
இஜ்திஹாத்துக்கு விட்டு வைத்துள்ளது. காலதேச வர்த்தமானங்
களுக்கமைவாக தேர்தலின் நம்பகத் தன்மையையும் நிறைவேற்று
அதிகாப்பீடத்தின் பக்கச்சார்பின்மையையும் உத்தரவாதப்படுத்தும்
வகையில் அப்பொறி முறைகள் தீர்மானிக்கப்பட முடியும். உம்மா
வின் விருப்பத்தை சரியாக வெளிப்படுத்துவதையும் மதிப்பதையும்
கூட அவை உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டும்.

பெயர்களோ வடிவங்களோ இங்கு முக்கியமல்ல. உள்ளடக்க
மும் இஸ்லாம் கொண்டுவந்த மூல விதிகளுமே அடிப்படையில்
கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவை. இஸ்லாமிய நியாய
வியலும், குலபாஉர் ராஷிதான் கால நடைமுறையும் அதிகாரங்களுக்
கிடையிலான இவ்வுண்மையான பிரிகோட்டை உறுதிப்படுத்து
கின்றன. நீதித் தீர்ப்பு அதிகாரத்திற்கும் நிறைவேற்று அதிகாரத்துக்
கும் இடையிலான வேறுபாட்டில் இது தெளிவாக வெளிப்பட்டு
நின்றது. ஃகலீபாவுக்கெதிராகக்கூட நீதிபதி தீர்ப்பு வழங்கக்கூடிய
வகையில் அவ்வேறுபாடு அமைந்திருந்தது. உம்மாவின் கண்
காணிப்பு (தற்காலத்தில் இது பாராளுமன்றம்) மற்றும் நிறைவேற்று
அதிகாரம் என்பவற்றுக்கிடையிலான வேறுபாடும் இவ்வாறே
பேணப்பட்டு வந்துள்ளது.

- இஸ்லாத்தில் 'ஷூறா' ஓர் அத்தியாவசிய அம்சமாகும்.
எனவே அது தெளிவற்ற நிலையிலோ, பிறரை வெறுமனே

கண்முடிப் பின்பற்றுவதாகவோ அமைய முடியாது. மாற்றமாக, அனைத்து சமூகவியல் துறைகளிலும் சமூக அங்கத்தவர்கள் அது ஒரு வாழ்வியல் முறைவழி என்ற அடிப்படையில் பயிற்றிவிக்கப்பட வேண்டும். சிறிய குடும்ப அமைப்பிலிருந்து தொடங்கி அரசின் அதியுயர் நிறுவனம் வரையில் அப்பயிற்சி வழங்கப்பட வேண்டும்.

இஸ்லாமிய அரசியல் ஒழுங்கில் மிக அடிப்படையான அம்சங்களில் ஒன்றாக அது காணப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் அதனைத் தனது வாழ்விலும் அரசியல் நிறுவனங்களிலும் செயற்படுத்தி வரவேண்டும். வெறும் சட்டமாகவோ சாதாரண கடமையாகவோ அன்றி, தொழுகை, நோன்பு போன்று அல்லாஹ் வுக்காக புரியும் கட்டாய வணக்கமாக அதனை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அந்தவகையில், ஒவ்வொரு தனிநபரும் எவ்வித அழுத்தமோ நிர்ப்பந்தமோ இன்றி தனது கருத்தை முழுமையான உண்மைத் தன்மையோடும் மன விருப்பத்தோடும் தெரிவிக்கும் கடமைப்பாடு கொண்டவனாகிறான். அக்கருத்து தனது கட்சியின் கருத்துக்கு மாறுபட்டதாக இருப்பினும் சரியே. இஸ்லாமிய விழுமியங்களைப் பேணி, தன் கருத்தை அவன் முன்வைக்கும்போது அது இன்னும் உயர் அந்தஸ்தைப் பெறுவதோடு, ஒரு தூய்மையான செயற்பாடாகவும் மாறுகிறது.

பகையுணர்வு, காழ்ப்புணர்ச்சி, சதித் திட்டங்கள், கட்சி அடிப்படையிலான எதிர் வினைகள் என்பவற்றிலிருந்து தூரமானதாகவும் மாறுகிறது. மாற்றுக்கருத்து மதிக்கப்படுகிறது. உம்மாவின் அங்கத்தவர்களுக்கிடையிலான அன்பும் சகோதர வாஞ்சையும் இன்னும் பலமடைகிறது. பெரும்பான்மை அபிப்பிராயத்தை அனைவரும் ஏற்பதோடு அதனையே தமது பொதுக்கருத்தாக மாற்றிக் கொள்ளும் நிலையும் ஏற்படுகிறது. அதனைச் செயற்படுத்துவதில் அனைவரும் வினைமையுடன் செயற்படவும் தொடங்குகின்றனர். இந்த வகையில் அது மேற்கத்திய ஜனநாயக ஒழுங்குகளில் காணப்படும் நிலைக்கு மாற்றமானதாகும். ஏனெனில், கிடைக்கும் முதல் சந்தர்ப்பத்திலேயே குறித்த கருத்துக்கெதிராக எதிரணி செயற்படத்

தொடங்குவதும், அதனைச் செயற்படுத்தாமல் தடுக்க முனைவதும் தொடர்ந்து அதனை தாக்கி வருவதுமே அங்கு நாம் அவதானிக்கக் கூடிய நிலையாக உள்ளது.

ஜனநாயகத்தின் அரசியல் ரீதியான பொருள், ஆட்சியாளர்களை தெரிவு செய்வதில் அது பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற பங்களிப்பு மற்றும் மக்களது விருப்பம் என்பன இஸ்லாத்துடனும் அதன் அரசியல் ஒழுங்குடனும் உடன்பட்டு வருகின்றன. எனினும், இவற்றுக்கு மேலதிகமான சில உத்தரவாதங்களையும் ஒழுக்க விழுமியங்களையும் இஸ்லாம் இணைக்கிறது. அந்த உத்தரவாதங்களும் விழுமியங்களும் ஜனநாயகச் செயற்பாட்டை இன்னும் ஆழ - அகலப் படுத்துவதோடு, அதன் உண்மையான நோக்கத்தையும் சாத்தியப் படுத்துகின்றன.

- நவீன பதப்பிரயோகங்கள் இஸ்லாத்தின் ஆன்மாவுடன் முரண்படாமல், மக்களுக்கு விடயத்தைத் தெளிவுபடுத்த உதவுவனவாக இருக்கும் பட்சத்தில், அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதை இஸ்லாம் தடுப்பதில்லை. அதேவேளை, இஸ்லாமியப் பதப்பிரயோகங்களும் புறக்கணிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கப்படுவதும் அவசியமாகும்.

- இஸ்லாமிய முறைவழிக்கும் யாப்புக்கும் ஏற்ப முஸ்லிம் அல்லாத சிறுபான்மையினருக்கு சமூக உரிமைகள் அனைத்தும் முழுமையாக வழங்கப்படும். ஒரு பிரஜைக்குள்ள எல்லா அரசியல் உரிமைகளும் அவர்களுக்கு இருக்கும். இஸ்லாமிய நியாயவியல் அடிப்படையில் நமக்குள்ள உரிமைகளும், நம்மீதுள்ள கடமைகளும் அவர்களுக்கு இருக்கும். ஏனெனில், சட்டத்துக்கு முன்னால் அனைவரும் சமமானவர்கள். நாட்டின் தலைமைப் பதவியில் மாத்திரமே அவர்கள் விதிவிலக்காக அமைவர். ஏனெனில், உம்மாவிலுள்ள பெரும்பான்மையினர் முஸ்லிம்கள் ஆவர்.

அவர்களுக்கு ஜனாதிபதியாக வருபவரீது இஸ்லாம் மார்க்கத்துடன் தொடர்பான கடமைகள் பல காணப்படும். அவை குறித்து ஃபுகுஹாக்கள் விளக்கியுள்ளனர். முழு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட

இராஜாங்க அமைச்சுப் பதவியும் (Minister Plenipotentiary) இவ்வாறானதே. நிறைவேற்றுப் பொறுப்புடைய அமைச்சுப் பதவிகளைப் பொறுத்தவரை, அவற்றை வகிப்பதற்கு அனைத்துப் பிரஜைகளையும்போல முஸ்லிம் அல்லாதோருக்கும் உரிமை இருப்பதாக ஃபுகஹாக்கள் அனுமதி வழங்கியுள்ளனர். இவ்விடயம் பற்றிய விரிவான விளக்கங்கள் பிக்ஹு நூல்களில் தாராளமாகக் காணப்படுகின்றன. ஆதாரங்களுக்கும் சான்றுகளுக்கும் ஏற்ப அவற்றுள் மத்திமமான கருத்துக்களை மாத்திரம் நாம் எடுத்துக் கொள்வதோடு, கால முன்னேற்றத்துக்கும் தேவைகளுக்கும் ஏற்ப இஜ்ஹாதையும் - அதற்கான நியமங்களைப் பேணி - மேற்கொள்வோம்.

இஸ்லாமிய முறைவழியின்படி உம்மாவே அதிகாரங்களின் பிறப்பிடமாக இருக்கும். எனினும் இது இஸ்லாமிய சட்டங்களும் கொள்கைகளுமே மூலாதாரமாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியவை என்ற அடிப்படைக் கருத்தியலுக்கு முரண்பாடானதன்று. ஏனெனில், சமூகத்துக்கான அதிகாரங்களைத் தெரிவுசெய்வது உம்மாவே. அவை நிறைவேற்று அதிகாரமாக இருந்தாலும் சரி, கண்காணிப்பு, அல்லது சட்டவாக்க, அல்லது நீதித் தீர்ப்பு அதிகாரங்களாக இருந்தாலும் சரி, அந்த உம்மா தான் ஆட்சியாளனை விசாரிக்கவும் பதவி விலக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கிறது. தனது வாழ்வியலில் விவகாரங்களுக்கு அவசியமான சட்டதிட்டங்களைப் பெற இஸ்லாமிய நியமங்களையும் மாறா அடிப்படைகளையும் பேணி அதுவே இஜ்திஹாத் மேற்கொள்கிறது.

இஸ்லாமிய சட்டதிட்டங்களைப் பற்றிப் பேசும் உரிமை ஓர் குறிப்பிட்ட நபருக்கோ குழுவுக்கோ மாத்திரம் உரித்தானதல்ல. இஸ்லாம் காட்டித்தந்துள்ள அடிப்படை விதிகளையும் நியமங்களையும் அனுசரித்து அவை பற்றிப் பேச எந்த முஸ்லிமுக்கும் உரிமையுள்ளது. இஸ்லாமிய சமூகம், இஸ்லாமிய மார்க்கம் என்பவை குறித்து ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் அல்லாஹ்வுக்கு முன்னால் பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டியவனே. மட்டுமன்றி, உம்மாவின் விருப்பத்துக்கு அனை வரும் பணிவதும், அதன் தெரிவை மதிப்பதும் இஸ்லாத்தின் மிக அடிப்படையான கொள்கையொன்றாக உள்ளது.

ஆட்சியாளன் பதவி வகிப்பதற்கான அதியுச்சக்கால எல்லை யொன்று காணப்பட வேண்டும் என இஹ்வான்கள் நம்புகின்றனர். அது ஒரு சுற்றாகவோ இரண்டு சுற்றாகவோ அமைய முடியும். அவ்வாறன்றி தொடர்ந்து அவன் பதவியில் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை அவர்கள் ஆதரிக்கவில்லை. தமது உள்ளடக்கக் கட்டமைப்புத் தொடர்பான புதிய உப விதிகளிலும் இவ்விடயத்தை அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டிருக்கின்றனர்.

அதிகாரம் கைமாற்றப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையை வலியுறுத்துவதாக இது உள்ளது. இஹ்வான்களும் இக்கொள்கையையே பின்பற்றுகின்றனர். அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு மக்களால் தெரிவுசெய்யப்படுபவர்கள் தொடர்பான இறுதி முடிவுகூட அம்மக்களின் தீர்மானத்திலேயே தங்கியிருப்பதாக இஹ்வான்கள் கருதுகின்றனர். எந்த ஆட்சிக்கும் ஆட்சியாளனுக்குமான உண்மையான உத்தரவாதமாகவும், வினைத்திறன்மிக்க காண்காணிப்பாளர்களாகவும் இருப்பவர்கள் அம்மக்களே.

- அவ்வாறே, உம்மாவின் தெரிவை மதிப்பதும், அதன் விருப்பத்துக்குப் பணிவதும் இஸ்லாமிய அரசியல் ஒழுங்கின் அடிப்படை நிபந்தனைகளில் ஒன்று என இஹ்வான்கள் கருதுகின்றனர். தமது அபிப்பிராயத்துக்கும் பரிந்துரைகளுக்கும் மாறாக அது அமைந்திருப்பினும் சரியே. உம்மாவின் ஏக பிரதநிதி தாமே என அவர்கள் வாதிக்கவில்லை. சுதந்திரமும் சமூகத்தில் பிரச்சாரம் செய்யும் உரிமையும் தமக்கு மட்டுமே உள்ளது என அவர்கள் தனியுரிமை கொண்டாடவுமில்லை. பொதுமக்கள், சமூகம், தம்முடன் முரண்படுபவர்கள் முதலிய தரப்புக்களுடனான அவர்களது தொடர்பானது அன்பு, இணக்கம், பரஸ்பர புரிந்துணர்வு, கருத்தியல் தெளிவுகள், அறிவாலும் அழகிய உபதேசத்தாலும் அழைப்பு விடுத்தல் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும்.

சங்கங்களையும் அரசியல் கட்சிகளையும் உருவாக்கும் சுதந்திரம், அனைத்து சமூக சக்திகளுக்கும் இருப்பதாக இஹ்வான்கள் நம்புகின்றனர். சிறுபான்மைச் சமூகங்களுக்கும் பெண்களுக்கும்கூட அதில் தடையில்லை. (பத்திரிகைகளை வெளியிடல் மற்றும் ஏனைய)

அனைத்து ஊடகங்கள் மூலமாகவும் கருத்துச்சொல்லும் சுதந்திரம் முஸ்லிம் சமூகத்திலுள்ள எல்லோருக்கும் உள்ளது. அதேவேளை, சமூகத்துக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் செயற்பாடுகள் இடம்பெறும் போது அவை குறித்து தீர்ப்பு வழங்குவதற்கான சுதந்திரமான நீதிமன்ற அமைப்பும் அங்கு காணப்பட வேண்டும். ஏனெனில், “முதலில் தீங்கிழைப்பதும் கூடாது, தீங்குக்குப் பதிலாக தீங்கிழைப்பதும் கூடாது.” (அடிப்படையான நல்லொழுக்கங்கள், உம்மாவின் நம்பிக்கைக் கோட்பாடுகள் முதலிய) மக்கள் அனைவராலும் உடன்பாடு காணப்பட்ட அம்சங்களுக்கெதிரான நடவடிக்கைகள், முரண்பாடுகள் என்பவற்றின்போதும் இந்நீதிமன்றத்தின் இருப்பு அத்தியாவசியமானது.

- சமூக, அரசியல் ரீதியான இச்சுதந்திரத்தை இஸ்லாம் மிகச் சிறந்த முறையில் ஒழுங்குபடுத்தியுள்ளது. ‘ஷரீஆவில் அதற்கான அடிப்படையும் காணப்படுகிறது. இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது காலத்தில் இச்சுதந்திரம் உம்மாவுக்கு உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

இதோ, மதீனாவின் பெண்கள் ஒன்றுசேர்ந்து தமது சில பிரச்சினைகள் குறித்து ஆராய்வதை நபியவர்கள் கால வரலாற்றில் பார்க்கிறோம். தமது கோரிக்கைகளை முன்வைத்து றலூல் (ஸல்) அவர்களை நோக்கி ஒரு பிரதிநிதியையும் அவர்கள் அனுப்பி வைக்கிறார்கள். இஸ்லாமிய வரலாற்றில் இடம்பெற்ற முதல் மகளிர் சங்க நடவடிக்கையாக அது அமைந்திருந்தது.

நாட்டின் பிரதான தலைமைப் பதவி (இமாமத்) தவிர ஆண்களுக்குள்ள அனைத்து அரசியல் உரிமைகளையும் இஸ்லாம் பெண்களுக்கும் வழங்கியுள்ளது. பிரதான தலைமைப் பதவியைப் பொறுத்தவரை, அதில் தொழுகையின் இமாமத் கடமையும் அடங்குகிறது. முஸ்லிம்களுக்கு அவ்வாறு இமாமத் வழங்கும் பொறுப்பு ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரித்தானதாகும். இக்காரணத்தாலும், இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்கள் விளக்கியுள்ள வேறு சில காரணங்களாலும் நாட்டின் பிரதான தலைமைப் பதவி ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரித்தானதாகிறது.

இதேபோல், நபித்தோழர்களில் ஒரு குழுவினர் சேர்ந்து நற்பணிகளையும் தஃவாவையும் மேற்கொள்வதற்கான சங்கம் ஒன்றை அமைத்திருந்தார்கள். அல்-குர்ஆனை மனனமிட்டிருந்த ('பிஃறு மஹனா' வாசிகளான அவர்கள்) ஏறக்குறைய எழுபது பேராக இருந்தனர். அவர்களது பணிகள் பற்றிய விபரங்களை ஸீறா நூல்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன.

யூதர்களுக்குக்கூட மதீனாவில் சங்கங்களையும் மாநாடுகளையும் நடாத்தும் உரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. அவ்வாறு அவர்கள் நடாத்திய மாநாடொன்றுக்கு அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களும் சமூக மளித்திருந்தார். அங்கு அல்லாஹ்வுக்கு மேலாகப் பெருமை யடித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்த ஃபன்ஹாஸ் என்னும் யூதனது கூற்றையும் அவர் மறுத்துரைத்தார்.

- இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னர் உம்மாவை வழி நடாத்துகின்ற ஃகலீபாவைத் தெரிவு செய்யும் விடயத்தில் ஸஹா பாக்கள் பல்வேறு பொறிமுறைகளைக் கையாண்டுள்ளனர்.

அந்தவகையில், முதல் ஃகலீபாவைத் தெரிவு செய்வதற்காக முஹாஜிர்களையும் அன்ஸாரிகளையும் உள்ளடக்கிய பாராளுமன்றம் பனீ ஸஶதா தோட்டத்தில் அவசரமாகக் கூடியது. இறுதியாக, அபூபக்கர் (ரழி), உமர் (ரழி) ஆகிய இருவரையும் கலீபா பதவிக்காக அவர்கள் பிரேரித்தனர். எனினும், அறுதிப் பெரும்பான்மை அடிப்படையில் அபூபக்கர் கலீபாவாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். பின்னர் முஸ்லிம் உம்மாவின் முன்னால் அத்தெரிவு அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பிற்காகவும் உறுதிமொழிக்காகவும் (பைஅத்) விடப்பட்டது. அப்போது அனைவரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர். சிலர் மாத்திரம் சில தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காக அதனை ஏற்காது விலகிக் கொண்டனர்.

இரண்டாவது ஃகலீபா தெரிவின்போது, அபூபக்கர் (ரழி) தனது மரணப் படுக்கைவேளையில், 'அஹ்லுல் ஹல்லி வல் அக்தைச்' சேர்ந்த பலருடன் ஆலோசனை செய்ததன் பிறகு, ஒரேயோரு நபராக உமர் (ரழி) ஐப் பிரேரித்தார். அவர்களும் அப்பிரேரனைக்கு

உடன்பட்டனர். பின்னர் இது மஸ்ஜிதில் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பிற்காகவும் பொது பைஅத்திற்காகவும் விடப்பட்டது.

மூன்றாவது கலீபா தெரிவின்போது, அஹ்லுல் ஹல்லி வல் அக்திலிருந்து உயர் குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டு அக்குழுவி லிருந்து ஒருவர் அப்பதவிக்காகப் பிரேரிக்கப்படுவதற்கான தீர்மானம் நிறைவேறியது. வாக்கெடுப்பின் பின்னர் இருவர் அதற்காகப் பிரேரிக்கப்பட்டனர். முதலாமவர் உஸ்மான் (ரழி), இரண்டாமவர் அலீ (ரழி). எனவே, அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரழி) அவ்விருவரையும் பொதுமக்கள் தெரிவுக்காக விட்டார். பெண்களும் அடிமைகளும் கூட தெரிவுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

இப்பணிக்காக அவர் வீதிவீதியாக, வீடு வீடாகச் சுற்றினார். இறுதியாக, பெரும்பான்மை அபிப்பிராயம் உஸ்மான் (ரழி) ஐத் தெரிவு செய்வதாக அமைந்திருந்தது. இரு வேட்பாளர்களும் தமது ஆட்சிக்குரிய அடிப்படை நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை விளக்க வேண்டும் எனவும் அப்துர் ரஹ்மான் (ரழி) கோரியிருந்தார். பின்னர், அஹ்லுல் ஹல்லி அக்தைச் சேர்ந்த பெரும்பான்மையினரதும் பொதுமக்களில் பெரும்பான்மையினரதும் அபிப்பிராயத்துக்காகவும் பொது பைஅத்திற்காகவும் இறுதித் தேர்வு மஸ்ஜிதில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

ஒவ்வொரு கலீபாவும் (பைஅத்) உறுதிமொழி வழங்கும்போது தனது அரசின் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை வரையறுத்து விளக்கத் தவறவில்லை. உம்மாவின் விருப்பத்தை மதிப்பதாகவும், தம்மை விசாரிப்பதற்கு அதற்கு உரிமை இருப்பதாகவும் அவர்கள் அனை வரும் வலியுறுத்தினர்.

ஆட்சி வடிவத்தைப் பொறுத்தவரை, அது ஐனாதிபதி முறையா? அல்லது பாராளுமன்ற முறையா? அல்லது இரண்டி னதும் கலப்பா? என்ற கேள்விகள் எழ முடியும். இதற்கு நாம் கூறும் பதில்: இஸ்லாத்தின் ஆட்சியொழுங்கு பரிபூரணமானது, தெளி வானது, தனித்துவம் மிக்கது. இஸ்லாமியக் கொள்கைகளுடன் உடன்படும்பட்சத்தில் இம்மாதிரிகள் அனைத்தையும் அது ஏற்றுக் கொள்கிறது.

சில பகுதிகளில் திருத்தம் மேற்கொண்டதன் பிறகு இவற்றை அது ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியும். ஆரம்பகால இஸ்லாமிய அரசில் முஸ்லிம்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. இஸ்லாமிய வெற்றிகளைத் தொடர்ந்து ரோம பார்சீகர்களிடம் காணப்பட்ட 'தீவான்' ஒழுங்கை சில திருத்தங்களுடன் அவர்கள் பின்பற்றினர்.

இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கான வரலாற்று நடைமுறையே தலைமைத்துவ மாதிரிக்கு மிக அண்மித்ததாக இருந்தபோதிலும் கூட, ஏனைய மாதிரியும் இஸ்லாமிய முறைவழிக்கு முரண்பாடான தன்று. இஸ்லாமிய கோட்பாட்டின்படி, தலைமைப் பதவிக்கென வரையறுக்கப்பட்ட சில தெளிவான சிறப்புரிமைகள் உள்ளன. ஆட்சி தொடர்பான முழுமையான கடமைப்பாடும் அதன்மீதே உள்ளது. தலைமையில் இருப்பவர் தனது முழு அதிகாரத்தையும் இன்னொருவருக்கு ஒப்படைத்து அவருடாக தனது பணிகளை மேற்கொண்டாலும், ஆட்சித்தலைவர் என்றவகையில் அவரது சிறப்புரிமைகளையும் பொறுப்பையும் அது எவ்வகையிலும் குறைத்து விடப்போவதில்லை.

இதனை விளக்கும் வகையில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“ஆட்சியாளனின் பொறுப்பைப் பொறுத்தவரை -இஸ்லாமிய ஒழுங்கின்படி- ஆட்சித் தலைவரே அதற்கு அடிப்படையில் பொறுப்பாளியாவார். அவர் யாராக இருந்தாலும், தான் விரும்பிய வாறு செயற்பட அவருக்கு உரிமையுள்ளது. தனது செயற்பாடுகள் தொடர்பான விபரங்களை உம்மாவுக்கு முன்னால் சமர்ப்பிக்கும் கடமைப்பாடும் அவருக்குள்ளது. அவரது செயற்பாடுகள் சிறப்பாக அமைந்திருந்தால், உம்மா அவருக்கு உதவி புரியும். பிழையாக அமைந்திருந்தால் உம்மா அவரைத் திருத்தும். ஆட்சித் தலைவர் தனது இந்த அதிகாரத்தை நேரடியாக நின்று மேற்கொள்வதற்கும் பொறுப்பைச் சுமப்பதற்கும் வேறொருவரை நியமிப்பதற்கு இஸ்லாத்தில் தடையேதும் இல்லை. இஸ்லாமிய ஆட்சிப் பிரிவுகள் பலவற்றில் இம்முறையானது “முழு அதிகாரம் வழங்கப்பட்ட ராஜாங்க அமைச்சு” (விஸாரதுத் தஃபீவீம்) என்ற பெயரால் அறியப்

பட்டுள்ளது. இம்முறையில் நலன் இருக்கும் பட்சத்தில் இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்களும் அதற்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளனர். இது போன்ற வகைகளில் பொது நலனைக் கருத்தில் கொள்வதே அடிப்படை வழியாகும்.”

- இஸ்லாமிய ஷரீஆவைக் கண்டு அஞ்சுபவர்கள் இஸ்லாம் பற்றி நன்கு அறியாதவர்கள், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களும் ஃகூலபாஉர் ராஷிதான்களும் ஆட்சிபற்றிய விரிவான விளக்கங்களை அவற்றின் உயிரோட்டத்துடன் உணராதவர்கள். இஸ்லாமிய ஷரீஆ சரியாகவும் முழுமையாகவும் நடைமுறைப்படுத்தப்படாத பிறழ்வுக் காலக் கட்டங்களை மட்டுமே அவர்கள் பார்க்கிறார்கள். ஆனால், இஸ்லாமிய முறைவழியின் அடிப்படை மூலாதாரம் அல்லாஹ்வின் வேதமும், அவனது தூதரின் ஸுன்னாவும் ஆகும். எந்த ஆட்சிக்கும் செயற்பாட்டுக்குமான அளவு கோலாக இவ்விரு அடிப்படைகளுமே அமைய முடியும்.

- சமூகப் பாதுகாப்புக்காக இஸ்லாம் இட்டுவைத்துள்ள மூல நியமங்கள் மற்றும் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் குறித்து எந்த மதமும் மாற்றுக் கருத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. மட்டுமன்றி, அதே பண்பாட்டு விழுமியங்களை நோக்கித்தான் மனித இனம் வரலாறு நெடுகிலும் அழைப்பு விடுத்து வந்துள்ளது.

- இஸ்லாமிய சுலோகங்களைத் தாங்கிக் கொண்டு பிறர் மேற்கொள்கின்ற ஆட்சி நடைமுறைகளுக்கு இஹ்வான்கள் பொறுப்பாளிகளல்லர். ஏனெனில், இஹ்வான்களுக்கென்று தெளிவான, தனித்துவமான முறைவழியொன்று உள்ளது. அவர்களது புரிதல் நடுநிலைத் தன்மையும் முழுமைத்துவப் பண்பும் கொண்டது. இஸ்லாமிய ஷரீஆவை மிக நுணுக்கமாகப் பேணுபவர்கள் அவர்கள். எனவே, பிறரது தவறுகளையோ, பிற முறைவழிகளால் தோன்றும் விளைவுகளையோ சுமக்க வேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கில்லை.

- சிவில் அரசியல் கட்சியொன்றை நிறுவுவது இஹ்வான்கள் தமது யாப்புரீதியான போராட்டத்திலும் அரசியல் நகர்விலும் பின் பற்றுகின்ற அங்கீகரிக்கப்பட்ட வழிமுறைகளுள் ஒன்றாக உள்ளது.

அக்கட்சி இஸ்லாமிய ஷரீஆவிலிருந்தே தனக்கான நிகழ்ச்சித் திட்டத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும். சமூகம் ஏற்படுத்தி வைத்துள்ள சட்டங்களுக்கும் நியமங்களுக்கும் எதிராக அது ஒருபோதும் செயற்படாது. இந்நிலைப்பாடானது நாட்டின் யாப்புக்கு உடன்பாடான தேயன்றி எதிரானதல்ல. ஏனெனில், சட்டவாக்கத்துக்கான பிரதான மூலாதாரமாக இஸ்லாமே உள்ளதாக அந்த யாப்பு உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. எனிலும், இக்கட்சி இன்றுள்ள அரசியல் பரிபாஷையால் குறிக்கப்படுகின்ற 'மத ரீதயான கட்சி' என்ற சிந்தனையைவிட்டு மிகத்துரமானதாகும். இஹ்வான்கள் சாதிக்க விரும்பும் இலக்குக்கும் அவர்களது செயற்பாட்டுக்கும் அப்பிரயோகம் உடன்பாடானதும் அல்ல.

விரிவான விளக்கங்களுக்கு இது பொருத்தமான இடமாக இல்லாதிருந்தபோதிலும், இஸ்லாமிய அரசியல் ஒழுங்குக்கு அத்திவாரமாக அமைந்துள்ள சில அம்சங்களைத் தெளிவுபடுத்தும் வகையிலேயே இவை வழங்கப்பட்டுள்ளன. இன்று சிலரிடம் காணப்படுகின்ற தெளிவின்மை, நவீன அரசியல் சொற்பிரயோகங்கள் மற்றும் அவற்றின் தற்போதைய வடிவங்கள் என்பவற்றின் விளைவாக ஏற்பட்டதாகும். இஸ்லாத்தின் அடிப்படை விதிகளுக்கும் நியமங்களுக்கும் ஏற்ப அரசியல் செயற்பாடுகள் ஆரம்பகாலங்களில் இடம் பெற்றிருந்தாலும், மேற்குறித்த நவீன அரசியல் சொற்பிரயோகங்களோ பெயர்களோ ஃபிக்ஹ் நூல்களிலும் ஸீரா நூல்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

• **வன்முறை, புரட்சி, கிளர்ச்சி என்பவற்றை நிராகரித்தல்.**

முஸ்லிம் அரசாங்கத்தையும் இஸ்லாமிய ஆட்சியையும் நிறுவுவதற்கான முன்னேற்பாடாக நிறைவேற்று அதிகாரத்தை ஜமாஆவின் பக்கம் ஈர்த்துக் கொள்ளும் நோக்கோடு இஹ்வான்கள் நிதானமிழந்து அவசரப்படவோ, இமாம் பன்னா வரைந்து தந்துள்ள பாதைக்கு முரணாக நடந்து கொள்ளவோ மாட்டார்கள். வன்முறையின் அனைத்து வடிவங்களையும் அவர்கள் நிராகரிக்கிறார்கள். புரட்சி வழிமுறை, அதிகாரத்தை நோக்கித் தாவுவதற்கான மார்க்

கங்கள், நாசவேலை கொண்ட கிளர்ச்சி முறை ஆகிய அனைத்தையும் அவர்கள் புறக்கணிக்கிறார்கள்.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

கிளர்ச்சி என்பது பலத்தின் மிக வன்மமான வெளிப்பாடாகும். அது பற்றிய இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்களது நோக்கு மிக நுணுக்கமானதாகவும் ஆழமானதாகவும் உள்ளது. கிளர்ச்சி குறித்து அவர்கள் சிந்திப்பதில்லை. அதில் நம்பிக்கை வைப்பதுமில்லை. அதன் பயன் குறித்தோ நல்ல விளைவுகள் குறித்தோ அவர்களிடம் எந்த விசுவாசமும் கிடையாது.⁽⁷⁹⁾

தஃவாவுக்கெதிராக அரசாங்கம் மேற்கொள்கின்ற நெருக்குதல், சித்திரவதை, கைது நடவடிக்கைகள் என்பவற்றை அது பொறுமை, உறுதி, யாப்பியல் போராட்டம், அரசியல் போராட்டம், தொடர்ச்சியான உழைப்பு என்பவற்றின் மூலமாகவே எதிர்கொள்ளும்.

அவ்வாறன்றி, அது ஆயுதத்தை நாடவோ, முஸ்லிம் மனிதனது இரத்தத்தை அநியாயமாகச் சிந்தச் செய்யவோ மாட்டாது. மக்கள் மீது தீர்ப்புகளை வாரியிறைக்கின்ற நீதிபதியாகவும் தன்னை ஆக்கிக்கொள்ளாது.

இமாம் பன்னா கூறுகின்றார்: "இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் ஆழ்ந்த சிந்தனையும் தூர நோக்கும் கொண்டவர்கள். மேம்போக்கான செயற்பாடுகளும் சிந்தனையும் அவர்களை இலகுவில் ஈர்த்துவிட முடியாது. அத்தகைய செயற்பாடுகளின் விளைவுகளையும் நோக்கங்களையும் நிறுத்துப் பார்க்காமல் அவற்றில் அவர்கள் ஆழ்ந்து ஈடுபட மாட்டார்கள்."

"பலத்தின் முதலாவது படித்தரம் ஈமான் மற்றும் அகீதா ரீதியான பலமே என்பதை அவர் அறிந்திருக்கிறார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து ஒற்றுமைப்பலமும், அதற்கடுத்ததாக ஆயுதப் பலமும் இடம் பிடிப்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்."

79. அல்-முஃதமறல் ஹாயிஸ், பக். 136

“உம்மாவின் ஐக்கியமும் தொடர்பும் அறுந்து, ஒழுங்கு சீர்குலைந்து, ஈமானும் அகீதாவும் பலவீனப்பட்டுத் தூர்ந்து கிடக்கும் நிலையில் ஆயுதத்தைப் பிரயோகிக்குமெனில், அது அழிந்து போவதே இறுதி விளைவாக அமையும்.”

“பலப் பிரயோகத்துக்கென இஸ்லாம் சில வரையறைகளையும் நிபந்தனைகளையும் இட்டிருக்கிறது. கட்டுப்பாடுகளோடு அதனைத் திசைப்படுத்தியிருக்கிறது.”

“பலப் பிரயோகமானது சிகிச்சையின் முதல் படித்தரமன்று. நெருப்பினால் சுடுதல் என்பது மருத்துவத்தின் இறுதி நிலையாகும். மனிதன் பலப் பிரயோகம் செய்ய முற்படும்போது அதன் நல்ல விளைவுகளையும் தீய விளைவுகளையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். பலப் பிரயோகத்துக்கான சூழ்நிலைகளையும் ஆராய வேண்டும்.”¹⁸⁰⁾

காலனியவாதிகளை எகிப்தை விட்டும் பலஸ்தீனை விட்டும் வெளியேறுமாறு கோரி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆர்ப்பாட்டப் பேரணியொன்றை காவல் துறையும் இராணுவமும் தாக்கி, சிலரைக் காயப்படுத்திய வேளையில், இமாம் பன்னா கொண்டிருந்த நிலைப் பாட்டை வரலாறு ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ‘ஆஹிரு லாது’ என்ற சஞ்சிகையில் முஹம்மத் அத்-தாபிசு என்ற ஊடகவியலாளர் அதனை இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

அதன் பிறகு, நடந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ்வு குறித்து ஷெய்க் அவர்கள் மக்களை நோக்கி இறுதியாக இவ்வாறு கூறுகின்றார்: நான் கவலைப்படுகிறேன். ஏனெனில், இது அமைதிப் பேரணியாக இடம்பெற வேண்டும் என்றுதான் நான் விரும்பியிருந்தேன். எகிப்தின் உரிமைகள் அமைதிப் பேரணிகள் மூலமாகத்தான் பெறப்பட வேண்டும் என்பதற்காக மாத்திரமல்ல இரத்தத்தைச் செலவிடுவதற்கான வேளை இன்னும் வரவில்லை என்பதாலும்தான். நமது அனைத்துச் சக்திகளும் பலங்களும் அந்த ‘இரத்த நாளுக்காக’

80. பார்க்க : அல்-முத்தஹல் ஹாமில், பக். 189

சேமித்து வைக்கப்பட வேண்டும். அதாவது விடுதலைப் போராட்டம் ஆரம்பிக்கப்படும்போது ஆங்கிலேயர்களையும் ஆக்கிரமிப்பாளர்களையும் எதிர்கொள்வதற்காக அது சேமித்து வைக்கப்பட வேண்டும்.

மாற்றத்துக்கான இம்முறை வழியை விட்டு - வன்முறை, புரட்சி, கிளர்ச்சி என்பவை தொடர்பான இந்நிலைப்பாட்டை விட்டு - இஹ்வான்கள் ஒருபோதும் விலகியதோ பிறழ்ந்ததோ இல்லை. இதோ அஷ்ஷஹீத் ஸெய்யித் குதுப் 1965 ஆம் ஆண்டு மரண தண்டனைக்கு முன்னாயத்தமாகக் கைது செய்யப்பட்டபோது, தான் பயிற்றுவிப்பதற்காகப் பொறுப்பேற்றிருந்த குழுவினர் குறித்து இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“ஆட்சியொழுங்கை தலைகீழாகப் புரட்டி, இஸ்லாமிய ஆட்சியை மேலிருந்து திணிப்பதற்கு பலத்தைப் பிரயோகிப்பதில்லை என்ற கொள்கையில் நாம் உடன்பட்டிருக்கிறோம். ஏனெனில், இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கை நிலை நிறுத்தவும், இஸ்லாமிய ஷரீஆவை நடைமுறைப்படுத்தவுமான கோரிக்கையானது வெறும் ஆரம்பப் புள்ளியன்று. மாற்றமாக, சமூகங்களையே சரியான இஸ்லாமியக் கருத்தியல்களை நோக்கி நகர்த்துகின்ற நடவடிக்கை அது. அதற்காக உருவாக்கப்படும் அடித்தளமானது முழு சமூகத்தையும் உள்ளடக்கியிராவிட்டாலும், இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கை ஏற்படுத்துவதற்கான விருப்பத்தையும் செயற்பாட்டையும் நோக்கி சமூகத்தைக் கொண்டு செல்லுமளவு தாக்கம் விளைவிக்கக் கூடிய சமூகக் குழு மங்களையாவது அது உள்ளடக்கி இருக்க வேண்டும்.”⁽⁸¹⁾

பொறுமை, உழைப்பு, விழிப்புணர்வு என்பவற்றின் அவசியப்பாடு குறித்து இமாம் பன்னா இவ்வாறு வலியுறுத்துகிறார்: “எனினும் கடந்த கால மற்றும் நிகழ்கால அனுபவங்கள், உங்களது இப்பாதையில் மட்டும்தான் நன்மை உள்ளது என்பதை உறுதி

81. ஷுபுஹாதுன் ஹவ்லல் ஃபிக்ஹில் இஸ்லாமிய அல்-முஆலிர், அல்-முஸ்தஷார் ஸாலிம் அல்-பஹ்னாவி, பக். 237, தாறுல் வஃபா.

செய்திருக்கின்றன. உங்களது திட்டமே சிறந்த உற்பத்தியைத் தரக் கூடியது. உங்களது செயற்பாடுகளே சரியானவை. எனவே, உங்கள் முயற்சிகளை அசட்டுத்தனமான காரியங்களுக்காகச் செலவிட்டு விடாதீர்கள். உங்கள் வெற்றியின் சுலோகத்தை வைத்துச் சூதாடி விடாதீர்கள். செயற்படுங்கள்! அல்லாஹ் உங்களோடு இருக்கிறான். உங்கள் செயல்களை அவன் வீணடித்து விடமாட்டான். உழைப்பவர்களுக்கே வெற்றி உள்ளது.

“அல்லாஹ் உங்களது ஈமாணை வீணடிக்கக் கூடியவனல்ல. நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்கள் மீது அன்பும் கிருபையும் நிறைந்தவனாக இருக்கிறான்.” [அல்பகரா: 143] ⁽⁸²⁾

“எனவே, நாம் நம்பிக்கை இழக்க மாட்டோம் - அவசரப்பட மாட்டோம் - நிகழ்வுகளுக்கு முந்திச் செல்ல மாட்டோம். நீண்ட போராட்டம் எமது உறுதியை பலவீனப்படுத்தி விடாது. புகழ்னைத்தும் அகிலங்களின் இரட்சகனான அல்லாஹ்வுக்கே!” ⁽⁸³⁾

“ஏனெனில், நமது சாதனங்கள் ஒவ்வொன்றும் நன்கு தயார் படுத்தப்பட வேண்டும். சந்தர்ப்பங்கள் உரிய வேளையில் பயன் படுத்தப்பட வேண்டும். அவை நுணுக்கமாக செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். இவையெல்லாமே கால நேரங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவை.

“அது எப்போது என அவர்கள் கேட்கிறார்கள். [நபியே!] கூறுவீராக அது அணிந்ததாகக் கூட இருக்கலாம்.”
[அல் இன்ராஉ: 51-] ⁽⁸⁴⁾

“தூரமான இலக்கொன்றை அடைவதற்கு சந்தர்ப்பங்களையும் நேரத்தையும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்க வேண்டும். சிறந்த தயாரிப்பும் முன்னாயத்தமும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.” ⁽⁸⁵⁾

82. அல்-முஃதமறுஸ் ஹாமிஸ். பக். 127

83. இஹ்திமாஉ று-அஸாஇல், பக். 269

84. அத்-தஆலீம், பக். 363

85. அல்-முஃதமறுஸ் ஸாதிஸ், பக். 205

“இது உங்களது வரலாற்றில் தீர்மானகரமான நேரம். எனவே, சிந்தியுங்கள். தீர்மானியுங்கள். செயற்படுங்கள். திடமாக நில்லுங்கள். பொறுமை கொள்ளுங்கள். எதிரிகளைப் பொறுமையோடு எதிர்கொள்ளுங்கள். அதற்கான தயாரிப்புடன் காத்திருங்கள். அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள். நீங்கள் வெற்றியடைவீர்கள்!” (86)

அல்லாஹ்விடம் எப்போதும் சரணாகதி அடைதல், அவன் மீது தவக்குல் வைத்தல், நடுநிசியில் அவனிடம் இறைஞ்சுதல் என்பவற்றின் முக்கியத்துவம் குறித்து இமாம் பன்னா இஹ்வான்களுக்கு இவ்வாறு உபதேசிக்கிறார்:

“அத்துமீறுவோர்கள் மீது முன்னளப்பின் (அல்-கத்ர்) அம்புகளையும் நள்ளிரவுப் பிரார்த்தனையையும் ஏவி விடுவோம். எத்தனையோ பரட்டைத் தலையும் புழுதி படிந்த கோலமும் கொண்ட அடியார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்தால், நிச்சயமாக அதனைச் சாதிப்பார்கள்.” (87)

• **நிறைவேற்று அதிகாரபீடம் தஃவாவை நோக்கிச் சார்வது எவ்வாறு:**

பிரசாரம், ஆதரவாளர்களின் அதிகரிப்பு, உறுதியான உருவாக்கம், தூண்கள் போன்ற திடமான அங்கத்தவர்களது பரவல், தஃவாவின் ஆழமான ஊடுருவல், பல்வேறு பட்டங்களிலான சமூகவியல் மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரம் சார்ந்த நிறுவனங்களில் அது ஏற்படுத்தும் தாக்கம் என்பவற்றின் பிறகே இந்நில சாத்தியமாக மாறும்.

மக்களைத் தயார்படுத்துதல், பல்வேறு வாழ்வியல் வெளிப்பாடுகளில் இஸ்லாமிய வார்ப்புக் கொண்டவர்களாக அவர்களை மாற்றுவதல், அவர்களில் பெரும்பான்மையினர் ஜமாஆவுக்குப் பின்னால்

86. இஜ்திமாஉ றுஅலாஇல், பக். 270

87. நஹ்ஹால் பாஷா வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளுக்கு வழங்கிய சில அறிக்கைகளில் கமால் அதா தூர்க் மூலமாக தான் கவரப்பட்டிருப்பதாக எவ்விதத் தயக்கமுமின்றித் தெரியப்படுத்திய வேளையில் அவருக்கு இமாம் பன்னா எழுதிய கடிதத்திலிருந்து, அக்கடிதத்தை அப்போது இஹ்வான்களது பத்திரிகை பிரசுரித்திருந்தது.

நின்று அதற்குப் பக்கபலம் வழங்குதல்... என்பவற்றின் விளைவாகவே நிறைவேற்றதிகார பீடம் ஜமாஆவை நோக்கி இறங்கி வரும் நிலை தோன்றும்.

இதற்கான விரிவான நடைமுறை வடிவமொன்றை இமாம் பன்னா வரையறுத்துக் குறிப்பிடவில்லை. ஏனெனில், இதற்கான நேரம் நிகழ்வுகளிலும் சூழ்நிலைகளிலுமே பெரிதும் தங்கியுள்ளது.

ஆனால், இதன் நியமங்களையும் சில பொதுவான அடிப்படைகளையும் அவர் வகுத்தளித்திருக்கிறார். 'ரிஸாலதுல் முஃதமரில் ஹாமிஸ்' (ஐந்தாவது மாநாட்டு அறிக்கை)யில் அவை பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறது. நிறைவேற்று அதிகாரத் தரப்பு தஃவாவை நோக்கி இறங்கி வருவதற்கான இம்முறைமையை பல்வேறு சாத்தியப்பாடுகளுடாக எதிர்பார்க்க முடியும்.

ஒன்றில், மக்கள் திரளின் அழுத்தங்களால் நிறைவேற்று அதிகாரத் தின் பிரதான மையங்களும் திணிவான தளங்களும் பணிந்து வர முடியும். அதன்போது, வழிகாட்டலுக்கான பொறிமுறைகளின் ஆதிக்கம் ஜமாஆவுக்கு வந்து சேரும். (அதாவது, பொதுமக்களது சாத்வீக ரீதியான அழுத்தங்கள், தஃவாவின் தாங்கு தூண்களாக உள்ள மனிதர்கள் நிறைவேற்று அதிகாரம் சார்ந்த நிறுவனங்கள் மீது தாக்கம் செலுத்துதல், ஜமாஆவின் தலைமையை அந்நிறுவனங்கள் ஏற்று இறங்கி வரல்... என்பவற்றினூடாக இது இடம்பெற முடியும்)

அல்லது, ஜமாஆவின் அபிமானிகளும் ஆதரவாளர்களும் பாராளுமன்றம் போன்ற தாக்கம் நிறைந்த நிறுவனங்களில் நுழைவதனூடாக கட்டடம் கட்டமான சார்பிய நிலை உருவாக முடியும். இது இறுதியில் நிறைவேற்று அதிகாரத் தரப்பின் முழுமையான சார்பு நிலைக்கும் சரணடைவுக்கும் வழியமைக்க முடியும்.

அதிகாரத்தில் எஞ்சி நிற்கும் சிறு தொகையினர் மாத்திரம் தஃவாவை நோக்கிச் சார்வதற்கும், மக்கள் திரளின் கோரிக்கைகளுக்கு இறங்கி வருவதற்கும் மறுக்கக்கூடிய மற்றொரு சாத்தியப்பாடும் உள்ளது. அந்நிலையில் அவர்கள் மக்கள் திரளின்

அழுத்தத்துக்கு முன்னால் தனிமைப்படுத்தப்பட்டவர்களாக மாறு வார்கள். ஜமாஆ இவ்வெதிர்ப்பைச் சமாளிப்பதற்கும் தடையை நீக்குவதற்கும் - இமாம் பன்னா சுட்டிக் காட்டுவது போன்று - சாத்வீக மற்றும் யாப்பியல் போராட்டத்தில் கவனம் செலுத்தும்.

இச்சிறு தொகையினர் சமூக சகதிகளுக்கெதிராக வன்முறையையும் துன்புறுத்தலையும் நாடுவார்களானால், அப்போதும் ஜமாஆ பலப்பிரயோகத்தை முதலில் ஆரம்பித்து வைக்காது எனவும் இமாம் பன்னா தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார். முஸ்லிம் இரத்தம் அநியாயமாகச் சிந்தப்படாமல் பாதுகாக்கவே அது முனையும். அதிகாரத் தரப்பை அஹிம்சா வழியில் பணிய வைப்பதற்கே அது முழுமையாகக் கவனம் செலுத்தும். இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், அனைத்து வழிவகைகளும் சாதனங்களும் தீர்ந்து போனதன் பிறகே, அது பலப்பிரயோகத்தை நாடிச் செல்லும். “நெருப்பினால் சுடுதல் என்பது இறுதி மருந்தாகும்.”

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“வேறெதுவும் பயனளிக்காது போகும்போதே இஹ்வானால் முஸ்லிம்கள் பலப்பிரயோகத்தை மேற்கொள்வார்கள். ஈமானிய அடிப்படையிலும் ஒற்றுமை அடிப்படையிலும் தம்மை முழுமையாகத் தயார்படுத்திக்கொண்ட திடமான நம்பிக்கை முதலில் அவர்களுக்கு ஏற்பட வேண்டும். பலப்பிரயோகம் மேற்கொள்ளும் போது கூட கண்ணியமானவர்களாகவும் வெளிப்படையானவர்களாகவுமே அவர்கள் நடந்து கொள்வார்கள். அந்தவகையில் முதலில் எச்சரிக்கை விடுப்பார்கள். பின்னர் காத்திருப்பார்கள். பின்னர் கௌரவமாக முன்னேறுவார்கள். அதன் பிறகு, தமது நிலைப்பாட்டின் அனைத்து விளைவுகளையும் முழுத் திருப்தியோடும் நிம்மதியோடும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.”⁽⁸⁸⁾

88. பார்க்க : அவ்-முஹ்தமறுல் ஹாயிஸ், பக். 135

• சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்த விரும்பும் அரச சக்திகள்
தொடர்பான நிலைப்பாடு:

ஏதாவதொரு நாட்டின் ஆட்சியில் அமர்பவர் சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்தவும் இஸ்லாமிய ஷரீஆவை நடைமுறைப்படுத்தவுமான தனது விருப்பத்தைத் தெரியப்படுத்துவாரானால், இஹ்வான்கள் அவருக்கு உதவி புரியத் தயங்க மாட்டார்கள். அவர் தனது அழைப்பில் நிலைத்திருக்கும் காலமெல்லாம் இஹ்வான்கள் அவருக்கு ஆதரவளித்து உபதேசங்களையும் வழங்குவார்கள். ஏனெனில், இத்தகைய செயற்பாடானது சீர்திருத்தப் பாதையில் எடுத்து வைக்கப்படும் ஓர் எட்டாக அமையும் என்பது அவர்களது நிலைப்பாடாகும். அதேவேளை இஸ்லாமிய உம்மாவைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான சரியான பாதை மிக நீண்டது என்பதையும் அவர்கள் அறிவார்கள். அப்பாதையை அவர்கள் நன்கு திட்டமிட்டு வைத்திருப்பதோடு, அதன் கட்டங்கள், படிமுறைச் செயற்பாடுகள், இஸ்லாமிய அரசை நிறுவுவதற்கான முறைமை என்பவற்றையும் வரையறுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்தவகையில்தான், ஜமாஆ தனது அழைப்புப் பணியையும் பாதையையும் உயர்ந்த இலக்குகளையும் விட்டுக் கொடுக்காமல், மேற்குறித்தவாறான அழைப்புகளுக்கு ஆதரவளிக்கிறது. சீர்திருத்தத்துக்கு வழங்கப்படும் பங்களிப்பாகவும், நன்மைக்கான ஒத்துழைப்பாகவும் ஜமாஆ அதனைக் கருதுகிறது.

இவ்வாறு அது சீர்திருத்தத்திலும், அதற்காக உழைப்பவர்களுக்கு உதவுவதிலும் அக்கறை கொண்டிருந்த போதிலும், வெற்றுக் கோஷங்களோ போலியான நிலைப்பாடுகளோ உள்ளோக்கம் கொண்ட பிரசாரங்களோ செயற்கையாக ஜோடிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளோ அதனை ஏமாற்றிவிட முடியாது. எல்லா விடயங்களையும் அது ஆழ்ந்து ஆராயும். ஷரீஆவின் தராசு கொண்டு நிறுத்துப்பார்க்கும். பிரச்சினைகளை எல்லாக் கோணங்களிலிருந்தும் அலசி ஆராயும். அண்மைக்கால வரலாறு இவ்வுண்மையை எடுத்துக் காட்டக்கூடிய ஏராளமான உதாரணங்களால் நிறைந்திருக்கிறது.

சீர்கேட்டைப் பகுதியளவில் நீக்கி, மாற்றத்தையும் சீர்திருத்தத்தையும் பகுதியளவில் ஏற்படுத்த விரும்புவோருக்கு உதவுவதற்குக் கூட சில நிபந்தனைகள் காணப்படுகின்றன. இது குறித்து இமாம் இப்னுல் கையிம் ஷரீஆ ரீதியான விதியொன்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்:

“தீமை விலகுதல் என்பது நான்கு படித்தரங்களைக் கொண்டது:

முதல் படித்தரம்: தீமை விலகி அதற்கெதிரான அம்சம் அவ் விடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளல்.

இரண்டாவது படித்தரம்: தீமை முழுமையாக விலகா விட்டாலும், பகுதியளவில் விலகுதல்.

மூன்றாவது படித்தரம்: தீமை விலகி, அது போன்ற மற்றொரு தீமை இடம்பிடித்தல்.

நான்காவது படித்தரம்: தீமை விலகி, அதை விட மோசமான தீமை இடம்பிடித்தல்.

முதலிரு படித்தரங்களும் ஷரீஆவுக்கு உட்பட்டவையாகும். மூன்றாவது படித்தரம் இஜ்திஹாதுக்கு உட்பட்டது. நான்காவது படித்தரம் முற்றாக விலக்கப்பட்டது. (ஹறாம்).⁸⁹

இப்படித்தரங்களையும் அவற்றின் பெறுபேறுகளையும் பற்றிய மதிப்பீட்டை மிக உறுதியாக மேற்கொள்ள முடியாவிட்டாலும், பெரும்பான்மை அனுமானத்தின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ள முடியும். அதேவேளை, அது தஃவாவின் அடிப்படையிலேயும் நியமங்களோடும் நாட்டு நலனோடும் மோதாமலும் இருக்க வேண்டும். தீமையை ஒழிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் சாதனங்கள் ஷரீஆவின் அளவுகோலுக்கும் சட்டதிட்டங்களுக்கும் உட்பட்டதாக அமைவதும் இங்கு அவசியமாகும்.

அவ்வாறே, ஜமாஆ பிறருக்கு வழங்கும் இவ்வொத்துழைப்பு அல்லது ஆதரவு நிலைப்பாடு, பல படித்தரங்களைக் கொண்டிருக்க முடியும். மெளனம் அல்லது கண்டு கொள்ளாதிருத்தல் என்பதில்

89. இஃலாமுல் முவக்கிளன், இப்னுல் கையிம்

தொடங்கி, மானசீக ஆதரவு, நிபந்தனை அடிப்படையிலான வரையறுக்கப்பட்ட உதவி, நேரடியானதும், மறைமுகமானதுமான உதவி, பொதுவான ஆதரவு... என பலவாறாக அது அமையலாம்.

புரட்சி அல்லது கிளர்ச்சி மூலமாக இஸ்லாமிய ஆட்சியை நிறுவும் நோக்கம் இஹ்வான்களுக்குக் கிடையாது. ஏனெனில், அது அவர்களது முறைவழிக்கு எதிரானது. அதிகார பீடத்திடமிருந்து வெளிவரும் உயர் தீர்மானமொன்றினூடாக அதனை ஏற்படுத்துவதும் அவர்களது நோக்கமல்ல. அமைச்சுப் பதவிகளைப் பிறருடன் பங்கு போட்டுக் கொள்வதனூடாக அல்லது பாராளுமன்றத்தில் செறிவான பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றிருப்பதனூடாகக் கூட அவர்கள் அதனை இலக்கு வைக்கவில்லை... ஏனெனில், இவை நிறைவேற்றதிகாரக் கட்டமைப்பைச் சென்றடைந்து அவற்றினூடாக தஃவாவைப் பரப்புவதற்கும் தாக்கம் விளைவிப்பதற்குமான பயணப் பாதையேயன்றி வேறில்லை. பகுதியளவிலான சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும், பரவிக் காணப்படும் சீர்கேட்டை முற்றுகையிடுவதற்குமான வழியையே இவை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்றன. இஸ்லாமிய ஆட்சியை அதன் பரிபூரண வடிவில் நிலை நாட்டுவதற்கான முன் தயாரிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் பீடிகை நடவடிக்கைகளுக்கு உதவும் அம்சங்கள் இவை.

இஸ்லாமிய ஆட்சியை நிலைநாட்டி, முஸ்லிம் அரசாங்கம் என்னும் இலக்கைச் சாதிக்கும் இப்பணிக்கு ஒரு முன் நடவடிக்கையும் நீண்ட தயாரிப்பும் தேவை. முஸ்லிம் சமூகத்தைப் பயிற்றுவித்துத் தயார்படுத்தல், உறுதியான தளமொன்றை உருவாக்கிப் பயிற்றுவித்தல், ஆட்சி கட்டமைவதற்கு அத்திவாரமாக அமையக் கூடிய ஆளுமைகளை உருவாக்குதல், பிரசாரத்தைப் பொதுமைப் படுத்தல், தாக்கம் விளைவிக்கும் தளங்களிலும் அனைத்து சமூகக் கூறுகளிலும் பலமான அங்கத்தவர்களும் ஆதரவாளர்களும் பரவிக் காணப்படல், பொதுமக்களிடமிருந்து இஸ்லாமிய ரீதியான ஆதரவு கிடைக்கப்பெறல், பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளல், ஆட்சிக் கட்டடத்தை நிறுவுவதற்கும் அதற்குத்

தலைமை தாங்கிப் பாதுகாப்பதற்கும் சக்தி பெறும் வகையில் அணியை விஷேட தயாரிப்புக்கு உட்படுத்தல்... முதலிய பணிகள் இதற்காக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இத்தகைய பாதையும் பயணமும், நுணுக்கமின்றி உரிய இலக்கை நம்மால் சென்றடைய முடியாது. எந்தப் பதிலீடும் மாற்றுப் பாதையும் அந்த இலக்கை நோக்கி நம்மைக் கொண்டு சேர்க்காது. அத்தகைய மாற்ற ஏற்பாடு, வெற்றுக் கோஷங்களாகவும் பதாகைகளாகவும் நிற்குமேயன்றி, உண்மையான கட்டுமானப் பணியாக ஒருபோதும் அமையாது. பின்னருள்ள உயர் இலக்குகளைச் சாதிப்பதற்கான பாதையாகவும் அது அமையாது.

• **சமூகவியல் ஒழுங்குக்கான இஸ்லாமிய அடிப்படைகள்:**

இஸ்லாம் கொண்டிருக்கின்ற சமூக சீர்திருத்த முறைமை குறித்து இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“பரிபூரணமான இச்சமூக சீர்திருத்தத்துக்கான அடிப்படைகளை அல்குர்ஆன் தன்னகத்தே ஒன்றுதிரட்டி வைத்திருக்கிறது. அல்குர்ஆன் குறிப்பிடுகின்ற அம்முமுமையான சமூக சீர்திருத்த அடிப்படைகள் ஏறக்குறைய பின்வரும் அம்சங்களுள் அடங்கி விடுகின்றன:

1. ரப்பானிய்யா (தெய்வீகப் பண்பு)
2. மனித உள்ளத்தை மேன்மையடையச் செய்தல்.
3. மறுமையின் கூலி பற்றிய நம்பிக்கையை ஆழப்படுத்தல்.
4. மானிட சகோதரத்துவத்தைப் பிரகடனப்படுத்தல்.
5. ஆண்-பெண் இரு பாலாரையும் எழுச்சி பெறச்செய்து, இருவருக்கும் இடையிலான பரஸ்பரக் கூட்டுறவையும் சமத்துவத்தையும் பிரகடனப்படுத்தல், ஒவ்வொருவரது பணியையும் நுணுக்கமாக வரையறுத்தல்.
6. உயிர்வாழும் உரிமை, சொத்துரிமை, தொழிலுரிமை, சுகாதார வசதிகள், சுதந்திரம், அறிவு, பாதுகாப்பு என்பவற்றைப் பெறும் உரிமை முதலியவற்றை ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் உறுதிப்படுத்துவதனூடாகவும், வருமான வழிகளைத் தெளிவாக

வரையறுத்துக் கொடுப்பதனூடாகவும் சமூகத்துக்குக் காப்புறுதி வழங்குதல்.

7. உயிர்ப் பாதுகாப்பு, இனப்பாதுகாப்பு ஆகிய இரு இயல்புக் கங்களையும் நியமப்படுத்துவதோடு, வயிற்றினதும் பிறப்புறுப் பினதும் தேவைகளை ஒழுங்குபடுத்தல்.
8. பாரிய குற்றச் செயல்களை எதிர்ப்பதில் கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்தல்.
9. உம்மாவின் ஐக்கியத்தை உறுதிப்படுத்துவதோடு, பிரிவினையின் அனைத்து வெளிப்பாடுகளையும் காரணங்களையும் இல்லாதொழித்தல்.
10. இஸ்லாமிய சமூக ஒழுங்கின் சத்தியக் கொள்கைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக ஜிஹாத் புரியுமாறு உம்மாவை வற்புறுத்தல்.
11. சிந்தனையின் பிரதிநிதியாகவும் பாதுகாவலனாகவும் அரகைக் கருதுதல். சிந்தனையின் இலக்குகளை சமூகத்தினுள் நிதர்சனப் படுத்துவதற்கும், மனித இனத்துக்கு அதனை எத்தி வைப்பதற்கும் பொறுப்பாளியாக அதனைக் கொள்ளல். ⁽⁹⁰⁾
12. சமூக ரீதியாக கண்ணியம், கௌரவம், சுதந்திர வேட்கை என்பவற்றை உற்சாகப்படுத்தல். ⁽⁹¹⁾

இஸ்லாம் வெறுமனே கொள்கைகளோடும் கோட்பாடுகளோடும் போதுமாக்கிக் கொள்ளவில்லை. மாற்றமாக அவற்றுக் கான செயன்முறைச் சட்டகம் ஒன்றையும், உம்மாவின் ஈடுபாட்டுடன் கூடிய செயற்பாட்டுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட வெளிப்பாடுகளையும் அது ஏற்படுத்தி வைத்துள்ளது.

இதுகுறித்து இமாம் பன்னா கூறுகின்றார்:

தன்னை விசுவாசித்துக் கட்டுப்பட்டிருக்கும் உம்மா, இச்செயற்பாடுகளை ஈடுபாட்டுடன் மேற்கொள்ள வேண்டும் என அது

90. பய்எல் அம்லி பக். 94

91. முஷ்கிவாதுனா ஃபீ ழவ்இல் இஸ்லாம், கழிப்பதுனா அல்-வதனிய்யா, பக். 310

பணித்திருப்பதோடு, அவற்றைக் கட்டாயக் கடமைகளாகவும் ஆக்கியுள்ளது. தனது கொள்கைகளை சமூகத்தில் ஆழப்பதிப்பதற்கான பாதுகாப்பு வேலியாக இஸ்லாம் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கின்ற அக்கடமைகளுள் முக்கியமானவை வருமாறு:

1. தொழுகை, திக்ரு, தவ்பா, மன்னிப்பை இறைஞ்சுதல்...
2. நோன்பு, மனக்கட்டுப்பாடு, ஆடம்பர வாழ்வு குறித்த எச்சரிக்கை
3. ஸகாத், ஸதகா, நன்மையின் பாதையில் செலவு செய்தல்
4. ஹஜ், சுற்றுப் பயணங்களை மேற்கொண்டு அல்லாஹ்வின் அத்தாட்சிகளைக் கண்டறிதல்.
5. உழைப்பு, சம்பாத்தியம், பிச்சை கேட்பதற்கான தடை
6. ஜிஹாத், போரில் ஈடுபடல், போராளிகளைத் தயார்படுத்தல், அவர்கள் சென்றதன் பிறகு அவர்களது குடும்பத்தினரையும் பிற நலன்களையும் பேணிப் பாதுகாத்தல்.
7. நன்மையை ஏவுதல், உபதேசம் வழங்குதல்
8. தீமையைத் தடுத்தல், அது நிகழும் இடங்களையும் அதனை மேற்கொள்வோரையும் பகிஷ்கரித்தல்
9. முஸ்லிமான ஆண், பெண் இருவரும் பல்வேறு வாழ்வியல் கலைகளில் தத்தமக்குப் பொருத்தமான அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளல்.
10. சிறந்த செயற்பாடும் நற்பண்புகளை முழுமையாகக் கைக் கொள்ளலும்
11. உடலாரோக்கியத்திலும் புலன்களைப் பேணிக் காப்பதிலும் கவனம் செலுத்தல்.
12. ஆட்சியாளனுக்கும் ஆளப்படுபவர்களுக்கும் இடையில் பராமரிப்பு, கீழ்ப்படிவு ஆகிய இரண்டும் இணையும் வகையிலான சமூக ஒத்துழைப்புக் காணப்படல்.⁽⁹²⁾

92. பய்னஸ் அம்ஸி. பக். 95

இக்கடமைகளை மேற்கொள்ளுமாறு முஸ்லிம் வேண்டப் படுகிறான். எனவே, இவற்றுக்குப் பக்கபலமாக அமையும் வகையிலான செயற்பாடுகளையும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் எளிமையான வடிவத்திலும் தெளிவாகவும் சமூகம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.⁹³ அவற்றின் விளைவுகள் மற்றும் பெறுபேறுகள் மூலமாக மக்கள் பயனடையவும் வேண்டும். சமூக மறுசீரமைப்புக்காக ஏலவே குறிப்பிடப்பட்ட அடிப்படைக் கொள்கைகளைப் பலப்படுத்துவனவாக இக்கடமைகள் அமைகின்றன.

• **பொருளியல் ஒழுங்குக்கான இஸ்லாமிய அடிப்படைகள்:**

சமகாலத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற முதலாளித்துவம், சோஷலிஸம், கம்யூனிஸம் முதலிய பல்வேறு பொருளாதார முறைமைகள் பற்றிப் பேசியுள்ள இமாம் பன்னா, இஸ்லாமிய ஒழுங்கின் தனிச்சிறப்பையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்:

...இந்த அனைத்துவகையான பொருளியல் முறைமைகளிலிருந்தும் விடுபட்டு, இஸ்லாமிய அடிப்படைகள் மற்றும் அதன் உயர்வழிகாட்டல்கள் என்பவற்றின் மீது தனது பொருளாதார வாழ்வைக் குவிமையப்படுத்துவதே உம்மாவுக்கு முற்றிலும் நன்மையானதாக அமையும்.

மேலும் கூறுகிறார்:

இஸ்லாமிய பொருளாதார ஒழுங்கை பின்வரும் அம்சங்களில் சுருக்கியுரைக்க முடியும்:

1. சிறந்த செல்வத்தை வாழ்வின் ஆதாரமாகக் கருதுதல். அதனைப் பேணிப் பாதுகாத்தல். சிறந்த முறையில் திட்டமிட்டு அதனை முதலீடு செய்தல்.
2. சக்தியுள்ள ஒவ்வொருவர் மீதும் உழைப்பையும் சம்பாத்தியத்தையும் கடமையாக்குதல்.

93. பய்னல் அம்லி, பக். 95

3. இயற்கையான செல்வ வளங்களைத் தேடிக் கண்டறிதல். பிரபஞ்சத்தில் காணப்படும் அனைத்துச் சடப்பொருட்கள், சக்திகளிலிருந்தும் பயன்பெறல்.
4. பிழையான சம்பாத்திய வழிகளைத் தடை செய்தல்.
5. வர்க்கங்களுக்கிடையிலான ஏற்றத் தாழ்வைக் குறைப்ப தனூடாக மிதமிஞ்சிய செல்வ நிலையையும் கொடிய வறுமை நிலையையும் இல்லாதொழித்தல்.
6. சமூகப் பாதுகாப்பு உத்தரவாதம், வாழ்வுக் காப்பீடு என்ப வற்றை ஒவ்வொரு பிரஜைக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல். அவர்களது நிம்மதிக்காகவும் சுபீட்சத்துக்காகவும் உழைத்தல்.
7. நற்காரியங்களுக்காகச் செலவு செய்ய தூண்டுதலளித்தல். பிரஜைகளுக்கிடையில் பரஸ்பரக் கூட்டுறவைக் கடமையாக்கு தல். நன்மைக்காகவும் தீவாவுக்காகவும் ஒத்துழைப்பதைக் கட்டாயப்படுத்துதல்.
8. பொது நலனுடன் முரண்படாத வகையில் செல்வத்தையும் தனிப்பட்ட சொத்துரிமையையும் மதித்தல்.
9. நீதியும் இரக்கமும் கொண்ட சட்டவாக்கமொன்றினூடாக பணக் கொடுக்கல்- வாங்கல்களை ஒழுங்குபடுத்தல், நாணய விவகாரங்களை நுணுக்கமாகக் கையாளல்.
10. இவ்வொழுங்கைப் பாதுகாப்பதில் அரசுக்குள்ள பொறுப்பை உறுதிப்படுத்தல்.⁽⁹⁴⁾

தேச விடுதலையின் முக்கியத்துவத்தையும், தேசத்தின் பொருளா தார அடிப்படைகள் மீது தேசமே ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையும் இமாம் பன்னா வலியுறுத்துவதோடு, தேச வளங்கள் மீது அந்நியர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறார்:

94. முஷ்கிலாநுனா ஃபீ முவ்இன் பக். 340

“... தனிநபர்களாகவும் கம்பனிகளாகவும் நின்று, தேசத்தின் மிகச் சிறந்த செல்வ வளங்களின் மீது அவர்கள் கை வைத்திருக்கிறார்கள். கைத்தொழில், வியாபாரம், பொது நலன்கள், பிரதான தொழில்கள்... முதலிய அனைத்தும் உண்மையில் அந்த அந்நியர்களது கைகளில் அல்லது எகிப்திய பிரஜாவுரிமையைத் திரையாகக் கொண்டிருக்கும் அந்நியர்களது கைகளிலேயே உள்ளன. இவர்கள் தமது தேசங்களையே நேசிக்கிறார்கள். தமக்குக் கிடைக்கும் இலாபங்களில் பெரும்பகுதியை தமது தேசங்களுக்காகவே செலவிடுகிறார்கள்.”⁽⁹⁵⁾

தேசத்தின் வளங்கள் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டால், அவை எவ்வளவு அபரிமிதமான செல்வமாக அமையும் என்பதையும் பின்வருமாறு அவர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்:

“இந்த நாடு வறிய நாடன்று. தனது இயற்கை வளங்களாலும் பல்வேறுபட்ட செல்வங்களாலும் வளம் கொழிக்கும் நாடு இது. விவசாயம், நீர்வளம், கால்நடைகள், கனியவளம், அதிசயம் நிறைந்த நைல்நதி, பசுமையான அதன் பள்ளத்தாக்கு... என அல்லாஹ்வின் அருள் எகிப்தின் மீதும் அதன் மக்களின் மீதும் தொன்றுதொட்டே பொழியப்பட்டிருக்கிறது.”

பண மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடிகளின் அபாயம் குறித்தும் அவர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்:

“பண நெருக்கடியைப் போல் உள்ளத்தையும் உணர்வையும் வேதனைப்படுத்தக்கூடிய வேறெதுவும் கிடையாது. மக்களை மூச்சுத் திணறச் செய்து, வாழ்வின் - ஆடம்பரத் தேவைகள் எப்படிப் போனாலும் - அத்தியவசியத் தேவைகளைக் கூட அடைய விடாமல் அது தடுத்து விடுகிறது... ரொட்டித் துண்டின் நெருக்கடியை விட வன்மமான நெருக்கடி வேறொன்றும் கிடையாது. பசியின் தீண்டலைப் போல் பலமான தீண்டல் வேறில்லை. உணவுக்காக அலைபவன் அதற்கப்பால் எதனையும் காணமாட்டான்.”⁽⁹⁶⁾

95. அன்-நிலாமுல் இக்திலாதி, பக். 338

96. அன்-நிலாமுல் இக்திலாதி, பக். 337

ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் சமூக ரீதியான உத்தரவாதம் வழப்படுவதன் அவசியத்தை இமாம் பன்னா இவ்வாறு விளக்குகிறார்:

“இஸ்லாம் ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் சமூக ரீதியான உத்தரவாதத்தை உறுதிப்படுத்தியிருப்பதோடு, அவரது நிம்மதிக்கும் வாழ்வாதாரத் தேவைகளுக்குமான காப்புறுதியையும் வழங்கியுள்ளது. அவர் யாராக இருந்தாலும், தன் மீதுள்ள கடமையை நிறைவேற்றுவவராக இருக்க வேண்டும். அல்லது மிகைக்க முடியாத நிர்ப்பந்தம் ஒன்றின் காரணமாக அக்கடமையை நிறைவேற்ற இயலாதவராக இருக்க வேண்டும்... இதற்கும் அப்பால் அனைத்து மனிதர்களுக்கும் மத்தியில் அன்பையும் பாசத்தையும் அது பரவச் செய்கிறது.”

இவ்வில்லாமியப் பொருளாதார ஒழுங்கைக் கட்டியெழுப்புவது தொடர்பாக அரசின் மீதுள்ள பொறுப்பையும் அவர் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

“இவ்வொழுங்கைப் பாதுகாத்தல், பொதுச் செல்வத்தை சிறந்த முறையில் கையாளல், அதன் வரிமுறைகளில் நீதியாக நடந்து கொள்ளல்... என்பவை தொடர்பாக அரசின் மீதுள்ள பொறுப்பையும் இஸ்லாம் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. இக்கருத்தையே உமர் (றழி) இவ்வாறு கூறினார்: இந்தச் செல்வம் அல்லாஹ்வின் செல்வம். நீங்கள் அவனது அடியார்கள். பூமியின் கடைக்கோடியிலுள்ள ஓர் இடையனுக்குக் கூட - அவன் தனது ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே - இச்செல்வத்திலிருந்து அவனது பங்கு போய்ச் சேர வேண்டும். எவர் சுரண்டுகிறாரோ அவர் நரகத்துக்காகவே சுரண்டுகிறார்.”

சுதந்திரமான நாணய முறைமை மற்றும் பணக் கொடுக்கல் வாங்கல்களை ஒழுங்குபடுத்துவதன் முக்கியத்துவம் என்பவற்றையும் இமாம் பன்னா வலியுறுத்தியுள்ளார்:

“தனிமனிதர்களதும் சமூகத்தினதும் நலன்களின் எல்லைக்குள் நின்று பணக் கொடுக்கல்-வாங்கல்களை ஒழுங்குபடுத்தல், ஒப்பந்தங்களையும் உடன்படிக்கைகளையும் மதித்தல், நாணய விவகாரங்

கனிலும் அது தொடர்பான நடவடிக்கைகளிலும் நுணுக்கம் பேணல், நாணயத்தை வைத்துக் கொண்டு எவரும் தவறாக விளையாடாமல் தடுத்தல் (உ-ம்: நாணய மாற்று) முதலிய அனைத்தையும் இஸ்லாம் சட்டமாகப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது.”

அவர் தொடர்ந்து கூறுகிறார்:

“இம்மக்களது முயற்சிகளையும் உற்பத்திகளையும் வெற்றுக் கடதாசிகளுக்குச் சமமாக ஆக்கிவிடுவதே அவர்களுக்குச் செய்யும் மிகப் பயங்கரமான மோசடியாகும். ஆங்கிலேயர்கள் உத்தரவாதம் அளிக்காவிட்டால் அந்தக் கடதாசிகளுக்கு எந்தப் பெறுமானமும் இல்லை என்ற நிலையே காணப்படுகிறது.”

“நமது நாணயம் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும் என அவை கட்டாயப்படுத்துகின்றன. நமது வருமான வளங்கள் மற்றும் நம்மிடமுள்ள தங்கம் என்பவற்றின் நிலையான கையிருப்பில் அந்த நாணயம் தங்கியிருக்க வேண்டுமேயன்றி, பிரித்தானியக் களஞ்சியங்களிலிருக்கும் செல்வங்களில் தங்கியிருக்கக் கூடாது எனவும் அவை கூறுகின்றன.”

“எகிப்து தனது விவகாரங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் கச்சிதமாக மேற்கொள்ளுமாயின், -சந்தேகமின்றி- இந்த விடுதலையை அது எட்டும்.”

“...ஸ்ட்ரேலிங் நாணய அலகுக் கொத்தணியை விட்டுப் பிரிந்து உள்நாட்டு வங்கி முறையை நோக்கிச் செல்ல நாம் சிந்தித்திருக்கிறோம். இதுபோன்ற அனைத்துச் செயல் திட்டங்களும் எகிப்திய நாணய அலகைப் பாதுகாப்பனவாகும்.”¹⁹⁷

“அவ்வாறே, கம்பனிகளை எகிப்து மயப்படுத்துதல், அந்நிய மூலதனங்களுக்குப் பதிலாக உள்நாட்டுத் தேசிய மூலதனங்களை முடிந்தளவு ஈடுபடுத்துதல், உம்மாவின் மிக முக்கியமான அம்சமாகிய பொதுத்தொழில் துறையை அந்நியர்களிடமிருந்து

97. அந்-நிளாமுல் இக்திலாதி. பக். 345. தற்காலத்தில் ஸ்ட்ரேலிங் பவுனுக்குப் பதிலாக அமெரிக்க டொலர் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

விடுவித்தல் முதலிய அம்சங்களில் முழுமையாக கவனம் செலுத்து மாறு இவ்வடிப்படைகள் கட்டாயப்படுத்துகின்றன. எனவே, நிலம், சுட்டுமானப் பணி, நகர்த்தல் சேவை, தண்ணீர், மின்சாரம், உள்நாட்டு வெளிநாட்டுப் போக்குவரத்து என்பவை தொடக்கம் உப்பு, சோடா என்பவை வரை அந்நியக் கம்பனிகளின் கைகளில் இருப்பது எவ்வகையிலும் ஏற்புடையதாகாது. இத்துறைகளுக்கான முதலீடும் இலாபமும் பல மில்லியன் ஜூனைஹ்களாக அமைந்திருந்த போதிலும், இந்நாட்டு மக்களுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் அவற்றிலிருந்து கிடைப்பது கஷ்டமும் வறுமையும் துன்பமும் மட்டுமே.”⁽⁹⁸⁾

தேசிய, இஸ்லாமியக் கைத்தொழில் உற்பத்திகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவதும், அவற்றை உற்சாகப்படுத்துவதும் இவ்வாறானதே. இதுகுறித்து இமாம் பன்னா கூறுகிறார்: “நம்மிடமும், நமது அறபு மற்றும் முஸ்லிம் சகோதரர்களிடமும், நமது நட்பு நாடுகளிடமும் (அத்தகைய நட்பு நாடுகள் இருந்தால் இருக்கும் உற்பத்திகளோடு போதுமாக்கிக் கொள்ளல், கைத்தொழில் துறையை நோக்கி நகர்வதோடு அதில் மேலோங்குதல், தொழிறூட்ப முன்னேற்றத்தை ஈட்டுதல்.”⁽⁹⁹⁾

ஊழலின் எல்லா வடிவங்களையும் எதிர்த்துப் போராடுவதும் இவ்வாறானதுதான்:

“அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் பயன்படுத்துவதை இஸ்லாம் தடைசெய்துள்ளது. லஞ்சம் கொடுப்பவர், லஞ்சம் எடுப்பவர், லஞ்சத்துக்கு உடந்தையாக இருப்பவர் ஆகிய அனைவரையும் அது சபிக்கிறது. ஆட்சியாளர்களுக்கும் தலைவர்களுக்கும் அன்பளிப்புகள் வழங்கப்படுவதையும் அது தடுத்துள்ளது. கலீபா உமர் (றழி) தனது கவர்னர்களது மேலதிகமான செல்வங்களுக்குக் கணக்குக் கேட்பவராக இருந்தார். அவர்களுள் ஒருவரைப் பார்த்து அவர் கூறினார்:

98. அந் நாளாமல் இக்திலாதி, பக். 346. தற்காலத்தில் ஸ்ட்ரேலிங் பவுணுக்குப் பதிவாக அமெரிக்க டொலர் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது

99. முஷ்கிலாதுனா ஃபீழ்வில் இஸ்லாம், ரிலாலது கழிய்யதினா அல்-வதனிய்யா, பக். 347

உமக்கு இது எங்கிருந்து வந்தது? நிச்சயமாக நீங்கள் நெருப்பையே சேர்த்து வைத்திருக்கிறீர்கள், இழுக்கையே விட்டுச் செல்லப் போகிறீர்கள். ஒரு கவர்னர் உம்மாவின் செல்வத்திலிருந்து தனக்குப் பொதுமான அளவே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை, பலமான சமூகக் கட்டமைப்பு மற்றும் ஒவ்வொரு பிரஜைக்குமான பாதுகாப்பு உத்தரவாதம் என்பன அதற்கு முக்கியம் என இமாம் பன்னா விளக்குகிறார்:

“இதில் ஆச்சரியமே இல்லை. ஏனெனில், வாழ்வியல் வெளிப் பாடுகள் தனித்தனியாகக் கூறுபோடப்படக் கூடியவையல்ல. பலம் என்பது அவை அனைத்திலுமான பலமாகும். பலவீனம் என்பதும் அவை அனைத்திலுமான பலவீனமாகும்.”⁽¹⁰⁰⁾

கம்பனிகளை எகிப்து மயப்படுத்தும் விடயத்தில் இமாம் பன்னா கவனம் செலுத்தியுள்ளதோடு அதற்காக அழைப்பும் விடுத்துள்ளார். குடிசைக் கைத்தொழில்களுக்கு உற்சாகம் வழங்குதல், தேசிய செயல்திட்டங்களில் ஆர்வம் செலுத்துதல், பலமான கைத்தொழில் தளமொன்றை நிறுவுதல், ஆயுத உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்துதல், இவையனைத்திலும் சுதந்திரமான தன்னிறைவை ஈட்டுதல்... என்பவற்றை நோக்கியும் அவர் அழைப்பு விடுக்கிறார்:

“... குடிசைக் கைத்தொழில்களுக்கு உற்சாகம் வழங்குவதுடன், ஆடம்பரத் தேவைகளைக் குறைத்துக் கொள்ளல்.”

“இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்துதல்... தேசிய அளவிலான பாரிய செயல்திட்டங்களில் கவனம் செலுத்துதல்... உடனடியாக கைத்தொழில் துறையை நோக்கி நகர்தல். ஏனெனில், அது இஸ்லாத்தின் ஆன்மாவைச் சேர்ந்ததாகும்... ஆயுதத் தொழிற்சாலைகளை நிறுவுதல், இவற்றில் சுதந்திரமாகச் செயற்படல்.”⁽¹⁰¹⁾

100. பய்னல் ஆம்னி, பக். 106

101. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ ழவ்இல் இஸ்லாம், பக். 347-349

விவசாய ரீதியான உடைமைகளையும், வரிமுறைகளையும் சமூக நீதி மற்றும் பாதுகாப்பு என்பவற்றை நிதர்சனப் படுத்தும் வகையில் ஒழுங்குபடுத்துமாறும் இமாம் பன்னா அழைப்பு விடுக்கிறார்:

“பாரிய நில உடைமைகளைக் கட்டுப்படுத்தி, அவற்றின் உரிமையாளர்களுக்கும் சமூகத்துக்கும் அதிக பயனளிக்கக் கூடியவகையில் அவற்றுக்கான பிரதியீடுகளை உரிமையாளர்களுக்கு நாம் வழங்க வேண்டும். சிறு அளவிலான நில உடைமைகளை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும்...”

“...சமூக ரீதியான வரிகளை ஒழுங்குபடுத்துதல், ஸ்காத் நடைமுறையும் வட்டியை எதிர்த்துப் போராடுவதும் அவற்றுள் முதன்மைப் பணியாக அமையும்.”⁽¹⁰²⁾

இறுதியாக இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“இவையே இஸ்லாமிய பொருளாதார ஒழுங்கின் ஆன்மாவும், அதன் அடிப்படைகளது சாராம்சமும் ஆகும். இவை ஒவ்வொன்றுக்குமான விரிவான விளக்கங்கள் பாரிய பல வால்யூம்களாக அமைய முடியும். இவற்றின் விகாட்டலை நாம் பின்பற்றினால்... இவற்றின் ஒளியில் நாம் நடந்தால்... அபரிமிதமான நன்மைகளைக் கண்டு கொள்ள முடியும்.”

அவரது பின்வரும் கூற்றையும் இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம்:

“இந்தவகையில்தான், இஸ்லாத்தின் இயல்பு காலங்களோடும் சமூகங்களோடும் இயைந்து செல்லும் வகையில் உள்ளது. எல்லா விதமான நோக்கங்களுக்கும் கோரிக்கைகளுக்கும் இடமளிப்பதாகவும் உள்ளது. தனது பொதுவான வதிகளோடும் மொத்தமான அடிப்படைகளோடும் முரண்படாத எத்தகைய சிறந்த ஒழுங்கிலிருந்து பயன்பெறவும் அது தயங்காதிருப்பதும் இதனால்தான்.”⁽¹⁰³⁾

102: முஷ்கிலாதுளா ஃபீ முவ்இல் இஸ்லாம், பக். 347-349

103: அல்-முஃதறூல் ஹாமிஸ், பக். 121

**பிற தேசங்களை விடுவித்தல்,
சர்வதேசக் கட்டமைப்பை மீட்டெடுத்தல்,
கிலாபத், உலகுக்கு ஆசானாகத் திகழ்தல்
முதலிய இலக்குகள் தொடர்பாக...**

- கிலாபாவின் முக்கியத்துவமும், அதனை மீட்டெடுப்பதற்காக உழைப்பதன் அவசியமும்:

இமாம் ஹஸனுல் பன்னா கூறுகிறார்:

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் ரஸூலுல்லாஹி என்று கூறுகின்ற, முஸ்லிம் வாழுகின்ற ஒவ்வொரு சாண் நிலமும் எமது அன்பான தேசத்தின் ஒரு பகுதியே... அதற்குச் சுதந்திரமும், அநியாயம் நிறைந்த அந்நியக் காலனிய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலையும் கிடைக்க வேண்டும் என நாம் விரும்புகிறோம். எம்மிடமுள்ள அனைத்துப் பலத்தையும் திரட்டி அதற்காக நாம் போராடுவோம். கிழக்கே இந்தோனேஷியாவின் எல்லையிலிருந்து மேற்கே தாருல் பைழாஉ வரையான எமது இத்தேசம், அல்குர்ஆன் உறதிப்படுத்தியுள்ள இணைப்புகள், ஒழுங்குகள், சூழ்நிலைகள் என்பவற்றின் நிழலில் சுதந்திரத்தையும் ஐக்கியத்தையும் சமாதானத்தையும் அனுபவிக்க வேண்டும். அதன் மார்க்கமும் அகீதாவும் வாழ்வொழுங்கும் ஷரீஆவுமாகிய இஸ்லாம் இவ்விணைப்புகளையும் ஒழுங்குகளையும் நோக்கி அதற்கு வழிகாட்டியுள்ளது.”

“கிலாபத் என்பது இஸ்லாமிய ஒருமைப்பாட்டின் குறியீடு என இஹ்வான்கள் நம்புகிறார்கள். இஸ்லாமிய சமூகங்களுக்கிடையிலான இணைப்பின் வெளிப்பாடு அது. முஸ்லிம்கள் சிந்தித்துக் கவனம் செலுத்த வேண்டிய இஸ்லாமிய இலச்சினை அது.”

“இறை மார்க்கச் சட்டங்களில் அதிகமானவை கலீபாவிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளன. இமாம் ஒருவரது அவசியம் குறித்தும், இமாமத்தின் சட்டங்கள் பற்றி விளக்கியும் வந்துள்ள நபிமொழிகள், கிலாபத் பற்றிக் கவனம் செலுத்த வேண்டிய கடமைப்பாட்டை ஐயத்துக்கிடமின்றி முஸ்லிம்கள் மீது சுமத்துகின்றன. கிலாபத் திசைமாறி, பின்னர் முழுமையாக இல்லாதொழிக்கப்பட்டது முதல் இன்று வரை அந்தக் கடமைப்பாடு அவர்கள் மீது இருந்து கொண்டே இருக்கிறது.”

“கிலாபத் சிந்தனையையும், அதனை மீட்டெடுப்பதற்காக உழைப்பதையும் இஹ்வான்கள் தமது முறைவழியின் தலையாய அம்சமாக ஆக்கிக் கொண்டுள்ளனர்.”⁽¹⁾

அவ்வாறே, இஸ்லாமிய உம்மாவின் சர்வதேசக் கட்டமைப்பை மீளக் கொண்டுவருவதற்காக விரைவான எட்டுகளில் அவர்கள் முயற்சி மேற்கொண்டு வருகின்றனர். பிற சமுதாயங்களுக்கு மத்தியில் முஸ்லிம் உம்மாவின் முன்னேற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் சாதிப்பதற்கு அவர்கள் முயல்கிறார்கள். முழு உலகிலும் அதன் வகிபாத்திரம் சாதகமான பண்பைப் பெற வேண்டும் எனவும் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். இதற்கான எட்டுகள் பல்வேறு வடிவங்களாகவும் படிப்படியான கட்டச் செயல்பாடுகளாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. இந்நடவடிக்கைகளது ஆரம்ப நிலைப் பெறுபேறுகள் வெளிப்படையாகத் தெரியாவிட்டாலும், பாரிய இலக்கை நோக்கி முன்தள்ளும் வகையில் அவை அமைந்திருக்கின்றன. அவ்விலக்குக்கு முன்னால் சாதிக்கப்பட வேண்டிய வேறு பல இலக்குகளும் நீண்ட தயாரிப்பும் உள்ளன. எத்தனை தடைகள் வந்த போதிலும்,

1. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 144, 145

அப்பாரிய இலக்கைச் சாதிப்பதற்கான அவர்களது நம்பிக்கையிலும், முனைவிலும், உழைப்பிலும் அவை எவ்வகையிலும் பாதிப்புச் செலுத்தப் போவதில்லை.

• **இலக்கைச் சாதிப்பதற்கு அடிப்படையான கட்டச் செயற்பாடுகள்:**

இலக்கைச் சாதிப்பதற்கான பாதையின் கட்டங்களை இமாம் பன்னா வரைந்தளித்திருக்கிறார். அதன் பிரகாரம், முதலில் முஸ்லிம் நாடுகளில் இஸ்லாமிய ஆட்சியையும் இஸ்லாமிய சமூகத்தையும் கொண்ட பல இஸ்லாமிய அரசுகள் தோன்றும். இமாம் பன்னா விளக்கியுள்ள முறைவழிக்கும் நியமங்களுக்கும் ஏற்ப உருவாகும் இவ்வரசுகள், 'தாய்' அரசை அல்லது 'முன்னோடி' அரசைச் சூழ்ந்து நிற்பதனூடாக ஐக்கியமடையும். அம்முன்னோடி அரசு எகிப்தே என இமாம் பன்னா குறிப்பிடுகிறார்.

“இஸ்லாமிய தஃவாவை அரவணைத்து, அரபிகளை ஒற்றுமைப் படுத்தி, அவர்களது நலனுக்காக உழைத்து, பூமி முழுவதிலும் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களை எல்லாவகையான அத்துமீறல்களிலிருந்தும் பாதுகாக்கக்கூடிய முஸ்லிம் அரசொன்று எகிப்தில் தோன்ற வேண்டுமென நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். குழப்பங்கள் இல்லாதொழிந்து மார்க்கம் முழுமையும் அல்லாஹ்வுக்குரியதாக மாறும் வரை, அல்லாஹ்வின் வார்த்தையைப் பரப்புவதாகவும், அவனது தூதை எத்தி வைப்பதாகவும் அவ்வரசு அமைய வேண்டும்.”⁽²⁾

“எனினில், தூய்மையான இந்த இஸ்லாத்தை மார்க்கமாகவும் அரசாகவும் நாம் அனைவரும் விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறோம். எகிப்தை ஓர் இஸ்லாமிய அரசாக மட்டுமன்றி, இஸ்லாமிய அரசுகளின் தலைமைப் பாத்திரமாகவும் நாம் கருதுகிறோம்.”⁽³⁾

2. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின், பக். 232

3. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ முவ்இன், பக். 302

“இஸ்லாமிய உலக சமூகங்களின் தலைமைப் பொறுப்பு இறுதியாக எனிபதை வந்தடைந்திருக்கிறது. அனைவரது பார்வைகளும் எதிர்பார்ப்புகளும் அதனை நோக்கியே திரும்பியிருக்கின்றன.”⁽⁴⁾

இதற்கான முன்னாயத்த நடவடிக்கைகள் குறித்து இமாம் பன்னா பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

“எனினும், அதற்கு முன்னால் அவசியம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பல முன்னாயத்தங்கள் காணப்படுவதாக அவர்கள் நம்புகிறார்கள். கிலாபத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதற்கான நேரடியான நடவடிக்கைக்கு முன்னால் வேறு பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது:

- அனைத்து இஸ்லாமிய சமூகங்களுக்கும் இடையில் கலாசார - சமூக - பொருளாதார ரீதியான பரிபூரண ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்துதல்.

- அடுத்ததாக, இந்நாடுகளுக்கிடையில் பல்வேறு கூட்டுகளையும் ஒப்பந்தங்களையும் உருவாக்குதல், மன்றங்களையும் மாநாடுகளையும் நடாத்துதல்.

- அதற்கடுத்ததாக, இஸ்லாமிய சமுதாயங்களின் கூட்டமைப்பை உருவாக்குதல். முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியில் அத்தகையதொரு கூட்டு உருவாகிவிட்டால், ‘இமாம்’ குறித்த உடன்பாடு எட்டப்பட்டு விடும்.”⁽⁵⁾

“அதன் பிறகு, எமது இஸ்லாமிய தேசத்தின் எல்லாப் பகுதிகளையும் எம்மோடு இணைத்துக் கொள்வோம்.”

இதன் காரணமாகத்தான், இந்த அரசியல் ரீதியான பகுப்புகளையும், இஸ்லாமிய தேசத்தை கொள்ளைக்காரர்கள் விழுங்கி ஏப்பமிட வசதியான வகையில் பலவீனமான குட்டித் தேசங்களாகப் பிரிக்கும் சர்வதேச ஒப்பந்தங்களையும் நாம் ஏற்காதிருக்கிறோம்.”

4. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின், பக். 237

5. அல்-முஃதமஹல் ஹாமில், பக். 145

“இச்சமூகங்களது சுதந்திரம் பிறர் வயிற்றில் ஜீரணமாகி விடுவதையோ, பிறர் அவற்றை அடக்கியாள்வதையோ நாம் மெளனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டோம். அந்தவகையில், எனிப்து, சிரியா, ஈராக், ஹிஜாஸ், யெமன், திரிப்பேலி, டிபுனிஸியா, அல்ஜீரியா, மொரோக்கோ முதலிய நாடுகளும், “லா இலாஹ இல்லல்லாஹு” என்ற கலிமாவைக் கூறுகின்ற முஸ்லிம் வாழும் ஒவ்வொரு சாண் நிலமும் எமது பரந்த தேசத்தின் பகுதிகளே. அவற்றை விடுதலை பெறச் செய்து ஒன்றோடொன்று இணைக்க நாம் உழைப்போம்.”⁽⁶⁾

இதுவே “இஸ்லாமிய உம்மாவின் சர்வதேசக் கட்டமைப்பை மீட்டுருவாக்குதல்” என்ற பிரயோகத்தினால் குறிக்கப்படுகிறது. கிலாபத் பிரகடனத்துக்கு முன்னர் அவசியம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய முன்னாயத்தக் கட்டத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக இது அமைகிறது. இந்த அனைத்துக்கும் பிறகே “உலகுக்கு ஆசானாகத் திகழ்தல்” (உஸ்தாதிய்யதுல் ஆலம்) என்ற கட்டம் தோன்றும்.

முஸ்லிம் சமூகங்களுக்கிடையில் நெருக்கத்தையும், ஐக்கியத்தையும் ஏற்படுத்துவதிலேயே மேற்குறித்த கட்டம் தங்கியிருக்கிறது. கலாசார, சமூகவியல் துறைகள் அனைத்திலும் இந்த ஐக்கியம் எட்டப்பட வேண்டும். பொருளாதார ரீதியாகவும், சமூக ரீதியாகவும், நிறுவன ரீதியாகவும் பரஸ்பரத் தொடர்பாடலும் ஒத்துழைப்பும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அதேவேளை, எஞ்சியுள்ள இஸ்லாமிய சமூகங்களது விடுதலையும் பூரணப்படுத்தப்பட வேண்டும். அவை எழுச்சிக்கும் பலத்துக்குமான வழிவகைகளைக் கண்டறிந்து தமது சர்வதேச அந்தஸ்தை மீட்டெடுக்க வேண்டும். சர்வதேச ரீதியாகவும், நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்வதிலும் தமது மதிப்பையும் வினைத்திறனையும் அவை மீண்டும் பெற வேண்டும்.

இமாம் பன்னா இதனைப் பின்வருமாறு சுருக்கியுரைக்கிறார்: “முஸ்லிம் உம்மாவின் தேசங்களை விடுவித்தல், அவற்றின்

6. இலஷ் ஷபாப், பக். 177

சீர்த்தியை மீள உயிர்ப்பித்தல், அவற்றின் கலாசாரத்தை நெருக்க மாக்கி, ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தல்... என்பவற்றினூடாக இஸ்லாமிய உம்மாவின் சர்வதேசக் கட்டமைப்பை மீட்டுருவாக்குதல். இவையனைத்தும் இணைந்து இழந்த ஃகிலாபத்தையும் தேவையான ஐக்கியத்தையும் மீட்டெடுக்க வழியேற்படுத்தல்.”⁽⁷⁾

இதன்மூலமாக, இஸ்லாமிய ஃகிலாபத்தின் முதல் வித்து உருவாகிறது. உம்மாவின் சமூகங்களுக்கிடையிலான ஐக்கியத்தைப் பலப்படுத்த அது உதவுவதோடு, அவற்றின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், பிற முஸ்லிம் தேசங்களது விடுதலையைப் பூரணப்படுத்துவதற்காகவும் உழைக்க ஆரம்பிக்கிறது. அவற்றில் இஸ்லாமிய ஆட்சி நிலை பெறவும் அது காரணமாகிறது... விளைவாக, பரஸ்பர ஒத்துழைப்பின் எல்லை மேலும் விரிவடைந்து, இஸ்லாமிய நாடுகளுக்கிடையிலான ஐக்கியத்தின் வெளிப்பாடுகள் தெளிவாகத் தெரிய ஆரம்பிக்கின்றன. இக்கட்டத்தின் இறுதி நிலையாகவே நேர்வழியிலமைந்த இஸ்லாமிய கிலாபத்தின் பிரகடனம் தோன்றும்.

அதன் பிறகும், இஸ்லாமிய உம்மாவிடமிருந்து பறித்தெடுக்கப்பட்ட அனைத்து நிலங்களையும் மீட்டெடுப்பதற்கான உழைப்பு தொடர்ந்து இடம்பெறும். அந்த நிலங்களில் முன்பொருநாள் இஸ்லாமிய நல்லாட்சிக் கொடி பறந்திருக்கிறது. தொழுகையின் அழைப்பொலி எதிரொலித்திருக்கிறது.

இந்நிலங்களை மீட்டெடுத்தல் தொடர்பாக இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“அந்தலுஸ், சிசிலி, பால்கன், தென் இத்தாலி, மத்திய தரைக் கடல் தீவுகள் முதலிய அனைத்தும் இஸ்லாமியக் குடியேற்றங்களே. அவை இஸ்லாத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் மீண்டும் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். செங்கடலும் மத்திய தரைக்கடலும் முன்பிருந்தது போலவே இஸ்லாமிய நீர்ப்பரப்புகளாக மீண்டும் மாற வேண்டும்.”⁽⁸⁾

7. அந்-தஆலீம், பக். 361

8. அந்-தஆலீம், பக். 178

அபகரிக்கப்பட்ட ஏனைய நிலங்களும் இவ்வாறானவையே. மட்டுமன்றி, இந்த எல்லாக் கட்டங்களிலும் தீவாவைப் பரப்புவது முஸ்லிம் உம்மத்தினதும் ஃகிலாபத் ஆட்சியினதும் கடமையாகும். இஸ்லாத்தின் மகத்துவத்தையும் அதன் அற்புத வழிகாட்டலையும் பூமியெங்கும் பரப்ப அவர்கள் எல்லா வழிகளிலும் முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்கடுத்த கட்டமாகவே 'உஸ்தாதி்யதுல் ஆலம்' (முழு உலகுக்கும் வழிகாட்டும் ஆசானாக மாறுதல்) என்ற நிலை உருவாகும்.

“அந்நாளில் அல்லாஹ்வின் உதவியைக் கண்டு முஃமின்கள் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள்.” [அர் ரூம்: 4-5]

இவ்விலக்கு குறித்தும், சர்வதேச அளவிலான இவ்வகிபாத்திரம் குறித்தும் இமாம் பன்னா பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

“அல்லாஹ்வின் தூதை பூமியில் பேணிப் பாதுகாக்கின்ற நம்பிக்கையாளனாக முஸ்லிம் உம்மாவை இஸ்லாம் கருதுகிறது. உலகில் அதற்கு ஆசானின் அந்தஸ்தை இஸ்லாம் வழங்கி யிருக்கிறது.”⁽⁹⁾

“முஸ்லிம் உம்மாவின் தலைமைப் பாத்திரம் குறித்தும் ஆசானிய அந்தஸ்து குறித்தும் அல்-குர்ஆனின் பல வசனங்களில் இஸ்லாம் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.”

“...பின்னர் இத்தலைமைத்துவத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் கடமைப்பாட்டை உம்மாவின் மீது அது சுமத்தியிருப்பதுடன், அதற்கான பலத் தயாரிப்பில் பூரணமாக ஈடுபடுமாறும் கட்டளையிட்டுள்ளது. அப்போதுதான், அதிகாரத்தின் கண்ணியத்தோடும், நேர்வழியின் பிரகாசத்தோடும் சத்தியம் முன்செல்லும்.

“அவர்களுக்கெதிராக உங்களால் முடிந்தளவு சக்தியைத் தயார்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.” [அல் அன்பால்: 60]

9. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ ழவ்இன், பக். 83

அதேவேளை வெற்றியால் தோன்றும் மமதை, தன்னிலை மறத்தல், நடுநிலை தவறுதல், உரிமை மறுப்பு... முதலியவை குறித்து எச்சரிக்கவும் அது தவறவில்லை.”⁽¹⁰⁾

இஸ்லாமிய நாடுகளது திரட்சி, ஐக்கியம் என்பவற்றுடன் இணைந்த வகையில், அதனை விடப் பரந்தளவிலான கூட்டு ஒன்றைப் பற்றியும் இமாம் பன்னா கூட்டிக் காட்டுகிறார். மேற்கத்திய காலனிய நாடுகளை எதிர்கொள்வதற்கான கிழக்கத்திய சமூகங்களை ஒன்றிணைக்கும் கூட்டே அதுவாகும். அதன்மூலமாக, உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்கிடையிலான பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு, ஒருங்கிணைப்பு, ஒன்றிணைந்த தாக்கம் என்பவற்றைக் கொண்ட பரந்த வட்டமொன்று உருவாகிறது.

இக்கூட்டின் மையமாகவும் தலைமையாகவும் முஸ்லிம் உம்மாவே திகழும். அது சத்தியம், சமத்துவம் ஆகிய அடிப்படைகளை இக்கூட்டினுள் ஆழப்பதிப்பதுடன், மானிடப் பெறுமானங்கள், பரஸ்பர அறிமுகம், பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு என்பவற்றையும் செயற்படுத்தும். காலனிய நாடுகளது பேராசைகளை எதிர்பார்த்து நிற்கவும் வழியேற்படும்.

அணிசேராக் கொள்கையையும், பயன்தரும் வகையிலான பக்கச் சார்பின்மையையும் நோக்கி முதன்முதலாக அழைப்பு விடுத்தவர் இமாம் ஹஸனுல் பன்னாவே. அரபுத் தலைவர்களுக்கும் மன்னர்களுக்கும் அவர் எழுதிய கடிதங்களில் இக்கொள்கையை முன் வைத்தார்.

இச்சர்வதேசக் கூட்டின் நோக்கம் போர் நெருப்பை மூட்டி விடுவதன்று. சத்தியம், நீதி என்பவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த சர்வதேச சமாதானம்... வல்லரசு நாடுகளது அநியாயம், அத்துமீறல், பேராசை என்பவற்றை எதிர்கொள்ளல்... பலவீனமான நாடுகளைப் பாதுகாத்து வளர்ச்சியடையச் செய்தல்... சர்வதேச மானிட நாகரிக

10. முஃதமறு தலபதில் இஹ்வாவில் முஸ்லிமீன், பக். 316, தாருல் தஃவா, இஸ்கந்திரியா

மொன்றைக் கட்டியெழுப்பதல்... இவையே அக்கூட்டின் நோக்கமாகும். முழு மனித இனமும் சுபீட்சமடைவதற்காக இம்மானிடநாகரிகத்துக்கான மைல்கற்களையும் அடிப்படைக் கொள்கைகளையும் இஸ்லாம் பூமியில் ஆழப்பதித்து வைத்திருக்கிறது.

அதேபோல், இச்சர்வதேசக் கட்டத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் அமையம், பாதுகாப்புச் சபை என்பன போன்ற சர்வதேச நிறுவனங்களை மதிப்பீட்டுக்கும் மறுசீரமைப்புக்கும் உட்படுத்தவும் இவ்வானால் முஸ்லிம்கள் இலக்கு வைத்துள்ளனர். அப்போதுதான், இந்நிறுவனங்களை உள்ளீடற்றவையாக்கி, வல்லரசுகளின் நலன்களுக்குப் பணிவிடை செய்பவையாகவும், அமெரிக்காவினதும் யூதர்களதும் கைப்பாவையாகவும் மாற்றி வைத்திருக்கும் காலவிய சக்திகளதும் மேலாண்மை வாதத்தினதும் யூதச் செயற்பாட்டினதும் ஆதிக்கத்திலிருந்து அவற்றை வெளியே கொண்டு வர முடியும்.

சக்தியம், நீதி முதலிய பெறுமானங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற நிறுவனங்களை உண்மையாகவே நாம் உருவாக்குவோம். அப்போது, எதிர்பார்க்கப்படும் சர்வதேச மாற்றத்தை நிகழ்த்துவதற்கான பொறிமுறைகள் மேற்குறித்த இஸ்லாமிய மற்றும் கீழைத்தேய நாடுகளின் கொத்தணிக்கு வாய்க்கப் பெறும். அல்லாஹ் தனது தீர்மானத்தை வென்றெடுத்தே தீருவான். ஆனாலும், அதிகமான மனிதர்கள் இதனை அறியாதிருக்கின்றனர்.

இக்கீழைத்தேய இணைப்பானது உண்மையில் மேற்குக்கெதிரான கூட்டமைப்பன்று. மாற்றமாக, பரஸ்பர ஒத்துழைப்பை ஏற்று, நீதி, சமத்துவம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் தமது தொடர்புகளைப் பேண விரும்புகின்ற எல்லா நாடுகளையும் உள்ளடக்குகின்ற சர்வதேசக் கொத்தணியும் ஒத்துழைப்பும் கூட்டுணர்வுமே அதுவாகும்.

இவ்வுண்மையை விளக்கும் வகையிலும், கிழக்குக்கும் மேற்குக்கும் இடையிலான மோதல் தொடர்பான தஃவாவின் நிலைப்பாட்டைத் தெளிவுபடுத்தும் வகையிலும் இமாம் பன்னா பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“சிலர் கீழைத்தேய நாடுகளின் ஐக்கியத்துக்காக குரல் கொடுக்கின்றனர். இவர்களது உள்ளங்களில் இவ்வுணர்வைக் கிளறி விட்டது மேற்கத்தியர்களது மேற்கத்திய வெறியும் கீழைத்தேயம் குறித்த அவர்களது பிழையான நம்பிக்கையும்தான். உண்மையில் இவ்விடயத்தில் மேற்கத்தியர்கள் மேற்கத்திய வெறியும் கீழைத்தேயம் குறித்த அவர்களது பிழையான நம்பிக்கையும்தான். உண்மையில் இவ்விடயத்தில் மேற்கத்தியர்கள் தவறிழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். தமது இப்பிழையான நம்பிக்கையை அவர்கள் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பார்களானால், அதன் கீய விளைவு அவர்களுக்கெதிராகவே பற்றியெரியத் தொடங்கிவிடும். இஹ்வானுல் முஸ்லிமீயுன் கள் கீழைத்தேய ஐக்கியத்தை இவ்வுணர்வு நிலையின் ஊடாக மட்டுமே பார்க்கின்றனர். அதுதவிர, கிழக்கு, மேற்கு என்பதெல்லாம் (இஸ்லாம் பற்றிய அவற்றின் நிலைப்பாடு சரியாக அமையும் பட்சத்தில்) இஹ்வான்களது பார்வையில் ஒன்றுதான். மனிதர்களை அவர்கள் இத்துலாக்கோலினூடாகவே நிறுத்துப்பார்க்கின்றனர்.”¹¹

மேலும் கூறுகிறார்:

“கிழக்கத்தியம் என்பதற்கு எமது தஃவாவில் தனியானதோர் இடம் உள்ளது. அதனைச் சுற்றி உணர்வுகளைப் பிணைக்கின்ற கருத்தியல் தற்காலிகமானதாகவும் இடையில் தோன்றியதாகவும் இருந்தபோதிலும், அதனைத் தோற்றுவித்தது மேற்கத்தியர்கள் தமது நாகரிகம் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் பெருமையும் மேலெண்ணமும்தான். அந்த மேலெண்ணம் இச்சமூகங்களை விட்டு விலகி நிற்க அவர்களைத் தூண்டியதோடு, கீழைத்தேய சமுதாயங்கள் என அவற்றுக்குப் பெயரிட்டு, உலகை மேற்கத்தியம், கீழைத்தேயம் எனப் பிரிக்கவும் செய்தது. இடையில் ஏற்பட்ட இக்கருத்தியல்தான் கீழைத்தேய மக்கள் மேற்கத்திய அணிக்கு எதிரான அணியாகத் தம்மைக் கருதும்படி செய்தது. எப்போது மேற்குலகம் நடுநிலைக்குத் திரும்பி, அத்துமீறலையும் அநீதியையும் கைவிடுகிறதோ

11. அல்-முஃதாறுல் ஹாயிஸ், பக். 143

அப்போது இந்தத் தற்காலிக வெறியுணர்வு நீங்கி, அவ்விடத்தில் ஆக்கபூர்வமான சிந்தனை இடம்பிடிக்கும். சமூகங்களது நலன், முன்னேற்றம் என்பவற்றை நோக்கிய பரஸ்பர ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையிலான சிந்தனையாக அது அமைந்திருக்கும்.”⁽¹²⁾

அரபுநாடுகளின் ஒன்றிணைவானது அத்துமீறலுக்கான ஒன்றிணைவல்ல என்பதையும், அது மனித இன நலனுக்கான ஒன்றிணைவு என்பதையும், சர்வதேச இஸ்லாமியக் கூட்டிணைப்புக்கு உதவக்கூடிய ஒன்றிணைவு என்பதையும் இமாம் பன்னா மற்றோரிடத்தில் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறார்:

“அரபிஸத்துக்காக நாம் உழைக்கும்போது இஸ்லாத்துக்காகவும் முழு உலகின் நலனுக்காகவுமே உழைக்கிறோம் என ஆழ்ந்து நம்புகிறோம்.”⁽¹³⁾

அரபிஸத்தை அவர் பின்வருமாறு வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறார்: “அரபிஸம் என்பதற்கு றலூல் (ஸல்) அவர்கள் வரையறுத்த பொருள் இவ்வகையில் அற்புதமாக அமைந்துள்ளது. அரபிஸம் என்பது மொழியும் இஸ்லாமும் ஆகும் என அன்னார் விளக்கியுள்ளார்கள்.

மாலிக் வழியாக அல்-ஹாபிழ் இப்னு அஸாகிர் பின்வரும் நபிமொழியை அறிவிக்கிறார்:

“மனிதர்களே! நிச்சயமாக, இரட்சகன் ஒருவனே. தந்தையும் ஒருவரே. மார்க்கமும் ஒன்றே. உங்களிடமுள்ள அரபிஸம் எந்து தந்தை வழியாகவோ, தாய் வழியாகவோ வந்ததன்று. அது ஒரு மொழி. எவர் அரபுமொழியைப் பேசுகிறாரோ அவர் அரபியாவார்.”⁽¹⁴⁾

12. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின் பக். 231.

13. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின் பக். 231.

14. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின் பக். 231.

மேலும் கூறுகிறார்:

முஆத் பின் ஜபல் வாயிலாக இப்னு கஸீர் பின்வருமாறு ரிவாயத் செய்கிறார்: "அறிந்து கொள்ளுங்கள்: அரபு என்பது மொழி யாகும்! அறிந்து கொள்ளுங்கள்: அரபு என்பது மொழியாகும்!"¹⁵⁾

"இந்தவகையிலேயே இஸ்லாத்தின் கீர்த்தியை மீட்டெடுக்கவும், அதன் அரசை நிலைநிறுத்தவும், அதன் அதிகாரத்தைப் பலப்படுத்தவும் அரபிகளது ஒற்றுமை அத்தியாவசியமானதாக உள்ளது."¹⁶⁾

• **இத்துறைக்கான சில மாதிரிகளும் உதாரணங்களும்:**

இதற்கான உழைப்பு பின்வருமாறு பல்வெறு மட்டங்களில் அமையும்:

1. அரச மட்டத்திலான உழைப்பு
2. சமூகம் மற்றும் அதன் சிவில் நிறுவனங்கள் மட்டத்திலான உழைப்பு
3. அழைப்பாளர்கள் மற்றும் இஸ்லாமிய அமைப்புகள் மட்டத்திலான உழைப்பு

இது பல அடிப்படையான போக்குகளை எடுக்க முடியும். அவற்றுள் சில வருமாறு:

1. தற்போது நடைமுறையில் காணப்படும் பொதிகள் மற்றும் இஸ்லாமிய நாடுகளுக்கிடையில் நிலவுகின்ற போக்குகள் என்பவற்றின் மீதமைந்த செயற்பாடு. அது சமூகங்களின் மட்டத்திலாயினும் சரி, அரசாங்கங்களின் மட்டத்திலாயினும் சரி, இவையனைத்தும் வினைத்திறனுடன் இயங்க வைக்கப்படுவதோடு இவற்றுக்குத் தேவையான உதவியும் வழங்கப்பட வேண்டும். இவற்றில் காணப்படும் கோளாறுகளும் பலவீனங்களும் களையப்பட வேண்டும். அவ்வாறே, இவற்றை இஸ்லாமிய நாடுகளின் நலனுக்காகவன்றி, மேற்கின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்த முனைகின்ற மேற்கத்திய இலக்குகளும் முறியடிக்கப்பட வேண்டும்.

15. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 142

16. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 142

2. இஸ்லாமிய நாடுகளுக்கிடையிலும் சமூகங்களுக்கிடையிலும் காணப்படுகின்ற பல்வேறு கூட்டுறவு வடிவங்களை - குறிப்பாக பொருளாதார, அறிவியல் துறைகளிலான ஒத்துழைப்பை - உற்சாகப்படுத்தி உதவியளித்தல். அது தனியார் மட்டத்திலாக இருக்கவும் முடியும். அரசாங்க மட்டத்திலாக இருக்கவும் முடியும்.

3. பரஸ்பரத் தொடர்பாடல், ஒத்துழைப்பு, ஒருங்கிணைப்பு என்பவற்றுக்காக உழைக்கக்கூடிய பொதுக் கூட்டமைப்புகளையும் மன்றங்களையும் உருவாக்குதல்.

4. உள்ளங்களில் இச்சிந்தனையை உயிர்ப்பித்து, அதனைச் சுற்றி எழுப்பப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டுகளையும் ஐயங்களையும் நீக்குதல்.

5. இச்சமூகங்களது பரஸ்பர ஒத்துழைப்புக்காக ஊடாக ஆதரவும் சிந்தனா வழிகாட்டலும் வழங்குதல். ஒற்றுமை, பரஸ்பரப் பிணைப்பு முதலிய கருத்தியல்களை அவற்றுக்கிடையில் ஆழப் பதித்தல்.

இவ்வடிப்படையான பணிகள் பின்வரும் வகையிலான பல்வேறு வடிவங்களில் அமையலாம்:

1. இஸ்லாமிய உலக நாடுகளுக்கிடையிலும், தொழிற்சங்கங்கள், ஒன்றியங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள், அமைப்புகள், நற்பணி மன்றங்கள் என்பவற்றுக்கிடையிலும் ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்தல், பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு, பிணைப்பு, ஐக்கியம் என்பவற்றின் மிக உயர்ந்த தரத்திற்கு அவற்றை முன்னேற்றுதல். கட்சிகள், பாராளுமன்றங்கள், தொழிலதிபர்கள் முதலிய தரப்புகளை உள்ளடக்கிய பொருளாதார, சமூக, அரசியல் நிறுவனங்களும் இவ்வாறானவையே.

2. தடைகளை நீக்கும்படியும், இத்தொடர்பாடலைச் செயற்படுத்தும் படியும், முடிந்தவரை அதனை வினைத்திறனுள்ளதாகும் படியும், அதற்கு ஊடக அரசியல் ரீதியான முக்கியத்துவம் கொடுக்கும்படியும் அரசாங்கங்களைத் தூண்டுதல்.

3. அல்-அஸ்ஹர் பல்கலைக்கழகத்தின் வகிபாகத்தைக் கவனத்தில் கொள்ளல். இஸ்லாமிய உலக சமுதாயங்களுக்கு அது பரந்தளவில் பக்கபலமாக அமைதல்.

4. தஃவாத்துறையில் உழைக்கின்ற, இஸ்லாமிய அடிப்படைகளை விட்டுப் பிறழாத இஸ்லாமிய அமைப்புகளுக்கிடையில் தொடர்பாடலையும் ஒருங்கிணைப்பையும் ஏற்படுத்தல். அவற்றுக்கிடையிலான ஒருங்கிணைப்பு வடிவமொன்றை அல்லது சுழற்சி அடிப்படையிலான மாநாடொன்றை ஏற்படுத்த உழைத்தல். பின்னர் இவ்வடிவம் அனைத்து அமைப்புகளையும் உள்ளடக்கிய தாய் நிறுவனமாக மாற்றமடைதல்.

5. இந்நாடுகளது தேசிய உற்பத்திகளையும் சுற்றுலாத்துறையையும் ஊக்குவித்தல். அவற்றின் ஊடகத் தொடர்பாடலையும் ஊக்குவித்தல்.

6. கூட்டணிகளின் தேவை பெரிதும் உணரப்படும் இந்த யுகத்தில், இஸ்லாமிய உலக நாடுகளுடன் பொருளாதார - அரசியல் கூட்டமைப்புகளை உருவாக்கிக் கொள்ளுமாறு அரசாங்கங்களைத் தூண்டுதல். தற்போது காணப்படும் கூட்டமைப்புகள் பலவீனமான வையாக அல்லது உள்ளீடற்றவையாகத் காணப்பட்ட போதிலும், அவற்றை வினைத்திறனுள்ளவையாக ஆக்கவும் பலப்படுத்தவும் நடவடிக்கை எடுத்தல். அரசு நாடுகள் அமையம் (ஜாமிஅதுல் துவலில் அரபிய்யா), இஸ்லாமிய உலகப் பேரவை (ராபிததுல் ஆலமில் இஸ்லாமி), இஸ்லாமிய நாடுகளின் கூட்டமைப்பு (முள்ளம்மதுல் ஆலமில் இஸ்லாமி) முதலிய நிறுவனங்களிலிருந்து இந்நடவடிக்கை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.

7. சமூகங்களை ஒன்றுக்கொன்று அறிமுகப்படுத்துதல், அவற்றின் விவகாரங்களையும் பிரச்சினைகளையும் தத்தெடுத்தல். அவற்றின் தலைவர்கள், பிரதானிகள் பற்றி அறிந்து கொள்ளல். அவை பற்றிய செய்திகளைத் தேடியறிதல். இஸ்லாமிய உலக விவகாரங்களைத் தத்தெடுத்தல். அவை தொடர்பாக சாதகமான நிலைப்பாடுகளை எடுத்தல்.

8. இஸ்லாமிய உலக நாடுகளிலிருந்து வருபவர்கள் தொடர்பாகவும், அனுப்பப்படும் தூதுக் குழுக்கள் தொடர்பாகவும் கவனம் செலுத்தல்.

9. அப்பிராந்தியங்களில் இஸ்லாம் பரவிய வரலாறு, வரலாறு நெடுகிலும் அவர்கள் வழங்கிய நாகரிகப் பங்களிப்பு மற்றும் சாதனைகள் என்பவை தொடர்பாக கவனம் செலுத்தல்.

இவையும் இவையல்லாத வேறு பல வழிமுறைகளும் இவ்விலக்கைச் சாத்தியப்படுத்தவதற்கு அடிப்படை நிபந்தனைகளாக அமைகின்றன. அந்தவகையில், இவ்விலக்கை அடைய நீண்ட பொறுமை தேவை. கட்டம் கட்டமான, அமைதியான, தொடர்ச்சியான உழைப்பு தேவை. தடைகள் பற்றிய கவனம் தேவை. இத்துறைக்கே உரிய யதார்த்தமான செயற்பாடு தேவை. நிச்சயமாக இப்பணிக்கு நீண்ட பல வருடங்களும் தலைமுறைகளும் தேவைப்படும். எனினும், அது எமது பரிபூரண இஸ்லாமியத் திட்டத்திலிருந்து ஒரு வினாடி கூட விலகி நிற்காது. அதற்காக துரிதமான திட்டங்களைத் தீட்டுவதிலும், அதனைப் பலப்படுத்துவதிலும் ஒருபோதும் நாம் அசிரத்தையாக இருக்க மாட்டோம்.

எமக்கெதிராக மேற்குலகம் அணி திரளும் என்ற வாதத்துக்கான மறுப்புரை:

இந்த இஸ்லாமியக் கூட்டும் இஸ்லாமிய ஆட்சியை உயிர்ப்பிக்கும் முனைவும் மேற்கத்திய நாடுகளை அச்சத்துக்குள்ளாக்கி எமக்கெதிராக அணிதிரள வைக்கும் என்ற வாதத்தை இமாம் பன்னா மறுத்துரைக்கிறார். அந்நாடுகளது யதார்த்தம் குறித்தும் அவர் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

“இஸ்லாமிய ஒழுங்கினை நோக்கித் திரும்பி வருமாறு விடுக்கப்படும் பகிரங்க அழைப்பானது அந்நிய நாடுகளையும் மேற்கு சமுதாயங்களையும் அச்சத்துக்குள்ளாக்கி, நமக்கெதிராக அணிதிரள வைத்து விடும். நம்மிடமோ அவற்றை எதிர்க்கும் பலம் கிடையாது... என சிலர் கூற முடியும். இது வடிக்கட்டிய பலவீனமாகும். மிகப் பிழையான மதிப்பீட்டையும் குறுகிய பார்வையையுமே இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. இதோ அந்த நாடுகளை நாம் கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டதான் இருக்கிறோம். அவற்றின் ஒழுங்குகளுக்கு இயைபாக நாம் இணங்கிச் செயற்பட்டிருக்கிறோம். அவற்றின்

வாழ்க்கை முறைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவற்றின் வழக்காறுகளைப் பின்பற்றி இருக்கிறோம்... ஆனாலும் இதுவெல்லாம் நமக்கு எந்தவகையிலாவது பயனளித்ததா!? அந்நாடுகளது சூழ்ச்சிகளை விட்டு எம்மைப் பாதுகாத்ததா!? நமது நிலங்களை ஆக்கிரமிக்காமலும், நமது சுதந்திரத்தைப் பறிக்காமலும், நமது தேசவளங்களைச் சூறையாடாமலும் அவற்றைத் தடுத்ததா!? எல்லா மாநாடுகளிலும் சர்வதேச சபைகளிலும் நமது உரிமைகளுக்கு எதிராகவே அவை அணிதிரண்டு நிற்கின்றன. பிரச்சினைகளையும் கஷ்டங்களையும் தடைகளையும் நமக்கெதிராகக் கிளறி விடுகின்றன. அவை கவலைப்படும் விடயம் ஒன்றே ஒன்றுதான். அவற்றின் நலன்களும் சூழ்நிலைகளுமே அது. அதற்கப்பால் அவை கிறிஸ்தவ நாடுகளா இல்லையா என்ப தெல்லாம் அவற்றுக்கு முக்கியமில்லை. அவையனைத்தும் கிறிஸ்தவ நாடுகளாக இருந்தபோதிலும் ஒன்றையொன்று அழித்துக் கொண்டிருந்ததை கடந்த யுத்தத்தில் நாம் பார்த்தோம்.

யூத ஸியோனிலம் தமக்கு மிக வெறுப்புக்குரிய விடயமாக இருந்த போதிலும், அதற்கு இந்நாடுகள் அனைத்தும் ஆதரவளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றின் பௌதிக நலன்களும் காலனிய நோக்கங்களும் இந்த ஆதரவுடன் தொடர்புபட்டிருப்பதே இதற்குக் காரணமாகும்...⁽¹⁷⁾

“...ஆனால், இஸ்லாத்தை விட்டு வெளியேறி அதனைப் புறக்கணித்திருப்பது நமது இருப்புக்கே பெரும் அபாயமாக அமைந்து விடும். அதன் ஆன்மாவிலிருந்து பருகாமலும், அதன் போதனைகளைச் செயற்படுத்தாமலும் விலகியிருக்கும் காலமெல்லாம், நாம் குழப்பத்திலேயே ஆழ்ந்திருப்போம். நமது மானசீகப் பலம் தகர்ந்து விடும். உதிரிகளாகப் பிரிந்து பலவீனமடைந்து விடுவோம்.”⁽¹⁸⁾

“உலகுக்கு ஆசானாகத் திகழ்தல்” என்பதை நிதர்சனப்படுத்துவது எவ்வாறு?

17. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ ழவ்இன் நிளாமில் பக். 306

18. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ ழவ்இன் நிளாமில் பக். 306

இவ்விறுதிக் கட்டம் தொடர்பாக இமாம் பன்னா விரிவான விளக்கங்களைத் தராமல் சில பொதுவான குறிப்புகளையே தந்திருக்கிறார். ஏனெனில் இது மிக முன்னேற்றகரமான கட்டமாகும். அதன் யதார்த்தம் கால மாற்றத்துக்கேற்ப மாறுபட முடியும். அதனை விலாவாரியாக அனுமானிப்பது சிரமமானது.

'மாதிரி இஸ்லாமிய அரசு' தோன்றுவதோடு இந்த இறுதி இலக்கு ஆரம்பிக்கிறது. அவ்வரசு பல நாட்களில் ஆட்சிக்கான இஸ்லாமிய முறைவழியை செயல்பூர்வமாக முன்வைப்பதோடு, 'தாய் அரசு' ஒன்றைச் சூழ அவற்றைத் திரளவும் செய்யும். இத்தாயரசே அனைத்து நாடுகளையும் பிணைக்கின்ற உள்ளார்ந்த இழையாக அமைந்திருக்கும். அதன் மூலம், இஸ்லாமிய கிலாபத் தோன்றுவதற்கான மூலவித்து உருவாகி விடும்.

பின்னர், இஸ்லாமிய உம்மாவின் சர்வதேசக் கட்டமைப்பு மீள ஏற்படுத்தப்பட்டு, பல்வேறு துறைகளில் முன்னேற்றமும் எட்டப்படுமும்.

அடுத்ததாக, எஞ்சியுள்ள இஸ்லாமிய நாடுகளும் கிலாபத் கொடியின் கீழ் ஒன்றிணையும். தஃவா, சமூகப் பயிற்றுவிப்பு, அனைத்து மட்டங்களிலும் ஐக்கியத்தையும் பிணைப்பையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய பல்வேறு சாத்வீக வழிமுறைகள்... என்பவற்றினூடாகவே இது எட்டப்பட முடியும். அவ்வாறே, அறிவார்ந்த மக்கள் திரளின் வேண்டுகோளின் மூலமும் அழுத்தத்தின் மூலமும் இதிலுள்ள தடைகளும் தயக்கங்களும் நீக்கப்பட முடியும்.

பல்வேறு சமுதாயங்கள் தொடர்பாகவும், ஒடுக்கப்படுகின்ற முஸ்லிம் சிறுபான்மைகள் தொடர்பாகவும் கிலாபத் அரசு கவனம் செலுத்தும். அவற்றுக்குத் தேவையான ஆதரவையும் பாதுகாப்பையும் வழங்கும். அவற்றின் மீதான அநியாயங்களைக் களைந்து, விடுதலையையும் உரிமைகளையும் முழுமையாக மீட்டெடுக்க அவற்றுக்கு உதவும்.

இதன்மூலம், நேர்வழியிலமைந்த இஸ்லாமிய கிலாபத் என்ற ஒரே தலைமைத்துவத்தின் கீழ் பூமி முழுவதிலும் பரந்த காண்பு

படுகின்ற இஸ்லாமிய சமூகங்களுக்கிடையில் இஸ்லாமிய ரீதியான ஐக்கியம் எட்டப்படும். உலகம் முழுவதிலும் வாழ்கின்ற முஸ்லிம் களுடன் தொடர்பாடலொன்றை ஏற்படுத்தவும் இது உதவும். இத்தொடர்பாடலானது இஸ்லாமிய தஃவாவைப் பரப்பி, அதன் சிறப்பம்சங்களை விளக்குவதற்கான பரஸ்பர ஒத்துழைப்பைச் சாத்தியப்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கும்.

ஐக்கியப்படுத்தப்பட்ட இந்த உம்மா - அடுத்ததாக - விஞ்ஞான முன்னேற்றத்துக்கும் நாகரிக வளர்ச்சிக்குமான வழிவகைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதோடு, பொருளாதார - அரசியல் - சமூக - கலாசார - அறிவியல் துறைகள் அனைத்திலும் எல்லா வகையிலும் சக்தி பெற்றிருக்கும்.

இத்தகைய பரந்த செல்வாக்கினாலும் பலத்தினாலும் உலகில் திணிவுமிக்க மைய சக்தியாக மாறும் முஸ்லிம் உம்மா, தனது தஃவாக் கடமையை முழுவடிவில் மேற்கொள்வதோடு இஸ்லாத்தின் சிறப்பம்சங்களையும் எடுத்து விளக்கும். அதன் நடைமுறை வடிவத்தையும். மனித வாழ்வில் அது ஏற்படுத்தும் விளைவுகளையும் எடுத்துக்காட்டி முழு மனித இனத்தையும் அதனை நோக்கி அழைக்கும்.

நீதி, சமத்துவம், சுதந்திரம் முதலிய பெறுமானங்களை இஸ்லாமிய உம்மா செயல்படுத்துவதோடு, அநியாயம் இழைக்கப்பட்டவருக்குச் சார்பாக நின்று அநியாயம் இழைப்பவர்களைத் தட்டிக் கேட்கும்.

இதன் நடைமுறை விளைவாக, இஸ்லாம் மேலும் பரவலடையும். பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த பலர் இஸ்லாத்தில் நுழைவார்கள். பூமியில் துன்பத்தையும் சீர்கேட்டையும் விளைவித்த மேற்கு நாகரிகம் இஸ்லாத்தின் பேரொளிக்கும் சீரிய வழிகாட்டலுக்கும் முன்னால் நின்று பிடிக்க முடியாத நிலை உருவாகும்.

இந்த கிலாபத் அரசு விரும்பியோருக்கு இஸ்லாத்தைத் தழுவுவதற்கான முழுச் சுதந்திரத்தையும் பெற்றுக் கொடுக்கும். உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் இவ்வுரிமையை அது பாதுகாக்கும். ஏதாவ

தோர் அரசு அல்லது அதிகார சக்தி இவ்வரிமையில் அத்துமீறினால், அல்லது முஸ்லிம்கள் தமது மார்க்கத்தை சுதந்திரமாகப் பின்பற்றத் தடை ஏற்படுத்தப்பட்டால், அந்த அத்துமீறலையும் அநியாயத் தையும் தடுத்து அவர்களது சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு கிலாபத் அரசு தலையீடு செய்யும்.

இந்த அனைத்தின் மூலமாகவும் “உஸ்தாதிய்யதுல் ஆலம்” என்ற கருத்து நிதர்சனமடைந்து உலகின் நாலா புறங்களிலும் இஸ்லாத்தின் நேர்வழியும் முறைவழியும் பரவிச் செல்லும். முழு மனித இனமும் அதில் நிழல் பெறுவதோடு, சுதந்திரம், நீதி, சமத்துவம் என்பவற்றையும் அனுபவிக்கும். அவர்கள் விசுவாசம் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, விசுவாசம் கொள்ளாதோராக இருந்தாலும் சரி. அந்தவகையில், ரஸூல் (ஸல்) அவர்களது காலத்திலும் குலபாஉர் ராஷிதூன்கள் காலத்திலும் பிற சமூகங்களை இஸ்லாம் நடாத்திய முறைமையை ஒத்ததாக அது அமைந்திருக்கும்.

இஸ்லாத்தின் பெறுமானங்களுக்கும் கொள்கைகளுக்கும் முறைவழிக்கும் நிகராகவோ அல்லது அவற்றுடன் பங்குபோட்டுக் கொள்ளும் வகையிலோ பூமியில் வேறெந்த முறைமையும் கிடையாது என்பதில் நாம் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில், அம்முறைவழி மனித இனம் அவாக் கொண்டிருக்கின்ற நாகரிக உச்சம். மானிட முழுமைத்துவம். முன்னேற்றத்தின் அதியுயர் எல்லை என்பவற்றைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் வகையில் அகிலங்களின் ரட்சகனால் அருளப்பட்டதாகும். இந்த தெய்வீக முறைவழியை முஸ்லிம் உம்மா நடைமுறையில் செயற்படுத்தியதன் விளைவாகவே ‘இஸ்லாமிய நாகரிகம்’ என்னும் வரலாற்றையதாரத்தம் மிளிர்ந்தது. ஆக, முஸ்லிம் உம்மா இம்மார்க்கத்தை புரிதல், செயற்பாடு, அழைப்பு, இயக்கம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் நடைமுறைப்படுத்தும் அளவுக்கு அப்பரிபூரண மாதிரியை நோக்கிய அதன் நெருக்கமும் அதிகமாக இருக்கும்.

இந்தவகையில்தான், இஸ்லாமிய நாகரிக வரலாறானது அதன் பல்வேறுபட்ட காலப்பிரிவுகளில் இத்துறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மனித முயற்சியைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும்வகையில்

அமைந்திருக்கிறது. மனித முயற்சியின் பலம் அல்லது பலவீனத்துக் கேற்ப அதுவும் ஏற்றத்தாழ்வு கண்டு வந்துள்ளது. அதேபோன்று, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களதும் ஸஹாபாக்களதும் காலகட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட செயன்முறை இத்துறைக்குரிய முன்மாதிரி மிக்க செயன்முறையாக அமைந்திருந்தது.

கால மாற்றத்துக்கு இயைந்த வகையில் எட்டப்படும் விஞ்ஞான முன்னேற்றமும், மனித இனத்துக்குக் கிட்டும் சுகண்டியும் சுக வாழ்வும் முறைவழியைச் செயற்படுத்துவதால் கிட்டும் ஏராளமான விளைவுகளுள் ஒன்றாகும். எவர் இவ்விளைவுகளுக்குரிய வழிகளையும் காரண-காரியத் தொடர்புகளையும் பேணிச் செயற்படுகிறாரோ அவருக்கு அவை கிட்டும். எனினும், இஸ்லாமிய முறை வழியின் நிழலிலேயே மனித இனத்துக்கு அவை சுபீட்சத்தையும் விமோசனத்தையும் ஈட்டித்தர முடியும்.

இஸ்லாமிய நாகரிகத்தை நோக்கி பிற சமூகங்களை அழைக்கும் பணியில் முஸ்லிம் உம்மாவுக்கு வெற்றியீட்டித் தரக்கூடிய காரணிகளை இமாம் பன்னா பின்வருமாறு சுட்டிக் காட்டுகிறார்:

“முஸ்லிம்களே! நீங்கள் மக்களை எதை நோக்கி அழைக்கிறீர்களோ அதனைப் பின்பற்றக் கூடிய சிறந்த முன்மாதிரிகளாக இல்லையென்றால், உலகம் உங்களுக்கும் செவிமடுக்கவோ, உங்கள் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளவோ போவதில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். உறுதியும் கண்ணியமும் பொருந்திய வழிகாட்டலாகிய இந்த அல்குர்ஆனைக் கொண்டு செயற்படுங்கள்.

“அதற்கு முன்னாலிருந்தோ பின்னாலிருந்தோ அசத்தியம் அணுக முடியாது. ஞானமும் புகழும் மிக்கவனிடமிருந்த அது இறக்கப் பட்டிருக்கிறது!” [புஸ்ஸிலித்: 42]

மட்டுமன்றி, நீங்கள் ஒரே கையாக, ஒரே உள்ளமாக, ஒரே திசையாக நிற்க வேண்டும். ஏனெனில், இஸ்லாம் என்பது ஐக்கியமும் ஏகத்துவமுமேயன்றி வேறில்லை.

ஐக்கியமும் ஒருமித்த குரலும் உள்ளங்களின் பிணைப்புமே இஸ்லாத்தின் கருவாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. இஸ்லாமிய

சகோதரத்துவத்தின் அடிப்படையில் முஸ்லிம் உம்மா ஒரே உம்மாவாக உள்ளது.

“நீங்கள் எதிரிகளாக இருந்தபோது அல்லாஹ் சொரிந்த அருளை நினைத்துப் பாடுங்கள். அவன் உங்கள் உள்ளங்களை ஒன்று படுத்தினான். எனவே அவனது அருளால் நீங்கள் சகோதரர்களாகினீர்கள்.” [ஆல இம்ரான்: 103]

ரஸூல் (ஸல்) கூறினார்கள்: “நீங்கள் பரஸ்பரம் நேசம் கொள்ளாதவரை ஈமான் கொண்டவர்களாக மாட்டீர்கள்.”

இதனூடாக உம்மாவின் ஐக்கியம், ஒற்றுமை என்பவற்றின் முக்கியத்துவத்தை இமாம் பன்னா வலியுறுத்துகிறார். இஸ்லாமிய ஷரீஆவை நோக்கிப் பிறரை அழைப்பதற்கு முன்னால் நம்மில் நாமே அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும் என அவர் வற்புறுத்துகிறார். இஸ்லாமிய நாகரிகத்தின் கீர்த்திமிக்க வரலாற்று நினைவுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது மாத்திரம் நமக்குப் போதுமானதல்ல.

• முஸ்லிம் உம்மாவும் நாகரிகங்களுக்கிடையிலான மோதலும்:

இஸ்லாமிய நாகரிகத்தைப் பொறுத்தவரை, அது அல்லாஹ் அருளிய முறைவழியை நடைமுறையில் எந்தளவு பின்பற்றுகிறதோ அந்த அளவுக்கே நாகரிகத்தின் உச்சத்தை எட்ட முடியும். அதே போல், நாகரிகங்களுக்கும் அரசுகளுக்கும் என சில பிரபஞ்ச விதிகளையும் தெய்வீக அளவுகோல்களையும் அல்லாஹ் நிர்ணயம் செய்து வைத்துள்ளான். அவற்றைப் பேணும் சமுதாயங்கள் முன்னேறுகின்றன. மறுமலர்ச்சி அடைகின்றன. எப்போது அவற்றுக்கு மாறாக அல்லது அவற்றைக் கணக்கிலெடுக்காமல் அவை நடந்து கொள்கின்றனவோ, அப்போது சரிந்து வீழ்கின்றன. இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் மீதும் ஷரீஆவின் மீதும் கட்டமைகின்ற நாகரிகமே உண்மையான, பரிபூரணமான நாகரிகமாக அமைய முடியும். அதன் ஆரம்பம் ஈமானாகவும், இறுதி இலக்கு அல்லாஹ்வாகவும் இருக்க வேண்டும். அதன் மூலம் அது முன் மாதிரிமிக்க, பரிபூரணமான நாகரிகமொன்றைப் பிரதிநிதித்துவம்

செய்கிறது. அத்தகைய நாகரிகமே சிறந்த முடிவையும். முழுமையான கிலாபத்தையும். பூமியின் அதிகாரத்தையும் பெறும்.

பிற அரசுகள் மற்றும் நாகரிகங்களுடனான இஸ்லாத்தின் உறவானது அடிப்படையில் தஃவா நோக்கம் கொண்டதாகும். இஸ்லாத்தின் தூதை அனைவருக்கும் எத்திவைத்தல், பரஸ்பர அறிமுகத்தையும் ஒத்துழைப்பையும் தூண்டுதல், நீதியின் பெறுமானங்களுக்கும் உயர்மானிடக் கருத்தியல்களுக்கும் இயைபான வகையில் பல்வேறு உலக சமூகங்களுக்கிடையில் ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துதல், ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய உரிமைகளை வழங்குதல் என்பவற்றின் அடியாகவே அந்த உறவு உருவாகிறது.

உலக சமுதாயங்கள், அவற்றின் நாகரிகங்கள், அவற்றின் பிரத்தியேகமான பெறுமானங்கள் முதலிய அனைத்துக்கும் இஸ்லாமிய நாகரிகம் இடமளிக்கிறது. பிறர் மீது அத்துமீறாத வகையில், அவை தமது தேசியத்தை கௌரவமாகக் கருதுவதை அது அங்கீகரிக்கிறது. இச்சமுதாயங்களது நாகரிகங்களையும் கலாசார முதுசங்களையும் அது "இஸ்லாமியத் தராசு மற்றும் இஸ்லாமிய பெறுமானங்கள் என்பவை கொண்டே நிறுத்துப் பார்க்கிறது. அவற்றுள் இஸ்லாமியக் கொள்கைகளுடன் உடன்படுபவற்றை அது ஏற்றுக் கொள்கிறது. முரண்படுபவை பற்றிய தனது அபிப்பிராயத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. பூமியையும் பிரபஞ்சத்தையும் வளப்படுத்தக்கூடிய பயனுள்ள அம்சங்களை எடுத்து இஸ்லாமியக் கலவையில் அது வார்த்தெடுக்கிறது. தனக்கும் மனித இனத்துக்கும். பயனுள்ள வகையில் அவற்றைத் திசைப்படுத்துகிறது.

ஒன்று மற்றொன்றுடன் மோதி சமநிலைப்படுத்துகின்ற பிரபஞ்ச சமநிலை விதியை இஸ்லாமிய உம்மா அறிந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் சத்தியத்துக்கு அதனைச் சமக்கக்கூடிய அழைப்பாளர்களும், அதனைத் தத்தெடுத்து அதன் கொள்கைகளை ஏற்றுச் செயற்படக்கூடிய ஓர் உம்மாவும் தேவை என்பதையும் அது அறிந்திருக்கிறது. அதன் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாப்பையும் அந்த உம்மா உத்தரவாதப்படுத்துவதோடு, பூமியில் அத்துமீறலும் அநியாயமும் நிகழாமல் தடுக்கவும் வேண்டும்.

நாகரிகங்களுக்கிடையிலான மோதல் என்பது அசத்தியவாதி களாலும் அடக்குமுறையாளர்களாலும் செயற்கையாகச் சிருஷ்டிக் கப்பட்ட ஒன்று என்பதே முஸ்லிம் உம்மாவின் நிலைப்பாடாகும்.

உயர் மானிடப் பெறுமானங்கள் மற்றும் விழுமியங்களின் மீதான உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் இம்மோதல் நிலையை மாற்றி யமைக்க வருமாறு அது அழைப்பு விடுக்கிறது. மானிட நாகரிகத்தின் அத்திவாரமாக இறைவிசுவாசம், நற்பண்புகள், ஓரிறை வணக்கம் என்பனவே அமைய வேண்டும் என அது கருதுகிறது. அவ்வாறே, தெய்வீக சட்டவாக்கத்திலிருந்து பிறந்த முன்மாதிரி மிக்க வழிகாட்டலைச் சுமந்திருக்கும் இஸ்லாமிய நாகரிகமே தஃவா, மனித இனத்துக்கு வழிகாட்டுதல், ஈமானிய அடிப்படை கொண்ட நாகரிக உச்சத்துக்கு அதனைக் கொண்டு செல்லல் முதலிய பணிகள் தொடர்பான தனது வகிபாத்திரத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் எனவும் அது எதிர்பார்க்கிறது.

பிறர் நடந்து கொள்ளும் முறைக்கேற்பவே முஸ்லிம் உம்மாவும் தனது நடைமுறையை அமைத்துக் கொள்ளும். அது தனது கண்ணி யத்தையும் கௌரவத்தையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளத் தவறாது. அந்தவகையில் யார் அதனுடன் சமாதானமாக நடந்து கொள்கி றாரோ அவருடன் சமாதானமாக நடந்து கொள்ளும். யார் அத்துமீறு கிறாரோ அந்த அத்துமீறலுக்கு அது பதிலடி கொடுக்கும். அநியாயத் தையும் எல்லைமீறலையும் தடுத்து நிறுத்தும்.

வரலாற்றுப் பாடங்களை அது நன்கு கற்று வைத்திருக்கிறது. தஃவாவை, எதிர்க்கும் சக்திகளையும் அவற்றின் இயல்பையும் அது அறியும். அல்குர்ஆனும் நபிமொழிகளும் இப்போராட்டத்தையும் அதன் கட்டங்களையும் எமக்கு விரிவாக விளக்குகின்றன. சக்தியத் தின் ஒளி, இஸ்லாத்தின் முறைவழி, அதனைச் சுமந்திருக்கும் உள் ளங்கள் என்பவற்றை எதிர்ப்பதற்காக அசத்தியமுமீ வஷத்தானும் அவனது பரிவாரங்களும் மேற்கொள்கின்ற எத்தனமே அது என அவை தெளிவுபடுத்துகின்றன. எனினும், உறுதிக்கும் வெற்றிக்கு மாக அல்லாஹ் நிர்ணயித்துள்ள காரண-காரியங்களை நாம் அனுசரிப்போமாயின் அசத்தியம் தோல்வியடைவது நிச்சயம்.

“[நபியே!] கூறுவீராக. சத்தியம் வந்தது. அசத்தியம் அழிந்தது. நிச்சயமாக அசத்தியம் அழியக்கூடியதே.” [அல் இஸ்ராஉ: 81]

எனினும், வன்மையான இப்போராட்டம் முஸ்லிம் உம்மாவை எல்லை மீறவோ அநியாயம் புரியவோ வைத்துவிடாது.

“ஒரு சமூகத்தினர் மீதான பகைமை நீதியாக நடப்பதை விட்டு உங்களைத் தடுத்து விட வேண்டாம். நீதியாக நடந்து கொள்ளுங்கள். அது தக்வாவுக்கு மிக நெருக்கமானதாகும்.” [அல் மாயிதா: 8]

இப்போராட்டம் ஏற்படும்போது அல்லாஹ் நல்லதிலிருந்து தீயதைப் பிரித்துக் காட்டிவிடுவான். அசத்தியத்தின் பெறுமானங்களுக்கெதிராக சத்தியம், நீதி முதலிய பெறுமானங்கள் பூமியில் ஆழ வேரூன்றிவிடும். இப்போராட்டம் ஆரம்பிக்கும்போது சத்தியவாதிகள் எண்ணிக்கை குறைந்தவர்களாகவும். ஒடுக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருப்பார்கள். சாதனங்களையும் வசதிகளையும் குறைவாகக் கொண்டிருக்கும் அவர்கள், நிறையக் கஷ்டங்களையும் அர்ப்பணங்களையும் சுமக்க வேண்டிய நிலை காணப்படும். ஆனால், முன்னால் நிற்கும் அசத்தியவாதிகளோ அனைத்துப் பௌதிக வசதிகளையும் அபரிமிதமாகக் கொண்டிருப்பர். தம்மிடமுள்ள அனைத்து முயற்சிகளையும் அதியுச்ச அளவில் செலவிடுவர். அவ்வாறிருந்தும் இறுதியில் அவர்கள் வெற்றி பெறுவதில்லை.

“நிராகரிப்பாளர்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையை விட்டு [பிறரைத்] தடுப்பதற்காக தமது செல்வங்களைச் செலவிடுகின்றனர். அவற்றை அவர்கள் செலவழிப்பார்கள். பின்னர் அவர்களுக்கே அவை பெரும் துன்பமாக அமைந்துவிடும். பிறகு அவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டும் விடுவார்கள். நிராகரித்தவர்கள் நரகத்தை நோக்கியே கொண்டு சேர்க்கப்படுவார்கள்.” [அல் அன்பால்: 36]

இத்தலைப்பு தொடர்பாக வந்துள்ள சுருத்தியல்களையும், அவற்றின் வரலாற்று யதார்த்தத்தையும் குறிப்புகளின் வடிவத்தில் பின்வரு மாறு சுருக்கிக் கூற முடியும்.

1. இஸ்லாமிய நாகரிகமே சடப்பொருளையும் ஆன்மாவையும் உள்ளடக்கிய உண்மையான நாகரிகமாகும். பிரபஞ்ச விதிகளோடும் மனித இயல்போடும் இயைந்து செல்லும் இந்நாகரிகம், மனிதனை எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேறிச் செய்கிறது.

2. இந்நாகரிகம் இஸ்லாம் என்னும் தெய்வீக முறைவழியின் மீது கட்டியெழுப்பப்பட்டது என்ற வகையில், மனித இனத்தை வழி நடாத்தவும், உலகத்துக்கும் உலக சமுதாயங்களுக்கும் ஆசானாகத் திகழவும் தகுதி படைத்ததாக உள்ளது.

“மனிதர்களுக்காக வெளியாக்கப்பட்ட மிகச் சிறந்த சமுதாயமாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்” (ஆல இம்ரான்: 110) என அல்குர்ஆன் சிலா கிக்கிறது. எனினும், ‘மிகச் சிறந்த சமுதாயம்’ என்ற இப்பண்பைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள அல்லாஹ்வின் முறைவழியைப் பின்பற்று வதும், இஸ்லாத்தின் தூதை நிறைவேற்றுவதும் அடிப்படை நிபந்தனையாக உள்ளது. இந்தவகையில் அது தஃவாவினாலும் செயற்பாட்டு முறைமையினாலும் கிடைக்கும் சிறப்பேயன்றி, இனத்தாலோ சமூகப் பின்னணியாலோ தேசிய உணர்வினாலோ கிடைக்கும் சிறப்பன்று.

இமாம் பன்னா கூறுகின்றார்:

“இஸ்லாமிய உம்மாவின் தலைமைப் பாத்திரம் குறித்தும், உலக சமுதாயங்களுக்கு அது ஆசானாகத் திகழ்வது குறித்தும் பல அல்குர் ஆன் வசனங்களில் இஸ்லாம் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. பின்னர் இத்தலைமைத்துவத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் கடமைப் பாட்டை உம்மாவின் மீது அது சுமத்தியிருப்பதோடு, தன்னை இதற்காக அது தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் சக்தியை முழுமையாகத் திரட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கட்டளையிட்டுள்ளது. அப்போதுதான் அதிகாரத்தின் பலத்தோடும், நேர்வழியின் ஒளியோடும் சக்தியம் முன்னேறிச் செல்லும்.

“அவர்களுக்கெதிராக உங்களால் முடிந்தளவு சக்தியைத் தயார் படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.” [அல் அன்பால்: 60] ⁽¹⁹⁾

19. ரியாலது முஃதமறு தலபதில் இஹ்வானில் முஸ்லிமீன், பக். 163

மேலும் கூறுகிறார்: “முழு மனித இனத்துக்கும் பொறுப்பாக முஸ்லிம்களை அல்குர்ஆன் நிறுத்துகின்றது என்பதே இதன் பொருளாகும். இந்த உயர்ந்த உபதேசங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான தலைமைப் பொறுப்பையும் மேலாதிக்கத்தையும் அது அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறது. அந்தவகையில் இது நமது விவகாரமேயன்றி, மேற்குலகின் விவகாரமன்று. இது இஸ்லாமிய நாகரிகத்தின் பொறுப்பேயன்றி சடவாத நாகரிகத்தின் பொறுப்பன்று.” (20)

இந்த ஆசானியப் பணியை விட்டு விலகுவது குறித்த இமாம் பன்னா பின்வருமாறு எச்சரிக்கிறார்: “வெற்றியால் தோன்றும் ஆணவம், தன்னிலை மறத்தல், நடுநிலை தவறுதல், உரிமை மறுப்பு என்பவை குறித்து எச்சரிக்கவும் அது தவறவில்லை. எந்த நிலையிலும் அத்துமீறல் இடம்பெறக்கூடாது என அது முஸ்லிம்களை எச்சரித்திருக்கிறது.” (21)

3. இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னர் முஸ்லிம் உம்மா சுமந்த கொண்ட தூதும் பணியும் இதுதான். அது தனது இஸ்லாமிய நாகரிகத்தின் மூலமாக முழு உலகிலும் அரசோச்சியது. பின்னர் மார்க்கத்தையும் அதன் உள்ளடக்கத்தையும் விட்டு அது தூர விலகியதாலும், பலத்துக்குரிய வழிவகைகளைத் தேடிப் பெற்றுக் கொள்ளாததனாலும் இஸ்லாமிய உம்மாவின் கட்டமைப்பினுள் வீழ்ச்சியும் பலவீனமும் ஊடுருவின என்று இமாம் பன்னா விளக்குகிறார்.

அரசியல் மற்றும் இன முரண்பாடுகளின் பரவல், தலைமைத்துவப் போட்டி, மார்க்க மற்றும் மத்ஹப் ரீதியான முரண்பாடுகள், மார்க்கத்தை அகீதாவாகவும் ஆன்மாவாகவும் வாழ்வாகவும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் தூர விலகியமை, ஆடம்பரத்திலும் உடலின் பங்களி லும் மூழ்கிப் போனமை, ஆட்சியாளர்களது மதிமயக்கமும் அடக்கு முறையும், எதிரிகளதும் நயவஞ்சகர்களதும் வழிமுறைகளில் ஏமாந்து போனமை, பிரயோக விஞ்ஞானம் மற்றும் பிரபஞ்ச

20. இலா அய்யி ஷெயின் பக். 35

21. ரிலாலது முஹமது தலபதில்., பக். 163

அறிவுக் கருவூலங்கள் என்பவற்றில் கவனம் செலுத்தாது விட்டமை என வீழ்ச்சிக் கும் பலவீனத்துக்குமான காரணிகளை அடுக்கிக் கூற முடியும். ⁽²²⁾

4. உம்மாவின் நிலை இவ்வாறாக இருக்கும் நிலையில், அடுத்ததாக இஸ்லாமிய உம்மாவை அழித்தொழிப்பதற்கான எதிரிகளது முனைவுகள் ஆரம்பமாகின. முஸ்லிம் உம்மாவுக்கெதிரான இந்தப் பகையினதும் போரினதும் வேர்களை இமாம் பன்னா இப்படி விளக்குகிறார்:

“இக்காரணிகள் இஸ்லாமிய அரசினுள்ளும் முஸ்லிம் உம்மா வினுள்ளும் தமது வேலையைக் காட்டத் தொடங்கின. இந்நிலையில், பழி தீர்க்கும் சினத்துடன் காத்திருந்த சமூகங்கள் தமக்கு சந்தர்ப்பம் வாய்த்து விட்டதாக எண்ணின. முன்னர் தமது நாடுகளைக் கைப்பற்றி, அவற்றின் அனைத்து வாழ்வியல் நிலைமைகளையும் மாற்றியமைத்த இஸ்லாமிய ஆட்சியை அழித்து தமது பழியைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கான அரிய வாய்ப்பு இது என அவை கருதின.” ⁽²³⁾

மேலும் கூறுகிறார்: “அவர்கள் தமது பேராசைகளிலும் இலக்குகளிலும் முரண்பட்டு நின்றாலும் அனைவரும் உடன்பாடு கண்ட ஒரு விடயம் உள்ளது. அதனை நிறைவேற்றுவதாக அவர்கள் சபதம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இஸ்லாத்தையும் முஸ்லிம்களையும் அழித்தொழிப்பதே அந்தச் சபதமாகும். சிலுவைப் போர்களின் வழிவந்த காழ்ப்புணர்ச்சி அது. பிற்போக்குத்தனமான அந்த அரசியலில் தூண்டப்பட்டு அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் வேலைகள் காட்டுமிராண்டித்தனத்துக்கும் பைத்தியக்காரத் தனத்துக்கும் மிக நெருக்கமானவையாக உள்ளன.

முஸ்லிம்களே! உங்களை நீங்களே ஏமாற்றிக் கொள்ள வேண்டாம். உங்களிடமுள்ள பொடுபோக்கும் காலத்தைப் பற்றிய நல்லெண்ணமும் இனிப்போதும். ஏனெனில் அந்த சமூகத்தைப் பற்றி அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் இவ்வாறு வர்ணித்திருக்கிறான்:

22. பார்க்க: பயனல் அம்னி பக். 96-97

23. பார்க்க: பயனல் அம்னி பக். 98

“தங்களால் முடிந்தால் உங்களை உங்கள் மார்க்கத்தை விட்டுத் திருப்பி விடும் வரை அவர்கள் உங்களுடன் போரிட்டுக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள்” (அல் பகறா: 217)

தனது நபிக்கு அவன் இதனை விடத் தெளிவாக இது பற்றி எடுத்துக் கூறியுள்ளான்.

நீங்கள் மதம் மாறுவதையும், அவர்களுக்கு அடிமைப்படுவதையும் தவிர வேறெதுவும் அவர்களைத் திருப்திப்படுத்தப் போவதில்லை. இந்த அனைத்துக்கும் பின்னால் உங்களிடம் பழி தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பழைய பகையுணர்ச்சியொன்றும் அவர்களிடம் மிகைத்துள்ளது.²⁴⁾

5. ஐரோப்பிய சமூகங்கள் இக்கட்டத்தில் வெற்றியடைந்து, தமது சடவாத நாகரிகத்தைப் பரப்பி விட்டன.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“இச்சட வாழ்வின் அலை, தனது அனைத்துச் சீர்கேடுகளோடும் நச்சுக் கிருமிகளோடும் தாம் சென்ற அனைத்து இஸ்லாமிய நாடுகளையும் மூழ்கடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஐரோப்பியர்கள் மிகப் பிரயத்தனத்துடன் பாடுபட்டனர். அதேவேளை விஞ்ஞானம், கைத் தொழில் அறிவு, பயனுள்ள ஒழுங்குகள் முதலிய எந்தக் கூறும் இந்நாடுகளுக்குக் கிடைக்காமல் தடுப்பதிலும் அவர்கள் கவனமாக இருந்தனர். இச்சமூகவியல் படையெடுப்பை அவர்கள் கச்சிதமாகத் திட்டமிட்டனர். தமது அரசியல் தந்திரத்தாலும் இராணுவப் பலத்தாலும் தாம் விரும்பியதை அடைந்தனர்.

அதன் பின்னர் ஆட்சி, நீதித்துறை, கல்வி முதலிய துறைகளின் அடிப்படைகளை மாற்றியமைக்கும் இயலுமையை அவர்கள் பெற்றனர். அதன்பிரகாரம் மிகப் பலமான இஸ்லாமிய நாடுகளில் காணப்படும் அரசியல், சட்டவாக்க, கலாசார ஒழுங்குகளைக்கூட தமக்கேயுரிய பாணியில் வார்த்தெடுக்க அவர்களால் முடிந்தது.”²⁵⁾

24. வாஜிபுல் ஆலமில் இஸ்லாமி அமாம மா நவை பிஹி 1931

25. பப்னல் அம்னி, பக். 104

மேலும் கூறுகிறார்: “ஆனால் இம்மேற்கு நாகரிகம் அறிவு, செல்வம், அரசியல், ஆடம்பரம், இன்பம், கேளிக்கை, கவர்ச்சியான வாழ்க்கை முறைகள்... என்பவற்றின் மூலமாக நம்மை மிகப் பலமாகவும் மூர்க்கமாகவும் ஆக்கிரமித்திருக்கின்றனர். நாம் நமது வாழ்வியல் நிலைமைகளை விரைவாக மாற்றிக் கொண்டிருப்பதோடு அவற்றுள் பெரும்பகுதியை ஐரோப்பியப் பாணியிலும் வார்த்தெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இஸ்லாத்தின் அதிகாரத்தை உள்ளங்களோடும் மிஹ்ராபுகளோடும் சுருக்கி விட்டோம். நடைமுறை வாழ்வியல் விவகாரங்களை விட்டு அதனைப் பிரித்து விட்டோம்.

இம்மேற்கத்திய வாழ்க்கை முறை தன்னிடமுள்ள கவர்ச்சிகளாலும் பௌதீகப் பலங்களாலும் எமது எஞ்சிய வாழ்வியல் விவகாரங்களிலும் மேலாதிக்கம் செலுத்த முயன்று கொண்டிருக்கிறது.”⁽²⁶⁾

இமாம் பன்னா இன்னும் கூறுகிறார்:

“அதற்கப்பால் நம்மால் இவ்வாறுதான் கூற முடியும்: நிச்சயமாக மேற்கு நாகரிகம் தனது சடவாதக் கொள்கைகளால் இச்சமூகவியல் போராட்டத்தில் வெற்றி பெற்றுவிட்டது. சீரிய கொள்கைகளையும், ஆன்மா, சடப்பொருள் ஆகிய இரண்டையும் இணைத்த சமநிலையைக் கொண்ட இஸ்லாமிய நாகரிகத்துக்கெதிராக இஸ்லாமியப் பூமியிலேயே இவ்வெற்றியை அது சாதித்திருக்கிறது. உக்கிரமான இப்போராட்டத்துக்கு முஸ்லிம்களது உள்ளங்களும் ஆன்மாக்களும் அகீதாவும் அறிவுமே ஆடுகளமாக அமைந்திருக்கின்றன. மட்டுமன்றி, அரசியல் மற்றும் இராணுவக் களங்களில் கூட அம்மேற்கு நாகரிகம் வெற்றியடைந்துள்ளது. எனினும் இதில் ஆச்சிரியப்படுவதற்கு எதுவுமில்லை. ஏனெனில், வாழ்வியல் வெளிப்பாடுகள் தனித்தனியாகப் பிரிந்து நிற்பவையல்ல. பலம் என்பது அவை அனைத்திலும் காணப்படும் பலமாகும். பலவீனம் கூட அவை அனைத்திலும் காணப்படுகின்ற பலவீனமாகும்.

26. தஃவதுளா ஃஃ தவ்றின், பக். 238

“அந்த நாட்களை மனிதர்களுக்கு மத்தியில் நாம் மாறி மாறி வரச் செய்கின்றோம்.” [ஆஸ இம்ராண் 140] ⁽²⁷⁾

6. இக்கடுமையான தாக்குதலுக்குப் பிறகும் கூட இஸ்லாத்தின் கொள்கைகள் நிலைத்து நிற்கின்றன. ஏனெனில், இஸ்லாத்தின் கொள்கைகளும் போதனைகளும் தம்மளவிலேயே பலம் மிக்கவை. செழிப்பும் உயிரோட்டமும் கொண்டவை. தமது அழகினாலும் ஆகர்ஷணத்தினாலும் வசிகரிக்கும் தன்மை கொண்டவை. எனினும் அவை அவ்வாறுதான் இருக்கும். ஏனெனில், அவை சத்தியமானவை. அவற்றைத் தவிர்ந்து விட்டு மனித வாழ்வு பூரணத்துவமும் சிறப்பும் எய்த முடியாது. ஏனெனில் அவை அல்லாஹ்வின் அறப்படுத்தப் பட்டவை. அவனது பாதுகாப்பில் இருப்பவை.

“நிச்சயமாக இந்நல்லுரையை நாமே இறக்கினோம். நிச்சயமாக இதனை நாமே பாதுகாப்போம்.” [அல் ஹிஜர்: 9]

“நிராகரிப்பாளர்கள் வெறுத்த போதினும் அல்லாஹ் தனது ஒளியைப் பூரணப்படுத்தியே தீருவான்.” [அத்தஃபா: 32] ⁽²⁸⁾

7. நமது வகிபாத்திரை மீட்டெடுப்பதும், நமது எழுச்சியையும் நாகரிகத்தையும் நிலை நிறுத்துவதும் நமது கடமையாக மாறி விட்டது.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்: “... இப்படித்தான் சகோதரர்களே! சுமைகள் நிறைந்த இப்பொறுப்பை நாம் அனந்தரமாகப் பெற வேண்டும் என்பது அல்லாஹ்வின் நாட்டமாகி விட்டது. இந்த இருளின் திசையெங்கும் உங்கள் அழைப்பின் ஒளி பிரகாசிக்க வேண்டும் என்று அவன் நாடியிருக்கிறான். அவனது வார்த்தையை உயர்த்துவதற்கும், அவனது ஷரீஆவை மேலோங்கச் செய்வதற்கும், அவனது ஆட்சியை மீண்டும் நிலை நிறுத்துவதற்கும் உங்களை அவன் தயார்படுத்தியிருக்கிறான்.

27. பயன்ஸ் அம்ஸி, பக். 106

28. தஃவ்ருனா ஃயீ தவ்றின்... பக். 232

“அல்லாஹ்வருக்கு யார் உதவுகிறாரோ அவருக்கு அவன் நிச்சயம் உதவுவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகப் பலரும் சக்தியும் பொருந்தியவன்.” [அல் ஹஜ்: 40] ⁽²⁹⁾

மேலும் கூறுகிறார்: “கடந்த காலத் தவறுகளின் விளைவுகளை எதிர்கொள்ளவும், அதன் கசப்பைப் பருகவும் வேண்டிய சூழ்நிலை தமக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. ஓட்டைக்கு ஓட்டுப்போட்டு, உடைவுக்குக் கட்டுப்போட்டு, நம்மையும் நமது சந்ததிகளையும் நாம் காப்பாற்ற வேண்டியுள்ளது. நமது கண்ணியத்தையும் கீர்த்தியையும் மீட்டெடுத்து, நமது நாகரிகத்தையும் மார்க்கப் போதனைகளையும் உயிர்ப்பிக்க வேண்டியுள்ளது.” ⁽³⁰⁾

8. “எனவேதான், உம்மாவின் வாழ்வியல் வெளிப்பாடுகள் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் ஒருமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். நமது எழுச்சியின் தாங்கு தூணாக அதுவே அமைய வேண்டும் என்றும் இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் அழைப்பு விடுக்கின்றனர்.” ⁽³¹⁾

இந்த இலக்கை எட்டுவதற்கு உம்மா நீண்டதொரு ஜிஹாதை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது: “உக்கிரம் நிறைந்த நீண்டதொரு போராட்டத்துக்காக தன்னை அது தயார்படுத்த வேண்டியுள்ளது. சத்தியத்துக்கும் அசத்தியத்துக்கம் இடையில் பயனுக்கும் கெடுதிக் கும் இடையில்... உரிமையாளனுக்கும் உரிமையை அபகரிப்பவனுக் கும் இடையில்... வழிப்போக்கனுக்கும் வழிப்பறிக் கொள்ளைக் காரனுக்கும் இடையில்... இதய சுத்தி கொண்டவர்களுக்கும் போலிகளுக்கும் இடையில் நிகழும் போராட்டம் அது. ‘ஜிஹாத்’ என்பது ‘ஜஹத்’ என்ற சொல்லிருந்து பிறந்தது என்பதையும் ‘ஜஹத்’ என்பது நஷ்டமும் களைப்பும் என்பதையும் உம்மா அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

29. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின், பக். 232

30. ஹல் நஹ்னு கவ்முன், பக். 69

31. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின், பக். 239

ஈமானிய உள்ளம், உண்மையான திடவுறுதி, தாராளமான அர்ப்பணம், சோதனைகளை எதிர்கொள்ளும் தைரியம்... என்பவற்றைத் தவிர கரடுமுரடான இப்பாதையில் உம்மாவுக்கு வேறு கட்டுச் சாதம் கிடையாது. இவை இல்லையெனில் அது தோற்கடிக்கப்பட்டு விடும். அதன் அங்கத்தவர்களையும் தோல்வி பற்றிக் கொண்டு விடும்.”⁽³²⁾

9. “பின்னர், இவ்விலக்கை அடையும் பாதையில் முஃமின் தனது உயிரையும் உடமைகளையும் அல்லாஹ்வுக்கு விற்று விட்டதாக அவன் விளக்குகிறான். எனவே, அவற்றுள் எதுவும் அவனுக்குச் சொந்தமானதல்ல. இந்த தஃவாவை வெற்றிபெறச் செய்வதற்காகவும், அதனை மனிதர்களின் உள்ளங்களுக்குக் கொண்டு சேர்ப்பதற்காகவும் அவை ‘வக்ப்’ செய்யப்பட்டு விட்டன.

“நிச்சயமாக அல்லாஹ் முஃமின்களிடமிருந்து அவாகளது உயிர்களையும் செல்வங்களையும் அவர்களுக்குச் சுவர்க்கம் தருவதாகக் சவ்ஹி வாங்கிக் கொண்டான்.” [தல்பா: 111]

இந்தவகையில் தான், ஒரு முஸ்லிம் தனது உலக வாழ்வை தஃவாவுக்கு ‘வக்ப்’ செய்து விடுகிறான். தனது தியாகத்துக்குக் கூலியாக மறுமையைச் சம்பாதித்துக் கொள்கிறான்.

முஸ்லிம் வெற்றியாளர்கள் ஓர் ஆசான் பெற்றிருக்க வேண்டிய அனைத்துப் பண்புகளையும் அணிகலனாகக் கொண்டிருந்ததும் இதனால்தான். ஒளி, நேர்வழி, அன்பு, கருணை முதலிய அனைத்துப் பண்புகளும் அவர்களிடம் காணப்பட்டன. இஸ்லாமிய வெற்றிகள் அனைத்தும் நாகரிகம், முன்னேற்றம், கல்வி, வழிகாட்டல் என்பவற்றின் வெற்றிகளாக அமைந்திருந்தன. இவற்றுடன் ஒப்பிடும் போது இன்று மேற்கத்திய காலனியம் செய்து கொண்டிருக்கும் காரியங்கள் எவ்வளவு அற்பமானவை!?”⁽³³⁾

32. ஹல் நஹ்னு கவ்முன், பக். 69

33. இலா அய்யி ஷெய்யின், பக். 35

சர்வதேச ஐக்கியம் தோன்றுவதற்கான அடிப்படைகள்:

இமாம் பன்னா கூறுகின்றார்:

“சகோதரர்களே! இந்தவகையில்தான், மஸ்ஜிதின் நெருங்கிய நண்பர்களாயும்... இபாதத்தில் திளைத்தவர்களாயும்... அல்குர்ஆன் ஹாஃபிழ்களாகவும்... லாவியாக்களிலும் ரிபாத்த்களிலும் ஒதுங்கியவர்களாயும் இருந்த ஸலபுகள் தமது நாட்டின் விடுதலையோடும் தமது சமூகங்களின் சுதந்திரத்தோடும் கண்ணியத்தோடும் மாத்திரம் போதுமாக்கிக் கொள்ளாமல், பூமி முழுவதும் சுற்றித் திரிந்ததைப் பார்க்கிறோம். நாடு நாடாகச் சென்ற அவர்கள் அந்நாடுகளை வெற்றி கொண்டு, அங்கு வாழ்ந்த சமூகங்களுக்கு அறிவூட்டி தம்மைப் போலவே அவற்றையும் விடுதலை பெறச் செய்தனர். தாம் பெற்ற நேர்வழியின் ஒளி கொண்டு அவற்றுக்கு வழிகாட்டினர். இம்மையிலும் மறுமையிலும் சுபீட்சமடைய வழி கூறினர். இதன் போது அவர்கள் தீவிரத்தன்மை காட்டவில்லை. ஏமாற்றவில்லை. அநியாயம் புரியவில்லை. அத்துமீறவில்லை. சுதந்திரமாகப் பிறந்திருக்கும் மனிதர்களை அவர்கள் அடிமைப்படுத்தவில்லை.”⁽³⁴⁾

“இஸ்லாத்தின் முறைவழி, அதன் கொள்கைகள், தனது மார்க்கத்தின் போதனைகளையும் உலகுக்கு ஆசானாக நின்ற வழிகாட்டும் பண்பையும் பற்றிப் பிடித்திருக்கின்ற முஸ்லிம் உம்மா என்பவற்றின் மீதே இச்சர்வதேச ஐக்கியம் உருவாக முடியும். இஸ்லாம் உலகுக்கு இந்தப் பாதையையே வரைந்து தந்திருக்கிறது. அந்தவகையில்தான் முதலில் அகீதாவையும், அடுத்ததாக ஒழுங்குகளையும் செயற்பாடுகளையும் அது ஒருமுகப்படுத்தியிருக்கிறது.”⁽³⁵⁾

“இஸ்லாத்தின் அரசியல் கொள்கை - அது உள்நாட்டுக் கொள்கையாயினும் வெளிநாட்டுக் கொள்கையாயினும் - முஸ்லிமல்லாதோரின் உரிமைகளுக்கு முழுப்பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்கிறது என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக உங்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள

34. முஃதமறு தலபதில் இஹ்வானில் முஸ்லிமன், பக். 316, தாருல் தவீலா, இஸ்கந்திரியா

35. தவீலதுனா ஃபீ தவ்றின், பக். 231

விரும்புகிறேன். அவ்வுரிமைகள் சர்வதேச உரிமைகளாயினும் சரி, முஸ்லிமல்லாத சிறுபான்மையினருக்கான தேசிய உரிமைகளாக இருந்தாலும் சரி! ஏனெனில், இஸ்லாத்தின் சர்வதேச கண்ணியமானது வரலாற்றில் தோன்றிய மிகப் புனிதமான கண்ணியமாகும்.

அல்லாஹ் கூறுகின்றான்:

“ஏதாவதொரு சமூகத்தினர் [உங்களுடன் செய்திருக்கும் உடன்படிக்கைக்கு] துரோகம் செய்வார்கள் என நீங்கள் பயந்தால், அதற்குச் சமமாக நீங்களும் [அவ்வுடன்படிக்கையை] அவர்களிடம் வீசினீடுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் துரோகிகளை நேசிப்பதில்லை.” [அல் அன்பால்: 58]

“என்னும், முஷ்ரிக்குகளில் எவர் உங்களுடன் உடன்படிக்கை செய்து, பின்னர் அதில் உங்களுக்கு எந்தக் குறையும் செய்யாமலும், உங்களுக்கெதிராக எவருக்கும் உதவி செய்யாமலும் இருக்கின்றனரோ அவர்களுக்கு அவர்களது உடன்படிக்கையை உரிய தவணை வரை (எந்தக் குறையுமின்றி) முழுமைப்படுத்துங்கள்.

“நிச்சயமாக அல்லாஹ் இறையச்சமுடையோரையே நேசிக்கிறான்.” [தவ்பா: 4]⁽³⁶⁾

“சிறுபான்மையினரது உரிமைகளை இஸ்லாம் அல்-குர்ஆன் வசனமொன்றினூடாக பின்வருமாறு உத்தரவாதப்படுத்துகிறது:

“மார்க்க விடயத்தில் உங்களோடு போராடாமலும், உங்கள் வாழ்விடங்களிலிருந்து உங்களை வெளியேற்றாமலும் இருந்தவர்களுக்கு நன்மை புரிவதையோ நீதமாக நடந்து கொள்வதையோ அல்லாஹ் உங்களுக்குத் தடுக்கவில்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதியாளர்களை நேசிக்கிறான்.” [அல் மும்தஹினா 8]⁽³⁷⁾

பிற சமூகங்களோடும் அரசுகளோடும் உள்ள தொடர்பானது 'தஃவா' மற்றும் மனித இன நன்மைக்கான பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு

36. முஃதமறு தலபதில், பக். 316, 317

37. முஃதமறு தலபதில், பக். 316, 317

என்பவற்றின் மீதே சுட்டமைய வேண்டும் என இமாம் பன்னா சுட்டிக் காட்டுகிறார். இது குறித்து அவர் கூறுவதாவது:

“...மற்றொரு சமூகத்தினர் அவ்வாறானவர்களன்று (அதாவது, முஸ்லிம்களன்று) (இஸ்லாம் என்னும்) அப்பிணைப்பினால் அவர் களோடு நாம் இன்னும் தொடர்புபடவில்லை. எனினும், அவர்கள் நம்முடன் சமாதானமாக வாழும் காலமெல்லாம் நாமும் சமாதானத் தைக் கடைப்பிடிப்போம். நம் மீது அத்துமீறுவதை அவர்கள் தவிர்ந்துக் கொள்ளும்வரை, அவர்களுக்கு நல்லதையே நாடுவோம். அவர்களுக்கும் எமக்கும் இடையில் ஒரு நெருங்கிய தொடர்பிருப்ப தாக நாம் நம்புகிறோம். தஃவாவே அந்தத் தொடர்பாகும். நாமி ருக்கும் நிலைக்கு அவர்களை நாம் அழைக்க வேண்டும். ஏனெனில், அது முழு மனித இனத்துக்குமான நன்மையாகும். இந்த தஃவாவை வெற்றியடையச் செய்வதற்கு மார்க்கம் எத்தகைய வழிகளையும் சாதனங்களையும் வரையறுத்துத் தந்துள்ளதோ அவற்றையே நாம் பின்பற்ற வேண்டும். நம்மீது அவர்களில் எவர் அத்துமீறினாலும் மிகச் சிறந்த முறையிலேயே அந்த அத்துமீறலுக்கு நாம் பதிலடி கொடுக்க வேண்டும்.

“சர்வதேசப் பண்பு அல்லது மானிடப் பண்பு என்பதைப் பொறுத்தவரை, அதுவே நமது அதியுயர் இலக்கும் மகத்தான நோக்க முமாகும். சீர்திருத்தச் சங்கிலித் தொடரின் இறுதி வளையம் அது.”

“இவ்வாண்கள் முழு உலகுக்கும் நன்மையை நாடுகிறார்கள்.”⁽³⁸⁾

“நாம் முழு உலகுக்கும் சாந்தியை விரும்புகிறோம்.”⁽³⁹⁾

“நாம் பிறருடன் சேர்ந்து ஒத்துழைக்க விரும்புகிறோம்.”⁽⁴⁰⁾

சமுதாயங்களின் வளர்ச்சியும் கால முன்னேற்றமும் இச்சர்வதேச சிந்தனைக்கான பாதையைச் செப்பனிடும் எனவும் அஷ்ஷஹீத் ஹஸனூல் பன்னா சுட்டிக் காட்டுகிறார்:

38. அல்-முஃதமறுஸ் ஹாமிஸ்

39. இஜ்திமாஉ றுஅஸாஇல்

40. அல்-முஃதமறுஸ் ஸாதிஸ்

“இவையனைத்தும் சர்வதேச சிந்தனை செல்வாக்குச் செலுத்தவும், தேசியவாத - இனவாத சிந்தனையின் இடத்தை அது பிடிப்பதற்கும் வழியமைக்கும்.”

இவ்வயர் இலட்சியத்தை அடைவதற்கு இக்கட்டத்தில் நாம் ஆற்ற முடியுமான பணி:

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“இதில் ஒரு கட்ட இலக்கை மாத்திரம் எடுத்து, கண் முன்னால் வைத்துக் கொண்டு உழைப்பதே நமக்குப் போதுமானதாக இருக்கும். இம்மானிடக் கட்டத்தில் ஒரு கல்லைத் தூக்கி நிறுத்துவோம். நம் மூலமே கட்டடம் முழுமையடைய வேண்டும் என்பதில்லை. ஏனெனில், ஒவ்வொன்றுக்கும் என குறிப்பிட்டதொரு தவணை உள்ளது.”⁽⁴¹⁾

“இந்தவகையிலேயே இலக்குகள் கட்டம் கட்டமாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அவை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நிறைவேறும் என எதிர் பார்க்கிறோம். அவையனைத்தையும் கடந்து, இறுதி இலக்கை நாம் சென்றடைய வேண்டும்.”⁽⁴²⁾

“அன்புச் சகோதரர்களே! சர்வதேச சமாதானத்துக்குப் பங்களிப்புச் செய்வதும், மக்களுக்காக புதிய வாழ்வொன்றைக் கட்டியெழுப்புவதும் கூட உங்கள் தஃவாவில் ஒரு பாகமே. உங்களது மார்க்கத்தின் அழகிய அம்சங்கள், கொள்கைகள், போதனைகள் என்பவற்றை அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதனூடாகவும், முன்வைப்பதனூடாகவும் இதனை நீங்கள் செய்ய முடியும்.”⁽⁴³⁾

அனைத்து இலக்குகளையும் பற்றிய முழுமையான பார்வையுடன் மேற்சொன்ன இலக்குகளையும் கட்டங்களையும் வடிவமைப்பதானது, இவ்விறுதி இலட்சியத்தைச் சென்றடைவதற்கான அடிப்படை நடவடிக்கையாக அமைகிறது.

41. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின், பக். 231

42. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின், பக். 232

43. இஜ்திமாஉ றுஅலாஇல், பக். 251

அதியுயர் இலட்சியத்தை நோக்கிய நமது கட்டுமானப் பணியின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் நமக்கு தேவையான அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

1. இவ்விலட்சியம் பற்றியும் அதன் முக்கியத்துவம் பற்றியுமான தெளிவான தொலைநோக்கு.

2. ரஸூல் (ஸல்) அவர்கள் நன்மாராயம் கூறியதுபோன்று அது நிறைவேறும் என்ற திடமான நம்பிக்கை.

3. அதனை மறுக்காமலும் அசட்டை செய்யாமலும் இருத்தல். அதனை உணர்வோடு தொடர்புபடுத்தி, உள்ளங்களில் எப்போதும் உயிர்வாழ்ச் செய்தல்.

4. இவ்விலட்சியத்துக்கு உதவக் கூடிய ஆரம்ப நிலைச் சாதனங்களையும் முன்னாயத்தங்களையும் எடுத்துக் கொள்ளல். இஸ்லாமிய சமூகங்கள் ஒன்றையொன்று முழுமைப்படுத்தல், ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துழைத்தல், எல்லா வழிகளிலும் எல்லா மட்டங்களிலும் அவற்றின் தொடர்பு அதிகரித்தல் (அதாவது தனிநபர்கள், நிறுவனங்கள், அமைப்புகள், சமூகங்கள், பிராந்தியங்கள்...) முஸ்லிம் உம்மாவின் சர்வதேசக் கட்டமைப்பை மீட்டுருவாக்கம் செய்தல், அதன் முன்னேற்றத்துக்காக உழைத்தல்... முதலிய அனைத்தும் இம்முன்னாயத்தங்களில் அடங்கும்.

இது நீண்ட பல வருடங்களையும் ஏராளமான கட்டங்களையும் வேண்டி நிற்கும் பணி. இக்கொள்கையை சமூகங்களுக்குள் ஆழப் பதிக்கும் வகையிலும், எல்லா வகையிலும் உம்மாவை ஐக்கியப்படுத்தி கிலாபத் அரசை நிலை நிறுத்துவதற்காக முன்னாயத்தம் செய்யும் வகையிலும் பரஸ்பர நெருக்கத்தின் உயர்ந்த கட்டங்களை நோக்கிப் படிப்படியாகச் செல்ல வேண்டிய பணி இது.

5. கட்ட நடவடிக்கைகளை நுணுக்கமாக வடிவமைத்தல். படிமுறை இலக்குகளை கட்டம் கட்டமாகச் சாதித்தல். அவசரப் படுவதையும் எம்பித் தாவுவதையும் தவிர்த்தல்.

இந்த வகையிலேயே எல்லாவகையான குழுச் செயற்பாடுகளையும் இஹ்வான்கள் ஆதரிக்கிறார்கள். இஸ்லாமிய உலக

நாடுகளுக்கும் சமூகங்களுக்கும் இடையிலான அனைத்து ஒத்துழைப்பு மற்றும் கூட்டுறவு வடிவங்களையும் அவர்கள் ஆதரிக்கின்றனர். இவ்வடிவங்கள் முழுமையானவையாகவோ ஆழ்ந்த தாக்கம் கொண்டவையாகவோ இல்லாவிட்டாலும் இது ஒரு படிமுறைக் கட்டமாகும். நாம் அடைய விரும்புகின்ற நெருக்கத்தையும் ஐக்கியத்தையும் இதன்மூலமாக எம்மால் சென்றடைய முடியும்.

தஃவாவின் நிலைப்பாடுகள் மற்றும் ஐமாஆவின் கொள்கைகள் பற்றிய விளக்கம்

- விளம்பரப்படுத்துதல், பணிகளையும் பெயரையும்
பகிரங்கப்படுத்துதல் என்பவை தொடர்பாக:

பகிரங்கமாக விளம்பரப்படுத்தாமையே அடிப்படைக் கொள்கையாக இருந்தபோதிலும், தஃவாவின் கள யதார்த்தமும், அதிகமான மனிதர்களுக்கு தஃவா குறித்துத் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய தேவையும், அதற்கெதிராக முன்வைக்கப்படும் குற்றச்சாட்டுகளை மறுக்க வேண்டிய தேவையும் இணைந்து விளம்பரப்படுத்தலில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை உருவாக்குகின்றன. எனினும், அது சில நிபந்தனைகள், ஷரீஆவின் நியமங்கள் என்பவற்றின் அடிப்படையிலேயே மேற்கொள்ளப்பட முடியும்.

இமாம் ஷஹீத் ஹஸனூல் பன்னா விளம்பரத்தையும் பகிரங்கப்படுத்தலையும் விட செயற்பாட்டுப் பகுதிக் கே முன்னுரிமை அளித்துப் பேசுகிறார். அதற்கான காரணங்களாவன:

1. இச்செயற்பாடுகளோடு முகஸ்துதியின் படிவுகள் கலந்து அவற்றைப் பாழ்படுத்தி விடுமோ என்ற பயம்.

2. பொய்யான விளம்பரங்களிலும். செயற்பாடற்ற வெற்று ஆரவாரங்களிலும் மக்கள் தங்கயிருப்பதை இஹ்வான்கள் இயல்பிலேயே வெறுத்தல்.

3. கடுமையான விரோதம் அல்லது தீங்கான நட்பு அவசரமாக தவிர்ப்புக்கு வந்து விடலாம் என்ற அச்சம். ஏனெனில், இவை யிரண்டுமே பயணத்துக்கு ஊறுதரக்கூடியவை அல்லது இலக்கை அடையாமல் தடுக்கக் கூடியவை.

எனினும் இது தவிரவையும், அதன் செயற்பாடுகளையும் நெருக்குதல்களை எதிர்கொள்ளும்போது ஜமாஆ பெற்றிருக்க வேண்டிய சமூக அங்கீகாரத்தையும் கவனத்தில் கொண்ட நுணுக்கமான சமநிலையோடு பார்க்கப்பட வேண்டிய அம்சமாகும். ஜமாஆ வின் பிம்பத்தைக் களங்கப்படுத்தக்கூடிய எதிர் நடவடிக்கைகளுக்குப் பதில் தருவதற்கும் இச்சமநிலை அவசியமானது:

“இதற்கும், நன்மையைப் பரப்புவதல், அதனை ஏவுதல், பிறருக்குப் பயன்தரும் வகையில் விரைந்து அதனைப் பகிரங்கப் படுத்தல் என்பவற்றுக்கும் இடையில் சமநிலை பேணுதல் என்பது மிக நுணுக்கமானதோர் அம்சமாகும். இறையுதவியின்றி அதனைச் சாத்தியப்படுத்துதல் சிரமானது.”⁽¹⁾

“ஆனால், தனிப்பட்ட தடைகளைத் தாண்டி, பொதுவான களங்களை நோக்கிச் செல்ல தவிர உங்களை நிர்ப்பந்தித்திருக்கும் நிலையில் இப்போது நீங்கள் இருக்கிறீர்கள் என்பதைக் கவனியுங்கள்...

அந்தவகையில், உங்களது இலட்சியம், வழிமுறை, உங்களது சிந்தனையின் எல்லைகள், செயற்பாடுகளுக்கான முறைவழி என்பவற்றை மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய கடமைப்பாடு ஏற்பட்டுவிட்டது. பெருமையடிப்பதற்காகவன்றி, இச்செயற்பாடுகளில் உம்மாவுக்குள்ள நன்மைகளை நோக்கி வழிகாட்டுவதற்காக மக்களுக்கு அவற்றை நீங்கள் பகிரங்கப்படுத்த வேண்டும்...

இதன்போது, யதார்த்தத்தைத் தாண்டாமல் உண்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில் கவனமாயிருங்கள். முழுமையான ஒழுக்கம், உயர்ந்த விழுமியம் என்பவற்றின் எல்லைகளுக்குள்

1. அல்-முஃதமூல் ஹாமிஸ், பக். 128, 129

உங்களது விளம்பரம் அமைந்திருக்க வேண்டும். உள்ளங்களையும் ஆன்மாக்களையும் பிணைக்க வேண்டும் என்ற அக்கறை உங்களிடம் இருக்க வேண்டும்.

உங்களது தஃவா பகிரங்க வெற்றிகளைப் பெறும்போதெல்லாம் அந்தச் சிறப்பு அல்லாஹ்வுக்கே முழுமையாக உரியது என்ற உணர்வைப் பெறுங்கள்.

“மாற்றமாக, நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், அல்லாஹ்வே ஈமாணை நோக்கி உங்களுக்கு வழிகாட்டி அருள்பாலிக்கிறான்.” [அல் ஹுஜ்ரா: 17]

ஆக, இந்த விளம்பரமும், தனிநபர்களையும் அவர்களது பணிகளையும் சமூகத்தில் பிரபலப்படுத்துவதும் கூட இறைபாதையில் மேற்கொள்ளப்படும் பணியாக... தஃவாவுக்கு உதவும் பணியாக மட்டுமே அமைய வேண்டும். பிரபல்யத்தை விரும்புதல், பதவி மோகம், புகழ் வேட்டை என்பவற்றுக்கு அங்கு இடமிருக்கக் கூடாது.

மேலும், தஃவா இன்று எதிர்கொண்டிருக்கும் நெருக்குவாரங்கள், அனைத்து வழிகளிலுமான எதிர்ப்புகள், அதனையும் அதன் அங்கத்தவர்களையும் விட்டு மக்களை விலகியோடச் செய்யும் முனைப்புக் கொண்ட வதந்திகள்... என்பவற்றின் சூழ்நிலையில் இவ்விளம்பரம் அதற்கு அவசியத் தேவையாக உள்ளது. இந்நிலையில் அவர்களது முயற்சிகளுக்கு வழங்கப்படும் விளம்பரமானது மேற்குறித்த செயற்பாடுகளுக்கு எதிர்வினையாக அமைவதோடு, இஸ்லாத்தையும் அதன் முறைவழியையும் நோக்கி மக்களது உள்ளங்களைப் பிணைப்பதற்கும் வழியாக அமையும். யூஸூப் (அலை) அவர்கள் இதில் நமக்கு அழகிய முன்மாதிரியொன்றைத் தருகிறார்கள்.

தம்மைப் பிரபல்யப்படுத்திக் கொண்டு உழைக்கின்ற ஜமாஆ வின் குறியீட்டு மனிதர்கள் தமது சட்ட மற்றும் யாப்பு ரீதியான உரிமைகளை மேற்கொள்கின்றனரேயன்றி, தமக்கு உரிமையற்ற விடயங்களை பொய்யாகப் புனைந்து வாதிக்கவில்லை. பதவிகளை

அடைந்து அவற்றை அனுபவிக்க அவர்கள் விரும்பியிருந்தால் கடினமான தஃவாப் பாதையை விடுத்து, லோகாயதக் கட்சிகளிலும் அதிகாரத் தளங்களில் உள்ளவர்களோடும் இணைந்திருப்பர். ஏனெனில், ஜிஹாதும் அர்ப்பணங்களும் நிறைந்த தஃவாப் பாதையை விட அதுவே பதவிகளை அடைவதற்கான துரித வழிமுறையாகும்.

சீர்திருத்தத்துக்காகவும் இஸ்லாத்துக்காகவும் உழைக்கின்ற தனிநபர்கள் மற்றும் அமைப்புகள் தொடர்பாக ஜமாஆ கொண்டிருக்கும் நிலைப்பாடு:

இதனை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்:

1. கிளையம்சங்களிலும் வழிமுறைகளிலும் அதனுடன் முரண்படுபவர்கள்
2. அடிப்படை அம்சங்களில் (உஸூல்) அதனுடன் முரண்படுபவர்கள்
3. அதனைத் தாக்குபவர்கள் அல்லது அதன் தஃவாவை எதிர்ப்பவர்கள்

1. கிளையம்சங்களிலும் வழிமுறைகளிலும் அதனுடன் முரண்படுபவர்கள்:

இமாம் பன்னா கூறுகின்றார்:

“இருந்த போதிலும், மார்க்கத்தின் கிளையம்சங்களில் தோன்றும் கருத்துவேறுபாடு தவிர்க்க முடியாதது என நாம் நம்புகிறோம். இக்கிளையம்சங்களிலும், அபிப்பிராயங்களிலும், மதஹப்புகளிலும் நாம் ஐக்கியப்பட்டிருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. அதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன.”⁽³⁾

“... இந்த அனைத்துக் காரணங்களாலும், மார்க்கத்தின் கிளையம்சங்களில் அனைவரும் ஏகோபித்த கருத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பது அசாத்தியமானது என நாம் நம்புகிறோம்.

2. அல்-முக்ததாஹில் ஹாமிஸ், பக். 128, 129

3. தஃவதுனா, பக். 25

மட்டுமன்றி, அவ்வாறு எதிர்பார்ப்பது மார்க்கத்தின் இயல்புக்கு முரணானதும் கூட. இம்மார்க்கம் என்றென்றும் சால்வதமாக நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்றும், எல்லாக் காலங்களோடும் இயைந்து செல்ல வேண்டும் என்றும் அல்லாஹ் நாடியிருக்கின்றான். அந்தவகையிலேயே அது இலகுவானதாகவும் நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது. இறுகிய நிலைப்பாடோ கடும்போக்கோ அதில் கிடையாது.

இவ்வாறு நாம் நம்புவதாலேயே சில கிளையம்சங்களில் நம்முடன் முரண்படுபவர்களுக்கு நியாயம் காண முயல்கிறோம். உள்ளங்கள் ஒன்றுபடவும், அன்பைப் பரிமாறிக் கொள்ளவும், நன்மைக்காக ஒத்துழைக்கவும் இம்முரண்பாடு ஒருபோதும் தடையாக அமையாது எனக் கருதுகிறோம். பரந்த பொருளையும் எல்லைகளையும் கொண்ட இஸ்லாம் நம்மையும் அவர்களையும் ஒன்றாக உள்ளடக்க இம்முரண்பாடு தடையன்று. நாமும் அவர்களும் முஸ்லிம்களல்லவா...! நமது மனத்திருப்பதிக் கேற்ப செயற்பட நாம் விரும்புவது போன்று அவர்களும் விரும்ப மாட்டார்களா!? நமக்கு விரும்புவதையே நமது சகோதரர்களுக்கும் விரும்ப வேண்டும் என நாம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறோம் அல்லவா!? இவ்வாறிருக்கும்போது ஏன் நாம் முரண்பட வேண்டும்!? அவர்களது நிலைப்பாடு நமது அபிப்பிராயத்தில் ஆய்வுக்குரியதாக ஏன் இருக்கக் கூடாது...!? பரஸ்பரப் புரிந்துணர்வு எட்டப்பட வேண்டிய தேவை காணப்படும்போது, அன்பு, இதய சக்தி என்பவற்றின் அடிப்படையில் நாம் ஏன் ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது!?"⁽⁴⁾

“இந்த அனைத்துக் கருத்தியல்களையும் இஹ்வான்கள் அறிவார்கள். எனவேதான் தம்முடன் முரண்படுபவர்களுடன் கூட அவர்கள் பரந்த மனதுடன் நடந்து கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு சமூகத்திடமும் ஓர் அறிவு இருக்கிறது என அவர்கள் கருதுகின்றனர். ஒவ்வொரு பிரச்சாரத்திலும் சக்தியமும் இருக்கும். அசக்தியமும் இருக்கும்.

4. தஃலதுனா, பக். 26

எனினும், அவர்கள் சத்தியத்தை மாத்திரமே தேடி எடுத்துக் கொள் வார்கள். தம்முடன் முரண்படுபவர்களுக்கு தமது கண்ணோக்கை மெதுவாகவும் மென்மையாகவும் எடுத்து விளக்கி, அதனை ஏற்கச் செய்ய அவர்கள் முயல்வார்கள். அது குறித்து அவர்கள் திருப்திய டைந்தால் மகிழ்ச்சி. இல்லையென்றாலும், மார்க்க அடிப்படையில் அவர்கள் சகோதரர்களே. அவர்களுக்கும் நமக்கும் நேர்வழியைத் தருமாறு அல்லாஹ்வைப் பிரார்த்திப்போம்? ⁽⁵⁾

மேலும் கூறுகிறார்: “மார்க்க விடயத்தில், கிளையம்சங்கள் குறித்து தம்முடன் முரண்படுவோருக்கு முன்னால் இஹ்வான்கள் பின்பற்றும் முறைவழி இதுவே.”

“இஹ்வான்கள் கருத்து வேறுபாட்டை அங்கீகரிக்கும் அதே வேளை, கருத்தில் வெறித்தனம் கொள்வதை வெறுக்கிறார்கள். சத்தியத்தைச் சென்றடையவே அவர்கள் முயல்கிறார்கள். அன்பு, மென்மை முதலிய வழிகளைப் பின்பற்றி மக்களையும் அதன்பால் தூண்டுகிறார்கள்.” ⁽⁶⁾

“இந்நாட்டில் காணப்படுகின்ற மார்க்க, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் ரீதியான அனைத்துப் பிரசாரங்கள் தொடர்பாகவும் எமது நிலைப்பாடு ஒன்றுதான். அவற்றுக்கு நல்லது கிட்ட வேண்டும் என நாம் ஆசைப்படுகிறோம். அவை வெற்றியடைய வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கிறோம். இதுவே எமது தஃவாவின் இயல்பாகும். அதேவேளை பிறர் பற்றிய கவனிப்பு நம்மை நாம் கவனித்துப் பார்ப்பதை விட்டும் திசைதிருப்பி விடாதிருப்பதே நாம் பின்பற்றத் தகுந்த சிறந்த வழிமுறையாகும். நிச்சயமாக நமக்குப் போதிய தயாரிப்பு தேவைப்படுகிறது. நமது உம்மாவுக்கும் அதில் காலியாகக் கிடக்கும் களங்களுக்கும் படைவீரர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். அவை வேண்டி நிற்கும் ஜிஹாதுக்கு முன்னால் பிறரைத் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவும் அவர்கள் பற்றி ஆராயவும் நமக்கு நேரம் போதாது. ஒவ்வொருவரும் அவரவர் களங்களில் உழைத்துக்

5. தஃவதுளா, பக். 27

6. தஃவதுளா, பக். 27

கொண்டிருக்கட்டும். அல்லாஹ் நன்மை புரிவோருடன் இருக்கிறான். நமக்கும் நமது சமூகத்துக்கும் இடையில் சத்தியத்தைக் கொண்டு அவன் தீர்ப்பு வழங்கட்டும். ¹⁷)

தொடர்ந்து கூறுகிறார்: “ஏதாவதோர் அமைப்பு உங்களைப் பற்றிப் பேசுவதாகக் கேள்விப்படுவீர்கள். அப்பேச்சு நல்லதாக அமைந்திருக்குமானால் அதற்காக அவர்களுக்கு மனதுக்குள் நன்றி கூறிக் கொள்ளுங்கள். அதேவேளை உங்கள் யதார்த்தத்தை விட்டு அது உங்களைத் திசைதிருப்பி விடக்கூடாது. அந்தப் பேச்சு வேறு வகையில் அமைந்திருக்குமாயின், அதற்காக நியாயம் காண முயலுங்கள். காலம் உண்மைகளை வெளிக் கொண்டு வரும்வரை காத்திருங்கள். அவ்வாறன்றி, பாவத்துக்குப் பகரமாக அதுபோன்ற மற்றொரு பாவத்தைப் புரியாதீர்கள். அதற்குப் பதிலடி கொடுக்கும் முனைப்பு நீங்கள் எடுத்துக் கொண்ட பணியில் வினைமையுடன் உழைப்பதை விட்டு உங்கள் கவனத்தைத் திருப்பிவிட வேண்டாம்... ¹⁸)

இஸ்லாத்துக்கு உதவவும், சமூகத்தைச் சீர்திருத்தவுமாக உழைக்கின்ற இத்தகைய அமைப்புகள் பல்வேறு சக்திகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் காணப்பட வேண்டும் என விரும்பும் இமாம் பன்னா, அவற்றுக்கு வெற்றி கிட்ட வேண்டும் என்றும் ஆசைப்படுகிறார். மட்டுமன்றி, அவை தமக்கிடையில் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பையும் ஒருங்கிணைப்பையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் எனவும் அழைப்பு விடுக்கிறார்: “இவ்வமைப்புகள் - வெவ்வேறு துறைகளில் கவனம் செலுத்திய போதிலும் - இஸ்லாத்துக்கு உதவும் வகையிலேயே செயல்படுகின்றன என இஹ்வானுல் முஸ்லிமீன்கள் கருதுகின்றனர். அவை வெற்றியடைய வேண்டும் எனவும் விரும்புகின்றனர். இவ்வமைப்புகளை நோக்கி நெருங்குதல்,

7. முதக்கிருதுல் தஃவா, பக். 261 (அல்-இஹ்வானுல் முஸ்லிமீன்கள் சஞ்சிகையின் ஐந்தாம் ஆண்டு நிறைவில் இமாம் பன்னாவால் எழுதப்பட்ட கட்டுரை)

8. முதக்கிராதுல் தஃவா, பக். 264 (அல்-இஹ்வானுல் முஸ்லிமீன்கள் சஞ்சிகையின் ஐந்தாம் ஆண்டு நிறைவில் இமாம் பன்னாவால் எழுதப்பட்ட கட்டுரை)

பொதுச் சிந்தனையின் மீது அவற்றை ஒன்றுதிரட்டி ஒருமுகப் படுத்துதல் முதலிய பணிகளையும் தமது முறைவழியில் ஒரு பகுதியாக ஆக்கிக் கொள்ள அவர்கள் தவறவில்லை. ⁽⁹⁾

ஏனெனில், பொதுக் களத்தை தமக்கு மாத்திரம் உரியதாக தனியுரிமை கொண்டாடும் பண்பு இஹ்வான்களது முறைவழியில் கிடையாது. மாற்றமாக, பங்கேற்பு, ஒத்துழைப்பு, ஒதுக்காமை, பரஸ்பரம் மதித்தல் என்பவற்றின் மீதே தமது முறைவழி கட்டமைய வேண்டும் என்பதில் அவர்கள் அக்கறை கொண்டிருக்கின்றனர். எனினும் அவர்களது தோற்றம் முதல் பிறர் அவர்கள் குறித்து எவ்வளவு இறுகிய நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை வரலாற்று யதார்த்தம் தெளிவுபடுத்துகிறது. இஹ்வானிய அமைப்பை எதிர்த்தும் அதற்கு நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்தியும், அதன் தவறுகளைப் பூதாகரப் படுத்தியும், அது ஈட்டுகின்ற வெற்றிகள் குறித்து பொறாமைப்பட்டும் அவை செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றன.

ஐக்கியப்படுமாறும், பிரிவினையை விட்டொதுக்குமாறும் இமாம் பன்னா பின்வருமாறு அழைப்பு விடுக்கிறார்:

“இஹ்வான்களது தஃவா மாசு மறுவற்ற தூய்மையான தஃவா, எந்த நிறக்கலப்புமற்ற வெண்மையான தஃவா. சக்தியம் எங்கிருந்தாலும் அங்கு அதுவும் இருக்கும். ஒற்றுமையை அது விரும்புகிறது. தனித்துச் செல்வதை வெறுக்கிறது. முஸ்லிம்கள் எதிர்கொண்ட பாரிய சோதனை, பிரிவினையும் பிளவுமாகும். அவர்களது வெற்றிக் கான அடிப்படை அன்பும் ஐக்கியமுமாகும்” ⁽¹⁰⁾

“அது குற்றமற்ற தூய தஃவா. தனிப்பட்ட ஆசைகளைக் கடந்து நிற்குமளவுக்கு அது தூய்மையானது. சடவாத நலன்களை அது வெறுக்கிறது. மனோ இச்சைகளையும் அற்ப நோக்கங்களையும் புறம் தள்ளுகிறது”. ⁽¹¹⁾

9. அல்-முஃதஹுல் ஹாயிஸ், பக். 145

10. முதக்கிராதுல், பக். 25

11. முதக்கிராதுல், பக். 13

ஆறாவது மாநாட்டுப் பத்திரத்தில் அவர் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“அனைத்து இஸ்லாமிய அமைப்புகள் தொடர்பான எமது நிலைப்பாடு (அவை வேறுபட்ட திசைவழிகளைக் கொண்டிருந்த போதிலும்) அன்பு, சகோதரத்துவம், ஒத்துழைப்பு, விசுவாசம் என்பவற்றின் அடியான நிலைப்பாடாகவே இருக்கிறது. அவற்றை நாம் நேசிக்கிறோம். அவற்றுக்கு உதவுகிறோம். பல்வேறு கண்ணோக்குகளுக்கிடையில் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்த முயல்கிறோம். வேறுபட்ட சிந்தனைகளுக்கிடையில் இணக்கம் காண விழைகிறோம். பரஸ்பர அன்பு, ஒத்துழைப்பு என்பவற்றின் நிழலில் கிட்டும் அந்த இணக்கத்தினால் சத்தியம் வெற்றி பெற வேண்டும். எத்தகைய ‘பிக்ஹூ’ ரீதியான நிலைப்பாடும், மத்ஹப் வேறுபாடும் நம்மையும் அவற்றையும் தூரமாக்கிவிடக் கூடாது. ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் மார்க்கம் இலகுவானது. யார் அந்த மார்க்கத்தைக் கடினமாக்க முயல்கிறாரோ அவரை அது மிகைத்துவிடும்.

இந்தப் பெயர்களும், பட்டங்களும், தோற்ற வேறுபாடுகளும், கருத்தியல் தடைகளும் நீங்கி, அவ்விடத்தில் செயல்பூர்வமான ஐக்கியம் இடம்பிடிக்கும் நாள் வந்தே தீரும் என நாம் நம்புகிறோம். முஹம்மதியப் படையின் அணிகளை ஒன்று திரளச் செய்யும் ஐக்கியமாக அது அமைந்திருக்கும். அப்போது எஞ்சப் போவது முஸ்லிம் சகோதரர்கள் மாத்திரமே. இறை மார்க்கத்துக்கு அவர்கள் உழைப்பார்கள். அல்லாஹ்வின் பாதையில் போராடவார்கள்.”⁽¹²⁾

“இஸ்லாமிய அமைப்புகள் அனைத்தும் ஒரே அணியாக ஐக்கியப்பட்டு நிற்கும் காலம் வெகு தூரத்திலில்லை என நான் நம்புகிறேன். காலம் நிச்சயமாக அதனை நிதர்சனப்படுத்தும் - இன்ஷா அல்லாஹ்.”⁽¹³⁾

12. அல்-முஃதமறுஸ் ஸாதிஸ், பக். 216

13. அல்-முஃதமறுஸ் ஹாயில், பக். 146

“காலம் அதன் பணியை ஆற்றவும், அதன் தீர்ப்பை வழங்கவும் விட்டு விடுவோம். உண்மைகளைத் துலக்குவதற்கும் வேறு பிரித்துக் காட்டுவதற்கும் அது மிகப் பொருத்தமான பொறுப்பாளனாகும்.”⁽¹⁴⁾

இதன் மூலமாக, இஸ்லாத்துக்காக உழைக்கின்ற அமைப்புகள் மற்றும் தனிநபர்களுடன் மட்டுமன்றி, தேச நலனுக்காக ஏதோ ஒரு வகையில் பாடுபடுகின்றவர்களுடன் கூட எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற முறைமையை இமாம் பன்னா வகுத்தளிக்கிறார். ஏனெனில், இவ்வமைப்புகள் ஜமாஆவுடன் சில கிளையம்சங்களில் முரண்பட்டாலும், ஷரீஆவின் அடிப்படைகளோடும் அதன் பிரதான கொள்கைகளோடும் முரண்படுவதில்லை. இந்த வகையில் பின்வரும் அம்சங்களை அவர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்:

1. அன்பு, சகோதரத்துவம், தஃவாவுக்கும் சமூகத்துக்கும் பயன் தரும் விடயங்களில் ஒத்துழைத்தல்.

2. பல்வேறு கண்ணோட்டங்களுக்கிடையில் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தவும் இணக்கம் காணவும் முயலுதல். அந்த இணக்கத்தின் மூலமாக அன்பு, பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு என்பவற்றின் நிழலில் சத்தியம் வெற்றி பெறல்.

3. மார்க்கத்தின் கிளையம்சங்களில் “பிக்ஹு ரீதியான அபிப் பிராயங்களோ மத்ஹப் ரீதியான கருத்து வேறுபாடுகளோ எம்மையும் அவர்களையும் தூரப்படுத்தாதிருத்தல்.

4. அவர்களுடனான கலந்துரையாடல்களின் போதும், அவர்களது கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கும் போதும் மென்மையான வழியில் சத்தியத்தைக் கண்டறிய முனைதல்.

5. தஃவா மற்றும் நற்பணித்துறையில் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படாத வகையிலும் மோதாத வகையிலும் அவற்றுக்கிடையில் ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துவதில் இஹ்வான்கள் கவனம் செலுத்துவர். உடன்பாடு எட்டப்

14. அல்-முஃதமறுஸ் ஹாயிஸ், பக். 148

படக்கூடிய இஸ்லாமிய விவகாரங்களில் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பையும் ஒருங்கிணைப்பையும் ஏற்படுத்துவதற்கும், முரண்பாடு தோன்றக்கூடிய கிளையம்சங்கள் மற்றும் இஜ்திஹாத் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களில் ஒருவருக்கொருவர் நியாயம் காண்பதற்குமான அடிப்படை வழியொன்றை இமாம் பன்னா ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்.

6. வெறுமனே ஒருங்கிணைத்தல் என்பதற்கப்பால், பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு, பரஸ்பரம் முழுமைப்படுத்தல், சக்திகளைப் பயன்படுத்தல் என்ற கட்டத்துக்கு இஹ்வான்கள் செல்கின்றனர். நல்லுறவு, புரிந்துணர்வு, அன்பின் அடியான தொடர்புகள் என்பவற்றினூடாகவே இது எட்டப்பட முடியும். சமூகத்தில் காணப்படும் அனைத்து நல்ல கூறுகளையும் இணங்கச் செய்து வழிகாட்டுவதனூடாகவும் இது எட்டப்பட முடியும். எனினும், இக்குழுமங்களோ தனிநபர்களோ ஷரீஆவின் எல்லைகளுக்குள் நின்று, தஃவாவுக்குத் தீங்கு தராத வகையில் இஸ்லாத்துக்காக உழைப்பது இங்கு முன்நிபந்தனையாக அமைகிறது. ஏனெனில், கோளாறு காணப்படும் நிலையில் இத்தகைய தரப்புகளோடு தொடர்பு வைத்திருப்பதானது சமூகத்தில் குழப்ப நிலையொன்றைத் தோற்றுவிப்பதோடு, எதிரிகள் தஃவாவை விகாரப்படுத்திக் காட்டுவதற்கும் வழியமைத்து விடும். எனவே, இத்தகையோருடனான தமது தொடர்பு அவர்களை நேர்வழிக்குக் கொண்டுவரும் நோக்கிலான உபதேசம், வழிகாட்டல் என்பவற்றின் அடிப்படையிலேயே அமைந்திருக்க வேண்டும்.

7. பிரபல்யம், புகழ் என்பவற்றுக்குப் பின்னால் அலைகின்ற சில மனிதர்கள் குறித்து ஜமாஆ மிகுந்த எச்சரிக்கையோடும் அறிவார்ந்த முறையிலும் நடந்து கொள்ளும். ஏனெனில், இத்தகையோர் தம்மைச் சூழ ஆதரவாளர்களைத் திரட்டிக் கொண்டு பிறரை ஜெயிக்கவும், தமது நோக்கங்களையும் ஆசைகளையும் சாதித்துக் கொள்ளவும் முயல்வார்கள். இத்தகைய போலிகளைத் தோலுரித்துக் காட்டும் பொறுப்பை காலம், நிகழ்வுகள், நிலைப்பாடுகள் என்பவற்றுக்கே ஜமாஆ விட்டுவிடும். இவ்வகை மனிதர்கள் சிறிது காலம் பிரகாசமாக எரிந்துவிட்டு பின்னர் ஒரேயடியாக அணைந்து விடுவார்கள்.

8. இம்முறை வழியும் பாதையும் சரியானது என அனைவருக்கும் தெளிவாகும் நாள் வரும்வரை ஜமாஆ காலத்துக்கும் நிகழ்வுகளுக்கும் தன்னை ஒப்படைத்துவிட்டு பொறுமையோடு காத்திருக்கும்.

உருவ வேறுபாடுகளும் கோட்பாட்டுத் திரைகளும் மறைந்து, “அல்-இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்” (முஸ்லிம் சகோதரர்கள்) என்ற கொடியின் கீழ் செயல்பூர்வமான ஐக்கியமொன்று உருவாகும் நாள் நிச்சயம் தோன்றும்.

9. அதேவேளை, இத்தகைய சில குழுமங்களைப் பயன்படுத்தி, இஸ்லாத்துக்காக உழைக்கின்ற இயக்கங்களைத் தாக்குவதற்கு எதிரிகள் மேற்கொள்ளும் முனைவுகளையும் ஜமாஆ முழுமையாக அறிந்து வைத்திருக்கிறது.

இவ்வாறு பிற அமைப்புகளுடன் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பையும் ஒருங்கிணைப்பையும் பேணும் அதேநேரம், தஃவாவின் முறைவழி தனித்துவமானது என்ற தெளிவும், அது முழுமையான சுதந்திரம் கொண்டது என்ற தெளிவும் காணப்படுவது அவசியமாகும்.

இமாம் பன்னா கூறுகின்றார்: “இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் தமது தஃவாவில் திடமான பற்றுக் கொண்டவர்கள் என்ற உண்மை தெளிவாகப் புரியப்பட வேண்டும். தமது தஃவா அல்லாத வேறெந்த தஃவாவுக்காகவும் தமது முறைவழியல்லாத வேறெந்த முறைவழிக் காகவும் அவர்கள் உழைக்க மாட்டார்கள்.”

“...இஸ்லாமல்லாத வேறெந்த நிறத்திலும் அவர்கள் தோய மாட்டார்கள்.”

“ஒரு நாளாவது அல்குர்ஆனின் அழைப்புக்கும், இஸ்லாத்தின் போதனைகளுக்கும் மாற்றமாக நாம் செயற்பட்டு விடாமல் அல்லாஹ் பாதுகாப்பானாக.”⁽¹⁵⁾

“எனினும், உங்களது இப்பாதையில் மட்டுமே நன்மை உள்ளது என்பதையும், உங்கள் திட்டத்திலேயே நல்விளைவு கிட்டும்

15. அல்-முஃதறஸ் ஸாதிஸ், பக். 213

என்பதையும், உங்கள் செயற்பாடே சரியானது என்பதையும் கடந்த கால மற்றும் நிகழ்கால அனுபவங்கள் நிரூபித்துவிட்டன.”⁽¹⁶⁾

இவ்விடயத்தை மேலும் தெளிவுபடுத்தும் வகையில் அவர் இப்படிக் கூறுகின்றார்:

“செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு குழுவினர் உங்களுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள விரும்ப முடியும். அதில் அவர்கள் உண்மையாக நடந்து கொள்ளவும் முடியும். போலி விருப்பத்தை வெளிக்காட்டவும் முடியும். இவ்விடயத்தில் உங்களுக்கு நான் மிகத்தெளிவாக ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்: உங்களது இந்த தஃவா, மனித இனம் கண்ட மிக உயர்ந்த தஃவா. நீங்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது வாரிசுகள். அன்னாரது இரட்சகனின் குர்ஆனுக்கு முன்னால் அன்னார் விட்டுச் சென்ற பிரதிநிதிகள். அதன் ஷரீஆவைப் பேணிக் காக்கும் நம்பிக்கையாளர்கள். மனோ இச்சைகளும் ஐயவாதங்களும் இஸ்லாத்தின் மீது தமது கைவரிசையைக் காட்டிய வேளையில்... பொறுப்பின் கனதியைச் சுமக்க முடியாமல் பஜங்கள் பலவீனப்பட்டிருந்த நேரத்தில்... இஸ்லாத்தை உயிர்ப்பிக்க அனைத்தையும் தத்தம் செய்த கூட்டத்தினர் நீங்கள்.

இத்தகைய நிலையிலுள்ள உங்களது தஃவா மக்கள் தேடி வர வேண்டிய தகைமை கொண்டதே தவிர, அதுவாக எவரையும் தேடிப் போக வேண்டியதில்லை. பிறர் தயவை அது வேண்டி நிற்கவும் தேவை யில்லை. அனைத்து நலன்களையும் ஒன்று திரட்டி வைத்திருக்கும் தஃவா இது. ஆனால், பிற பிரசாரங்களோ ஏதோ வொரு வகையில் குறைபாடுடையவை. எனவே, நீங்கள் உங்கள் பணியைத் தொடருங்கள். உங்களது முறைவழியை வைத்து எவருடனும் பேரம் பேசாதீர்கள். மக்களுக்கு அதனை கண்ணிய மாகவும் பலமாகவும் முன்வையுங்கள்.

இந்த அடிப்படையில் எவர் உங்களை நோக்கிக் கரம் நீட்டுகிறாரோ அவரை அதிகாலையின் தெளிவோடும் பகலின் பிரகாசத்தோடும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அந்நிலையில், உங்களோடு

16. அல்-முஃதமறுஸ் ஹாயில், பக். 127

உழைக்கின்ற... உங்களைப் போன்று விசுவாசிக்கின்ற... உங்களது போதனைகளை (தஆலிம்) செயற்படுத்துகின்ற சகோதரராக அவர் இருப்பார். எவர் இதனை மறுக்கிறாரோ அப்போது அல்லாஹ் தான் விரும்புகின்ற வேறொரு கூட்டத்தைக் கொண்டு வருவான். அவர்களும் அதனை விரும்புவார்கள்.

சகோதரர்களே! அவசரப்படாதீர்கள். உங்களுக்கு முன்னால் இன்னும் நிறைய நேரம் இருக்கிறது. நீங்கள் தேடிச் செல்பவர்களாக அன்றி, பிறர் உங்களைத் தேடிவரும் நிலை தோன்றும். ஏனெனில், கண்ணியம் முழுவதும் அல்லாஹ்வுக்குரியதாகும். இன்னும் சிறிது காலத்தில் அதனை நீங்கள் நிச்சயம் அறிந்து கொள்வீர்கள். இந்தவகையில், பிற அமைப்புகள் தொடர்பான நமது நிலைப்பாடு - எனது அப்பிராயத்தில் - இவ்வாறுதான் அமைய வேண்டும். அவற்றுக்கு நல்லதை நாடுவோம். அவற்றின் தவறுகளுக்கு நியாயம் காண்போம். அவற்றைத் தேடிச் செல்லாமலும் அவற்றின் எதிர்ப்புக்குப் பதிலடி கொடுக்காமலும் இருப்போம். உங்களுக்கு ஸலாம் சொன்னவரை நோக்கி, 'நீர் முஃமினல்ல' என்று கூறாதீர்கள். (17)

இந்த வகையிலான அமைப்புகளும் தனிநபர்களும் நம்முடனான உரையாடலில் எல்லை மீறுவார்களானால், அவர்களை அழைத்துப் பார்ப்போம். தர்க்கமற்ற உரையாடலை அவர்களோடு மேற்கொள்வோம். அவர்களது இதய சுத்தியில் குற்றம் காணவோ, அவர்களது எதிர்ப்புக்குப் பதிலடி கொடுக்கவோ முயல மாட்டோம். தமது தஃவாவின் முறைவழியை விட்டுவிடாமல், நமக்காகவும் அவர்களுக்காகவும் அல்லாஹ்வைப் பிரார்த்திப்போம்.

நன்மைக்காகவும் நன்மையை நோக்கியும் உழைக்கின்ற செயற்பாட்டாளர்கள் வெற்றியடைவது எமக்கு மகிழ்ச்சியையே தரும். ஆக்கப் பணியை அழிவோடு கலக்க இஹ்வான்கள் விரும்புவதில்லை. ஜிஹாத் களத்தில் அனைவருக்கும் தாராளமாக இடமிருக்கிறது" (18)

17. முதக்கிருதுல் தஃவா, பக். 263

18. அல்-முஃதாஹுல் ஹாமிஸ், பக். 149

2. ஷரீஆவின் அடிப்படைகளுக்கு முரணான முறைவழி கொண்ட அமைப்புகள்:

ஷரீஆவின் அடிப்படைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட முறைவழியைக் கொண்ட அமைப்புகளைப் பொறுத்தவரை, அவற்றுடன் நாம் மேற்குறித்த மாதிரியிலான ஒத்துழைப்பைப் பகிர்ந்து கொள்ள மாட்டோம். இவ்வமைப்புகள் இஸ்லாமிய சுலோகங்களை உயர்த்திப் பிடித்தாலும், அவற்றின் சிந்தனையிலும் அகீதாவிலும் பிறழ்வு காணப்பட முடியும். அல்லது அவை பின்பற்றும் வழிமுறைகள் மற்றும் சாதனங்களில் பிறழ்வு காணப்பட முடியும். மக்களுக்கு காஃபிர் பட்டம் வழங்குதல், அநியாயமாக உயிர்களுக்குச் சேதம் விளைவித்தல், வன்முறையை நாடுதல் என்பவற்றை இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிட முடியும். எனவே, இத்தகைய அமைப்புகளை விட்டு தஃவா ரீதியாக நாம் தெளிவாக விலகி நிற்போம். அதேவேளை, அவற்றைச் சரியான வழிக்குக் கொண்டு வரும் நோக்கோடு உபதேசங்களையும் வழிகாட்டல்களையும் வழங்கிக் கொண்டிருப்போம்.

சிந்தனையை சிந்தனையாலும் தஃவாவை தஃவாவாலுமே நாம் எதிர்கொள்வோம். அவசரப்பட்டு அவர்களுக்கு 'காபிர்' பட்டம் கொடுக்க மாட்டோம். அவர்களை வேரோடு அழிக்க வேண்டும் என்ற கூறவும் மாட்டோம். அவர்களது விடயத்தில் எந்த அநியாயக் காரணுக்கும் உதவ மாட்டோம். ஏனெனில், இவற்றில் எதுவுமே தஃவாவின் வழியன்று. இது விடயத்தில் ஷரீஆவின் கட்டளைகளை மட்டுமே நாம் பின்பற்றுவோம். நிச்சயமாக நாம் 'தாஈ'க்களே அன்றி 'காழீ'க்களல்ல.

இவ்வகையான அமைப்புகளுடனான அணுகுமுறையில், வெறும் யூதத்தின் அடிப்படையில் மனிதர்கள் மீது குற்றம் சுமத்த மாட்டோம். எம்முடன் முரண்படுபவர்கள் அல்லது எம்மைத் தாக்குபவர்கள் அனைவருக்கும் எதிரிகள் என்றோ, சதியாளர்கள் என்றோ பட்டம் சூட்ட மாட்டோம். மக்களை அவர்களது வெளிப்படை யான சொற்களையும் செயல்களையும் வைத்தே அளவிடுவோம். அதில் ஷரீஆவின் அளவுகோலும் நியமங்களுமே நமக்கு அடிப்படை

யாகும். நெறிபிறழ்ந்த கொள்கைகளையும் சிந்தனை களையும் வினைமையுடன் எதிர்கொள்வோம். அதன்போது எதிராளிகள் கீழ்த்தரமான எல்லைக்கு இறங்கினாலும் நாம் இறங்க மாட்டோம். தனிமனிதர்கள் குறித்த விமர்சனங்களையும் தீர்ப்புகளையும் தவிர்ந்துக் கொள்வோம்.

இதற்கு, ஜமாஆவுக்கு 'இல்முர் ரிஜால்' (மனிதர்களைத் தராதரப் படுத்தல் தொடர்பான அறிவு) தேவை. எதிர்ச் சிந்தனைகள் மற்றும் திட்டங்கள் குறித்த ஆழ்ந்த புரிதலும், அவற்றை எதிர்கொள்ளும் விதம் பற்றிய அறிவும் தேவை.

இஸ்லாமிய தஃவாவை எதிர்த்தல், அதன் பிம்பத்தை விகாரப் படுத்தல், உம்மாவைப் பலவீனப்படுத்தக்கூடிய தொற்றுநோய் போன்ற சிந்தனைகளைத் தத்தெடுத்தல்... முதலிய காரியங்களில் ஈடுபடுபவர்களாக அவர்கள் இருந்தால், அவர்கள் நமது எதிரிகளே. அத்தகைய பிரசாரங்களை நாம் சிந்தனைகளால் எதிர்கொள்வோம். பொதுமக்கள் அவற்றினால் ஏமாந்து விடாதிருக்க அறிவூட்டல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வோம்.

இமாம் பன்னா கூறுகின்றார்:

“சகோதரர்களே! முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியில் காணப்படுகின்ற நாஸ்திகர்களே உங்களது முன்னணி எதிரிகள் என்பதை எப்போதும் நினைவில் வைத்திருங்கள். இன்று பல இஸ்லாமிய நாடுகளில் நடந்து கொண்டிருக்கும் பிரச்சினை களுக்கான பொறுப்பின் பெரும் பங்கு அவர்களையே சாரும்.”

“அவர்களது தொற்று நோய்ச் சிந்தனைகள் நமக்கு மத்தியில் பரவாமல் தடுப்பது நமது கடமை. போலிக் கோட்பாடுகளாலும் மயக்கும் வார்த்தைகளாலும் நமது நாடி நரம்புகளில் போதையேற்ற முயல்பவர்கள் குறித்தும், நமது எதிரிகள் குறித்தும் நல்லெண்ணம் கொள்ள விழைபவர்களை நாம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்.”⁽¹⁹⁾

19. வாஜிபுல் ஆவமில் இஸ்லாமி அமாம் மா நல்ல பிளி

3. அநியாயமான குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தி தஃவாவுக்குத் தீங்கிழைப்பவர்கள்:

இவர்களுக்கு நாம் கூறுவது இதுதான்: “மனிதர்களே! அல்லாஹ் வுக்கு அஞ்சிக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்குத் தெரியாததைப் பற்றிப் பேசாதீர்கள்.”⁽²⁰⁾

தேவையேற்படி, தர்க்கமோ சச்சரவோ இன்றி உண்மையை விளக்குவோம்... அதுவன்றி, அவர்களைத் தாக்கிப் பேசுவோ, அவர்கள் பற்றித் துருவி ஆராய்வோ முயல மாட்டோம்: “அவர்களை நாம் தாக்கக் கூடாது. ஏனெனில், எதிர்ப்பின் போது செலவிட நமக்குச் சக்தி தேவை...”⁽²¹⁾

அவர்களுடன் மோதி முயற்சி வீணடிக்கப்படுவதை “எதிர்மறையான போராட்டம்” என இமாம் பன்னா குறிப்பிடுகிறார்.

இதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு நாம் தஃவாவை முன்வைப்போம். சிலவேளை அவர்கள் அதனை ஏற்று சீரிய இஸ்லாமிய முறைவழிக்குத் திரும்பிவிட முடியும்.

முரண்பாடு எவ்வளவு தூரத்தை எட்டியிருந்தாலும் அமைப்பு களையோ தனிநபர்களையோ தனிப்பட்ட முறையில் சாடுவதை இஹ்வான்கள் மிகத் தெளிவாக விலக்கிக் கொள்கின்றனர். ஏனெனில், அத்தகைய அணுகுமுறை எமது முறைவழியைச் சேர்ந்ததுமன்று. தஃவாவின் உயர்வுக்கும் ஒழுக்கங்களுக்கும் ஏற்புடையதுமன்று.

- சீர்திருத்தத்தை நோக்கிய எந்த அழைப்புக்கும் ஜமாஅதுல் இஹ்வான் ஆதரவளிக்கும்:

இஹ்வானிய அமைப்பு எத்தகைய பகுதியளவிலான சீர்திருத்தத்தையும் - அது முழுமையற்றது என்ற வாதத்தை முன்வைத்து - நிராகரிக்கவோ எதிர்க்கவோ மாட்டாது. அச்சீர்திருத்தம் வேறு

20. அல்-முஃதமஜஸ் ஸாதிஸ், பக். 216

21. அல்-முஃதமஜஸ் ஸாதிஸ், பக். 215

மனிதர்களால், இஹ்வானிய முறைவழிக்கு மாற்றமான முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் சரி. இத்தகைய சீர்திருத்த முனைவுகளை மறுசீரமைப்புத்துறையில் எடுத்து வைக்கப்படும் சாதகமான எட்டாகவே அது கருதுகிறது. ஏனெனில், இத்துறை அனைத்து வகையான உழைப்புகளுக்கும் இடமளிக்கக்கூடிய பரந்தொரு துறையாகும். ஜமாஆ இவ்வழைப்புகள் அனைத்துக்கும் ஆதர வளிப்பதோடு, சிலபோது நேரடி உதவிகளையும் வழங்கும். சூழ்நிலைகள் பொருத்தமாக அமையும் பட்சத்தில், பிறருடன் ஒத்துழைத்து உதவி புரிவதற்கான நியமங்களைப் பேணி ஒருங் கிணைப்பு நடவடிக்கைகளையும் அது மேற்கொள்ளும். எனினும், இவை எதுவும் முழுமையான சீர்திருத்தத்தை நோக்கிய அதன் உழைப்பிலும் தயாரிப்பிலும் எந்தத் தடையையும் ஏற்படுத்தப் போவதில்லை.

இஹ்வான்கள், தமது அங்கத்தவர்களை முழுமையாகப் பயிற்று வித்துத் தயார்படுத்துகின்ற பணியைக் காரணமாக வைத்து, முஸ்லிம் உம்மாவுக்கு ஏற்படும் கஷ்டமான சூழ்நிலைகளையும் நிகழ்வு களையும் வெறுமனே பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். மாற்றமாக, உம்மாவின் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதும், உதவி வழங்குவதும், தீர்வுக்கான வழிவகைகளை முன்வைப்பதும், சீர்திருத்த முன்மொழி வுகளை வழங்குவதும் அவர்களது முறைவழியின்... இயக்கத்தின்... தர்பியாவின் அடிப்படையான பகுதிகளிலொன்றாக உள்ளது. இமாம் பன்னா முன்வைத்த இம்முறைவழியை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அல்-முர்ஷிதுல் ஆம் உஸ்தாத் முஸ்தபா மஷஹூர் அவர்களது பின்வரும் வார்த்தைகள் அமைந்துள்ளன.

“நிச்சயமாக இஸ்லாமிய உம்மா பாரியதோர் உம்மா. எழுச்சிக் கும் தலைமை தாங்குவதற்குமான அடிப்படைகளை அது தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது. சக்திகள், மனித மற்றும் புவியியல் வளங்கள், செல்வ மூலங்கள் முதலிய அனைத்தும் அதனிடம் காணப்படுகின்றன. அது கொண்டிருக்கின்ற நாகரிக முதுசம் மற்றும் சாஸ்வதத் தூது என்பவற்றின் பால் உலகம் முன்னெப்போதை விடவும் அதிகத் தேவை கொண்டதாய் இன்று உள்ளது.

இந்த அனைத்தும் சேர்த்து நமது தீர்மானத்தை நாமே எடுக்கு மாறு கட்டாயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனைச் சாத்தியப் படுத்துவதற்கு இரண்டு வழிகள் நமக்கு அவசியப்படுகின்றன:

ஒன்று: பலவீனம், இழிவு என்பவற்றுக்கான பின்வரும் காரணிகளை இல்லாதொழித்தல் :

1. நம்மில் சிலர், மற்றும் சிலரிடமிருந்து தற்காத்துக் கொள்வதற்கு எதிரிகளின் உதவியை நாடிச் செல்லுமளவுக்கு முரண்பாட்டி லும் பரஸ்பரக் கழுத்தறுப்பிலும் இறங்குதல்.
2. அனைத்து இஸ்லாமிய நாடுகளிலும் காணப்படுகின்ற சர்வாதிகார ஆட்சிமுறை. இது சமூகங்களுக்கும் அரசுகளுக்கும் இடையில பகைமையை விதைப்பதோடு, எதிர்மறை நிலைப்பாட்டுக் கும் எதையும் அலட்டிக் கொள்ளாத இயல்புக்கும் மக்களைத் தள்ளிவிடுகிறது.
3. குடிமக்களை பரஸ்பரப் பகைமை கொண்ட வர்க்கங்களாகக் க்ஷேபேட்டு, அவற்றுக்கிடையில் வெறுப்பையும் காழ்ப்புணர்வையும் ஏற்படுத்துகின்ற சமுதாய அநீதி.
4. பணம், பண்பாடு, ஊடகம் முதலிய துறைகளில் காணப்படும் ஊழலும் சீர்கேடும். இது பல நாடுகளில் புரையோடிப் போயுள்ளதுடன், அவற்றின் வளர்ச்சியையும் பின்தள்ளிவருகிறது. எதிரிகளில் தங்கி நிற்கவும், அவர்களிடம் உதவி கோரி நிற்கவும் அவற்றை ஆளாக்கி விடுகிறது.
5. கல்வி மற்றும் அறிவியல் தொழிநுட்ப ஆய்வுத் துறைகளிலான பின்னடைவு. இது இஸ்லாமிய உலகம் பிற சமூகங்கள் மீது தங்கி நிற்கும் நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.
6. தூதை மறந்திருத்தல், உலக மோகம், இச்சைகளில் ஆழ்ந்து செல்லல், நுகர்வு முறைகளில் மேற்கைப் பின்பற்றிச் செல்லல்.

இரண்டு: பலத்துக்கான வழிவகைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளல்.

1. ஈமானியப் பயிற்சி மூலமாகக் கிடைக்கும் மானசீகப் பலம். இது அல்லாஹ்வின் பாதையில் அனைத்தையும் தியாகம் செய்யவும், உலக வாழ்வை விட மறுமையை மேலாகக் கருதவும், இறை பாதையில் ஷஹீதாக மரணிக்க ஆசைப்படவும் முஃமினைத் தூண்டுகிறது.
2. முஸ்லிம் தனிமனித உருவாக்கத்துக்கு அடுத்ததாக, உண்மையான முஸ்லிம் சமூகத்தை நிலைநிறுத்தும் நோக்குடன் முஸ்லிம் குடும்பங்களை உருவாக்குதல். அந்த சமூகம் இஸ்லாமிய ஷரீஆவை நடைமுறைப்படுத்துவதனூடாக சத்தியத்தையும் நீதியையும் நிலை நாட்டுதல் என்ற நோக்கத்துக்காகவே வாழும். இஸ்லாமிய தஃவாவை உலகம் முழுவதும் பரப்பதல் என்ற தூதையே அது சுமந்திருக்கும்.
3. சுதந்திரங்களைத் தடையின்றி வழங்குதல், உரிமைகளை மதித்தல், மக்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றல், தீர்மானங்களின்போது வெளிப்படைத் தன்மையைப் பேணல்... என்பவற்றினூடாக அரசாங்கங்களுக்கும் பிரஜைகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பை இயல்பு நிலைக்குக் கொண்டுவரல்.
4. அரசாங்கங்களுக்கு மத்தியிலும், இஸ்லாமிய சமூகங்களுக்கு மத்தியிலும் தொடர்புகளை ஒழுங்கமைப்பதோடு, அரசியல், பொருளாதாரம், அறிவியல் இராணுவம், ஊடகம் முதலிய அனைத்துத் துறைகளிலும் ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்துதல். ஒரு வகையான ஐக்கியத்தை நிலைநிறுத்துவதற்குரிய முன்னாயத்த நடவடிக்கையாக இது அமைந்திருக்கும்.
5. சுய விருத்தி, சுய தேவைப் பூர்த்தி என்பவற்றுக்கான முறை வழியை இஸ்லாமிய உலகத்தினுள் ஏற்படுத்துதல். உதவிகளையும் கடன்களையும் வேண்டி நிற்கும் நிலையிலன்றி, சமத்துவ அடிப்படையில் பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்கும் அடிப்படையில் வெளி உலகுடனான தொடர்புகளைப் பேணல்.

6. தற்பாதுகாப்பு நோக்குடன் ஆயுத உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்தல். பாரிய அழிவாயுதங்களும் இதில் அடங்கும். ஏனெனில், இப்போது நாம் ஒரு காட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். பலப்பிரயோகம் அதில் எல்லை மீறிக் காணப்படுகிறது. பலஸ்தீனர், சிரியர், லெபனானியர் முதலியோர் மீது யூத-ஸியோனிஸம் கட்டவிழ்த்திருக்கும் அத்துமீறலுக்கும், அரசிகள் மீது அது விடுக்கும் அச்சுறுத்தலுக்கும் மூல காரணம், பாரிய பல அழிவாயுதங்களை அது கொண்டிருப்பதும் அரசிகளிடம் அத்தகைய ஆயுதங்கள் இல்லாதிருப்பதுமே. ஓர் அரசு நாடோ அல்லது பல நாடுகளோ அவ்வாயுதங்களை வைத்திருக்குமாயின் எதிரியின் நடத்தையும் தொனியும் மாறியிருக்கும். உரிமைகளை மீட்டெடுப்பதும் சாத்தியமாகியிருக்கும்.”⁽²²⁾

உம்மாவின் நிலை குறித்து இஹ்வான்கள் கொண்டிருக்கும் சீர்திருத்த நோக்கானது, மனிதன் கட்டியெழுப்பப்படுவதன் முக்கியத்துவம் குறித்தும், அரசியல் மற்றும் பொருளாதார சுதந்திரம் தாராளமாக அவனுக்குக் கிடைக்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவம் குறித்தும் வலியுறுத்துகிறது. ஏனெனில், அப்போதுதான் பாதுகாப்பும் அமைதியும் அவனுக்குச் சாத்தியமாகும். “மனிதன்தான் இப்பிரபஞ்சனத்தின் அச்சாணி என நாம் நம்புகிறோம். அனைத்து வகையான அபிவிருத்தியையும் முன்னேற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் நிகழ்த்துகின்ற கருவியும் அவனே. அந்தவகையில் மனிதனது மானிடப் பண்பை உயர்த்தக்கூடிய பிற சிருஷ்டிகளிலிருந்து அவனை வேறுபடுத்தும் பண்புகளை உயர்த்தக்கூடிய அனைத்து அம்சங்களும் தாய்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஈமானும் அதன் அடிப்படைகளும், பண்பாடும் அதன் விழுமியங்களுமே மனிதன் பெற்றிருக்க வேண்டிய அதியுயர் பண்புகளாக இருக்கும்போது, சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்த விரும்பும் எவரும் அந்த மனிதனது

22. நிலாவதுல் இஹ்வான், இதழ் 228, முஹர்ரம் 1422 - 20 ஏப்ரல் 2001, 'அல்-ஹக் கு லாபுத்த அன் தஹ்மிலஹுல் ருவ்வா' -கட்டுரை, அல்-முர்ஷிதில் ஆம் உஸ். முஸ்தபா மஷ்ஹூர்

பிரதான ஆளுமைக் கூறைத் தூய்மைப்படுத்த உழைப்பது தவிர்க்க முடியாததாகும். அந்தவகையில். ஈமான், நேர்வழி, நற்பண்பு என்பவற்றின் அடிப்படையில் அந்த ஆளுமை மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட வேண்டும். இல்லையேல், சீர்திருத்தப் பணியானது தண்ணீரில் உழவுவதாகவும், காற்றில் கட்டடம் எழுப்புவதாகவே அமையும்.”⁽²³⁾

ஐமாய் பிற சக்திகளோடும் நிகழ்வுகளோடும் உறவாடும்போது தனது கட்டமைப்பின் நிலைபேற்றையும் உறுதியையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் அக்கறையோடுதான் செயல்படும். எனவே, வேறெந்தக் கட்டமைப்பிலும் கரைந்து போவதை அது ஏற்காது. தனது வரையறுக்கப்பட்ட பரிபூரணமான நோக்கங்கள் தவிர்ந்த வேறெதற்காகவும் அது உழைக்காது. தான் உயர்த்திப் பிரகடனப்படுத்திய தஃவா என்ற கொடி தவிர்ந்த வேறெந்தக் கொடியின் கீழும் அது அணி திரளாது. எந்தவொரு சக்திக்கும் ஏறு வாகனமாக அது பயன்படாது. மனோ இச்சைகளால் தாக்கமடையவும் மாட்டாது.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்: “இஹ்வானுல் முஸ்லிமீன்கள் தமது தஃவாவை இறுகப் பற்றிப் பிடித்திருப்பவர்கள் என்பது தெளிவாக இருக்க வேண்டும். தமது தஃவா அல்லாத வேறெந்த தஃவா வுக்காகவும் அவர்கள் உழைக்க மாட்டார்கள். தமது முறைவழி யல்லாத வேறெந்த முறைவழிக்குக்காகவும் அவர்கள் பாடுபட மாட்டார்கள். இஸ்லாம் அல்லாத வேறெந்த நிறக் கலவையிலும் அவர்கள் தோய்ந்தெழ மாட்டார்கள்... அல்குர்ஆனின் அழைப்புக்கும், இஸ்லாத்தின் போதனைகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒன்றுக்காக ஒரு நாளேனும் நாம் செயற்பட்டு விடாமல் அல்லாஹ் பாதுகாப்பானாக.”⁽²⁴⁾

23. மின் முபாதறதில் இஹ்வான் லில் இஸ்லாஹ்

24. அல்-முஃதமூஸ் ஸாதில், பக். 213

• அரசியல் யதார்த்தத்தை ஜமாஆ நன்கு வாசிப்புச் செய்கிறது:

இஹ்வானிய இயக்கம் தூர நோக்கு, வெளிக்கவர்ச்சிகளால் ஏமாறாமையே, போலிக் கோஷங்களுக்குள் சிக்கிக் கொள்ளாமையே, வெற்றியளிக்காத திட்டங்களில் ஈடுபட்டு கவனத்தைச் சிதறடிக்காமையே முதலிய பண்புகளைக் கொண்டது. அதன் வரலாற்று யதார்த்தமும் நிகழ்வுகள் தொடர்பான அதன் நிலைப்பாடுகளும் இந்த உண்மையை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பல்வேறு சக்திகளது அளவுகோல்கள், அவற்றின் நோக்கங்கள், அவை நிகழ்த்தும் விளையாட்டுக்கான அடிப்படைகள் மற்றும் பரிமாணங்கள், உள்நாட்டிலும் சர்வதேச ரீதியாகவும் அது கொண்டிருக்கின்ற - வெளிப்படையான அல்லது மறைமுகமான - தொடர்புகள்... முதலிய அனைத்தையும் அது ஆழமாகப் புரிந்து வைத்திருக்கிறது.

நிறைவேற்றுப் பணிகளில் பங்கு கொள்ளும் அதிகாரத்தை நமக்கு வழங்கும் உரிமை யாருக்குள்ளது என நாம் நன்கறிவோம். அவ்வாறு பங்கு கொள்ளாமல் நம்மைத் தடுக்கும் அதிகாரமும் சமூகத்துக்கே உள்ளது. எனவே, சூழ்நிலைகளின் மெளனம் எம்மை ஏமாற்றி விடப் போவதில்லை. அவற்றில் ஏற்படும் திடீர் மாற்றங்கள் எம்மை அதிர்ச்சியடையச் செய்யவும் மாட்டாது. இப்பயன் பெறலும் பங்களிப்பும் நமது விருப்பப்படி இடம்பெற்றாலே தவிர நமக்கு அது சாதகமான கட்டமாக அமையப் போவதில்லை. ஜமாஆவின் அனைத்து அங்கத்தவர்களும் பங்கேற்கக் கூடிய உரிய இலக்குகளைச் சாத்தியப்படுத்தக்கூடிய... நமது முழுமையான செயல் தொகுப்பின் ஒரு பாகமாக அது அமையும்போதுதான் நமக்குச் சாதகமான விளைவொன்று அதனால் தோன்றும்.

நாம் காலத்தைச் சுருக்கிக் கொள்ள முடியும்... யதார்த்தத்தைக் கடந்து செல்ல முடியும்... பிறரது நோக்கங்களையும் திட்டங்களையும் அலட்டிக் கொள்ளத் தேவையில்லை... அவர்களது பிரகடனங்களை எந்தச் சான்றும் இல்லாமலே உண்மை என நம்ப முடியும்... எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்கள் ஜமாஆவை விட்டு நழுவிப் போய்க்

கொண்டிருக்கின்றன... என்றவாறான தவறான வாதங்களும் கற்பனைகளும் நமது திட்டத்தைச் செயலற்றதாக்குவதுடன் நேரத்தையும் விழுங்கி விடும். இங்கு அனைவரும் ஓர் உண்மையைப் புரிந்து கொள்வது அவசியமாகும். ஜமாஆவிடம் காணப்படுகின்ற சிந்தனா மற்றும் நிறுவன ரீதியான ஆற்றல்கள், அது பெற்றிருக்கின்ற குறிப்பிடத்தக்க அனுபவம், இத்துறையில் அக்கறை கொண்டோரது முயற்சிகளை ஒருங்கிணைத்து முழுமைப்படுத்துவதற்கான அதன் இயலுமை, ஒவ்வொரு கட்டமும் வேண்டி நிற்கும் அம்சங்கள் பற்றிய முழுமையான புரிதல்... முதலிய அனைத்தின் மூலமாகவும் நிகழ்வுகளோடு ஒன்றித்து இயங்கிச் செல்லவும் தனது மாறா அடிப்படைகளைப் பாதுகாத்துக் கொண்டே மாறிகளோடு இணங்கிச் செல்லவும் - அல்லாஹ்வின் அருளால் - அது சக்தி பெற்றிருக்கிறது. இதுவே அந்த உண்மை.

“[நபியே!] கூறுவீராக: இதுவே எனது பாதை. அல்லாஹ்வின் பால் [உங்களை] நான் அழைக்கின்றேன். தெளிவான சான்றின் மீதே நானும் என்னைப் பின்பற்றியோரும் இருக்கின்றோம். அல்லாஹ் மிகத் தூயவன். [எனவே அவனுக்கு] இணை வைப்பவர்களில் ஒருவராக நான் இருக்க மாட்டேன்.”

[யூஸூஃப் 108]

அல்லாஹ்வின் அருளாலும் உதவியாலும் ஜமாஆவை அதன் வரலாறு நெடுகிலும் தமது தனிப்பட்ட கொள்கைகளுக்கோ மனோஇச்சைகளுக்கோ ஏற்ப எவராலும் திசைப்படுத்த முடியவில்லை. இந்த அருளும் சிறப்பும் அல்லாஹ் ஒருவனையே சாரும்.

நாம் நமது நிலைப்பாடுகளை அல்லது சிந்தனைகளை அல்லது கோட்பாடுகளை மனோஇச்சையின் அடிப்படையிலோ, தனிப்பட்ட பிழையான விருப்பங்களின் அடிப்படையிலோ கட்டியெழுப்புவதில்லை. எமது ஷரீஆ மற்றும் என்றும் மாறாத அடிப்படைக் கொள்கைகள் என்பவற்றின் வழி நின்றே எமது நிலைப்பாடுகள் - அல்லாஹ்வின் உதவியால் - எப்போதும் கட்டியெழுப்பப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. நிச்சயமாக அவற்றில் அத்துமீறலோ உரிமை மீறலோ எவருக்கெதிராகவும் இடம்பெற்றது கிடையாது.

ஏனெனில், இஸ்லாமிய ஷரீஆ முஸ்லிம் மற்றும் முஸ்லிமல்லாத அனைவரது உரிமைகளையும் உத்தரவாதப்படுத்தும் ஏற்பாடாகும்.

“உம்மை அகிலத்தார் அனைவருக்கும் அருளாகவே நாம் அனுப்பினோம்.” [அல் அன்பியாஃ: 107]

“ஒரு சமூகத்தினர் மீது கொண்ட பகையானது [அவர்களுடன்] நீதியாக நடப்பதை விட்டு உங்களைத் தடுக்க வேண்டாம். நீதி செலுத்துங்கள். அதுவே நக்வாவுக்கு மிக நெருங்கியதாகும்” [அல் மாயிதா 8]

வரலாற்று உண்மைகளை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. எதிரிகளது சூழ்ச்சியும் தந்திரமும் போலித்தனமும் எவ்வாறு அமைந்திருந்தன என்பதையும் நாம் மறக்கக் கூடாது...

“அவர்கள் தமது சூழ்ச்சிகளை அல்லாஹ்வுக்கு முன்பாகவே நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களது சூழ்ச்சிகளால் மலைகளே பெயர்ந்தாலும் அல்லாஹ்விடம் [எதையும் சாதித்து விடப் போவதில்லை]” [ஆப்ரூஹீம்: 46]

அமெரிக்க-ஸியோனில யதார்த்தம் மற்றும் அவர்களுக்கு ஆதர வளிப்பவர்கள், அவர்களைக் கண்டு அஞ்சுபவர்கள், அவர்களது இருப்பால் பயனடைபவர்கள் முதலியோர் தொடர்பான உண்மை களை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இவர்கள் தவிர இன்னும் நிறையப் பேர் நம்மைச் சூழ இருக்கின்றனர்.

நிச்சயமாக நாம் - அல்லாஹ்வின் அருளால் சமாதானத்தின் அழைப்பாளர்கள். தெய்வீக அழைப்பொன்றின் சொந்தக்காரர்கள். அந்த அழைப்போ அல்லாஹ்விடம் கூலியை எதிர்பார்த்து, இறை தூதர் (ஸல்) அவர்களது வழிகாட்டலின்படி மனித உலகில் செயற் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது... எனவே, நாம் அநியாயத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அமைதியாக இருக்க மாட்டோம். சத்தியத்தைப் பாது காப்போம். தமது உரிமைகளைப் பாதுகாக்கப் போராடுபவர்களுடன் இணைந்து நிற்போம். எம்மால் முடிந்த மட்டும் அவர்களுக்குத் துணை நிற்போம்.

நாம் சத்தியத்தின் அழைப்பாளர்கள். முஸ்லிம்களைச் சேர்ந்த ஒரு கூட்டத்தினர். இஸ்லாத்தின் கொடியைச் சமந்து அதனைப் பாது காக்கப் போராடுபவர்கள். சொல்லிலும் செயலிலும் உண்மையை யும் இதய சத்தியையும் அல்லாஹ்விடம் நாம் இறைஞ்சுகிறோம்.

இஸ்லாத்தைத் தாக்கி, அதன் புனிதச் சின்னங்கள் மீது அத்துமீறி, அதன் பிம்பத்தை விகாரப்படுத்த முனைகின்ற அனைவரையும் எம்மீது அத்துமீறுபவர்களாகவே நாம் கருதுகிறோம். அவர்களது அம்புகள் எம்மை நோக்கிக் குறி வைக்கப்படுவதாகவே உணர்கிறோம். இவ்விடயத்தில் எந்தப் பயங்கரவாத நடவடிக்கையையும் நாம் அங்கீகரிக்க மாட்டோம். மனித ரத்தம் அநியாயமாகச் சிந்தப் படுவதற்கு நாம் உடன்பட மாட்டோம்.

“ஆதமின் சந்ததியை நாம் கண்ணியப்படுத்தியிருக்கிறோம்” (அல் இஸ்ராஉ: 70) என்ற இறைவாக்குக்கிணங்க மனிதனின் பெறுமதியை நாம் உயர்வாகக் காண்கிறோம். சீர்திருத்தத்துக்கான இஸ்லாமிய செயல்திட்டமொன்றைச் சமந்தவர்கள் நாம். அந்தத் திட்டத்துக்கென நோக்கங்களும் இலட்சியங்களும், வழிமுறை களும், உபதிட்டங்களும் உள்ளனர். எதிரிகளும், ஊறு விளைவிக்க முயல் பவர்களும் கூட உள்ளனர். இத்திட்டம் உரிய இலக்கை அடைய அல்லாஹ் நாடிய காலமொன்றை எடுக்கும். எனினும், நாம் போரை நோக்கி அழைப்பவர்களோ இரத்த வெறியர்களோ அல்ல. உலக சமுதாயங்களோடும், சமாதானத்துக்காக வினைமையுடன் அழைப்பு விடுப்பவர்களோடும் உரையாடல்களை நிகழ்த்த எப்போதும் நாம் தயாராகவே இருக்கிறோம்.

பிறரால் உள்ளீர்க்கப்படுவதை நாம் ஏற்கப் போவதில்லை. அத்துமீறலுக்குப் பணியப் போவதுமில்லை.

“அநியாயக்காரர்கள் செய்யும் காரியங்கள் குறித்து அல்லாஹ் கவனிக்காமல் இருக்கிறான் என நீர் நினைத்துவிட வேண்டாம்”
[இப்றாஹீம்: 42]

முழு மனித இனத்துக்கும் நன்மையை நாடுகின்ற திட்டமொன்றின் உரித்தாளிகளான நாம், வேற்றுத் திட்டமொன்றினுள் அடங்குபவர்களாக ஒருபோதும் இருக்கமாட்டோம்.

- தஃவாவுக்கும், அதன் நிறுவனங்களுக்கும், அதன் மனிதர்களுக்கும் எதிராக இடம்பெறும் அத்துமீறல்கள் தொடர்பாக...

சில தனிமனிதர்கள் அல்லது சமூக மற்றும் சிந்தனா அமைப்புகள் தஃவாவின் மீதும் அதன் செயற்பாடுகள் மீதும் அத்துமீறவும் நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்தவும் உத்வேகம் கொள்வதைப் பொறுத்த வரை, அதனை இமாம் பன்னா எதிர்பார்த்தே இருக்கிறார். “அவர்களிடமிருந்து மிகக் கடுமையான எதிர்ப்பையும் விரோதத்தையும் நாம் சந்திப்போம்” என இது குறித்து அவர் கூறுகிறார்.

தற்காத்துக் கொள்ளும் உரிமையைப் பொறுத்தவரை, அத்துமீறல் இடம்பெறும்போது மாத்திரம் சட்ட எல்லைக்குள் நின்று அதனைத் தடுக்க இஹ்வான்கள் முனைவார்கள். அதேவேளை, பிரச்சினைகளையும் அவற்றின் விளைவுகளையும் உரிய முறையில் மதிப்பீடு செய்யவும் அவர்கள் தவற மாட்டார்கள். பின்வரும் அம்சங்கள் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்படும்:

1. நேரடி மோதலில் ஈடுபடாமையும் கிளைப் போராட்டங்களில் இறங்காமையும்
2. தஃவாவின் இடையறாத பயணம், அதன் வாயில்கள், செயற்பாடுகள் என்பவற்றின் பாதுகாப்பை உத்தரவாதப்படுத்திக் கொள்ளல்.
3. தனிநபர்களிடமிருந்து அத்துமீறல் இடம்பெறும்போது மாத்திரம் அதனைத் தடுத்து தற்காத்துக் கொள்ளல். அது கூட சட்டபூர்வமான எல்லைக்குள் நின்று, தஃவாவின் நலனைக் கருத்தில் கொண்ட வகையிலேயே மேற்கொள்ளப்படும்.
4. வன்முறைப் பிரயோகத்தை கவனமாகத் தவிர்த்தல். பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, கட்டுப்பாடு என்பவற்றின் மீது அங்கத்தவர்களைப் பயிற்றுவித்தல்.
5. இத்தகைய சூழ்நிலைகளைத் தவிர்ப்பதற்கான சாத்வீக மற்றும் சட்ட வழிமுறைகளைக் கைக் கொள்ளல்.

அத்துமீறலானது அரசாங்கத்திடமிருந்து அல்லது அதன் நிறுவனங்களிடமிருந்து இடம்பெறுமானால், அப்போது ஜமாஆ ஆக்ரோஷம் கொள்ளவோ மோதலில் இறங்கவோ மாட்டாது. மாற்றமாக, அனைத்துவகையான நெருக்குதல்களையும் தீங்குகளையும் பொறுமையோடும் உறுதியோடும் தாங்கிக் கொண்டு, தனது பணியைத் தொடரும். யாப்பியல் போராட்டம், அரசியல் மற்றும் சட்ட ரீதியான போராட்டம் என்பவற்றிலேயே அது முழுக்க முழுக்கத் தங்கியிருக்கும். ஏனெனில், தஃவாவின் இயல்பும் பாதையின் பண்பும் இதுவே என்பதை நன்கு புரிந்து வைத்திருக்கிறது. இந்த அனைத்தையும் எதிர்கொள்வதில் அல்லாஹ்விடம் உதவி கோரல், நடுநிசிப் பிரார்த்தனை, அணியின் ஒற்றுமையும் ஐக்கியமும், தலைமைத்துவத்தைச் சுற்றி இறுகப் பிணைந்து நின்றல் என்பனவவே இஹ்வான்களுக்குத் துணையாக அமைந்திருக்கும். இவ்விடயத்தில் நபியவர்களிடமும் அன்னாரது தோழர்களிடமும் நமக்கு அழகிய முன்மாதிரி இருக்கிறது.

அரசாங்கத்தின் கடும்போக்கு, ஜமாஆவுக்கு அது ஏற்படுத்தும் நெருக்குவாரம், அதன் அங்கத்தவர்களைக் கைதுசெய்தல் என்பவற்றை எதிர்கொள்வதில் வன்முறை பிரயோகிக்கப்படுவதை இமாம் பன்னா நிராகரித்திருக்கிறார். விரோதிகளை அழித்தொழிப்பதையும் அவர்கள் மீது அத்துமீறுவதையும் அவர் தெளிவாக மறுக்கிறார். இவ்விடயத்தில் ஜமாஆவின் எல்லையைத் தாண்டிச் செல்பவர்கள் "இஹ்வான்களுமல்லர். முஸ்லிம்களுமல்லர் என அவர் குறிப்பிடுகிறார். ஜமாஆவின் வரையறைகளையும் முறைவழியையும் மீறிய சில தனிநபர் செயற்பாடுகள் குறித்து அவர் விடுத்த பகிரங்க அறிக்கையிலேயே இதனை விளக்குகிறார்.

ஜமாஆ தனது நலனை மாத்திரம் கருத்தில் கொள்ளாமல் தேசத்தின் நலனையும் தஃவாவின் நலனையும் சேர்த்தே கவனத்தில் கொள்கிறது. எனவேதான் அரசாங்கம் அதனை எதிர்த்து நெருக்குதல்களை ஏற்படுத்திய போதிலும், சூழ்நிலைக்கும் வசதிக்கும் ஏற்ப நன்மைக்கும் சீர்திருத்தத்துக்கும் ஒத்துழைக்கிறது. உதவி புரிகிறது. "மக்களை தஃவாவின் பக்கமிருந்து திருப்பி விடவும், தஃவாவுக்குப்

போட்டியாகவும் பல்வேறு பெயர்களில் தஃவாவின் செயற்பாடுகளை ஒத்த அல்லது அவற்றுக்குப் பதிலாக அமையக்கூடிய செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுமாறு சில அமைப்புகள் தூண்டப்படலாம் இத்தகைய செயற்பாடுகள் இருவகைப்படுகின்றன.

ஒன்று: பயனுள்ள பதில் செயற்பாடுகளைக் கொண்ட, விரும்பத்தக்க போட்டி. நம்மோடு போட்டி போடுவதும், நமது பங்களிப்பை மட்டுப்படுத்துவதுமே இவற்றின் மூலம் அவர்கள் நாடும் நோக்கமாக இருப்பினும், நாமும் இவற்றில் பங்குகொள்வதில் தவறில்லை. பெருநாள் தொழுகை, கூட்டுறவுத் திட்டங்கள் போன்றவற்றை இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிட முடியும்.

இரண்டு: மக்களுக்கு எந்தப் பயனையும் தராமல் வெறுமனே எமது செயற்பாடுகளை விட்டு அவர்களைத் திருப்புவதை மாத்திரம் நோக்காகக் கொண்ட செயற்பாடுகள். சில மாணவர் உஸ்ராக்கள், ஒன்றியங்கள் என்பவற்றை இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம். இஸ்லாமிய அடையாளத்தை அழிக்கும் முயற்சியாக இவை அமைகின்றன. இத்தகைய செயற்பாடுகளை நாம் பகிஷ்கரிப்பதோடு, அறிவார்ந்த முறையிலும் அழகிய உபதேசத்தின் மூலமாகவும் அவற்றை விட்டு மக்களைத் திருப்பிட முயல வேண்டும். ⁽²⁵⁾

இமாம் பன்னா கூறுகின்றார்:

“...தஃவாப் பயணத்தில் எனக்கு அதிகம் பயனளித்த அடிப்படை விதியொன்றை நானறிவேன். வதந்திகளையும் பொய்களையும் அவற்றுக்கு நிகரான வதந்திகளைக் கொண்டு அழிக்க முயலக் கூடாது என்பதே அந்த விதியாகும். பிறரது கவனத்தை ஈர்த்துப் பேசவைக்கக்கூடிய பயனுள்ள செயற்பாடுகள் மூலமாகவே அவை இல்லாதொழிக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் சத்தியம் என்ற புதிய வதந்தி அசத்தியம் என்ற பழைய வதந்தியின் இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளும். ⁽²⁶⁾

25. அர்-ருஃயதுல் வாழிஹா, உஸ். முஸ்தபா மஷஹூர், பக். 21

26. முதக்கிறாதுல், பக். 95

• இஹ்வான்களது தராசில் பிறர்:

அனைத்துவகையான மக்கள் தொடர்பிலும் இஹ்வான்கள் இஸ்லாத்தின் அளவுகோல்களிலேயே தங்கியிருப்பர். இஸ்லாத்தின் சட்டதிட்டங்கள், சிறந்த புரிதல், அறிவார்ந்த அணுகுமுறை என்பவற்றின் அடிப்படையிலேயே அத்தொடர்பாடல் அமைந்திருக்கும்.

ஒரு சகோதரன் பிற மனிதர்களுடனான தொடர்பின்போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய அளவுகோல் என்ன என்பதை இமாம் பன்னா பின்வருமாறு சுட்டிக் காட்டுகிறார்:

“உண்மைச் சகோதரனின் (அல்-அஹு அஸ்-ஸாதிக்) பார்வையில் மனிதர்கள் ஆறு வகையினராக இருப்பர்:

ஜிஹாத் புரிகின்ற முஸ்லிம், ஜிஹாதில் ஈடுபடாதிருக்கின்ற முஸ்லிம், பாவம் புரிகின்ற முஸ்லிம், ஒப்பந்த அடிப்படையில் முஸ்லிம்களது ஆளுகையின் கீழ் வாழுகின்ற முஸ்லிமல்லாதவர் (திம்மீ), நடுநிலையாளர், எதிர்த்துப் போர் புரிபவர்...

இந்த ஒவ்வொரு வகையினருக்கும் இஸ்லாத்தின் தராசில் ஒரு தீர்ப்பு இருக்கிறது. இப்பிரிவுகளின் எல்லைகளை வைத்தே நபர்களும் நிறுவனங்களும் அளவிடப்படும். விசுவாசமும் எதிர்ப்பும் கூட இவற்றை வைத்தே தீர்மானிக்கப்படும். ⁽²⁷⁾

“ஜிஹாத் புரிகின்ற முஸ்லிம்” என்ற பிரிவினுள் இஜ்திஹாதில் தவறிழைத்ததன் விளைவாகப் பாதை தவறியவர்களும் அடங்குவர். ஏனெனில், பிற முஸ்லிம்களது இரத்தத்திலோ மானத்திலோ எல்லை மீறுதல் போன்ற - நம்பிக்கை சார்ந்த அல்லது செயற்பாடு சார்ந்த - பாவங்களுக்கு அந்த இஜ்திஹாத் அவர்களைக் கொண்டு செல்லவில்லை. இத்தகைய பாவச் செயல்கள் “பாவம் புரிகின்ற முஸ்லிம்” என்ற வட்டத்தினுள் அவர்களைத் தள்ளிவிடக் கூடியவையாகும்.

“ஜிஹாதில் ஈடுபடாதிருக்கின்ற முஸ்லிம்” என்பவர் சக்தியிருந்தும் - எவ்வித நியாயமான காரணமுமின்றி - இஸ்லாத்துக்கும்

27. அத்-தஆலீம், பக். 369

சீர்திருத்தப் பணிக்கும் உதவாதிருக்கின்ற முஸ்லிமாவார். இஸ்லாம் பற்றி எதையும் அறியாமல் அல்லது அறிவதற்கு முயற்சி செய்யாமல் இருக்கின்ற முஸ்லிம்களையும் பொதுவாக இப்பிரயோகம் உள்ளடக்கும்.

“பாவம் புரிகின்ற முஸ்லிம்” என்ற வகையினுள், பாவத்தின் வகைக்கும் தரத்துக்கும் ஏற்ப பல வகையினர் அடங்குவர். பெரும் பாவங்களில் ஈடுபடுதல், பிழையான அகீதா, அநியாயம் புரிதல், மக்களின் உரிமைகளில் எல்லை மீறுதல், அநியாயக்காரர்களுக்குத் துணைநிற்பதல், இஸ்லாத்துக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் எதிராகச் சதித்திட்டம் தீட்டுதல்... என இப்பாவங்கள் பலவாறாக அமைய முடியும்.

இவ்வாறு மக்களுடனான தொடர்பின்போது இஸ்லாமிய சட்டங்களையும் அளவுகோல்களையும் ஒரு சகோதரன் கவனத்தில் கொண்டாலும், தனிப்பட்ட முறையில் அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் பற்றித் தீர்ப்புக் கூறுகின்ற நீதிபதியாகத் தன்னை அவன் ஆக்கிக் கொள்ள மாட்டான். அவர்களுடனான தொடர்பை வரையறுத்துக் கொள்ளும் நோக்குடன் அவர்களது வெளிப்படையான நிலைமைகளையும் நிலைப்பாடுகளையும் மட்டுமே அவன் பார்ப்பான். அவ்வாறே. அல்லாஹ்வுக்காக நேசித்தல் அல்லது வெறுத்தல் என்ற அளவுகோல் மனிதர்களது செயல்களையும் தவறுகளையும் மாத்திரம் வெறுப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டதேயன்றி, நேரடியாக அவர்களையே வெறுப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டதன்று.

மனிதர்களைப் பற்றிய மதிப்பீட்டுக்கான அளவுகோல்களும் வரையறைகளும் இவ்வாறு தெளிவாகக் காணப்பட்ட போதிலும், தஃவா நோக்கின் அடிப்படையில் இக்குழுமங்களுடான தொடர்புகளை அமைத்துக்கொள்ள இஸ்லாம் தடை விதிக்கவில்லை. ஏனெனில், சகோதரன் என்பவன் ஒரு தஃவாவைச் சமந்திருப்பவன். அனைவருக்கும் அவரவருக்குப் பொருந்தும் வகையில் - அந்த தஃவாவை முன்வைக்கும் பொறுப்பு அவனுக்கிருக்கிறது.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“அறிந்து கொள் (அல்லாஹ் உனக்கு உதவி புரிவானாக!) இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் தம்மைப் பொறுத்தவரை மக்களை இரு பிரிவாக நோக்குகின்றனர்:

ஒரு பிரிவினர் அல்லாஹ்வின் மார்க்கம் தொடர்பாகவும் வேதம் தொடர்பாகவும் இஹ்வான்கள் கொண்டிருக்கின்ற அதே நம்பிக்கையைக் கொண்டவர்கள். நபி (ஸல்) அவர்களது தூதுத்துவம் மற்றும் அன்னார் கொண்டு வந்த வழிகாட்டல்கள் அனைத்தையும் விசுவாசிப்பவர்கள். இத்தகையோருடனான நமது தொடர்பு மிகப் புனிதமான தொடர்பு. அகீதாவை அடியாகக் கொண்ட தொடர்பு. அது எம்மிடத்தில் இரத்தத் தொடர்பு, நிலத் தொடர்பு என்பவற்றை விடப் புனிதமானது.

எனவே, அவர்கள்தான் நமக்கு மிக நெருங்கிய சமூகத்தினர். அவர்களுக்காகவே நாம் இருக்கிறோம். அவர்களுக்காகவே உழைக்கிறோம். அவர்களைப் பாதுகாக்கவே முயல்கிறோம். அவர்கள் எந்த நிலத்தில் வாழ்ந்தாலும், எந்தப் பரம்பரையிலிருந்து வந்தாலும் அவர்களுக்காக எமது உயிரையும் உடமையையும் அர்ப்பணிப்போம்.

மற்றப் பிரிவினர் இவ்வாறானவர்கள் அன்று. அவர்களுடன் நமக்கு இத்தகைய தொடர்பு இன்னும் ஏற்படவில்லை. எனவே, அவர்கள் சமாதானத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் வரை நாமும் சமாதானத்தைக் கடைப்பிடிப்போம். எம்மீது அத்துமீறாதிருக்கும் வரை அவர்களுக்கு நல்லதையே நாடுவோம். அவர்களுக்கும் நமக்கும் இடையில் தஃவாவை அடியாகக் கொண்ட தொடர்பொன்று இருப்பதாக நாம் நம்புகிறோம். நாமிருக்கும் நிலையை நோக்கி அவர்களையும் அழைக்கும் கடமைப்பாடு நமக்கிருக்கிறது. ஏனெனில், இது முழு மனித இனத்துக்கும் நன்மையைக் கொண்டு வரும் அழைப்பு. இந்த அழைப்பை வெற்றியடையச் செய்வதற்கு மார்க்கம் வரையறுத்துத் தந்துள்ள வழிமுறைகளையும் சாதனங்களையுமே நாம் கைக்கொள்வோம். அவர்களில் எவராவது நம்மீது

அத்துமீறினால், மிகச் சிறந்த வழியில் அதற்கு நாம் பதிலடி வழங்குவோம்.” (28)

ஆக, இஸ்லாத்தை எதிர்த்துப் போர் புரிபவர்கள், முஸ்லிம் நாடுகள் மீதும் சமூகங்கள் மீதும் அத்துமீறுபவர்கள், அவற்றின் உரிமைகளைப் பறிப்பவர்கள் முதலியோர் தவிர்ந்த அனைத்துக் குழுமங்களோடும் - அவை இஹ்வான்களுடன் எவ்வளவு முரண்பட்டிருந்தாலும் - அவற்றுடன் உரையாடல், அறிவார்ந்த அணுகு முறை, அழகிய உபதேசம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் உறவாடுமாறே இஹ்வான்கள் கேட்கப்படுகின்றனர்.

இது தஃவாவுக்கும் தாஈக்க்கும் உரிய விழுமியங்களைப் பின் பற்றும் கடமைப்பாட்டை ஒவ்வொரு சகோதரன் மீதும் சுமத்து கிறது. பிறர் கூறுவதை அழகிய முறையில் செவிமடுத்தல், அவர்களுடன் அழகிய முறையில் உரையாடுதல், கோபத்தை அடக்குதல், மன விசாலம், மிகச் சிறந்த முறையில் மறுப்பளித்தல், தீங்குக்குப் பதில் தீங்கு செய்யாதிருத்தல், தவறுகளை மன்னித்தல், பரஸ்பரப் புரிதலுக்கான பொதுத் தளங்களைக் கண்டறிவதில் ஆர்வம் செலுத்துதல், முரண்படுதலே பிறருடனான உறவாடலின் அடிப்படை என்ற நிலை உருவாகாமல் தவிர்த்தல், தப்பெண்ணத்துக்கு முன்னுரிமை வழங்காதிருத்தல், நிகழ்வுகள் மற்றும் மனிதர்களது இயல்புகள் பற்றிய நுணுக்கமான பார்வை, உடன்பாடான அம்சங்களில் பரஸ்பரம் ஒத்துழைத்தல், பிறருடனான தொடர்பின்போது சொல்லிலும் செயலிலும் இஸ்லாம் காட்டித் தந்துள்ள உயர்ந்த ஒழுக்கங்களையும் நற்பண்புகளையும் கடைப்பிடித்தல், அவர்களை விட தாம் உயர்ந்தவர்கள் என்று காட்ட முயலாதிருத்தல்... முதலிய அனைத்தையும் பேணுமாறு ஒவ்வொரு சகோதரரும் வேண்டப்படுகின்றார்.

எனினும் தஃவாவுடன் தொடர்புபட்ட கொள்கைகள், அடிப்படை விதிகள் என்பவற்றுக்கு இதனால் எவ்விதக் குறைபாடும்

28. தஃவதுனா, பக். 24

ஏற்பட்டு விடாமல் இருப்பது இங்கு மிக முக்கியமானது. அவற்றை விட்டுக் கொடுக்கவோ, அவற்றிலிருந்து பின்வாங்கவோ இது காரணமாக அமைந்து விடக்கூடாது. வார்த்தைகளில் உண்மையாளர்களாகவும் நாணயமானவர்களாகவும் நாம் இருக்க வேண்டும். வாக்கை நிறைவேற்ற வேண்டும். மென்மையாக நடந்து உள்ளங்களுக்கும் அவற்றின் நன்மதிப்பையும் சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும். மிக அழகிய ஆழ்ந்த விளக்கத்தினூடாக தஃவாவை எத்திவைக்க வேண்டும். ஒரு முஸ்லிமிடம் இருக்க வேண்டிய பண்புகளுக்கான நடைமுறை முன்மாதிரியாக நாம் இருக்க வேண்டும்.

பிரஅவ்னுடனான மூஸா (அலை) அவர்களது அணுகுமுறையை அல்குர்ஆன் விளக்குவதிலும், முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் தஃவாவில் காட்டித் தந்துள்ள வழிமுறையிலும் நமக்கு அழகிய முன்மாதிரி இருக்கிறது.

அதேவேளை, தஃவாவை கௌரவமாகக் கருதுவதற்கும், அதுவே சரியானது என ஆழ்ந்து நம்புவதற்கும் இது முரண்பாடானதன்று. மாற்றமாக, அதற்குப் பக்கபலமாக நிற்கக்கூடிய, அதன் ஒரு பாகமாக அமையக்கூடிய அம்சமே இதுவாகும். ஏனெனில், மக்களுக்கு நன்மையை விரும்புதல், நல்லதை அவர்களிடம் கொண்டு சேர்க்க ஆர்வம் கொள்ளுதல் என்பவற்றினால் உருவாகும் கண்ணிய உணர்வு அது. இந்த தஃவா உயர்வானது என்ற உயர்வினால் தமது பண்பாடுகளையும் நடவடிக்கைகளையும் உயர்வாக அமைத்துக் கொள்ள இது அவர்களைத் தூண்டுகிறது. இந்நிலையில், தம்மை நோக்கிய மக்களது எதிர்வினைகளால் அவர்கள் பாதிப்படைய மாட்டார்கள். தஃவாவை இறுகப் பற்றிப் பிடித்திருப்பதை விட்டு அவர்களது கவனம் வேறு பக்கம் திரும்புவதையும் அது தடுத்துவிடும்.

இது குறித்து இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“இவ்விடத்தில் உங்களுக்கு நான் மிகத் தெளிவாக ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்: உங்களது இந்த தஃவா மனித இனம் கண்ட மிக உயர்ந்த தஃவா. நீங்கள் இறைத்துதர் (ஸல்) அவர்களது

வாரிசுகள். அன்னாரது இரட்சகனின் சூர்ஆனுக்கு முன்னால் அன்னார் விட்டுச் சென்ற பிரதிநிதிகள். அதன் ஷரீஆவைப் பேணிக் காக்கும் நம்பிக்கையாளர்கள். மனோ இச்சைகளும் ஐயவாதங்களும் இஸ்லாத்தின் மீது தமது கைவரிசையைக் காட்டிக் கொண்டிருந்த வேளையில்... பொறுப்பைச் சுமக்க முடியாமல் புஜங்கள் பல வீனப்பட்டிருந்த நேரத்தில்... இஸ்லாத்தை உயிர்ப்பிக்க அனைத்தையும் தத்தம் செய்த கூட்டத்தினர் நீங்கள். இத்தகைய நிலையிலுள்ள உங்கள் தஃவா மக்கள் தேடிவர வேண்டிய தகைமை கொண்டதே தவிர, அதுவாக எவரையும் தேடிப்போக வேண்டியதில்லை. பிறர் தயவை அது வேண்டி நிற்கவும் தேவையில்லை. அனைத்து நலன்களையும் ஒன்றாகத் திரட்டி வைத்திருக்கும் தஃவா இது. ஆனால் பிற பிரசாரங்களோ ஏதோ ஒரு வகையில் குறைபாடுடையவை. எனவே, நீங்கள் உங்களது பணியைத் தொடருங்கள்.

உங்களது முறைவழியை வைத்து எவரிடமும் பேரம் பேசாதீர்கள். மக்களுக்கு அதனை பலமாகவும் கண்ணியமாகவும் முன்வையுங்கள். இந்த அடிப்படையில் எவர் உங்களை நோக்கிக் கரம் நீட்டுகிறாரோ அவரை அதிகாலையின் தெளிவோடும், பகலின் பிரகாசத்தோடும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அந்நிலையில், உங்களோடு உழைக்கின்ற... உங்களைப் போன்று விசுவாசிக்கின்ற... உங்களது போதனகளை (தஆலிம்) செயற்படுத்துகின்ற சகோதரராக அவர் இருப்பார். எவர் இதனை மறுக்கிறாரோ அப்போது அல்லாஹ் தான் விரும்புகின்ற வேறொரு கூட்டத்தைக் கொண்டு வருவான். அவர்களும் அவனை விரும்புவார்கள்.”⁽²⁹⁾

இவ்விடயமானது தனிமனித உருவாக்கத்தில் மூன்று மைய அம்சங்களை அல்லது பக்கங்களை உள்ளடக்குகிறது. அவையாவன: விளங்குதலும் நம்புதலும் தொடர்பான பக்கம், உணர்வுகள் தொடர்பான பக்கம், நடத்தை மற்றும் செயற்பாடு தொடர்பான பக்கம்.

29. முதக்கிறாதுல் பக். 263

விளங்குதல் மற்றும் நம்புதல் தொடர்பான பக்கத்தைப் பொறுத்த வரை, அது இஸ்லாத்தின் அகீதா, அதன் மாறா அம்சங்கள், தஃவா பற்றியும் அதன் கொள்கைகள் மற்றும் இலக்குகள் பற்றியும் கொள்ளக்கூடிய விசுவாசம் என்பவற்றிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது. அந்தவகையில், இந்த தஃவாவே சத்தியமானதும் சரியானதும் என்ற திடமான நம்பிக்கை சகோதரனில் ஏற்பட வேண்டும். இதுவே அனைத்து அழைப்புகளிலும் மிக உயர்ந்தது என்றும், இந்தப் பாதை, இந்த இலக்குகள், இந்த முறைவழி என்பவற்றிலேயே வெற்றி கிட்டும் என்றும் அவன் நம்ப வேண்டும். இம்மாறா அம்சங்க ளோடும் கொள்கைகளோடும் முரண்படுவது பிழையானது என்ற நம்பிக்கையும் அவனிடம் ஆழப்பதிய வேண்டும்.

அவ்வாறே, கருத்து வேறுபாடு, தனிப்பட்ட இஜ்திஹாத், பல்வேறு தர வித்தியாசங்களில் ஜமாஆக்கள் பெறும் அனுபவங்கள் என்பவற்றுக்கும் இந்த தஃவாவில் ஒரு குறிப்பிட்ட பரப்பெல்லை யில் இடமருக்கிறது. ஏனெனில், அறிவு என்பது ஒரு முஃமினனைப் பொறுத்தவரை அவனது தொலைந்த பொருள் போன்றது. எங்கே கண்டாலும் அதனைப் பெற்றுக் கொள்ள அவனுக்கு அருகதை இருக்கிறது. கருத்து வேறுபாட்டுக்கும் இஜ்திஹாதுக்குமான இப்பரப்பெல்லையில் தனக்கு எந்தத் தவறும் ஏற்படாது (இஸ்மத்) என எவரும் வாதிக்க முடியாது.

மொத்தத்தில் சரியானது அல்லது குறிப்பிட்ட விதிதாசாரத்தில் சரியானது என்ற கருதுகோள்களெல்லாம் இஜ்திஹாதுில் பல்வேறு முடிவுகளுக்கு இடமளிக்கக்கூடிய கிளைச்சட்ட அம்சங்களில் தோன்ற முடியுமே தவிர மாறா அம்சங்களில் அன்று.

இஸ்லாத்தின் நோக்கங்கள், அடிப்படைக் கொள்கைகள், இஹ் வானிய தஃவா என்பவற்றைப் பொறுத்தவரை அவை குறித்து சகோதரன் திடமான நம்பிக்கையும் தெளிவான புரிதலும் கொண்டிருப்பது அவசியமாகும். தவறு, சந்தேகம், தயக்கம் என்பவற்றுக்கு அங்கு எந்த இடம்பாடும் இருக்கக் கூடாது.

உணர்வு சம்பந்தப்பட்ட பக்கத்தைப் பொறுத்தவரை, இந்த தஃவா உயர்வானது, தனித்துவமானது, கண்ணியம் தரக்கூடியது

என்ற உணர்வை - எவ்விதப் பெருமையோ அகங்காரமோ இன்றி - சகோதரன் பெற்றிருக்க வேண்டும். காலம் எவ்வளவு நீண்டு சென்றாலும் அல்லாஹ்வின் உதவி கிட்டும் என்ற திட நம்பிக்கை அவனிடம் நிறைந்திருக்க வேண்டும். தனது தஃவாவை ஒரு தாடியின் நேச உணர்வுடன் அவன் நோக்க வேண்டும். அதனை நோக்கி மனித உள்ளங்களை மிகச் சிறந்த வழிகளில் திறக்கச் செய்வதில் அவன் அக்கறை காண்பிக்க வேண்டும். அழகு, அவலட்சணம் என்பவற்றால் சம நிலையோடும் புரிதலோடும் தாக்கமடையச் கூடிய நுண்மை படைத்தவனாக இருக்க வேண்டும்.

பாவங்களையும் உடன்பாடு காணப்பட்ட இஸ்லாமிய வரையறைகளுக்கு முரணான அம்சங்களையும் கண்டு -மிகைப்படுத்தலோ விட்டுக் கொடுப்போ இன்றி- வெறுப்பை வெளிப்படுத்துபவனாக இருக்க வேண்டும். இஸ்லாத்துக்கு உடன்பாடான விடயங்களும், சத்தியம் இதுதான் என தெளிவாகத் தெரியக்கூடிய விடயங்களும் பிறரிடமிருந்து அல்லது நம்முடன் முரண்படுபவர்களிடமிருந்து வந்தால் கூட அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். உணர்ச்சிகளையும் மனோஇச்சையையும் இஸ்லாமியக் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் தாசுக்குரிய ஒழுக்கங்களுக்கும் ஏற்ப நியமப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். பரந்த மனம் கொண்டவனாகவும், கோபத்தை அடக்குபவனாகவும் பலவீனம் கலக்காத மென்மை படைத்தவனாகவும் இருக்க வேண்டும்.

செயற்பாடு மற்றும் நடத்தை சார்ந்த பக்கத்தைப் பொறுத்தவரை, ஒரு தாசு பிறருடனான தொடர்பாடலின் போது தனது சொல்லிலும் செயலிலும் அணிகலனாகக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அனைத்து இஸ்லாமிய நற்பண்புகளையும் அது உள்ளடக்குகின்றது. அவற்றுள் சிலவற்றை ஏலவே நாம் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம்.

இம்மைய அம்சங்கள் அனைத்தும், முஸ்லிம் சகோதரனிடம் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்ட வகையில் காணப்பட வேண்டியவை. இவற்றுள் ஏதாவதொன்றில் கோளாறு தோன்றினாலும் அது அவனது உருவாக்கத்திலும், சிறந்த பணியாற்றுகையிலும், பிறருடனான தொடர்பிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி விடும்.

நம்பிக்கைக் கோட்பாட்டில் அல்லது கொள்கைகளில் அல்லது இலக்குகளில் அசத்தியத் தன்மை கொண்ட பிரசாரங்களைப் பொறுத்தவரை அவை குறித்து திட்டவாட்டமான இஸ்லாமியத் தீர்ப்பு காணப்படும் பட்சத்தில், அவற்றைச் சுமந்திருப்பவர்களுக்கு தாம் விரும்பிய நம்பிக்கையை ஏற்பதற்குச் சுதந்திரம் உள்ளது. தமது நம்பிக்கை குறித்து விளக்கமளிக்கவும் அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் உள்ளது. அந்தச் சுதந்திரத்தையே அல்லாஹ் இவ்வாறு உத்தரவாதப்படுத்துகிறான்.

“மார்க்கத்தில் நிர்ப்பந்தம் கிடையாது. ஏனெனில், வழிகேட்டி லிருந்து நேர்வழி தெளிவாகி விட்டது.” [அல் பகறா: 256]

“எனவே, விரும்பியவர் விசுவாசிக்கட்டும். விரும்பியவர் நிராகரிக்கட்டும்.” [அல் கஹ்ஃம்: 29]

ஆனாலும், இதற்கு அவர்கள் உரிமை கொண்டவர்கள் என்று நான் கூற மாட்டேன். நிராகரிப்பை மனதார நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்பதும் இதன் பொருளன்று. ஏனெனில், உரிமை என்பதற்கும் சுதந்திரம் என்பதற்கும் இடையில் வேறுபாடு உள்ளது. நல்ல முறையில் நடந்து கொள்வதும், திருப்தியோடு அங்கீகாரம் வழங்குவதும் வேறு வேறான அம்சங்கள். அந்தவகையில், மார்க்க விடயத்திலோ இஸ்லாத்தைத் தழுவும் விடயத்திலோ எவர் மீதும் நிர்ப்பந்தம் கிடையாது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் விரும்பிய நம்பிக்கையை ஏற்பதற்கும், பின்னர் அந்த நம்பிக்கையின் பெறுபேற்றைச் சுமப்பதற்கும் பரிபூரண சுதந்திரம் கொண்டிருக்கிறான். இந்த நம்பிக்கையினதும் அது பற்றிய பிரகடனத்தினதும் விளைவாகத் தோன்றும் பொறுப்பின் தரம் (Level of Responsibility) என்ன என்பதை விளக்கும் வகையிலேயே இஸ்லாமிய நியாயவியல் அறிஞர்கள் விளக்கியுள்ள இஸ்லாமிய சட்டங்கள் அமைகின்றன.

இஹ்வான்களது தஃவா மக்களைச் சென்றடையும்போது, அவர்கள் பின்வரும் நான்கு வகையினராக இருப்பர்.

“அந்த தஃவாவை ஏற்று விசுவாசிப்போர் (முஃமின்), ஏற்கத் தயங்குவோர் (முதறத்தித்), சுயநலம் கொண்டோர் (நஃபிஃ) குற்றம்

சாட்டுவோர் (முதலாமில்)'' இந்நான்கு வகையினரோடும் எவ்வாறு நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என இமாம் பன்னா கூறியிருக்கிறார்:

''மக்களிடமிருந்து நாம் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் பின்வரும் நான்கு வகையினரில் ஒரு வகையினராக அவர்கள் எம் முன்னால் நிற்க வேண்டும் என்பதே:

முஃமின்: இவர் நமது தஃவாவை ஏற்றுக் கொண்டவர். நமது வார்த்தையை நம்புபவர். நமது கொள்கைளால் கவரப்பட்டவர். அதில் நன்மை இருப்பதைக் கண்டு மனதால் திருப்தி கண்டவர்...

இத்தகையவர் விரைவாக வந்து நம்முடன் இணைந்து பாடுபட வேண்டும் என நாம் அழைக்கிறோம்...

முதறத்தித்: எது சத்தியம் என்ற தெளிவு கிட்டாதவர் இவர். நமது சொல்லிலுள்ள இதய சுத்தியையும் பயனையும் இன்னும் புரிந்து கொள்ளாதவர். எனவே, இவரிடம் தயக்கமும் சந்தேகமும் காணப் படுகிறது...

இவரை அவரது தயக்கத்துடன் நாம் விட்டு வைப்போம். எம்முடன் தொடர்புவைத்துக் கொள்ளுமாறு அவருக்கு உபதேசிப்போம். தூரத்தில் இருந்தோ அருகிலிருந்தோ எம்மைப் பற்றி அவர் வாசிக்கட்டும். எமது சகோதரர்களுடன் அறிமுகமாகட்டும். அதன் பிறகு நம்மைப் பற்றிய திருப்தி அவருக்கு ஏற்பட்டு விடும் இன்ஷா அல்லாஹ்.

நஃபு: தனக்குப் பயன் கிட்டும் என அறிந்தால் மட்டுமே இவர் உதவ முன்வருவார். தனது ஒவ்வொரு செலவுக்கும் ஓர் இலாபத்தை இவர் எதிர்பார்ப்பார்.

இத்தகையவருக்கு நாம் கூறுவது இதுதான்:

''கொஞ்சம் இருங்கள்...! நீங்கள் தூய்மையாக நடந்து கொண்டால் அல்லாஹ் தருகின்ற நற்கூலியைத் தவிர வேறு வெகுமதி எதுவும் எம்மிடம் இல்லை...''

இவரது உள்ளத்தை மூடியிருக்கும் திரையையும் பேராசைப் பேயையும் அல்லாஹ் விலக்கிவிட்டால், அல்லாஹ்விடமிருக்கும் கூலியே சிறந்ததென்றும் நிரந்தரமானதென்றும் அவர் புரிந்து கொள்வார். அல்லாஹ்வின் படையிலும் இணைந்து கொள்வார்.

இல்லையேல்... தனது உயிர், உடமை, உலகம், மறுமை, மரணம், வாழ்வு முதலிய அனைத்திலும் அல்லாஹ்வே முதன்மையான உரிமை கொண்டவன் என்று கருதாதவர் பால் அல்லாஹ்வுக்கு எந்தத் தேவையும் கிடையாது.

முதலாமில்: இவர் நம்மீது தப்பெண்ணம் கொண்டவர். சந்தேகங்களாலும் ஐயங்களாலும் நம்மைச் சுற்றி வலை பின்னுபவர். இருண்ட கறுப்புக் கண்ணாடியூடாக மட்டுமே நம்மைப் பார்ப்பவர்.

இவரைப் பொறுத்தவரை, நமக்காகவும் இவருக்காகவும் நாம் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திப்போம். சத்தியத்தை சத்தியமாகக் காட்டி அதனைப் பின்பற்றும் பாக்கியத்தைத் தருமாறும், அசத்தியத்தை அசத்தியமாகக் காட்டி அதனை விட்டு விலகி நடக்கும் பாக்கியத்தைத் தருமாறும் அவனிடம் மன்றாடுவோம்... இம்மனிதர் நமது அழைப்பை ஏற்பவராக இருந்தால் அழைத்துப் பார்ப்போம். அவர் குறித்து அல்லாஹ்வை இறைஞ்சுவோம். ஏனெனில், எதிர்பார்ப்பு வைக்கத் தகுந்தவன் அவன் மட்டுமே... இதற்கு முன்னர் நபி (ஸல்) அவர்கள் காட்டித் தந்த வழிமுறையையே அவருடன் நாம் மேற்கொள்வோம். “யா அல்லாஹ்! எனது சுமுகத்தை மன்னிப்பாயாக. அவர்கள் உண்மையை அறியாதவர்களாக இருக்கின்றனர்.”⁽³⁰⁾

அவர் மேலும் கூறுகின்றார்: “அவர்களில் பல வகைகளையும் நிறங்களையும் வடிவங்களையும் பிரிவுகளையும் நாம் கண்டோம். ஆனால் உள்ளம் அவர்களைச் சார்வதாய் இல்லை. ஒரு சிறிய விடயத்தில் கூட அவர்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்துத் தங்கி நிற்க அது தயாரில்லை.”⁽³¹⁾

30. தஃவதுனா, பக். 14, 15 (கருக்கம்)

31. ஹல் நஹ்னு கவ்முன், பக். 60

• தஃவா குறித்துக் கேள்வி எழுப்புவோரும் விமர்சிப்போரும்:

தஃவா தொடர்பாக பல்வேறு கேள்விகளையும் அநியாயமான குற்றச் சாட்டுகளையும் முன்வைக்கும் மனிதர்களை இமாம் பன்னா ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கிறார்:

1. ஏளனப் பண்பும், வினைவுகளைப் பற்றி யோசிக்காமல் தன் இச்சைப்படி செயற்படும் தன்மையும் கொண்ட மனிதர். தன்னைத் தவிர வேறெதனைப் பற்றியும் இவர் கவலைப்பட மாட்டார். ஐமாமுக்கள், தஃவாக்கள், கொள்கைகள், சீர்திருத்த முயற்சிகள் என்பவற்றையும் அவற்றை மேற்கொள்வோரையும் ஏளனம் செய்வதே இவருக்கு வேலையாக இருக்கும்.

2. தன்னைப் பற்றியோ பிற மனிதர்களைப் பற்றியோ அலட்டிக் கொள்ளாத மனிதர். இவருக்கென இலக்கு, வழிமுறை, சிந்தனை, அகீதா முதலிய எதுவும் இருக்காது.

3. அட்சரம் பிசகாமல் அழகிய வசனங்களைக் கோர்த்துப் பேசுவதில் தீராத காதல் கொண்ட மனிதர். கேட்பவர்கள் "இவர் ஓர் அறிஞர்!" என்று சொல்ல வேண்டும்... "இவரிடம் ஏதோ விஷயம் இருக்கிறது..!" என்று எண்ண வேண்டும்.

இதுதான் இவரது நோக்கமாக இருக்கும். அதேவேளை தனக்குள் இருக்கும் போலித்தனம் அவருக்கே தெரிந்திருக்கும். தனது குறைபாடுகளையும் சுயநலப் பண்புகளையும் மறைத்துக் கொள்ளும் திரையாகவே இதனை அவர் பயன்படுத்திக் கொள்வார்.

4. தனக்கு அழைப்பு விடுப்பவரை நோக்கிக் கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்து அவரை வாயடைக்கச் செய்ய முயலும் மனிதர். விடையளிப்பவரால் பதிலளிக்க முடியாமல் போவதைக் காரணமாக வைத்து தனது புறக்கணிப்பை நியாயப்படுத்த இவர் முயல்வார்.

(இவ்வகைகளுடன், அற்ப உலக இலாபங்களை அடைவதற்காக தஃவாவின் மீது தாக்குதல் தொடுப்போரையும் சேர்க்க முடியும். இவ்வாறு தாக்குவதனுடாக அதிகாரமும் செல்வாக்கும் படைத்தவர்களின் நெருக்கத்தைப் பெற இவர்கள் முயல்வர்.)

இவ்வகைகளைச் சேர்ந்த எவருடனும் நமக்கு எந்தப் பேச்சும் கிடையாது. அவர்களது கேள்விகளுக்கும் நம்மிடம் பதில் கிடையாது. “உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும். நாம் அறிவிலிகளை நாடிச் செல்வதில்லை” என்பது மட்டுமே இவர்களுக்கு நம்மால் கூற முடிந்த பதிலாகும்.

5. மனிதர்களில் மற்றொரு வகையினரும் உள்ளனர். அவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவானவர்கள். தஃவாவில் பங்குகொள்ள வருமாறு அவர்களை நீங்கள் அழைத்தால், உண்மையான பற்றுடனும் இதய சக்தியோடும் உங்களிடம் கேள்வி கேட்பார்கள். செயற்படுவதற்கான வழியைத் தெரிந்து கொண்டால் உங்களைப் போல் செயற்பட விரும்புவார்கள்... இத்தகையோர் சங்கிலியில் விடுபட்டவளையம் போன்றவர்கள். தொலைந்த பிறகு தேடப்படும் பொருளைப் போன்றவர்கள். இந்த அழைப்பு அவர்களது செவியில் விழுந்தால், பின்வரும் இரு சாராரில் ஒருவராக அவர்கள் இருப்பார்கள் என நாம் திடமாக நம்புகிறோம். ஒன்றில், வினைமையுடன் உழைப்பவர். அல்லது தஃவாவை நேசித்து ஆதரவளிப்பவர்... அந்தவகையில், இச்சிந்தனையைச் சார்ந்து அவர்கள் நிற்காவிட்டாலும் எதிராக ஒரு போதும் நிற்க மாட்டார்கள். அவர்கள் வெறுமனே அல்லாஹ்விடம் பாரஞ்சாட்டாமல் பரீட்சித்துப் பார்க்கட்டும்!.

பிறருடன் கலந்துறவாட்டும்!... ஸாலிஹான செயல்களைக் காணும் போது உற்சாகப்படுத்தட்டும்! கோணலைக் காணும்போது நிமிர்த்தி விடட்டும். முன்னேறி வருவதை விட்டு அவர்களது பரிசோதனை அவர்களைத் தடுத்து விடக் கூடாது!'' (32)

• வார்த்தை ஜாலம்:

இஹ்வான்கள் தமது இலக்குகளையும் கொள்கைகளையும் முன்வைக்கும்போது அவை குறித்துக் குற்றச்சாட்டுகளை எழுப்பும் நோக்குடன் சிலர் பயன்படுத்துகின்ற தெளிவற்ற பதங்களையும் பிழையான வசனப் பிரயோகங்களையும் அவர்கள் நிராகரிக்கின்றனர். இஹ்வான்கள் மதகுழுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட

32. ஹல் நஹ்னு கவ்முன், பக். 59 - 61 (சுருக்கம்)

அரசொன்றை நிறுவுமாறு கோரவில்லை. நாம் அழைக்கின்ற இஸ்லாம் அத்தகைய மதகருத்துவ (Priesthood) மார்க்கமோ, இறுகிய தன்மை கொண்ட தீவிரவாத மதமோ அன்று. மாற்றமாக, அது முழு உம்மாவும் உடன்பாடு கண்ட சம்பூரண வாழ்வியல் நெறி.

குறிப்பிட்ட சில விடயங்களில், குறிப்பிட்ட சில முறைகளின் ஊடாக மாத்திரம் அணுகப் படக்கூடிய ஓர் அடிப்படையாக இஸ்லாத்தைச் சித்தரிக்க முனையும் கருத்தியலைப் பொறுத்தவரை, நாம் கூறுவது இதுதான்: இஸ்லாம் இதனை விடப் பரந்தது. ஆழமானது. பரிபூரணமானது. அது ஒரு முழுமையான வாழ்க்கை நெறி. அது சிவில் சமூகமொன்றுக்கான பதிலீடன்று. சிவில் சமூகம், நாகரிகம், அரசு என்பதெல்லாம் இஸ்லாத்தின் ஓர் அங்கம் மாத்திரமே. ஏனெனில், அது அரசாகவும் தேசமாகவும் உள்ளது. அரசாங்கமாகவும் உம்மாவாகவும் உள்ளது. அனைத்து அம்சங்களையும் தனது தெய்வீக வார்ப்பில் தோய்த்தெடுக்க அது விரும்புகிறது.

இந்த இஸ்லாமிய முறைவழிக்கும் வார்ப்புக்கும் ஏற்பவே நமது வாழ்வையும் சமூகத்தையும் நிறுவ நாம் முனைகிறோம். அதன் மூலமாக, நாகரிகத்தின் சிகரத்தை - அதன் எல்லாப் பொருளிலும் - எட்டக் கூடிய இஸ்லாமிய சமூகமாக மாற நாம் விரும்புகிறோம். இஸ்லாத்தை மிகப் பொதுவான அடிப்படையொன்றாகக் கொள்கின்ற வெறும் சிவில் சமூகமாக மாத்திரம் இருக்க நாம் விரும்பவில்லை.

உம்மாவை முன்னேற்றமடையச் செய்தல், சர்வதேசத் தன்மை கொண்டதாக அதனைத் தரமுயர்த்துதல், இஸ்லாமியத் தூதுவரையறுத்துத் தந்துள்ளது போன்று உண்மையான சீர்திருத்தப் பணியை மேற்கொள்ள அதனைத் தகுதிப்படுத்துதல் என்பனவும் இஹ்வான்களது இலக்குகளாக உள்ளன.

அந்தவகையில், 'மதவாதிகள்' என்ற பதப் பிரயோகத்தை நாம் நிராகரிக்கிறோம். அப்படிப் பார்த்தால் எல்லா முஸ்லிம்களும் மதவாதிகள்தான்.

முற்போக்கு சக்திகள், பிற்போக்கு சக்திகள், வலது சாரிகள், இடதுசாரிகள் என்றவாறான பிரயோகங்களும் இவ்வாறானவையே. சிந்தனைகள், சக்திகள், கூட்டுகள் என்பவற்றைப் பிரித்துக் கூறு போடுவனவாக இவை உள்ளன. விடயங்களை அளவீடு செய்வதற்கான ஷரீஆவின் தராசில் இத்தகைய சொற்களுக்கு எந்தப் பெறுமானமும் இல்லை. ஏனெனில், ஷரீஆவின் தராசே அனைத்துக்கும் அடிப்படையானதாகும். விடயங்களின் உண்மை நிலையை வரையறுப்பது அவற்றின் உள்ளடக்கமே. எனவே, இவ்வாறு வார்த்தைகளை - ரப்பர் போன்று - இழுத்து நீட்டுவதற்கும் பரஸ்பரக் குற்றச் சாட்டுகளுக்கும் அவசியமே இல்லை.

வார்த்தைகளில் ஏமாந்து, விடயங்களின் உண்மை நிலையை நாம் கவனிக்காது இருந்து விடக்கூடாது என இமாம் பன்னா எச்சரித்திருக்கிறார்.

• **தனியுரிமை கொண்டாடுதல் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகளுக்கான மறுப்பு :**

இஸ்லாத்தை எவராவது தனியுரிமை கொண்டாடுதல், பிறரிடமிருந்து அவ்வுரிமையைப் பறித்தெடுத்தல், அதன் ஏக வாரிசாகத் தன்னை ஆக்கிக் கொள்ளல் என்பவற்றையும் இஹ்வான்கள் நிராகரிக்கின்றனர். அவ்வாறே, இஸ்லாத்துடன் தன்னை இணைத்துப் பேசுவோ அல்லது அதனை சான்றாகக் கொள்ளவோ உள்ள உரிமையிலிருந்து - பிறருக்குக் கோபமூட்டாதிருத்தல் என்ற பெயரில் - எவரும் தடுக்கப்படவும் கூடாது. ஏனெனில், இது சுதந்திரத்தின் மீத போடப்படும் அனுமதியற்ற கட்டுப்பாடாகும்.

இஸ்லாமியக் கொள்கைகளை ஒருவர் கோஷமாகக் கொண்டு அவற்றை நோக்கி அழைப்பு விடுக்கிறார் எனில், அல்லது தனது புரிதலுக்குத் தகுந்த வகையில் இஸ்லாத்திலிருந்து பெறப்பட்ட நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றை நோக்கி அழைப்பு விடுக்கிறார் எனில், அதன் பொருள் அவர் அதனைத் தனியுரிமை கொண்டாடுகிறார் என்பதோ பிறரை விட்டு அதனைத் தடுத்து வைத்திருக்கிறார் என்பதோ அன்று. இஸ்லாத்துடன் தம்மைப் பிணைத்துக் கொண்டு

அதன் பெயரால் சிலர் முன்வைக்கின்ற நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை, அவை குறித்த தீர்ப்பு அல்குர்ஆன் மற்றும் ஸுன்னாவின் சான்றுகளையும் ஷரீஆவின் பிற மூலாதாரங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே பெறப்பட வேண்டும். இதில் காய்தல் - உவத்தல் எதுவும் இருக்கக் கூடாது.

உரையாடல், விவாதம், சான்றுப்படுத்தல், ஆதாரங்களை முன்வைத்தல் முதலிய அனைத்தும் சரியானதையும் தவறானதையும் வேறுபடுத்துவதற்கான களமாகும். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களைத் தவிர எவரும் தவறுகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டவரல்ல. எனவே, எவரும் தனது கருத்துகளை முன்வைக்கவும், நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தவும் கூடிய வகையில் களம் திறந்திருக்கிறது. அங்கு தோன்றும் கருத்து முரண்பாடுகளும் அபிப்பிராய பேதங்களும் இஸ்லாமிய நியாயவியல் துறையில் கூட காணப்படவே செய்கின்றன. மட்டுமன்றி, அது ஒரு மானிட அடையாளமாகவும் உள்ளது. இஸ்லாம் இவ்வடையாளத்தை உள்வாங்கி, பாதுகாத்து, கருத்து மற்றும் நம்பிக்கைச் சுதந்திரத்தை உத்தரவாதப்படுத்தக்கூடிய நியமங்களையும் இட்டுத் தந்திருக்கிறது. இஹ்வான்கள தாம் மார்க்க ரீதியாக அதிகாரமளிக்கப்பட்டவர்கள் என்றோ, தமது மனிதர்கள் விசேடமான புனிதத்துவம் கொண்டவர்கள் என்றோ வாதிக்கவில்லை. அந்தவகையில், இஸ்லாமே அவர்களுக்கும் பிறருக்குமான சான்றாக அமைந்திருக்கும்.

அதிகாரமும் செல்வாக்கும் படைத்தவர்களிடமிருந்தும், தமது பிரச்சினைகளுக்குள் மாத்திரம் உழன்று கொண்டிருப்போரிடமிருந்தும், பிறரிடமிருந்தும் இஹ்வான்களுக்கெதிரான போலிக்குற்றச் சாட்டுகளும் பொய்யுரைகளும் வந்த வண்ணமே உள்ளன.

இது ஒருபோதும் நிற்கப் போவதில்லை. இஹ்வான்கள் இதனால் சங்கடம் அடையவோ இதனைப் பொருட்படுத்தவோ போவதுமில்லை. ஏனெனில், அவர்களது தஃவா தெளிவானது. தஃவாவை முன்னிறுத்திய அவர்களது இயக்கமும், சீர்திருத்தத்துக்கான நடைமுறை சார்ந்த அவர்களது முறைவழியும் இதற்கான மிக ஆழமான பதிலாக உள்ளது.

இஹ்வான்கள் அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டால், மக்களுக்கு கெதிராக மாறி விடுவார்கள். ஷூறாவை நடைமுறைப்படுத்தல் மற்றும் சுதந்திரங்களைப் பிரகடனப்படுத்தல் என்பவை தொடர்பான அவர்களது கோஷங்களும் எந்த உத்தரவாதமும் கிடையாது என்பதும் இவ்வாறான போலிக் குற்றச் சாட்டுகளுள் ஒன்றாக உள்ளது.

இப்போலிக் குற்றச் சாட்டை நெட்டுருப் போட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள் இஹ்வான்களது தஃவா பற்றி எதுவும் அறியாதவர்கள். ஏனெனில், இஹ்வான்கள் மாற்றத்துக்கான தமது முறைவழியில் புரட்சியையும், அதிகாரபீடத்தை நோக்கிப் பாய்வதையும் நிராகரிக்கின்றனர். கவர்ந்திருக்கும் சலோகங்களைத் தாங்கிய இவ்வழிமுறைகளுக்குப் பின்னால் மறைந்திருப்பது மிக நீளமான ஆயுள்கொண்ட சர்வாதிகாரம் மட்டுமே. இந்த உண்மையை புரட்சி இயக்கங்களின் அடியாக ஆட்சிபீடமேறிய பலரிடம் நாம் கண்டுவிட்டோம்.

இஹ்வான்களது தஃவாவைப் பொறுத்தவரை, மக்களைப் பயிற்றுவித்தல், அவர்களுக்கு அறிவூட்டுதல், அவர்களது உரிமைகளை உணர்த்துதல், விட்டுக் கொடுப்பின்றி அவற்றைப் பாதுகாக்கும் முறையை அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தல்... என்பனவே அதன் முதன்மை இலக்காக உள்ளது. ஏனெனில், அதுவே அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் எவரையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கான உண்மையான உத்தரவாதமாகவும், வினைத்திறன்மிக்க கண்காணிப்பாகவும் அமையும். அவ்வாறு அதிகாரத்துக்கு வருவோர் இஹ்வான்களாகவும் இருக்கலாம். பிறராகவும் இருக்கலாம். பொதுமக்களையும், உம்மாவையும், ஜமாஆவின் அங்கத்தவர்களையும் (இவர்களும் பொதுமக்களில் ஓர் அங்கமே) இவ்வாறான பயிற்றுவிப்புக்கு உட்படுத்தாமல் இஸ்லாமிய உம்மாவைக் கட்டியெழுப்பாதல் தொடர்பான இஹ்வான்களது இலக்குகள் சாத்தியமடையப் போவதில்லை.

இப்பயிற்றுவிப்பு முழுமையடையாமல்... மக்களிடம் இம் முதிர்ச்சி ஏற்படாமல்... கண்காணிப்புக்கான இந்த உத்தரவாதம் கட்டியெழுப்பப்படாமல், ஆட்சியை நோக்கிச் செல்வதை இஹ்வான்கள் நிராகரிக்கிறார்கள். விரும்பியவர்கள் தனிமனிதனையும்

சமூகத்தையும் பயிற்றுவிப்பதற்கான இஹ்வான்களது நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் இலக்குகளையும் ஆராய்ந்து பார்க்க முடியும். இஹ்வான்களைப் பொறுத்தவரை, கட்டியெழுப்பும் பணி அடிமட்டத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கப்படுவதேயன்றி, மேலிருந்து திணிக்கப்படுவதன்று.

• **அரசியல் போட்டியாளர்கள் தொடர்பான நமது நிலைப்பாடு:**

i) கருத்தில் வெறி கொள்ளாதிருத்தல், சிந்தனா மற்றும் அரசியல் முரண்பாட்டை விரோதமாகவும் போராட்டமாகவும் மாற்றாதிருத்தல், சமூகத்தினதும் தேசத்தினதும் நலனுக்காக பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்க வருமாறு அழைப்பு விடுத்தல்.

ii) தேர்தல் போட்டிகளின்போது எமது அங்கத்தவர்கள் இஸ்லாமிய நற்பண்புக்கு முன்னுதாரணமானவர்களாகவும், சிறந்த கொள்கைவாதிகளாகவும் திகழல், தனிப்பட்ட மோதல்களையும் கட்சி வழியிலான போராட்டங்களையும் நமது வழிமுறையாக அல்லது பண்பாக எடுத்துக் கொள்ளாதிருத்தல். இமாம் பன்னா கூறுகிறார்: "நீங்கள் ஆட்சிக்காக அலைபவர்களன்று. மாற்றமாக, ஒரு முறைவழியை... சீர்திருத்தத்தை... கொள்கையை வேண்டி நிற்பவர்கள்."⁽³³⁾

"நாம் அவர்களைத் தாக்க மாட்டோம். ஏனெனில், எதிர்மறையான போராட்டங்களின்போதும் விரோதங்களின்போதும் செலவிட நமக்குச் சக்தி தேவை. பயனுள்ள செயற்பாடுகளிலும் சாதகமான போராட்டங்களிலும் செலவிட அது நமக்குத் தேவைப்படும். எனவே, அவர்களது கணக்கைக் காலத்துக்கு விட்டு விடுகிறோம். மிகப் பொருத்தமானதே எப்போதும் நிலைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு."⁽³⁴⁾

33. மூக்கிறாதுல் பக். 266

34. அல் மூஹ்தமறுஸ் ஸாதில், பக். 215

iii) விவகாரங்களைப் பற்றிய நோக்கில் நீதமாக நடந்து கொள்ளல், அந்தவகையில், எம்முடன் முரண்படுகின்ற தேசியவாதிகளது உரிமையைக் குறைத்து மதிப்பிடாதிருத்தல், சமூக சீர்திருத்தத்தில் அவர்கள் ஆற்றும் பங்களிப்புக்கு மதிப்பளித்தல்.

“...இப்பகுதியில், அம்மனிதர்களது பங்களிப்பை நாம் குறைத்து மதிப்பிட மாட்டோம்...”⁽³⁵⁾

iv) அவர்கள் அனைவருக்கும் தஃவாவை முன்வைத்தல். இஸ்லாமிய முறைவழியின் அடிப்படையில் உழைக்க வருமாறு அவர்களுக்கு அழைப்புவிடுத்தல்.

“அரசியல் கட்சிகள் தொடர்பான எமது நிலைப்பாட்டைப் பொறுத்தவரை, அவற்றுக்கிடையில் நாம் ஏற்றத்தாழ்வு பாராட்டவோ ஏதாவதொரு கட்சியைச் சார்ந்து நிற்கவோ மாட்டோம்... மாற்றமாக, இஸ்லாமிய முறைவழியை நோக்கி வருமாறே அவர்கள் அனைவருக்கும் அழைப்பு விடுப்போம்.”

“இந்தவகையில்தான், இஹ்வான்கள் இவ்வனைத்துக் கட்சிகளையும் ஒரே வகையில் நோக்குகின்றனர். இறைத்தூதர் (ஸல்) விட்டுச்சென்ற அனந்தரமாகிய இந்த தஃவாவை அனைத்துக் கட்சி மட்டங்களையும் விட மேலாக அவர்கள் நோக்குகின்றனர். இக்கட்சிகளைச் சேர்ந்த எல்லா மனிதர்களுக்கும் தெளிவாக அதனை முன்வைக்கின்றனர். இவ்வுண்மையை அம்மனிதர்கள் புரிந்து கொண்டால், அவர்களது கருத்து ஒருமைப்படும். சூழ்நிலைகளைச் சீரமைத்து, அபிலாஷைகளை நிதர்சனப்படுத்தக் கூடிய ஒரே வழிமுறையில் அவர்கள் ஒன்றுபடுவர். முஸ்லிம் சகோதரர்களது முறைவழி... இல்லை... அகிலங்களின் இரட்சகன் வழங்கிய வழிகாட்டல் மட்டுமே அவர்களுக்கு முன்னால் இருக்கும்.”⁽³⁶⁾

35. அல் முஃதமறுஸ் ஸாதிஸ், பக். 215

36. அல் முஃதமறுஸ் ஸாதிஸ், பக். 215

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“உங்களுக்கும் பிற மனிதர்களுக்கும் இடையிலான விரோதம் தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கிடையிலான விரோதமன்று. மாறாக, அது அகீதாக்களினதும் முறைவழிகளினதும் விரோதம். உங்களை மிகக் கடுமையாக எதிர்க்கின்ற மனிதர்கள் கூட உங்களது இக்கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டால், அவர்களது பாதங்களைக் கழுவி, கொடியை அவர்களது கரங்களில் மகிழ்வோடு ஒப்படைத்து விட நாம் தயாராக இருக்கிறோம். ஏனெனில், இப்பாதையில் வெளியே தெரிவதை விட மறைந்திருக்கும் விடயம் சிறந்தது என நாம் அறிவோம். இவ்விடத்தில் அல்லாஹ் கூறுவதையே நாமும் கூறுகின்றோம்:

“அவர்கள் பாமான்னிப்புக் கோரி, தொழுகையை நிறைநாட்டி, ஸகாத்தும் கொடுத்துவிட்டால், மார்க்கத்தில் உங்கள் சகோதரர்களே. அறியக்கூடிய சமூகத்தினருக்கு (இவ்வாறுதான் நமது) வசனங்களை நாம் விளக்கிக் கூறுகிறோம்.” [தன்பா 11] ⁽³⁷⁾

கட்சிகள் முன்வைக்கும் குற்றச்சாட்டுகள் குறித்து அவர் பின்வருமாறு பதிலளிக்கிறார்:

“சில கட்சிகளைச் சேர்ந்த மனிதர்கள், நாம் இப்போதனைகள் மூலமாக அவர்களது கட்சியைத் தகர்க்க முனைவதாகவும், பிற கட்சிகளுக்கு அதன் மூலம் உதவி புரிவதாகவும், தனிப்பட்ட நலன்களை நாம் நோக்காகக் கொண்டிருப்பதாகவும் எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர். எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த மனிதர்களிடமும் இதே யூகம் ஊடுருவியிருப்பதே அது தவறான யூகம் என்பதற்குப் போதிய சான்றாகும்... இக்கட்சிகளைச் சேர்ந்த சகோதரர்களுக்கு நான் கூற விரும்புவது இதுதான்: இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் அவர்களது சிந்தனையல்லாத வேறொன்றுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் நான் இன்னும் வரவில்லை. வரப்போவதும் இல்லை. இஹ்வான்கள் எந்தக் கட்சிக்கெதிராகவும் தனிப்பட்ட விரோதத்தை மறைத்து வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களல்லர்.” ⁽³⁸⁾

37. முதக்கிறாநூல் பக். 266 (மாணவர் விழாவொன்றில் அவர் ஆற்றிய உரைமீலிருந்து)

38. அல்-முஹ்மூல் ஹாயிஸ்

• இவ்வாண்களும் சீர்திருத்த முன்மொழிவுகளும்:

1. 1936ஆம் ஆண்டு இமாம் பன்னா தனது சீர்திருத்த முன்மொழிவை அப்போது எகிப்துக்கும் சூடானுக்கும் மன்னராயிருந்த ஃபாறுக் மற்றும் அப்போது எகிப்திய அரசாங்கத்தின் ஜனாதிபதியாக இருந்த முஸ்தஃபா அந்-நஹ்ஹாஸ் ஆகியோருக்கும், இஸ்லாமிய உலகின் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த மன்னர்களுக்கும் ஆட்சியாளர்களுக்கும் முன்வைத்தார்.

பரிபூரண சீர்திருத்த நோக்கொன்றைப் பிரதிபலிப்பதாய் அவரது முன்மொழிவு அமைந்திருந்தது. ஆட்சியாளர்களது பொறுப்பு எவ்வளவு கனதியானது என்பதையும் அந்த அமானிதத்தின் பாரதாரத்தையும் அம்முன்மொழிவு நினைவுபடுத்தியதுடன், மேற்கத்திய சடவாத நாகரிகத்தின் போலிமுகத்தைத் தோலுரித்தும் காட்டியது. மட்டுமன்றி, உம்மாவின் பிரச்சினைகளுக்கான இஸ்லாமியத் தீர்வின் சிறப்பம்சங்களையும் அது விளக்கியது. அவ்வாறே இஸ்லாமிய செல்நெறி தொடர்பாகக் கிளப்பப்பட்டிருந்த ஐய வாதங்களுக்கான பதிலையும் அது வழங்கியது.

இச்சீர்திருத்த முன்மொழிவு மூன்று பிரதான மையச் சிந்தனைகளை உள்ளடக்கியிருந்தது:

முதலாவது மையச் சிந்தனை: அரசியல், நீதித் தீர்ப்பு, நிர்வாகம் என்பன தொடர்பானது. இது பத்து அம்சங்களை உள்ளடக்கியிருந்தது.

இரண்டாவது மையச் சிந்தனை: சமூகவியல் மற்றும் நடைமுறைப்பகுதி சார்ந்தது. முப்பது அம்சங்களை இது உள்ளடக்கியிருந்தது.

மூன்றாவது மையச் சிந்தனை : பொருளாதாரம் தொடர்பானது. பத்து அம்சங்களை இது உள்ளடக்கியிருந்தது.

இமாம் பன்னா தனது இச்சீர்திருத்த முன்மொழிவைப் பின்வருமாறு நிறைவு செய்கிறார்:

“... இதுவே இஹ்வானால் முஸ்லிம்களாகிய எமது தூது. இஸ்லாமிய உம்மாவை முன்னேற்றத்தையும் அபிவிருத்தியையும் நோக்கிக் கொண்டு செல்ல விழைகின்ற எந்த அமைப்புக்கும் அல்லது அரசுக்கும் எம்மையும் எமது ஆற்றல்களையும் எமது அனைத்து உடமைகளையும் வழங்க நாம் தயார். அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்வோம். அர்ப்பணமாய் அமைவோம்...”⁽³⁹⁾

2. நாற்பதுகளின் முற்கூறில், அரசாங்கங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மாறிக் கொண்டிருந்த வேளையில், இமாம் பன்னா பல முன்மொழிவுகளைச் சமர்ப்பித்திருந்தார். “இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கின் ஒளியில் நமது பிரச்சினைகள்” என்ற எழுத்தாக்கத்தில் அவர் குறிப்பிட்டிருப்பதும் அத்தகைய முன்மொழிவுகளுள் ஒன்றாகும். முதல்நிலைப் பொறுப்பாளர் என்றவகையில் அரசாங்கத் தலைவருக்கும், பல்வேறு பொதுமக்கள் மற்றும் அரசியல், சமூக, தேசிய அமைப்புகளின் தலைவர்களுக்கும், பிரதிநிதித்துவ சபைகளின் அங்கத்தவர்களுக்கும், மனித இனத்துக்கு நன்மையை நாடுகின்ற அனைவருக்கும் அம்முன்மொழிவுகளை அவர் சமர்ப்பித்திருந்தார்.

3. ஐந்தாவது மாநாட்டுப் பத்திரத்தில், இஹ்வான்கள் கோரி நிற்கும் சீர்திருத்தம் என்ன என்பதை இமாம் பன்னா சுருக்கமாக வரையறுக்கிறார். ஆட்சியொழுங்கு, சர்வதேசத் தொடர்புகள், சட்டமும் நியாயத் தீர்ப்பும், இராணுவமும் பாதுகாப்பும், பொருளாதார ஒழுங்கு, கல்வி மற்றும் கலாசார, குடும்ப ஒழுங்கு... முதலிய அனைத்துத் துறைகளையும் எடுத்தாள்வதாய் அப்பத்திரம் விளங்கியது.

இதன்மூலம், இஹ்வான்களது சீர்திருத்த சிந்தனை முழுமைத் தன்மை வாய்ந்ததாக அமைந்திருப்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மட்டுமன்றி, வெறும் அழைப்பு, உபதேசம், வழிகாட்டல் என்பவற்றுடன் அது போதுமாக்கிக் கொள்ளவில்லை. அதற்கும் அப்பால், செயற்படுத்தல், சக்திக்கும் இயலுமைக்கும்

39. பார்க்க : நஸ்ரவன் நூர்

ஏற்றவகையில் தேவையான பொறிமுறைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளல் என்பவற்றிலும் அது தங்கி நிற்கிறது. சமூகத்தின் மீது அவர்கள் ஏற்படுத்திய சீர்திருத்தத் தாக்கம் இவ்வுண்மைக்குச் சான்று பகர்கிறது. இது குறித்து இமாம் பன்னா இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“இஸ்லாம் பற்றி இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்களிடம் காணப்படுகின்ற இப்பரிபூரணமான புரிதலின் காரணமாகத்தான் உம்மாவின் அனைத்துப் பகுதிகளையும் சீர்திருத்தத்துக்கு உட்படுத்த அவர்களது சிந்தனை விழைகிறது. பிறரிடம் காணப்படுகின்ற சீர்திருத்த சிந்தனைகளைக் கூட அது விட்டு வைக்கவில்லை. அந்தவகையில்தான், உண்மையான சீர்திருத்தத்தை விரும்புகின்ற அனைவரும் தமது ஆசையைத் தீர்த்துக் கொள்ள அதில் இடம் கண்டு கொண்டார்கள். அதன் இலக்குகளைப் புரிந்து கொண்ட அனைத்து சீர்திருத்த ஆர்வலர்களும் அங்கு சந்தித்துக் கொண்டார்கள்.”⁽⁴⁰⁾

4. 1941ஆம் ஆண்டு, ஆறாவது மாநாட்டுப் பத்திரத்தில் எகிப்திய அரசாங்கத்தை நோக்கி அவர் முன்வைத்த சீர்திருத்த அழைப்பில் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வந்த எகிப்திய அரசாங்கங்களுக்கு பல சீர்திருத்த முறைமைகளை நாம் வரைந்தளித்திருக்கிறோம். பல அரசுகளுக்கு எகிப்திய வாழ்வின் ஆன்மாவைத் தொடுகின்ற விடயங்கள் தொடர்பான ஏராளமான அறிக்கைகளையும் முன் வைத்திருக்கிறோம். அவற்றிலெல்லாம் பின்வரும் அம்சங்கள் பற்றி நாம் கவனயீர்ப்புச் செய்தோம்:

1) அரச யந்திரத்தையே சீர்திருத்தத்துக்கு உட்படுத்துவதன் அவசியப்பாடு:

பொருத்தமான மனிதர்களைத் தெரிவு செய்தல், செயற்பாடுகளைக் குவிமையப்படுத்துதல், அலுவலகச் செயற்பாடுகளை எளிமைப்படுத்துதல், இருக்கும் வளங்களையும் இயலுமைகளை

40. ஹல் நஹ்னு கவ்முன்

யும் கவனத்தில் கொள்ளல், விதிவிலக்குகளை நீக்குதல்... என்பவற்றினூடாக இது மேற்கொள்ளப்படும்.

II) கலாசார ஊற்றுக்களை மறுசீரமைத்தல்:

கல்விக் கொள்கையை மீளாய்வு செய்தல், பத்திரிகைகள், நூல்கள், சினிமா, நாடகம், ஒலிபரப்ப முதலியவற்றைக் கண்காணித்தல், அவற்றிலுள்ள குறைபாடுகளைச் சீர்செய்து சரியான திசையில் வழிநடாத்தல்... என்பவற்றினூடாக இது மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

III) சட்டத்தை மறுசீரமைத்தலும் இஸ்லாமிய ஷரீஆ விலிருந்து அதனைப் பெறுதலும்

இஹ்வான்களை நாலிரிய அரசு தடைசெய்து, சிறைக்கூடங்களுக்குள் அடைத்து வைக்கும் வரை இஹ்வான்களது பண்பு இதுவாகத்தான் அமைந்திருந்தது. சிறைக்குள் இருக்கும்போது கூட 1956 ஆம் அண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட முப்பக்க அத்துமீறலுக் கெதிராக தமது உதவிகளை அவர்கள் அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பிக் கொண்டுதான் இருந்தனர். அத்துமீறலுக்கெதிராகப் போரிட நாம் தயார்நிலையில் இருப்பதாகவும், அத்துமீறலை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்ததன் பிறகு மீண்டும் சிறைக்குத் திரும்புவதாகவும் கூட அவர்கள் தெரிவித்தனர்.

5. 1952 மார்ச் மாதத்தில் அல்-முர்ஷிதுல் ஆம் உஸ்தாத் ஹுழைபியும் சீர்திருத்த முன்மொழிவொன்றைச் சமர்ப்பித்திருந்தார். அதில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது:

“... அரசுக்குச் சொந்தக்காரரே! இதன் காரணமாகத்தான் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு நிலைப்பாடுகளைக் கையாள்வது தொடர்பான உண்மையான ஆலோசனையை உங்களுக்குச் சமர்ப்பிக்க எண்ணினோம்...”

வெளிநாட்டு விவகாரங்கள் பற்றிய இஹ்வான்களது நோக்கு, ஆங்கிலேயர்களுடனான பிரச்சினையை முடிவுக்குக் கொண்டு

வருவதன் முக்கியத்துவம், அவர்களுக்கெதிரான போராட்டத்துக்கும் பகிஷ்கரிப்புக்குமாக தேசிய சக்திகளை ஒன்றுதிரட்டுதல் என்பவற்றை அம்முன்மொழிவு குறிப்பிட்டிருந்ததோடு அவற்றுக்கான மார்க்கத்தையும் வரையறுத்திருந்தது.

உஸ்தாத் ஹுழைபி அதில் கூறுகிறார்: "நிச்சயமாக போராட்டமே அந்நியரை அப்புறப்படுத்துவதற்கும் ஐக்கியத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்குமான ஏக வழியாகும். ஆள்பவரையும் ஆள்ப்படுபவரையும் ஒழுங்குபடுத்துகின்ற போராட்டம் அது. அதன் கொடியின் கீழ்தான் பெரியவரும் சிறியவரும் பரஸ்பரம் சந்தித்துக் கொள்ள முடியும்..."

அடுத்ததாக, அம்முன்மொழிவு உள்நாட்டு விவகாரங்களைக் கவனத்தில் எடுத்திருந்தது. அப்போதைய நிலையில், தேச வழமைச் சட்டங்களை ரத்துச் செய்தல், சிறைக்கைதிகளை விடுவித்தல் என்பவற்றுக்கு அங்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. அதன் பிறகு, அன்றைய அரசாங்கம் அழைப்பு விடுத்துக் கொண்டிருந்த தூய்மை அடிப்படைகள் குறித்து இஹ்வான்களது கண்ணோக்கையும் அது எடுத்து விளக்கியது. ⁽⁴¹⁾

6. படைகளின் இயக்கம் தோன்றியதன் பிறகு (அதாவது புரட்சிக்குப் பிறகு) தனிமனிதனையும் உம்மாவையும் சீர்திருத்துவதற்கான கருத்தாக்கமொன்றை 1952-8-2 அன்று இஹ்வான்கள் முன்வைத்தனர். அது அப்போதைய பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டது. அதன் முன்னுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த சில வரிகளாவன:

"... இப்போது நாம் முன்னோக்கிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த வெற்றிகள் குறித்த பெருமித உணர்வானது பல்வேறு தளங்களில் நாம் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகளையும் பரிபூரண மறுசீரமைப்பையும் விட்டு நம்மைத் தடுத்துவிடக்கூடாது. தான் ஒரு யுகத்திலிருந்து மற்றொரு யுகத்துக்கு முழுமையாக நகர்ந்துவிட்டதாக உம்மா உணரும் நிலை தோன்றும்வரை அம்மறுசீரமைப்பு தொடர வேண்டும். இல்லையெனில், இப்புரட்சியின் விளைவு வீணாகிவிடும்..."

41. பார்க்க: அல்-இஹ்வானுல் முஸ்லிமீன் பத்திரிகை, ஐந்தாம் இதழ், 27 மார்ச் 1952.

இஹ்வான்கள் தமது அச்சீர்திருத்த முன்னெடுப்பை பின்வரும் ஏழு பிரதான மையச் சிந்தனைகளின்மீது அமைத்திருந்தனர்:

1. முழுமையான சுத்திகரிப்பு
2. பண்பாட்டு மறுசீரமைப்பு
3. யாப்புச் சீர்திருத்தம்
4. சமூக மறுசீரமைப்பு
5. பொருளாதார சீர்திருத்தம்
6. இராணுவப் பயிற்றுவிப்பு
7. பொலிஸ்

உம்மாவின் நிலை சீரடையும் பொருட்டு மூன்று விதந்துரைகளைக் குறிப்பிட்டு அம்முன்மொழிவை இஹ்வான்கள் நிறைவு செய்திருந்தனர். அவையாவன:

ஒன்று: அநியாயமாகப் பறிக்கப்பட்ட உடமைகளும் உரிமைகளும் உரியவர்களிடம் திரும்ப ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். அந்தவகையில், அரசியல் கைதிகளுக்கு மீளவும் சுதந்திரம் வழங்கப்படுவதோடு, அநியாயமாக அபகரிக்கப்பட்ட செல்வங்களும் நிலங்களும் அவற்றின் உரிமையாளர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படல் வேண்டும். வறுமை, ஆளும் வர்க்கத்தினதும் அரசியல் வியாபாரிகளதும் அத்துமீறல் என்பவற்றிலிருந்து விடுபட்ட சுதந்திர வாழ்வு அனைத்துப் பிரஜைகளுக்கும் நிறைவாகக் கிடைக்க வேண்டும்.

இரண்டு: அநியாயக் காரர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். தடுக்கப்பட்டவற்றை ஆகுமாக்கிக் கொள்ளல், சுதந்திரங்களின் மீது அத்துமீறுதல், உம்மாவின் புனிதங்களைத் துவம்சம் செய்தல், தேசத்தைத் தமது இச்சைகளின் விளைநிலாக ஆக்கிக் கொள்ளல், அதன் நலன்களை தமதும் தமது உறவினர்களதும் ஆதரவாளர்களதும் தவறான உழைப்புக்குரிய சாதனமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளல்... முதலிய தீமைகளைப் புரிந்த அவர்கள் சட்டத்தின் முன் நிறுத்தி விசாரிக்கப்பட வேண்டும்.

மூன்று : அநியாயக்காரர்களுக்கு இடமளித்த சூழ்நிலைகள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். அத்துமீறுவோர் தமது நோக்

கங்களைச் சாதித்துக் கொள்ள வழியமைத்துக் கொண்ட அனைத்து வாழ்வியல் துறைகளும் முழுமையாக மாற்றத்துக்கு உட்பட வேண்டும். ⁽⁴²⁾

7. 1954-5-4 அன்று அல்-முர்ஷிதுல் ஆம் உஸ்தாத் அல் ஹுழைப் சில சீர்திருத்தக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய கடிதமொன்றை ஜமால் அப்துந் நாஸருக்கு அனுப்பியிருந்தார். அக்கோரிக்கைகளுள் சில வருமாறு:

i) பலஸ்தீனப் பூமியை ஆக்கிரமித்துள்ள யூதர்களை எதிர்த்துப் போரிடக்கூடிய பலம்வாய்ந்த படையொன்றைத் தயார் செய்தல்.

ii) ஸ்திரத்தன்மையை ஏற்படுத்துவதற்காகப் பாடுபடல். இதற்கான வழிவகைகளையும் அக்கடிதம் பின்வருமாறு வரையறுத்துக் குறிப்பிட்டிருந்தது:

அ) பிரதிநிதித்துவ முறைமை

ஆ) விதிவிலக்கான நடைமுறைகளையும், தேசவழமைச் சட்டங்களையும் ரத்துச் செய்தல்

இ) சுதந்திரங்களை முழுமையாக வழங்குதல். ⁽⁴³⁾

8. உஸ்தாத் உமர் தில்மஸானியின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் இஹ்வான்கள் அன்வர் ஸாதாத்துக்கும் பல முன்மொழிவுகளைச் சமர்ப்பித்தனர். சீர்திருத்தத்துக்கும், சுதந்திரங்களை மீளளிப்பதற்கு மான முன்மொழிவுகளாக அவை அமைந்திருந்தன. ⁽⁴⁴⁾

1977ஆம் ஆண்டு ஸாதாத் குத்ஸைத் தரிசிப்பதை இஹ்வான்கள் எதிர்த்ததோடு, 1979 ஆம் ஆண்டு இஸ்ரேலுடன் மேற்கொள்ளப் பட்ட உடன்படிக்கையையும் எதிர்த்தனர். அதற்கு விலையாக அவர்களது 'அல்-தஃவா' சஞ்சிகை தடை செய்யப்பட்டதோடு பலர் சிறையிலும் அடைக்கப்பட்டனர்.

42. பார்க்க: அல்-இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன் அஹ்தாஸுன் ஸனஅத் அத்-தாரீஹ், பா.3, பக்.107

43. பார்க்க: அல்-இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன் அஹ்தாஸுன் ஸனஅத் அத்-தாரீஹ், பா.3, பக்.107

44. பார்க்க: அல்-தஃவா சஞ்சிகை, 1976ஆம் 1977ஆம் ஆண்டுகள்

9. 1979ஆம் ஆண்டு உஸ்தாத் உமர் தில்மஸானீ, “முஸ்லிம்களின் ஆட்சியாளர்களே!... ஒன்றில் அல்லாஹ்வின் முறைவழி, இல்லை யேல் நாசம்” என்ற தலைப்பிலான மடலொன்றை ஸாதாத் மற்றும் இஸ்லாமிய உலகின் தலைவர்களை நோக்கி முன்வைத்தார். ⁽⁴⁵⁾

10. அல்-முர்ஷிதுல் ஆம் உஸ்தாத் முஸ்தபா மஷ்ஹூர் அதிகார பீடத்தின மோசடிகளையும் அடக்குமுறைகளையும் எதிர்த்து பின்வருமாறு எழுதினார்:

“மக்கள் மீது மக்களின் பெயராலேயே அநியாயமான சட்டங்கள் திணிக்கப்படுகின்றன. 99.99 விழுக்காடு வெற்றியைக் காட்டுகின்ற ஊழல் நிறைந்த அபிப்பிராய வாக்கெடுப்புகளின் ஊடாக, அல்லது போலியான தேர்தல்கள் மூலமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட அல்லது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பொதுச் சபைகளினூடாக, அல்லது அநியாயம் நிறைந்த ஏதொ ஒரு வழியினூடாக இது மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.” ⁽⁴⁶⁾

11. 1987இல் பிற தேசிய சக்திகளுடன் உடன்பாடு காணப்பட்ட தேசியக் கோரிக்கைகளை இஹ்வான்கள் முன்வைத்தனர்.

12. பலவீனத்துக்கான காரணங்களை இல்லாதொழித்து, பலத்துக் கான வழிவகைகளை அடைந்து கொள்வது எவ்வாறு என்பது தொடர்பாக அல்-முர்ஷிதுல் ஆம் உஸ்தாத் முஸ்தபா மஷ்ஹூர் முன்வைத்த எழுத்தாக்கம் “ரிஸாலதுல் இஹ்வான்” சஞ்சிகையின் 228ஆம் இதழில் ஹி. 1422 முஹர்ரமில் (20-4-2001) பிரசுரிக்கப் பட்டது. இதுபற்றி ஏலவே நாம் சுட்டிக் காட்டியுள்ளோம்.

13. இவ்வாறு இஹ்வான்களது சீர்திருத்தக் கோரிக்கைகளும் அபிப்பிராயங்களும் எல்லா நிகழ்வுகளிலும் நிலைப்பாடுகளிலும் தொடர்ந்து முன்வைக்கப்பட்டே வந்திருக்கின்றன. 2004 ஆம் ஆண்டிலும் முழுமையான சீர்திருத்த முன்மொழிவொன்றை

45. அல்-தஃவா சஞ்சிகை 32ஆம் இதழில் இது பிரசுரிக்கப்பட்டது

46. அல்-பஷீர் சஞ்சிகை முதலாம் இதழ்

இஹ்வான்கள் சமர்ப்பித்தனர். அல் முர்ஷிதுல் ஆம் உஸ்தாத் முஹம்மத் மஹ்தீ ஆகிலீப் பத்திரிகையாளர் மாநாடொன்றில் அதனைப் பிரகடனப்படுத்தினார். அதன் முன்னுரையில் குறிப்பிடப் பட்டிருந்த அம்சங்களாவன:

ஒன்று: இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் அனைத்துவகையான தேசிய மேலாதிக்க வடிவங்களையும் நிராகரிக்கின்றனர். எகிப்தினதும் அரபு-இஸ்லாமியப் பிராந்தியத்தினதும் விவகாரங்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் எல்லாவகையான அந்நியத் தலையீடுகளையும் அவர்கள் எதிர்க்கின்றனர்.

இரண்டு: முழுமையான சீர்திருத்தம் என்பது தேசிய மற்றும் இஸ்லாமிய ரீதியான கோரிக்கையொன்றாகும். சீர்திருத்தத்தைச் சாத்தியப்படுத்துவதற்கான அடிப்படை உரித்தாளிகள் பொதுமக்களே. ஏனெனில், இச்சீர்திருத்தம் அவர்களது அபிலாஷைகளை நிறைவேற்றுவதையே இலக்காகக் கொண்டிருக்கிறது. கண்ணியமும் சுதந்திரமும் நிறைந்த வாழ்வு, முழுமையான எழுச்சி, நீதி, சமத்துவம், ஷூறா என்பவற்றின் அடிப்படையில் அது இடம்பெற வேண்டும்.

மூன்று: சீர்திருத்தத்தின் ஆரம்பம் அரசியல் மறுசீரமைப்பிலிருந்து தொடங்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் அதுவே ஏனைய வாழ்வியல் துறைகளை மறுசீரமைப்பதற்கான தொடக்கப் புள்ளியாகும்.

நான்கு: இச்சீர்திருத்தத்தை முன்னின்று நடாத்தும் பொறுப்பு ஓர் அரசாங்கத்திற்குரியதோ தனியானதோர் அரசியல் சக்திக்குரியதோ மாத்திரமன்று. மாற்றமாக அது அனைவரும் சுமக்க வேண்டிய பாரம். அனைத்து முயற்சிகளையும் ஒன்றுதிரட்டக்கூடிய பொதுத் தேசிய இணக்கப்பாடே இன்று காலத்தின் தேவையாகும்.

அரசியல் சக்திகள், சிந்தனையாளர்கள், படித்தவர்கள், பொது விவகாரங்களில் அக்கறை கொண்டோர் முதலிய அனைவரும் இச்சமூகத்தின் அடிப்படை அம்சங்களிலிருந்து பிறக்கின்ற பரந்த சட்டகம் ஒன்றைச் சூழ அணிதிரள்வது காலத்தின் கடமை என இஹ்வான்கள் கருதுகின்றனர். இந்த உம்மாவின் பொதுநலனுக்காக

உடன்பாடான அம்சங்களில் (அவை மிக அதிகம்) அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். முரண்பாடான அம்சங்கள் தொடர்பாக (அவை சொற்பமானவை) உரையாடல்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இன்று உம்மாவைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற அரசியல் தேக்கம், சமூக அநீதியும் சீர்கேடும், அறிவியல் மற்றும் தொழிநுட்பப் பின்னடைவு ஆகிய முப்பக்க அபாயம் எகிப்தையும் அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் தேசியப் பாதுகாப்பு, அரபுத் தேசியவாத அந்தஸ்து, இஸ்லாமியத் தலைமைத்துவம், சர்வதேச வகிபாகம் முதலிய அனைத்துக்கும் அச்சுறுத்தலாக அது மாறியுள்ளது.

14. 2005 ஆம் ஆண்டில் இஹ்வான்கள் பல சீர்திருத்த மாநாடுகளையும் பேரணிகளையும் தலைமை தாங்கி நடாத்தினர். சீர்திருத்தம் தொடர்பான தமது நிலைப்பாடுகளுக்காகவும் அபிப்பிராயங்களுக்காகவும் மூவாயிரம் அரசியல் கைதிகளை அவர்கள் தாரை வார்க்க வேண்டியேற்பட்டது. ஒருவர் ஷஹீதாக்கப்பட்டதுடன், பலர் காயமடையவும் நேரிட்டது. சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக பல்வேறு தேசிய சக்திகளை அவர்கள் சந்தித்ததுடன், தேசிய ரீதியான கூட்டணிகளையும் உருவாக்கினர்.

• **சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் அடையாளங்கள்:**

இஹ்வான்களது தலீவா அனைத்தையும் உட்பொதிந்ததோர் அழைப்பு. அரசியல், சமூகவியல், கலை, இலக்கியம், அறிவியல், கலாசாரம், விளையாட்டு, நற்பணிகள், பொதுச்சேவை... முதலிய அனைத்துத் துறைகளையும் உள்ளடக்கிய அமைப்பு அது.

எனவே, அது ஒரு துறையை விட்டு மற்றொரு துறையுடன் தன்னைச் சுருக்கிக் கொள்வதில்லை. ஒடுங்கியதொரு கோணத்திலிருந்து அல்லது வரையறுக்கப்பட்டதொரு துறையினூடாக அதனை எவரும் நோக்க முற்படவும் கூடாது.

அதேபோல், இத்துறைகளில் இயங்குவதற்குத் தேவையான சாதனங்களையும் பொறிமுறைகளையும் கூட தனக்காக அது வகுத்துக் கொள்ளும். இயலுமைக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப தனது

இயக்கத்திலும் வழிமுறைகளிலும் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும். அந்தவகையில், அரசியல் கட்சி, பொதுமக்கள் சங்கம், பொதுப்பணி மன்றம், விளையாட்டுக் கழகம், கலை-இலக்கிய வட்டம், ஆய்வுக்கும் சிந்தனைக்குமான மத்திய நிலையம், அழைப்பு மற்றும் கலந்துரையாடலுக்கான அமர்வு, கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் சார் நிறுவனங்கள், பொருளாதார-கைத்தொழில் அமைப்புகள்... என பல்வேறு முகங்களையும் நிறுவன வடிவங்களையும் அது கொண்டிருக்கும். இவை தஃவாவின் பொருளையும் அதன் பரந்த நோக்கையும் பிரதிபலிப்பதோடு, எல்லாத் துறைகளிலும் சமூகத்தை எழுச்சியடையச் செய்யவும் பாடுபடும்.

சிலபோது ஒரு துறையை விட மற்றொரு துறையை முற்படுத்த வேண்டிய அல்லது குறிப்பிட்ட சில துறைகளை மேலும் விரிவு படுத்துவதற்காக உழைக்க வேண்டிய சூழ்நிலைகள் தஃவாவுக்கு ஏற்பட முடியும். எனினும் அவையனைத்தும் பரிபூரண தஃவா, முழுமையான நோக்கு என்ற சட்டகத்தினுள் அடங்கிய வகையிலேயே மேற்கொள்ளப்படும்.

சீர்திருத்தம் என்னும் கருத்தாக்கம் பின்வரும் இரு அம்சங்களின் மீது குவிமையப்படுத்தப்படுகிறது:

1. ஆன்மீக விழிப்புணர்வும் மார்க்கத்தை நோக்கி மீளலும்
2. தனிமனித சீர்திருத்தம். அவனது வாழ்வுக்குக் காப்புறுதி வழங்குதல். அவனது சக்திகளை இயக்குதல்.

இந்த உண்மையைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாத எந்த அழைப்பும் எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவைத் தராத, தொடர்புற்றுந்து இடையில் நிற்கின்ற அழைப்பாக மாறிவிடும். இதனைச் சுட்டிக் காட்டும் வகையிலேயே இமாம் பன்னா இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“ஆன்மீக விழிப்படைவதும், உள்ளமும் உணர்வும் உண்மையாக எழுச்சி பெறுவதுமே எமது முதல் அவா. இந்த தஃவாவின் மூலமாக பல்வேறு நடைமுறைப் பகுதிகளில் நாம் ஏற்படுத்த விரும்பும் கிளைச் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றிப் பேசுவதை விட, இந்தச்

சிந்தனையை உள்ளங்களில் குவிமையப்படுத்துவதே எமக்கு மிக முக்கியமானது.”⁽⁴⁷⁾

“மக்கள் தம்மை அல்லாஹ்வுடன் பிணைக்கின்ற இந்தத் தொடர்பை மீண்டும் நினைவு கூர வேண்டும் என்பதே இந்த தஃவாவின் முதல் இலக்காகும். அவர்கள் அதனை மறந்து விட்டதால், தம்மைத்தாமே அவர்கள் மறந்து விடும்படி அல்லாஹ் செய்து விட்டான்.

“மனிதர்களே! உங்களையும் உங்களுக்கு முன்பு வாழ்ந்தோரையும் சிருஷ்டித்த உங்கள் இரட்சகனை வணங்குங்கள். நீங்கள் இறையச்சம் அடைவீர்கள்.” [அல் பகரா: 21].

உண்மையில் இதுவே மூடிக்கிடக்கும் பல்வேறு மானிடப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான முதல் சாவிமாகும். சடவாதம், தேக்கம் என்பவற்றால் முழுமனித சமூகத்துக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் இவை. இவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு... அதனிடம் எந்த மார்க்கமும் இல்லை. இந்தச் சாவி இல்லாமல் எந்தச் சீர்திருத்தமும் சாத்தியப்படப் போவதில்லை.”⁽⁴⁸⁾

சீர்திருத்தத்தை நோக்கிய அழைப்பின்போது பின்வரும் அம்சங்களில் வினைமையும் கவனமும் காட்டப்பட வேண்டும்.

1. சீர்திருத்தச் செயற்பாடு தொடர்பான தொலைநோக்கும் இலக்குகளும் தெளிவாகக் காணப்படுவதோடு, அவற்றில் இணக்கப்பாடும் எட்டப்படுதல்.
2. சீர்திருத்தத்துறையில் உழைப்போரிடம் போதியளவு வினைமையும், உறுதியும் காணப்படுதல்.
3. சீர்திருத்தச் செயற்பாட்டுக்குப் பொருத்தமான சூழல் காணப்படுதல்.

47. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின், பக். 233

48. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின், பக். 226

4. குறித்த பணியை ஒருவர் மட்டும் தனியுரிமையாக வைத்துக் கொள்ளாமல், முயற்சிகளும் சக்திகளும் ஒன்றுதிரட்டப்படுதல்.
5. சீர்திருத்தத் திட்டம் வேண்டி நிற்கின்ற நடைமுறை சார் நடவடிக்கைகள் காணப்படுதல்.
6. சீர்திருத்தத்தின்போது குறுக்கிடுகின்ற அல்லது அதற்கான சூழலின் மீது எதிர்மறையாகத் தாக்கம் செலுத்துகின்ற தடைகளை நீக்குவதற்குப் பாடுபடல்.
7. பொதுமக்கள் தளத்தின் ஒத்துழைப்பும், சீர்திருத்த அழைப்பாளர்கள் மற்றும் அப்பணியில் ஈடுபடுவோர் மீது அவர்கள் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையும்.

தேசத்தின் வரலாறு நெடுகிலும் சீர்திருத்தத்துக்கான பல அழைப்புகளை நாம் கண்டிருக்கிறோம். ஒன்றில் அவை உள்ளூர் நுகர்வை நோக்காகக் கொண்டவையாக இருந்திருக்கின்றன. அல்லது அரசியல் காய் நகரத்தலாக இருந்திருக்கின்றன. அல்லது எவ்விதப் பயனோ யதார்த்தமோ அற்ற கவர்ச்சி நிறைந்த வெற்றுச் சுலோகமாக இருந்திருக்கின்றன. அல்லது அவை ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியின் நலனுக்காக அல்லது ஆட்சியாளரின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற வெற்றுச் சத்தாகவும் சந்தடியாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றினூடாக பொதுமக்கள் ஏமாற்றப்பட்டதோடு உண்மைகளும் மூடி மறைக்கப்பட்டன.

இந்தச் சந்தடிகளுக்கு முன்னால் இஹ்வான்கள் தமது முறைவழி மூலமாக தனித்தன்மை பெற்று விளங்குகின்றனர். தமது சீர்திருத்தத் திட்டத்தை அவர்கள் முன்வைப்பது மட்டுமன்றி, அதற்காக உண்மையுடன் உழைக்கவும் ஒருங்கிணைந்து செயற்படவும் அனைத்துச் சக்திகளுக்கும் அழைப்பு விடுக்கின்றனர்.

உம்மாவினால் உடன்பாடு காணப்பட்ட, எழுத்து வடிவிலான யாப்பொன்று காணப்பட வேண்டும் என்பதும் இஹ்வான்களது மறுசீரமைப்புக் கோரிக்கைகளுள் ஒன்றாக உள்ளது. அந்த யாப்பு உம்மாவின் அகீதாவுடனும் வரலாற்றுடனும் இணங்கிச் செல்வதோடு, அடிப்படையான வழிமுறைகளை உள்ளடக்கியதாகவும்

காணப்பட வேண்டும். முழுமைத்தன்மையும் தெளிவும் கொண்டதாக அது காணப்படுவதும் அவசியமாகும். ஏனெனில், தற்போது காணப்படும் யாப்புகளில் குறைபாடு, தெளிவின்மை, மயக்கம் என்பன காணப்படுகின்றன. ஆட்சியாளனுக்கு அவை சிறப்புரிமைகளையும் அதிகாரங்களையும் மிகப் பாரியளவில் வழங்கியுள்ளன...

இந்தவகையில், யாப்புச் சீர்திருத்தமும் இஹ்வான்களது சீர்திருத்தக் கோரிக்கைகளுள் ஒன்றாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இமாம் பன்னா இதற்கான மாதிரி வடிவமொன்றையும் வழங்கியுள்ளார். (பார்க்க : அர்-ரலாயில்)

சட்டங்கள் மற்றும் அவற்றுக்குத் தேவையான மறுசீரமைப்பு, திருத்தம் என்பவற்றைப் பொறுத்தவரை, அவையும் சமூக மறுசீரமைப்பினதும் எழுச்சியினதும் ஓர் அங்கம் என்ற வகையில் அவற்றை மேற்கொள்ளுமாறும் நாம் கோரிக்கை விடுக்கிறோம். அவை குறித்து பிறருடன் ஒத்தழைப்பையும் மேற்கொள்கிறோம். முஸ்லிம் அரசாங்கம் உருவாகும் கட்டம் வரை இப்பணிக்காக நாம் காத்திருக்கவில்லை. ஏனெனில், சீர்திருத்தம் என்பது எடுத்த எடுப்பில் முடிவடைந்து விடும் கருமமல்ல.

ஷஹீத் அல் பன்னா, தனது தஃவாக் காலம் முழுக்க பல தடவைகள் சட்டங்களை மறுசீரமைப்பதற்கும், பல்வேறு வாழ்வியல் துறைகளை மறுசீரமைப்பதற்குமான கோரிக்கைகளை முன்வைத்திருக்கிறார். அதற்கு அவசியமான ஆலோசனைகளையும் முன்வைத்திருக்கிறார்.

பொருளாதாரக் கட்டுமானப் பணிக்குப் பங்களித்தல், தேசியக் கைத்தொழில்களை உருவாக்குதல், நுகர்வு முறைமைகளை மாற்றியமைத்தல், உற்பத்தித் துறைகளில் கவனம் செலுத்துதல் என்பவற்றையும் இஹ்வான்கள் ஊக்குவிப்பதுடன், அவற்றை நோக்கி அழைப்பும் விடுக்கின்றனர். இத்தகைய கைத்தொழில் உற்பத்திக் கம்பனிகளுக்கான பல மாதிரிகளையும் அவர்கள் முன்வைத்தனர். எனினும், புரட்சி மூலமாக ஆட்சிபீடம் ஏறிய அரசாங்கம், பின்னர் அவற்றைக் கைப்பற்றிக் கொண்டதோடு பலமும் சுயாதீனமும்

கொண்ட பொருளாதாரம் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்புவதில் அவை ஆற்றிய பங்களிப்பையும் இல்லாதொழித்து விட்டது.

நிகழ்வுகள் தொடர்பாகவும் சமூகத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் மாற்றங்கள் தொடர்பாகவும் சாதகமான நிலைப்பாடு கொண்டவர்களாக நாம் இருக்க வேண்டும் என்பதிலும் இமாம் பன்னா கவனம் செலுத்துகிறார். பிறரிடமிருந்து அவை குறைபாட்டுடன் வருகின்றன என்பதற்காக வெறுமனே அவற்றை மறுத்துவிடாமல், அவற்றைப் பூரணப்படுத்தவும் அவை குறித்து ஆலோசனைகளை வழங்கவும் நாம் முயல வேண்டும். இதன்மூலமாக, தஃவா சாதகமான தாக்கம் கொண்டதாகவும் வினைத்திறன் மிக்கதாகவும் மாறும்.

அரபு நாடுகள் அமையத்தை உருவாக்குவதிலும், அதன் சாசனத்துடன் தொடர்பான ஆலோசனைகளை முன்வைப்பதிலும் இமாம் பன்னா கொண்டிருந்த நிலைப்பாடு அதியுச்ச உடன்பாட்டுத் தன்மையும் ஒத்துழைப்பும் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. அவரது ஆலோசனைகளில் பெரும்பாலானவை ஏற்றுக் கொள்ளவும்பட்டன. அவ்வமைப்பு உருவாக்கப்பட்ட சூழ்நிலை பொருத்தமற்றதாகவும், இவ்வாங்களது எதிர்பார்ப்புகளை அது முழுமையாக நிறைவேற்றும் தன்மையற்றதாகவும் காணப்பட்ட போதிலும் இமாம் பன்னா அது குறித்து இத்தகைய சாதகமான எதிர்வினையையே கொண்டிருந்தார்.

சமூகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய, இச்சீர்திருத்த எழுச்சியின் அடிப்படையையும், தர்பியாவுக்கான முறைவழியும் உண்மையான தலைமைத்துவமும் காணப்பட வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையும் இமாம் பன்னா விளக்கிக் கூறுகிறார். இவையனைத்தும் இறுதியில் உரிய விளைவைக் கொடுக்கும் வகையில் நடைமுறையதார்த்தமாக மாற்றப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் அவர் விளக்குகிறார்:

“அந்த எழுச்சியின் அத்திவாரமாக அமைய வேண்டியது தர்பியா” ஆகும். அந்தவகையில், முதலாவதாக உம்மா பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். தனது உரிமைகளை அது பூரணமாகப் புரிந்து கொள்ள

வேண்டும். அந்த உரிமைகளைப் பெறும் வழிகளையும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவை குறித்த ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டதாக அது பயிற்றுவிக்கப்படுவதோடு, அந்த நம்பிக்கை அதனுள் மிகப் பலமாக விதைக்கப்படவும் வேண்டும். இன்னொருவகையில் கூறினால், தனது எழுச்சிக்கான முறைவழியை அது கோட்பாடு, செயன்முறை, ஆன்மீகம் முதலிய அனைத்து வகையிலுமான பாடமாக அது படிக்க வேண்டும். இதற்கு நீண்ட காலம் தேவை. ஏனெனில், முழு உம்மாவுக்கும் கற்பிக்கப்பட வேண்டிய பாடத்திட்டம் இது. எனவே, பொறுமை, நிதானம், நீண்ட போராட்டம் என்பவற்றை உம்மா கடைப்பிடிக்க வேண்டும்... இதற்காக இரு விடயங்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டியுள்ளன. முறைவழி, தலைமைத்துவம் ஆகிய இரண்டுமே அவை.

முறைவழியைப் பொறுத்தவரை, அதற்கான மூல வளங்கள் முடிந்தளவு குறைவானவையாகவும், முழுக்க முழுக்க நடைமுறை சார்ந்தவையாகவும், வெளிப்படையான பெறுபேறுகளைக் கொண்டவையாகவும் (அவை மிகச் சொற்பமாயினும்) இருக்க வேண்டும்.

தலைமையைப் பொறுத்தவரை, அது தெரிவுக்கும் திறனாய்வுக்கும் உட்படுத்தப்பட வேண்டும். உறதியாக நம்பத்தகுந்த கட்டத்தை அது எட்டிவிட்டால், அதற்குக் கட்டுப்படுவதோடு பக்கபலமும் வழங்கப்பட வேண்டும். தலைவராக இருப்பவர் தலைமைத்துவத்தைச் சமப்பதற்கென்றே பயிற்றப்பட்டவராக இருக்க வேண்டுமே தவிர, நிர்ப்பந்தங்களாலும் நிகழ்வுகளாலும் தலைவராக்கப்பட்டவராகவோ தலைவரொருவர் இல்லாததால் தலைமையை ஏற்றவராகவோ இருக்கக் கூடாது.⁽⁴⁹⁾

மேலும் கூறுகிறார்: "இதன் காரணமாகத்தான், நமது எழுச்சியைத் தாங்கி நிற்கும் அத்திவாரமாக, உம்மாவின் நடைமுறை வாழ்வியல் வெளிப்பாடுகளில் ஒருமைப்பாடு என்ற அம்சம்

49. முதக்கிறாதுல் பக். 158, 159 (சுருக்கம்)

காணப்பட வேண்டும் என இஹ்வான்கள் கோரி நிற்கிறார்கள். இல்லாத்தின் பிரதான அம்சங்களின் அடிப்படையில் அந்த ஒருமைப்பாடு அமைந்திருக்க வேண்டும்.”⁽⁵⁰⁾

சமூக சீர்திருத்தம், உம்மாவின் எழுச்சி என்பவற்றுக்கான பயணத்தில் தனிமனித உருவாக்கமும் சரியான முறையில் அவனைத் தயாரிப்பதும் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதையும் இஹ்வான்கள் வலியுறுத்துகின்றனர். சமூகத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற எத்தகைய முன்னேற்றத்துக்கும் மறுசீரமைப்புக்கும் அரசியல் சுதந்திரமானது மிக அடிப்படையான, அத்தியவசியமான தேவை எனவும் அவர்கள் கருதுகின்றனர். சமூகத்தின் பலத்துக்கான உத்தரவாதங்களுள் ஒன்றாக அமையும் இச்சுதந்திரம் எந்தக் காரணம் கொண்டும் பிற்படுத்தப்படவோ குறைக்கப்படவோ கூடாது.

சமூக சீர்திருத்தம் தொடர்பில், கலாசாரம், சமூகவியல், கல்வி முதலிய துறைகளில் இஹ்வான்கள் பெரிதும் அக்கறை கொண்டுள்ளனர். பிந்திய சில வருடங்களில் அனைத்துத் துறைகளிலுமான சீர்திருத்தத்துக்குரிய முழுமையான முன்மொழிவொன்றை அவர்கள் முன்வைத்துள்ளனர். அது குறித்துக் கலந்துரையாடவும், பயன்பெறவும், உடன்பாடு காணவும் வசதியான வகையில் ஆட்சியாளருக்கும் பல்வேறு அரசியல் சக்திகளுக்கும் அதனை அவர்கள் முன்வைத்தனர்.

பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம் குறித்துக் கவனம் செலுத்தும் இஹ்வான்கள், அது அரசியல் சீர்திருத்தத்துக்கும் அரசியல் சுதந்திரத்துக்கும் சமாதரமாகவும் அவற்றை முழுமைப்படுத்தும் வகையிலும் செல்ல வேண்டும் எனக் கருதுகின்றனர்.

அனைத்துத் துறைகளிலும் பொருளாதார சுதந்திரம் எட்டப்பட வேண்டும் என்பதில் அவர்கள் அக்கறை காண்பிப்பதோடு, பொருளாதார முன்னேற்றத்தை எட்டுவதில் அரசு சமூகமும் முஸ்லிம் நாடுகளும் எல்லாவகையிலும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துழைக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

50. த.வதுனா ஃபீ தவ்ரின், பக். 239

எலவே நாம் சுட்டிக் காட்டியது போன்று, பொருளாதார மறு சீரமைப்புக்கான பல முன்மொழிவுகளையும் சுதந்திரமான தேசியக் கம்பனிகளுக்கான அடிப்படைகளையும் இமாம் பன்னா முன் வைத்திருந்தார். இத்துறையில் காணப்பட்ட ஆங்கிலேய மற்றும் பிற மேலாதிக்கங்களுக்கு முகம் கொடுக்கும் வகையில் அமைந்திருந்த அந்த ஆரம்ப முயற்சிகளை புரட்சிக்குப் பிந்திய அரசாங்கம் சவீகரித்துக் கொண்டது.

மிக முக்கியமான பொருளாதார விவகாரங்கள் மற்றும் எகிப்தின் தேசிய பாதுகாப்பு என்பவை குறித்தும் இமாம் பன்னா கவனம் செலுத்தினார். தண்ணீர்ப் பிரச்சினை, நைல் நதி ஊற்றுப் பிராந்தியங்களின் பாதுகாப்பு, (எகிப்து, சூடான் ஆகிய) நைல் நிதிப் பள்ளத் தாக்கு நாடுகளின் ஐக்கியம், செங்கடல் பாதுகாப்பு, அரபு ஆதிக்கத் துக்குட்பட்ட அரபுக் கடல் பிராந்தியமாக அது அமைந்திருந்தல் (சினாய், பலஸ்தீன் உள்ளிட்ட) கிழக்கு எகிப்தின் பாதுகாப்பு, நாணய இறைமை, எல்லாத் துறைகளிலும் எகிப்து முழுமையாகச் சுதந்திரமடைதல், அரபு சமூகத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்றி முன்னோடிப் பாத்திரத்தை அதற்கு ஈட்டிக் கொடுத்தல், உம்மாவின் ஒற்றுமை, ஆயுதத் தயாரிப்பு... முதலிய பல முக்கியமான விவகாரங்கள் பற்றி அவர் சுட்டிக் காட்டினார்.

ஒளியை நோக்கி... (நஹ்வன் நூர்), இஸ்லாமிய ஒழுங்கின் ஒளியில் தமது பிரச்சினைகள் (முஷ்கிலாதுனா ஃபீ முவ்கின் நிழாமில் இஸ்லாமி), தஃவாவினதும் தாஈயினதும் குறிப்பேடு (முதக்கிறாதுல் தஃவா வல் தாஇயா) முதலிய கட்டுரைகளில் இப்பிரச்சினைகளை அவர் எடுத்தாள்கிறார். ஆழ்ந்த நோக்கையும் முழுமைத்துவப் பார்வையையும் பிரதிபலிக்கும் இக்கட்டுரைகள், “சீர்திருத்தம் தொடர்பான இஹ்வான்களது நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் எங்கே?” எனக் கேள்வி எழுப்புவோருக்கும், அவை தெளிவாக வரையறுக்கப்படவில்லை” என வாதிப்போருக்கும் தகுந்த பதிலடியாக அமைந்துள்ளன.

தம்மிடம் பல நிகழ்ச்சித் திட்டங்களும் இலக்குகளும் உள்ளதாகக் கூறிக் கொண்டு பல இயக்கங்களும் புரட்சிகளும் நமது நாடுகளில்

தோன்றின. ஆனால், அவற்றிடம் இருந்தவை சில வரிகளும் புள்ளிகளும் மட்டுமே. இஹ்வான்களிடம் காணப்படுகின்ற எழுச்சிக்கான பரிபூரணத் திட்டத்தோடும் தொலைநோக்கோடும் அவற்றை ஒருபோதும் ஒப்பிட முடியாது.

இவ்வண்மையின் ஒரு பகுதி குறித்து இமாம் பன்னா பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“எகிப்தின் - நிலம், தாவரம், மிருகம், மனிதர்கள் உள்ளிட்ட - முழு வாழ்வும் தங்கி நிற்கின்ற அடிப்படையாகிய நைல் நதி சூடானிலிருந்தே இறங்கி வருகிறது . அதன் நீரினால்தான் தென்பகுதியும் உருவாகியது. வடபகுதியும் வளர்ச்சியடைந்தது.

நைல் நதி விடயத்தில் எகிப்துக்கு சூடான் தேவையெனில், சூடானுக்கு அதன் அனைத்து அடிப்படை வாழ்வியல் அம்சங்களிலும் எகிப்து அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. அந்தவகையில் இவ்விரு நாடுகளும் ஒன்றையொன்று முழுமைப்படுத்தும் இரு பகுதிகளாக விளங்குகின்றன.

இதற்கடுத்ததாக, நமது தென்பகுதி எல்லைகளைப் பாதுகாக்கவும் நாம் விரும்புகிறோம். எரிட்ரியா, ஸெய்லஉ, மஸூஉ, ஹரர், நைல் நதியை ஒட்டிய நிர்வாக மாவட்டங்கள் என்பவற்றில் காணப்படும் நமது உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதனூடக இதனைச் சாதிக்க முடியும். இப்பிராந்தியங்களின் மண்ணில் எகிப்திய வெற்றியாளர்களது இரத்தம் கலந்திருக்கிறது. எகிப்தியக் கரங்களால் அவை வளமாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றின் மேலே எகிப்தியக் கொடி பறந்திருக்கிறது. அதன் பிறகே அவை அநியாயமாகக் கொள்ளையிடப்பட்டு தேசத்தின் உடலிலிருந்து துண்டாடப்பட்டன.” (51)

இது குறித்த விரிவான விளக்கங்களுக்கும் நஹ்வன் நூர், முஷ்கிலாதுனா ஃபீ முவ்கின் நிழாமில் இஸ்லாமி, முதக்கிறாது அல்-தஃவா வல்-தாஇயா முதலிய எழுத்தாக்கங்களைப் பார்க்கலாம்.

51. முஃதமறு றுஅஸாஇல், பக். 261, 264

இவ்வனைத்துச் சீர்திருத்தத் துறைகளும் (சிலவற்றையே இங்கு நாம் சுட்டிக் காட்டினோம்) அடிப்படைச் சீர்திருத்த மையச் சிந்தனைக்குப் பக்கபலமாக அமைபவையாகும். சமூகத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும் மிக ஆழமாக எடுத்தாளும் இம்மையச் சிந்தனை, பொதுமக்களைப் பயிற்றுவித்தல், உறதியான ஆளணிகளை உருவாக்குதல் முதலிய பணிகளையும் சுமந்திருக்கிறது. எழுச்சிக்கான ஜமாஆவின் பொதுவான திட்டத்திலும் நிகழ்ச்சி நிரலிலும் இந்த ஒவ்வொன்றுக்குமுரிய பெறுமானம் தேவையான விகிதாசார அளவில் வழங்கப்பட்டே உள்ளது.

தஃவாவின் அடிப்படைகளும், இஹ்வான்கள் சாதிக்க விரும்பும் இலக்குகளும் இமாம் பன்னாவின் காலம் தொட்டு இன்று வரை மாறாதவை. உடன்பாடு காணப்பட்டவை. ஆனால் அவற்றை அடைவதற்கான சாதனங்களும் பொறிமுறைகளும் காலத்துக்குக் காலம், கட்டத்துக்குக் கட்டம் மாறவோ முன்னேறவோ விரிவடையவோ இடம்பாடு கொண்டவை. ஜமாஆவின் வளங்கள், ஆற்றல்கள், சூழ்நிலைகள் என்பவற்றுக்கேற்பவே அது தீர்மானிக் கப்படும்.

சுதந்திரத்தை (Freedom) நோக்கிய அழைப்பு என்பது இஸ்லாமிய அழைப்பை விட்டு விலகிவிடுவதன்று. அல்லது இஸ்லாமிய அழைப்பை விட அதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதன்று. ஏனெனில், நாம் இஸ்லாத்தை நோக்கியே அழைப்பு விடுக்கிறோம். சுதந்திரம் என்பது இஸ்லாத்தின் கடமை களுள் ஒன்று. “இஸ்லாமே தீர்வு!” என்பதுதான் எமது அடிப்படையான இலச்சினை. சுதந்திரம் பற்றிய கோஷமானது அதன் ஒரு பகுதியும் விளக்கமுமாகும். அதுவன்றி, அது இஸ்லாத்துக்கான பதிலீடல்ல. இஸ்லாத்தின் அனைத்து அம்சங்களையும் நோக்கிய தஃவாவையே நாம் பற்றிப் பிடித்திருக்கிறோம்.

அதேவேளை, இஸ்லாமிய ஷரீஆவிலிருந்து பெறப்பட்ட சீர்திருத்தத் திட்டங்களை நாம் முன்வைப்பதும், இஸ்லாமிய ஷரீஆவுக் காகக் கோரிக்கை விடுப்பதும், இஸ்லாமிய சுலோகங்களை உயர்த் திப் பிடிப்பதும் இஸ்லாத்தை நாம் தனியுரிமை கொண்டாடுகிறோம்

என்ற பொருளையோ அல்லது அதனை வைத்து வியாபாரம் நடாத்துகிறோம் என்ற பொருளையோ தராது. இஸ்லாத்தையும் அது பற்றிய உரையாடலையும் நாம் பதுக்கி வைக்கவில்லை. நாம் கூறுகின்ற அதே விடயங்களை மேற்கொள்ளவும் அழைப்பு விடுக்கவும் எந்தத் தனிநபருக்கும் குழுவுக்கும் உரிமையுள்ளது. நாம் அனைவரும் முஸ்லிம்களே! எவரது இஸ்லாத்தையும் நாம் மறுக்கவில்லை. எம்மோடு முரண்படுபவர் இஸ்லாத்தையே தாக்கி விட்டவராக அல்லது அதனை விட்டு வெளியேறி விட்டவராக மாறிவிடுவார் என்றும் நாம் கூறவில்லை.

இஸ்லாமிய ஷரீஆவையும் அதன் இலச்சினைகளையும் நோக்கிய அழைப்புப் பணியானது ஒவ்வொரு முஸ்லிமான ஆண்பெண்ணின் மீதும் சுமத்தப்படுகின்ற ஷரீஆக் கடமை என நாம் கருதுகிறோம். இந்த அடிப்படையிலேயே நாமும் அதனைச் சுமந்து கொண்டோம். அவ்வாறன்றி, தேவைக்கேற்ப வியூகம் அமைத்துக் கொள்ளவும், முன்னேறவும், பின்வாங்கவும், பேரம் பேசவும் வசதியாக அமையக்கூடிய கட்சிச் செயற்பாடாக அதனை நாம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

அரசியல் வியாபாரம் செய்யவோ பதவிகளையும் இலாபங்களையும் அடையவோ நாம் நாடியிருந்தால், நமது நடத்தை வேறுவிதமாக அமைந்திருக்கும். இச்சலோகங்களையும் முறைவழியையும் கைவிட்டு அதிகாரபீடத்திலிருக்கும் கட்சிகளோடு நாம் இணைந்திருப்போம். பரம்பரை பரம்பரையாக அனுபவித்து வந்த சிறை வாசங்களுக்கும் பல்வேறு வகையான சித்திரவதைகளுக்கும் பதிலாக உயர்ந்த பதவிகளையும் இலாபங்களையும் அடைந்திருப்போம். ஆனால் நாம் ஒரு சம்பூரண அழைப்பினைச் சுமந்தவர்கள். அதற்காகவே நாம் அர்ப்பணங்கள் செய்கிறோம். அதன்மீதே அல்லாஹ்வின் உதவியால் - நிலைத்திருப்போம். சமூகவியல், அரசியல், பொருளாதாரம்... முதலிய அனைத்து வாழ்வியல் துறைகளிலும் அறிவார்ந்த முறையிலும் அழகிய உபதேசத்தின் மூலமாகவும் எம் சமூகத்துக்கு நாம் அழைப்பு விடுப்போம். யாப்பினால் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்ட... சட்டத்தினால் அனுமதிக்கப்பட்ட அனைத்து வழிகளுடாகவும் அதற்காக முயற்சிப்போம்.

சமூக, தேசிய விவகாரங்களில் பங்கேற்பதோடு மாத்திரம் இஹ்வான்கள் போதுமாக்கிக் கொள்வதில்லை. அவ்விவகாரங்களையும் அவை தொடர்பான இலக்குகளையும் அவர்கள் தமது சொந்த விவகாரங்களாகத் தத்தெடுத்துக் கொண்டு, அவற்றுக்காக வினைமையுடன் உழைக்கவும், அத்துறையில் உம்மாவுக்கு முன்னோடியாகத் திகழவும் முயல்கிறார்கள். அர்ப்பணங்கள் தேவைப்படும் போது அதற்கும் அவர்கள் பின்வாங்குவதில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட துறையுடன் மாத்திரம் தம்மைச் சுருக்கிக் கொள்ளாமல் சமநிலையோடும் முழுமைத்துவ நோக்கோடும் அவர்கள் செயற்படுகிறார்கள். வெறும் கோட்பாட்டு ரீதியான கனவுகில் சஞ்சரிப்பவர்களல்ல அவர்கள். சூழ்நிலைகளையும் யதார்த்தத்தையும் பற்றிய தூர திருஷ்டி, ஒவ்வொரு கட்டத்தையும் இயலுமைகளையும் பற்றிய அறிவார்ந்த மதிப்பீடு என்பவற்றின் அடிப்படையிலேயே அவர்களது இயக்கம் அமைந்திருக்கும். அவர்கள் பேசுவதை விட அதிகம் செயற்படுபவர்கள். அர்ப்பணங்களையும் விளைவுகளையும் பொறுமையோடும் உறுதியோடும் தாங்கிக் கொள்பவர்கள்.

பலஸ்தீன் விவகாரத்தில் அவர்கள் காட்டிய வினைமையும், முன்னோடிச் செயற்பாடுகளும், அது குறித்த உம்மாவை இயக்கி விட்டமையும், அங்கு நிகழ்ந்த போராட்டங்களும் இதற்குப் போதுமான உதாரணமாகும். ஆங்கிலேய ஆக்கிரமிப்புக்கெதிரான சுயேஸ் கால்வாய் போராட்டங்கள், சுதந்திரம் மற்றும் அரசியல் சீர்திருத்தம் என்பவற்றுக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட போராட்டங்கள், இஸ்லாமிய உலகின் பல்வேறு விவகாரங்கள் தொடர்பான போராட்டங்கள் என்பவற்றையும் இங்கு எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிட முடியும்.

ஆக, இஹ்வானிய இயக்கம் உம்மாவில் பெற்றிருக்கும் கனதியும் அந்தஸ்தும் இதுதான். வரலாறு நெடுகிலும் எத்தனையோ சோதனைகளுக்கும் சதித்திட்டங்களுக்கும் சித்திரவதைகளுக்கும் அது உட்பட்டு வந்த போதிலும் - அல்லாஹ்வின் அருளால் - எகிப்தில் மட்டுமன்றி முழு இஸ்லாமிய உலகிலும் உம்மாவின் மொத்த எதிர்பார்ப்பாக அது மாறியுள்ளது.

• யாப்பு மற்றும் சட்ட மறுசீரமைப்புக்கான மாதிரி வடிவம்:

அஷ்ஷஹீத் ஹஸனூல் பன்னா கூறுகிறார்:

“சகோதரர்களே! அனைத்துவகையான தனிநபர் சுதந்திரங்களை யும் பாதுகாத்தல், ஷூரா, அதிகாரம் உம்மாவிலிருந்து பெறப்படல், பிரஜைகளுக்கு முன்னால் ஆட்சியாளர்களது பொறுப்பு, அவர்களது செயற்பாடுகள் குறித்த விசாரணை, ஒவ்வோர் அதிகாரத்தினதும் எல்லைகள் பற்றிய விளக்கம்... முதலிய அம்சங்களின் சாராம்சமாக அமையும் யாப்பு முறை அரசாட்சியின் அடிப்படைகளை ஓர் ஆய்வாளன் அவதானிக்கும்போது, அவையனைத்தும் ஆட்சி வடிவத்தில் இஸ்லாத்தின் போதனைகளோடும் ஒழுங்குகளோடும் அடிப்படைகளோடும் முற்று முழுதாகப் பொருந்தி வருவதை அவதானிக்க முடியும். அந்தவகையில்தான், இன்று உலகில் காணப்படுகின்ற ஆட்சியொழுங்குகளிலேயே யாப்புமுறை ஆட்சி யமைப்பே இஸ்லாத்துக்கு மிக நெருக்கமானது என இஹ்வான்கள் கருதுகின்றனர். அதற்கு மாற்றீடாக வேறெந்த ஒழுங்கையும் அவர்கள் காணவில்லை.”

மேலும் கூறுகிறார்: “இதற்கப்பால் இரு விடயங்கள் எஞ்சி நிற்கின்றன. ஒன்று: இக்கொள்கைகளின் ஸ்தூல வடிவமாக அமையும் சட்ட வசனங்கள். இரண்டு: அவ்வசனங்களின் பிரயோக விளக்கமாக அமையும் நடைமுறைகள்...”

இந்நிலைக்களனில் நின்று நோக்கும்போது, எகிப்திய அரசியல் யாப்பின் சில வசனங்களில் தெளிவின்மையும் மயக்கமும் காணப் படுவதாக இஹ்வான்கள் கருதுகின்றனர். உள்நோக்கங்களுக்கும் மனோஇச்சைகளுக்கும் ஏற்ப வியாக்கியானம் வழங்கத் தகுந்த வகையில் அவை அமைந்துள்ளன. எனவே, அவை நன்கு வரையறுக்கப்படவும், தெளிவுபடுத்தப்படவும் வேண்டும். அடுத்ததாக, எகிப்தின் அரசியல் யாப்பு நடைமுறைப்படுத்தப்படும் முறையானது எவ்விதப் பயனுமற்றதாக இருப்பதை அனுபவங்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. உம்மா அதனால் தீங்குகளை அறுவடை செய்ததே யன்றி நன்மைகளையல்ல. எனவே, யாப்பின் நோக்கங்களை உரிய

வகையில் நிறைவேற்றக்கூடிய வகையில் அது திருத்தப்படவும் வரையறுக்கப்படவும் வேண்டிய மிகப்பெரும் தேவையொன்று உள்ளது...”

“யாப்பு ரீதியான அரசாட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் இஸ்லாமிய ஒழுங்குடன் ஒத்துவருபவை மட்டுமன்றி, அதிலிருந்தே அவை பெறப்பட்டன என்ற வகையில் அவற்றை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அவற்றில் காணப்படுகின்ற தெளிவின்மையையும், நடைமுறைப்படுத்தும் வழிகளையுமே நாம் விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்துகிறோம்...”⁽⁵²⁾

மேலும் கூறுகின்றார்: “யாப்பின் வசனங்களிலும், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதிலும், இஸ்லாத்திலிருந்து பெறப்பட்ட யாப்பின் மூலவிதிகளைப் பாதுகாப்பதிலும் குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இவ்வனைத்துக் குறைபாடுகளும் சேர்ந்து இன்று நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சீர்கேடுகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவ முறையின் குறைபாடுகளுக்கும் காரணமாகியுள்ளன.”⁽⁵³⁾

இஸ்லாமிய ஆட்சியொழுங்கின் தாங்கு தூண்களை இமாம் பன்னா பின்வருமாறு சுட்டிக் காட்டுகிறார்: “ஆட்சியொழுங்கு கட்டமைவதற்கான தாங்குதூண்களாக மூன்று அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன:

1. ஆட்சியாளனின் பொறுப்புணர்வு
2. உம்மாவின் ஒருமைப்பாடு
3. அதன் விருப்பத்தை மதித்தல்”

தொடர்ந்து கூறுகின்றார்: “...’ஆட்சியாளனின் பொறுப்பு’ தொடர்பாக இஸ்லாமிய ஒழுங்கிலும், பிரதிநிதித்துவ முறையிலும் காணப்படுகின்ற மூலவிதிகள் இவைதான். எனினும், எகிப்தியர்களான நாம் செய்த்தென்ன? யாப்பின் வசனங்களிலும் சரி,

52. அல்-முஃதறூல் ஹாமிஸ்

53. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ ழவ்இன் நிளாமுல் ஹுக்மி

நடைமுறையிலும் சரி... நாம் இடைநடுவில் நின்று விட்டோம். அதனால் தான் நமது யாப்பு தெளிவற்றதாகவும் மயக்கங்கள் நிறைந்ததாகவும் காணப்படுகிறது. ஆனால் நாம் வாழுகின்ற பிரதி நிதித்துவ முறையிலான இஸ்லாமிய வாழ்வின் வகைமாதிரியை வரையறுக்கின்ற மிக முக்கியமான புள்ளியாகவும் அதுவே உள்ளது.”⁵⁴⁾

இமாம் பன்னா மேலும் கூறுகிறார்:

“யாப்பு என்பது ஒன்று. சட்டம் என்பது வேறொன்று என முன்னர் குறிப்பிட்டேன். யாப்பு தொடர்பான இஹ்வான்களது நிலைப் பாட்டையும் விளக்கி விட்டேன். இப்போது சட்டம் (LAW) தொடர்பான அவர்களது நிலைப்பாட்டை உங்களுக்கு விளக்கப் போகிறேன். இஸ்லாம் சட்டங்களின்றி வந்த மார்க்கமல்ல. பௌதிக வாழ்வு, குற்றவியல், வணிகவியல், சர்வதேச உறவுகள்... முதலிய எல்லாத்துறைகள் தொடர்பாகவும் பல சட்டவாக்க அடிப்படைகளையும் கிளைச் சட்டங்களையும் அது விளக்கியிருக்கிறது.

இந்நிலையில், முஸ்லிம் உம்மாவில் காணப்படும் சட்டங்கள் அதன் மார்க்கப் போதனைகளோடும், குர்ஆன்-ஸுன்னாவுடனும் மோதி முரண்படுவது, பகுத்தறிவுபூர்வமானதோ இலகுவில் புரிந்து கொள்ளப்படக் கூடியதோ அன்று.”

“இம்மனித சட்டங்கள் மார்க்கத்தோடும் அதன் வசனங்களோடும் மோதுவது மட்டுமன்றி, யாப்புடன் கூட மோதுகின்றன. ஏனெனில், தேசத்தின் மதம் இஸ்லாமே என அந்த யாப்பு உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.”

54. நினாமுல் ஹுக்மி.

இமாம் பன்னா இங்கு 1936ஆம் ஆண்டு யாப்பு குறித்தே பேசுகிறார். தற்போதைய யாப்பைப் பொறுத்தவரை இவ்விடயத்தில் இன்னும் மோசமான நிலையை எட்டியுள்ளது. ஏனெனில், அது வரம்பற்ற அதிகாரங்களை நாட்டின் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கி அதிகாரங்களுக்கிடையிலான பகுப்பு என்ற கொள்கையைப் பாதித்துள்ளது. யாப்பிலுள்ள இக்கோளாரையும் பிரி ஷரத்துகள் சிலவற்றையும் இஹ்வான்கள் விமர்சித்திருப்பதுடன், இந்த அடிப்படைகளையும் நியமங்களையும் கவனத்தில் கொண்டு புதிய யாப்பொன்றை உருவாக்குமாறும் கோரியுள்ளனர்.

“அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் விபசாரத்தையும், வட்டியையும், மதுவையும், சூதாட்டத்தையும் தடைசெய்திருக்கும்போது, சட்டம் விபசாரிகளைப் பாதுகாத்து, வட்டியைக் கட்டாயப்படுத்தி, மதுவை ஆகுமாக்கி, சூதாட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்திக் கொடுக்குமானால்... இவ்விரு நிலைகளுக்கும் இடையில் ஒரு முஸ்லிமின் நிலைப்பாடு எவ்வாறு அமைந்திருக்கும்?... ”

இஹ்வான்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் இச்சட்டத்துடன் ஒருபோதும் உடன்படப் போவதில்லை. அதை ஏற்கப் போவது மில்லை. அதன் இடத்தில் நீதியும் சிறப்பும் பொருந்திய இஸ்லாமிய ஷரீஆவை நிலைநிறுத்துவதற்கு எல்லா வழிகளிலும் அவர்கள் பாடுபடுவார்கள்...

மாண்பு மிகு நீதியமைச்சருக்கு இஹ்வான்கள் இவ்விடயம் தொடர்பாக விரிவான பத்திரம் ஒன்றையும் சமர்ப்பித்துள்ளனர். மக்களை இவ்வளவு தூரம் சங்கடங்களுக்கு உட்படுத்த வேண்டாம் என அதன் இறுதியில் அரசாங்கத்தை எச்சரித்திருக்கும் அவர்கள், இது கடைசி முயற்சியல்ல என்பதையும், தமது முயற்சி மேலும் தொடரும் என்பதையும் தெரிவித்துள்ளனர்.”⁽⁵⁵⁾

இமாம் பன்னா மற்றோரிடத்தில் கூறுகிறார்: “யாப்புக்கும், நீதிமன்றங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைகின்ற சட்டங்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை இங்கு நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். ஏனெனில், இச்சட்டங்களில் ஏராளமானவை இஸ்லாத்துடன் வெளிப்படையாகவே முரண்படுகின்றன.”⁽⁵⁶⁾

“இந்த அடிப்படையை மறந்து, நடைமுறையில் அரசியலை விட்டும் மார்க்கத்தை வேறாக்கியதே நமது முதல் தவறாகும். எனினும், கோட்பாட்டு ரீதியாக மார்க்கத்தை எம்மால் புறந்தள்ள முடியாதிருப்பதனாலேயே தேசத்தின் உத்தியோகபூர்வ மதம் இஸ்லாமே எனக் குறித்து வைத்திருக்கிறோம். ஆனால், இக்குறிப்பு

55. அல்-முஹ்மூஸ் ஹாமிஸ்

56. நிளாமுல் ஹுகம்

அரசியல்வாதிகளையும் அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்களையும் கட்டுப்படுத்துவதாய் அமையவில்லை. உள்ளங்களிலும் சிந்தனைகளிலும் சூழ்நிலைகளிலும் காணப்படுகின்ற இஸ்லாமிய நோக்கையும், இஸ்லாமிய அரசியல் உணர்வையும், இரசனையையும் சீர்கெடுக்கவே அவர்கள் முயல்கின்றனர். மார்க்கத்தின் வழிகாட்டலுக்கும் அரசியல் தேவைகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளியை அதிகரிக்கச் செய்யும் விருப்பத்தையே அவர்களது நம்பிக்கையும் பிரகடனங்களும் செயற்பாடுகளும் எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதுவே பலவீனத்தின் முதல் நிலையும், சீர்கேட்டின் அடிப்படையும் ஆகும்.” (57)

• **தேர்தல் சட்டங்களைத் திருத்துவதற்கான கோரிக்கை:**

தேர்தல்கள் தொடர்பான சட்டத்தையும் இமாம் பன்னா விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்தி, அதனைத் திருத்துமாறு கோரிக்கை விடுத்தார்:

“...தற்போதுள்ள தேர்தல் சட்டம் அதன் உரிய நோக்கத்தை நிறைவு செய்யக்கூடியதாக இல்லை என்பதை அனைவரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். உம்மாவைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யக்கூடிய பொருத்தமான மனிதர்களைத் தெரிவு செய்வதே அந்த நோக்கமாகும்.” (58)

மேலும் கூறுகிறார்: “தேர்தல் சட்டம் திருத்தி மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டும். இம்மறுசீரமைப்பின் சில அத்தியாவசிய வடிவங்களாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்:

1. வேட்பாளர் களமிறங்குவதற்கு அடிப்படையாக சில தெளிவான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களும், விரிவான விளக்கம் கொண்ட இலக்குகளும் காணப்பட வேண்டும். அவற்றை முன்னிறுத்தியே அவர் தேர்தலில் இறங்க வேண்டும்.

57. நாளாழல் ஹுக்மி

58. நாளாழல் ஹுக்மி

2. தேர்தல் பிரசாரத்துக்கென சில வரையறைகள் இடப்பட வேண்டும். அவ்வரையறைகளை மீறுவோர் மீது தண்டனைகளும் விதிக்கப்பட வேண்டும். அந்தவகையில், தேர்தல் பிரசாரங்களின் போது, குடும்பங்களோ முற்றிலும் தனிப்பட்ட விவகாரங்களோ சந்தியிழுக்கப்படக் கூடாது. ஏனெனில், வேட்பாளர் விடயத்தில் அவர் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித் திட்டங்களும் முறைவழிகளும் முக்கியமேயன்றி, அவரது உள்வீட்டு விவகாரங்களோ தனிப்பட்ட விடயங்களோ அல்ல.

3. தேர்தல் அட்டவணைகள் திருத்தப்பட வேண்டும். ஏனெனில், காலத்துக்குக் காலம் அவை கட்சிகளின் விருப்பங்களுக்கும் அரசாங்கங்களின் நோக்கங்களுக்கும் இசைவாகப் பந்தாடப்பட்டு இன்று ஓர் அதிசயமான நிலையை எட்டியுள்ளது. வாக்களிப்பு அனைவர் மீதும் கட்டாயமாக்கப்படவும் வேண்டும்.

4. எல்லாவகையான தேர்தல் மோசடிகளுக்கும், லஞ்சங்களுக்கும் எதிராக மிகக் கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டும்.

5. தேர்தலானது தனிநபர்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தெரிவாகவன்றி, அட்டவணையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தெரிவாக அமைவது சிறந்ததும் சாலப் பொருத்தமானதுமாகும். அப்போதுதான் பிரதிநிதிகள் அவர்களைத் தெரிவு செய்வோரது அழுத்தங்களிலிருந்து விடுபட்டிருக்க முடியும். பிரதிநிதிகளை மதிப்பதிலும் அவர்களோடு தொடர்பு வைத்திருப்பதிலும் தனிப்பட்ட நலன்களை விட பொது நலன்கள் இடம்பிடிக்கவும் அது வழியமைக்கும்.

எது எவ்வாறாயினும், மறுசீரமைப்புக்கும் திருத்தத்துக்குமான வாயில்கள் ஏராளமாக உள்ளன. அவற்றுக்கான சில மாதிரிகள் மட்டுமே இவை. உண்மையான உறுதி பிறக்குமெனில், பாதை தெளிவாகிவிடும். இன்றிருக்கும் நிலையில் தொடர்ந்திருப்பதும், அதில் திருப்தி காண்பதும், சீர்திருத்த முயற்சியைக் கைவிட்டிருப்பதுமே மிகப்பெரும் தவறாகும்.”⁽⁵⁹⁾

59. நாளாழல் ஹூக்மி, பக். 329, 330

• பலமான உம்மாவைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான கோரிக்கை:

முன்னர் நாம் சுட்டிக் காட்டியது போன்று, கைத்தொழில், விவசாயம், இயற்கை வளங்களின் அபிவிருத்தி, பொருளாதாரம், சமூகவியல் முதலிய துறைகளில் இமாம் பன்னா கவனம் செலுத்தியது மட்டுமன்றி, சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு அவசியமான பலங்களின் மீதும் கவனக் குவிப்புச் செய்தார். பின்வரும் அம்சங்களை இதற்கான எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிட முடியும்:

1. தேசிய உணர்வின் முக்கியத்துவம். இஸ்லாத்தின் ஆன்மாவிலும், உம்மாவுக்கான அதன் முறைவழியிலும் இது தெளிவாகப் புலப்படுவதாக அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

2. தீவிரவாதமோ, சுடும்போக்கோ இன்றி, பலத்துக்கான அனைத்து வழிவகைகளையும் பெற்றிருப்பதோடு, படையணிக் குரிய தயார்நிலையையும் கொண்டிருத்தல்.

3. குழந்தைப் பருவம் தொடக்கம் அனைத்துத் தரங்களிலும் உள்ள மக்களது பொதுச் சுகாதாரத்தில் கவனம் செலுத்துதல். விளையாட்டு, உடலாரோக்கியம், உடற்பலம், நோய்களையும் தொற்று நோய்களையும் எதிர்த்தல் என்பவற்றுக்கு ஊக்குவிப்பு வழங்குதல். உம்மாவின் அனைத்து அங்கத்தவர்களுக்கும் பொருத்த மான சுகாதாரப் பராமரிப்பை பாகுபாடின்றி வழங்குதல்.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“உம்மாவின் பொதுச் சுகாதாரத்தைப் பாதுகாப்பதில் இஸ்லாம் காட்டுகின்ற அதீத கரிசனையே இவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இம்முக்கியமான துறையில் உம்மாவுக்கு நலனையும் சுபீட்சத்தையும் தரக்கூடிய அனைத்து அம்சங்களுக்கும் அது தாராளமாக இடமளிக்கிறது.”⁽⁶⁰⁾

4. அறிவிலும் கல்விச் சீர்திருத்தத்திலும் கவனம் செலுத்துதல். பலமான உம்மாவொன்றைக் கட்டியெழுப்புவதில் அது பெறும் முக்கியத்துவத்தை உணர்தல்.

60. நஹ்வன் நூர், பக். 281

இது குறித்து அவர் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“...இஸ்லாம் அறிவை மறுக்கவில்லை. மாற்றமாக, பலத்தைப் போலவே அறிவையும் அது கட்டாயக் கடமையாக்கி ஆதரவு வழங்கியுள்ளது. ...உலக அறிவையும் மார்க்க அறிவையும் அல்குர்ஆன் பிரித்து நோக்கவில்லை. இவ்விரு அறிவுகளையும் பெறுமாறுதான் அது உபதேசிக்கிறது...”⁽⁶¹⁾

அனைத்து வகையான அறிவியல் கலைகளின் முக்கியத்துவத்தையும் இமாம் பன்னா சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

5. நற்பண்புகளை ஆழப்படுத்தலும், அவற்றின் மீது உம்மாவைப் பயிற்றுவித்தலும்

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“...எழுச்சியடையும் உம்மாவுக்கு நற்பண்பு மிக அவசியமாகும்... பலமான விழுமியங்களும், இலட்சிய வேட்கை கொண்ட பரந்த உள்ளமும் அதற்குத் தேவை...”⁽⁶²⁾

• ஒருங்கிணைப்புகளும் கூட்டணிகளும் :

எத்தகைய தேசிய அரசியல் சக்திகளோடும் உரையாடல் நிகழ்த்துவதை ஜமாஆ வரவேற்கிறது. ஆனால், அந்த உரையாடலுக்கான தெளிவான நியமங்கள் காணப்படுவது அவசியமாகும். உரையாடல் வெளிப்படாததன்மை கொண்டதாகவும் பகிரங்கமானதாகவும் அமைந்திருத்தல், தேசத்தின் அதியுயர் நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டிருத்தல், சாதகமான நோக்கமொன்று அதற்குக் காணப்படல், ஒரு குழுவுக்கெதிராக மற்றொரு குழுவுடன் சேர்ந்து தீட்டப்படும் சதித்திட்டமாக அது அமையாதிருத்தல்... என்பவற்றை இத்தகைய நியமங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிட முடியும்.

இவ்வுரையாடல் தேசிய இணக்கப்பாடு என்ற நிலையை அல்லது அதன் ஒரு படிநிலையை நோக்கி உயரவும் முடியும்.

61. நஹ்வன் நூர், பக். 282, 283

62. நஹ்வன் நூர், பக். 283

நிலைப் பாடுகளுக்கு ஆதரவளிப்பதில் உடன்பாடு எட்டப்படுவது தொடர், செயற்பாடுகளிலும் பொறிமுறைகளின் ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துதல், பல்வேறு மட்டங்களிலான கூட்டணிகளை உருவாக்கிக் கொள்ளல் என்பது வரையான பல படிநிலைகளைக் கொண்டதாக இத்தேசிய இணக்கப்பாடு அமைந்திருக்க முடியும்.

தேசிய இணக்கப்பாடானது குறிப்பிட்டதொரு தேசியப் பிரச்சினை தொடர்பாக ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துதல் அல்லது அணிசேரல் என்ற படி நிலைக்கு உயர்வதாயின், மூன்று விடயங்கள் தெளிவுபடுத்தப்பட அல்லது வரையறுக்கப்பட வேண்டும்.

ஒன்று: உடன்பாடு காணப்படும் கோரிக்கைகளை வரையறுத்தல். ஏனெனில், தேசிய இணக்கப்பாடு என்பதன் பொருள், குறிப்பிட்ட கோரிக்கைகளுக்கு எல்லோரும் உடன்படுகின்ற சில குறைந்தபட்ச எல்லைகள் காணப்படுகின்றன என்பதாகும்.

இரண்டு: முன்னுரிமை பெற வேண்டிய அம்சங்களை வரையறுத்தல்.

மூன்று: அவற்றை அடைவதற்கான பொறிமுறைகளையும், இப்பொறிமுறைகளிலும் பொறுப்புகளிலும் ஒவ்வொரு குழுவினதும் பங்கு என்ன என்பதையும் வரையறுத்தல்.

அடுத்ததாக, இக்கூட்டிணைப்பை அல்லது ஒருங்கிணைப்பைச் சுற்றிக் காணப்படும் சூழ்நிலை கவனத்தில் கொள்ளப்படுவதும் அவசியமாகும். ஒவ்வொரு குழுவினதும் தனித்துவத்தையும் தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரலையும் பாதுகாத்தல், ஒவ்வொரு குழுவும் தான் உடன்பாடு தெரிவித்த அம்சங்களைப் பேணிக் கொள்ளல், ஒவ்வொரு தரப்புக்கும் வழங்கப்பட வேண்டிய விகிதாசாரப் பெறுமானத்தையும் திணியையும் வழங்குதல், முரண்பாடுகளைத் தாண்டிச் செல்லல் என்பவற்றைக் கொண்டதாக அச்சுழல் அமைய வேண்டும். அந்தவகையில், முரண்பாடுகளுக்கும் சுத்திகரிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கும் உரிய கட்டமாக அது அமைந்து விடக்கூடாது. ஒரு தலைப்பட்டசமான அபிப்பிராயத்தை அனைவர் மீதும் திணிப்பதாகவும் அது அமையக் கூடாது. சில குறிப்பிட்ட குழுக்கள்

சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி அலையில் ஏறிச் சவாரி செய்வதற்கு இடமளிக்கும் கட்டமாகவும் அது மாறிவிடக்கூடாது.

தெளிவு, வெளிப்படாத தன்மை, பரந்த உள்ளம், அறிவார்ந்த அணுகுமுறை என்பவற்றின் அடிப்படையிலேயே ஜமாஆ அனைவரோடும் தனது உறவுகளைப் பேணும். அதேவேளை தனது உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதையோ, தன்னை எவரும் ஏமாற்று வதையோ, தனது தோளில் பிறர் ஏறிச்சவாரி செய்வதையோ எவராவது தனது தனிப்பட்ட நலனைச் சாதித்துக் கொள்ளும் நோக் கோடு தன்னைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வியூகம் அமைப்பதையோ அது அனுமதிக்காது.

ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துதல் என்பதன் பொருள், ஜமாஆ தனது கொள்கைகளையோ இலச்சினைகளையோ அடையாளத் தையோ விட்டு விலகி விடுவதன்று. மாற்றமாக, பொதுவான விடயங்களில் தஃவாவின் கொள்கைகளோடும் அடிப்படைகளோடும் முரண்படாத வகையில், சில குறிப்பிட்ட பொறிமுறைகள் மீதும் இலச்சினைகள் மீதும் உடன்பாடு எட்டப்படுவதையே அது குறிக்கிறது.

உரையாடலின் ஒழுக்கங்களைப் பேணுதல், குற்றம் சுமத்துவதைத் தவிர்த்தல், தந்திர வழிமுறைகளையும் ஏமாற்றும் மனப்பாங்கையும் கைவிடுதல் என்பனவும் இதன்போது மிக அவசியமாகும். இதற்கப்பால், பல்வேறு பிரசாரங்களையும், கட்சிகளையும், அரசியல் சக்திகளையும், அவற்றின் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து பொருத்தமானதைத் தெரிவு செய்யும் உரிமை மக்களுக்கும் உம்மாவுக்குமே விடப்பட வேண்டும். ஜமாஆ தனது நிலைப்பாடுகளிலும் அரசியல் நகர்விலும் எல்லாத் தரப்புகளோடும் ஒரே வகையாகவே நடந்து கொள்கிறது. தனிநபர்களைச் சாடுவதை அது தவிர்க்கிறது. எவரது தேசியப் பற்றிலும் இதய சுத்தியிலும் அது குறை காண்பதில்லை. எவரையும் விட தன்னை உயர்த்திப் பெருமையடிப்பதும் இல்லை. விடய வாரியான விமர்சனங்களையும் அவதானங்களையும் பரந்த மனதோடு அது ஏற்றுக் கொள்கிறது. ஏனெனில் அது ஓர் உயர்ந்த

தஃவாவைச் சமந்திருக்கிறது. அதனை நஃகி அனைவரையும் அழைக்கிறது. அவர்களும் அதனை ஏற்று அதன் முன்னோடிகளாக மாற வேண்டும் என அது எதிர்பார்க்கிறது.

எனினும், பின்வரும் தரப்புகளோடு உரையாடல் நிகழ்த்த அது விரும்புவதில்லை. அவற்றுடன் கூட்டிணையவும் ஒருங்கிணைந்து செயற்படவும் அது மறுக்கிறது.

1. வன்முறையையும் இரத்தம் சிந்தச் செய்வதையும் மாற்றத் துக்கான வழிமுறையாகக் கொண்டிருக்கின்ற எகிப்திய மற்றும் எகிப்தைச் சாராத தரப்புகள். இஸ்லாமிய ஷரீஆவுக்கும் கொள்கைகளுக்கும் மாறான இம்முறைவழியை விட்டு விலகுமாறு இத்தரப்புகளுக்கு அது முதலில் அழைப்பு விடுக்கிறது.

2. தேச விவகாரத்தில் ஏகபோக உரிமை கொண்டவர்களாக தம்மைக் கருதிக் கொண்டு அடக்கியாள முற்படுகின்ற, கருத்துக்களைக் கைதுகளால் எதிர்கொள்கின்ற அதிகாரத் தரப்புகள். இத்தரப்புகளுக்கு அது உபதேசங்களை முன்வைப்பதோடு, நீதி, சுதந்திரம் முதலிய கொள்கைகளைப் பேணுமாறும் அழைப்பு விடுக்கிறது.

3. அந்நிய, ஸியோனிஸ சக்திகளுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பதோடு, அவ்வாறு தொடர்புகளைப் பேணுமாறு பிறருக்கும் அழைப்பு விடுப்போர். இத்தகையோர் விடயத்தில் அது எச்சரிக்கையாக இருப்பதுடன், அவர்களது நோக்கங்களையும் திட்டங்களையும் அம்பலப்படுத்துகிறது.

ஐமாஆ தனது அரசியல் இயக்கத்தின் போதும் நிலைப்பாடுகளின் போதும் தனது பொதுவான கேந்திரீயத் திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் பேணியே நடந்து கொள்ளும். தேசத்தின் உயர்நலன், அதன் இறைமை, ஒருமைப்பாடு என்பன அவற்றுள் சிலவாகும். இவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காக சிலபோது அது தனது தனிப்பட்ட சில அடைவுகளைக் கூட தியாகம் செய்யும். சில அர்ப்பணங்களையும் தாங்கிக் கொள்ளும். அல்லது தேசத்தின் இந்த உயர்நலனிலும், ஐமாஆவின் தஃவா மற்றும் இயக்கம் தொடர்பான கேந்திரீயத்

திட்டங்களிலும் பாதிப்பேற்படுத்தாத வழிமுறைகளையும் பொறி முறைகளையும் அது தெரிவு செய்யும்.

• செல்நெறிகளின் சந்தி:

ஜமாஆவினதும், இஸ்லாமியமல்லாத பிற சக்திகளதும்⁽⁶³⁾ செல்நெறிகள் எங்காவது சிலபோது தற்காலிகமாகச் சந்தித்துக் கொள்ள முடியும். இஸ்லாமிய சிந்தனைக்கு எதிரான செல்நெறிகளுடன் கூட சிலபோது அச்சந்திப்பு நிகழ முடியும். ஆனால், அது வழிமுறைகளிலும் கிளை நோக்கங்களிலும் இடம்பெற முடியுமே தவிர, அடிப்படையான இலக்குகளில் அன்று. ஏனெனில், நமது இலக்குகள் முற்றிலும் இஸ்லாமியத் தன்மை கொண்டவை. சம்பூரணமானவை. ஆனால், வழிமுறைகளைப் பொறுத்தவரை, அவை நமக்கும் பிறருக்கும்⁽⁶⁴⁾ பொதுவானவையாக அமைய முடியும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தரப்பு அவற்றினால் பயனடையவும் முடியும்.

அதேவேளை, வழிமுறைகள் கூட எம்மைப் பொறுத்தவரை இஸ்லாத்தின் நியமங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவையாகவும், இலக்குகளுக்கு உடன்பாடானவையாகவும் அமைந்திருப்பது அவசியமாகும். ஏனெனில், இலக்கு தூய்மையாக இருப்பது பிழையான வழிமுறையை நியாயப்படுத்தி விடாது என்பதே எமது நிலைப்பாடு.

63. ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் பிற தேசிய சக்திகளுடன் தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்ள உரிமையுண்டு. அவற்றை அது பகிரங்கமாகத் தெரிவிக்கவும் முடியும். பகிரங்கப்படுத்தாமல் இருக்கவும் முடியும். ஆனால் நாம் இங்கு பேசுவது தேசியப் பிரச்சினையொன்று குறித்து உரையாடுவதையும் அது குறித்து ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துவதையும் பற்றியாகும்.

64. 'பிறர்' என்பதன் மூலம், இஸ்லாத்தின் நலனுக்காக அல்லது தேசத்தின் நலனுக்காக உழைக்காத சக்திகளையும் அரசுகளையும் அரசாங்கங்களையுமே இங்கு நாடுகிறோம். இவர்களல்லாத இஸ்லாமியவாதிகளையும் தேசியவாதிகளையும் பொறுத்தவரை, அவர்கள் தஃவாவின் சில இலக்குகளில் பங்கேற்கும் நிலை காணப்பட முடியும். எனினும், இஹ்வான்களது தஃவா இலக்குகள் பிற அனைத்தையும் விட ஆழமானவை. பரந்தவை. முழுமைத்தன்மை கொண்டவை. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பும் கால நீட்சியும் கொண்டவை.

அந்தவகையில் இலக்கு, வழிமுறை முதலிய அனைத்தும் ஷரீஆ வின் சட்டங்களுக்கும் நியமங்களுக்கும் கட்டுப்பட்டவையாக இருக்க வேண்டும். எனவே, மேற்குறித்தவாறான சந்திப்பானது கட்டாயமாக பரஸ்பர ஒத்துழைப்பாகவும் ஒருங்கிணைப்பாகவுமே அமைந்திருக்கும் என்று கூறிவிட முடியாது.

அவ்வாறு பரஸ்பர ஒத்துழைப்பொன்று காண்பபடுமானால், பகிஷ்கரிப்பு, போர் நிறுத்தம், கூட்டணி அமைத்தல், நிபந்தனை அடிப்படையில் உதவி பெறுதல், நிகழ்வுகளில் பங்கேற்றல், முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட வேண்டிய அம்சங்களில் இணக்கம் காணல், பாரிய முக்கியத்துவம் கொண்ட ஒரு விடயத்தின் நலனுக்காக அதனை விடக் குறைந்த முக்கியத்துவம் கொண்ட விடயம் குறித்து மௌனம் சாதித்தல்... முதலிய பல்வேறு விவகாரங்கள் தொடர்பான இஸ்லாமிய சட்டதிட்டங்களுக்கும் அடிப்படை வழி களுக்கும் கொள்கைகளுக்கும் இயைபாகவே அது இடம்பெறும்.

பக்தாத் வீதிகளில் போதையுற்று வீழ்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் தாத்தாரியர்களை சத்தமிட்டு எழுப்பிவிடக் கூடாது என இப்னு தைமியா தடுத்திருந்தமையை இங்கு நாம் -ஓர் உதாரணமாக- சுட்டிக் காட்ட முடியும். ஏனெனில் அவர்கள் எழுந்து விட்டால் மனிதர்களுக்குத் தீங்கு செய்யவும் உடமைகளைக் கொள்ளை யிடவும் ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

ஒரு பாரிய நலனைச் சாதித்துக் கொள்வதற்காக, அல்லது உம்மாவுக்கு அவசியமான அடிப்படைக் கடமையொன்றை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக, அப்போதைக்கு அந்த நலனுக்குக் காரணமாக இருக்கின்ற அல்லது அக்கடமையைப் பொறுப்பேற்று நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற ஆட்சியாளனது அநியாயங்களை சகித்துக் கொள்வதும் அல்லது அவனிடம் காணப்படுகின்ற கோளாறைக் கண்டு கொள்ளாதிருப்பதும் இவ்வகையானதே. ஏனெனில், மோசமான மனிதனின் மூலமாகக் கூட அல்லாஹ் இம்மார்க்கத்துக்கு வெற்றியைக் கொண்டு வர முடியும். இது தொடர்பான அனைத்து நியமங்களையும் இமாம் இப்னு தைமியா விளக்கியுள்ளார்.

• தஃவாவின் பாதுகாப்பை உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டியதன் முக்கியத்துவம் :

தஃவாவின் காப்புறுதியும் பாதுகாப்பும் -பகுதியளவிலேனும்- விட்டுக் கொடுக்கவோ புறக்கணிக்கவோ சாகசம் நிகழ்த்தவோ இடமளிக்கப்பட முடியாத அடிப்படை இலக்கொன்றாக அமைகிறது. எனவே, அழுத்தங்களையும் அபாயங்களையும் பாரிய நிகழ்வுகளையும் எதிர் கொள்வதற்கான சாணக்கியமும் தேர்ச்சியும் - அல்லாஹ்வின் உதவியோடு - தலைமையிடம் காணப்படுவது அவசியமாகும்.

ஐமாஆவின் வரலாறும், நீண்ட பயணமும், அது சந்தித்த நிகழ்வுகளும், சோதனைகளும் தஃவாவைப் பாதுகாத்து, ஒரு கட்டத்திலிருந்து மற்றொரு கட்டத்துக்கு அதனைக் கொண்டு செல்வதற்கான இறையுதவி அதன் தலைமைக்கு எவ்வளவு தூரம் கிட்டியிருக்கிறது என்பதை விளக்கப் போதுமானவையாய் உள்ளன.

எனினும், சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளல், நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்வதில் நெகிழ்வுத் தன்மையைப் பேணல், பிரபஞ்ச நியதிகளையும் எதிர்ப்பு விசைகளையும் மிகைப்படுத்தி நோக்காதிருத்தல் என்பவற்றுக்கு இது முரண்பாடானதன்று. ஏனெனில், இத்தகைய அலைகளைக் கூட உள்வாங்கி, திசை மாற்றி, அதிலிருந்து பயன் பெறுவது சாத்தியமானதே.

“தஃவாவையும் அதன் அடிப்படைகளையும் பேணிப் பாதுகாத்தல்” என்ற இக்கொள்கைக்குப் பக்கபலம் வழங்குபவையாக பின்வரும் அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன:

1. தலைமையைச் சூழ ஐமாஆ அணி திரண்டிருத்தலும், அதன்மீது திடமான நம்பிக்கை கொண்டிருத்தலும்.
2. சகோதரத்துவப் பலமும், அணியின் அங்கத்தவர்களுக்கிடையிலான அன்பும்
3. இமாம் பன்னா காட்டித் தந்துள்ள தஃவாவின் அடிப்படைகளையும் மாறா அம்சங்களையும் பற்றிப் பிடித்திருத்தல்.

4. அல்லாஹ்விடம் சரணாகதி அடைதலும், அவனது அருள் வாசலுக்கு முன்னால் உருகி நின்றலும்
5. முஃமின்களது வழியைப் பற்றியும் பாவிர்களது வழியைப் பற்றியும் ஆழ்ந்த புரிதலையும் தீட்சண்யத்தையும் கொண்டிருத்தல்.

இவையனைத்தும் தஃவாவுக்குக் காப்புறுதி வழங்குவதற்கும் அதனைப் பாதுகாப்பதற்கும் உதவக்கூடிய காரணிகளாகும். இமாம் ஹஸனுல் பன்னா இப்புரிதலுக்கான சிறந்த முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்தார். மிக நுண்மையான நெருக்கடிகள் மற்றும் கடினமான சூழ்நிலைகளின் போது கூட தஃவாவை முன்கொண்டு செல்வதில் அவர் வெற்றியடைந்திருக்கிறார். அவருக்குப் பின்னால் வந்த தலைவர்களும் அவர் போன்றே அதில் வெற்றி கண்டனர். அல்லாஹ் அவர்கள் அனைவரையும் பொருந்திக் கொள்வானாக!

இந்த தஃவாவை -அதன் தெளிவான முறைவழியோடும் முழுமையான இலக்குகளோடும் - அமைதியாக ஸ்தாபிக்க இமாம் பன்னாவுக்கு முடியுமாக இருந்தது. எவ்விதச் சந்தடியோ எதிரிகளின் கவனயீர்ப்போ இன்றி தஃவாவின் அத்திவாரத்தை அவர் பலப் படுத்தினார். ⁽⁶⁵⁾

அவரது தஃவாவின் அபாயம் குறித்து ஆங்கிலேயர்கள் உணர்ந்து கொண்டபோது இரண்டாம் உலகப் போர் ஆரம்பித்திருந்ததால் சிறிது காலம் அவர்களது கவனம் போரின் மீது லயித்துவிட்டது. இக்காலப் பகுதியைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட இமாம் பன்னா, பலம் பொருந்தியதொரு கட்டத்துக்கு தஃவாவை நகர்த்தியதுடன், அமைதியாகவும் அறிவுபூர்வமாகவும் பல இடங்களுக்கு அதனைப் பரவச் செய்தார். பின்னர் 1941ஆம் ஆண்டு மீண்டும் ஆங்கிலேயர்களது அழுத்தத் துக்கு அவர் உட்பட்டார். 'ஸாது மிஸ்ர்' (எகிப்தின் உயர் நிலப் பகுதி) என்ற பிரதேசத்துக்கு அவரை அனுப்பி விடுமாறும், இஹ்வான்களது (அல்-மனார், அத்-தஆருஃப் முதலிய) சஞ்சிகைகளை மூடிவிடுமாறும் அப்போது பிரதமராக இருந்த ஹுஸைன் ஸிரீர் பாஷாவுக்கு ஆங்கிலேயர்கள் கட்டளையிட்டனர்.

65. பார்க்க: முதக்கிறுதுல் தஃவா

அதன்படி, 9-5-1941 அன்று 'கனா' என்ற பகுதிக்கு அவர் அனுப்பப்பட்டார். அதேபோல், ஜமாஆவின் பிரதித் தலைவரும் (வகீல்) 'திம்யாத்' பகுதிக்கு அனுப்பப் பட்டார். அமைதியோடும் சாணக்கியத்தோடும் இதனை எதிர்கொண்ட இமாம் பன்னா, 'ஸஈத்' இல் தான் இருந்த காலத்தை, தஃவாவின் பரவலுக்கு நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டார். இதன்போது அங்கு காணப்பட்ட சில சக்திகளிடமிருந்து முறைப் பாடுகள் எழுந்தன. அரசாங்கத்தில் காணப்பட்ட சுயேச்சையான சில அமைச்சர்கள் மூலமாகவும், தான் 'ஸஈத்' பகுதிக்கு அனுப்பப் பட்டதற்கான காரணம் குறித்து உஸ்தாத் முஹம்மத் நஸீரை பாராளுமன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பச் செய்வத னூடாகவும் அமைதி வழி அழுத்தத்தை இமாம் பன்னா ஏற்படுத்தி னார். அதன் விளைவாக, சிறிது காலத்திலேயே கெய்ரோவுக்கு மீண்டும் அவர் அழைக்கப்பட்டார்.

பின்னர், பலஸ்தீன் விவகாரம் தொடர்பான இமாம் பன்னாவின் செயற்பாடுகளையும், (ஆங்கிலேயர்களும் யூதர்களும் பலஸ்தீனில் மேற்கொள்ளும் செயற்பாடுகளை அம்பலப்படுத்துகின்ற) 'அல்-தமார் வந்-நார்' (நாச வேலையும் நெருப்பும்) என்ற புத்தகத்தை அச்சிட்டு பலஸ்தீனில் அவர் வெளியிட்டதையும் காரணமாக வைத்து அவரைக் கைது செய்யுமாறு ஆங்கிலேயர்கள் கோரினர். அதன்படி இமாம் பன்னாவும், ஜமாஆவின் வகீலும், செயலாளரும் கைது செய்யப்பட்டு ஸெய்த்தான் சிறைச்சாலையில் அடைக்கப் பட்டனர். எனினும், மேற்குறித்த வழிகளால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அரசியல் அழுத்தத்தினாலும், உலகப் போரினால் தோன்றிய சூழ் நிலைகளின் எதிர்வினைகளைக் குறைக்கும் நோக்கிலும் அவர்களை விடுவிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஆங்கிலேயர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

1942 ஆம் ஆண்டு இளைஞர்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் வகை யிலும், இஹ்வான்களுக்குப் போட்டியாக அமைந்து அவர்கள் மீது தாக்குதல் தொடுக்கும் வகையிலும் இஹ்வான்களுக்குச் சமாந்திரமான இயக்கமொன்றை உருவாக்க ஆங்கிலேயர்கள் ஏற்பாடு செய்தனர். அதற்கு "இஹ்வானுல் ஹூர்ரிய்யா" (சுதந்திரத் தின் சகோதரர்கள்) எனப் பெயரும் இட்டனர். எனினும் இமாம்

பன்னா அது குறித்து அலட்டிக்கொள்ளவோ, அதனுடன் மோதலில் இறங்கவோ இல்லை. அதற்கு மாற்றமாக, அன்று காணப்பட்ட சூழ்நிலைகளைப் பயன்படுத்தி தஃவாவையும் இயக்கத்தையும் பரப்புவதிலேயே அவர் கவனத்தைக் குவித்தார்.

பின்னர், நிகழ்வுகளைப் பயன்படுத்தி அமைதியாகப் பாராளுமன்றம் பிரவேசிக்க அவர் விரும்பினார். அதற்கமைய 1942 ஆம் ஆண்டு இஸ்மாஸலிய்யா தொகுதியில் வேட்பாளராக நின்றார். எனினும், ஆங்கிலேயர்கள் அதனைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். அவரை அச்சுறுத்தி தேர்தலிலிருந்து பின்வாங்கச் செய்வதற்காக அப்போது பிரதமராக இருந்த நஹ்ஹாஸ் பாஷா ஊடாக அழுத்தங்களையும் பிரயோகித்தனர். எனவே, பிரச்சினையின் யதார்த்தத்தையும், கிலாப - நஷ்டங்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்ததன் பிறகு, பிரச்சினையை மோதல் நிலைக்குக் கொண்டு செல்லாமல் தேர்தலிலிருந்து வாபஸ் பெறுவதற்கு இமாம் பன்னா உடன்பட்டார். அதன் பிறகு 1945ஆம் ஆண்டு மீண்டும் அதே தொகுதியில் வேட்பாளராக நின்றார். ஆனாலும், ஆங்கிலேயர்கள் அவருக்கெதிராக தெளிவாகவே தேர்தலில் மோசடி செய்தனர். அப்போது கூட இமாம் பன்னா நேரடி மோதலில் இறங்காமல், குறித்த நிகழ்வை மட்டும் தனக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

அதன் பிறகே பலஸ்தீனின் இரத்த நிகழ்வுகள் அரங்கேறின. இஹ்வான்களது தஃவாவில் பலஸ்தீன் விவகாரமானது விட்டுக் கொடுக்க முடியாத கேந்திரீய இலக்காக அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அங்கு தீட்டப்பட்டிருந்த சதித்திட்டத்தின் பரிமாணங்களை இமாம் பன்னா நன்கு அறிந்திருந்தார். ⁽⁶⁶⁾

பின்னர், 8-12-1948 அன்று ஜமாஆவைக் கலைத்து அனைத்துச் சகோதரர்களையும் கைது செய்யும் தீர்மானத்தை நக்ராஷீ வெளியிட்டார். தொடர்ந்து 12-8-1949 அன்று இமாம் பன்னாவும்

66. இந்நூலின் 255-257 ஆம் பக்கங்களையும், 'யிஹ்னதுல் இஸ்லாம்' கட்டுரையையும் பார்க்கவும்.

படுகொலை செய்யப்பட்டார். எனினும், அவர் அதற்கு முன்பே தஃவாவுக்குக் காப்புறுதியை ஏற்படுத்தி, எதிரிகளால் பிடுங்கி எறிய முடியாதபடி அதன் அத்திவாரத்தையும் ஆழமாக இறக்கிவிட்டார்.

அவருக்குப் பிறகு ஜமாஆவை வழிநடாத்திய உஸ்தாத் அல்-ஹுழைபி ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் தோன்றிய சோதனைகளை உறுதியாகவும் திடமாகவும் எதிர்கொண்டார். தஃவாவினதும் ஜமாஆவினதும் அடிப்படைகளைப் பாதுகாத்து - அல்லாஹ்வின் அருளாலும் உதவியாலும் - கம்பீரமாக நம்மை எட்டச் செய்தார். எதிரிகளால் இந்த தஃவாவை வீழ்த்தவோ, திசைதிருப்பவோ, தாக்கி அழிக்கவோ முடியாது போய்விட்டது.

தஃவாவின் பாதுகாப்பு என்பது அடிப்படையில் அதன் உள்கட்டுமானம், பலம், பிணைப்பு என்பவற்றிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியதாகும். எதிரிகளது அனைத்து ஆயுதங்களும், அம்புகளும் ஆட்டம் காணச் செய்வதற்கான முயற்சிகளும், ஊடுருவல்களும், உள்வாங்கும் முயற்சிகளும் தோற்று மழுங்கிப் போய்விடும் வகையில் உறுதியான கட்டமாக அது வார்க்கப்பட வேண்டும்.

அல்லாஹ்வின் உதவிக்கு அடுத்ததாக, ஜமாஆ என்ற கட்டடத்தைப் பாதுகாக்கும் காரணிகளாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிட முடியும் :

1. அணியின் அங்கத்தவர்களுக்கும் அலகுகளுக்கும் இடையிலான பலமான பிணைப்பு
2. தலைமையின் மீதான திடமான நம்பிக்கையும், அதனைச் சூழத் திரண்டிருத்தலும்
3. இலக்குகள் மற்றும் வழிமுறைகள் பற்றி அங்கத்தவர்களிடம் காணப்படுகின்ற தெளிவான தொலை நோக்கும், ஆழ்ந்த புரிதலும். இந்த தஃவாவும் ஜமாஆவும் தமக்குத் தேவை என்ற திருப்தி நிலை அவர்களிடம் காணப்படுவதோடு, அவர்களது தேவையை நிறைவு செய்யக் கூடியதாகவும் அது காணப்படுதல். முழு மனித இனத்தின் தேவையை நிறைவு செய்வதாகவும் அது விளங்குதல்.

4. தெளிவு, வெளிப்படைத்தன்மை, அன்பு, சட்டக்கோவைகளை மதித்துக் கட்டுப்பாடும் பண்பு, நற்பண்புகளை இறுகப் பற்றி யிருத்தல்... என்பவற்றைக் கொண்ட சிறந்த சூழலொன்று ஜமாஆ வினுள் காணப்படுதல்.

5. தலைமைத்துவத்துக்கும் அடித்தளத்துக்கும் இடையில் தொடர்பாடல் பேணப்படல். பல்வேறு தலைமுறைகளுக்கிடையிலும் அத்தொடர்பாடல் பேணப்படல்.

இக்காரணிகள் அனைத்தும் ஏக காலத்தில் நிறைவாகக் காணப்படுமானால், அணிக்குள் எதிரிகள் ஊடுருவுவதோ, அதில் பிளவை உண்டு பண்ணுவதோ, உட்குழுக்களைச் சிருஷ்டிப்பதோ, அணியை ஆட்டங் காணச் செய்வதோ சத்தியமற்றுப் போய்விடும். ஏனெனில், குழப்பமான சீரற்ற, இருண்ட சூழ்நிலைகள் காணப்படும்போதும், உளவியல் ரீதியாகவும், ஆன்மீக ரீதியாகவும், இயக்கக் கட்டமைப்பு ரீதியாகவும் பிளவுகள் தோன்றும் போதும் தான், ஊடுருவல்கள் தோன்றுகின்றன.

அனைத்துத் தராதரங்களையும் சமூகப் பிரிவுகளையும் கொண்ட இஹ்வான்களது அணி, அமரத்துவம் வாய்ந்த கற்பனாவாத அணி என இங்கு நாம் கூறவில்லை. அத்தகைய உயர் ஈமானியத் தரத்தை எட்டுவதற்கு அது - மொத்தத்தில் - முயற்சியெடுக்கிறது. பயிற்சி பெறுகிறது என்றே நாம் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறோம். அவ்வாறே, சில தனிப்பட்ட நடத்தைகள் அல்லது வரையறுத்த நிலைப்பாடுகள் இந்த ரப்பானியத் தரத்தைப் பாதிக்கவோ, அதன் உறுதி, பலம் முதலிய பண்புகளை இல்லாது செய்யவோ போவதில்லை.

• இமாம் பன்னாவும் கட்சிகளின் உருவாக்கமும்:

1. எகிப்தியக் கட்சிகளின் உருவாக்கத்தில், மிக மோசமான யதார்த்தத்தையே இமாம் பன்னா எதிர்கொண்டிருந்தார். அவற்றின் செயற்பாடுகள் உம்மாவின் நிலை மோசமடைவதற்குக் காரணமாகி யிருந்தன. அவற்றுக்கென தெளிவான நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் இருக்க வில்லை. தனிநபர்களுக்காகவும் அரசியல் தலைவர்களுக்காகவும்

வெறித்தனம் கொள்ளும் இயல்பையே அவை கொண்டிருந்தன. பரஸ்பர வெறுப்பு, சுழுத்தறுப்பு, மோதல் என்பவற்றை உம்மாவின் அங்கத்தவர்களுக்கிடையில் வளர்த்துக் கொண்டிருந்த இக்கட்சிகள், பின்னர் அந்நியத் தலையீடுகளுக்கும் உம்மாவை அவை பந்தாடுவதற்கும் வழியமைத்துக் கொடுத்தன. இது குறித்து இமாம் பன்னா இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“...எகிப்திய அரசியல் கட்சிகள் அனைத்தும் குறிப்பிட்ட சில சூழ்நிலைகளிலும், பெரும்பாலும் தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காகவும் தோன்றியனவே தவிர, நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றவில்லை என இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் நம்புகின்றனர்... இக்கட்சிகள் இதுவரை தமது நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையோ முறைவழியையோ தெளிவாக வரையறுத்துக் கொள்ளவில்லை...

இக்கட்சி வெறி, மக்களது அனைத்து வாழ்வியல் கூறுகளையும் சீர்கெடுத்து, நலன்களை செயலிழக்கச் செய்து, நற்பண்புகளை அழித்து, அவர்களுக்கிடையிலான உறவுகளையும் சின்னாபின்னப் படுத்திவிட்டது...” (67)

மேலும் கூறுகிறார்: “எகிப்தில் -தற்போது- காணப்படுகின்ற கட்சிகள் யதார்த்தமாக அன்றி, செயற்கைத் தன்மை கொண்டவை யாகவே பெரும்பாலும் உள்ளன. அவற்றின் இருப்புக்கான காரணியானது, தேச மயப்பட்டதாக இருப்பதை விட தனிநபர் மயப்பட்டதாகவே -அனேகமாக- உள்ளது. இக்கட்சிகளை உருவாக்கிய நிகழ்வுகளும் அவற்றின் பணியும் முடிவடைந்து விட்டன என நாம் நம்புகிறேன்.” (68)

“கணவான்களே! உம்மாவினுள் தீட்டப்படும் பரஸ்பர சதித் திட்டங்கள், முரண்பாடுகள், மோசமான இக்கட்சியொழுங்கு என்பனவே உம்மாவின் விவகாரங்களில் அந்நியத் தலையீடு தோன்றுவதற்கு வழியமைத்துக் கொடுக்கின்றன என நாம் நம்புகிறேன். உம்மாவினுள் காணப்படும் இரு தரப்புகளில் எந்தத் தரப்பு

67. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 146

68. முஃதமறு தலபதில் இஹ்வான், பக். 167

வென்றாலும், அதனை மற்றத் தரப்புக்கெதிராகத் தூண்டி விட எதிரிகள் கங்கணம் கட்டி நிற்கிறார்கள். இரு பூனைகளுக்கு ரொட்டியைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்த குரங்கின் நிலைப்பாட்டையே அவர்கள் கொண்டிருக்கின்றனர். இதற்குப் பின்னால் சமூகத்துக்குக் கிடைப்பது அதன் கண்ணியத்திலும் சுதந்திரத்திலும் ஏற்படும் இழப்பு மட்டுமே...” (69)

2. ஒட்டுப்போடவோ, மேலோட்டமாக வெறுமனே திருத்தம் செய்யவோ முடியாத சீர்கெட்ட நிலையை இக்கட்சிகள் அடைந்திருப்பதாக இமாம் பன்னா கருதுகிறார்.

இது குறித்து அவர் கூறுவதாவது: “கட்சிகளைக் கூட்டிணைத்தல் என்ற சிந்தனை மலட்டுத் தனமானது என இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன் கள் நம்புகின்றனர். அது நோயின் தீவிரத்தைத் தணிக்குமேயன்றி குணப்படுத்தாது. கூட்டிணைக்கப்பட்டவர்கள் விரைவிலேயே ஒருவர் மீது மற்றவர் பாய்ந்து தாக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள். பின்னர் அவர்களுக்கிடையிலான யுத்தம் கூட்டிணைவதற்கு முன்பிருந்ததை விட உக்கிரமானதாக மாறிவிடும். இதனை விட அவையனைத்தும் நன்றியோடு விலகிச் சென்று விடுவதே வெற்றி கரமானதும் தீர்க்கமானதுமான தீர்வாக அமையும். ஏனெனில், அவற்றின் பணியும், அவற்றைச் சிருஷ்டித்த சூழ்நிலைகளும் காலாவதியாகி விட்டன...” (70)

இன்னும் கூறுகின்றார்: “இக்கட்சியொழுங்கு ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற பரஸ்பர வெறுப்பும், கழுத்தறுப்பும், வசையும், வெட்டுக் கொத்தும் இஸ்லாம் மிகக் கடுமையாக வெறுக்கும் பண்புகளாகும்... சகோதரர்களே! எகிப்திலிருந்து கட்சியொழுங்கை இல்லாதொழிப்பதற்காகக் குரலெழுப்ப வேண்டிய வேளை வந்துவிட்டது...” (71)

அதிலும் குறிப்பாக, - இஸ்லாமிய ஒழுங்குக்கு நெருக்கமான அடிப்படைகளைக் கொண்ட - பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவ முறை

69. முஃதமறு தலபதில் இஹ்வான், பக். 167

70. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 148

71. முஃதமறு தலபதில் இஹ்வான், பக். 168

மைக்கு கட்சிகள் இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை எதுவும் கிடையாது. எனவேதான் இமாம் பன்னா கூறுகிறார்: “ஏனெனில் இக்கட்சி முறை இல்லாமலேயே பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவ ஒழுங்கை நடைமுறைப்படுத்த முடியும். அதனால் அதன் அடிப்படை அம்சங்களில் எந்தக் கோளாறும் ஏற்படப் போவதில்லை.”⁽⁷²⁾

“பிரதிநிதித்துவ முறைமைக்கு -பாராளுமன்றம் உட்பட- எகிப்தில் தற்போது காணப்படும் வடிவிலான கட்சியொழுங்கு அவசியமற்றது...”⁽⁷³⁾

3. எனினும், கருத்துச் சுதந்திரத்தின் முக்கியத்துவம் குறித்தும், சரியான அரசியல் கட்சியொழுங்கு குறித்தும் இமாம் பன்னா பின்வருமாறு வலியுறுத்துகிறார்:

“கருத்துச் சுதந்திரம், சிந்தித்தல், விளக்குதல், ஷூறா, உபதேசம் முதலிய சுதந்திரங்களுக்கும், கருத்தில் வெறிகொண்டிருத்தல், சமூகத்துக்கு எதிராகச் செயற்படல், பிளவை மேலும் அகலப்படுத்தும் வகையில் தொடர்ந்து செயற்படல் என்பவற்றுக்கும் இடையில் வேறுபாடு இருப்பதாக இஹ்வான்கள் நம்புகின்றனர். ஏனெனில், முன்னைய வகையைச் சேர்ந்தவை இஸ்லாம் கடமையாக்கியுள்ள அம்சங்களாகும்.”⁽⁷⁴⁾

“சகோதரர்களே! பொது அபிப்பிராயத்திலும் போக்கிலும் அதி லிருந்து பிறக்கும் அனைத்து அம்சங்களிலும் முரண்பாட்டையும் பிரிவினையையும் ஏற்படுத்துகின்ற கட்சியொழுங்குக்கும்... இஸ்லாம் அனுமதியும் தூண்டுதலும் வழங்கியுள்ள கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கும்... சத்தியத்தைக் கண்டறிந்து - பெரும்பான்மைக் கருத்தின் அடிப்படையிலோ இஜ்மாஉ அடிப்படையிலோ - அனை வரும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளும் நோக்குடன் பிரச்சினைகளை - ஆய்ந்தறிவதற்கும் இடையில் வேறுபாடுள்ளது.”⁽⁷⁵⁾

72. நினாமுல் ஹுக்மி, பக். 322.

73. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 146

74. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 146

75. முஃதமறு தலபதில் இஹ்வான், பக். 168

4. எகிப்திய சமூகம் இன்னும் தனது சுதந்திரத்தை முழுமையாகப் பெறவில்லை என்பதையும், வளர்ச்சியின் ஆரம்பக் கட்டத்தில் இருக்கும் அதற்கு, எல்லா வகையான முயற்சிகளும் ஐக்கியமும் தேவைப்படுகின்றன என்பதையும் விளக்கும் இமாம் பன்னா, அரசியல் கட்சிகள் சமூகத்தைப் பிளந்து கூறுபோடுமளவுக்குச் சீர்கெட்டிருப்பதாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். அந்தவகையில், உம்மாவின் இக்கடினமான போராட்டக் கட்டத்தில் இச்சீர்கெட்ட கட்சியொழுங்கு ரத்துச் செய்யப்பட வேண்டும் எனவும் அவர் கருதுகிறார்:

“சகோதரர்களே! நாம் இன்னும் நமது சுதந்திரத்தைப் பூரணமாகப் பெறவில்லை. இன்னும் நாம் தராசின் மீதுதான் இருக்கிறோம். அந்நிய சக்திகளின் பேராசைகள் எல்லாப் புறமிருந்தும் இன்னும் நம்மைச் சூழ்ந்துதான் இருக்கின்றன. ஐக்கியத்தின் மூலமாகவும் தோளோடு தோள் நின்று உழைப்பதன் மூலமாகவுமே கிடைத்த சுதந்திரத்தை பாதுகாக்கவும், அந்நியப் பேராசைகளை அழித் தொழிக்கவும் முடியும். தமது சுதந்திரத்தை முழுமைப்படுத்தி, தம்மைப் பூரணமாக ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்ட சமூகங்கள் கிளையம்சங்களில் கருத்து முரண்படுவதும் கட்சிகளாகப் பிரிவதும் அனுமதிக்கப்படலாம். ஆனால், வளர்ந்து வரும் சமூகங்களுக்கு அது ஒருபோதும் அனுமதிக்கப்படலாகாது.”⁽⁷⁶⁾

“கனவான்களே! அரசியல் கட்சியொழுங்கு சில நாடுகளில் அனுமதிக்கப்பட முடியுமாயினும், எல்லா நாடுகளிலும் அது அனுமதிக்கப்பட முடியாது என நான் நம்புகிறேன்.”⁽⁷⁷⁾

5. தற்போதைய கட்டத்தில் நிலவும் சூழ்நிலைகளை எதிர் கொள்வது தொடர்பான தனது தனிப்பட்ட அபிப்பிராயமே இது என்பதை இமாம் பன்னா வலியுறுத்துகிறார். இந்த அபிப்பிராயம் எதிர்காலத்தில் மாறவும் கூடும்.

76. மு.தமறு தலபதில் இஹ்வான், பக். 167

77. மு.தமறு தலபதில் இஹ்வான், பக். 166

அவர் கூறுகிறார்: “அரசியல் கட்சிகள் தொடர்பாக எனக்கென்று தனிப்பட்ட சில அபிப்பிராயங்கள் உள்ளன. அவற்றைப் பிறர் மீது துணிக்க நான் விரும்பவில்லை. ஏனெனில், அக்கட்சிகள் எனக்கோ வேறெவருக்குமோ சொந்தமானவையல்ல. அதேவேளை, எனது அபிப்பிராயங்களை மறைத்துவைக்கவும் நான் விரும்பவில்லை. உம்மாவுக்கு உபதேசம் (நஸீஹத்) புரிய வேண்டிய கடமைப்பாடு தான் - அதிலும் குறிப்பாக தற்போதைய சூழ்நிலையில் - இவ்வாறு அவற்றைப் பகிரங்கமாக மக்கள் முன்வைப்பதற்கு என்னைத் தூண்டுகிறது.”⁽⁷⁸⁾

“அரசியல் கட்சிகள் பற்றி நான் பேசும்போது, ஒரு கட்சியை விட்டு மற்றொரு கட்சியைப் பற்றி மாத்திரம் பேசுகிறேன் என்றோ, ஏதோ ஒரு கட்சியை மாத்திரம் சரி காண்கிறேன் என்றோ, ஒரு கட்சியில் குறை கண்டு மற்றொரு கட்சியை உயரத்திப் பிடிக்கிறேன் என்றோ பொருள் கொள்ளப்படலாகாது. ஏனெனில், இது எதுவுமே எனது பணியன்று. இங்கு நான் கொள்கை பற்றி மட்டுமே பேசுகிறேன். கட்சிகள் பற்றிய தீர்ப்பை வரலாற்றுக்கும் பொதுக் கருத்துக்கும் விட்டு விடுகிறேன். உண்மையான கூலி வழங்கத் தகுந்தவன் அல்லாஹ் மாத்திரமே...”⁽⁷⁹⁾

6. உம்மா அப்போது எதிர்கொண்டிருந்த யதார்த்தத்தையும் சூழ்நிலைகளையும் கவனத்தில் கொண்ட வகையில் இமாம் பன்னா கொண்டிருந்த தற்காலிகமான, தனிப்பட்ட இந்நிலைப்பாட்டுக் கப்பால், ஆட்சியொழுங்கு தொடர்பாகவும், சுதந்திரம், ஷூறா, உம்மாவின் உரிமைகள் என்பவை தொடர்பாகவும் அவர் வலியுறுத்திய அடிப்படையின் வழியில் நின்று இஹ்வான்கள் இவ்விடயம் தொடர்பான தமது முழுமையான நோக்கை வரையறை செய்திருக்கிறார்கள்... அந்தவகையிலேயே கட்சிகளையும் சங்கங்களையும் உருவாக்குதல், கருத்துக்களையும் நிலைப்பாடுகளையும் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்தல் என்பவற்றுக்கான சுதந்திரத்தை

78. முஃதமறு தலபதில் இஹ்வான், பக். 168

79. முஃதமறு தலபதில் இஹ்வான், பக். 168

அவர்கள் கோருகின்றார்கள். செயற்பாடுகளையும் நடவடிக்கைகளையும் நியமப்படுத்தும் வகையில் நீதித்துறை சுயாதீனமாகவும் நியாயமான முறையிலும் தொழிற்பட வேண்டும் எனவும் அவர்கள் கோருகின்றனர்.

• **அரசியல் செயற்பாடு தொடர்பாக:**

1. அரசியலும் இஸ்லாமிய முறைவழியின் ஓர் அங்கம் என்ற ஆழ்ந்த விசுவாசம் ஏற்பட வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை இமாம் பன்னா முதலில் வலியுறுத்துகிறார். ஏனெனில், அதுவே தனி மனிதன், சமூகம், அரசு, உலகம் முதலிய அனைத்து மட்டங்களையும் ஒழுங்குபடுத்துகிறது... நமது அரசியல், முறைவழி, வாழ் வொழுங்குகள் முதலிய அனைத்தும் இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் அடிப்படையிலேயே கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் எனவும் அவர் வலியுறுத்துகிறார்.

அவர் கூறுகிறார்: “ஆனால் அவர்கள் அதனை அகீதாவாகவும் இபாதாவாகவும்... தேசமாகவும் தேசிய அடையாளமாகவும்... சடப்பொருளாகவும் பண்பாட்டு விழுமியமாகவும்... கலாசாரமாகவும் சட்டமாகவும்... பலமாகவும் விட்டுக் கொடுப்பாகவும் விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

“அனைத்து வாழ்வியல் வெளிப்பாடுகளிலும் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்ட பரிபூரணமானதோர் ஒழுங்காக அதனை அவர்கள் விசுவாசிக்கின்றனர். மறுமை வாழ்வைப் போன்று உலக வாழ்வையும் அது ஒழுங்குபடுத்துகின்றது. மட்டுமன்றி, ஏக காலத்தில் நடைமுறை சார்ந்த மற்றும் ஆன்மீகப் பண்பு கொண்ட ஒழுங்காக அதனை அவர்கள் நோக்குகின்றனர். அந்தவகையில், அது அவர்களுக்கு மார்க்கமாகவும் அரசாகவும் உள்ளது. வேத நூலாகவும் வாளாகவும் உள்ளது.”⁽⁸⁰⁾

“அரசியலும், சுதந்திரமும், கண்ணியமும் அல்குர்ஆனின் கட்டளைகளைச் சேர்ந்தவையே...”⁽⁸¹⁾

80. இலஷ் ஷபாப், பக். 104

81. இஹ்திமாஉ று-அலாஇல் மனாதிக்

“கணவனார்களே! இவ்வாண்கள் ஒருநாள் கூட அரசியலைக் கைவிட்டவர்களாக... ஒருநாள் கூட முஸ்லிமல்லதவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள் என்பதை அல்லாஹ் அறிவான். அவர்களது தஃவா ஒருபோதும் அரசியலையும் மார்க்கத்தையும் பிரித்துப் பார்த்த தில்லை. அதேநேரம். மக்கள் அவர்களைக் கட்சிவாதிகளாகவும் ஒருபோதும் காணப் போவதில்லை.”⁽⁸²⁾

“சகோதரர்களே! பொதுக் கருத்திலும், போக்கிலும், அதிலிருந்து பிறக்கும் அனைத்து அம்சங்களிலும் முரண்பாட்டையும் பிரிவினையை யும் ஏற்படுத்துகின்ற கட்சியொழுங்குக்கும்... இஸ்லாம் அனுமதியும் தூண்டுதலும் வழங்குகின்ற கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கும் இடையில் வேறுபாடுள்ளது.”⁽⁸³⁾

“சர்வதேச வாதம், தேசியவாதம், பொதுவுடைமை, முதலாளித் துவம், போல்ஷெவிக், யுத்தம், வளங்களின் பங்கீடு, உற்பத்தி யாளனுக்கும் நுகர்வாளனுக்கும் இடையிலான தொடர்பு, மற்றும் இவற்றுடன் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ தொடர்புபட்ட வகையில் இன்று சமூகத் தலைவர்களும் சமூக மெய்யியலாளர்களும் சிந்தனைகளைக் குடைந்து தொண்டிருக்கும் அனைத்து ஆய்வுகளையும் இஸ்லாம் செய்து முடித்துவிட்டது. எதிலெல்லாம் சிறந்த அம்சங்கள் காணப்படுகின்றனவோ அதிலிருந்து பயன் பெறவும், எதிலெல்லாம் தீமையும் அபாயமும் உள்ளனவோ அதனை விலக்கவும் கூடிய ஒழுங்குகளை அது உலகத்துக்கு எப்போதோ ஏற்படுத்தித் தந்துவிட்டது.”⁽⁸⁴⁾

“இதன் காரணமாகத்தான், நமது எழுச்சியைத் தாங்கி நிற்கும் அத்திவாரமாக, உம்மாவின் வாழ்வியல் வெளிப்பாடுகளில் ஒருமைப்பாடு என்ற அம்சம் காணப்பட வேண்டும் என இவ்வாண்கள் கோருகிறார்கள். இஸ்லாத்தின் பிரதான அம்சங்களின் அடிப் படையில் அந்த ஒருமைப்பாடு அமைந்திருக்க வேண்டும்.”⁽⁸⁵⁾

82. முஃதமறு தபைதில் இ., பக். 160

83. முஃதமறு தபைதில் இ., பக். 168

84. இலா அர்பயி லெடியின். பக். 56

85. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின். பக். 239

2. மதத்தையும் அரசியலையும் பிரித்து நோக்குபவர்களிலிருந்து இமாம் பன்னா விலகி நிற்கிறார்: “மதத்தையும் அரசியலையும் இவ்வாறு பிரித்து நோக்குவது தூய இஸ்லாத்தின் போதனைகளைச் சேர்ந்ததல்ல என நாம் கருதுகிறோம். இஸ்லாத்தையும் அதன் ஆன்மாவையும் போதனைகளையும் புரிந்து கொண்ட உண்மை முஸ்லிம்கள் அறிந்திராத பாகுபாடு இது. எனவே, இம்முறை வழியை விட்டு எம்மைத் திருப்பி விட முயல்பவர்கள் எம்மை விட்டுச் சென்று விட்டும். அத்தகையோர் ஒன்றில் இஸ்லாத்தின் எதிரிகளாக இருப்பர் அல்லது அது பற்றி அறியாதவர்களாக இருப்பர்...”⁽⁸⁶⁾

3. இந்த வகையில்தான், அரசியல் செயற்பாடு என்பது இவ்வாண் களது சம்பூரண தர்வாவின் ஒரு பகுதியாக அமைந்துள்ளது. ஜமாஆவின் பலத்துக்கும், சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்ப பல்வேறு வடிவங்களை அது எடுக்க முடியும். நிகழ்வுகள் மற்றும் விவகாரங் கள் தொடர்பான இஸ்லாத்தினதும் தர்வாவினதும் நிலைப் பாட்டைத் தெளிவுபடுத்துவதில் ஆரம்பித்து, அரசியல் மற்றும் அரசாட்சி பற்றிய இஸ்லாமியக் கொள்கைகளைப் பரப்புதல், அல்குஆனிய வழிகாட்டலின் அடிப்படையில் சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை முன்வைத்தல், அரசியல் சுதந்திரத்துக்காகவும் தேசிய கௌரவத்துக்காகவும் கோரிக்கை விடுத்தல், தேச விடுதலையின் அனைத்து வடிவங்களையும் பூரணப்படுத்தல், நிறைவேற்றதிகார இயந்திரத்தை மறுசீரமைத்தல், சமூகத்துக்கு அதன் உரிமைகள் குறித்து அறிவூட்டல், மக்கள் திரளுக்கு வழிகாட்டலும் பயிற்சியும் வழங்கி வழிநடாத்தல் முதலிய செயற்பாடுகள் வரை பல்வேறு கட்டங்களையும் துறைகளையும் கொண்டதாக அந்த அரசியல் செயற்பாடு அமைந்திருக்கும்.

இமாம் ஹஸனுல் பன்னா கூறுகிறார்:

“உம்மாவின் விவகாரங்களில் நாம் சுவனம் செலுத்துகின்றோம். நிறைவேற்று அதிகாரம் என்பது இஸ்லாத்தின் போதனைகளுக்கும்

86. இலஷ் ஷபாப். பக். 179

அதன் சட்டங்களுக்கும் கீழ் அடங்குகின்ற ஒரு விடயம் என நம்புகிறோம். அரசியல் விடுதலையும் தேசிய கௌரவமும் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளுள் ஒன்று எனவும் நம்புகிறோம். அந்த விடுதலையை முழுமைப்படுத்தவும் நிறைவேற்றதிகார இயந்திரத்தைச் சீரமைக்கவும் பிரயாசையோடு உழைக்கிறோம்... இந்த அனைத்துப் பொருளிலும் நாம் அரசியல்வாதிகளாகக் கருதப்படுவோமெனில், அதனை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அந்தவகையில், நாம் எதனையும் புதிதாகக் கொண்டு வரவில்லை என நம்புகிறோம். இஸ்லாத்தை சரியாகக் கற்ற எந்த முஸ்லிமுக்கும் தெரிந்த உண்மை இது.

இந்த இலட்சியங்களை நிறைவேற்றாமல் எமது இருப்புக்குப் பொருள் இருக்கும் என நாம் நினைக்கவில்லை. இதன் மூலமாக, இஸ்லாத்தை நோக்கிய அழைப்பில் இம்மியளவும் விலகாதவர்களாக நாம் நிற்கிறோம். ஒரு முஸ்லிம் வெறும் உபதேசத்தோடும் போதனையோடும் போதுமாக்கிக் கொள்வதை இஸ்லாம் ஏற்காது, மாற்றமாக, ஜிஹாத் செய்யுமாறும் போராடுமாறும் தான் எப்போதும் அது தூண்டுகிறது.”⁽⁸⁷⁾

4. ஜமாஆ தனது அரசியல் செயற்பாட்டைக் கைவிட்டு, சமூக - பண்பாட்டுப் பகுதியில் மாத்திரம் தனது ஈடுபாட்டைச் சுருக்கிக் கொள்ளுமாயின், அதற்கு ஏற்படுத்தப்படும் தடைகளும் நெருக்கடிகளும் தவிர்க்கப்பட முடியும் என முன்வைக்கப்பட்ட வாதத்துக்கு பிராந்தியத் தலைவர்களது மாநாட்டில் இமாம் பன்னா பின்வருமாறு மறுப்பளித்தார்.

“சகோதரா! தயாராவதிலும் தயார்படுத்துவதிலும் பீதினேழு வருடங்களை நாம் கழித்திருக்கிறோம். அரசியல், விடுதலை, கண்ணியம் முதலிய அனைத்தும் அல்குர்ஆனின் கட்டளைகள் என்றும், தேசாபிமானம் என்பது ஈமாணைச் சேர்ந்தது என்றும் மக்களுக்கு நாம் இக்காலப் பகுதியில் உண்மையை விளக்கியிருக்கிறோம்.

87. அல-முஃதமஜஸ் ஸாதிஸ், பக். 213

இப்போது மக்களது நம்பிக்கைக்கும் எதிர்பார்ப்புக்கும் பாத்திரமாக எஞ்சி, நிற்பது இஹ்வானிய அமைப்பு மாத்திரமே. இந்த அணைத்தும் சேர்ந்து இனி நமக்கு வேறு தெரிவு கிடையாது என என்னை உணரச் செய்திருக்கிறது. அந்த உணர்வு ஆழமான நம்பிக்கையின் தரத்தையும் எட்டியிருக்கிறது. இப்போது நம் முன் உள்ள பணி, குழம்பி நிற்கும் இந்த உள்ளங்களையும், கிளர்ந்து நிற்கும் இந்த உணர்வுகளையும் வழிகாட்டி அழைத்துச் செல்வதே. எனவே, இந்த எட்டை நாம் எடுத்து வைத்தே ஆக வேண்டும். உதவிக்கு அல்லாஹ் போதுமானவன்.”

இத்துறை தொடர்பாகவும், அதன் சுமைகள் தொடர்பாகவும் அவர் இவ்வாறு கூறுகிறார்: “ஜிஹாத் இன்றி தஃவா இல்லை. சித்திரவதைக்கு உட்படாமல் ஜிஹாத் இல்லை.”⁽⁸⁸⁾

தஃவாவின் கட்டங்களையும், அரசியல் செயற்பாட்டின் படி முறைகளையும் சுட்டிக் காட்டும் வகையில் அவர் கூறுகிறார்:

“அரசியலில் நுழைவதன் மூலமாக - அறியாத சிலர் கூறுவது போன்று - நமது திட்டத்துக்கு நாம் மாறு செய்யவோ, நமது பாதையிலிருந்து விலகவோ, நமது போக்கை மாற்றவோ போவதில்லை. மாற்றமாக, நமது இஸ்லாமிய வழியின் இரண்டாவது கட்டத்துக்கே நாம் நகர்கிறோம். நமது முஹம்மதியத் திட்டத்தினதும் அல்குர் ஆனிய முறைவழியினதும் இரண்டாவது கட்டம் அது. மார்க்கத்தின் அங்கமாக அரசியல் இருப்பதும், ஆட்சியாளர்களையும் ஆளப்படுபவர்களையும் இஸ்லாம் உள்ளடக்கியிருப்பதும் நமது குற்றமல்ல. “சீசுருக்குரியதை சீசுருக்கும், அல்லாஹ்வுக்குரியதை அல்லாஹ்வுக்கும் விட்டுவிடுங்கள் என்று கூறுவது இஸ்லாத்தின் போதனைகளைச் சேர்ந்ததல்ல. சீசுரும் சீசுருக்குரியதும் அடக்கியாளும் ஏகனான அல்லாஹ்வுக்கே உரியவை என்பதுதான் அதன் போதனையாகும்.”⁽⁸⁹⁾

88. அல்-முஃதமூஸ் லாதிஸ், பக். 213

89. முதக்கிறாதுல் பக். 165

5. நமது தஃவா மற்றும் அரசியல் ரீதியான உரையாடலுக்கென ஒரு தொடக்கமும் மாறா அம்சங்களும் காணப்படுகின்றன. இஸ்லாமும் அல்லாஹ்வின் ஷரீஆவை நடைமுறைப்படுத்துவதுமே அவையாகும். சீர்திருத்தம் தொடர்பான எந்த இலக்கும் இந்த அடிப்படையிலிருந்து மேலெழுவதாகவும், இந்த நிறத்தில் தோய்ந்தெழுவதாகவுமே அமைய வேண்டும். பகுதியளவிலான அரசியல் அல்லது சமூகவியல் சீர்திருத்தக் கோரிக்கை எதுவும் இந்த அடிப்படையான இலக்குக்குப் பதிலீடாக அமைவதை அனுமதிக்க முடியாது. அத்தகைய பகுதியளவிலான சீர்திருத்தக் கோரிக்கைகளால் 'ஷரீஆ' கோப்பு விவகாரமும் அதனை நோக்கிய அழைப்பும் தள்ளிப் போடப்படலாம் என்றோ, பகுதியளவிலான சீர்திருத்தக் கோப்பு அதனை விட முற்படுத்தப்படலாம் என்றோ எவரையும் கருதும்படி செய்யவும் கூடாது. இத்தகைய பகுதியளவிலான சீர்திருத்தங்கள் மொத்தமான சீர்திருத்தத்தின் ஒரு பகுதியாக அல்லது துணையம்சமாக அமைய முடியுமே தவிர, அதற்கான பதிலீடாக ஒருபோதும் அமையாது.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“உங்களிடம் எதனை நோக்கி அழைக்கிறீர்கள்?” என வினவப்பட்டால் முஹம்மத் (ஸல்) கொண்டுவந்த இஸ்லாத்தை நோக்கியே அழைக்கிறோம்” என்று கூறுங்கள். அரசாங்கம் என்பது அதன் ஒரு பகுதி. விடுதலை என்பது அதன் கட்டாயக் கடமைகளுள் ஒன்று.”⁽⁹⁰⁾

எமது தஃவாவைப் பற்றி அவர் இவ்வாறு கூறுகிறார்: “ஒரு நாளும் அவர்கள் முஸ்லிமல்லாதவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள்.”⁽⁹¹⁾

ஆக, அரசியல் அல்லது சமூகவியல் சீர்திருத்தத்தை நோக்கிய அழைப்பானது இஸ்லாத்தை நோக்கிய எமது அழைப்பின் ஒரு பகுதியே தவிர அதற்கான பதிலீடன்று. இஸ்லாத்தை நோக்கிய அழைப்பை விட அது முன்னுரிமை கொண்டதுமன்று.

90. பம்னல் அம்ஸி, பக். 110

91. முஃதமறு தலபதில், பக். 160

ஐமாஆவின் உண்மையான ஸ்திரத்தன்மை என்பது, அதன் உள்ளார்ந்த பிடிமானம், அதன் மாறா அம்சங்களின் பாதுகாப்பு, பலமான நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, அங்கத்தவர்களிடம் காணப்படுகின்ற உறுதியான அசீதா, பிணைப்பு, நம்பகத்தன்மை, உற்சாகமான நிலையிலும் வெறுப்புற்ற நிலையிலும் கீழ்ப்படிதல், முழுமையான ஈடுபாடு என்பவற்றிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது. இவ்வம்சங்களின் தராதரமும் உறுதிப்பாடும் சாதாரண நிகழ்வுகளிலோ வெறும் கோட்பாட்டு அறிவைப் பெற்றிருப்பதனாலோ வெளிப்படுவதில்லை. அழுத்தம் நிறைந்த சூழ்நிலைகளிலும், அதிர்வேற்படுத்தும் நிகழ்வுகளின் போதும், பயங்கர சூறாவளிகளின் போதுமே அது வெளிப்படும்.

பயிற்றுவிப்பிலும் உருவாக்கத்திலும் நாம் பொருத்தான, வினைமை மிக்க வழிவகைகளைக் கையாள வேண்டும். உண்மையான - ரப்பானிய மூலாதாரத்தையும், ஈமானியக் கட்டுச் சாதத்தையும் நோக்கி மீள வேண்டும். எப்போதும் உதவியையும் ஸ்திரத்தன்மையையும் தருமாறு அல்லாஹ்விடம் கோர வேண்டும். அவன் மீதே எதிர்பார்ப்பும் தவக்குலும் வைக்க வேண்டும். ஏனெனில், அல்லாஹ்வுக்கு முன்னால் உருகிப் பணிந்து, அவனை நோக்கித் திரும்பும் அளவுக்கேற்பவே ஸ்திரத்தன்மையும் வெற்றியும் நமக்கு சாத்தியப்படும்.

6. ஐமாஆ தனது அரசியல் இயக்கத்தின் போதும், பிற கட்சிகளுடனான தொடர்பின் போதும் ஒரு கட்சியை விட்டு இன்னொரு கட்சியை நோக்கிச் சாய்ந்ததோ, ஏதோ ஒரு கட்சிக்கு மாத்திரம் ஆதரவளித்ததோ கிடையாது. இஸ்லாத்தின் முறைவழியையும், தஃவாவையும் நோக்கி அது அனைவரையும் அழைக்கிறது. (முந்திய பக்கங்களில் நாம் இது பற்றிப் பேசினோம்)

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்: "நாம் ஒரு கட்சியை எதிர்த்து, மற்றொரு கட்சிக்கு ஆதரவளிக்கின்ற கட்சி அடிப்படையிலான அரசியல் வாதிகளல்லர். அவ்வாறு நாம் இருக்கப் போவதும் இல்லை." (92)

92. அல்-முஃதயறுஸ் ஸாதிஸ், பக். 213

“இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் ஏதோ ஓர் அமைப்புக்காக வேலை செய்கிறார்கள் என்றோ, ஏதோ ஒரு குழுவின் மீது தங்கியிருக்கிறார்கள் என்றோ எண்ணுபவர்கள் தவறிழைக்கிறார்கள்.” (93)

ஜமாஆவின் முறைவழி தனித்துவமானதாயும், கட்சி ரீதியான அணுகுமுறையைப் பின்பற்றாததாயும் இருந்தபோதிலும். பிறரது இருப்பை அது மறுப்பதில்லை. தஃவாவுக்கும் நாட்டுக்கும் நலனைப் பெற்றுத் தரும் விடயங்களில், ஷரீஆவின் நியமங்களால் ஆளப்படுகின்ற தெளிவான அடிப்படைகளின் வழி நின்று ஒத்துழைப்பையும் ஒருங்கிணைப்பையும் அது மேற்கொள்கிறது. நல்லது செய்தவரை அது தட்டிக் கொடுத்துப் பாராட்டுகிறது. தவறு செய்பவருக்கு அவரது தவறைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. தனது தஃவாவுக்கோ இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகளுக்கோ பாதகமான வகையில் அது எவரோடும் முரண்படுவதுமில்லை. ஒத்துழைப்பது மில்லை. தனது வாக்கை நிறைவேற்றுவதாகவும், நிலைப்பாட்டில் உறதியானதாகவும் அது இருந்த போதிலும், கட்சி ரீதியான வியூகங்களாலோ கவர்ச்சிகரமான வாக்குறுதிகளாலோ அது ஏமாந்து விடுவதில்லை.

அது அனைவரோடும் உறவாடுகிறது. அனைவருக்கும் தனது அழைப்பை முன்வைக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் இஸ்லாம் வழங்கியுள்ள உரிமையை அதுவும் வழங்கி விடுகிறது. இதற்குப் பால், அதன் உறவாடல் பல்வேறு வகைகளில் அமைந்திருக்க முடியும். சிலபோது மிகப் பொதுவான உறவாடலின் மட்டத்தில் அது நின்றுவிட முடியும். அல்லது சில நிலைப்பாடுகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக ஒருங்கிணைந்து செயற்படுவதாக அதன் தரம் உயர முடியும். அல்லது பரஸ்பரம் ஒத்துழைத்தல் அல்லது பங்கேற்றல் அல்லது கூட்டிணைதல் முதலிய வடிவங்களைப் பெறவும் முடியும். எனினும் இவையனைத்தும் ஏலவே நாம் சுட்டிக் காட்டியது போன்று - இஹ்வான்களது நியமங்களுக்கும் ஷரீஆவின் வரையறைகளுக்கும் இயைபாகவே இடம்பெறும்.

93. இலஷ் ஷபாப், பக். 106

உம்மாவை மறுசீரமைப்பதற்கும் அதன் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கும் மேற்கொள்ளப்படும் ஒத்துழைப்பினதும் ஒருங்கிணைப்பிலும் சம சக்தியாக நின்று பங்கேற்பதை நாம் வரவேற்கிறோம். ஆனால் சம சக்தியாக அன்றி, பிறரது ஒழுங்கமைப்பிலும் அவர்களது இலக்குகளைச் சாதித்துக் கொள்வதற்கான கருவியாகப் பயன்படும் வகையிலும், பங்கேற்பதைப் பொறுத்தவரை, அதனை நாம் நிராகரிக்கிறோம். சீர்திருத்தம் தொடர்பான இலக்குகளை அவர்கள் தமக்குத் திரையாகக் கொண்டிருந்தாலும் சரிதான். ஏனெனில், இத்தகைய பங்கேற்பு ஜமாஆவின் கௌரவத்தைக் குறைப்பதுடன், அதன் பாதை, இலக்குகள், கட்டமைப்பு என்பவற்றை ஆட்டங் காணச் செய்வதாகவும் அமைந்து விடும்.

7. இத்தகைய விடயங்களுக்கான அளவுகோலை இமாம் பன்னா இட்டு வைத்திருக்கிறார். பிறர் தொடர்பான இஹ்வானுல் முஸ்லிமுகளது நிலைப்பாட்டை வரையறுக்கும் நோக்கோடு ஹி. 1353 துல்ஹஜ் 11இல் நிகழ்ந்த பொது மஜ்லிஸுஷ் ஷுஷ்ராவின் மூன்றாவது கூட்டத்தில் அது தொடர்பான தீர்மானங்களும் நிறவேற்றப்பட்டன. பின்வரும் அடிப்படைகளுக்கும் நியமங்களுக்கும் ஏற்பவே அத்தீர்மானங்கள் பெறப்பட்டிருந்தன.

- i) சகோதரன் தனது இலட்சியத்தை முழுமையாகப் புரிந்து, தனக்கும் பிற நிறுவனங்களுக்கம் இடையிலான உறவின் அளவு கோலாக அந்த இலட்சியத்தை ஆக்கிக் கொள்ளல்.
- ii) இஸ்லாத்தைச் சாராத... அதன் பொது அடிப்படைகளின் மீது நிலைபெறாத எந்த முறைவழியும் வெற்றிக்கு இட்டுச் செல்லாது.
- iii) இஹ்வானுல் முஸ்லிமுகளது முறைவழியில் ஏதோ ஒரு பகுதியைச் சாதிக்கும் வகையில் செயற்படும் எத்தகைய அமைப்புக்கும் அப்பகுதியில் முஸ்லிம் சகோதரன் ஆதரவளிப்பான்.
- iv) இஹ்வானுல் முஸ்லிமுகள் ஏதாவதோர் அமைப்புக்கு ஆதரவளிப்பதாயின், அந்த அமைப்பு எந்த வேளையிலும் இஹ்வான்களது இலட்சியத்துக்கு எதிராக நிற்காது என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

- v) பயனுள்ள அமைப்புகளைப் பலப்படுத்துவதனூடாக இலக்கு நோக்கிச் செல்ல வேண்டுமேயன்றி, பலவீனப்படுத்துவதனூடாக அல்ல.
- vi) கிழக்கத்திய விழிப்புணர்வின் அடையாளம் என்ற வகையில், பூமி முழுவதிலும் காணப்படுகின்ற முஸ்லிம்களது முயற்சிகளை ஒருமுகப்படுத்துவதையும், பொது இஸ்லாமியக் கூட்டமைப்பு என்ற சிந்தனைக்கு ஆதரவளிப்பதையும் நோக்காகக் கொண்ட அனைத்துச் சிந்தனைகளையும் இஹ்வான்கள் வரவேற்கின்றனர்.
- vii) அனைத்து இஸ்லாமிய அமைப்புகளோடும் இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் இதய சுத்தியோடு நடந்து கொள்வதுடன், எல்லா வழிகளிலும் அவற்றுக்கிடையில் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்வார். முஸ்லிம்களுக்கிடையிலான அன்பே அவர்களை விழிப்படையச் செய்வதற்கு சாலப் பொருத்தமான அடிப்படை என அவர்கள் நம்புகின்றனர்.
- viii) பஹாயிலம், காதியானிலம் போன்ற இஸ்லாத்தின் கருத்தை விகாரப்படுத்தும் அனைத்து அமைப்புகளையும் அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். ⁽⁹⁴⁾

8. ஜமாஆவின் சக்திக்கும் வளர்ச்சிக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப அரசியல் செயற்பாட்டின் வடிவங்கள் பல்வகைப்படுவதுடன், அதன் படித்தரங்களும் வேறுபட்டவையாக அமைந்திருக்கும். நிலைப்பாடுகளைத் தெரிவித்தல் என்பதில் தொடங்கி, அரசியல் பங்கேற்பு, நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை முன்வைத்தல், ஆதரவளித்தல், கூட்டணிகளை ஏற்படுத்தல், அரசியல் ஆளுமைகளை முன்நள்ளல், தேர்தல் களத்தில் இறங்குதல்... பின்னர் பொதுக்கருத்துக்கும் மக்கள் மயப்பட்ட அரசியல் செயற்பாட்டுக்கும் தலைமை தாங்கி வழி நடாத்தலும் தாக்கம் செலுத்தலும்... என பல்வேறு தளங்களைக் கொண்டதாக அச்செயற்பாடு அமைந்திருக்கும்.

94. முதக்கிறாதுல் பக். 219 - 220

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“பொருத்தமான நேரம் வரும்போது, இந்த அடிப்படையிலேயே இஹ்வானுல் முஸ்லிமுகளது அபேட்சகர்கள் பிரதிநிதித்துவ அமைப்புகளில் அங்கம் பெறுவதற்காக உம்மாவுக்கு முன்னால் தோன்றுவார்கள். இதன்மூலமாக அல்லாஹ்வின் திருப்தியையே நாம் நாடுவதால் வெற்றிக்கான அவனது உதவி கிட்டும் என உறுதியாக நம்புகிறோம்.

“நனக்கு உதவுவோருக்கு அல்லாஹ் நிச்சயமாக உதவுவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் பலமானவன். சக்திமிக்கவன்.”

[அல்ஹஜ்: 40] ⁽⁹⁵⁾

9. நிகழ்வுகள் மற்றும் விவகாரங்கள் தொடர்பான நிலைப்பாடுகளின்போது கற்பனைகள், சுலோகங்கள், வெற்றுவார்த்தைகள் என்பவற்றுக்கும், வினைமைமிக்க செயற்பாடு, அறிவார்த்த போராட்டம் என்பவற்றுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை ஜமாஆ கவனத்தில் கொள்கிறது.

“சொற்களம் கற்பனைக் களத்திலிருந்து வேறுபட்டது... செயற்களம் சொற்களத்திலிருந்து வேறுபட்டது... ஜிஹாத் களம் செயற்களத்திலிருந்து வேறுபட்டது... சரியான ஜிஹாத் களம் தவறான ஜிஹாத் களத்திலிருந்து வேறுபட்டது.” ⁽⁹⁶⁾

நிகழ்வுகளின் ஆழ அகலங்களை நிதானமாகவும் தெளிவாகவும் புரிந்து கொள்ளாமல் அவற்றுக்குப் பின்னால் ஜமாஆ அடிப்பட்டுச் செல்வதில்லை. வெளித் தோற்றப்பாடுகளால் அது ஏமாந்து விடுவதும் இல்லை. ‘இல்முர் ரிஜால்’ (மனிதர்களது தராதரங்கள் பற்றிய அறிவு) அதற்கு உள்ளது. கோஷங்களாலும் உரைகளாலும் வார்த்தை ஜாலங்களாலும் வியாபாரம் நடாத்துகின்ற தலைமைகள் அதனை ஏமாற்றி விட முடியாது.

95. அல்-முஃதமறுஸ் ஸாதிஸ், பக். 212

96. அல்-முஃதமறுஸ் ஸாதிஸ், பக். 181

உள்நாட்டளவிலும் சர்வதேச மட்டத்திலும், தான் இலக்கு வைக்கப்பட்டிருப்பதை ஜமாஆ அறிந்தே இருக்கிறது. எனவேதான் பேராட்டத்தை உள்நாட்டளவில் நிறுத்திக் கொள்ளாமல் பரிபூரண நோக்குடன் அது நிர்வகிக்கிறது. தஃவாவின் இருப்பையும் அணியின் பலத்தையும் தனது கண் முன்வைத்து அது பாதுகாக்கிறது.

“எனவே உங்கள் முயற்சிகளை அசட்டுத்தனமான சாகசங்களுக்கு உட்படுத்தாதீர்கள். உங்கள் வெற்றிக்கான சுலோகத்தை வைத்துச் சூதாட்டம் நடத்தாதீர்கள்.”⁽⁹⁷⁾

அந்தவகையில், ஜமாஆ நிகழ்வுகளிலிருந்து விலகி நிற்காது, அதேவேளை ஆழமான பார்வை கொண்ட தனித்துவமான அரசியல் தூதொன்றும் அதற்கு உள்ளது. தஃவாவின் நலனை அல்லது கால-இட வர்த்தமானங்களுக்கேற்ப மாறுபடும் அதன் சூழ்நிலைகளை எப்போதுமே அது கவனத்தில் கொள்கிறது. உருவாக்கம் என்ற இக்கட்டத்தின் இயல்பையும், உம்மாவைச் சுற்றிக் காணப்படுகின்ற சூழ்நிலைகளையும் அது முகங்கொடுக்க நேர்ந்திருக்கும் எதிரிகளது இயல்பையும் ஜமாஆ நன்கு புரிந்து வைத்திருக்கிறது. எனவேதான், செயல்சார்ந்த வழிமுறையை அது கைக்கொள்கிறது. தனது வெளித் தோற்றத்தை விட உள்ள யதார்த்தம் பலமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது. ஆசை காட்டவும் அச்சுறுத்தவும் பயன்படுத்தப்படுகின்ற எல்லாவிதமான அணுகுமுறைகளுக்கும் முன்னால் தனது தஃவா ரீதியான ஸ்திரத்தன்மையை இறுகப் பற்றிப் பிடித்திருக்கிறது.

ஜமாஆவினதும் அதன் வழிமுறையினதும் வெற்றியை வரலாற்று நிகழ்வுகள் உறுதிப்படுத்தியிருக்கின்றன. ஜமாஆவை உள்ளீர்க்கவும் படிப்படியாக வீழ்த்தவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட எல்லா முயற்சிகளையும் அது தோற்கடித்திருக்கிறது. தன்னைப் பலவீனப் படுத்த அல்லது கரைந்துபோகச் செய்ய அல்லது தனது முறைவழியிலிருந்து தன்னைத் திசைதிருப்ப மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்து

97. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 127

வகையான சதித்திட்டங்கள், தந்திரங்கள், வியூகங்களிலிருந்தும் அல்லாஹ்வின் அருளால் அது தப்பியிருக்கிறது.

10. அரசியல் செயற்களத்தையும், அதில் எடுக்கப்படும் நிலைப் பாடுகள், மேற்கொள்ளப்படும் உடன்படிக்கைகள், வழங்கப்படும் வாக்குறுதிகள் மற்றும் உதவிகள், வெளியிடப்படும் அறிக்கைகள் என்பவற்றையும் பொறுத்தவரை, அவை இயக்கச் செயற்பாடுகளின் மீது கிட்டிய எதிர்காலத்தில் அல்லது நீண்ட காலப்போக்கில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் என்ன என்பதைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு தஃவாவுக்கு உள்ளது.

அனுமதிக்கப்பட்ட அரசியல் நடைமுறைகளுக்கிடையில் ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் தெரிவை மேற்கொள்ளும் உரிமை தலைமைக்கு உள்ளது. நிறுவனச் செயற்பாடு, ஷூறா, தஃவாவின் நியமங்கள் என்பனவே இவ்விடயத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் அம்சங்களாக அமைந்திருக்கும்.

இத்துறை தொடர்பான ஷரீஅத் கொள்கைகள் மற்றும் இயக்கச் செயற்பாட்டின் நியாயவியல் (ஃபிக்ஹூல் ஹறகா) என்பவற்றை அவை இதில் பின்பற்றும். நலனை ஏற்படுத்துவதை விட தீமையைத் தடுப்பதற்கு முன்னுரிமை வழங்குதல், இரு தீமைகளில் குறைந்த தீமையைத் தெரிவு செய்தல், இரு நலன்களில் குறைந்த நலனை விட்டுக்கொடுத்தல் என்பவற்றை இக்கொள்கைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிட முடியும். அவ்வாறே, விட்டுக் கொடுத்தல், கைவிடுதல், முறித்துக் கொள்ளல் என்பவற்றுக்கான நியமங்கள்... ஆகுமானது (ஜாயில்), விரும்பத்தக்கது (மன்தூப்), கடமையானது (ஃபர்மு), வெறுக்கப்பட்டது (மக்ரூஹ்), தடுக்கப் பட்டது (ஹறாம்) முதலிய செயல்சார்ந்த படித்தரங்களுக்கிடையிலான தெளிவான வேறுபாடு... அத்தியவசியத் தேவைகள் (முரூரிய்யாத்), சாதாரண தேவைகள் (தஹ்ஸீனிய்யாத்), ஆடம்பரத் தேவைகள் (கமாலிய்யாத்) என ஷரீஆவின் நோக்கங்கள் (மகாலி துஷ் ஷரீஆ) வகுக்கப்பட்டிருத்தல்... நிர்ப்பந்த நிலையை ஷரீஆவின் சட்டதிட்டங்களுக்கு அமைவாக மதிப்பீடு செய்தல், நலன்கள் முட்டி மோதும்போது ஒப்பீட்டின் அடிப்படையில் ஒன்றைத் தெரிவு

செய்தல் (தர்ஜீஹ்)... முதலிய இயக்கச் செயற்பாடு சார்ந்த ஷரீஆ வின் நியமங்களையும் அளவுகோல்களையும் கூட இங்கு எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிட முடியும். தலைமையில் இருப்பவர்கள் இவ் விடயத்தில் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்தும் அன்னாரது புனித ஸ்ஹாவிலிருந்தும் தமக்கான வழிகாட்டலைப் பெற்றுக் கொள்வர்.

இமாம் பன்னாவின் வரலாறு மற்றும் அவரது கூற்றுகள், நிலைப்பாடுகள் என்பவற்றை வாசிப்புச் செய்பவர், இத்துறையில் அவர் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த புரிதலையும் தூர நோக்கையும் கண்டு கொள்வார்.

அமைச்சரவை மீதான போட்டியும் கட்சிப் போராட்டமும் உக்கிரமடைந்திருந்த வேளையில், இஹ்வான்கள் அந்த சர்ச்சை களை விட்டு மிகத் தூரமாகி நின்றது மட்டுமன்றி, அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் உபதேசங்களையும் முன்வைத்தனர். அமைச்சுப் பதவிகளுக்காக ஆசைப்படுபவர்களாகவோ, இலாபங்களுக்காக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களாகவோ அவர்கள் இருக்க வில்லை.

அப்போதைய எகிப்து ஜனாதிபதிக்கு முன்வைக்கப்பட்ட தனது மடலில் இமாம் பன்னா இவ்வாறு கூறுகிறார்:

முன்சென்ற அனைத்து அமைச்சரவைகள் தொடர்பாகவும் -உங்களது அமைச்சரவை உட்பட- இஹ்வான்கள் முழுமையான நடுநிலைப் போக்கையே கடைப்பிடித்திருக்கின்றனர். அந்த அமைச் சரவைகளில் எதற்கும் அவர்கள் உதவி செய்யவுமில்லை. எதனிட மிருந்தும் அவர்கள் உதவி கோரவுமில்லை. எந்த அமைச்சரவையின் உதவியையும் அவர்கள் ஏற்கப் போவதுமில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் ஏற்றுள்ள சமூகத்தைப் பயிற்றுவித்தல் மற்றும் பலமான - சிறந்த சிந்தனைகளை அதில் பரப்புதல் முதலிய பணிகளே தமக்கும் உம்மாவுக்கு பயனளிக்கக் கூடியவை என அவர்கள் அறிவர். கட்சி மோதல்களில் ஆழ்ந்து போயிருக்கும் அரசாங்கங்களுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பதை விட இவை பயனுள்ளவை என அவர்கள்

நம்புகின்றனர். இஹ்வான்களது உறுதியான இந்நிலைப்பாடானது கட்சித் தாவல்கள் மற்றும் அரசாங்கப் புரள்வுகள் என்பவற்றிலிருந்து அவர்களைத் தூரப்படுத்துவதில் பெரும் தாக்கம் செலுத்தியிருக்கிறது.”⁹⁸

ஆக, கட்சிகளுக்கிடையிலான மோதல்களில் இஹ்வான்களும் ஒரு தரப்பினர் அன்று. அத்துறையில் அவர்கள் நுழையவும் மாட்டார்கள். அத்தகைய சர்ச்சைகளை விட்டுத் தூரமாகி நிற்கும் அவர்கள், அனைவருக்கும் உபதேசங்களையும் வழிகாட்டலையும் முன்வைக்கிறார்கள். சீர்திருத்தத்தை மேற்கொள்வோருக்கு ஆதரவளிக்கிறார்கள். தீங்கு செய்வோரை எதிர்ப்பதோடு, அவர்களுக்குத் தெளிவும் வழங்குகிறார்கள். அரசியல் களமும், கட்சிகளுக்கும் அரசியல் தலைவர்களுக்கும் இடையிலான இழுபறியும் சமூகத்தின் மீதான வினைமை மிக்க செயற்பாடு, பயிற்றுவிப்பு, அறிவூட்டல் என்பவற்றை விட்டு அவர்களைத் திசைதிருப்பி விடப் போவதில்லை.

11. இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் சமூகக் களத்தையோ அரசியல் களத்தையோ தனியுரிமை கொண்டாடும் விருப்பம் அல்லது நோக்கம் கொண்டவர்களல்லர். மாற்றமாக, அவர்கள் பிறரது பங்கேற்பை வரவேற்கிறார்கள். களத்தில் இறங்கி, சீர்திருத்தத்திற்காக இதய சுத்தியுடன் உழைக்குமாறு அழைப்பு விடுக்கிறார்கள். இமாம் பன்னா தனது வாலிபப் பருவத்தில் முஸ்லிம் இளைஞர் அமைப்பொன்றை (ஐம்இய்யதுஷ் ஷுப்பானில் முஸ்லிமீன்) உருவாக்குவதற்கு அறிஞர்களையும் நல்ல மனிதர்களையும் தூண்ட எடுத்துக் கொண்ட பிரயத்தனங்களை வரலாறு நமக்காகப் பதிந்து வைத்திருக்கிறது. 'இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்' என்ற பெயரில் உம்மாவின் எழுச்சிக்கான பரிபூரணத் திட்டமொன்றைச் சமந்திருந்த நிலையிலும், மேற்குறித்த இளைஞர் அமைப்பில் அவர் அங்கம் வகித்ததுடன், அதனை உற்சாகப்படுத்துவதிலும் அதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குவதிலும் அக்கறையோடு செயற்பட்டார்.

98. முதக்கிறாதுல், பக். 297

இஹ்வான்களது அஃதா தெளிவானதாகவும், அதில் அவர்கள் திடமானவர்களாகவும், சீர்திருத்தத்தின் அனைத்துப் பக்கங்களையும் தழுவின தொலைநோக்கும் முறைவழியும் கொண்டவர்களாகவும் இருந்த போதிலும், அனைத்துப் பிற சக்திகளுடனும் ஒத்துழைப்பதற்கு எப்போதும் அவர்கள் முனைப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஒத்துழைப்பின்போது முரண்பாட்டுக்குரிய புள்ளிகளை விட உடன்பாட்டுக்குரிய பரப்புகளை அவர்கள் முற்படுத்துகிறார்கள். இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் மாறா அம்சங்களை மதிப்பதும், தேச நலனும் அதன் விடுதலையும் முன்னேற்றமுமே அனைவருக்கும் பொதுவான மூல நியமமாக இருக்கும் வரை "உடன்பாடான அம்சங்களில் ஒத்துழைப்போம். முரண்பாடான அம்சங்களில் ஒருவருக்கொருவர் நியாயம் காண்போம்" என்பதே அவர்களது சுலோகமாக உள்ளது.

ஜிஹாத் களத்தில் அனைவருக்கும் இடமுள்ளது என அவர்கள் நம்புகிறார்கள். தங்களது அழைப்பை அவர்கள் எவ்விதப் பெருமையோ செருக்கோ இன்றி தெளிவாகவும் தூய்மையாகவும் எல்லோருக்கும் முன்வைக்கிறார்கள். தெளிவான நிலைப்பாடுகளைக் கொண்டிருக்கும் அவர்கள், தமது வாக்குறுதிகளையும் ஒப்பந்தங்களையும் நேர்மையோடு பேணுகிறார்கள். ஷரீஆ பற்றிய புரிதலையும் யதார்த்தம் பற்றிய நுண்ணிய நோக்கையும் அவர்கள் ஒருசேரப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

12. அரசியல் போராட்டத்தில் பங்கேற்கும் கட்டம் தொடர்பில் ஜமாஆ தனது இலக்குகளையும் நிலைப்பாடுகளையும் தெளிவாகவும் பகிரங்கமாகவும் முன்வைக்கிறது. அனைவரையும் அது இஸ்லாத்தையும் அதன் தராசையும் கொண்டே எதிர்கொள்கிறது.

1938 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் (ஹி. 1357 ரபீஉல் அவ்வல்) 'அந்-நதீர்' சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழ் முன்னுரையில், ஜமாஆ நுழைந்து கொண்டிருக்கும் அரசியல் போராட்டக் கட்டம் குறித்தும், பல்வேறு அரசியல் சக்திகளை தஃவா மூலமாக எதிர்கொண்டு அது மேற்கொள்ளும் அரசியல் பங்கேற்புக் குறித்தும் இமாம் பன்னா பின்வருமாறு சுட்டிக் காட்டுகிறார்:

“பொதுமக்களுக்கான தஃவா என்ற நற்செயலிலிருந்து, குறிப்பான மனிதர்களுக்கான தஃவா என்ற நற்செயலை நோக்கி நாம் நகரப் போகிறோம். பேச்சு மாத்திரம் என்ற தஃவாவிலிருந்து, பேச்சுடன் போராட்டமும் செயல்களும் இணைந்த தஃவாவை நோக்கி நகரப் போகிறோம். நாட்டின் தலைவர்கள், ஆட்சியாளர்கள், அமைச்சர்கள், முதலவையினர், பிரதிநிதிகள், கட்சி சார்ந்தவர்கள் முதலிய அனைத்துப் பொறுப்பாளர்களுக்கும் நமது தஃவாவை நாம் கொண்டு செல்வோம். நமது முறைமைகளை நோக்கி அவர்களை அழைப்போம். நமது நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை அவர்களுக்கு முன்னால் சமர்ப்பிப்போம். (இஸ்லாமியப் பிராந்திய நாடுகளின் தலைமையாகத் திகழும்) இம்முஸ்லிம் நாட்டை இஸ்லாமியப் பாதையில் கொண்டு செல்லுமாறு கோருவோம். தயக்கமற்ற துணியோடும், மயக்கமற்ற தெளிவோடும், மழுப்பல்கள் இன்றியும் இதனை அவர்கள் செய்ய வேண்டும். ஏனெனில், மழுப்பி ஏமாற்றுவதற்கு இப்போது நேரம் போதாது. அவர்கள் இந்த அழைப்பை ஏற்று, இலக்கை நோக்கிய பாதையில் பயணிப்பார்களானால், அவர்களை நாம் பலப்படுத்துவோம்.

பலவீனமான நியாயங்களையும், நிராகரிக்கத்தக்க வாதங்களையும் கூறி மழுப்ப முயல்வார்களானால், இஸ்லாத்துக்கு உதவி செய்யாத... இஸ்லாமிய ஆட்சியையும் அதன் கீர்த்தியையும் மீளக் கொண்டு வருவதற்கு உதவாத அத்தகைய அனைத்துக் கட்சிகளும் அமைப்புகளும் தலைவர்களுக்கு எதிராக நாம் போராடுவோம். எமக்கும் எமது சமூகத்தினருக்கும் இடையில் அல்லாஹ் சத்தியத்தைக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்கும்வரை, சமாதானமோ விட்டுக் கொடுப்போ அற்ற பகைமையை அவர்களுக்கெதிராக நாம் பிரகடனம் செய்வோம். நிச்சயமாக அல்லாஹ்வே மிகச் சிறந்த தீர்ப்பாளனாவான்.” (99)

தெளிவான இந்த எதிர்கொள்ளலின் போது இலக்குகள், நிலைப்பாடுகள், நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் என்பவை தொடர்பாக

99. முதல்கிறாதுல், பக். 163, 164.

மேற்கொள்ளப்படும் அரசியல் போராட்ட வழிமுறை குறித்து இமாம் பன்னா பின்வருமாறு சுட்டிக் காட்டுகிறார்:

“ஆட்சி பீடத்திலும் அதற்கு வெளியிலும் இருக்கும் அவர்கள் உங்கள் அழைப்பை ஏற்காமலும், இஸ்லாமியப் போதனைகளை, செயற்படுவதற்கான முறைவழியாக எடுத்துக் கொள்ளாமலும் இருப்பார்களாயின், அவர்கள் அனைவரையும் மிகக் கடுமையாக நீங்கள் எதிர்ப்பீர்கள்.”⁽¹⁰⁰⁾

அறியாத சிலர் கூறுவது போன்று, அரசியலில் நுழைவதன் மூலமாக, நாம் எமது திட்டத்துக்கு மாறாக நடக்கவோ, எமது வழிமுறையிலிருந்து பிறழ்வோ, எமது போக்கை மாற்றவோ இல்லை. மாறாக, அதன் மூலமாக எமது இஸ்லாமியப் பாதையிலும், முஹம்மதியத் திட்டத்திலும், அல்குர்ஆனிய முறைவழியிலும் இரண்டாவது கட்டத்துக்கே நாம் நகர்கிறோம்.”⁽¹⁰¹⁾

‘அந்-நதீர்’ சஞ்சிகையில் அவர் சுட்டிக்காட்டிய கட்டம் குறித்து மேலும் இவ்வாறு கூறுகிறார்: “இந்த தஃவா தனது பத்து வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்திருக்கும் நிலையில், இஹ்வான்களது தேசிய நகர்வும், உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும்-அரசியல் போராட்டத்தில் பங்கேற்க அவர்கள் ஆரம்பித்திருப்பதும் இக்கட்டம் மூலமாக தெளிவாகப் புலப்பட்டு விட்டன.”⁽¹⁰²⁾

இப்போராட்டத்தின் சமைகள் குறித்து கட்டுரையின் இறுதியில் இவ்வாறு கூறுகின்றார்:

சகோதரர்களே...! இக்கட்டம் குறித்து உங்களது இப்பத்திரிகையின் முதல் இதழிலேயே பிரகடனம் செய்கின்றேன். சொல் சார்ந்த தஃவாவுக்கு அடுத்ததாக, ‘செயல் சார்ந்த ஜிஹாத்’ புரிய வருமாறு உங்களை அழைக்கிறேன். இந்த ஜிஹாதுக்கு ஒரு விலையுண்டு. அதில் அர்ப்பணங்கள் உள்ளன. அல்லாஹ்வினதும் இஸ்லாத்தினதும் பாதையில் மேற்கொள்ளப்படும் இந்த ஜிஹாதின விளைவாக,

100. முதக்கிறாதுல், பக். 164

101. முதக்கிறாதுல், பக். 164

102. முதக்கிறாதுல், பக். 164

உத்தியோகத்தர்கள் சித்திரவதைக்கும் சித்திரவதையை விட மோசமான தீங்குகளுக்கும் உட்பட நேரிடும். சுதந்திரமான மனிதர்கள் எதிர்ப்பையும் அதனை விடப் பாரிய பிரச்சினைகளையும் எதிர்கொள்ள நேரிடும். ஆட்பரமாகவும் சொகுசாகவும் வாழ்ந்தவர்கள் சிறை வாழ்வையும் அதனை விடக் கடினமான சோதனைகளையும் அனுபவிக்க வேண்டியரும். உயிர்களிலும் உடமைகளிலும் நீங்கள் சோதிக்கப்படுவீர்கள்.

எனவே யார் இக்கட்டத்தில் எம்முடன் இருக்கிறாரோ அவர் இவற்றுக்குத் தயாராகட்டும். எவருக்கு அவரது சூழ்நிலைகள் இடம்தரவில்லையோ... அல்லது இந்த ஜிஹாதின் சுமைகள் கடினமாக அமையுமோ அத்தகையோர் - ஜமாஆவின் அங்கத்தவர்களில் ஒருவராக இருந்தாலும், அதன் ஷஃபாக்களில் ஒன்றாக இருந்தாலும் - அணியை விட்டுச் சற்று விலகி அல்லாஹ் வின் படையணி செல்வதற்கு வழிவிட்டட்டும். பின்னர், வெற்றிக் களத்தில் -இன்ஷா அல்லாஹ்- அவர்கள் எம்மைச் சந்திக்கட்டும். தனக்கு உதவுவோருக்கு அல்லாஹ் நிச்சயம் உதவுவான். முன்னர் இப்ராஹீம் (அலை) சொன்னதையே நானும் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:

“எவர் என்னைப் பின்பற்றுகிறாரோ அவர் என்னைச் சேர்ந்த வராவார். எவர் எனக்கு மாற செய்கிறாரோ [அவரது விடயத்தில்] நிச்சயமாக நீயே மிக்க மண்ணிப்பாளனாகவும் கிருபையுடைய வனாகவும் இருக்கிறாய்.” [இப்ராஹீம் : 36] ⁽¹⁰³⁾

13. ஜமாஆ தனது ஊடக உரைகளிலும், அரசியல் நிலைப்பாடுகளிலும் தனது இஸ்லாமியத் தன்மையைத் தெளிவாக வரையறுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறது. அதற்கென தெளிவானதொரு நோக்கும் உள்ளது. அந்த நிலைப்பாடுகளும் நோக்கும் பிறரது அளவுகோல்களால் வகைப்படுத்தப்படுவதை அது நிராகரிக்கிறது. அதன் சில நிலைப்பாடுகள் பிறரது நிலைப்பாடுகளுடன் சில இடங்களில் உடன்படுபவையாகக் காணப்பட்ட போதிலும், அவர்களைப் போன்ற ஒரு குழுமமாக தான் நோக்கப்படுவதை அது

103. முதக்கிறாதுல், பக். 165

நிராகரிக்கிறது. அந்தவகையில், வலதுசாரி சக்திகளுடன் ஒன்றாகவோ இடதுசாரி சக்திகளுடன் ஒன்றாகவோ, தாராளவாதக் கொள்கைக்கு எதிரானதாகவோ சார்பானதாகவோ, தான் வகைப்படுத்தப்படுவதை அது ஏற்றுக் கொள்ளாது. நோக்கிலும் நிலைப்பாடுகளிலும் அளவு கோல்களிலும் இவ்வாறு ஜமாஆ சுயாதீனமாகவும் சுதந்திரமாகவும் நிற்பதானது அதன் தனித்தன்மையை களத்தில் எடுத்துக் காட்டுவதோடு, மேற்கத்தியத்தியப் பெறுமானங்களுக்கும் அளவுகோல்களுக்கும் பார்வைக்கும் பதிலீடாக இஸ்லாமியப் பெறுமானங்களையும் அளவுகோல்களையும் இஸ்லாமிய நோக்கையும் ஆழப்படுத்துவதற்கும் உதவுகிறது.

“இஸ்லாமிய சமுதாயங்களாகிய நாம், கம்யூனிஸ்வாதிகளோ ஜனநாயகவாதிகளோ, அல்லது அவர்கள் கூறும் வேறெந்த வாதங்களையும் சார்ந்தவர்களோ அல்ல. மாற்றமாக - அல்லாஹ்வின் அருளால் - நாம் முஸ்லிம்கள்.”⁽¹⁰⁴⁾

“அவ்வாறே, உலகம், மார்க்கம் முதலியவை தொடர்பான எந்தப் பகுதியிலும் வார்த்தை ஜாலங்களால் நாம் ஏமாந்து விடாதிருக்க வேண்டும். ஏனெனில், உள்ளடக்கங்களே முக்கியமன்றி அவை தாங்கி நிற்கும் பெயர்களல்ல.”⁽¹⁰⁵⁾

14. ஜமாஆ தனது அரசியல் செயற்பாட்டுக் களத்தில் யதார்த்தத்தையும் நிகழ்வுகளையும் விட்டு விலகி வெறும் பார்வையாளராக நிற்காது. களத்தில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சக்திகளையும் அமைப்புகளையும் விட்டு ஒதுங்கி நிற்கவும் மாட்டாது. இஸ்லாமிய நோக்கின் அடிப்படையிலும் ஷரீஆவின் நியமங்களின் அடிப்படையிலுமே அது தனது நிலைப்பாடுகளை வரையறை செய்யும். அனைவரோடும் தொடர்பு கொண்டு அவர்களுக்கு தனது தஃவாவை அது எத்திவைக்கும். எந்தவொர் அரசியல் சக்திக்கு உதவும் போதும், அல்லது எவரையாவது சரிகாணும் போதும், அல்லது எவருடனாவது கூட்டணி அமைக்கும்போதும், அல்லது ஏதாவதொரு

104. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ ழுவ்இன் நிலாமில் இஸ்லாமி

105. அத-தஆலீம்

நிலைப்பாட்டுக்கு ஆதரவளிக்கும் போதும் ஷரீஆ நோக்கின் அடிப்படையிலேயே அது தீர்மானம் எடுக்கும். இதற்கான நியமங்களை இமாம் பன்னா தனது எழுத்தாக்கங்களில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அவற்றுள் சில வருமாறு:

- அ) தஃவாவின் தனித்தன்மையைப் பாதுகாத்தல், அதன் இலக்குகளையும் கொள்கைகளையும் விட்டுக் கொடுக்காதிருத்தல். அதன் அடிப்படையான நிலைப்பாடுகளை நீர்த்துப் போகச் செய்யாதிருத்தல்.
- ஆ) எவருக்காகவும், எந்தச் சக்தியின் விருப்பத்துக்கிசைவாகவும் செயற்படாதிருத்தல். கட்சிகளைப் போன்று ஒரு பிரிவுக்கெதிராக மற்றொரு பிரிவுக்கு உதவி செய்யாதிருத்தல்.
- இ) இந்நிலைப்பாடுகள் ஷரீஆ நியமங்களுக்கேற்பவும், யதார்த்தம், தஃவா மற்றும் தேச நலன் என்பவை பற்றிய முழுமையான புரிதலின் ஊடாகவும் எடுக்கப்படல்
- ஈ) தஃவா தனது வார்த்தைகளிலும் நிலைப்பாடுகளிலும் உண்மைத் தன்மை பேணி, தனித்துவமாகத் திகழல்.
- உ) ஏமாற்றப்படவோ அடித்துச் செல்லப்படவோ இடம் கொடுக்காமல் ஜமாஆ எச்சரிக்கையாகவும் விழிப்போடும் இருத்தல். மட்டுமன்றி, தாக்கம் விளைவிப்பதாகவும் வழிகாட்டுவதாகவும் அது காணப்படல்.
- ஊ) அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதுடன் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் அவனையே சார்ந்திருத்தல்.

15. அரசியல் என்பது முக்கியமானதொரு பாகமாக இருந்த போதிலும், தஃவாவை எவரும் ஓர் அரசியல் கட்சியாக நோக்கி விடக்கூடாது என்பதற்காக அதன் இயல்பையும் பரிபூரணத் தன்மையையும் இமாம் பன்னா மிகத் தெளிவாக வரையறை செய்து விளக்கியிருக்கிறார். அந்தவகையில், அது இஸ்லாமிய அடையாளம் கொண்ட ஓர் அரசியல் கட்சியன்று. நற்பணிகளில் கவனம்

செலுத்துகின்ற நலன்புரி அமைப்புமன்று. சமூக சீர்திருத்தப் பணிகளில் ஈடுபடுகின்ற சமூக நிறுவனமுமன்று. அல்லது இத்தகைய பகுதிசார் நோக்கம் கொண்ட எந்த அமைப்புமன்று. சமூக சீர்திருத்தப் பணிகளில் ஈடுபடுகின்ற சமூக நிறுவனமுமன்று. அல்லது இத்தகைய பகுதிசார் நோக்கம் கொண்ட எந்த அமைப்புமன்று. மாற்றமாக தஃவா என்பது இத்துறைகளையும் இவை தவிரந்த வேறு பல துறைகளையும் பரிமாணங்களையும் தன்னகத்தே பொதிந்த பரிபூரண இஸ்லாமாகும். அது மேற்குறித்த அனைத்து வழிகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும். அனைத்துத் துறைகளிலும் ஈடுபட்டு உழைக்கும்.

ஜமாஆவின் பயணமும் போக்கும் இந்த அடிப்படையிலிருந்தும் புரிதலிலிருந்துமே ஆரம்பிக்கிறது. அந்தவகையில்தான், இஸ்லாத்தின் அனைத்து இலக்குகளையும் சாதிப்பதற்காகவும், முஸ்லிம் உம்மாவை எழுச்சி பெறச் செய்வதற்காகவும் ஒரு பரிபூரண நோக்கோடும் இஸ்லாமியத் திட்டத்தோடும் அது உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. சமூக செயற்பாட்டுக்காக அது சங்கங்களை உருவாக்கினாலும், அல்லது வெவ்வேறு தேவைகளுக்காக நிறுவனங்களையும் கம்பனிகளையும் அரசியல் கட்சி போன்ற அமைப்புகளையும் உருவாக்க முற்பட்டாலும், அவையனைத்தும் எல்லாத் துறைகளிலும் இயங்குவதற்கும் செயற்படுவதற்கும் உதவுகின்ற சாதனங்களாக அல்லது முகப்புகளாக மட்டுமே அமையும். அவ்வாறன்றி ஜமாஆ இந்த முகப்புகளுக்குள் மாத்திரம் சுருங்கிவிடவோ அல்லது இம்முகப்புகள் ஜமாஆவின் இயங்கு நிலைக்கான அடிப்படை யாகவோ அமைய மாட்டா. ஏனெனில், ஜமாஆ என்பது இந்த அனைத்தையும் விட ஆழானது; பரந்தது.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்: “இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்களே...! அனைத்து மனிதர்களே...! இஸ்லாமிய அடிப்படைகளின் மீதமைந்த அரசியல் எமது மையச் சிந்தனையில் ஒரு பகுதியாக இருந்த போதிலும் நாம் ஓர் அரசியல் கட்சியல்ல. நற்பணியும் சீர்திருத்தமும் எமது மகத்தான நோக்கங்களைச் சேர்ந்தவையாயினும், நாம் நலன்புரிச் சங்கமோ சீர்திருத்த இயக்கமோ அல்ல.

உடற் பயிற்சியும் ஆன்மீகப் பயிற்சியும் எமது முக்கியமான சாதனங்களாக இருந்த போதிலும், நாம் விளையாட்டுக் கழகமல்ல. இவற்றுள் நாம் எந்த வடிவத்தையும் சேர்ந்தவர்களல்ல. ஏனெனில் இவையனைத் தும் தற்காலிக இலக்கும் வரையறுக்கப்பட்ட எல்லையும் கொண்டவை.

மனிதர்களே! நாங்கள் சிந்தனையாகவும் நம்பிக்கைக் கோட்பாடாகவும் ஒழுங்கமைப்பாகவும் முறைவழியாகவும் இருக்கிறோம். எமது முறைவழியை இடமோ இனமோ கட்டுப்படுத்தாது. பூகோள ரீதியான எந்தத் தடையும் அதனைத் தடுத்து நிறுத்தாது. பூமியையும் அதிலுள்ளோரையும் அல்லாஹ் அனந்தரமாக எடுத்துக் கொள்ளும் வரை அதற்கு முடிவில்லை. ஏனெனில், அது அகிலங்களின் இரட்சகன் ஏற்படுத்திய ஒழுங்கு. அவனது நம்பிக்கைக்குரிய தூதர் கொண்டு வந்த முறைவழி.” (106)

• பல்வேறு சிந்தனா முகாம்கள் மற்றும் செல்நெறிகள் தொடர்பாக ஜமாஆவின் நிலைப்பாடு :

பல்வேறு கோஷங்களையும் சிந்தனா முகாம்களையும் செல்நெறிகளையும் இமாம் பன்னா கண்டு கொள்ளாமல் விட்டுவிடவில்லை. அவற்றுக்குப் பின்னால் அடிபட்டுச் செல்லவுமில்லை. மாற்றமாக, இஸ்லாமிய அளவுகோல்களின் துணையுடன் மிகத் தெளிவாக அவற்றை எதிர்கொண்டார். அந்த அடிப்படையிலேயே ஜமாஆவின் நிலைப்பாட்டையும் வரையறை செய்தார். வார்த்தைகளாலும் வரைவிலக்கணங்களாலும் ஏமாந்துவிடாமல், உள்ளடக்கத்தையும் உட்கருத்தையும் அவர் கூர்ந்து கவனித்தார். அவற்றிலுள்ள சாதகமான அம்சங்களையும் பாதகமான அம்சங்களையும் எடுத்து விளக்கினார். பயனுள்ள வழியில் அவற்றைத் திசைப்படுத்த முனைந்தார். அவை சுமந்திருக்கக் கூடிய அபாயமான பக்கங்கள் குறித்தும் எச்சரிக்கை விடுத்தார்... இதன்மூலமாக, அணியும் உம்மாவும் எதிர்கொள்ளக்கூடிய அனைத்து அம்சங்கள் குறித்தும்

106. அல்-இஹ்வான் தஹ்த நாயதில் சூர்ஆன், பக். 197

அவற்றுக்கு அறிவூட்டவும் வழிகாட்டவும் அவர் முனைந்தார். மட்டுமன்றி, இம்முகாம்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு உரிய பதில் வழங்கி, இஸ்லாமியப் புரிதலையும் முறைவழியையும் அவர்கள் திருப்தியோடு ஏற்கும் படி செய்யவும் முயற்சித்தார். ஏனெனில், அதுவே அனைத்து அம்சங்களுக்கும் சிந்தனைகளுக்கும் அடிப் படையாகவும் ஆரம்பமாகவும் உள்ளது.

1. தேசியவாதம், இனவாதம் என்பவை தொடர்பாக:

தேசத்தின் மீதான அகீத பற்றும், இன அடையாளத்தை கண்ணிய மாகக் கருதும் பண்பும் இஹ்வான்களிடமும் காணப்படுகின்றன. எனினும், அவை அனைத்தும் இஸ்லாம் என்ற சட்டத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவையாகும். 'தேசம்' என்பதன் பொருளையும், 'தேசிய வாதம்' என்ற கருத்தியலையும் இமாம் பன்னா வரையறுத்தது மட்டுமன்றி விரிவாக்கமும் செய்தார். அதேவேளை இத்துறையில் இஸ்லாத்துக்கு முரணாகக் காணப்படுகின்ற பிழையான அம்சங்களை எடுத்துக் காட்டி எச்சரித்ததுடன், அவற்றைத் தெளிவாக மறுத்துரைத்தும் உள்ளார்.

1. இமாம் பன்னா கூறுகிறார்: எழுச்சியடையும் சமுதாயம் தான் சிறப்பும் கீர்த்தியும் வரலாறும் தனிச் சிறப்புகளும் கொண்டதோர் உம்மா என்ற வகையில், தனது இன அடையாளத்தை கௌரவ மாகவே கருத வேண்டும். அப்போதுதான் அதன் அங்கத்தவர்களது உள்ளங்களில் அந்த விம்பம் நன்கு பதியும். அந்தக் கீர்த்தியையும் கண்ணியத்தையும் மீளப் பெறுவதற்காக தமது உயிர்களையும் இரத்தத்தையும் அவர்கள் அர்ப்பணம் செய்வார்கள். தேசத்தின் நலனுக்காகவும் கண்ணியத்துக்காகவும் சுபீட்சத்துக்காகவும் உழைப்பார்கள்.

இக்கருத்தை தூய இஸ்லாத்தில் காண்பது போன்று வேறெந்த ஒழுங்கிலும் நாம் தெளிவாகக் காண முடியாது. அந்த வகையில், தனது கண்ணியத்தை அல்லாஹ் அவனது முன்னறிவில் மகத்துவப் படுத்தி, "மக்களுக்காக வெளிப்படுத்தப்பட்ட மிகச் சிறந்த சமூக மாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்" (ஆல இம்-றான்: 110) என அவனது

வேதத்திலும் பதிந்து வைத்திருப்பதை அறிந்த உம்மாவே அந்த தெய்வீக கண்ணியத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக இந்த உலகத்தையும் அதிலுள்ள அனைத்தையும் அர்ப்பணம் செய்ய மிகத் தகுதி வாய்ந்த சமுதாயமாகும்.” (107)

2. இஸ்லாமியத் தேசியவாதத்துக்கும் பிற தேசியவாதங்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை இமாம் பன்னா இவ்வாறு விளக்குகிறார்: “நவீன சமுதாயங்கள் இக்கருத்தைத் தமது மக்களதும் இளைஞர்களதும் உள்ளங்களில் ஆழப் பதிப்பதற்குப் பாடுபட்டிருக்கின்றன. எனினும், கொள்கை வழியாகத் தோன்றும் உணர்வுக்கும், பல்வேறு வார்த்தைகள் மற்றும் கோட்பாடுகள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் உணர்வுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு யாதெனில், ஒரு முஸ்லிமின் உணர்வு அல்லாஹ்வுடன் தொடர்புபடும் வகையில் உயர்ந்து செல்கிறது. அதேவேளை பிறரது உணர்வு அந்த வார்த்தையின் எல்லையிலேயே அறுபட்டு நின்று விடுகிறது.

மற்றொரு கோணத்தில், இந்த உணர்வு தோற்றுவிக்கப்பட்ட தற்கான நோக்கத்தை வரையறுத்திருக்கும் இஸ்லாம், அதனைப் பேணுமாறும் கடுமையாக வற்புறுத்தியிருக்கிறது. மட்டுமன்றி, தேசிய உணர்வு அல்லது இன உணர்வு என்பது இனவெறியோ மிதமிஞ்சிய களிப்பைத் தரும் பெருமையோ அன்று எனவும், முழு உலகையும் நன்மையை நோக்கிச் செலுத்தும் உணர்வே அது எனவும் இஸ்லாம் விளக்கியுள்ளது. அந்த வகையில்தான் அல்லாஹ் இப்படிச் கூறுகின்றான்:

“மனிதர்களுக்காக வெளிப்படுத்தப்பட்ட மிகச் சிறந்த சமூகமாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள், நன்மையை ஏவுபவர்களாகவும், தீமையைத் தடுப்பவர்களாகவும், அல்லாஹ்வை விசுவாசிப்பவர்களாகவும் இருக்கிறீர்கள்.” [ஆல இம்றான்:] (108)

107. நஹ்வன் நூர், பக். 277

108. நஹ்வன் நூர், பக். 274

“நற்பண்பை ஆதரித்தலும், துர்ப்பண்பை எதிர்த்தலும், உயர்ந்த முன்மாதிரியை மதித்தலும், எல்லாச் செயல்களிலும் அதனைக் கவனத்தில் கொள்ளலுமே அதன் பொருளாகும்.”⁽¹⁰⁹⁾

“இதனால்தான் இத்தலைமைப் பாத்திரம் பற்றிய உணர்வானது பிற சமுதாயங்களில் காணப்பட்ட நீதி, அன்பு முதலிய பண்புகளின் அதிர்ச்ச நிலையை முன்னைய முஸ்லிம்களிடம் உருவாக்கி யிருந்தது. ஆனால் மேற்கத்திய சமுதாயங்களிடம் காணப்பட்ட இத்தலைமைப் பாத்திரம் பற்றிய கொள்கையோ பிழையான இனவெறி உணர்வைக் கொண்டே தனது இலக்கை வரையறுத்துக் கொண்டது. அதனால்தான் பரஸ்பரக் கழுத்தறுப்பும், பலவீனமான சமுதாயங்கள் மீது அத்துமீறும் நிலையும் அங்கு தோன்றியது.”⁽¹¹⁰⁾

3. இமாம் பன்னா கூறுகின்றார்: “இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்களது தேசிய உணர்வு என்பது இதுதான்: முஸ்லிம் வாழுகின்ற ஒரு சாண் நிலத்தைக் கூட விட்டுக் கொடுப்பது மன்னிக்க முடியாத குற்றம் என அவர்கள் மிகத் திடமாக நம்புகிறார்கள். ஒன்றில் அதனை மீட்டெடுக்க வேண்டும் அல்லது அந்தப் பாதையில் இறக்க வேண்டும். அவ்வாறன்றி அல்லாஹ்விடம் தப்புவதற்கு வேறு மார்க்கம் கிடையாது.”⁽¹¹¹⁾

“அரசியல், சுதந்திரம், கண்ணியம் என்பவை அல்குர்ஆனின் கட்டளைகள் என்பதையும், தேசப்பற்று என்பது ஈமானைச் சேர்ந்தது என்பதையும் மக்களுக்குப் புரிய வைத்தல்”⁽¹¹²⁾ நமது கடமை யாகும்.

தேசத்துக்காக அவர்கள் தமது உயிர்களையும் செல்வங்களையும் அர்ப்பணிக்க வேண்டும். அதன் சுதந்திரத்தையும் விடுதலையையும் அவர்கள் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும்.

இமாம் பன்னா மேலும் கூறுகிறார்:

109. நஹ்வன் நூர், பக். 278

110. நஹ்வன் நூர், பக். 278

111. இலஷ் ஷபாப், பக். 18

112. இஜ்திமாஉ று-அஸாஇல், பக். 275

“எந்த நாடாவது - நாம் நமது பூமியில் இருக்கும்போது - அத்து மீறினால், பெறுமதிவாய்ந்த எகிப்தின் ஒவ்வொரு சாண் நிலத்துக் காவும் நமது உடல், உயிர், செல்வம், சந்ததி முதலிய அனைத்தையும் அர்ப்பணிப்போம். இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் அப்போது தம்மிடமுள்ள அனைத்து உயிர்களையும் உடமைகளையும் கொடுத்து இந்தத் தேசத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான பூரண தயார் நிலையில் இருப்பார்கள்.”⁽¹¹³⁾

4. “எழுச்சிக்கான முதலாவது அடிப்படை என்ற வகையில் தனிப்பட்ட தேசியவாத உணர்வையும் இஹ்வான்கள் மதிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது தேசத்துக்காக உழைப்பதையும், பிறவற்றை விட அதனை முற்படுத்துவதையும் அவர்கள் தவறாகக் காணவில்லை.”⁽¹¹⁴⁾ இஹ்வான்கள் தேசம், தேசியம் முதலிய சொற்களால் எரிச்சலடைகிறார்கள் என எண்ணுவோர் தவறிழைக்கின்றனர். ஏனெனில், மனிதர்களுள் தமது நாட்டை அதிகம் நேசிப்பவர்களும் அதற்காக அதிக அர்ப்பணம் புரிவோரும் முஸ்லிம்களே. அதற்காக உண்மையாக உழைப்பவர்களை அவர்கள் மிகவும் மதிக்கிறார்கள்.

இஹ்வான்கள் தமது தேசிய உணர்வில் எந்த எல்லை வரை செல்கிறார்கள் என்பதையும், தங்களது உம்மாவுக்கு எத்தகைய கண்ணியம் கிட்ட வேண்டும் என விரும்புகிறார்கள் என்பதையும் இதோ நீங்கள் அறிந்து விட்டீர்கள். எனினும், முஸ்லிம்களுக்கும் வெறுமனே தேசியவாதத்துக்காக அழைப்பு விடுக்கும் ஏனையோருக்கும் இடையிலான வேறுபாடு யாதெனில், முஸ்லிம்களது தேசிய உணர்வின் அடிப்படையாக இஸ்லாமிய அகீதாவே இருக்கும். அந்தவகையிலேயே அவர்கள் எகிப்து போன்ற தேசமொன்றுக்காக உழைப்பார்கள். அதற்கான ஜிஹாதின் பாதையில் தம்மைக்கூட அர்ப்பணிப்பார்கள். ஏனெனில், எகிப்து என்பது இஸ்லாத்தின் பூமியாகவும், இஸ்லாமிய சமுதாயங்களின் தலைமைப் பாத்திரம் கொண்டதாகவும் உள்ளது.

113. முதக்கிறாதுல், பக். 298

114. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 198

அதேபோல், அவர்கள் தமது இந்த உணர்வில் எகிப்தின் எல்லை யோடு மாத்திரம் நின்று விட மாட்டார்கள். அனைத்து இஸ்லாமிய நிலங்களையும், இஸ்லாமியத் தேசங்களையும் இணைத்தே அவர்கள் நோக்குவார்கள். ஆனால் வெறுமனே தேசியவாத உணர்வை மாத்திரம் கொண்டவர்களைப் பொறுத்தவரையிலோ, அவர்கள் தமது தேச எல்லைகளோடு மாத்திரம் நின்று விடுவார்கள். கண்மூடிப் பின்பற்றல், பிரபல்யத்தின் மீதான மோகம், பெருமையடித்தல், தனிப்பட்ட நலன்கள் என்பவற்றினூடான தேசப்பற்றுக் கடமையுணர்வும் அவர்களிடம் காணப்படுமேயன்றி, அல்லாஹ் விடமிருந்து அடியார்களுக்கு இறக்கப்பட்ட கடமை என்ற உணர்வினால் தோன்றிய தேசப்பற்றாக அது இருக்காது.”⁽¹¹⁵⁾

இதன்மூலமாக, தேசப்பற்று, இனப்பற்று என்பவற்றின் அடிப் படையாக இஸ்லாமிய அகீதாவே அமைய வேண்டும் என இமாம் பன்னா வலியுறுத்துகிறார். இதனை அவர் பல இடங்களில் திரும்பத் திரும்ப விளக்குகிறார்: இஸ்லாமிய வழக்காறின்படி, “பிணைப்பை ஏற்படுத்தும் விடயத்தில் இன ரீதியான காரணி ஈமானியக் காரணியை விடப் பலமானதாக அமைந்துவிடக் கூடாது”⁽¹¹⁶⁾

“நம்மைப் பொறுத்தவரை அகீதா ரீதியான பிணைப்பானது இரத்த உறவின் அடியான பிணைப்பையும் நில ரீதியான பிணைப்பையும் விடப் புனிதமானதாகும்.”⁽¹¹⁷⁾

“இஸ்லாமிய தேசத்தின் திசைகள் விரிவடைந்து, பூகோள ரீதியான தேசிய எல்லைகளைக் கடந்து விட்டது. உயர்ந்த கொள்கைகள் மற்றும் சரியான அகீதா என்பவற்றின் அடியான தேசியத்தை நோக்கி அது உயர்ந்து விட்டது.”⁽¹¹⁸⁾

115. இலஷ் ஷபாப், பக். 180

116. இலஷ் ஷபாப், பக். 180

117. தஃவதுனா, பக். 24

118. இலா அய்யி ஷெய்இன்..., பக். 52

“அல்குர்ஆனிய மார்க்கத்தைத் தழுவிய சகோதரன் வாழுகின்ற ஒவ்வொரு சாண் நிலமும் பொதுவான இஸ்லாமிய நிலத்தின் ஒரு பகுதியே என ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் நம்புகிறான். அந்த நிலத்தைப் பாதுகாக்குமாறும் சுபீட்சமடையச் செய்யுமாறும் இஸ்லாம் முஸ்லிம்கள் மீது கடமையாக்கியிருப்பதாகவும் அவன் நம்புகிறான்.”⁽¹¹⁹⁾

5. இந்த உண்மையை மேலும் தெளிவுபடுத்தும் வகையில் இமாம் பன்னா கூறுகிறார்: “இஸ்லாமிய தேசத்தின் எல்லைகளை இஸ்லாம் விரிவுபடுத்தியிருக்கிறது. அதன் நன்மைக்காக உழைக்கு மாறும், அதன் விடுதலைக்காகவும் கண்ணியத்துக்காகவும் அர்ப்பணங்கள் புரியுமாறும் அது உபதேசித்திருக்கிறது. இஸ்லாமிய வழக் காறின்படி தேசம் என்பது பின்வரும் அம்சங்களை உள்ளடக்கும்:

(அ) முதலாவதாக முஸ்லிமின் சொந்த நாடு

(ஆ) அடுத்ததாக, பிற இஸ்லாமிய நாடுகள். ஒரு முஸ்லிமைப் பொறுத்தவரை அவையனைத்தும் அவனது தேசமே.

(இ) அதற்கடுத்ததாக, அவனது முன்னோர் பெறுமதியான தமது இரத்தத்தைச் சிந்திக் கட்டியெழுப்பி, அல்லாஹ்வின் கொடியை மேலோங்கச் செய்த ஆரம்ப இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்ய எல்லைக்கு அது விரிவடைகிறது. அவர்களது சிறப்பையும் கீர்த்தியையும் பறை சாற்றக் கூடிய வரலாற்றுச் சின்னங்கள் அந்த சாம்ராஜ்யத்தின் பகுதிகளில் இன்று வரை காணப்படுகின்றன. அந்த பிராந்தியங்கள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வின் சந்நிதானத்தில் வைத்து, ஏன் தங்களை மீட்டெடுக்கப் பாடுபடவில்லை என முஸ்லிமைப் பார்த்துக் கேட்கும்.

ஈ) இவையனைத்திற்கும் அப்பால், முழு உலகையும் உள்ளடக்கும் வகையில் முஸ்லிமின் தேசம் பரந்து விரிவடையும்.

அல்லாஹ் சொல்வதை நீங்கள் கேட்கவில்லையா:

119. இலா அய்யி ஷெய்இன்... பக். 52

“குழப்பங்கள் அனைத்தும் ஒழிந்து மார்க்கம் முழுமையும் அல்லாஹ்வுக்குரியதாக மாறும்வரை போராடுங்கள்.”
[அல் அன்ஃபால்: 39]

இதன் மூலமாக இஸ்லாம் தனிப்பட்ட தேசப்பற்றுக்கும் பொதுவான தேசிய உணர்வுக்கும் இடையில் இணக்கத்தை ஏற்படுத்தி, முழு மனித இனத்துக்கும் நன்மை தரும் வகையில் அதனை மாற்றிவிடுகிறது.

“மனிதர்களே! நிச்சயமாக நாம் உங்களை ஓர் ஆணிலிருந்தும் பெண்ணிலிருந்துமே படைத்தோம். நீங்கள் பரஸ்பரம் அறிமுகமாகிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே உங்களை சுமுதாயங்களாகவும் கோத்திரங்களாகவும் ஆக்கினோம்.”
[அல் ஹுஜ்ராத்: 13] ⁽¹²⁰⁾

2. அறபு-இஸ்லாமிய ஒருமைப்பாடும், அரபு ஒன்றியம் தொடர்பான நிலைப்பாடும்:

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்: “எழுச்சிக்கான முதலாவது அடிப்படை என்ற வகையில் தனிப்பட்ட தேசிய உணர்வை இஹ்வான்கள் மதிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது தேசத்துக்காக உழைப்பதையும் அவர்கள் தவறாகக் கருதவில்லை. எழுச்சியின் இரண்டாவது கட்ட வளையமாகிய அரபு ஐக்கியத்தையும் அவர்கள் ஆதரிக்கின்றனர். அதற்கடுத்ததாக, பொதுவான இஸ்லாமிய தேசத்தின் பூரண அரணாக அமையக்கூடிய இஸ்லாமிய ஒன்றியத்தை ஏற்படுத்தவும் அவர்கள் உழைக்கின்றனர்.”

“இந்தவகையில், இத்தகைய ஒன்றியங்களுக்கிடையில் எந்த முரண்பாடும் கிடையாது. இவை ஒவ்வொன்றும் அடுத்ததைப் பலப்படுத்துவதாகவும், மொத்தமான இலக்கைப் பூரணப்படுத்துவதாகவுமே அமையும்.” ⁽¹²¹⁾

120. நஹ்வன் நூர், பக். 278

121. அல்-முஃதமஹல் ஹாமிஸ், பக். 144

“ஆக, அரபிஸத்துக்காக நாம் பாடுபடும்போது இஸ்லாத்துக்காகவும், முழு உலகினது நன்மைக்காகவும் பாடுபடுவதாகவே நாம் நம்புகிறோம்.” (122)

“அரபிஸத்துக்கு இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வழங்கிய விளக்கம் இது தொடர்பான அற்புதமான கருத்தொன்றைப் பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது. அரபு என்பது மொழியும் இஸ்லாமுமாகும். எவர் அரபுமொழியைப் பேசுகிறாரோ அவர் அரபியாவார் என அன்னார் விளக்கினார்கள்.” (123)

இதன்படி, தேசப்பற்று, அரபு-இஸ்லாமிய தேசிய உணர்வு முதலிய அனைத்தையும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்ட படிநிலைகளில் இஸ்லாம் பிணைக்கிறது. இஸ்லாமிய அகீதாவின் வேறுபட்ட படிநிலைகளாக அவை உள்ளன.

ஐக்கியத்தின் அனைத்து வடிவங்களையும் இமாம் பன்னா ஆதரிக்கிறார். அரபு நாடுகள் அமையத்துக்கு ஆதரவளிக்கும் அவர், அது வினைத்திறனுடன் செயலாற்ற வேண்டும் எனவும் கருதுகிறார். பரிபூரண இஸ்லாமிய ஐக்கியத்துக்கான தொடக்கப் புள்ளியாகவும் அதனைக் குறிக்கிறார். இது தொடர்பாக அவர் கூறுவதாவது:

“இவ்வாறான புதிய சர்வதேச சூழ்நிலைகளின் முன்னால் நாம் நிற்கிறோம். நம் அனைவரது பிரச்சினைகளும் விவகாரங்களும் ஒன்றையொன்று ஒத்தவையாகவே காணப்படுகின்றன. ஏனெனில், அவையனைத்தும் ஒரே பிரச்சினை. சுதந்திரத்தையும் விடுதலையையும் முழுமையாகப் பெறுதல், சுரண்டல் மற்றும் காலனியத்தின் தளைகளை உடைத்தெறிதல் என்பனவே அப்பிரச்சினையின் உட்பொருளாகும். ஒற்றுமை என்பதை ஈமானியக் கருத்தியலாக ஆக்கி, ஆரம்பம் முதலே இஸ்லாம் அதனை முஸ்லிம்கள் மீது கடமையாக்கியிருக்கிறது. அந்த நிலைக்கு நாம் இன்று மீண்டும் திரும்ப வேண்டும்.

122. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின், பக். 231

123. தஃவதுனா ஃபீ தவ்றின், பக். 230

நாம் ஒருமித்து ஐக்கியப்பட வேண்டும். நாம் ஆரம்பித்திருக்கும் அரபு ஒன்றியம் முழுமையாக ஸ்திரமடையா விட்டாலும், அது அருள் நிறைந்த சிறந்த வித்தாக உள்ளது. நாம் அதற்கு ஆதரவளித்துப் பலப்படுத்த வேண்டும். அதனைச் சூழ்ந்து நிற்கின்ற பலவீனத்துக் கான அனைத்துக் காரணிகளிலிருந்தும் அதனை விடுதலை செய்ய வேண்டும். அதன் பிறகு - அறபு மற்றும் அறபல்லாத - இஸ்லாமிய சமூகங்களை ஒன்றிணைக்கும் நிறுவனமாக அதன் எல்லையை விரிவாக்க வேண்டும். பின்னர் அது ஐக்கிய இஸ்லாமிய சமூகங்களின் அமையமொன்று உருவாவதற்கான ஆரம்ப விதையாக மாறும் - இன்ஷா அல்லாஹ்.

இவ்வாறு முஸ்லிம் சமூகங்களை ஒன்றிணைக்கும் பந்தமாக இஸ்லாம் மாத்திரமே அமையும் என்பதையும் அவர் வரையறுத்துக் கூறுகிறார்: "இஸ்லாமிய சமுதாயங்களாகிய நாம் கம்யூனிஸவாதிகளோ ஜனநாயகவாதிகளோ அல்லர். அவர்கள் கூறும் எந்த ஒன்றையும் நாம் சார்ந்தவர்களல்லர். மாற்றமாக - அல்லாஹ்வின் அருளால் - நாங்கள் முஸ்லிம்களாக இருக்கிறோம்." (125)

3. இப்பிரசாரங்களின் தீய விளைவுகள் மற்றும் முஸ்லிம் உம்மாவின் சீர்குலைவு என்பவை பற்றிய எச்சரிக்கை :

இப்பிரசாரங்கள் முஸ்லிம் உம்மாவைச் சிதறடிப்பதற்கு, அல்லது அதற்கு மத்தியில் காணப்படுகின்ற இஸ்லாமிய பந்தத்தைப் பலவீனப்படுத்துவதற்கு, அல்லது இஸ்லாமிய முறைவழியை விட்டு அதனைத் தூரப்படுத்துவதற்கு வழியாக அமைவதை இமாம் பன்னா நிராகரிக்கிறார்: "தனிப்பட்ட தேசியவாதத்தை நோக்கி அழைப்பு விடுப்பவர்கள் அதனை பிற உணர்வுகளைக் கொண்டு விடுவதற்கான ஆயுதமாகப் பயன்படுத்த முயல்வார்களானால், இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் அவர்களோடு இணைய மாட்டார்கள். இதுவே நமக்கும் ஏனைய பலருக்கும் இடையிலான வேறுபாடாகும்." (126)

124. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ ழவ்இன், பக். 314

125. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ ழவ்இன், பக். 314

126. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 144

“தேசியவாதம் என்பதனுடாக ஜாஹிலிய்யப் பழக்க வழங்கங்களை உயிர்ப்பிப்பதும், இஸ்லாமியப் பிணைப்பை விட்டு விலகுவதும் நாடப்படுமானால் அதனை நாம் நிராகரிக்கிறோம்.”

“அல்லது தேசியவாதம் என்பதன் மூலம் பிற இனங்களைத் தாழ்த்தி அவற்றின் மீது அத்துமீறத் தூண்டுகின்ற இன மேலெண்ணம் நாடப்படுமானால் அது எவ்வித யதார்த்தத் தன்மையோ நன்மையோ அற்றதாகும்.”

“இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் தேசியவாதம் (அல்லது இனப் பற்று) என்பதை இத்தகைய பொருள்களில் விசுவாசிப்பதில்லை. பிர்அவ்னியர், அரேபியர், ஃபீனிக்கியர், சிரியர்... என்றவாறாக மக்கள் சூட்டிக் கொள்ளும் பட்டங்களையும் அவர்கள் கூறுவதில்லை.” (127)

அவர் மேலும் கூறுகின்றார்: “தேசியவாதம் என்பதனுடாக இஸ்லாமிய - அரபு உம்மாவை பரஸ்பரம் பகைமை பாராட்டும் சும்பல்களாகக் கூறுபோடுதல் அல்லது குறுகிய பூகோள எல்லை சுளுக்குள் அவற்றை நிறுத்துதல் நாடப்படுமானால் அதனையும் நாம் ஏற்கமாட்டோம்.” (128)

“முதலில் முஸ்லிம்களது உள்ளங்களிலும் சிந்தனைகளிலும் பின்னர் அவர்களது பூமியிலும் நாடுகளிலும் ஊடுருவிய மிகப் பெரும் நோய், இனவெறியும், குழுவாதமும். ஒவ்வொரு சமூகமும் தனது இனத்தைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கத் தொடங்கியமையும் ஆகும். ஜாஹிலிய்ய இனவெறியையும், இனம், நிறம், பரம்பரை என்பவற்றை வைத்துப் பெருமையடிப்பதையும் இல்லாதொழிப்பதற்காக இஸ்லாம் கொண்டு வந்த அம்சங்களை அவர்கள் வசதியாக மறந்து விட்டார்கள்.” (129)

127. தஃவதுனா, பக். 23

128. தஃவதுனா, பக். 20

129. முஷ்சிலாதுனா ஃபீழுவூஇன், பக். 313

ஃபிர்அவ்னியம் தொடர்பாக அவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“கீர்த்தியும் அறிவும் விஞ்ஞானமும் கொண்ட வரலாறு என்ற வகையில், பழைய எகிப்தை நாம் வரவேற்கிறோம். அதேவேளை, இக்கோட்பாட்டை செயல்சார்ந்த முறைவழியொன்றாகக் கொண்டு எகிப்தையும் எமது அழைப்பையும் அதன் நிறத்தில் தோய்த்துத் தெடுப்பதை வன்மையாக எதிர்க்கிறோம். அல்லாஹ் இந்த தஃவாவுக்கு இஸ்லாமியப் போதனைகள் மூலமாக நேர்வழி காட்டியிருக்கிறான். அதன் உள்ளத்தைத் தெளிவாக்கி இருக்கிறான். அதன் பார்வைக்கு ஒளியூட்டியிருக்கிறான். அதன் கௌரவத்தையும் கீர்த்தியையும் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறான். அதன் மூலமாக இந்த வரலாற்றில் படிந்திருக்கின்ற விக்கிரக வணக்க அழுக்குகளிலிருந்தும் ஜாஹிலிய்யப் பழக்க வழங்கங்களிலிருந்தும் அதனை விடுவித்திருக்கிறான்.” (130)

உம்மாவை அதன் மார்க்கத்தை விட்டுத் திசை திருப்பும் செயலை நியாயப்படுத்துவதற்கு தேசியவாதத்தையும் இனவாதத்தையும் கருவியாகப் பயன்படுத்துவோருக்கு இமாம் பன்னா பின்வருமாறு மறுப்பளிக்கிறார்:

“மேற்கத்தியரது வழியைப் பின்பற்றும் சிலர், தேசிய எழுச்சிக்கு எதிரான முஸ்லிம் மதவாதிகளது போக்கையும், தேசியவாதிகளுக்கு அவர்கள் செய்யும் அநியாயங்களையும், கொள்ளைக்காரர்களுக்கு வழங்கும் ஒத்துழைப்பையும், தேச நலனை விட தமது சொந்த லோகாயத் நலன்களை அவர்கள் முற்படுத்துவதையும் தாம் அம்பலப்படுத்த ஆரம்பித்து விட்டதாக தம்மை நியாயப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். அவர்கள் கூறுவது உண்மையாயின், அது அம்மதவாதிகளது குற்றமேயன்றி மதத்தின் குற்றமல்ல. மார்க்கம் இவ்வாறுதான் உண்மையில் ஏவுகிறதா? இஸ்லாமிய உம்மாவின் கண்ணியமான அறிஞர்களது வரலாறு இதனைத்தான் காட்டுகிறதா? மன்னர்களதும் இளவரசர்களதும் வாயில் கதவுகளைத் தட்டி நன்மையை ஏவுபவர்களாகவும், தீமையைத் தடுப்பவர்களாகவும்,

130. தஃவதுனா ஃபீ தஃஹின், பக். 230

அவர்கள் தரும் அன்பளிப்புகளை மறுப்பவர்களாகவும், சத்தியத்தை அவர்களுக்கு விளக்கி உம்மாவின் தேவைகளை முன்வைப்பவர்களாகவும், சிலபோது அநியாயத்துக் கெதிராக ஆயுதம் தரிப்பவர்களாகவும் அவ்வறிஞர்கள் இருக்கவில்லையா?'' (131)

“ஆக, இவை வெறும் குதர்க்க வாதங்கள் மட்டுமே. வெறும் தேசியவாதத்தின் பெயரால் உம்மாவை அதன் மார்க்கத்தை விட்டுத் திசை திருப்புவதற்கான வழியாக இவை பயன்படுத்தப்படக்கூடாது. மதவாதிகளை அழிக்க வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டை எடுப்பதை விட அவர்களைச் சீரமைத்து, அவர்கள் மூலமாக தானும் சீரடைவதுதானே உம்மாவுக்கு அதிக பயனுள்ளதாக அமையும்! எனினும், கண்மூடித்தனமாக பின்பற்றுதலினூடாக நம்மை வந்தடைந்திருக்கும் இத்தகைய -மதவாதிகள் போன்று- பதப் பிரயோகங்கள் நமது வழக்காறுடன் உடன்பட்டவையல்ல. மேற்கில் அது மதகுருக்களை (Clergy) மாத்திரம் குறிக்கும் பிரயோகமாக இருக்கிறது. ஆனால் இஸ்லாமிய வழக்காறின்படி அனைத்து முஸ்லிம்களும் அப்பிரயோகத்தினுள் அடங்கக் கூடியவர்களே. ஏனெனில், முஸ்லிம்களில் சிறியவர் பெரியவர் என்ற பாகுபாடின்றி அனைவரும் 'மதகுரு'க்களே...” (132)

இஸ்லாத்துடன் உடன்படுகின்ற சில கருத்தியல்கள் தொடர்பாக இமாம் பன்னா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்: “இதன் மூலமாக அவர்கள் பழம்பெரும் புகழைக் குறிக்கின்ற தேசப்பற்றையும், அம்மகத்தான புகழை ஈட்டும் பாதையில் பின்னையோர் முன்னையோரது முறைவழியைப் பின்பற்றிச் செல்ல வேண்டும் என்ற கருத்தையும் கூற நாடுகின்றார்களெனில்... அல்லது உம்மா என்ற இனப்பற்றை (அதாவத ஒரு மனிதனது நன்மையையும் உபகாரத்தையும் பெறுவதற்கு அதிக தகுதி படைத்தவர்கள் அவனது குடும்பத்தவர்களும் சமுதாயத்தவர்களுமே என்ற கருத்தை) அவர்கள்

131. நஹ்வன் நூர், பக். 288

132. நஹ்வன் நூர், பக். 289

நாடுகின்றார்களெனில், அது உண்மையானதே. அந்த அழகிய பொருளை இஸ்லாமும் நிராகரிப்பதில்லை. ⁽¹³³⁾

“கொள்ளைக்காரர்களிடமிருந்து நாட்டை விடுவித்தல், அதன் சுதந்திரத்தை முழுமைப்படுத்தல், அதன் புதல்வர்களது உள்ளங்களில் கண்ணியம், விடுதலை முதலிய கொள்கைகளை விதைத்தல் என்பவற்றுக்காக ஈடுபாட்டுடன் உழைக்க வேண்டிய கடமைப் பாட்டையே தேசப்பற்று என்பதன் மூலமாக அவர்கள் நாடுகின்றனர் எனில், அக்கருத்தில் நாமும் அவர்களுடன் உடன்படுகின்றோம்.”

“தேசிய உணர்வு என்பதனூடாக ஒரே பிராந்தியத்தின் அங்கத்தவர்களுக்கிடையிலான பிணைப்பைப் பலப்படுத்தி. அப்பலத்தை அவர்களது நலன்களுக்காகப் பயன்படுத்தும் வழிவகை என்ன என்பதைக் காட்டித் தருவதைத்தான் நாடுகிறார்கள் எனில், அதிலும் அவர்களோடு நாம் உடன்படுகிறோம். இஸ்லாம் அதனை ஒரு கட்டாயக் கடமையாகவும் கருதுகிறது...” ⁽¹³⁴⁾

4. சில இஸ்லாமிய தேசிய இனங்களது பிரிவினை இயக்கங்கள் குறித்து இமாம் பன்னா கொண்டிருந்த நிலைப்பாடு:

தாம் அரசாங்கத்தினால் அநியாயத்துக்கு உட்படுவதாகவும், ஒரே தேசத்தினுள் இரண்டாம்தரப் பிரஜைகளாக நடாத்தப்படுவதாகவும் காரணம் கூறி, சில முஸ்லிம் தேசிய இனங்கள் உருவாக்கியுள்ள பிரிவினை இயக்கங்களைப் பொறுத்தவரை, அவை குறித்து இமாம் பன்னாவுக்கென ஆழமான அரசியல் தொலை நோக்கொன்று காணப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இயக்கங்கள் சிலபோது ஆயுதத்தை நாடவோ, அரசாங்கங்களது கடுமையான ஒடுக்குதலுக்கு உட்படவோ முடியும். இந்நிலையில், இஸ்லாமிய உலகத்தின்

133. தவ்லதுளா, பக். 22, 23

134. பார்க்க: உஸ்தாத் முஹம்மத் அஹ்மத் அர்-ராஷித் எழுதிய கட்டுரை: “திறாஸதுன் ஷுஹுதுய்துன் வ லியானிய்யதுன் லில் கழிய்யதில் இருகிய்யா” 2002

ஒற்றுமைக்காக அழைப்பு விடுக்கும் அவர், உரிமைகள் உரியவர்களுக்கு மீள வழங்கப்பட வேண்டும் எனவும் கூறுகிறார். ஆயுதம், அடக்குமுறை என்பவற்றினூடாகவோ, முஸ்லிம்களது இரத்தத்தைச் சிந்தச் செய்வதனூடாகவோ இது நிறைவேறுவதையும் அவர் மறுதலிக்கிறார்.

1945 ஆம் ஆண்டில் ஈராக்கிய அரசாங்கத்துக்கெதிராக குர்திஷ் பரலானியப் புரட்சி மேற்கொள்ளப்பட்டபோது, அஷ்ஷஹீத் ஹஸனூல் பன்னா ஈராக்கிய அரசாங்கத்துக்கு அவசரத் தந்தியொன்றை அனுப்பியிருந்தார். (அது அப்போது இஹ்வானூல் முஸ்லிம்களது சஞ்சிகையிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது) குர்திஷ் விவகாரத்தைப் பேச்சுவாததை மூலமாகத் தீர்க்குமாறும், ஆயுதத்தையோ அடக்குமுறையையோ பயன்படுத்தாமல் சமத்துவத்தையும் நீதியையும் பேணுமாறும் அவர் அதில் ஈராக்கிய அரசாங்கத்தைக் கோரியிருந்தார்.

உம்மாவின் ஐக்கியத்தைப் பேணுவதிலுள்ள ஷரீஆ ரீதியான கடமைப்பாட்டின் அடிப்படையில், குர்திஷ்தானுக்குரிய அரசியல், மொழி, நிர்வாக, அறிவுப் பாரம்பரிய உரிமைகளை ஏற்றுக் கொள்வதையும், வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பொருத்தமான பங்கொன்றை அதற்கு ஒதுக்குவதையும் வலியுறுத்துவதாக அது அமைந்திருந்தது.⁽¹³⁵⁾

தேசிய இனங்களது தனித்துவம், வேறுபட்ட அபிலாஷைகள், சுயாதீனம், அடையாளம் என்பவற்றை மதிக்கும் இந்நடைமுறையானது இஸ்லாமிய ஐக்கியம், இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம், நீதி, சமத்துவம் என்பவற்றின் சட்டகத்துக்கு அமைவாகவே இடம்பெற வேண்டும். அப்போதுதான் அது எதிரிகளது நலன்களிலும், அவற்றின் சர்வதேச வகிபாகத்திலும் தாக்கம் ஏற்படுத்துவதாக அமையும்.

135. பார்க்க: உஸ்தாத் முஹம்மத் அஹ்மத் அர்-ராஷித் எழுதிய கட்டுரை "திறாஸதுன் ஷறஇய்யதுன் வ ஸியாஸிய்யதுன் லில் கழிய்யதில் இறாகிய்யா" 2002, பக். 30

5. சர்வதேச சமாதானம் மற்றும் பொதுவான மானிடம் என்பவை தொடர்பான நிலைப்பாடு:

சர்வதேச சமாதானம் மற்றும் பொதுவான மானிடம் என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றுக்கும் இவ்வாங்களது தஃவாவில் தனியான இடம் காணப்படுகிறது.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்: “மானிடம் என்பதற்கு இரண்டு சீரிய தாங்கு தூண்கள் காணப்படுகின்றன. அவ்விரண்டின் மீதும் மானிடம் கட்டியெழுப்பப்படுமானால், அது மனித இனத்தை வானளாவிய சிகரங்களுக்கு உயர்த்தி விடும் :

1. மனிதர்கள் அனைவரும் ஆதமிலிருந்து தோன்றியவர்கள் என்ற வகையில் அவர்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள் ஆவர். எனவே அவர்கள் தமக்குள் பரஸ்பரம் ஒத்துழைப்பவர்களாகவும், இணங்கி வாழ்பவர்களாகவும், நன்மையின் பால் ஒருவருக்கொருவர் வழிகாட்டுபவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

2. மனிதர்களுக்கிடையிலான ஏற்றத்தாழ்வு அவர்களது செயல்களைப் பொறுத்தே அமையும். எனவே, மனித இனத்தை உயர்வடையச் செய்யும் நோக்குடன் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது துறைகளில் பாடுபட வேண்டும். (136)

“அன்பா சகோதரர்களே! சர்வதேச சமாதானத்துக்குப் பங்களிப்பதும், மனிதர்களுக்காகப் புதிய வாழ்வொன்றைக் கட்டியெழுப்புவதும் உங்களது தஃவாவில் ஒரு பாகமே. உங்களது மார்க்கத்தின் அழகிய அம்சங்களையும், கொள்கைகளையும், போதனைகளையும் மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி விளக்குவதனூடாக இப்பணியை நீங்கள் ஆற்ற முடியும்.” (137)

“இவ்வாண்கள் முழு உலகுக்கும் நன்மையை நாடுகின்றார்கள். அந்தவகையிலேயே சர்வதேச ஐக்கியத்துக்காக அவர்கள் அழைப்பு

136. தஃவதுனா, பக். 24

137. இஜ்திமாஉ றுஅஸாஇல், பக். 251

விடுக்கிறார்கள். ஏனெனில், இஸ்லாத்தின் நோக்கமும், இலக்கும் பின்வரும் இறை வாக்கியத்தின் பொருளும் அதுதான்:

“அகிலத் தாருக்கு அருளாகவே உம்மை நாம் அனுப்பினோம்”
[அல் அன்பியாஉ 107]

மேலும் கூறுகின்றார்: “இந்த அனைத்துக்கும் பிறகு முஸ்லிம் தேசம் மேலும் உயர்வடைந்து முழு உலகையும் உள்ளடக்குவதாக மாறும்.”⁽¹³⁸⁾

இஸ்லாம் கொண்டுவந்த அடிப்படைகள் மற்றும் கொள்கைகள் மீதமைந்த சர்வதேச சமாதானத்துக்காகவே இஹ்வான்கள் அழைப்பு விடுக்கின்றனர். அந்தவகையில், பூமி முழுவதும் அவர்களது தஃவாவுக்கான களமாக உள்ளது. நன்மை, ஒளி என்பவற்றை நோக்கிய அந்த அழைப்பை அவர்கள் அறிவார்ந்த அணுகுமுறை மற்றும் அழகிய உபதேசம் முதலிய வழிகளில் பரப்ப முயல்கிறார்கள்.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“இஸ்லாமிய சமூகங்களை அடித்துச் சென்றுள்ள சடவாத நாகரிகம் என்ற இந்த ஆர்ப்பரிக்கும் அலையையும், அதன் கட்டுக் கடங்காத இச்சைகளையும் எதிர்த்து நிற்பதே எமது பணி என சுருக்கமாகக் கூறி விடலாம்... மட்டுமன்றி, இந்த எல்லையுடன் மாத்திரம் நாம் நின்று விடப் போவதில்லை. அந்த நாகரிகத்தை அதன் பூமி வரை நாம் விரட்டிச் செல்வோம். முழுப் பூமியையும் நபி (ஸல்) அவர்களது பெயரை ஒங்கியொலிக்கும் படி செய்வோம்.”⁽¹³⁹⁾

“...இஸ்லாத்தின் அடிப்படை விதிகளோடு முரண்படுகின்ற... அல்குர்ஆனின் சட்டங்களோடு மோதுகின்ற எத்தகைய எழுச்சி வெளிப்பாடும் சீர்கெட்ட - தோல்வியடைந்த அனுபவமாகவே அமையும் எனநாம் நம்புகிறோம்.”⁽¹⁴⁰⁾

138. நஹ்வன் நூர், பக். 75

139. அல்-இஹ்வான் தஹ்த றுயதில் குர்ஆன், பக். 114

140. இலா அய்யி ஷெயஇன், பக். 57

“சமுதாயங்களது வாழ்வு, எழுச்சி என்பவற்றுக்கும், தனிநபர், குடும்பம், சமூகம், நாடு முதலிய தரப்புகளின் சுபீட்சத்துக்கும் அவசியமான அனைத்து அடிப்படைகளும் இஸ்லாமிய முறைவழியில் காணப்படுவதாக நாம் நம்புகிறோம். அந்தவகையில், நவீன கிழக்கத்திய எழுச்சியானது அதன் அனைத்து வாழ்வியல் விவகாரங்களிலும் இஸ்லாமிய அடிப்படைகளின் மீதே கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும்.”⁽¹⁴¹⁾

“எனினும் இஸ்லாம் அதன் அடிப்படைகளோடும் நோக்கங்களோடும் (அல் மகாஸித்) முரண்படாத - பயனுள்ள அனைத்துச் சட்டவாக்கங்களிலிருந்தும் பயன்பெறுவதற்கான விசாலமான வாயிலொன்றை முஸ்லிமுக்குத் திறந்த கொடுத்துள்ளது. அதற்குரிய மொத்தமான விதிகளையும் இட்டு வைத்துள்ளது. நிபந்தனைகளை அனுசரித்து மேற்கொள்ளப்படும் இஜ்திஹாதுக்கு கூலி வழங்கப்படும் எனவும் வாக்களித்துள்ளது. அல்-மலாலிஹுல் முர்ஸலா (நலன்களைக் கவனத்தில் கொள்ளல்), அல்-உர்ஃபு (வழக்காறு), இமாமின் கருத்தை மதித்தல்... என்பவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இந்த அனைத்துச் சட்டவாக்க அடிப்படைகளும் சேர்ந்து பிற ஷரீஆக்களுக்கும் சட்ட ஏற்பாடுகளுக்கும் மத்தியில் அதியுன்னத அந்தஸ்தொன்றை இஸ்லாமிய ஷரீஆவுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளன.”⁽¹⁴²⁾

இஸ்லாமிய உம்மா மீளமைக்கப்பட்டு, முழு உலகுக்கும் வழி காட்டியாக அது மாறுவதன் மூலமாகவே சர்வதேச சமாதானம் அதன் சரியான வடிவத்திலும் தீர்க்கமான நீதித்தராசின் அடிப்படையிலும் நிதர்சனமாக முடியும் என இமாம் பன்னா கருதுகிறார்.

“சத்தியம், சமாதானம் என்பவற்றின் தூதைச் சமக்கக்கூடிய புதிய தஃவா சமுதாயமொன்று (அதாவத இஸ்லாமிய உம்மா) நிலை பெறவில்லையெனில், உலகமும் மனித இனமும் நாசமாகி விடும்.

141. இலா அய்யி ஷெய்இன், பக். 57

142. முஃதமறு தலபதில், பக். 318

எனவே, இந்நிலையில் கையில் தீப்பந்தத்தையும் மருத்துப் புட்டியையும் சுமந்திருக்கும் நாம், நம்மைச் சீர்திருத்திக்கொண்டே பிறரையும் அழைக்க வேண்டிய கடமைப்பாடு கொண்டவர்களாகின்றோம்.”⁽¹⁴³⁾

“முஸ்லிமே, எல்லா வேளையிலும் எல்லா விடயங்களிலும் தலைமைப் பாத்திரம் வகிக்க வேண்டும் என இஹ்வான்கள் பகிரங்கமாகக் கூறுகின்றனர். தலைமைப் பாத்திரம், உழைப்பு, ஜிஹாத், முன்னணி வகித்தல் என்பவை தவிர்ந்த வேறெதனையும் அவர்கள் ஏற்க மாட்டார்கள்.”

“எந்தத் துறையில் நாம் பின்தங்கினாலும் அது நமது சிந்தனைக்குத் தீங்கு தருவதாகவும் நமது மார்க்கப் போதனைகளுக்கு முரணானதாகவுமே அமையும்.”⁽¹⁴⁴⁾

தனது காலத்தில் நிகழ்ந்த சர்வதேசப் போராட்டம் குறித்தும், அப்போராட்டத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்த பல்வேறு சக்திகளுக்கிடையில் தனது பாதை எது என்பதை வரையறுத்துக் கூறும் வகையிலும் இமாம் பன்னா இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“கம்யூனிஸம் தனது போதனைகளை இந்தச் சமூகத்தின் மீது திணிப்பதில் வினைமையுடன் செயற்பட்டு வருகிறது. மறுபுறத்தில், நலிவடைந்த காலனிய ஜனநாயகம் அந்த அலையை எதிர்ப்பதற்கு முயல்கிறது. இந்த இரண்டுக்குமிடையில் நின்று சோஷலிஸத்தை நோக்கி ஒரு கூட்டம் அழைப்பு விடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த அனைத்துக்கும் மத்தியில் - கடந்த பதினான்கு நூற்றாண்டுகளாக உள்ளங்களில் ஆழப்பதிந்த - நமது உம்மாவின் மார்க்கமாகிய இஸ்லாம் நின்று கொண்டிருக்கிறது.”⁽¹⁴⁵⁾

“உலகத்தை இன்று ரஷ்யாவின் கம்யூனிஸமும் அமெரிக்காவின் ஜனநாயகமும் வெவ்வேறு திசைகளில் இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.”

143. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ ழவ்இன், பக். 299

144. இலஷ் ஷபாப், பக். 180

145. இலஷ் ஷபாப், பக். 301

கின்றன. இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் நின்று உலகம் குழப்பத் துடன் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டில் எந்த வழியில் சென்றாலும் அதற்குத் தேவையான ஸ்திரத்தன்மையோ சமாதானமோ கிட்டப் போவதில்லை. உங்களது கரங்களிலோ வஹி மூலமாகக் கிடைத்த மருந்துப்புட்டி இருக்கிறது. எனவே, இந்த உண்மையை நாம் தெளிவாகப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். நமது இஸ்லாமிய முறைவழியை நோக்கிப் பலமாக அழைக்க வேண்டும். நமக்கு அதிகாரமோ அரசோ இல்லை என்பது இங்கு ஒரு பொருட்டல்ல.” (146)

6. சர்வதேச ஒத்துழைப்பின் அடிப்படைகளும், அதற்காகப் பாடுபடும் அமைப்புகள் தொடர்பான நிலைப்பாடும்:

“பிற மனிதர்களை விட்டும் சர்வதேச ஐக்கியத்தை விட்டும் தூரமாகி தனியாக எம்மால் வாழ முடியும் என்று நம்புமளவுக்கு நாம் குறைமதி படைத்தவர்களல்லர். அந்த சர்வதேச ஐக்கியத்துக் கான அழைப்பொலி முதன் முதலில் வெளியாகியது - முஸ்லிம் களாகிய - எமது குரல் வழியாகத் தான். அருள், சமாதானம் என்ப வற்றுக்காக அழைப்பு விடுக்கும் வசனங்களை ஒதிக் கொண்டிருப்ப வர்கள் தாம்:

“அகிலத்தாருக்கு அருளாகவே உம்மை நாம் தூதராக அனுப்பினோம்.” [அல் அன்பியாஉ : 107]

பரஸ்பர ஒத்துழைப்பும் நலன் பரிமாற்றமும் உலகத்துக்குத் தேவை என்பதை நாம் அறிவோம்... அந்த ஒத்துழைப்புக்கு ஆதரவளிக்கவும் நாம் தயாராக இருக்கிறோம். உரிமைகளை உத்தரவாதப் படுத்துதல், சுதந்திரங்களைப் பாதுகாத்தல், பலசாலி பலவீனனின் கையைப் பிடித்துத் தூக்கிவிடல்... என்பவற்றைக் கொண்ட உயர்ந்த பெறுமானங்களின் அடிப்படையில் அந்த ஒத்துழைப்பு நிதர்சனப் படுத்தப்பட வேண்டும்.” (147)

146. இமாம் பன்னா இஹ்வான்களை நோக்கி இறுதியாக எழுதியதிலிருந்து, “அல்-மபாஹீஸ்” சுரு்சிகை, 16 ஜனவரி 1951

147. இஜ்திமாஉ றுஅலாஇல், பக். 260

“மேற்குலகு தனது அத்துமீறலும் பாரபட்சமும் கொண்ட அணுகு முறையைக் கைவிட்டு நீதியின் பால் மீளுமானால், இடையில் தோன்றிய இவ்வெறியுணர்வுகள் நீங்கி, சமூகங்களுக்கிடையில் - அவற்றின் நன்மையையும் முன்னேற்றத்தையும் அடியாகக் கொண்ட - ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்தல் என்ற இச்சிந்தனை நிச்சயம் இடம்பிடிக்கும்.” (148)

சர்வதேச அமைப்புகளையும் உலக சமாதானத்தில் அவை கொண்டிருக்கும் வினைத்திறனையும் பொறுத்தவரை, அந்நிறுவனங்களின் உருவாக்க இயல்பையும், அவற்றின் பின்னால் நின்று கவர்ச்சிகரமான கோஷங்களால் தம்மை மறைத்துக் கொண்டு உண்மையிலேயே பயன்பெறுபவர்கள் யார் என்பதையும் இமாம் பன்னா நன்கறிந்திருந்தார். அச்சர்வதேச சக்திகள் தமது சொந்த நலனுக்காக மாத்திரம் செயல்படுவதோடு, நமது தேசிய உரிமைகளுக்கெதிராக உள்ளிணைந்து செயலாற்றுவதையும், நமது பிரதான பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் விடயத்தில் நம்மை அவை ஏமாற்றி வருவதையும் கூட அவர் உணர்ந்திருந்தார்.

எனினும் இந்த அனைத்துப் புரிதல்களுக்கும் அப்பால், அச்சக்திகளுடனான உறவைப் பேணி முடிந்தளவு அவற்றிலிருந்து நாம் பயன்பெற முயல வேண்டும் என்ற கருத்தை அவர் கொண்டிருந்தார். இதன்போது அவற்றினால் ஏமாந்து விடாமலும், அவற்றின் தங்கி நிற்காமலும் நமது சொந்த வளங்களின் மீதும் இயலுமைகளின் மீதும் மாத்திரம் தங்கி நிற்பவர்களாகவே நாம் இருக்க வேண்டும்.

“... அதன்பிறகு (அதாவது இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் பிறகு) பலம்பொருந்திய ஐரோப்பிய நாடுகள் பல்வேறு இனவாதங்களின் பெயராலும் தனிப்பட்ட நலன்களின் பெயராலும் கூட்டணி அமைப்பதற்கு விரைவான முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் கண்டோம். அந்தவகையில் ரஷ்யா ஸ்கல்பிய (Slar) இனத்தைச் சேர்ந்த அனைத்து சமூகங்களையும் சோவியத் யூனியன் என்ற

148. த.வதுளா ஃபீ தவ்றின், பக். 231

கொடியின் கீழ் ஒன்றிணைக்க முயல்கிறது. இங்கிலாந்தும் அமெரிக்காவும் இனத்தின் பெயராலும் மொழியின் பெயராலும் ஒன்றிணைந்து, உலக சமுதாயங்களையும் பூமியின் செல்வாக்குமிக்க பிராந்தியங்களையும் நலன்கள் மற்றும் வாழ்வியல் நிர்ப்பந்தங்கள் என்ற பெயரில் பரஸ்பரம் பங்குபோட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

எமக்கிடையிலான இந்தப் போட்டியை ஐக்கிய நாடுகள் சபை என்ற அமைப்பின் மூலமாக மறைத்து, தாம் சர்வதேசம் என்ற பண்பை வளர்ப்பதாகவும், மனித இனத்தின் நன்மைக்காக உழைப்பதாகவும் மக்களுக்கு அவை காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.

அவ்வாறே, இந்நாடுகள் நமது தேசிய உரிமைகளுக்கெதிராக ஒன்றிணைந்து, நமது அனைத்துப் பிரச்சினைகளிலும் நம்மை ஏமாற்றிக் கொண்டிருப்பதையும் நாம் கண்டோம். அவை பாதுகாப்புச் சபைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டாலும் சரி, ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்புக்குக் கொண்டு வரப்பட்டாலும் சரி, எகிப்து விவகாரம், பலஸ்தீன் விவகாரம், இந்தோனேஷிய விவகாரம் என்பவற்றில் நடந்தது இதுவே.”⁽¹⁴⁹⁾

“மட்டுமன்றி, சிலபோது வெறும் தீர்மானங்களுடன் மாத்திரம் அவை போதுமாக்கிக் கொள்கின்றன. அல்லது அத்தீர்மானங்களுள் தாம் விரும்பியதையும், தமது நலன்களுக்கு அமைவானதையும் மட்டும் அவை நடைமுறைப்படுத்துகின்றன.”

பலஸ்தீன் விவகாரம் தொடர்பாக இந்த அமைப்புகள் கொண்டிருக்கும் நிலைப்பாட்டை விளக்கும் வகையில் இமாம் பன்னாவிடுத்த அறிக்கையில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“சர்வதேச மனச்சாட்சியின் மீது நமக்குச் சிறிது நம்பிக்கை எஞ்சியிருந்தது. ஆனால் இப்போதோ அவ்வனைத்து நம்பிக்கைகளின் மீதும் இடி விழுந்து விட்டது. அந்த விசுவாசத்தை நாம் நிராகரித்து விட்டோம். பிழையாக எம்மை வழிநடாத்த முயல்கின்ற

149. முஷ்கிலாதுனா ஃபீ ழுவஇன், பக். 313, 314

இம்மேற்கத்திய அரசாங்கங்களையும் நாடுகளையும் நாம் நிராகரிக்கிறோம். அல்லாஹ்வின் உதவியோடு வெற்றியைச் சாதிப்பதற்கான அனைத்து பௌதிக, கருத்தியல் பலங்களும் நம்மிடம் உள்ளன - இன்ஷா அல்லாஹ்.” (150)

- தேசத்தின் பங்காளர்களும், அந்நியர்கள் தொடர்பான நிலைப்பாடும் :

ஒன்று : தேசத்தின் பங்காளர்கள்

இஸ்லாத்தின் ஷரீஆ, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது முறைவழி என்பவற்றின் நிலைக்களனில் நின்று இத்தொடர்புகளை இமாம் பன்னா தெளிவாக வரையறை செய்கிறார். அந்தவகையில், முஸ்லிமல்லாத பிரஜைகளும் தேசத்தில் நமது பங்காளர்களாகவே இருப்பார். நமக்குள்ள உரிமைகள் அவர்களுக்கும் கிடைக்கும். நம்மீதுள்ள கடமைகள் அவர்களுக்கும் கடமையாக இருக்கும். இத்தேசிய ஐக்கியத்தை இஸ்லாம் மார்க்க ரீதியான புனித அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தி வைத்துள்ளது. அல்லாஹ்வினால் விசாரணைக்குட்படும் இபாதாவாகவும் ஆக்கியுள்ளது. இமாம் பன்னா இது குறித்து பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“...பொது மானிட ஐக்கியத்தை இஸ்லாம் பின்வரும் மறைவசனத்தின் மூலமாக புனிதப்படுத்துகிறது:

“மனிதர்களே! நிச்சயமாக நாம் உங்களை ஓர் ஆணிலிருந்தும் ஒரு பெண்ணிலிருந்துமே படைத்தோம். நீங்கள் பரஸ்பரம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக உங்களை சமூகங்களாகவும் கோத்திரங்களாகவும் ஆக்கினோம்.” [அல் ஹுஜ்ராத்: 13]

அடுத்ததாக, பொதுவான மத ஒற்றுமையை அது புனிதப்படுத்துகிறது. அந்தவகையில் வெறியுணர்வுகளை இல்லாதொழித்து, எல்லா

150. 1947ஆம் ஆண்டு பலஸ்தீனுக்கு ஆதரவாக ஜாமிஉல் அஸ்ஹரில் நிகழ்ந்த பொதுமக்கள் மாநாட்டில் இமாம் பன்னா அளித்த விளக்கத்திலிருந்து

தெய்வீகத் தூதுகளையும் விசுவாசிக்குமாறு தனது புதல்வர்களைப் பணிக்கிறது. அதற்கடுத்ததாக பெருமையோ வரம்பு மீறலோ அற்ற தனிப்பட்ட மத ஒற்றுமையை அது புனிதப்படுத்து கிறது.

“நிச்சயமாக முஃமின்கள் சகோதரர்களாவர். எனவே உங்களில் [பிணக்குற்றிருக்கும்] இரு சகோதரர்களுக்கு மத்தியில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துங்கள். அல்லாஹ்வையும் அஞ்சிக் கொள்ளுங்கள். அதனால் நீங்கள் அருள்பாலிக்கப்படலாம்.”
[அல்-ஹுஜ்ராத் 10]

இத்தகைய சமநிலையின்மீதும் அதியுயர் நீதியின்மீதும் கட்டியெழுப்பப்பட்ட இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றபவர்களே ஐக்கியம் சிதைவதற்குக் காரணமானவர்களாய் இருக்க முடியாது. மட்டுமன்றி, வெறும் சிவில் சட்ட வசனத்தினால் மாத்திரம் வலிமை பெற்றிருந்த அந்த ஐக்கியத்துக்கு மார்க்க நீதியான புனிதப் பண்பையும் இஸ்லாம் ஈட்டிக் கொடுத்துள்ளது.”⁽¹⁵¹⁾

மேலும் கூறுகின்றார்: “இஸ்லாத்தைப் பற்றிப் பிடித்து வாழ்வொழுங்குக்கான அடிப்படையாக அதனைக் கொண்டிருப்பதானது முஸ்லிம் உம்மாவினும் முஸ்லிமல்லாத சிறுபான்மைகள் காணப்படுவதை ஏற்காத நிலை எனவும், உம்மாவின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கிடையில் ஐக்கியம் காணப்படுவதற்கு மாற்றமான நிலை எனவும் மக்கள் எண்ணுகின்றனர். ஆனால் உண்மை இதற்கு முற்றிலும் மாற்றமானதாகும்...”⁽¹⁵²⁾

“ஞானமும் தேர்ச்சியும் மிக்க அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய இஸ்லாத்தின் புனித யாப்பு சிறுபான்மையினரைப் பாதுகாப்பதற்கான தெளிவான வசனங்களைக் கொண்டதாகவே அருளப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வசனங்களில் எவ்வித மயக்கமோ சிக்கலோ இல்லை. பின்வரும் வசனத்தை விடவும் தெளிவான ஒன்றையா மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்:

151. நஹ்வன் நூர், பக். 286

152. நஹ்வன் நூர், பக். 285

“மார்க்க விடயத்தில் உங்களோடு போரிடாமலும், உங்களது வாழ்விடங்களை விட்டு உங்களை வெளியேற்றாமலும் இருந்தவர்களுக்கு உபகாரம் செய்வதையும், அவர்களுடன் நீதியாக நடப்பதையும் அல்லாஹ் தடுக்கவில்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதமானவர்களையே விரும்புகிறான்.”

[அல் மும்தஹினா 8]

இவ்வசனம் சிறுபான்மையினரது பாதுகாப்பை உள்ளடக்கியிருப்பது மட்டுமன்றி, அவர்களுக்கு நன்மையும் உபகாரமும் செய்யுமாறும் உபதேசிக்கிறது. ⁽¹⁵³⁾

“ஐக்கியம், சமத்துவம் என்பவற்றின் மார்க்கமாகிய இஸ்லாம், மக்கள் தமக்கிடையில் நன்மையின் மீது பரஸ்பரம் ஒத்துழைப்பவர்களாக இருக்கும்வரை அவர்கள் அனைவருக்கும் இடையிலான பிணைப்புக்கு உத்தரவாதம் வழங்குகிறது.” ⁽¹⁵⁴⁾

“இஹ்வான்கள் உம்மாவின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கிடையில் வெறியுணர்வின் அடியான பிரிவினைக்கு வழிகோலுபவர்கள் என எவராவது எண்ணினால் அவர் தவறிழைக்கிறார். ஏனெனில், மனித இனத்துக்கு மத்தியிலான பொதுமானிடப் பிணைப்பை இஸ்லாம் மிக நுணுக்கமாகக் கவனத்தில் கொண்டிருக்கிறது என்பது எமக்குத் தெரியும். அவ்வாறே அது மனிதர்களுக்கு நன்மையாகவும் அருளாகவும் அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்த மார்க்கமாகும். இத்தகைய பணியைச் சமந்திருக்கும் ஒரு மார்க்கம், மக்களது உள்ளங்களைப் பிரிப்பதாகவும் அவற்றில் பகையுணர்வை வளர்ப்பதாகவும் அமைவது சாத்தியமாற்றது... கோபமும் விரோதமும் காணப்படும் போது கூட அத்துமீறல் மேற்கொள்ளப்படுவதை இஸ்லாம் தடுத்திருக்கிறது. அல்லாஹ் கூறுகின்றான்:

“ஒரு சமூகத்தின் மீதுள்ள பகைமையானது அவர்களுடன் நீதியாக நடப்பதை விட்டு உங்களைத் தடுக்க வேண்டாம். நீதி

153. நஹ்வன் நூர், பக். 285

154. தஃவதுனா, பக். 22

செலுத்துங்கள். அதுவே இறையச்சத்துக்கு மிக நெருக்கமான தாகும். மேலும், அல்லாஹ்வை அஞ்சிக் கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்வற்றை நன்கறிந்தவனாக இருக்கிறான்.” [அல்மாயிதா: 8]

பிரஜைகளது நம்பிக்கைகளும் மதங்களும் வேறுபட்டிருந்தாலும், அவர்களுக்கு மத்தியில் நன்மையும் உபகாரமும் காணப்பட வேண்டும் என அது உபதேசிக்கிறது.”

“...அதேபோல், திம்மீக்களை (முஸ்லிம் ஆட்சியின் கீழ் வாழ்கின்ற முஸ்லிம் அல்லாதவர்கள்) அழகிய முறையிலும் நீதியாகவும் நடாத்துமாறும் அது உபதேசித்துள்ளது. “நமக்குள்ள உரிமைகள் அவர்களுக்கும் உண்டு. நம்மீதுள்ள கடமைகள் அவர்கள் மீதும் உண்டு. இந்த அனைத்தையும் நாம் அறிந்து வைத்திருக்கிறோம். எனவே, இனவெறிச் செயற்பாட்டை நோக்கியோ குழு வெறியை நோக்கியோ நாம் எவரையும் அழைக்கப் போவதில்லை.” (155)

“இத்தேசத்தின் புதல்வர்களாகிய முஸ்லிமல்லாத சிறுபான்மையினர் இஸ்லாமியப் போதனைள், சட்டதிட்டங்கள் என்பவற்றின் கீழ் அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் நீதியையும் சமத்துவத்தையும் எவ்வாறு பெற முடியும் என்பதை நன்கு அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்... இத்தேசத்தின் -முஸ்லிம் மற்றும் முஸ்லிமல்லாத- அனைத்துக் குடிமக்களுக்குமிடையிலான சிறந்த தொடர்பைக் காட்டும் நீண்ட வரலாறானது அது பற்றி விலாவாரியாக விளக்கிச் சொல்ல வேண்டிய தேவையைக் குறைக்கிறது. அனைத்துச் சந்தர்ப்பங்களிலும் இக்கருத்துகளை அனுபவிக்க அவர்களால் முடியுமாக இருப்பது உண்மையிலேயே அழகியதொரு வெளிப் பாடாகும். இஸ்லாத்தின் சட்டங்களும் போதனைகளும் அவர்களது அக்தாவைச் சேர்ந்தனவாக இல்லாத போதிலும், இஸ்லாத்தைத் தமது தேசிய அடையாளங்களுள் ஒன்றாக அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.” (156)

155. இலஷ் ஷபாப், பக். 105

156. முஷ்கிலாதுளா, பக். 302

“முஸ்லிமல்லாத சிறுபான்மையினர் பற்றிய இஸ்லாத்தின் இந்நிலைப்பாடு தெளிவானது. அதில் எந்த மயக்கமோ அநீதியோ கிடையாது.”⁽¹⁵⁷⁾ எனினும், தேசிய ஐக்கியத்தை நோக்கிய இந்த அழைப்பானது - அதன் உண்மை நிலைக்கு மாற்றமாக, இஸ்லாமிய தஃவாவையும், அதன் கொள்கைப் பரவலையும், முஸ்லிம் சமூக உருவாக்கத்தையும் தடுக்கின்ற சாதனமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விடக்கூடாது எனவும் இமாம் பன்னா தெளிவாக எச்சரிக்கிறார்... ஏனெனில், அது நெறிபிறழ்வாகவும் இஸ்லாத்தின் மீதான வரம்பு மீறலாகவும் அமைந்துவிடும்.

அவர் கூறுகின்றார்: “இவ்வாற்றிருந்த போதிலும், இந்த ஐக்கியத்தை நாம் எமது சமாண விலையாகக் கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ள மாட்டோம். அதனை அடையும் பாதையில் எமது அகீதாவைப் பேரம் பேச இடமளிக்க மாட்டோம். முஸ்லிம்களது நலன்களையும் தாரை வார்க்க மாட்டோம். மாற்றமாக, சத்தியம், நீதி என்பவற்றை வைத்தே அந்த ஐக்கியத்தை வாங்குவோம். இந்நிலைப்பாட்டுக்கு மாறாக எவராவது செல்ல முயன்றால், அவரை அவரது எல்லையிலேயே நிறுத்தி விடுவோம். அவரது தவறையும் தெளிவுபடுத்துவோம். நிச்சயமாக கண்ணியம் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனது தூதருக்கும், விசுவாசிகளுக்கும் உரியதாகும்...”⁽¹⁵⁸⁾

இஸ்லாமிய அடையாளமே இத்தேசிய ஐக்கியத்துக்கு அடிப்படையாகவும், அதனை உள்வாங்கி நிற்கும் அம்சமாகவும் காணப்படும் என உஸ்தாத் முஸ்தபா மஷஹூர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

அவர் கூறுவதாவது: “...எகிப்து தனது அகீதா, மொழி, நாகரிகம் முதலிய அனைத்து அம்சங்களாலும் இஸ்லாத்துடன் இரண்டறக் கலந்து, அதனைப் பாதுகாக்கக் போராடி வந்திருக்கிறது. அதன்மீது அத்துமீறுவோருக்குப் பதிலடி கொடுத்திருக்கிறது. அதன் பாதையில் தன்னால் முடிந்தளவு உடமைகளையும் உயிர்களையும் அர்ப்பணித்து ஜிஹாத் செய்திருக்கிறது... இந்த இஸ்லாமிய அடையாளம்

157. நஹ்வன் நூர், பக். 286

158. இலஷ் ஷபாப், பக். 105

இஸ்லாமிய உலகில் வாழுகின்ற இஸ்லாத்தை மார்க்கமாகப் பின்பற்றுவோருடன் மாத்திரம் சுருங்கிவிடக் கூடிய ஓர் அம்சமல்ல. அதற்குமப்பால், சமூக-தேசிய-நாகரிக ரீதியில் முஸ்லிம் பெரும் பான்மையினுள் கரைந்து விட்ட முஸ்லிமல்லாத சிறுபான்மைகளையும் அது உள்ளடக்குகிறது... அந்தவகையில், இஸ்லாமிய அடையாளம் என்பது ஒரு முஸ்லிமைப் பொறுத்தவரை அவனது அகீதா, ஷரீஆ, பெறுமானங்கள், நாகரிகம், இனம், தேசம், கலாசாரம், வரலாறு, அறிவியல் மற்றும் சட்ட முதுசம் என்பவற்றைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றதெனில், முஸ்லிமல்லாத பிரஜைகளுக்கும் கூட அதேயளவு சமமாக இத்துறைகளை அது பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றதெனலாம்.” (159)

இரண்டு: அந்நியர் தொடர்பான இஸ்லாத்தின் நிலைப்பாடு

இதனை விளக்கும் வகையில் இமாம் பன்னா கூறுகிறார்: “இஸ்லாத்தின் அரசியல் கொள்கையானது - அது உள்நாட்டுக் கொள்கையாயினும் வெளிநாட்டுக் கொள்கையாயினும் - முஸ்லிமல்லாதோரின் உரிமைகளை முழுமையாக உத்தரவாதப்படுத்துகிறது என உங்களுக்கு நான் தெளிவாக உறுதிப்படுத்த விரும்புகிறேன். அவை சர்வதேச உரிமைகளாக இருக்கவும் முடியும். முஸ்லிமல்லாத சிறுபான்மைகளுக்கான தேசிய உரிமைகளாக இருக்கவும் முடியும். ஏனெனில், இஸ்லாத்தின் சர்வதேச கௌரவமே வரலாறு அறிந்த மிகப் புனிதமான கௌரவமாகும்.” (160)

“அந்நியர்கள் நேர்மையாகவும் இதய சுத்தியோடும் இருக்கும் காலமெல்லாம் அவர்கள் பற்றிய இஸ்லாத்தின் நிலைப்பாடு சமாதானமும் மென்மையும் சார்ந்த நிலைப்பாடாகவே இருக்கும். ஆனால் அவர்களது மனச்சாட்சி சீர்கெட்டு, குற்றங்கள் அதிகரிக்கும் சூழ்நிலை தோன்றுமெனில், அவர்கள் தொடர்பான நிலைப்பாட்டை அல்குர்ஆனே நமக்கு வரையறுத்துத் தந்திருக்கிறது:

159. அர்-ருஃயதுல் வாழிஹி, உஸ். முஸ்தபா மஷஹூர், பக். 25

160. முஃதாறு தலபதில், பக். 316

“விசுவாசிகளே! உங்களைச் சேர்ந்தவர்களையன்றி [மற்றவர்களை] உங்களுக்கு மிக அந்தரங்கமானவர்களாக ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்கள். உங்களுக்குத் தீங்கு செய்வதில் சிறிதும் குறைவில்லாதவர்களாக அவர்கள் இருக்கின்றனர். நீங்கள் துன்பப்படுவதை அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அவர்களது வாய்களிலிருந்தே [உங்கள் மீது அவர்கள் கொண்டிருக்கும்] பகைமை வெளியாகினிப்டது. அவர்களது உள்ளங்கள் மறைத்துக் கொண்டிருப்பவை அதனை விடக் கொடியதாகும். நிச்சயமாக [அவர்களது] அடையாளங்களை உங்களுக்கு விளக்கி விட்டோம். நீங்கள் அறிவுடையவர்களாக இருந்தால் [இதனைப் புரிந்து கொள்ளலாம்]. இதோ இத்தகையவர்களைத்தான் நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். ஆனால் அவர்களோ உங்களை விரும்பாதவர்களாய் இருக்கின்றனர்.”

[ஆல இம்ரான்: 118, 119] ⁽¹⁶¹⁾

எவரை நாம் தூரமாக்கவும், பகிஷ்கரிக்கவும், தொடர்பு கொள்ளா திருக்கவும் வேண்டும் என்பதை இஸ்லாம் மிக நுணுக்கமாக வரையறுத்துத் தந்துள்ளது:

“மார்க்க விடயத்தில் உங்களுக்கெதிராகப் போரிட்டு, உங்கள் வாழ்விடங்களை விட்டு உங்களை வெளியேற்றி, வெளியேற்றும் விடயத்தில் [எதிரிகளுக்கு] உதவியும் புரிந்தவர்களோடு நீங்கள் நெருங்கிய நட்புக் கொள்வதைத்தான் அல்லாஹ் தடுக்கிறான். எவர் அவர்களுடன் நெருங்கிய நட்புக் கொள்கிறாரோ அத்தகையோர் அநியாயக்காரர்களே!” [அல் மும்தஹினா: 9]

ஏனெனில், இவ்வாறு ஒரு சமுதாயத்தினுள் நுழைந்து, அதன் அங்கத்தவர்களுக்கிடையில் பாரிய சீர்கேட்டைத் தோற்றுவித்து, அதன் ஒழுங்குகளில் குளறுபடிகளை ஏற்படுத்த முயல்கின்ற அந்நியர்களை அந்தச் சமுதாயம் சரிகண்டு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என உலகிலுள்ள எந்த நடுநிலையாளனும் நிர்ப்பந்திக்க மாட்டான்.” ⁽¹⁶²⁾

161. நஹ்வன் நூர், பக். 286

162. நஹ்வன் நூர், பக். 287

உண்மையில் மேற்கத்திய மனிதனோடு - அவன் எந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்தாலும் - எமக்கு எந்த விரோதமும் இல்லை. ஏனெனில், மனிதன் என்பவன் எங்கு வாழ்ந்தாலும் மனிதன்தான். அவனுக்கும் நமக்கும் இடையில் மானிடம் என்ற பிணைப்பு உள்ளது. நமது நிலைப்பாடும் கணக்கும் மேற்கத்திய நிர்வாகத்தோடும் அரசாங்கத்தோடும் தான் உள்ளது. ஏனெனில், அதுவே முஸ்லிம் நாடுகளை அடிமைப்படுத்தி, முஸ்லிம்களது உரிமைகளைக் கொள்ளையடிக்கிறது. அல்லது அவர்கள் மீது அத்துமீறுகின்ற அநியாயக் காரர்களுக்கு உதவி புரிகிறது. சமூகத்தில் ஷரீஆவை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான பாதையில் அந்நியரைக் காரணமாக வைத்து தடையையும் எதிர்ப்பையும் வெளிக்காட்ட முயல்பவர்களுக்கு இமாம் பன்னா பின்வருமாறு பதிலளிக்கிறார்:

“நமது புதிய வாழ்வில் காணப்படும் இஸ்லாமிய ஒழுங்குகள் நம்மையும் மேற்கு நாடுகளையும் தூரப்படுத்துவதுடன், அவற்றுக்கும் நமக்குமிடையில் ஸ்திரத்தன்மையை எட்டவிருந்த அரசியல் தொடர்புகளையும் குழப்புகின்றன என்ற வாதத்தைப் பொறுத்த வரை, அது மிகப்பெரும் யூகமாகும். ஏனெனில், நம்மைப் பற்றித் தப்பெண்ணம் கொண்டிருக்கும் இந்நாடுகள் நாம் இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றினாலும் வேறெதனைப் பின்பற்றினாலும் நம்மீது திருப்தி காணப் போவதில்லை. அவை நம்முடன் இதய சுத்தியோடு நட்புக் கொண்டு நன்னம்பிக்கையையும் பரிமாறிக் கொண்டிருக்கமெனில், ஒவ்வொரு நாடும் தனது நில எல்லைக்குள் - பிறரது உரிமைகள் பாதிக்கப்படாத வகையில் - தான் விரும்புகின்ற ஒழுங்கொன்றைப் பின்பற்றும் சுதந்திரமுடையது என அவற்றின் தலைவர்களும் பேச்சாளர்களும் வெளிப்படையாகக் கூறியிருப்பார்கள்... இஸ்லாத்தின் சர்வதேச கௌரவமே வரலாறு கண்ட மிகப் புனிதமான கௌரவம் என்பதையும், அந்த கௌரவத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக இஸ்லாம் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கும் சர்வதேசப் பிரமாணங்களே மிக ஸ்திரமான பிரமாணங்கள் என்பதையும் இந்த நாடுகளின் அனைத்துத் தலைவர்களும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.”⁽¹⁶³⁾

163. நஹ்வன் நூர். பக். 287

• ஆள்வரியும் (அல்-ஜிஸ்யா), வேதக்காரர்களும்:

இவ்விடயம் தொடர்பான சில பிரதான கருத்துகளை சுருக்கமாக இங்கு முன்வைக்கிறோம்:

இஸ்லாமிய அரசின் கீழ் வாழும் வேதக்காரர்கள் முஸ்லிம் களுடன் சேர்ந்து ஒரே உம்மாவையே பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவில் நுழைந்து, அங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருந்த யூதர்களைக் கண்டபோது இதனைக் குறிப்பிட்டது மட்டுமன்றி, அந்த உறவுக்கு அடிப்படையாக அமையக்கூடிய அரசியல் ஒப்பந்தத்தையும் செய்தார்கள்.

முஸ்லிம்களைப் போன்றே அவர்களுக்கும் பிரஜாவுரிமையும், கொடுக்கல் வாங்கல் நடவடிக்கைகள் தொடர்பான உரிமையும் இருப்பதாக அந்த ஒப்பந்தம் குறிப்பிட்டிருந்தது. அந்தவகையில், நமக்குள்ள உரிமைகள் அவர்களுக்கும் இருக்கும். நம்மீதுள்ள கடமைகள் அவர்கள் மீதும் கடமையாக இருக்கும். நியாயவியல் அறிஞர்களும் இது பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இஸ்லாமிய அரசாங்கத்துடன் அல்லது அதிகார பீடத்துடன் அவர்களுக்குள்ள தொடர்பானது பராமரிப்பு, பாதுகாப்பு, அழகிய தொடர்பு, உபதேசம், நீதி, நன்மை, நடுநிலை என்பவற்றின் அடிப்படையிலேயே அமைந்திருக்கும். ஏனெனில் அவர்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது உறுதிமொழிக்கும் பாதுகாப்புக்கும் உட்பட்டவர்கள்: "எவர் ஒரு திம்மீக்கு அல்லது உடன்படிக்கை செய்துள்ள முஸ்லிமல்லாதவருக்குத் தீங்கு செய்கிறாரோ அல்லது எதிலாவது குறைவை ஏற்படுத்துகிறாரோ மறுமை நாளில் அவருக்கெதிராக நான் வழக்காடுவேன்."

அந்தவகையில், இத்தொடர்பு முஸ்லிம் உம்மாவிடம் விசேட புனிதத்துவம் கொண்டதாகவும், அதன் தூதின் ஒரு பாகமாகவும் விளங்குகிறது.

அதிகாரபீடங்களின் தலையீடின்றி தமது மத ரீதியான குழுக்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும், தமது மதத் தலைவர்களை அல்லது பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்வதற்கும் அவர்களுக்கு உரிமையுள்ளது.

தமக்குரிய வணக்கங்களையும் கிரியைகளையும் நிறைவேற்று வதற்கு அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் உள்ளது. முஸ்லிம் நாடுகளில் காணப்படுகின்ற கிறிஸ்தவ தேவாலங்களில் பெரும்பாலானவை கல்பாக்களது அல்லது முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்களது அனுசரணையுடன் கட்டப்பட்டவையாகும் அல்லது புனரமைக்கப்பட்டவையாகும். எனினும் அப்போது கட்டப்பட்டிருந்த அனைத்து தேவாலங்களும் இஸ்லாமிய ஆட்சியில் கட்டப்பட்டவையே என லைஸ்பின் ஸஅத் கூறுகின்றார்.

அவர்களுக்கென்று தனியார் சட்ட ஒழுங்குகள் காணப்படும். மது அருந்துதல், பன்றி இறைச்சி உண்ணுதல்... முதலிய அவர்களது மார்க்கத்துடன் தொடர்புபடுகின்ற பிரத்தியேக அம்சங்களைப் பொறுத்தவரை, அவற்றில் 'ஹுதாத்' தண்டனைகள் நிறைவேற்றப்பட மாட்டா. அத்தகைய விடயங்களில் அவர்கள் நமது தீர்ப்பைக் கோரி வந்தால் அவை குறித்த ஷரீஅத் சட்டத்தைப் பின்பற்றுவோம்.

இஸ்லாமிய ஷரீஆக் கடமைகளோடு தொடர்புபட்ட ஒரு சில விடயங்களைத் தவிர, ஏனைய அனைத்திலும் முஸ்லிம்களுக்குள்ள அதே அரசியல் உரிமைகள் அவர்களுக்கும் உள்ளன. ஷரீஆக் கடமைகளோடு தொடர்புபட்ட அம்சங்களைப் பொறுத்தவரை, அவற்றை முஸ்லிம்கள் மாத்திரமே மேற்கொள்ள முடியும். நாட்டின் தலைமைத்துவம் (நியாயவியல் துறை வரைவிலக்கணத்தின்படி) அல் விலாயதுல் ஆம்மாவுடன் தொடர்புபட்ட பதவிகள் என்பவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் கூற முடியும். இப்பதவிகளில் இருப்போர் தொழுகைக்குத் தலைமை தாங்குதல், மார்க்கத்தைப் பாதுகாத்தல், அதன் பரவலுக்காக அழைத்தல் முதலிய கடமைகளையும் செய்ய வேண்டியோராகின்றனர். இவை தவிர்ப்பிற பதவிகளைப் பொறுத்தவரை அவற்றை வகிக்க முஸ்லிம்களைப் போலவே வேதக்காரர்களுக்கும் உரிமையுள்ளது.

பிரஜாவுரிமை என்ற கருத்தியல் இஸ்லாமிய யாப்பின் அடிப்படையாகப் பிரமாணங்களுக்கு இசைவாகத் தோன்றுகின்றதேயன்றி அவற்றுக்கு எதிராகத் தோன்றுவதில்லை.

முஸ்லிம்களைப் போலவே பிரஜாவுரிமையும் சமத்துவமும் அவர்களுக்கு உண்டெனினும், அவர்களிடமிருந்து ஸ்காத் பெறப் படுவதில்லை. ஆனால் பிற வரிகள் மற்றும் கொடுக்கல் வாங்கல் களில் முஸ்லிம்களுக்குச் சமமாக அவர்களும் நடாத்தப்படுவார்கள். பிரஜைகள் தொடர்பாக அரசிடம் வேண்டப்படுகின்ற அதே பராமரிப்பு உரிமைகள் முஸ்லிம்களைப் போன்றே அவர்களுக்கும் கிட்டும்.

'ஜிஸ்யா' விவகாரத்தைப் பொறுத்தவரை, ஸுறத்துத் தவ்பாவில் இடம்பெற்றுள்ள வசனம் வேதக்காரர்கள் மற்றும் பிற குழுமங்கள் தொடர்பில் அந்த ஜிஹாதின் நோக்கத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. இஸ்லாமிய அரசின் ஆட்சிக்கும் அதிகாரத்துக்கும் அவர்கள் பணிய வேண்டும் என்பதே அந்த நோக்கமாகும். அவர்கள் அதனை ஏற்றுப் பணிந்து விட்டால், முஸ்லிம்களுடன் சேர்ந்து அவர்களுக்கும் பிரஜா உரிமை கிடைத்துவிடும். முஸ்லிம்களது பங்காளர்களாகவும் அவர்கள் கருதப்படுவார்கள். எலவே நாம் விளக்கியது போல் இறைத்தூதரதும் முஸ்லிம்களதும் பாதுகாப்பையும் பெறுவார்கள்.

வரலாற்று ரீதியாகப் பார்க்கும்போது எகிப்தில் இது எவ்வித நிர்ப்பந்தமும் இன்றி நடந்தேறியது... இவ்வாறு ஏற்றுப் பணிதலின் வெளிப்பாடுகளுள் ஒன்றாகவே குறிப்பிட்ட இவ்வரியமைப்பு (அல்-ஜிஸ்யா) கருதப்படுகிறது. அதற்குப் பகரமாக அரசின் பாதுகாப்பை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். உண்மையில் இவ்வரி, குறியீட்டு அடிப்படையிலான சிறியதொரு தொகையாகும். போராட்ச் சக்தியுள்ள ஆண்களிடமிருந்து மாத்திரமே அது அறவிடப்பட்டது.

அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசினால் இயலாது போகும் பட்சத்தில், அறவிடப்பட்ட தொகைகள் மீண்டும் அவர்களுக்கே ஒப்படைக்கப்படும். நலனைக் கருத்தில் கொண்டு பாதுகாப்பு விவகாரங்களில் அவர்களையும் பங்கேற்கச் செய்ய அல்லது அவர்களது உதவியைப் பெற இஸ்லாமிய அரசு கருதுமானால்... அவர்களும் அதனை எந்த நிர்ப்பந்தமுமின்றி ஏற்றுக் கொள்வார்களானால்... அவர்களிடமிருந்து அவ்வரி அறவிடப்படாது. நவீன காலத்திலும் இதன் பிரயோகத்தில் நெகிழ்வுத்தன்மைக்கு

இடமுள்ளது. அந்தவகையில், அவர்களில் எவராவது முஸ்லிம் களுடன் கட்டாய ராணுவ சேவையில் இணைய விரும்பவில்லையெனில், இச்சிறிய வரித்தொகையைச் செலுத்துவதனுடாக அதிலிருந்து விலக்களிக்கப்படுவார். இத்தொகையை அவர் மொத்தமாக ஆரம்பத்தில் செலுத்தி விடவும் முடியும்; பகுதிபகுதியாகச் செலுத்தவும் முடியும். பொருளாதார ரீதியாக அத்தொகையைச் செலுத்த சக்தியற்றவராக அவர் இருப்பாராயின், அதிலிருந்தும் அவருக்கு விலக்களிக்கப்பட முடியும்.

அவர்களுக்குத் தீங்கிழைக்காதிருக்கவும், அவர்களுக்கும் நமக்கும் இடையில் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தவும் நாம் விரும்புவதாயின், இஸ்லாமிய ஷரீஆவையும் அதன் சட்டதிட்டங்களையும் அவை பற்றிப் பேசுவதையும் விடுத்து மதச்சார்பற்ற சட்டவாக்க மொன்றையே நாம் பின்பற்ற வேண்டும் என சிலர் நிபந்தனை விதிக்கின்றனர். ஆனால் இந்நிபந்தனை பெரும்பான்மை சமூகத்தின் மார்க்கத்துக்கும் தெரிவுக்கும் எதிரான அத்துமீறலாகும். பகுத் தறிவோ நேர்மையான சிந்தனையோ கொண்ட எவரும் இந்த அநியாயத்தை ஏற்க மாட்டார். மட்டுமன்றி, இது மார்க்கத்தின் அடிப்படையையே அழித்துவிடும் முயற்சியாகும்.

நியாயவியல் (அல்-ஃபிக்ஹு) துறையில் கூறப்பட்ட சில உதிரியான கருத்துகள் முஸ்லிமல்லாதவர்களுடனான உறவு குறித்து கடும்பொக்கை வெளிப்படுத்தினாலும், இஸ்லாமிய நியாயவியலின் பெரும்பான்மை அபிப்பிராயம் அதற்கு மாற்றமாகவே காணப்படுகிறது. இத்துறையில் இஸ்லாமிய ஷரீஆ கொண்டிருக்கும் சீரிய முறைவழியும், அதன் ஆன்மாவும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது ஸீராவிலிருந்தும், குலபாஉர் ராஷிதான்கள் திம்மீக்களுடன் நடந்து கொண்ட முறையிலிருந்தும், அவர்களை சிறந்த முறையில் அவர்கள் பராமரித்ததிலிருந்தும் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன.

இஸ்லாமிய ஷரீஆவினால் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகின்ற அரசுடனும் சமூகத்துடன் இணைந்திருப்பது ஒரு முஸ்லிமைப் பொறுத்தவரை அவனது தேசிய அடையாளமாக இருப்பதற்கும் அப்பால் ஒரு வணக்கமாகவும் அமைந்திருக்கும். முஸ்லிமல்லாதவரைப்

பொறுத்தவரையில், கூட அது அவரது தேசமாகவும் தேசிய அடையாளமாகவும் அமைகிறது. அதன்மூலமாக அவர்கள் அனைவரும் ஒரே தேசிய இழையாகப் பின்னி நிற்கிறார்கள். அங்கு மார்க்கத்தை ஏற்கும்படியான நிர்ப்பந்தம் இருக்காது. எவ்விதத் தீங்கோ குறையோ ஏற்படுத்தப்பட மாட்டாது. அந்தவகையில் முஸ்லிம்களோடு முஸ்லிமல்லாதவர்களும் சமமாக வாழ்வார்கள்.

இஸ்லாமிய அரசின் கீழ் மனிதனது பெறுமானம் ஒரே வகையானதே. அவனுக்கென்று தனியான கண்ணியமும் உரிமைகளும் அங்கு காணப்படும். மனிதர்கள் பின்பற்றும் மதங்களும் முறைவழிகளும் வேறுபட்டவையாக இருந்தபோதிலும் அவர்கள் அனைவரும் ஒரே அளவுகோல் கொண்டே அங்கு நிறுக்கப்படுவார்கள். சட்டத்தின் முன்னால் சமத்துவம் என்பதே அங்கு பொது விதியாக அமைந்திருக்கும்.

ஆயினும், சில சமூக, அரசியல் செயற்பாடுகளைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு மார்க்கத்தோடும் அதன் அடிப்படைகளோடும் தொடர்புபடுகின்ற சில விஷேட அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை எவராலும் ரத்துச் செய்ய முடியாது. அந்தவகையில் முஸ்லிமல்லாதோருக்கென்றும் அவர்களது தனிப்பட்ட நிலைமைகளுடன் தொடர்புபட்ட சில விசேட சட்டங்களும். இஸ்லாமிய ஷரீஆவினால் விலக்கப்பட்ட சில அம்சங்களுக்கான அனுமதியும் காணப்பட முடியும். அவ்விடயங்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டு அவற்றில் அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கப்படுவது அவசியமாகும். அவ்வாறன்றி, சமத்துவம் அல்லது தேசியம் என்ற பெயரால் அவர்களது அகீதாவுடன் தொடர்புபட்ட அம்சங்களுக்கு மாறாக நடக்குமாறு அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படக் கூடாது.

அவ்வாறே, முஸ்லிம்களுக்கென்றும் இஸ்லாமிய ஷரீஆவி லிருந்து பெறப்பட்ட சில அடிப்படைகளும் கடமைகளும் சமூகத்தில் காணப்படுகின்றன. இமாம் அல்லது ஆட்சியாளனது கடமைகளையும், சட்டவாக்கத்துக்கான பொறிமுறைகளையும் வரையறை செய்கின்ற இவ்வடிப்படைகள் எந்த வாதத்தை முன்னிறுத்தியும்

கைவிடப்படவோ புறக்கணிக்கப்படவோ கூடாது. அவ்வாறு நிகழுமாயின் அது மார்க்கக் கடமையில் குறைவு ஏற்படுத்துவதாகவும், அதன் உரிமையில் அத்துமீறுவதாகவுமே கருதப்படும். அதேவேளை இவ்வாறு மதத்தையும் அதன் அடிப்படைகளையும் கவனத்தில் கொள்வதற்கான அளவுகோல் ஒன்றாகவே அமைந்திருக்க வேண்டும். அவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளும் விடயத்தில் முஸ்லிம்களும் முஸ்லிமல்லாதவர்களும் சமமாகவே நோக்கப்பட வேண்டும்.

குடிமக்களில் பெரும்பான்மையினர் தெரிவு செய்கின்ற முறை வழி நவீன ஜனநாயகத் தர்க்கத்தின்படி அனைவருக்கும் பொதுவானதாகக் கொள்ளப்படும்.

இத்துறையில் இஸ்லாத்தை நியாயப்படுத்திப் பாதுகாக்க வேண்டிய எந்தத் தேவையும் கிடையாது. ஏனெனில், அதன் சட்டங்கள் தெளிவானவை; நீதியானவை. சிலர் அவை பற்றிய புரிதலில் பலவீனம் இருப்பதாக அல்லது கோளாறு இருப்பதாக உணர்வார்களாயின், அல்லது இஸ்லாமிய சட்டங்களை சங்கடத்தோடும் முழுமையான பார்வை இன்றியும் நோக்குவார்களாயின், அது இஸ்லாத்துக்கெதிரான சான்றாக ஒருபோதும் அமையப் போவதில்லை. அதனால் நாம் சங்கடப்படவோ, நெருக்கடிக்குள்ளாகவோ, இஸ்லாமிய ஷரீஆவை விட்டுக் கொடுக்கவோ போவதில்லை. மாற்றமாக அதன் உயர்வையும் முழுமையையும் கண்டு உலக மாந்தருக்கு முன்னால் நாம் கௌரவ உணர்வையே பெறுகிறோம்.

இவ்விடயம் தொடர்பான தனது கருத்தை இமாம் பன்னா முழுமையாக விளக்கியுள்ளார்:

“ஜிஸ்யா என்பதன் பொருள், அதன் மூலம் நாடப்படும் நோக்கம், அது விதியாக்கப்படுவதற்கான அறிவார்ந்த காரணம் (ஹிக்கம்), இஸ்லாம் கொண்டு வந்த நீதி, கருணை முதலிய பொருள்களை அது எவ்வாறு ஆழமாக வெளிப்படுத்துகிறது... முதலிய விடயங்களை எடுத்து விளக்காமல், வெறுமனே யுத்தம் பற்றிய இஸ்லாத்தின் நிலைப்பாடு என்ன என்பதை விளக்குவதோடு மாத்திரம்

இவ்வார்த்தைகள் நடந்து சென்று விடுவதை நாம் விரும்பவில்லை. அந்தவகையில் 'அல்-ஜிஸ்யா' என்பது நிலவரி (அல்-ஃகறாஜ்) போன்ற ஒரு வரியாகும். அது நிலத்துக்கன்றி நபர்களுக்காக அறவிடப்படுகிறது. இச்சொல் 'அல்-ஜஸாஉ' (வெகுமதி) என்ற சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்ட அறபுச் சொல்லாகும். ஏனெனில், அது ஒன்றுக்கு ஈடாகவே செலுத்தப்படுகிறது. பாதுகாப்பு அல்லது எதிரிகளின் தீங்கிலிருந்து தடுத்தல் அல்லது படையில் சேர்ந்து போராடுவதிலிருந்து விலக்களித்தல் என்ப வற்றுக்குப் பகரமாக அது அறவிடப்படுகிறது.

முஸ்லிம்கள் வெற்றி கொள்ளும் நாடுகளில் வாழுகின்ற முஸ்லிமல்லாதவர்கள் மீது இவ்வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என இஸ்லாம் தீர்மானித்தது. அவர்களையும் அவர்களது நாடுகளையும் முஸ்லிம் படை பாதுகாப்பதற்குப் பகரமாகவே அது அறவிடப்பட்டது. அதேவேளை, முஸ்லிம் படையில் இணைந்து போரிடாமலிருக்கவும் அதன் மூலம் அவர்களுக்கு விலக்களிக்கப்பட்டது.

அந்தவகையில் அது இரத்த வரிக்கான நர்ணயப் பதிலீடாக அமைந்தது. முஸ்லிமல்லாதவர்களை சிரமத்துக்குள்ளாகாதிருப்பதற்காகவும், முஸ்லிம்களது அணியில் இணைந்து போரிட நிர்ப்பந்தித்து அவர்களைச் சங்கடப்படுத்தாதிருப்பதற்காகவுமே இஸ்லாம் இவ்வழிமுறையை நாடியது. இஸ்லாம் அவர்களை யுத்தத்தின் அபாயங்களுக்குள் சிக்கவைத்து வேரோடு அழிக்க முயல்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டு எழுதிருக்கவும் அதனால் வழியேற்பட்டது. அந்தவகையில். இது "வரியின் உருவத்தைக் கொண்ட சிறப்புச் செலுகையே அன்றி வேறில்லை."

முஸ்லிமல்லாதவர்கள் முஸ்லிம் படையில் இணைந்து பாதுகாப்புக் கடமையை தாமே முன்வைந்து ஏற்பார்களானால், ஆட்சியாளர் இவ்வரியிலிருந்து அவர்களுக்கு விலக்களித்து விடுவார் என்பதே இதன் பொருளாகும். இஸ்லாமிய ஃகலீபாக்களால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட பல நாடுகளில் இந்நடைமுறையே உண்மையில் பின்பற்றப்பட்டது. அது குறித்து இஸ்லாமியப் படைகளின்

தளபதிகள் நூல்களிலும் ஒப்பந்தக் கோவைகளிலும் பதிவு செய்துள்ள தகவல்களை இஸ்லாமிய வரலாற்று நூல்களில் இன்றும் படிக்க முடியும்.”⁽¹⁶⁴⁾

• **இமாம் பன்னாவும் வன்முறைப் பிரயோகமும் :**

ஆட்சியாளருக்கு அல்லது அரசாங்கத்துக்கு எதிராக வன்முறையோ பலப்பிரயோகமோ மேற்கொள்ளப்படுவதை இமாம் பன்னா தெளிவாக நிராகரிக்கிறார். அதன்மூலமாக, முஸ்லிம் ஆட்சியாளன் நெறிதவறும்போது அவனுக்கெதிராக ஆயுதம் தாங்கிப் புறப்படக் கூடாது என்ற ஸலபுகளது நிலைப்பாட்டையே அவரும் கொண்டிருக்கிறார். இந்நிலைப்பாட்டையே இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது ஹதீஸ்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அத்தகைய ஆட்சியாளர்களுக்கெதிராக நாம் போரிட வேண்டாமா? என ஸஹாபாக்கள் நபியவர்களிடம் கேட்டபோது, “அவர்கள் தொழுபவர்களாக இருக்கும் வரை அவ்வாறு செய்ய வேண்டாம்!” எனப் பதிலளித்தார்கள்.

மற்றொரு ரிவாயத்தின்படி “உங்களுக்கு மத்தியில் தொழுகையை நிலை நிறுத்துபவர்களாக இருக்கும் வரை...” எனவும், வோறொரு ரிவாயத்தின்படி, மிகத் தெளிவான நிராகரிப்பை நீங்கள் அவர்களிடம் கண்டாலே தவிர...” என்றும் பதிலளித்தார்கள்.

அதேவேளை ஆட்சியாளனுக்குத் தூய்மையாக உபதேசித்தல், ஷரீஆவின் நியமங்களுக்கமைய நன்மையை ஏவி தீமையைத் தடுத்தல், அதன்போது ஏற்படும் துன்பங்களைப் பொறுத்தல், சமூகத்தில் பரிபூரண சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக உழைத்தல், சாத்வீக வழியில் மாற்றம் ஏற்படுத்துவதற்கான பொறிமுறைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளல் என்பனவும் இதன்போது மேற்கொள்ளப்பட

164. “உஸூலுல் இஸ்லாம் வ நினாயின் இஹ்திமாஹ் (சமூக ஒழுங்கு என்ற வகையில் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகள்) என்ற தலைப்பின் கீழ் 1947ஆம் ஆண்டு அஷ்-ஷிஹாப்” சஞ்சிகையில் இமாம் பன்னா எழுதிய கட்டுரைத் தொடரிலிருந்து சிறு நூலாக அவையின்மீடும் பதிப்பிக்கப்பட்டன. பக். 66, 67 தாரூத் தவ்லீஹ் வந்-நஷூரிஹ் இஸ்லாமிய்யா

வேண்டும். “ஷுஹதாக்களின் தலைவர்களாக ஹம்ஸாவும், அநியாயக்கார ஆட்சியாளனிடம் சென்று நன்மையை ஏவி தீமையைத் தடுத்ததால் கொல்லப்பட்டவரும் ஒன்றாக இருப்பார்கள்” என்ற நபிமொழி இங்கு நினைவுகூரத்தக்கதாகும்.

“படைப்பாளனது கட்டளைக்கு மாறான விடயங்களில் படைப்பு களுக்குக் கட்டுப்படக் கூடாது” என்ற ஷரீஆ விதியும் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும். இஹ்வான்கள் தமக்கெதிராகக் கட்டவிழ்க்கப்பட்ட கொலை, விரட்டியடிப்பு, சொத்துப் பறிமுதல், சிறைவாசம், சித்திரவதை என்பவற்றைச் சகித்துக் கொண்டு பின்பற்றிய இம்முறைவழியை அவர்களது வரலாறு உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

இவ்விடயம் தொடர்பான இமாம் பன்னாவின் வார்த்தைகள் - குறிப்பாக ஐந்தாவது மாநாட்டுப் பத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை - மிகத் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. சிலர் அவ்வார்த்தைகளை வேறு வகையில் வியாக்கியானப்படுத்த முனைந்த போதிலும் உண்மை அதுவன்று. சமூகத்தினுள்ளோ ஆட்சியாளனுக்கு எதிராகவோ வன்முறை பிரயோகிக்கப்படுவதை அவர் முற்றுமுழுதாக நிராகரிக்கிறார். (பலப்பிரயோகத்தின் சக்திமிக்க வெளிப்படா கிய) புரட்சி ஜமாஆவின் வழிமுறையன்று. அதன் வழிமுறையாக இனியும் அது இருக்கப் போவதில்லை. அது குறித்து ஜமாஆ சிந்திக்கவும் போவதில்லை... என அவர் குறிப்பிடுகிறார். சமூகத்தில் புரட்சியொன்று ஏற்பட்டாலும் அது பிறரால் தோற்று விக்கப்படுமேயன்றி, இஹ்வான்களால் அல்ல எனவும் அவர் கூறுகிறார்.

பௌதிக மற்றும் ஆயுதப் பலம் குறித்து ஐந்தாவது மாநாட்டுப் பத்திரத்தில் சுட்டிக் காட்டும்போது, ஒரு பொது விதி பற்றியும் சமூகவியல் உண்மை பற்றியும் இமாம் பன்னா தெளிவுபடுத்துகிறார். அது சமூகத்தினுள் வன்முறை பிரயோகிக்கப்படுவதற்கான வழிகாட்டலாக ஒருபோதும் அமையவில்லை.

அவர் கூறுகின்றார்: “பலத்துக்கான படித்தரங்களுள் முதலாவதாக அமைவது அகீதா ரீதியான பலம் என்றும், அதற்கடுத்த நிலையி

லிருப்பது ஒற்றுமைப்பலம் என்றும், அதற்கடுத்ததாக வருவது பௌதிக - ஆயுத பலம் என்றும் இஹ்வானுல் முஸ்லிம்கள் அறிவார்கள். இந்த அனைத்துக் கருத்துகளும் நிறைவாகக் காணப்படாத எந்த ஜமாஆவும், பலம்பெற்ற ஜமாஆ என்ற பண்பைப் பெற முடியாது. அதன் அகீதாவும் ஈமானும் தூர்ந்து பலவீனமடைந்து, ஒழுங்கும் பிணைப்பும் சிதறிச் சிதைவடைந்து காணப்படும் நிலையில், பௌதிக - ஆயுத பலத்தைப் பிரயோகிக்க முற்படுமாயின் அதன் முடிவு பேரழிவாகவே அமையும்.”⁽¹⁶⁵⁾

“புரட்சியைப் பொறுத்தவரை, இஹ்வானுல் முஸ்லிம்கள் அதுபற்றிச் சிந்திப்பதுமில்லை, அதை நம்புவதுமில்லை. அதன் பயன்குறித்தோ பெறுபேறுகள் குறித்தோ விசுவாசம் கொள்வது மில்லை.”⁽¹⁶⁶⁾

அவ்வாறே, நிறைவேற்று அதிகாரத் தரப்பு ஜமாஆவின் முறை வழியை நோக்கிச் சாரும் நிலை கூட எவ்வித வன்முறையுமற்ற சாத்வீக வழியிலேயே இடம்பெறும் எனவும் இமாம் பன்னா தெளிவாக வரையறுக்கிறார். புரிதல், திருப்தியடைதல், ஆதரவு, உதவி என்பவற்றினூடாகவே அது இடம்பெறும். அது வாக்குப் பெட்டியூடாகவோ அல்லது பொது அபிப்பிராயத்தினூடாகவோ அல்லது சமூகத்தில் காணப்படும் நிறுவனங்களும் வழிகாட்டல் மத்திய நிலையங்களும் ஜமாஆவை நோக்கிச் சாய்வதனூடாகவோ வெளித்தெரிய முடியும்.

எனினும், இச்சார்பு வடிவங்களில் எது குறித்தும் இமாம் பன்னா பேசவில்லை. அது அவ்வப்போது காணப்படும் யதார்த்தத்துக்கேற்ப மாறுபட்டு அமைய முடியும். இச்சார்பு நிலைக்கான அடிப்படை விதிகளையும், பொறிமுறைகளையும், நியமங்களையும் மாத்திரமே அவர் வரையறை செய்திருக்கிறார். இந்த தஃவா குறித்து சமூகமும் அதன் நிறுவனங்களும் அதன் பொதுக்கருத்தும் கொண்டிருக்கின்ற

165. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 135

166. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 136

விசுவாசம் மற்றும் திருப்தி நிலை என்பவற்றினூடாக அது தோன்றுமே தவிர, அடக்குமுறை, நிர்ப்பந்தம், வன்முறை, பலப்பிரயோகம் என்பவற்றின் மூலமாக அல்ல.

இதனை விளக்கும் வகையில் அவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: "இஹ்வான்களது இலக்கு சரியான இஸ்லாமியப் போதனைகளில் விசுவாசம் கொண்ட ஒரு புதிய தலைமுறையை உருவாக்குவதே. உம்மாவை அதன் எல்லா வாழ்வியல் வெளிப்பாடுகளிலும் இஸ்லாமிய சாயல் கொண்டதாக வார்த்தெடுப்பதற்கு அப்புதிய தலைமுறை பாடுபடும். "அல்லாஹ்வின் வார்ப்பிலேயே தோய்ந்திருங்கள். அல்லாஹ்வை விட அழகிய வார்ப்பு யாரிடம்தான் உள்ளது?!" பொது வழக்காறை மாற்றியமைத்தல், தஃவாவின் ஆதரவாளர்களை இப்போதனைகளின் அடிப்படையில் பயிற்றுவித்தல் முதலிய வழிகளினூடாக இதனை அவர்கள் சாதிப்பார்கள். தஃவாவின் ஆதரவாளர்கள் இவ்வாறு பயிற்றுவிக்கப்படும்போது இப்போதனைகளைப் பற்றிப் பிடித்திருப்பதிலும், அவற்றின் சட்டதிட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதிலும் பிறருக்கு அவர்கள் முன்மாதிரியாக அமைவார்கள்." (167)

"இந்த வகையில்தான், இஹ்வானுல் முஸ்லிம்களது இலக்கு இரு வார்த்தைகளில் அடங்கி விடுகிறது : இஸ்லாமிய சமூகவியல் ஒழுங்கை நோக்கித் திரும்புதல், எல்லாவகையான அந்நிய அதிகாரங்களிலிருந்தும் முழுமையாக விடுதலை பெறல் என்பனவே அவ்விரண்டுமாகும்." (168)

"நமது பொது வழிமுறைகளாக எல்லாப் பரப்புரைச் சாதனங்களூடாகவும் தஃவாவைப் பரப்புதல் மற்றும் திருப்தி காணச் செய்தல் என்பன அமைந்திருக்கும். அதன்மூலமாக, பொதுமக்கள் அதனை நன்கு புரிந்து கொண்டு விசுவாசத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் ஆதரவளிக்கும் நிலை ஏற்படும். அதற்கடுத்ததாக,

167. அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ், பக். 134

168. அல்-முஃதமறுஸ் ஸாதிஸ், பக். 212

சீர்திருத்தச் சிந்தனையின் திடமான தாங்குதூண்களாக அமையக் கூடிய நல்ல மனிதர்களை இனங்கண்டு தெரிவு செய்யும் பணி இடம்பெறும். அதற்குப் பிறகு யாப்பு ரீதியான போராட்டம் மேற்கொள்ளப்படும். அதன்மூலமாக உத்தியோகபூர்வத் தளங்களெங்கும் இந்த தஃவாவின் குரல் ஒங்கி ஒலிக்கவும், நிறைவேற்று அதிகாரத் தரப்பு அது குறித்த சார்பு நிலைப்பாட்டை எடுத்து ஆதரவளிக்கவும் வழி பிறக்கும்...” (169)

“இஹ்வான்களது அடிப்படையான இலக்கு... இஹ்வான்களது அதியுயர் இலட்சியம்... இஹ்வான்கள் ஏற்படுத்த விரும்பும் சீர்திருத்தம் ஒரு பரிபூரணமான சீர்திருத்தமாகும். அதற்காகவே அவர்கள் தம்மைத் தயார்படுத்தி வருகிறார்கள். அச்சீர்திருத்தத்தில் உம்மாவின் அனைத்து சக்திகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். முழு உம்மாவும் அதனை நோக்கி அணி திரள வேண்டும். நடைமுறையிலுள்ள அனைத்து அம்சங்களையும், அது மாற்றத்துக்குட்படுத்த வேண்டும்.” (170)

“எனினும், பரவலான பிரசாரம், ஆதரவாளர்களின் அதிகரிப்பு, உறுதியான உருவாக்கம் என்பவற்றின் பிறகே இறுதி இலட்சியம் அல்லது முழுமையான விளைவு வெளித்தெரிய ஆரம்பிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.” (171)

தயார்நிலையையும் பலத்துக்கான வழிவகைகளையும் கொண்டிருப்பதைப் பொறுத்தவரையில் (அப்போதைய நிலையில் அதன் பிரதான வெளிப்பாடாக விசேட ஒழுங்கொன்றை உருவாக்கிக் கொள்ளல் காணப்பட்டது) அது அந்நிய ஆக்கிரமிப்பை எதிர் கொள்ளும் நோக்கம் கொண்டதாகவே அமைந்திருந்தது. தேசம் ஆங்கிலேயர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்த அன்றைய சூழலில் உம்மாவின் அனைத்துப் பிரிவுகளும் அந்த ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து ஜிஹாத் புரிவதற்கான தயார்நிலையில்தான் காணப்பட்டன.

169. அல்-முஃதமூஸ் ஸாதிஸ், பக். 212-213

170. அல்-முஃதமூஸ் ஸாதிஸ், பக். 205

171. அல்-முஃதமூஸ் ஹாமிஸ், பக். 126

சமூகத்திலுள்ள எந்தவொரு குழுவாவது பெரும்பான்மைக் கருத்துக்கும், அதன் இஸ்லாமிய சார்பியத்துக்கும், அப்பெரும்பான்மைக் கருத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற சட்டபூர்வ அதிகாரத்துக்கும் எதிராக பலப் பிரயோகம் செய்ய முற்படுமெனில், அது குறித்தும் இமாம் பன்னா பேசியிருக்கிறார். அக்குழு அத்துமீறும் நிலைப்பாடு கொண்டதாக இருந்த போதிலும் கூட எடுத்த எடுப்பிலேயே அதற்கெதிராகப் பலப் பிரயோகம் மேற்கொள்ளப்படக் கூடாது என்ற கருத்தை அவர் உறுதியாகவே தெரிவிக்கின்றார்.

அனைத்து சாத்வீக வழிகளும் பயன்படுத்தப்பட்டதன் பிறகு, விளைவுகளையும் இயலுமைகளையும் ஆய்வுக்குட்படுத்தி, மிக அத்தியாவசியமான சூழ்நிலையில், குறித்த அத்துமீறலைத் தடுத்து நிறுத்தும் நோக்குடனேயே அவ்வாறு பலப் பிரயோகம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அது கூட சட்டத்துக்கும் ஷரீஆ நியமங்களுக்கும் இயைபாகவும், நிறுவனச் செயற்பாட்டினூடாகவும் இடம்பெற வேண்டும். உம்மாவின் மீதான அத்துமீறலுக்குச் சிகிச்சை அளித்தல் அல்லது வன்முறை மூலமாக உம்மாவின் பயணத்துக்கு விளையும் ஊழைத் தடுத்தல் என்பதே அந்நடவடிக்கையின் நோக்கமாக அமைந்திருக்கும்.

இமாம் பன்னா கூறுகிறார்:

“...ஆனால் இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன்கள் ஆழ்ந்த சிந்தனையும், தூர நோக்கும் கொண்டவர்கள். மேம்போக்கான செயற்பாடுகளும் சிந்தனைகளும் அவர்களை வீழ்த்திவிட முடியாது. அவற்றின் விளைவுகளையும், அவற்றினால் நாடப்படும் நோக்கங்களையும் அளந்து பார்க்காமல் அவற்றின் ஆழத்துக்கு அவர்கள் இறங்க மாட்டார்கள்.

இது ஒரு கோணம். மற்றொரு கோணத்தில்... பலத்தையே தனது இலச்சினையாகக் கொண்டிருக்கும் இஸ்லாம் அப்பலத்தை எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் பிரயோகிக்குமாறு கூறியுள்ளதா? அல்லது அதற்கென்று சில வரையறைகளையும் நிபந்தனைகளையும் இட்டுக் கட்டுப்படுத்தியுள்ளதா?

மூன்றாவது கோணத்தில்... பலப் பிரயோகம் என்பது ஆரம்ப நிலைச் சிகிச்சையா அல்லது இறுதி மருந்தா? பலப் பிரயோகத்தின் பயனுள்ள விளைவுகளையும், தீய விளைவுகளையும், அதன் பிற சூழ்நிலைகளையும் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பது ஒரு மனிதனது கடமையா? அல்லது விளைவு எதுவாக இருந்தாலும் பலப் பிரயோகம் மேற்கொள்வதுதான் அவனது முதல் கடமையா?

இஹ்வான்கள் பலப் பிரயோகத்தை நாடிச் செல்ல முன்னர் இந்த அனைத்துக் கோணங்களிலிருந்தும் தமது கண்ணோக்கைச் செலுத்துவார்கள்.” (172)

“பிற வழிமுறைகளைப் பொறுத்தவரை, நிர்ப்பந்தம் ஏற்படாமல் அவற்றை நாம் நாட மாட்டோம். அவ்வாறு நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் நாடினால் கூட வெளிப்படையாகவும் கண்ணியமாகவும் அதில் நடந்து கொள்வோம்.” (173)

“...கேள்வியெழுப்பிக் கொண்டிருக்கும் அந்த மனிதர்களுக்கு நான் கூறுகிறேன் : வேறெதுவும் பயனளிக்காது போகும்போதே இஹ்வான்கள் செயல்பூர்வமான பலப் பிரயோகத்தில் இறங்குவார்கள். ஈமான், ஒற்றுமை முதலிய கட்டுச் சாதனங்களை முழுமையாகப் பெற்றிருக்கிறோம் என்ற உறுதி அப்போது அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். அதன்பிறகு பலப்பிரயோகம் செய்யும் போது கூட கண்ணியமாகவும் வெளிப்படையாகவுமே அவர்கள் நடந்து கொள்வார்கள். அந்தவகையில், முதலில் எச்சரிக்கை விடுப்பார்கள். அதன்பிறகு காத்திருப்பார்கள்...” (174)

இஹ்வான்கள் தமது தஃவாவில் கைக்கொள்ளும் இச்சாத்வீக அணுகுமுறைக்கு வரலாறு சான்று பகர்கிறது. லஅதிய்ய அரசாங்கம் ஜமாஆவின் அங்கத்தவர்கள் மீது கைது நடவடிக்கைகளையும் சித்திரவதைகளையும் கட்டவிழ்த்து விட்டபோது ஜமாஆவின் ஆட்பலமும் வசதிகளும் அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தும் தகுதி

172. அல்-முஃதமறுஸ் ஹாயிஸ், பக். 135

173. அல்-முஃதமறுஸ் ஸாதிஸ், பக். 213

174. அல்-முஃதமறுஸ் ஹாயிஸ், பக். 136

கொண்டவையாகத்தான் இருந்தன. எனினும், பலப் பிரயோகத்தில் இறங்குவதை மறுத்த இமாம் ஹஸனுல் பன்னா இஹ்வான்களைப் பாரத்து, "ஸஅதியர்களுக்குத் தோள் கொடுங்கள்" என்றுதான் கூறினார். உள்நாட்டு மோதலைத் தவிர்ப்பதும், நாட்டு மக்களது இரத்தம் சிந்தப்படாமல் தடுப்பதுமே அவரது கவனத்தை ஆக்கிரமித்திருந்தது. அதற்குப் பதிலாக பொறுமையையும், துன்பத்தைச் சகித்துக் கொள்வதையும் அவர் மேலாகக் கருதினார்.

1948ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் ஜமாஆ கலைக்கப்படும் நிலை தோன்றியபோது, பலஸ்தீனில் போராடிக் கொண்டிருந்த இஹ்வானிய முஜாஹிதுகளுக்குச் செய்தியனுப்பிய இமாம் பன்னா, பலஸ்தீனப் பூமியில் அவர்களது பணி இன்னும் முடியவில்லை என்றும், எசிப்தில் நிகழ்வதை அவர்கள் கவனிக்கத் தேவையில்லை என்றும் கூறியிருந்தார்.

அந்த முஜாஹிதுகள் கைது செய்யப்பட்டபோது கூட, கைது செய்த படையினருக்கெதிராக இஹ்வான்கள் ஆயுதத்தைத் திருப்பவில்லை. மாற்றமாக, அதன்பிறகும் படையினருக்கு உதவி செய்து படையின் பின்னணியையும் பாதுகாத்தார்கள்.

இமாம் பன்னா படுகொலை செய்யப்பட்டு, ஸஅதியக் கட்சியின் அரசாங்கமும் வீழ்ச்சியடைந்த பிறகு, இமாமின் படுகொலைக்கு சதித்திட்டம் தீட்டிய அனைவரையும் இஹ்வான்கள் நன்கறிந்திருந்தனர். அரசியல் நிகழ்வுகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டு முடியாட்சிக் கெதிராகப் புரட்சி மேற்கொள்ளப்பட்டபோது கூட இமாமைக் கொன்றவர்களை - எந்த விசாரணையையும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்காமல் பழிவாங்குவதற்கும் இஹ்வான்களுக்கு முடியுமாக இருந்தது. எனினும் இமாம் பன்னாவின் பயிற்சிப் பாசறையில் வளர்ந்த அவர்கள் அதனை மறுத்தார்கள். ஒரு விநாடி கூட அதுபற்றி அவர்கள் சிந்திக்கவில்லை. நாஸரிய்ய ஆட்சிக்காலம் முடிவடைந்து இஹ்வான்கள் சிறைகளிலிருந்து வெளியேறிய பிறகு கூட தம்மை மிகப்பொடிய சித்திரவதைகளுக்கு உட்படுத்தியது மட்டுமன்றி பலரைக் கொன்றும் குவித்தவர்களை இஹ்வான்கள் வீதிகளிலும் சமூகக் களத்திலும் சந்தித்துக் கொண்டதான் இருந்தார்கள்.

அப்போதெல்லாம் அந்த நபர்களிடம் அதிகார பலமோ அரசியல் பாதுகாப்போ இருக்கவில்லை. எனினும், அவர்களில் எவருக்காவது வார்த்தையால் தீங்கிழைப்பதற்குக் கூட இஹ்வான்கள் இணங்க வில்லை.

இவையனைத்தும், சாத்வீக முறைவழி என்பது இஹ்வானிய தஃவாவின் மாறா அம்சங்களுள் ஒன்று என்பதை உறுதிப்படுத்து கின்றன. நாட்டு மக்களுக்கெதிராக வன்முறை பிரயோகிக்கப் படுவதையும், இரத்தக் களரி தோற்றுவிக்கப்படுவதையும், தேசம் நாசமாக்கப்படுவதையும் அம்முறைவழி மிகத் தெளிவாக நிரா கரிக்கிறது.

அதேபோல், 1952ஆம் ஆண்டு எகிப்தில் தோன்றிய இராணுவப் படைச் சீர்திருத்த இயக்கத்துக்கு (இது பின்னாளில் ஜுலைப் புரட்சி என அழைக்கப்பட்டது) ஜமாஆ வழங்கிய ஆதரவு அதன் தஃவாப் பாதையில் ஏற்பட்ட பிறழ்வோ, முறைவழியில் ஏற்பட்ட மாற்றமோ அன்று. குறிப்பாக, அப்போது காணப்பட்ட சூழ்நிலைகளையும் சிக்கல்களையும் அறிந்தவர்களுக்கு இது நன்கு தெரியும். மாற்றம் என்பது அப்போது ஒரு தேசிய - மக்கள் மயப்பட்ட தேவையாக இருந்தது.

அன்றைய சூழ்நிலையில் எந்த சீர்திருத்த இயக்கமும் வழங்கக் கூடிய ஆதரவாகவே அது அமைந்திருந்தது. அதிலும் அவ்வியக் கத்தை நடாத்தியவர்கள், ஜமாஆவுக்கு அறிமுகமானவர்களாகவும் நம்பத்தகுந்தவர்களாகவும் இருந்தனர். சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்துவ தற்கு அவர்கள் வாக்களித்தது மட்டுமன்றி, அவர்களது கோரிக்கை களும் நியாயமாக அமைந்திருந்தன. திறந்த நிலையிலான ஆதர வாகவும் அது அமைந்திருக்கவில்லை (இஹ்வான்கள் மறைவான விடயங்களை அறிந்தவர்களல்ல) அந்த ஆதரவின் எல்லைகள் ஜமாஆவின் நியமங்களுக்கு உட்பட்டவையாகவும், அதன் முறை வழிக்கு இயைபானவையாகவுமே அமைந்திருந்தன.

தேசத்தின் ஸ்திரப்பாட்டுக்கு காப்புறுதி வழங்குதல், எல்லாவித நாசவேலைகளில் இருந்தும் அத்துமீறல்களிலிருந்தும் நிறுவனங்

களைப் பாதுகாத்தல், ஆங்கிலேயப் படைகள் கெய்ரோவுக்கு மீண்டும் திரும்புவதற்கான இடம்பாட்டை இல்லாது செய்தல், இஹ்வான்களைச் சேர்ந்த இராணுவ உத்தியோகத்தர்கள் என்ற அடிப்படையில் குறித்த இயக்கத்தில் பங்கேற்க இடமளிக்கப்பட வேண்டுமே தவிர இஹ்வான்கள் என்ற அடிப்படையில்ல. அந்தவகையில் அவர்களும் தமது புறத்திலிருந்து நியாயமான கோரிக்கைகளை முன்வைக்க முடியும்... என்றவாறான நிபந்தனைகளின் அடிப்படையிலேயே அந்த ஆதரவு வழங்கப்பட்டது.

இயக்கத்தை வழிநடாத்தியவர்கள் இந்நிபந்தனைகளுக்கு மாறுபட்டு, சீர்திருத்த முறைவழியிலிருந்து பிறழ்ந்தபோது ஜமாஆ அவர்களுக்கு உபதேசங்களையும் வழிகாட்டல்களையும் முன் வைத்து அல்லாஹ்வின் பாதையில் பல துன்பங்களையும் தாங்கிக் கொண்டது.

இஹ்வான்கள் தேசம் (Nation), அரசு (State) என்பவற்றை ஒரு புறத்திலும், அரசாங்கம் (Government), ஆட்சியொழுங்கு (System) என்பவற்றை மறுபுறத்திலும் தனித்தனியாகப் பிரித்து நோக்குகிறார்கள். அந்தவகையில் அரசின் (State) ஸ்திரப்பாடு, அதன் நிறுவனங்களது பலம், முன்னேற்றம் என்பவற்றில் அவர்கள் அக்கறை செலுத்துகின்றனர். பிறரது ஒத்துழைப்புடன் அவற்றைச் சாதிக்கப் பாடுபடுகின்றனர்.

அதேவேளை அரசாங்கமும் ஆட்சியொழுங்கும் (Government & System) நெறிபிறழும்போது அல்லது வரம்பு மீறும்போது அனைத்து வகையான யாப்பு வழிப்பட்ட சாத்வீகப் போராட்டங்களுக்கூடாகவும் அதனை அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள்.

குடிமக்களில் காணப்படும் பல்வேறு குழுமங்களும் பிரிவுகளும் முன்வைக்கின்ற நியாயமான உரிமைக் கோரிக்கைகளின்போதும், தமது வாழ்வியல் நிலைமைகளைச் சீரமைக்குமாறு புறக்கணிப்பு மற்றும் பகிஷ்கரிப்பு முதலிய சாத்வீக வழிகளுடாக அவர்கள் வேண்டுகோள் விடுக்கும்போதும் இஹ்வான்கள் அவர்களுக்கு ஆதரவளிப்பார்கள். அதேவேளை நாசவேலைகள், குளறுபடிகள்,

தேசத்தின் உயர் நலன்களுக்குப் பாதிப்பேற்படல் என்பவற்றுக்கு இட்டுச் செல்லாதிருக்கும் வகையிலான நிபந்தனைகளும் அங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டிருக்கும். அந்தவகையில், இஹ்வான்கள் ஆட்சியொழுங்குடனான தமது போராட்டத்தின் போது கூட அற்ப அடைவுகளை விட தேசத்தின் நலனையே முற்படுத்துகிறார்கள். சமூகம் நேர்நிலைத்தன்மை கொண்டதாகவும் தனது உரிமைகள் பற்றி அறிந்ததாகவும், அவற்றை எவ்வாறு கோருவதென்றும் எவ்வாறு பாதுகாத்துக் கொள்வதென்றும் தெரிந்ததாகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கிலேயே அவர்கள் செயற்படுகிறார்கள்.

• **அந்நியப் படையெடுப்பை இமாம் பன்னா எதிர்கொண்ட முறைமை :**

முஸ்லிம் நாடுகள் மீது அந்நியர் அத்துமீறும்போது, தமது தேசங்களையும் அவற்றின் சுதந்திரங்களையும் மார்க்கத்தையும் பாதுகாப்பதற்காக இஹ்வான்கள் கிளர்ந்தெழுவார்கள். முன்னணியில் நின்று உயிர்த் தியாகங்களையும் அர்ப்பணங்களையும் புரிவார்கள். அது தொடர்பான அவர்களது இயக்கத்தை ஆளும் நியமங்களாக, சிறந்த திட்டமிடல், யதார்த்தம் பற்றிய புரிதல், படையெடுப்புக்குத் தொடர்ச்சியாக முகம்கொடுத்தல், ஜிஹாதை முற்றுகையிட்டு அழித்துவிடுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை எதிரிகளுக்கு வழங்காதிருத்தல்... என்பன அமைந்திருக்கும். அத்துமீறுவோரைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்காக உண்மையான தேசாபிமானம் கொண்ட அனைத்துப் பிரஜைகளோடும் அவர்கள் ஒத்துழைப்பார்கள். அணியின் ஒற்றுமையில் அக்கறை கொண்டிருப்பதோடு அதற்காகப் பிறரையும் அழைப்பார்கள். ஜிஹாதுக்கு பொதுமக்கள் வழங்குகின்ற உதவியையும் ஆதரவையும் கவனத்தில் கொள்வார்கள்.

அந்நிய ஆக்கிரமிப்பின் இரண்டு வகை மாதிரிகளை இமாம் பன்னா எதிர்கொண்டிருந்தார்:

1. **முதலாவது வகை மாதிரி:**

இஹ்வான்களது தஃவா தோன்ற முன்னர் அல்லது பலமடைய

முன்னர் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் நாட்டினுள் நுழைந்து, அதில் ஆதிக்கம் பெற்று, தம்மைப் பலப்படுத்திக் கொண்டமை இதில் அடங்கும். என்கிப்தின் மீது இடம்பெற்ற ஆங்கிலேய ஆக்கிரமிப்பை இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூற முடியும். அதன்போது பல்வேறு வாழ்வியல் துறைகளில் ஆதிக்கம் பெற்ற ஆங்கிலேயர், சமூகத்தின் அனைத்துத் துறைகளையும் அரசியல் களத்தையும் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தனர். நாட்டினுள் ஆழக் காலூன்றி விட்ட அவர்களால் பயனடைந்து அவர்களது இருப்பை ஆதரிக்கின்ற ஒரு வர்க்கமும் உள்நாட்டில் உருவாகியது. மொத்தத்தில் முழு சமூகமும் அவர்களது அதிகாரத்துக்கு ஏறக்குறைய அடிபணிந்திருந்தது.

ஆழ வேரூன்றிய இந்த யதார்த்தத்தையும், பொதுமக்களது அசமந்தப் போக்கையும் நீண்ட காலத் திட்டமொன்றினூடாகவும், அனைத்துத் துறைகளினூடாகவும் இஹ்வான்கள் எதிர்கொண்டனர். ஆக்கிரமிப்பாளர்களை எதிர்த்துப் போரிடத்தக்கவகையில் உம்மாவின் அங்கத்தவர்களை ஜிஹாதிய நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றின் மூலம் பயிற்றுவித்தல், உம்மாவைத் தட்டியெழுப்பி இயங்கச் செய்தல், அதன் மார்க்கத்தோடும் அகீதாவோடும் அதனைப் பிணைத்தல், இலக்கை நோக்கி நன்கு திட்டமிட்டு படிப்படியாகவும் சமநிலையோடும் முன்னேறுதல்... என்பன இங்கு அவர்களது நோக்கங்களாக அமைந்திருந்தன.

இமாம் பன்னா மேற்கொண்ட செயற்பாடுகளில் இது தெளிவாகப் புலப்படுவதைக் காணலாம் (இந்நூலின் எட்டாம் அத்தியாயத்தில், "ஆக்கிரமிப்பாளரை வெளியேற்றுவதற்கான படிமுறை நடவடிக்கைகள்" என்ற உபதலைப்பின் கீழ் பார்க்க)

ஆங்கிலேயர்களை எதிர்க்கும் செயற்பாடானது இலகுவில் அடக்கி நசுக்கப்படக்கூடிய குறுகிய சாகசச் செயலாக அமைவதை நிராகரித்த இமாம் பன்னா, ஏற்கனவே நாம் விளக்கியது போன்று அதற்கென முழுமையான திட்டமொன்றையும் நிகழ்ச்சி நிரலொன்றையும் தயாரித்திருந்தார்.

02. இரண்டாவது வகை மாதிரி :

ஜமாஆவின் தோற்றத்துக்குப் பிறகு, அல்லது அதன் இருப்பின் சமகாலத்தில் இடம்பெற்ற படையெடுப்பு இதுவாகும். யூதர்கள் பலஸ்தீனைப் பறித்தெடுத்த நிகழ்வு இதற்கு உதாரணமாகிறது. இதன்போது உம்மாவிடம் காணப்படும் வசதிகள் எத்தகையனவாய் இருந்தாலும், அந்தப் படையெடுப்பையும் ஆக்கிரமிப்பையும் எதிர்த்து தொடர்ச்சியாக வீரத்துடன் போராடுவது அதன் கடமையாகும். இதன்போது பின்வரும் நியமங்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்:

1. ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கெதிரான போராட்டம் - அவர்களது பலத்தையும் ஆதிக்கத்தையும் வைத்துப் பார்க்கும்போது - தற்போதைக்குத் தீர்க்க முடியாத நீண்ட போராட்டமாக அமைய முடியும்.

2. விடுதலைக்கும் எதிர்ப்புக்குமான போராட்டம், ஜமாஆ எட்டமுயல்கின்ற இலக்குகளின் தொகுப்பில் ஒரு பாகம் மட்டுமே. திட்டமிடலும் செயற்பாடும் அனைத்து இலக்குகளையும் தழுவிய வகையிலும் சமாந்திரமாகவும் அமைந்திருப்பது அவசியமாகும்.

3. ஜமாஆவின் இருப்பும், ஜிஹாதும், இயக்கமும், தாக்கம் விளைவிக்கக்கூடிய சாதனங்களைப் பெற்றிருப்பதற்கான முனைப்பும் விடுதலைப் போராட்டங்களின் முடிவோடு அல்லது ஆக்கிரமிப்பாளர்களது வெளியேற்றத்தோடு நின்று விடவோ முடிந்து விடவோ போவதில்லை. தனது எஞ்சிய இலக்குகளையும், முழுமையான நிகழ்ச்சித் திட்டத்தையும் சாதிக்கும்வரை அது தொடர்ந்து செயற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும்.

4. அந்நியரை எதிர்கொள்வதும் அவர்களுக்கெதிரான ஜிஹாதும் இராணுவ ரீதியான போராட்டத்துடன் மாத்திரம் சுருங்கி விடக்கூடாது. மாற்றமாக அரசியல், சமூகவியல், ஊடகம், நிர்வாகம் முதலிய அனைத்துத் துறைகளையும் அது உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும்.

5. ஜமாஆவுக்கு மக்கள் திரளின் ஆதரவு தேவை. எனவே ஜிஹாதிய இயக்கத்துடன் இணைந்து உள்ளார்ந்து உழைக்கும் வகையிலும், அதற்குப் பலமாக அமையும் வகையிலும், அதன் வகிபங்கைப் பாதுகாக்கும் வகையிலும் அம்மக்கள் திரள், துயி லெழுப்பப்பட வேண்டும். அனைத்து சமூக, அரசியல் தளங்களிலும் ஜமாஆவின் இருப்பும் முன்னோடிப் பாத்திரமும் உம்மாவினுள் ஆழப்படுத்தப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் உம்மாவின நாடித்துடிப்பையும் அபிலாஷைகளையும் உண்மையாக வெளிப் படுத்தும் சாதனமாக அது மாறும்.

6. முஜாஹிதுகள் பாதுகாக்கப்படுவதோடு அவர்களது ஜிஹாதிய அடிப்படைக்கும் காப்புறுதி வழங்கப்பட வேண்டும். அந்தவகையில் அவர்கள் ஏமாற்றப்படவோ, பரிசுசிக்கப்படவோ, மற்றொரு குழுவின் நலன்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படவோ கூடாது. ஜிஹா தினதும் தஃவா செயற்பாட்டினதும் கட்டடங்களைப் பூரணப்படுத்த முடியாதவாறு அவர்கள் இடைநடுவில் நின்றுவிடவும் கூடாது. பெறும் யூகத்திலும் கானல் நீரிலும் மயங்கி, அல்லாஹ்வின் எதிரி களுக்கு சுவையான இரையாக ஆகிவிடவும் கூடாது. உடன்படிக்கை செய்யத் தகுதியற்றவர்களுடன் உடன்படிக்கை செய்து அவர்களது சதிவலையில் விழுந்துவிடவும் கூடாது. ஜிஹாத் பயணம் தொடர வேண்டுமாயின் இந்த அனைத்து எச்சரிக்கைகளும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

7. உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு நிலவரங்களை நன்றாக வாசிப்புச் செய்வதுடன், அனைத்துவகையான சந்தர்ப்பங்களையும் பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஜிஹாத் செயற்பாட்டின் கட்டடங்கள், ஒரு கட்டத்திலிருந்து மற்றொரு கட்டத்துக்கு அதனை நகர்த்துதல், அரசியல் அழுத்தங்களைக் கவனத்தில் கொள்ளல்... என்பவற்றுக் கும், மாறா அம்சங்களில் விட்டுக்கொடுத்தல் அல்லது கடமைகளில் குறைவு செய்தல்... என்பதற்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைக் கவனிப்பது இங்கு முக்கியமானதாகும். இலக்குகள் தெளிவாக இருந்தால்தான், அடைய வேண்டிய இலட்சியத்தை இறுதியில் நாம் சென்றடைய முடியும்.

8. தீர்மானம் எடுப்பதில் சுதந்திரத் தன்மையைப் பாதுகாத்தல், தீர்மானமும் நகர்வும் அவர்களது கையில் இருக்க வேண்டுமே தவிர, பிறர் தமது சுய இச்சைப்படி தனியுரிமை கொண்டாடும் விடயமாக விட்டு வைக்கப்படக் கூடாது.

9. ஜிஹாதிய உழைப்பின் தோள்களில் பிறர் ஏறிச் சவாரி செய்யவோ, அதன் அறுவடையைப் பிறர் திருடிக் கொள்ளவோ இடமளிக்கப்படக் கூடாது. அவ்வாறே, தம்மையோ உம்மாவையோ ஏமாற்றுவதற்கும் அவர்கள் எவருக்கும் இடமளிக்கக் கூடாது. இதய சுத்தியுடன் உழைப்பவர்களுக்கும், திருடர்களுக்கும், சுலோகங்களை உயர்திப் பிடிக்கும் ஏமாற்றுப் பேர்வழிகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை அவர்கள் பிரித்தறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தமது படைகளோடு இந்நாட்டில் வந்திறங்கும் ஆக்கிரமிப்பாளர்களை எதிர்கொண்டு விரட்டியடிப்பது அதிலுள்ள ஒவ்வொருவர் மீதும் - அவரவர் இயலுமைக்கும் சக்திக்கும் ஏற்ப - ஃபர்மு ஜன் ஆகியது என்பதை நாம் இங்கு தெளிவாகக் கூறுகிறோம். காலம் நீண்ட போதிலும் அந்த எதிர்ப்புக்கு அவசியமான ஆற்றலைத் தேடிப் பெற்றுக் கொள்வது குடிமக்களது கடமையாகும். அதே நேரம், இஸ்லாமிய உலகின் சமூகங்களும் இஸ்லாமிய இயக்கங்களும் இவ்விடயத்தில் அந்நாட்டுக்கு எல்லாவிதமான உதவிகளையும் வழங்க வேண்டும்.

எனினும், இவ்வாறு அவசியமான ஆட்களையும் முஜாஹிதுகளையும் அந்நாட்டக்கு வழங்குவதானது, அவ்வதவி வழங்கப்படும் முறைமைக்குக் கிடைக்கும் பாதுகாப்பு உத்தரவாத்திலும், அதனால் கிட்டும் உண்மையான பயனை நிதர்சனப்படுத்துவதிலுமே பெரிதும் தங்கியுள்ளது. ஏனெனில் அப்போதுதான் அதனைத் தாக்கியழிப்ப தற்கு அல்லது செயலிழக்கச் செய்வதற்கு அல்லது தஃவாவுக்குத் தடை ஏற்படுத்துவதற்கு எதிரிகளுக்கு வழியில்லாது போகும். அதன்விளைவாக இஸ்லாமிய இயக்கங்கள் அவை செயற்படும் நாடுகளில் கிட்டிய எதிர்காலத்திலோ நீண்ட காலத்திலோ பலவீனப் படுத்தப்படுவதும் கலைக்கப்படுவதும் தவிர்க்கப்படும். ஏனெனில், அந்த இயக்கங்கள் தமது நாடுகளையும், அங்கு தாம்

ஆற்றும் தஃவாப் பங்களிப்பையும், இலக்குகளையும், எதிரிகளுக் கெதிரான ஜிஹாதியப் பணியையும் விட்டு விட்டு, இன்னொரு நாட்டுக்கு வந்து அங்கு மேலோங்கி நிற்கும் எதிரிக்கு முன்னால் போர்க் களத்தில் மடிந்து போவது நியாயப்படுத்த முடியாததாகும்.

எனவே, குறித்த விடயம் அதன் எல்லாக் கோணத்திலிருந்தும் உரிய அளவில் நன்கு மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும். அந்த வகையில், பலம்மிக்க ஆக்கிரமிப்பாளனைப் பலவீனப்படுத்துவதற்கும், துன்பங்களிலும் சிரமங்களிலும் சிக்கவைத்து அங்கிருந்து வெளியேற நிர்ப்பந்திப்பதற்கும், அவனை மிகச் சரியாக எதிர்கொள்வதற்கும் ஒரு திட்டமும் வழிமுறையும் காணப்பட வேண்டும். இவை வெறுமனே ஆயுதத்தில் மாத்திரம் தங்கி நிற்கும் விடயங்களல்ல. அனைத்துவகையான செயற்பாடுகளும் அழுத்தங்களும் அங்கு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். உணர்ச்சிக்கென்று சில இடங்கள் உள்ளன. ஆனால் யதார்த்தத்தில் இலக்குகளைச் சாதிப்பதற்கான வல்லமை என்பது அதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதொரு விடயமாகும்.

இந்நியமங்கள் பற்றிய கவனத்துடன் பொருளாதார, ஊடக, அரசியல், சர்வதேச மட்டங்களில் வழங்கப்படும் உதவிகளும், வினைத்திறன்மிக்க புகிஷ்காரிப்பு நடவடிக்கைகளும் - சக்திகளுக்கிடையிலான சமநிலை குழம்பியிருக்கும் சூழலிலும். எதிர் பார்க்கப்படும் மோதல் மிக நீண்டது என்ற வகையிலும் - அதிக முக்கியத்துவம் கொண்டவையாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்துறையில் இமாம் பன்னா கைக்கொண்ட கொள்கையையும் வழிமுறையையும் வாசிப்புச் செய்பவர், இஹ்வான்களை அவர் பலஸ்தீனப் பூமிக்கு அனுப்பியபோது, மேற்குறித்த நியமங்களை எவ்வளவு தூரம் கவனத்தில் எடுத்திருந்தார் என்பதைத் தெளிவாகக் கண்டு கொள்ள முடியும். எகிப்திய அரசு 1948 டிசம்பரில் ஜமாஆவைக் கலைக்கும் தீர்மானத்தை எடுத்தபோது கூட, பலஸ்தீனில் போராடிக் கொண்டிருந்த இஹ்வானிய முஜாஹிதுகளின் பணி இன்னும் அங்கு முடிவடையவில்லை என்றும், எகிப்தில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மாற்றங்களை அவர்கள் அலட்டிக் கொள்ளாதேவையில்லை என்றும்தான் அவர் செய்தியனுப்பியிருந்தார்.

அந்த முஜாஹிதுகள் கைது செய்யப்பட்டபோது கூட கைது செய்த படையினருக்கு எதிராக இஹ்வான்கள் ஆயுதங்களைத் திருப்பவில்லை. மாற்றமாக அவர்களுக்கு உதவி செய்ததுடன் அவர்களது பின்னணிப் படையையும் பாதுகாத்தார்கள். இமாம் பன்னாவின் அறிவார்ந்த இவ்வணுகுமுறையினாலும், விடயங்கள் பற்றிய நுணுக்கமான அவரது அளவீட்டினாலும் 48 ஆம் ஆண்டுச் சோதனைக்குப் பிறகு ஜமாஆ முன்பிருந்ததை விடப் பலமாக வெளியே வந்தது. அதற்கிடையில் இமாம் பன்னாவும் ஷஹீதாக்கப் பட்டிருந்தார். எனினும் பலஸ்தீன் விவகாரம் தொடர்பான இஹ்வான்களது பங்களிப்பு தொடர்ந்தும் ஸ்திரமாகவே இருந்ததுடன், படிப்படியாக வளர்ந்து கொண்டும் சென்றது.

அந்நிய ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் தேசங்கள் மீதான தமது மேலாதிக்கத்தின் வடிவத்தையும் முறையையும் மாற்றியமைக்க முயற்சிக்க முடியும். அந்தவகையில், முஜாஹிதுகளதும் எதிர்ப்புப் போராட்டத்தினதும் அழுத்தத்தின் காரணமாக தமது ஆக்கிரமிப்புப் படைகளை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு, தேசத்தைச் சேர்ந்த ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவினரிடம் அதிகாரத்தை ஒப்படைக்க முடியும். பின்னர் அக்குழு வினூடாகவே தமது ஆதிக்கத்தை வேறு கோணங்களில் தக்க வைத்துக் கொள்ள அவர்கள் முயற்சி மேற்கொள்வர்.

இந்நிலையில், அதற்கான உதவிகளைத் துண்டித்து விடுவது இஸ்லாமிய இயக்கத்தின் கடமையாகும். தானே முன்வந்து விவகாரங்களைப் பொறுப்பேற்பதற்கு அல்லது தூய மனிதர்களது கையில் அவற்றை ஒப்படைப்பதற்கு அது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்ய முடியாது போகுமெனில், முழுமையான சுதந்திரத்தையும் விடுதலையையும் சாதிக்க, தான் நீண்டதொரு போராட்டத்தை நடத்த வேண்டியிருக்கும் என்பதை அது புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தனது இருப்பையும் பலத்தையும் பாதுகாத்துக் கொண்டு தனது பரிபூரண முறைவழியில் அது தொடர்ந்து உழைக்க வேண்டும். தனது அனைத்து இலக்குகளையும் முழுமையாகச் சாதிக்கும்வரை யாப்பியல் போராட்டத்தையும், அரசியல் முன்னெடுப்பையும், தஃவா செயற்பாட்டையும் அது தொடர்ந்து மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இவ்விடயத்தில் இஹ்வான்கள் தமது நிலைப்பாட்டைத் தெளிவாக வரையறுத்துள்ளனர். இஸ்லாமிய தேசத்தின் ஒரு சாண் நிலத்தையேனும் அந்நியர் ஆக்கிரமிப்பதை அங்கீகரிக்கக்கூடிய எந்த உடன்படிக்கையையும் நிராகரித்து விடுவதே அந்நிலைப்பாடாகும். தமது இந்நிலைப்பாட்டை பகிரங்கமாகத் தெரிவிப்பதிலும், மக்கள் திரளுக்கு அது பற்றி அறிவூட்டுவதிலும் எத்தகைய சூழ்நிலைகள் தோன்றினாலும்... எத்தனை அர்ப்பணங்களை மேற்கொள்ள வேண்டி வந்தாலும் அவர்கள் பின்வாங்கப் போவதில்லை. ஏனெனில், உம்மா இஸ்லாத்தின் கருத்தை... ஜமாஆவின் கருத்தை... எதிர்பார்த்து நிற்கிறது. இந்நிலையில் ஜமாஆ மௌனம் சாதிப்பது எவ்வகையிலும் ஏற்கப்பட முடியாதது.

அதேபோல், இத்துறை தொடர்பான இஸ்லாத்தின் மாறா அம்சங்களை இஹ்வான்களால் விட்டுக் கொடுக்கவும் முடியாது. அரசாங்கங்களும் சமூகங்களும் அவ்வாறு விட்டுக் கொடுத்தாலும் இஹ்வான்கள் அதனைச் சரிகாணப் போவதில்லை. முஸ்லிம் நிலத்தைக் கொள்ளையடிப்பதற்கு எதிரிக்கு அனுமதி வழங்குகின்ற ஒப்பந்தங்களின் மீது அனைவரும் ஏகமனதாக உடன்பட்டாலும் இஹ்வான்கள் தமது தஃவாவைத் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்வார்கள். இஸ்லாத்தின் சட்டங்களை நோக்கி அனைவரும் மீண்டு வரும் வரை அவர்கள் தமது நிலைப்பாட்டிலேயே உறுதியாக நிற்பார்கள்.

கபடத்தனமான இஸ்ரேலுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட கேம்ப்டேவிட் ஒப்பந்தம் தொடர்பாக அவர்கள் கொண்டிருந்த நிலைப்பாடு இதற்கு மிகச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். அதற்காக அவர்கள் எவ்வளவோ நெருக்குவாரங்களுக்கும் துன்பங்களுக்கும் உட்பட வேண்டி ஏற்பட்டது!.

இஹ்வான்கள் இக்கொள்கையை மிக ஆரம்பத்திலேயே பிரகடனப் படுத்திவிட்டார்கள். 1954ஆம் ஆண்டு இமாம் ஹுழைபி இஹ்வானால் முஸ்லிமுகளை நோக்கி முன்வைத்த உரையொன்றில் அதனைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்:

“...காலனிய வாதிகளுடனான அனைத்து உடன்படிக்கைகளையும் இஹ்வான்கள் எதிர்ப்பதானது பிரபல்யத்தை வேண்டி அவர்கள்

மேற்கொள்ளும் செயலன்று. மாற்றமாக அது அவர்களது மார்க்கத்தின் அடிப்படையாகும். ஏனெனில், எதிரியின் பாதங்கள் முஸ்லிம்களது பூமியை மிதித்துவிட்டால் அந்த எதிரியைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்காகக் கிளர்ந்தெழுவது சிறியவர், பெரியவர், ஆண், பெண் முதலிய அனைவரினதும் கடமை என இஸ்லாமிய சட்டங்கள் கூறுகின்றன. எதிரி யாராக இருந்தாலும் அவனது சொந்த இடத்துக்குத் திருப்பியனுப்பப்படும் வரை அவர்கள் போராட வேண்டும். அதற்கான சக்தி இதுவரை நமக்குக் கிடைக்கவில்லையெனில், அதனை அல்லாஹ் ஏற்படுத்தித் தரும்வரை, அல்லது எதிரி பலவீனப்படும் வரை நாம் காத்திருக்க வேண்டுமே தவிர, அவர்களுடனான உடன்படிக்கைகள் என்ற பெயரில் இஸ்லாமியப் பூமியில் அவர்கள் தரித்திருப்பதை நாம் சரிகாணக் கூடாது. அவர்களுடனான எந்தத் தொடர்பையும் நாம் ஏற்கவும் கூடாது. இஸ்லாமிய பூமியை விட்டு அவர்கள் வெளியேறிவிட்டால், இஸ்லாமிய நலனுக்கேற்ற வகையிலான உடன்படிக்கைகள் மூலமாக அவர்களுடன் தொடர்புபடுவதற்கு முஸ்லிம்களால் முடியும்.

மேற்குறித்தவாறான ஒப்பந்தங்களை சில அரசாங்கங்கள் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் ஏற்றுக் கொண்டாலும் இஹ்வான்களைப் பொறுத்தவரை அது மேற்சொன்ன அடிப்படைக்கு முரணானதாகவே அமையும். எனவே, அவர்கள் அதற்கு உடன்படவோ அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவோ கூடாது. மாற்றமாக அந்த அடிப்படையை முற்றுமுழுதாகப் பேணுபவர்களாக அவர்கள் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான், விரும்பியோ நிர்ப்பந்தமாகவோ இந்த அடிப்படைக்கு மாறுசெய்யும் தவறில் மற்றவர்கள் வீழ்ந்தது போன்று தாமும் விழுந்து விடாது தற்காத்துக் கொள்ள அவர்களால் முடியும்...⁽¹⁷⁵⁾

175. இமாம் ஹுழைபி 1954 மார்க்கில் சிறையிலிருந்து வெளிவந்த பிறகு 1954 மேயில் இஹ்வானால் முஸ்லிம்களை நோக்கி ஆற்றிய உரையிலிருந்து, ஆங்கிலேயருடன் அப்துந் நாஸிர் கைச்சாத்திட்ட வெளியேற்ற ஒப்பந்தத்தின் ஷரத்துகள் பற்றிய இஹ்வான்களது நிலைப்பாட்டை அதில் விளக்கியிருந்தார்.

மேலும் கூறுகின்றார்: "... இஹ்வானால் முஸ்லிம்கள் - தமது இரட்சகனின் கட்டளைக்கிணங்க - எழுமாறாக எதனையும் ஆதரிப்பதுமில்லை. எழுமாறாக எதனையும் எதிர்ப்பதும் இல்லை. சத்தியம் எங்கிருந்தாலும் அதனையே அவர்கள் பின்பற்றுவார்கள். அது தமது எதிராளிகளிடமிருந்து வந்தாலும் சரிதான். அசத்தியம் எங்கிருந்தாலும் அதனை அவர்கள் எதிர்ப்பார்கள். அது தமது நண்பர்களிடமிருந்து வந்தாலும் சரிதான்!"

இஹ்வான்கள் எங்காவதொரு நாட்டில் பலவீனமான நிலையில் அல்லது ஆரம்ப உருவாக்கக் கட்டத்தில்... பகிரங்கமாக எதனையும் கூறமுடியாத நிலையில் இருப்பார்களாயின், ஜமாஆவின் சர்வதேச தலைமைத்துவம் அப்பணியை மேற்கொள்ளும். இஸ்லாத்தின் கருத்தை அனைவரும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் முழு உம்மாவுக்கும் அதனை அது பிரகடனப்படுத்தும்.

இமாம் ஹுழைபி தனது உரையின் இறுதியில் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

"சகோதரர்களே! தஃவாக்கள் தமது எந்த அடிப்படை அம்சங்களிலும் சலுகைகளை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. எனவே, உங்களது தஃவாவின் பாதையில் மரணிப்பதற்குத் தயாராயிருங்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் பாதையில் மரணிப்பதே எமது மிக உயர்ந்த ஆசை" என்பது நமது அடிப்படைக் கொள்கைகளுள் ஒன்று. அல்லாஹ் தனது காரியத்தை வென்றெடுத்தே தீருவான். எனினும், மனிதர்களில் அதிகமானோர் இதனை அறியாதிருக்கின்றனர்." (176)

176. இமாம் ஹுழைபி 1954 மார்ச்சில் சிறையிலிருந்து வெளிவந்த பிறகு 1954 மேயில் இஹ்வானால் முஸ்லிம்களை நோக்கி ஆற்றிய உரையிலிருந்து, ஆங்கிலேயருடன் அப்துந் நானிர் கைச்சாத்திட்ட வெளியேற்ற ஒப்பந்தத்தின் ஷரத்துகள் பற்றிய இஹ்வான்களது நிலைப்பாட்டை அதில் விளக்கியிருந்தார்.

• அழுத்தங்களையும் நெருக்கடிகளையும் இமாம் பன்னா எதிர்கொண்ட முறை:

கஷ்டங்களையும் அழுத்தங்களையும் எதிர்கொள்ளும் போதும், அரசாங்கங்கள் அல்லது பல்வேறுபட்ட எதிரிகளுடனான தொடர்பாடலின் போதும் இமாம் பன்னா பின்பற்றிய அணுகுமுறையைக் கூர்ந்து கவனிப்பவர் அவரது தொலைநோக்கு, சாதுரியம், அறிவாளுமை என்பவற்றைக் கண்டு கொள்ள முடியும். இந்த தஃவாவையும் ஜமாஆவையும் அரசாங்கங்கள் எதிர்க்கும் போது தமது சுய காரணங்களுக்காக மாத்திரம் அவை எதிர்ப்பதில்லை என்பதையும், இந்நாடுகள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தி தமது சமகால மற்றும் எதிர்காலத் திட்டங்களையும் இலக்குகளையும் சாதித்துக் கொள்ள விளைகின்ற அந்நிய சக்திகளது அறிவுறுத்தல்களுக்குக் கட்டுப்பட்டே அவ்வாறு அவை எதிர்க்கின்றன என்பதையும் இமாம் பன்னா அறிந்திருந்தார்.

ஜமாஆவைத் தாக்கியழிப்பதற்கு அந்நியரின் கைக்குக் கிடைத்த மலிவான கருவிகளான இவ்வரசாங்கங்கள், அந்நிய சக்திகளால் தூண்டப்படும் போதும், அழுத்தங்களுக்கு உட்படும்போதும், தாம் தொடர்பாக பொதுமக்கள் ஆற்றுகின்ற எதிர்வினையையோ தமக்கும் நாட்டுக்கும் ஏற்படுகின்ற பாதகமான விளைவுகளையோ பொருட்படுத்துவதில்லை.

எனவேதான், இவ்வரசாங்கங்களுடன் அவசரப்பட்டு மோதாத போக்கை இமாம் பன்னா கடைப்பிடித்தார். அவற்றுக்கு ஆத்திர மூட்டாதிருப்பதிலும் அதிகம் கவனம் செலுத்தினார். அவற்றை எதிர்கொள்ள வேண்டி நேர்ந்தாலும் அதற்கான பரப்பை அகலப் படுத்தாமலும், மேலும் மேலும் கூர்மையடையச் செய்யாமலும் பார்த்துக் கொண்டார். அதன்மூலமாக, சமநிலையற்ற அல்லது நன்கு ஆராய்ந்து பார்க்காத எதிர்வினைகளால் ஜமாஆவை அழித்துவிட அவை முனைந்து விடாமல் பார்த்துக் கொண்டார். அதேவேளை இத்தகைய முன்னெச்சரிக்கைகள் எதுவும் ஜமாஆவின் பிரதான பணியையும் இயக்கத்தையும் பாதிக்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனையும் அவர் கருத்தில் கொண்டிருந்தார்.

மோத வேண்டிய அல்லது எதிர்த்து நிற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஜமாஆவின் மீது திணிக்கப்பட்டாலும் அதனைக் கூட இமாம் பன்னா பொறுமையோடும் உறுதியோடும் எதிர்கொண்டார். பல் வேறு வழிகளில் ஜமாஆவின் பணி தொடர வேண்டும் என்பதிலும், என்ன நிகழ்ந்தாலும் ஜமாஆவின் ஒற்றுமையும் கொள்கைகள் மற்றும் இலக்குகள் மீதான அதன் ஸ்திரத்தன்மையும் தொடர்ந்து நிலைக்க வேண்டும் என்பதிலும் அவர் கவனம் செலுத்தினார்.

பலஸ்தீனப் பிரச்சினைக்கு ஆதரவளிக்கும் வகையில் அல்-அஸ்ஹரிலிருந்து இமாம் பன்னாவின் தலைமையில் ஆர்ப்பாட்டப் பேரணி ஆரம்பித்தபோது, மன்னரைக் கண்டித்தும், அவரது ஆட்சி வீழ்த்தப்பட வேண்டும் என்றும் சிலர் கோஷமெழுப்பினர். அவர்களை நெறிப்படுத்திய இமாம் பன்னா, அதன்பின்னர் 'மன்னர் வாழ்க!' என்று கோஷமெழுப்பும்படி சிலரைத் தூண்டினார். பேரணி நிறைவடைந்து, தன் இலக்குகளையும் சாதித்தது. சில கோஷங்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஆத்திரமூட்டும் சூழ்நிலையை இமாம் பன்னா மென்மைப்படுத்தியதால், பலஸ்தீனப் பிரச்சினை தொடர்பான மக்களாதரவும் பணியும் தொடர்ந்து இடம்பெற வழி கிடைத்தது.

போட்டிக் குழுக்களோடும், ஆட்சியாளர்களோடும், சிலபோது தஃவாவுடனும் மிகக் கடுமையாக விரோதம் பாராட்டுகின்ற பிரஜைகளோடு கூட தொடர்புபடுவதற்கான திறந்த வாயிலொன்று காணப்பட வேண்டும் என்பதில் இமாம் பன்னா அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார். அப்போதுதான் தஃவாவுக்கு நலன் விளைவிக்கவும், எதிர்ப்பின் கூர்மையைக் குறைக்கவும் கூடிய கடிதங்களையும் தகவல்களையும் பரிமாறிக் கொள்ள முடியும். சில நெருக்கடிகளின் பற்றுத்திரியைப் பிடுங்கியெறிவதற்கு அல்லது அவை நிகழும் காலத்தைப் பிற்போடுவதற்கு அல்லது அவை நிகழ்ந்தாலும் அவற்றின் உக்கிரத்தைக் குறைப்பதற்குக் கூட அதனால் வழியேற்படும். இதன்மூலம் தஃவாவுக்கு இன்னும் விசாலமான தளமொன்று கிடைப்பதோடு, சூழ்நிலையின் உக்கிரத்தன்மையைத் தணிப்பதற்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டும்.

விளைவாக, தஃவாவானது அமைதியும் ஸ்திரத்தன்மையும் கொண்ட சூழலில் மேலும் வளரும். சீர்திருத்த முயற்சிகளும் விரைவாகப் பயன்தரத் தொடங்கும்.

ஜமாஆவின் மீது அபிமானம் கொண்ட சில நடுநிலைக் குழுக்கள் அல்லது நாபர்கள் ஊடாக தொடர்பாடலுக்கான சில வழிகளைத் திறப்பதிலும் இமாம் பன்னா ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். அக்குழுக்கள் ஜமாஆவுடன் புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்திக் கொள்ள விரும்புவையாக, அல்லது அப்போது நாட்டை ஆண்ட அனைத்து சக்திகளுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட தூதைச் சமந்து செல்லும் ஆற்றல் கொண்டவையாகக் காணப்பட்டன.

1948ஆம் ஆண்டுச் சோதனைக் கட்டத்தில் ஜமாஆவின் மீதான அழுத்தம் அதிகரித்தபோது, அது வெளிநாட்டு அழுத்தங்களின் விளைவே என்பதையும், மன்னரும் ஆட்சியிலிருப்போரும் ஜமாஆவையும் தன்னையுமே இலக்கு வைக்கின்றனர் என்பதையும் இமாம் பன்னா அறிந்திருந்தார். அந்நிலையிலும் கூட தொடர்பாடலுக்கான வழிகளைத் திறப்பதிலும், சூழ்நிலைகளை அமைதிப்படுத்துவதிலும், கடிதங்களை அனுப்புவதிலும் அவர் கடைசி நிமிடம் வரை முயற்சி மேற்கொண்டிருந்தார். அழுத்தத்தைக் குறைப்பதற்காகவும், ஜமாஆவைத் தாக்குவதற்கு அவர்கள் செயற்கையாகப் புனைந்த போலிக் காரணங்களுக்குப் பதில் வழங்கும் நோக்குடனும் அவ்வாறு செய்தாரே தவிர அச்சத்தினாலோ பயத்தினாலோ அல்ல. அந்தவகையில் அவரது முயற்சிகள் தஃவாவுக்கு நலன் சேர்ப்பவையாகவும், தடைகளையும் அழுத்தங்களையும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரும் முனைப்புக் கொண்டவையாகவுமே அமைந்திருந்தன.

இஹ்வான்கள் சிறைக்கூடங்களுக்கு அஞ்சுபவர்களோ, அவற்றைத் தவிர்ப்பதற்காக தமது தஃவாவை வைத்துப் பேரம் பேசுபவர்களோ அல்ல. அவற்றினால் அவர்களைத் தடுக்கவோ தாமதப்படுத்தவோ முடியாது. தமது திட்டம் வேண்டி நிற்கும் தேவைகளும் அதன் இலக்குகளுமே இதில் அவர்களுக்கு அளவுகோலாக அமையும். தஃவாவின் நலனையும், அதன் நியமங்களையும்

பாதுகாப்பதில் அதிக அக்கறை அவர்களுக்குண்டு. அதற்கான பாதையில் எத்தகைய துன்பத்தையும் அவர்கள் தாங்கிக் கொள்வார்கள்.

இமாம் பன்னாவின் தஃவாவும் இயக்கமும் வெறுமனே வரையறுக்கப்பட்டதொரு குறுகிய நோக்கின் அடிப்படையில் அல்லது நிகழ்வுகளுக்கான எதிர்வினை என்ற அடிப்படையில் அமைந்திருக்கவில்லை. மாறாக, அவருக்கென்று கேந்திரிய நோக்கொன்றும், நீண்ட காலத் திட்டமொன்றும் காணப்பட்டது. அவரது கட்ட நடவடிக்கைகளையும் இயக்கத்தையும் அவற்றுக்கான சாதனங்களையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய நியமங்களும் கூட அவரிடம் காணப்பட்டன.

அந்தவகையில்தான் கட்சிகளும் பிற தேசிய சக்திகளும் தத்தமக் கென்று பச்சைச் சட்டை, நீலச்சட்டை, சிவப்புச் சட்டை... என்ற வாறான பெயர்களைத் தாங்கிய இராணுவப் பாணியிலான கட்டமைப்புகளை உருவாக்கும் மாயைக்குள் மயங்கியிருந்தபோது, அவற்றின் போக்கைப் பின்பற்றிச் செல்ல இமாம் பன்னா மறுத்து விட்டார். இக்கட்சிகளும் தேசிய சக்திகளும் தமது பலத்தையும் தினவெடுத்த தோள்களையும் காட்சிப்படுத்திக் கொண்டும், பொதுமக்களைச் சேர்ந்த சில பிரிவினரது கரகோஷங்களாலும் மெச்சதல்களாலும் மகிழ்ச்சியில் திளைத்துக் கொண்டும் இருந்தன. இத்தகைய கட்டமைப்புகளை உருவாக்குமாறு இமாம் பன்னாவுக்கும் சிலர் ஆசையூட்டினர். சில அங்கத்தவர்கள் கூட அதற்காக உத்வேகம் கொண்டிருந்தனர். எனினும், இவையனைத்தையும் மறுத்த அவர், சாரணியப் படைகளை உருவாக்குவதில் பிடிவாதமாக ஈடுபட்டிருந்தார். காக்கிச் சட்டையும், சாரணர் ஒழுங்கில் அறியப் பட்டிருந்த பிற அடையாளங்களையும் அப்படையமைப்பு பெற்றிருந்தது.

இமாம் பன்னாவின் இம்முயற்சியே இறுதியில் வெற்றியும் கண்டது. ஏனெனில், சில வருடங்களின் பிறகு மேற்குறித்த வகையிலான இராணுவக் கட்டமைப்புகள் முற்றுமுழுதாகக் கலைக்கப்பட்டன. இஹ்வான்களது சாரணியப் படையமைப்பு

மாத்திரம் களத்தில் எஞ்சி நின்றது. ஏனெனில், குறித்த சட்டம் அதற்குப் பொருந்துவதாய் அமையவில்லை. மட்டுமன்றி, சர்வதேச ரீதியில் உத்தியோகபூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கட்டமைப்பாகவும் அது விளங்கியது.

நன்மையை ஏவித் தீமையைத் தடுக்கும் பணியில் வன்மையான நிலைப்பாடுகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், சிலவகையான பலப் பிரயோகங்களில் இறங்க வேண்டும் என்றும், 'மிஸ்டர் அல்-ஃபதாத்' என்பது போன்ற சில குழுக்களது செயற்பாடுகளுக்கு எதிர்வினையாற்ற வேண்டுமென்றும் ஜமாஆவின் அங்கத்தவர் குழுவொன்று இமாம் பன்னாவுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தபோது அதனை அவர் மறுத்துவிட்டார். ஏனெனில் அது ஜமாஆவின் கேந்திரீயத் திட்டத்துக்கும் நியமங்களுக்கும் முரணான நடவடிக்கையாகும். இதனால் அவ்விளைஞர் குழு ஜமாஆவிலிருந்து பிரிந்து செல்ல நேரிட்டது. 'ஷபாபு முஹம்மத்' (முஹம்மதிய இளைஞர்கள்) எனப் பிரபலமாகிய இக்குழு பின்னர் நிகழ்வுகளுக்குள் உள்வாங்கப்பட்டு கரைந்து போனது. இமாம் பன்னாவின் நோக்கு எவ்வளவு ஆழமானது என்பதைக் காலம் உறுதிப்படுத்தியது.

அந்நிய நிர்வாகத்துடன் ஏற்பட்ட முதலாவது எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஒன்று பற்றி இமாம் பன்னா தனது 'முதக்கிறது அல்-தஃவா வல் தாஇயா' வில் குறிப்பிடுகிறார். இஸ்மாசலிய்யாவில் இயங்கிய சீமெந்துக் கம்பனியொன்றினுள் கட்டப்பட்ட மஸ்ஜித் தொடர்பாகவும், மஸ்ஜிதை நிர்வகிப்பதற்கும் அதில் பாடம் நடத்தவும் அஷ்ஷெய்க் முஹம்மத் ஃபர்கலி நியமிக்கப்பட்டிருந்தமை தொடர்பாகவுமே அப்பிரச்சினை எழுந்தது. கம்பனி ஊழியர்கள் மீது ஷெய்க் பர்கலி ஏற்படுத்திய தஃவா ரீதியான தாக்கத்தையும் சீர்திருத்தத்தையும் கண்ட கம்பனி நிர்வாகம், அவரை விலக்கி விட்டு அவரது இடத்துக்கு தனது சார்பாக வேறொருவரை நியமிக்க முயற்சி மேற்கொண்டது. தேவையேற்படி மஸ்ஜிதை மூடிவிடுவதற்குக் கூட அது தயாராயிருந்தது... இம்மோதலை இமாம் பன்னா எவ்வளவு புத்திசாதுரியமாக நிர்வகித்தார் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

இஹ்வான்களது பக்க பலத்துடன் ஷெய்க் பர்கலி மஸ்ஜிதில் தனக்குரிய இடத்தையும் பணியையும் விடாமல் பற்றிப் பிடித் திருந்தார். விடயம் படிப்படியாக முற்றி, கால்வாய்ப் பிராந்தியத்தின் வெளிநாட்டு மேலதிகாரி மற்றும் இஸ்மாஈலிய்யாப் பிராந்திய ஆணையாளர் முதலியோர் வரை சென்றுவிட்டது. பலப் பிரயோகம் செய்யப்படுவதற்கான அச்சுறுத்தலும் விடுக்கப்பட்டது. எனினும் ஷெய்க் பர்கலி பின்வாங்கவில்லை. ஊழியர்களும் பெருமளவு திரண்டு விட்டனர். இந்நிலையில் இமாம் பன்னா பிரச்சினையுடன் தொடர்பான அனைத்து இழைகளையும் பற்றிப் பிடித்தார். நிலைப்பாட்டைத் தளர்த்தாத அதேவேளை, கம்பனி நிர்வாக சபையில் அங்கம் வகித்த ஒரேயொரு எகிப்தியருடன் அவர் தொடர்பை ஏற்படுத்தினார். அவரைச் சந்திப்பதற்கென்றே கெய்ரோ சென்று - போதியளவில் அவர் ஒத்துழைக்காத போதும் - பிரச்சினை குறித்து அவருடன் உரையாடினார். அதேபோல், கம்பனியின் வெளிநாட்டு நிர்வாகியையும் சந்தித்து அமைதியான தொனியில் அவரது தவறுகளைத் தெளிவுபடுத்தினார்.

பிரச்சினை மஸ்ஜித் தொடர்பானதல்ல என்றும், ஊழியர்களை அவர்கள் நடாத்தும் முறையுடனேயே அது தொடர்புபடுகின்றது என்றும் அவருக்கு இமாம் பன்னா எடுத்துக் கூறினார். மட்டுமன்றி, பிராந்திய ஆணையாளரைச் சந்தித்து, விடயத்தைப் பெரிதுபடுத்து வதிலுள்ள அபாயத்தையும், ஆத்திரமுற்றிருக்கும் ஊழியர்கள் எதிர்வினையாற்றினால் அதன் முடிவு மோசமாகவே அமையும் என்பதையும் அவருக்கு விளக்கினார். பின்னர் குறித்த நெருக்கடிக் கான தீர்வொன்றை முன்வைத்த இமாம் பன்னா, அது குறித்து அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகளையும் மேற்கொண்டார். பலத்த வாதப் பிரதிவாதங்களுக்குப் பிறகு ஷெய்க் பர்கலி அவரது இடத்திலேயே இரண்டு மாதங்களுக்கு தொடர்ந்தும் இருப்பார் என உடன்பாடு எட்டப்பட்டது. குறித்த காலப்பகுதி முடிவடைந்ததும் கம்பனி அவரை கௌரவிப்பதோடு, அவரது இடத்துக்கு வேறொரு வரை நியமிக்குமாறு இஹ்வான்களிடம் உத்தியோகபூர்வமாகக் கோர வேண்டும் எனவும், புதியவரது சம்பளம் இரு மடங்காக்கப்பட வேண்டும் எனவும் உடன்பாடு காணப்பட்டது.

இதன்மூலமாக, குறித்த போராட்டத்தை நிர்வகிப்பதில் வெற்றி கண்ட இமாம் பன்னா, தனது இலக்குகளையும் முழுமையாகச் சாதித்துக் கொண்டார். இதன்போது பாதிப்பேற்படுத்தாத சில சாதாரண விட்டுக் கொடுப்புகள் இடம்பெற்றாலும், அவற்றுக்குப் பகரமாக நிறைய நன்மைகளை அவர் சாதித்துக்கொண்டார்.

இது வெறுமனே ஓர் உதாரணம் மட்டுமே. இமாம் பன்னாவின் வாழ்வு இத்தகைய ஏராளமான நிலைப்பாடுகளால் நிறைந்திருக்கிறது.

இமாம் பன்னா தனது இயக்கத்தின் போதும் செயற்பாடுகளின் போதும் ஜமாஆவின் யதார்த்தத்தை விட அதன் வெளித்தோற்றம் குறைவாகவே தெரிய வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்தினார். எதிரிகள் அதன் பலத்தை யதார்த்தத்தை விடக் குறைவாகவே மதிப்பிட வேண்டும் என்பது அவரது நாட்டமாக அமைந்திருந்தது. நிகழ்வுகளின் உண்மை நிலையை விடுத்து வெறும் வெளித்தோற்றங்களில் ஜமாஆ ஏமாந்து விடக்கூடாது என அவர் விரும்பினார். அந்தவகையில் தஃவாவின் தராசு பிறரது தராசிலிருந்தும் நோக்கிலிருந்தும் வேறுபட்டதாகவே அமைய வேண்டும். அது தஃவாவின் அந்தஸ்தையும் மதிப்பையும் குறைத்து மதிப்பதற்காக அன்று. மாற்றமாக, குறித்த இக்கட்டத்தில் எதிரிகள் தஃவாவுக்கு ஊறு விளைவித்து விடக்கூடாது என்பதனாலாகும். எதிரிகள் அதற்கெதிராகக் கிளர்ந்தெழுவதையும், அதனைத் தாக்கியழிப்பதற்கு உத்வேகம் கொள்வதையும், அதன் மீது விழும் அடிகளின் உக்கிரத்தை யும் குறைப்பதையுமே இமாம் பன்னா குறியாகக் கொண்டார்.

1942 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் இறங்கும் தீர்மானத்தை விட்டுக் கொடுத்த இமாம் பன்னா, அமைதியான இயக்கச் செயற்பாடு, பொதுமக்களுக்கிடையிலான செயல்பூர்வமான பரவல் என்பவற்றில் தனது கவனத்தைக் குவித்தார். இதன்போது ஆங்கிலேயரிடம் நிலவிய பதற்றம், தேசத்தின் மீதான தமது பிடியை அவர்கள் இறுக்கியமை, தேச வழமைச் சட்டங்கள் பற்றிய பிரகடனம் முதலிய எதுவும் அவரைத் தடுக்கவில்லை. தனது தஃவாவின் கொள்கைகளை அவர் விட்டுக் கொடுக்காதிருந்ததோடு, தஃவாவையும்

அரசியலையும் பிரித்துப் பார்க்கச் சம்மதிக்காதவராகவும் இருந்தார். விரும்பியவர் 1941 ஆம் ஆண்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆறாவது மாநட்டுப் பத்திரத்தைப் படித்துப் பார்க்கலாம். இதே கொள்கைகளையும் இலக்குகளையும் வலியுறுத்துவதாக அது அமைந்துள்ளது.

யுத்தம் முடிந்த மாத்திரத்திலேயே ஜமாஆ தனது பலத்திலும் பரவலிலும் பிறர் கற்பனை செய்து பார்த்திராத புதியதொரு கட்டத்தை எட்டியிருந்தது.

எனினும், சில சந்தர்ப்பங்களில் ஜமாஆவின் பலம் பிறருக்குத் தெரிய வந்து விடுவதுமுண்டு. பலஸ்தீனப் பேராட்டத்தில் நடந்த தும் இதுதான். அதில் இஹ்வான்கள் நிகழ்த்திய வீரதீரச் செயற்பாடுகளையும் உறுதி, துணிச்சல், திட்டமிடல் என்பவற்றில் அவர்கள் காட்டிய உயர்ந்த மாதிரிகளையும் கண்ட எதிரிகள் கடுமையான அதிருப்திக்கு உள்ளாகினர். ஆயினும், ஸஅதியர்கள் இஹ்வான்களுக்கெதிராகப் போரிட்டு அவர்களில் பலரை சிறையிலடைத்த போது கூட, அவர்களுக்கெதிராக இமாம் பன்னா இப்பலத்தைப் பிரயோகிக்கவில்லை.

இவ்விடயம் - அல்லாஹ்வின் அருளால் - இஹ்வான்களை இறுமாந்து விடச் செய்வதில்லை. உரிய வேளை வருமுன்னர் சவால் விடத் தூண்டுவதில்லை. செயற்படாமல் இடைநடுவே நின்று விடுவதற்கான நியாயமாகவும் அமையப் போவதில்லை. மாற்றமாக அச்சம் கொண்டிருப்போரையும் அதிருப்திக்கு உள்ளானோரையும் ஆசுவாசப்படுத்தவே அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். சாதனைகளும் மக்களது கூற்றுகளும் அவர்களது கேந்திரீயக் கொள்கைகளை விட்டோ, இயக்க நியமங்களை விட்டோ, அறிவார்ந்த திட்டமிடலை விட்டோ அவர்களை நிறுத்திவிடப் போவதில்லை.

தஃவா ரீதியான எதிர்கொள்ளலின்போது எங்கோ ஓரிடத்தில் தம் மீதான பிடி இறுகிவிட்டால் அல்லது தம்மைச் சூழ முழு உலகமும் இருண்டு விட்டால் கூட இஹ்வான்கள் தங்கள் நம்பிக்கையை இழக்க மாட்டார்கள். அவர்களது எட்டுகளும் நிலை குலையப் போவதில்லை. மாற்றமாக, அல்லாஹ்வின்மீதே அவர்கள் அழகிய

முறையில் பாரஞ் சாட்டுவார்கள். அவனிடமே பிரார்த்தனை மூலமாகவும் பாவமன்னிப்புக் கேட்பதனுடாகவும் உதவி வேண்டுவார்கள். இரவுத் தொழுகையிலும் நள்ளிரவுப் பிரார்த்தனையிலும் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். ஏனெனில், காரண - காரியங்களின் அடிப்படையிலான எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டதன் பிறகு, வெற்றிக்கும் விமோசனத்துக்குமாக எஞ்சியிருக்கும் வாயில் இவை மட்டுமே. "எவர் அல்லாஹ்வை அஞ்சிக் கொள்கிறாரோ அவருக்கு அவன் (நெருக்கடியிலிருந்து) வெளியேறும் மார்க்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பான். அவர் நினைத்துப் பார்த்திராத இடத்திலிருந்து உணவளிப்பான். எவர் அல்லாஹ்வின் மீது பாரஞ் சாட்டுகிறாரோ அவருக்கு அவனே போதுமானவன்."

• நெகிழ்ந்து கொடுப்பதற்கும் பணிந்து போவதற்கும் இடையில்:

நெகிழ்ந்து கொடுத்தல் என்ற கருத்தியல், யதார்த்தத்தை அனுசரித்து நடத்தல் என்பதுடன் தொடர்புபட்டதேயன்றி, அடிப்படையான கொள்கைகளில் விட்டுக் கொடுப்பதை அது குறிக்காது அந்த வகையில், ஜமாஆ தன்னைச் சுற்றியுள்ள யதார்த்தத்தில் காணப்படுகின்ற நெகிழ்வுத்தன்மையை அதேபோன்ற நெகிழ்வுத் தன்மையுடன் அனுசரிக்கும். அரசியல் யதார்த்தத்துடன் அது மோத முயற்சிக்காமல், அதனை அனுசரித்து, அதிலிருந்து பயன்பெறவே முயற்சிக்கும். அதேவேளை, தனது அடிப்படையான கொள்கை களில் எதனையும் அது விட்டுக் கொடுக்காது.

எனினும், தன்னைச் சுற்றியுள்ள யதார்த்தம் முற்றிலும் மூடுண்ட நிலையை அடைந்து, கடுமையான நெருக்குதலுக்கும் முற்றுகைக்கும் தான் ஆளாகும்போது, ஜமாஆ நெகிழ்வுத் தன்மையை முற்படுத்துவதில் அதிக கவனம் செலுத்தாது. ஏனெனில், அத்தகைய சூழ்நிலைகளில் நெகிழ்ந்து கொடுப்பதால் எத்தகைய சாதகமான எதிர்வினையும் ஏற்பட்டுவிடப் போவதில்லை. அந்தவகையில் நெகிழ்வுத் தன்மைக்கு அங்கு வேலையில்லாது போய்விடுகிறது. இந்நிலையில், ஜமாஆ தனது மாறா அம்சங்களையும் முறைவழியையும் உறுதிப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துவதோடு, தனக்கும்

பிற நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்கும் இடையிலான எல்லைகளை வரையறுப்பதிலும் ஈடுபடும். இதன்மூலமாக, குறிப்பிட்ட முற்றுகைக் கட்டமானது ஜமாஆவின் மாறா அம்சங்களை உறுதிப்படுத்தும் கட்டமாக மாற்றமடைகிறது. விளைவாக, முற்றுகைக் காலம் நீண்டு சென்றாலும் குறுகியதாக அமைந்தாலும் இலக்குகள் மீதான பற்றும், நிலைகுலையாமையும், உள்ளார்ந்த கட்டமைப்பைப் பலப்படுத்தும் முனைப்பும் தெளிவான வெற்றி நிலையை ஏற்படுத்தும் அம்சங்களாகி விடுகின்றன.

பல்வேறு தரங்களைக் கொண்ட திறந்த நிலைச் செயற்பாட்டுக் கான கட்டமொன்று தோன்றும்போது, யதார்த்தத்துக்குப் பொருந்தக் கூடிய வகையிலான நெகிழ்வுப் போக்கினை ஜமாஆ பின்பற்றும். இத்திறந்த நிலையானது ஜமாஆவே ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் நேரடியான அல்லது மறைமுகமான காரணிகளால் தோன்றவும் பிறரது செயற்பாடுகளால் அல்லது நிகழ்வுகளால் தோன்றவும் முடியும். இத்தகைய சூழ்நிலையில், இஸ்லாமிய இயக்கத்துக்கு அங்கீகாரம் கிடைக்கும் அளவுக்கேற்ப யதார்த்தத்துடன் இணங்கிய வகையிலான ஜமாஆவின் போக்கும் மாற்றமடையும். விளைவாக, ஜமாஆவின் உரையாடல் தொனி மாறலாம். புதிய யதார்த்தத்துடன் பொருந்தக்கூடிய நடவடிக்கைகளையும் நிலைப்பாடுகளையும் அது எடுக்கலாம். எனினும், அடிப்படை இலக்குகளையும் கொள்கைகளையும் மீறவதாகவோ, தூதைப் பலவீனப்படுத்துவதாகவோ அம்மாற்றம் ஒருபோதும் அமையாது.

நெருக்குதலும் முற்றுகையும் பின்னர் அதனைத் தொடர்ந்த அமைதியும் திறந்த நிலைச் செயற்பாடும்... என்ற இத்தொடர்ச்சியான நிலைமாற்றம் அல்லது மீள் நிகழ்வு ஜமாஆவின் வரலாற்றில் புதிதாக இடம்பெறும் விடயமொன்றல்ல. ஜமாஆ அதனைத் தொந்தரவாகக் கருதுவதுமில்லை. ஜமாஆவின் தொலைநோக்கை அது பாதிப்பதுமில்லை. அந்தச் சுழற்சி நிலை மாற்றத்தை, ஜமாஆ அழகிய முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. அதனால், தனது உறுதி தளர்வடையவோ, மாறிக் கொண்டே இருக்கும் யதார்த்தத்துடன் தன்னை இறுகப் பிணைத்துக் கொண்டு, பின்னர் அந்த

யதார்த்தத்தின் தொடர்ச்சி, இடையில் அறுபடும்போது அதிர்ச்சிடை யவோ அது இடமளிப்பதில்லை.

நிலைப்பாடுகளில் அல்லது எதிர்வினைகளில் நெகிழ்ந்து கொடுத்தல் என்பதற்கும், உள்ளீர்ப்பு முயற்சிகளுக்குள் அடங்கிப் பணிந்து போதல் என்பதற்கும் இடையில் வேறுபாடுள்ளது. இவ்விரண்டாவது நிலையானது அற்ப இலாபங்கள், அச்சுறுத்தல், அழுத்தம் முதலிய மாயைகளுக்குள் அகப்பட்டு, தஃவாவின் உரையாடல் தொனி அடங்கிப் போவதுடன் ஆரம்பமாகிறது எனலாம். இதன்போது பல்வேறு நியாயங்களும் சான்றுகளும் முன்வைக்கப்படுவதுண்டு.

இந்த ஆரம்பம் அவ்வெல்லையுடன் மாத்திரம் நிற்காமல், அதே பலவீனமான நியாயங்களை முன்வைத்து நிலைப்பாடுகளையும் செயற்பாடுகளையும் அடக்கிப் பணிய வைக்கும் கட்டத்துக்கு நழுவிச் செல்கிறது. இறுதியாக, கொள்கைகளையும் சிந்தனைகளையும் கூட விட்டுக் கொடுக்கும் நிலைக்கு அது கொண்டு சேர்க்கிறது.

இவ்விடயத்தின் ஒரு பக்கத்தை மாத்திரம் சுட்டிக் காட்டும் அல்குர்ஆன், நபிமார்களைப் பின்பற்றிய ரப்பானிய முஜாஹிது களிடம் அது காணப்படாது என மறுத்துரைக்கிறது:

“எத்தனையோ இறைத்தூதர்களும் அல்லாஹ்வின் பல நல்லடியார்களும் இணைந்து [அல்லாஹ்வின்] பாதையில் போர் புரிந்திருக்கின்றனர். எனினும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் தமக்கேற்பட்ட துன்பத்தினால் அவர்கள் தைரியம் இழக்கவு மில்லை, பலவீனமடையவும் இல்லை, எதிரிகளுக்குப் பணிந்து விடவுமில்லை. [இதற்கைய] பொறுமையாளர்களையே அல்லாஹ் நேசிக்கிறான்.” [ஆல இம்ரான்: 146]

ஆக, இறுதியாகத் தோல்விக்கு இட்டுச்செல்கின்ற படிப்படியான அக்கட்டங்களை, மேற்குறித்த வசனங்கள் இந்த ரப்பானிய முஜாஹிதுகளை விட்டு மறுத்துரைக்கின்றன. பலவீனம் அல்லது தைரியமின்மை (அல்-வஹன்) என்பது முதலில் உள்ளத்தில்தோன்று வதாகும். பின்னர் அதன் தாக்கம் செயல்களிலும் அவயவங்களிலும்

தெளித்தெறிய ஆரம்பிக்கின்றன. இறுதியாக இழிந்து, சரணடைந்து, இலக்குகளையும் கொள்கைகளையும் விட்டே விலகிவிடும் நிலைக்கு அது இட்டுச் செல்கிறது.

நெகிழ்வுத் தன்மை என்பது இலக்குகளில் மாற்றம் ஏற்படுத்தப் படுவதாகும். புறச்சூழல் அல்லது தாக்கக் காரணிகள் மாற்றமடைபவையாக இருப்பதே இதற்குக் காரணமாகும்... அந்தவகையில், தூது மீள்வாசிப்புச் செய்யப்பட்டு, யதார்த்தத்துடன் பொருந்தும் வகையில் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும்...” என சிலர் முன்வைக்கும் வாதத்தைப் பொறுத்தவரை, அதற்கு நாம் வழங்கும் பதில் இதுதான்:

இக்கண்ணோக்கானது வரையறுக்கப்பட்டதோர் அரசியல் கட்சிக்கு அல்லது சடவுலகம் சார்ந்த பிரசாரம் ஒன்றுக்குப் பொருந்துவதாய் அமைய முடியும். ஆனால், இஹ்வான்களது தஃவாரப்பானியப் பண்பு கொண்ட இஸ்லாமிய தஃவா, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது வழிவந்த இஸ்லாமியத் திட்டமொன்றை அந்த தஃவா சுமந்திருக்கிறது. அது ஒரு சுயாதீனமான திட்டமேயன்றி, வேறொரு திட்டத்தினால் தோன்றிய எதிர்வினையன்று.

இஸ்லாமிய தஃவாவின் அடிப்படைக் கொள்கைகளையும், இலக்குகளையும், மாறா அம்சங்களையும், அல்குர்ஆனின் வழிகாட்டலையும் மாற்றுகின்ற உரிமை இஹ்வான்களுக்கும் கிடையாது; பிறருக்கும் கிடையாது. வழிமுறைகளையும் செயன்முறைகளையும் முன்னேற்றுவது மட்டுமே அவர்களால் செய்ய முடிந்ததாகும். இந்தவகையில்தான், நடைமுறை சார்ந்த அதே இலக்குகளைப் பல வருடங்களாக நாம் கண்டு வருகிறோம். ரப்பானியப் பண்பு கொண்ட, முன்மாதிரிமிக்க, தலைமையைச் சூழ்ந்து நிற்கின்ற, இஸ்லாமியப் பயிற்றுவித்தல் பண்புகளை உயர்ந்த தரத்தில் வெளிப்படுத்துகின்ற அணியொன்றை உருவாக்குவதுடன் தொடர்பான இலக்குகளாக அவை உள்ளன. அதபோல், இஸ்லாத்தின் தூதை சமூகத்துக்கு எடுத்துச் செல்லுதல், அதற்கு வழிகாட்டுதல், அதனைப் பயிற்றுவித்தல், இஸ்லாமிய உம்மாவை எழுச்சிபெறச் செய்து அதன் பணியை மேற்கொள்ளச் செய்தல்,

அல்லாஹ்வின் கலிமாவை மேலோங்கச் செய்வதற்காகப் பாடுபட வைத்தல்... என்பனவும் அவ்விலக்குகளுள் அடங்குகின்றன.

ஐமாஆ ஒரு உம்மாவுடன் தொடர்புபட்ட ஒரு தூதைச் சுமந்திருக்கிறது என்றவகையில், இஸ்லாமிய நிலைக்களனில் நின்று தனது அபிப்பிராயங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டிய நிகழ்வுகளும் நிலைப்பாடுகளும் தோன்ற முடியும். அவை பல இழப்புகளுக்கும் நெருக்குதல்களுக்கும் கூட காரணமாக அமைய முடியும்.

இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் மௌனம் சாதிக்க அல்லது பணிந்து போக பிறருக்கு முடியுமாயினும், தஃவாவின் கொடியைச் சுமந்து மக்கள் திரளை வழிநடாத்தும் பொறுப்புக் கொண்ட ஐமாஆவுக்கு அது அனுமதிக்கப்பட்டதன்று. அந்தவகையில் இஸ்லாத்தின் கருத்தையும் தனது நிலைப்பாட்டையும் இஸ்லாமிய ஒழுங்குக்கும் நியமங்களுக்கும் ஏற்ப தெளிவாக வெளிப்படுத்துவது அதன் கடமையாகிறது.

கேம்ப் டேவிட் உடன்படிக்கை மற்றும் ஸியோனிஸ எதிரிகளுடனான சமாதான ஒப்பந்தம் என்பவை குறித்து மௌனம் சாதிக்கு மாறும், அதற்குப் பகரமாக சுதந்திரமாக இயங்குவதற்கான அனுமதி வழங்கப்படும் எனவும் இஹ்வான்களிடம் கேட்கப்பட்டது. எனினும் அதனை மறுத்த அவர்கள், ஷரீஆ அடிப்படையிலான தமது நிலைப்பாட்டையும் பகிரங்கப்படுத்தினார்கள். மட்டுமன்றி, குறித்த ஒப்பந்தம் தொடர்பான அபாயங்களை பொதுமக்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்காகவும் அறிவூட்டுவதற்காகவும் அவர்கள் வீதிக்கு இறங்கினார்கள். அதனால் சிறைவாசம், நெருக்குதல், விரட்டியடிப்பு முதலிய பல துன்பங்களை இன்றுவரை அனுபவித்து வருகிறார்கள். 'அல்குர்ஆன் படைக்கப்பட்டது' என்ற நூதனக் கருத்தியலை எதிர்கொள்வதில் இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் பின்பற்றிய நிலைப்பாட்டை இங்கு நாம் நினைவு கூர்கிறோம். பொதுமக்களில் பெரும்பான்மையினர் அவரது நிலைப்பாட்டையே பின்பற்றியிருந்தனர்.

இஸ்லாமிய நோக்கின் வழியான ஐமாஆவின் திட்டம் வெற்றி பெறுவதற்கும் தோல்வியடைவதற்கும் பங்காற்றுகின்ற காரணிகள்

அணியினுள்ளிருந்தே தோன்றுகின்றன. புற நிலை மாற்றங்கள், அழுத்தங்கள், தாக்குதல்கள், முதலியவை - எவ்வளவு கடுமையாக இருந்தபோதிலும் - அவை வெறும் தடைகள் மட்டுமே, சாதிக்கும் வேகத்தில் தாக்கம் செலுத்த அல்லது அர்ப்பணங்களின் பருமனை அதிகரிக்கச் செய்ய மட்டுமே அவற்றினால் முடியும்.

இதுபற்றி அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகிறது:

“சிறிது துன்பத்தைத் தவிர வேறெந்தத் தீங்கையும் அவர்களால் உங்களுக்குச் செய்துவிட முடியாது. உங்களை எதிர்த்துப் போர் புரிய வருவார்களானால் புறுமுதுகு காட்டி ஓடிவிடுவார்கள். பின்னர் அவர்களுக்கு எந்த உதவியும் கிட்டப் போவதில்லை.” [ஆல இம்றான்: 111]

“உங்களுக்குள் பிணக்கை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதீர்கள். அவ்வாறு செய்தால் நீங்கள் தோல்வியடைந்து, சக்தியை இழந்து விடுவீர்கள். பொறுமையாக இருங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கிறான்.” [அல்-அன்ஃபால்: 46]

எனவே, ஜமாஆவுக்கெதிரான திட்டங்களையும், அதன் தஃவாவுக்கெதிரான நிகழ்ச்சி நிரல்களையும் ஜமாஆ வெற்றிக்கான காரணிகள், உறுதி, ஒற்றுமை, அணியைப் பலப்படுத்தல், தர்பியா ரீதியாகக் கட்டியெழுப்புதல், தஃவாவை இடைவிடாது சுமத்தல், 'பைஆ'வின் நிபந்தனைகளை ஆழப்படுத்தல், எப்போதும் அல்லாஹ்விடமே சரணடைதல்... என்பவற்றின் மூலமாகத்தான் எதிர்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அதுவே வெற்றிக்கான பாதை. எல்லாவிதமான அழுத்தங்களையும் நெருக்கடிகளையும் எதிர்கொள்வதில் கிட்டும் வெற்றி நிலையின் அளவுகோலும் அதுவே.

- **உருவாக்கத்துக்கும் இயக்கத்துக்கும்... அல்லது தனிநபருக்கும் ஜமாஆவுக்கும் இடையிலான சமநிலை:**

இமாம் பன்னா ஏற்படுத்திய இந்த அழைப்பு இச்சமநிலையைப் பேணுவதில் சமநிலை தனித்தன்மை பெற்று விளங்குகிறது. தனிநபர் மற்றும் ஜமாஆ ஆகிய எல்லா மட்டங்களிலும் தஃவா

வுக்கும் இயக்கத்துக்கும் தேவையான அனைத்து அம்சங்களையும் அது முழுமையாக கவனத்தில் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வுண்மையை விளக்கும் வகையிலேயே அவர் இவ்வாறு கூறுகிறார்: "நிச்சயமாக இந்த தஃவாவை அதன் எல்லாப் பரிமாணங்களிலும் புரிந்து கொண்டவரே அதற்குப் பொருத்தமாக அமைவார்."

பயிற்றுவிப்பு, தனிநபர் உருவாக்கம், தனிநபர் நிலைமைகளைச் சீரமைத்தல், அவர்களது வளர்ச்சிக்குத் தேவையான அம்சங்களை மதிப்பிடல் முதலிய பணிகளில் இமாம் பன்னா கவனம் செலுத்திய அதேவேளை, வெறுமனே மூடுண்டு இறுகிக் கிடக்கும் தற்குறிகளாக அவர்களை அவர் மாற்றவில்லை. மூடப்பட்ட அறைகளுக்குள் மாத்திரம் அவர்களை உருவாக்கவுமில்லை. தஃவாவை எத்திவைத்து, இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகள் மற்றும் பண்பாடுகள் என்பவற்றை நோக்கி உம்மாவுக்கு வழிகாட்டும் பொருட்டு சமூகக் களத்துக்கு அவர்களை அழைத்துச் சென்றார். பயணப் புறப்படுதலின் அடிப்படையாக மஸ்ஜிதை ஆக்கிய அவர், இஸ்லாத்தின் ஆரம்பத் தில் அது ஆற்றிய வகிபாகத்தை மீளக் கொண்டுவந்தார்.

அதேவேளை, தஃவாவின் பிற சாதனங்களையும் அவர் புறக்கணிக்கவில்லை. தஃவாவுக்கும் சீர்திருத்தத்துக்குமான களம் என்ற வகையில், பல்வேறு சமூக நிறுவனங்களையும் பயன்படுத்திக் கொண்டார். செயற்பாட்டுக்கான படித்தரங்களில் ஒவ்வொரு சகோதரனும் மேற்கொள்ள வேண்டிய கடமைகளையும் அவர் வரையறுத்தார். அந்தவகையில், தன்னைச் சீர்திருத்துதல், முஸ்லிம் வீட்டை உருவாக்குதல் முதலிய பணிகளில் சகோதரன் ஈடுபடும் அதேவேளை, சமூகத்தினுள்ளேயான செயற்பாடு, சமூகத்துக்கு வழிகாட்டுதல், அதில் காணப்படும் சில கருத்தியல்களையும் நடத்தைகளையும் சீரமைத்தல், தஃவாவைப் பரப்புதல், அதற்கு அபிமானிகளைத் திரட்டுதல்... முதலிய பணிகளிலும் ஈடுபட வேண்டும் என அவர் பணித்தார். இவற்றை அவர் பிறகு செய்யக் கூடிய பணிகளாகவோ, உருவாக்கப் பணி முழுமையடையும் போது தோன்றும் கட்டச் செயற்பாடுகளாகவோ ஆக்கவில்லை.

தஃவாவை அறிமுகப்படுத்தல், அதற்கு உதவ முன்வருவோரைப் பயிற்றுவித்து உருவாக்குதல், அதன் சாதனங்களை இயக்குதல்... முதலிய தஃவாவின் மையச் சிந்தனைகள் ஒன்றிலிருந்துஒன்று வேறுபட்ட அம்சங்களல்ல என்பதையும் இமாம் பன்னா விளக்கியுள்ளார். அவை ஒன்றுக்கொன்று உதவுபவையாக, ஒன்றையொன்று பலப்படுத்துபவையாகச் செல்ல வேண்டியவை. எந்தவொரு செயற்பாடும் பூரண பயனைத் தர வேண்டுமாயின், அதில் இம்மூன்று பக்கங்களும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டிருப்பது அவசியமாகும். அந்தவகையில், குறித்த செயற்பாடு சுமந்திருக்கின்ற தஃவா ரீதியான துது என்ன என்பது வரையறுக்கப்பட வேண்டும்...

அடுத்ததாக அதன்மூலமாக உருவாக்கப்படுபவர் அல்லது பயிற்றுவிக்கப்படுபவர் யார் என்பதும், அவர்களிடம் தோன்றக் கூடிய பாதகமான அம்சங்களை எவ்வாறு கையாள்வது என்பதும் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும்... மூன்றாவதாக, குறித்த செயற்பாட்டை மேற்கொள்ளும்போது அதில் தேர்ச்சி பெறும் வகையில் சிறப்பாகச் செய்ய முயற்சி எடுக்கப்பட வேண்டும்.

இதன் காரணமாகத்தான், ஜமாஆவைக் கட்டியெழுப்புதல் மற்றும் சமூகத்தில் அதன் இயக்கம், தாக்கத்தையும் மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தும் தளங்களில் அதன் பிரசன்னம் என்பவற்றுக்குச் சமாந்தரமாக அங்கத்தவர்கள் மீதான கவனம் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஏனெனில், அதன் மூலமாகவே ரிஸாலதுத் தஆலீமில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ள 'ருக்னூல் அமல்' சுட்டிக் காட்டுகின்ற பரிபூரண இலக்குகளை நோக்கி நெருங்குவதும், முன்னோடிப் பாத்திரத்தை எட்டுவதும் ஜமாஆவுக்குச் சாத்தியமாகும்.

இது வெறும் கோட்பாட்டளவிலான கற்பனையாக இருக்கவில்லை. மாற்றமாக இமாம் பன்னா இதனை நடைமுறை சார்ந்த நிகழ்ச்சி நிரலாக... பல்வேறு கட்டங்களைக் கொண்ட முழுமையான திட்டமாக மாற்றியமைத்தார். அதன்படியே ஜமாஆவும் சென்று கொண்டிருக்கிறது. ஜமாஆவின் உள்நிலைக்கும், புறநிலைக்குமிடையில்... தர்பியாவின் தேவைகளுக்கும், சமூகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய சீர்திருத்தக் கடமைகளுக்கும்

இடையில்... நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்வதற்கும், உம்மாவுக்குத் தலைமை தாங்கி அழைத்துச் செல்வதற்குமிடையில் சமநிலை பேணும் வகையிலேயே அத்திட்டம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இமாம் பன்னா தஃவாவின் ஆரம்ப நாட்களிலேயே தனிநபர்களைப் பயிற்றுவித்து உருவாக்கும் அதே நேரத்தில், சமூகத்தில் தஃவாவையும் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டிருந்ததைப் பார்க்கிறோம். இஸ்மாஈலிய்யாவில் நிறுவப்பட்டிருந்த 'தாருத் தாயிபாத்' என்ற பயிற்சி இல்லமும், சுயெஸ் கால்வாய்க் கம்பனியின் ஊழியர்களுக்கு மத்தியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பரந்தளவிலான தஃவா இயக்கமும் அதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன. மட்டுமன்றி, ஆங்கிலேய ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராகவும், பலஸ்தீன விவகாரம் மற்றும் யூத அபாயம் என்பன தொடர்பாகவும் சமூகத்துக்கு விழிப்பூட்டும் பணியிலும் ஜமாஆ ஈடுபட்டிருந்தது. யூத அபாயத்துக்கெதிராக வினைத்திறன் மிக்க வகையில் பங்காற்றிய அது, பல ஷஹதாக்களையும் அதற்காக அர்ப்பணித்தது.

ஆக, இஹ்வான்களது தஃவா ஓர் இரகசிய தஃவாவோ மூடுண்ட தஃவாவோ அன்று. இடத்தாலும், தாக்கம் செலுத்தும் பரப்பாலும், நோக்கங்களாலும் அது குறுகிய தஃவாவும் அன்று. மாற்றமாக, முழு உலகிலும் முஸ்லிம் உம்மாவை எழுச்சி பெறச் செய்வதற்காக நபித்துவ வழியிலான சம்பூரண இஸ்லாமியத் திட்டமொன்றை அது சுமந்திருக்கிறது.

ஜமாஆவை நோக்கிய மக்கள் வரவு அதிகரிக்கக் கூடிய சில நேரங்கள் அல்லது நிகழ்வுகள் தோன்ற முடியும். அல்லது தஃவாவைப் பரப்புவதற்கும், ஒரு துறையிலிருந்து அதனைவிடச் சிறந்த மற்றொரு துறைக்கு அதனைக் கொண்டு செல்வதற்கும் வாய்ப்பான சந்தர்ப்பங்கள் கிட்ட முடியும். ஜமாஆவினுள் முழுமையான முன்னாயத்தம் இல்லாத நிலையில் கூட அந்நிலை ஏற்படலாம். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் புதிய சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ளத்தக்க வகையில் தஃவா முன்னேற்றப்படுவது அவசியமாகும். குறித்த சந்தர்ப்பங்களையும் துறைகளையும் அது உள்வாங்கி அவற்றிலிருந்து பயன்பெற முயல வேண்டுமே தவிர, தான்

முன்னாயத்தத்துடன் இருக்கவில்லை என்று கூறி ஒதுங்கியிருக்கவோ தயங்கி நிற்கவோ முடியாது. அங்கத்தவர்கள் தேவையான உள்ளார்ந்த தயார்நிலையை முழுமையாக இன்னும் பெறவில்லை என்றும் அப்போது கூறிக் கொண்டிருக்க இயலாது.

ஏனெனில், சந்தர்ப்பங்கள் தயங்கி நிற்பவரையோ உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவரையோ எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதில்லை. தஃவாவின் பொதுப்போக்குடன் இணங்கிச்சென்று அதற்கு நலன்பயப்பனவாக அமையும் பட்சத்தில், அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முயல்வதே சாலப் பொருத்தமானது.

ஜமாஆ தனது இருப்பை சமூகத்தில் ஸ்திரப்படுத்தி சமூகத்துக்குத் தலைமைத்துவம் வழங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்துகின்ற சில நிகழ்வுகள் தோன்ற முடியும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களின் போது தனது பருமனை விட அல்லது தனது உண்மையான இயலுமையை விடப் பாரிய நிலைப்பாடுகளை எடுக்கவும், செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளவும் வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஜமாஆவுக்கு ஏற்படலாம். எனினும், அச்சூழ்நிலைகளில் தனது பொறுப்பை அது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, நிகழ்வுகளுக்கு முன்னால் தனக்குள்ள கடமைகளைத் தட்டிக் கழித்து விடக் கூடாது. அதேவேளை நோக்கங்கள், அவற்றுக்கான செலவுகள், மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்பவை தொடர்பான நுணுக்கமான மதிப்பீடு அதனிடம் காணப்பட வேண்டும். சாத்தியமானதையும் அசாத்தியமானதையும் அது வேறு பிரித்து விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். தஃவாவின் பொதுத் திட்டத்தையும் போக்கையும் விட்டு அது வெகுதூரம் கொண்டு சென்று விடாமலும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தனிநபர் உருவாக்கப் பணி முழுமையடையும் வரை இத்தகைய பணிகளில் கவனம்சென்று விடக்கூடாது என்ற வாதத்தைப் பொறுத்தவரை, அது தஃவா பற்றிய குறைபாடான மதிப்பீடாகும். இத்தகைய பார்வையானது தாக்கமேற்படுத்தும் களத்திலிருந்து தஃவாவை வெளியே கொண்டு சென்று விடுவதுடன், சமூகத்தினுள்ளேயான அதன் வகிபாத்திரத்தையும் பலவீனப்படுத்திவிடும்.

மட்டுமன்றி, இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலிருந்து தூரமான நிலையில் அங்கத்தவர்கள் பயிற்றுவிக்கப்படும்போது, அது சரியான உருவாக்கமாகவும் அமையாது. இமாம் பன்னாவின் வாழ்வில் நாம் காணுகின்ற நடைமுறைசார்ந்த தஃவாவின் செல்நெறிக்கு மாற்றமாக பார்வையாகவே இது அமைந்துள்ளது.

தொலைநோக்குப் பற்றிய தெளிவு, தஃவாவின் இலக்குகள் பற்றிய புரிதல், நிலவும் யதார்த்தத்தையும் புதிய சூழ்நிலைகளையும் திட்டத்துக்கு சார்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் ஆற்றல்... என்பவையின்றி அங்கத்தவர்கள் வெறுமனே இயக்கச் செயற்பாடுகளில் மூழ்கிப் போவதும், நிகழ்வுகளையும் நிலைப்பாடுகளையும் எதிர்கொள்ள முற்படுவதும் தவறாகவே அமையும். அவ்வாறே அங்கத்தவர்களைப் பயிற்றுவித்து உருவாக்குதல், புதிய நபர்களை உள்ளீர்த்தல் முதலிய பணிகளில் உள்ள கவனம் பிற இயக்கச் செயற்பாடுகளால் சிதறிப்போக விடுவதும் தவறானதாகும். இந்த அனைத்தையும் நமது உருவாக்கப் பணியைச் சாதித்துக் கொள்ளவும் ஆழப்படுத்தவுமே நாம் பயன்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறன்றி, புதிய சூழ்நிலைகள் மீதான நமது இயக்கம் நமது பிரதான திட்டத்தை விட்டுத் திசைதிரும்பி விடக்கூடாது. அப்புதிய சூழ்நிலைகளின் பெறுபேறுகளை தஃவாவின் நலனுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவே நாம் முயல வேண்டும்.

“ஐமாலு என்பது இலக்கா அல்லது வழிமுறையா?” என சிலர் எழுப்பும் கேள்வியைப் பொறுத்தவரை, “ஐமாலு என்பது வழிமுறையுமன்று, இலக்குமன்று என்பதையே தஃவாவுக்கான தூண்டல் காரணியிலிருந்து பிறந்த தெளிவான தொலைநோக்கு உறுதிப்படுத்துகிறது. உண்மையில் ஐமாலு என்பது ஷரீஆக் கடமைகளைச் சாத்தியப்படுத்துவதற்கு அடிப்படையாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு கட்டாயக் கடமையாகும். எனவே, ஐமாலு உருவாக்கப்படுவதற்குத் தூண்டுகோலாயிருந்த அந்த ஷரீஆக் கடமைகள் இருக்கும் காலம் முழுவதும் ஐமாலுவும் நிலை பெற்றிருக்கும். “தனிநபர் உருவாக்கம் என்பத ஒரு கட்டம்... சமூகச் செயற்பாடு என்பது அதற்கடுத்த கட்டம். அந்த இரண்டாவது

கட்டத்தின் சட்டகத்தினுள் நாம் நுழைந்து விட்டோம்...” என எண்ணுபவர்கள் தவறிழைக்கிறார்கள். ஏனெனில், உள்ளத்துடனான உழைப்பும், சமூகத்துடனான உழைப்பும் இணை பிரியாதவை. ஒரே நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள் போன்றவை. ஒன்றிலொன்று தாக்கம் விளைவித்துக் கொண்டு சமாந்தரமாகச் செல்பவை.

ஒரு மனிதன் ஈமான் கொள்வதும், தான் ஈமான் கொண்டிருக்கும் தூதை - அது அல்குர்ஆனின் ஒரு வசனமாக இருந்தாலும் - மக்களுக்கு எத்திவைப்பது அவனது கடமையாகும். இமாம் பன்னா குறிப்பிட்டுள்ள தனிமனித உருவாக்கம், வீட்டைச் சீர்திருத்துதல், சமூக சீர்திருத்தம் ஆகிய மூன்று செயற்பாட்டுப் படித்தரங்களும் ஒன்றுக் கொன்று சமாந்தரமாகவும், ஒன்றோடொன்று இணைந்த வகையிலும் செல்கின்ற படித்தரங்களே தவிர ஒன்றை முடித்து மற்றொன்றை நோக்கி தஃவா நகர வேண்டிய கட்டங்களல்ல. எனினும் இவற்றில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற செயற்பாடுகளும், பின்பற்றப்படுகின்ற வழிமுறைகளும் ஜமாஆ கடந்து செல்லும் நிலவரங்களுக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்ப கூடியோ குறைந்தோ முன்னேற்ற கரமாகவோ அமைந்திருக்க முடியும்.

புரிதலிலும் செயற்பாட்டிலும் - குறிப்பாக சமூக சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளில் பெருமளவு ஈடுபட்டிருப்போர் - கவனிக்க வேண்டிய விடயமொன்று உள்ளது. ஜமாஆ, அதன் இலக்குகளை, அதன் அடிப்படைகளைப் பலப்படுத்துவதற்காக உழைத்தல், அதனை மேலும் கட்டியெழுப்பதல் என்பவற்றை அவர்கள் மறந்து விடக்கூடாது என்பதே அவ்விடயமாகும். ஏனெனில் ஜமாஆவே நாம் ஏற்படுத்த விரும்புகின்ற எந்தச் சீர்திருத்தத்துக்குமான அடிப்படை நிலைக்களனாக உள்ளது. அழுத்தங்களின்போதும் தடைகள் குறுக்கிடும்போதும் திடமாக நின்று வழிநடாத்தும் தளமாக அதுவே இருக்கும். பாதையை விட்டுப் பிறழாதிருப்பதற்கான உத்தரவாதத்தையும் அதுவே தரும். எனவே அதன் அணியில் நின்று உழைப்பவர், “நாம் ஜமாஆ (குழு) என்ற கட்டத்தைக் கடந்து சமூகம் (முஜ்தமஉ) என்ற கட்டத்தினுள் நுழைந்த விட்டோம்” என்று கூறுவது ஏற்புடையதாகாது.

ஜமாஆவைக் கரைந்துபோகச் செய்தல், அதன் கட்டமைப்பைப் பலவீனப்படுத்தல், தஃவாவில் அது வகிக்கும் தலைமைப் பாத்திரத்தைப் பலவீனடையச் செய்தல்... முதலிய முனைவுகள் என்ற வாதத்தை முன்னிறுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், அது பாரிய இஸ்லாமிய இலக்குகள் மீதும், உம்மாவை எழுச்சி பெறச் செய்தல் மற்றும் அதன் சர்வதேச தலைமை பாத்திரத்தை மீட்டெடுத்தல் என்பவற்றுக்கான இஸ்லாமியத் திட்டத்தின் மீதும் தொடுக்கப்படுகின்ற தாக்குதலாகவே அமையும்.

இவ்வாறு உருவாக்கத்துக்கும் இயக்கத்துக்குமிடையில்... உட்புறத்துக்கும் வெளிப்புறத்துக்கும் இடையில்... தனிநபர் தொடர்பான தேவைகளுக்கும் ஜமாஆவின் தேவைகளுக்கும் இடையில் சமநிலை பேணிக் கொண்டுதான், தஃவா தனது பாதையை வகுத்துச் செல்கிறது.

புதிய அம்சங்களையும் மாறிகளையும் புரிந்து கொள்ளல், நிகழ்வுகளைக் கூர்மையாக அவதானித்தல், சந்தர்ப்பங்களை உரிய விதத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்ளல்... என்பவற்றின் மீதான ஆற்றல் மூலமாக ஜமாஆ தனது இலக்குகளை நோக்கி எவ்வித கோளாறோ பலவீனமோ தஃவாவின் அடிப்படைகளிலிருந்தான பிறழ்வோ இன்றிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது.

• தஃவாவின் இஸ்லாமிய தன்மை குறித்த தெளிவு :

இஹ்வான்கள் உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் பாணியிலான இஸ்லாமிய தஃவா முஸ்லிகள் வாழுகின்ற எந்த நாட்டில், எந்தப் பிராந்தியத்தில் தோன்றினாலும், அது ஆரம்பம் முதலே சரியான இஸ்லாமிய தன்மை கொண்டதாகத் தோன்றுவது அவசியமாகும். ரப்பானியக் கொடியை உயர்த்திப் பிடித்து, முஹம்மதிய ஷரீஆவுக் காகக் குரலெழுப்பி, பரிபூரண இஸ்லாமிய இலக்குகளுக்காக, அது உழைக்க வேண்டும். இதன்போது “இஃவான்”⁽¹⁷⁷⁾ என்ற பெயரால்

177. இஃவான்களது கொடியும் பெயரும் எளிப்திய பிராந்தியத்திலேயே தஃவாவின் மாறா அம்சங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஏனைய பிராந்தியங்களைப் பொறுத்தவரை அவை மாறுபட்டு அமைய முடியும். அல்லது குறிப்பிட்டதொரு காலத்துக்கு அவற்றைப் பன்படுத்துவது பிறபோடப்பட முடியும்.

தன்னை இனங்காட்டிக் கொள்ள முடியாமல் போனாலும் பரவாயில்லை. ஏனெனில், கொள்கைகளும், இலக்கு களும், உழைப்பின் உள்ளடக்கமுமே அடிப்படையானவை. தாய் அமைப்புடனான அங்கத்துவப் பிணைப்பு அந்த அடிப்படையை உறுதிப்படுத்துவதாகவும் பலப்படுத்துவதாகவும் அமைந்திருக்கும்.

முஸ்லிம் சமூகத் திரளுக்கு மத்தியில் உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த தஃவாவானது இப்பரிபூரண கொள்கைகளும் இஸ்லாமியத் தன்மையும் மக்கள் அதனைக் கண்டு மிரள்வதற்கு, அல்லது அதற்கு முன்னால் மேலும் முட்டுக்கட்டைகள் தோன்றுவதற்கு, அல்லது பல உலோகாயத நலன்கள் தவறிப் போவதற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளன என்ற வாதத்தை முன்வைத்து அவற்றை விட்டு விலகி விடக்கூடாது. தனது தெளிவையும் முழுமைத் தன்மையையும் விட்டுக் கொடுத்து, அதற்குப் பதிலாக இஸ்லாமிய தனித்தன்மையையோ நிரந்தரத் தூதையோ கொண்டிராத பகுதியளவிலான சீர்திருத்த அழைப்புகளை அல்லது வேறு கோஷங்களைத் தத்தெடுத்துக் கொள்ள அதற்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது. ஏனெனில் அது பெரும் குழப்பமாகவும் தவறாகவுமே முடியும். நமது இஸ்லாமிய சமூகங்களுக்கு இப்போதுள்ள அடிப்படையான தேவை இஸ்லாம் மட்டுமே.

அந்த இஸ்லாம், அதன் பரிபூரண பொருளைக் கொண்டதாகவும், சரியான நடைமுறை வடிவம் கொண்டதாகவும் அமைந்திருக்க வேண்டும். இத்தகைய பரிபூரண அடிப்படையின் மீதும் ரப்பானியக் கொடியின் கீழும் அக்கட்டடம் நிலைபெறவில்லையெனில், ஸ்திரத்தன்மை கொண்டதாகவோ நேர்வழியில் நிலைத்து நிற்பதாகவோ ஒருபோதும் இருக்கப் போவதில்லை. அதன் கட்டுருவாக்கத்தில் நிகழக்கூடிய இத்தகைய எந்தக் கலப்பும் குன்றுபடியும் - உடனடியாகவோ தாமதித்தோ - அதனை நிச்சயம் பாதிக்கும். ஏனெனில், எமது இந்த தஃவா வெறுமனே பூமி சார்ந்த தோர் அழைப்போ அல்லது கட்சி நலன்களால் ஆளப்படுகின்ற கட்சிசார் நிறுவனமோ அல்ல. மாற்றமாக அது நபிமார்களது தஃவாவின் வழியில், இஸ்லாமிய நியமங்களின் ஆளுகையில்

செல்கின்றதோர் அழைப்பு. சில நாடுகளிலுள்ள சட்டங்களை அனுசரித்து, கட்சி என்ற பெயர்பலகையின் கீழ் தனது உத்தியோக பூர்வ இருப்பை அது நிலை நிறுத்திக் கொண்டிருந்தாலும், ஜமாஆ என்ற அடிப்படையான அமைப்பானது தனது முழுமையான பொருளிலும், பூரணமான இலக்குகளோடும், ரப்பானியக் கொடியோடும் மக்களுக்குத் தெரியும் வகையில் பகிரங்கமாக நிலைத்திருக்கும். ஏனெனில், அதுவே இன்றுள்ள கட்சியமைப்பை விட - இலக்குகளாலும் முன்மொழிவுகளாலும் - மிகப் பரந்ததாகவும் ஆழமானதாகவும் முழுமைத்தன்மை வாய்ந்ததாகவும் உள்ளது.

முதலில் நாம் இப்பகுதியளவிலான பெயர்களில் - இஸ்லாமிய இலச்சினைகளை முன்னிறுத்தாமல் - மக்களை அழைப்போம்... அவர்கள் தஃவாவினுள் நுழைந்து அதில் முன்னேற்றம் அடையும் போது இஸ்லாம் பற்றியும் நமது சம்பூரண அழைப்புப் பற்றியும் புரிந்து கொள்வார்கள். நமது உள்ளார்ந்த முறைவழி அதனை ஈடுகட்டி விடும்..." என்று கூறுவதும் சரியாகாது.

ஏனெனில், இஸ்லாத்தை நோக்கிய அழைப்பின் இலக்குகளும் தூதும் ரகசியமானவையன்று. எனவே அவை மக்களுக்குப் பகிரங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஜமாஆவின் கீழுள்ள கட்சி யிலிருந்து அவர்கள் வந்தாலும், வேறு கட்சிகளிலிருந்து வந்தாலும் அவர்கள் எந்தக் கொடியின் கீழ் வந்து அணி திரள்கிறார்கள் என்பது காட்டப்பட வேண்டும்.

அவ்வாறே, தஃவாவின் இஸ்லாமியத் தன்மையை மறைத்து வைக்கும் இம்முனைவானது இஸ்லாமிய அடையாளத்தையும் கொள்கைப் பற்றையும் கூட உள்ளீடற்றதாக்கிப் பலவீனப்படுத்தி விடும். அதன் பிறகு நமது பயணம் சீராக அமையாது போவது மட்டுமன்றி, ஆளுமை உருவாக்கத்தில் பாதிப்புச் செலுத்தக்கூடிய உண்மையான பிரிவினைக்கும் வழிகோலி விடும். "அவை வெறும் முகப்புகளும் கிளை நிறுவனங்களும் மட்டும் தான்... அவற்றை ஆளுவதற்கான நியமங்கள் நம்மிடம் காணப்படுகின்றனவே...!" என யாராவது கூறினால், அவர்களிடம் நாம் கேட்பது இதுதான்:

“அந்த முகப்புகளையும் நிறுவனங்களையும் திசைப்படுத்தி, அவற்றிலிருந்து பயன்பெறுகின்ற ஜமாஆ எங்கே..? அதன் வடிவமும், இலச்சினைகளும், தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் சமூகத்துக்கு அது முன்வைக்கும் செய்தியும் எங்கே?”

ஆக, இஸ்லாமியக் கொடி அதன் சரியான, முழுமையான பொருளுடன் மக்களுக்கு உயர்த்திக் காண்பிக்கப்படுவது அவசியமாகும். அக்கொடியின் கீழ் நின்றே தஃவா அவர்களை அழைத்து, அவர்களது மார்க்கத்தையும் தூதையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். இதன் காரணமாக தடைகளையும், அழுத்தங்களையும் தஃவா எதிர்கொள்ள வேண்டி வருமெனில், அது இப்பாதையின் இயல்பாகவும் தஃவாவுக்காகச் செலுத்தப்பட வேண்டிய வரியாகவுமே அமையும்.

இஸ்லாமிய உலகின் ஏதாவதொரு பகுதியில் வாழும் இஸ்லாமிய அழைப்பாளர்கள் தமது இஸ்லாமிய கொடியையும் தூதையும் பகிரங்கமாகத் தெரியப்படுத்த முடியாத நிலையில், “தற்போதைக்கு இப்பகுதியளவிலான முயற்சிகளே சாத்தியமாக உள்ளன. எனினும், இம்முயற்சிகள் தமது முழுமையான பணிக்கு முன்னாயத்தமாக அமையக்கூடியவை” என்று கூறுவார்களானால், அவர்கள் உண்மையான தஃவாவை இன்னும் ஆரம்பிக்கவில்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளட்டும். தமது அங்கத்தவர்களை இஸ்லாம் பற்றிய முழுமையான புரிதலின் அடிப்படையில் பயிற்றுவிப்பதாக அவர்கள் எவ்வளவு நியாயப்படுத்தினாலும், எல்லையின்றி அந்நிலை தொடர முடியாது. முடிந்தளவு விரைவாக இஸ்லாமிய தன்மையும் ரப்பானியப் பண்பும் கொண்டதாக அந்த தஃவா பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு சமூகத்துக்கும் உம்மாவுக்கும் தனது தூதை முன்வைக்க வேண்டும். தனது கொடியை நோக்கி அணி திரண்டு உழைக்க வருமாறு அவர்களை அழைக்க வேண்டும். இதுவே இமாம் ஹஸனுல் பன்னா தனது தஃவாவை ஆரம்பித்த முறைமையாகும். இதனை அவர் அக்கறையோடு பேணியதுடன், இஃவான்களுக்கும் இதனையே உபதேசித்தார்.

இவ்விடயம் தொடர்பாக உஸ்தாத் முஸ்தபா மஷ்ஹூர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார் :

“...சோஷலிஸம் போன்ற உலோகாயதக் கொள்கை சார்ந்த அமைப்பொன்றினூடாக இஸ்லாத்துக்காக உழைக்குமாறு சிலர் எமக்குக் கூறினர். அப்போதுதான் அவற்றின் மூலமாக தாராளமாகக் கிடைக்கின்ற வழிகளையும் களங்களையும் நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என அவர்கள் தெரிவித்தனர். உத்தியோகபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்படாத நிலையிலுள்ள எமக்கு அது மிகப் பரந்த சந்தர்ப்பமொன்றையும், தஃவாவுக்காக உழைப்பதற்கான விரிந்த தளமொன்றையும் பெற்றுத்தரும் எனவும் அதற்கு நியாயம் கூறினர். ஆனால் அதனை நாம் மறுத்துவிட்டோம். ஏனெனில், எம்மிடமிருந்து எமது கொடியின் கீழிருந்து எமது தனித்துவமான இஸ்லாமிய ஆளுமையிலிருந்து வெளிப்படும் செயற்பாடுகள் பருமனில் சிறியவையாயினும், அந்த லோகாயதக் கொடியின் நிழலின் கீழிருந்து வெளிப்படும் செயல்களை விட (அவை பருமனில் பெரியதாயிருந்தாலும்) அதிக தாக்கமும் வினைத்திறனும் கொண்டவையாகும்.

மற்றொரு புறத்தில் ரப்பானியக் கொடிக்கு மேலாக உலோகாயதக் கொடியைப் பிரகடனப்படுத்துவதில் எப்படி நாம் திருப்தியடைய முடியும்? அவ்வாறு நாம் ஏற்றுக் கொண்டால், அது எமது பயணப் பாதையில் ஏற்படும் பின்னடைவாகவும், எமது சுதந்திரமான இஸ்லாமிய அடையாளத்தைச் சிதைப்பதாகவுமே அமையும். அந்த உலோகாயத அமைப்பு எம்மை உள்ளீர்த்து விட்டதாக மக்களும் கருதத் தொடங்கிவிடுவர். அதன்பிறகு நாம் விரும்பி னாலும் விரும்பா விட்டாலும் அதன் தீமைகளைச் சுமந்தே ஆக வேண்டும். மட்டுமன்றி, நமது அந்தஸ்து, இஸ்லாமிய கௌரவம், முஸ்லிம்கள் நம் மீது வைத்திருந்த நம்பிக்கை என்பவற்றையும் மீட்டெடுக்க முடியாது போய் விடும். அதிலும் குறிப்பாக இத்தகைய உலோகாயத சுலோகங்களும் அவற்றின் வார்த்தைகளும் அர்த்தங்களும் அடிக்கடி மாறிக் கொண்டிருப்பதையும் நாம் காண்கிறோம்.” (178)

178. “அல்-தஃவா” சஞ்சிகை, இதழ் 62, ஜூலை 1981 - ஷஃபான் 1401

ஐமர்ஆ இஸ்லாமிய இலச்சினைகளை முன்னிறுத்துவது, அவற்றை வைத்து வியாபாரம் செய்வதற்காகவோ, எவருக்கும் தீங்கு செய்வதற்காகவோ அல்ல. தனது திட்டத்துக்கான தூண்டற் காரணிகளை வெளிப்படுத்துவதற்காகவே அவற்றை அது முன்னிறுத்துகிறது. அத்திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி, அது சுமந்திருக்கும் பொருள்களிலும் இலக்குகளிலும் கவனக் குவிப்பை ஏற்படுத்துவதே இதன் நோக்கமாகும்.

இந்தவகையில் அது அடையாளத்தை வரையறுக்கும் செயற்பாடாகும். உம்மாவைத் துயிலெழுப்பி, இஸ்லாத்துடன் அதனைப் பிணைப்பதற்காக முன்வைக்கப்படும் ஷரீஆ ரீதியான அழைப்பாகவும் அது உள்ளது. ஏனெனில், உம்மாவை மறுசீரமைப்பதற்கும், அதனை எழுச்சி பெறச் செய்து முன்னேற்றுவதற்கும் அதிக ஆற்றல் படைத்த அம்சமாக - குறிப்பாக குடிமக்களில் பெரும்பான்மையினர் முஸ்லிம்களாக இருக்கும் நிலையில் - இந்த இஸ்லாமிய அடையாளமும் இலச்சினைகளுமே காணப்படுகின்றன.

தேசத்தின் ஏனைய பங்காளர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுக்கு அது ஒரு தடைச் சுவராக அமையப் போவதில்லை. ஏனெனில், இஸ்லாம் என்பது அவர்களது மதமாக அமைந்திராத போதும் தேசியக் கண்ணோக்கின் அடிப்படையிலேயே அவர்கள் நடாத்தப்படுவார்கள். தேசிய நாகரிகப் பிணைப்புக் கொண்டவர்களாக அவர்கள் கருதப்படுவார்கள். பிற கோட்பாட்டு முகாம்களும் கூட தமக்குப் பிடித்த கொள்கைகளோடும் தம்மைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற சுலோகங்களோடும் களத்தில் இறங்குவதை இஹ்வான் கள் தடுக்கப் போவதில்லை.

தஃவா, தனது இயக்கச் செயற்பாடுகளின்போது எடுத்துக் கொள்கின்ற நுணுக்கமான பதப் பிரயோகங்களுக்கும் கோஷங்களுக்கும் கூட ஒரு பெறுமானம் உண்டு. அந்தவகையில், அவற்றில் ஷரீஆ நியமங்கள் சரிவரப் பேணப்படுவதுடன், திட்டத்தையும் அதன் இலக்குகளையும் மிகச் சரியாக வெளிப்படுத்துவனவாகவும் அவை காணப்பட வேண்டும். இதுவன்றி, களத்தில் அல்லது சில

அழுத்தங்களின் கீழ் சிலர் உருவாக்கிக் கொள்கின்ற கோஷங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவை குழப்ப நிலைக்கும் ஸ்திரமின்மைக் குமே இட்டுச் செல்லும். வலது சாரி, இடதுசாரி, முற்போக்கு, சோஷலிஸம், முதலாளித்துவம்... முதலிய பதப் பிரயோகங்களை சிலர் இஸ்லாத்துடன் இணைத்துப் பிரயோகிக்க முற்பட்டமையை இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிடலாம். இஸ்லாத்தையும் அதன் அழைப்பையும் இத்தகைய பதப் பிரயோகங்களின் கீழ் வகைப் படுத்த அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் - தமது சொந்த மனோ இச்சைப் படியும், அப்போது நிலவிய சூழல் தாக்கத்துக்கு உட்பட்டும் - முயன்று பார்த்தனர்.

ஆனால், இவற்றுள் எதுவும் இஸ்லாத்தின் முறைவழியோடும் தனித்தன்மையோடும் இணைந்து செல்லக்கூடியதன்று. ஏனெனில், இஸ்லாம் இந்த அனைத்துப் பதப் பிரயோகங்களையும் உலோகாயத நோக்குகளையும் விட மிக உயர்ந்தது. இஸ்லாத்தில் இடம் பெற்றுள்ள சில அம்சங்களை மேற்குறித்த கோட்பாட்டு முகாம் களும் சிலபோது எடுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால் இஸ்லாம்தான் எப்போதும் அடிப்படையானதாகவும் அனைத்தையும் உட்பொதிந்ததாகவும் நிலைத்திருக்கக் கூடியதாகும்.

சிலர் இஸ்லாத்தை மேலதிகமான சில அடைமொழிகளால் வர்ணிக்க முற்பட்டமையும் இவ்வகை சார்ந்ததே. இஸ்லாத்தில் பல வகைகள் இருப்பது போன்று, அல்லது மேலதிக அடைமொழி யொன்றுக்கான தேவை கொண்டதாக இஸ்லாம் இருப்பது போன்று அவர்களது இம்முயற்சி அமைந்திருந்தது. நடுநிலை இஸ்லாம், நாகரிக இஸ்லாம், சமநிலை இஸ்லாம்... முதலிய அடைமொழி களை இங்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூற முடியும். இஸ்லாமே நடுநிலை (வஸதிய்யா)... அதுவே சமநிலை (இஃதிதால்)... அதுவே நாகரிகம் (ஹழாறா). இப்பொருள்கள் அனைத்தையும் தன்னகத்தே பொதிந்த சம்பூரண மார்க்கம் அது.

இஸ்லாத்தையும் அது உட்பொதிந்திருக்கும் பொருள்களையும் தனித்துவமான பக்கங்களையும் விளக்குவதற்காக இத்தகைய

பதங்களைப் பயன்படுத்த முடியுமே தவிர, அவையே குழப்பத் தையும் தடுமாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய சுலோகங்களாகவும் பதப் பிரயோகங்களாகவும் வரைவிலக்கணங்களாகவும் மாறி விடக்கூடாது.

இஸ்லாம் பற்றி விளங்கிக் கொள்வதில் எவராவது தவறிழைத்தால், அந்தத் தவறை நாம் விளக்குவோம். இஸ்லாத்தை விளங்குவதற்கான மூலாதாரமாக அதன் கொள்கைகளும், அடிப்படைகளும், விதிமுறைகளுமே அனைவருக்கும் உள்ளன.

பரிபூரணமான இஸ்லாமியத் திட்டமொன்றை ஜமாஆ சுமந்திருக்கிறது. இஸ்லாமிய உம்மாவுக்கும் முழு உலகுக்குமான தூது அதன் வசம் உள்ளது. அந்தத் தூதை உம்மாவுக்கு முன் சமர்ப்பித்து, அதனை எழுச்சி பெறச் செய்யவும், தன்னுடன் இணைத்து அதுவும் தூதைச் சுமக்கும் தயார்நிலைக்கு வரவும் ஜமாஆ பாடுபடுகிறது. அந்தவகையில், பலருக்கு இந்த தஃவா பற்றித் தெரியாதிருக்குமாயின், அல்லது சிலர் இன்னும் அதனை எதிர்த்துக் கொண்டிருப்பார்களாயின், அல்லது அதனுடன் இணைந்து பாடுபடாதிருப்பார்களாயின்... அதுவே பெரும்பான்மை சமூகத்தின் அபிப்பிராயமாக உள்ளது என்ற வாதத்தை முன்னிறுத்தி ஜமாஆ தனது தூதை விட்டு விலகிவிடாது. மாற்றமாக, அறிவார்ந்த முறையிலும் அழகிய உபதேசத்தின் மூலமாகவும் தனது அழைப்பை அது தொடர்ந்து மேற்கொள்ளும். இஸ்லாமிய தஃவாவின் ஆரம்பத்தில் பலர் அதனை எதிர்த்தபோது இறைத்தூதர் (ஸல்) பின்பற்றிய வழிமுறையும் இதுவே. அதன்பிறகு மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக இறை மார்க்கத்தினுள் நுழைந்ததை அன்னாரது வரலாற்றில் நாம் காண்கிறோம்.

அல்லாஹ்வின் அருளிலும் உதவியிலும் ஜமாஆவுக்கு மிகப் பெரும் நம்பிக்கை உள்ளது. ஏனெனில், அனைத்தினதும் அளவீடுகள் அவன் வசமே உள்ளன. மக்களது உள்ளங்களில் மறைந்திருக்கும் இஸ்லாமிய உணர்விலும் ஜமாஆ மதிப்பு வைத்திருக்கிறது. இஸ்லாத்தின் அழைப்பை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என அது நம்புகிறது.

இமாம் பன்னா கூறியது போன்று, இஹ்வான்கள் பிறருடன் - அவர்கள் தம்முடன் முரண்படுபவர்களாய் இருந்த போதிலும் - பரந்த மனதுடன் நடந்து கொள்வார்கள். அவ்விடயத்தில் அவர்கள் ஷரீஆவின் வழிகாட்டல்களுக்கும் நீதி, தகவா முதலிய அளவு கோல்களுக்கும் இயைபாகவே செயற்படுவார்கள். அடுத்தவர்களோ தஃவாவை விரும்பாதவர்களாகவும், அதனைத் தாக்கி களத்தி லிருந்து தூரப்படுத்த முயல்பவர்களாகவும் இருந்தனர் என்பதற்கு வரலாற்றில் நிறையச் சான்றுகள் உள்ளன.

இஹ்வான்கள் தமது பரிபூரண இஸ்லாமியத் திட்டத்தை முன்வைக்கும் அதேவேளை, பிறருடன் ஒத்துழைக்கவும் பங்கேற்க வும் கூட முயல்கின்றனர். ஐக்கியத்துக்காகப் பாடுபடும் அவர்கள் பிளவையும் பிரிவினையையும் வெறுக்கின்றனர். “சீர்திருத்தம் தொடர்பான முன்மொழிவுகளிலும், செயற்படுவதற்கான வழி முறைகளிலும் நாம் உடன்பட்ட அம்சங்களில் பரஸ்பரம் ஒத்துழைப்போம். முரண்பட்டவற்றில் ஒருவருக்கொருவர் நியாயம் காண்போம்” என தமது கொள்கையை அவர்கள் பிரகடனம் செய்கின்றனர்.

ஆனால், கட்சிகள், தேசிய மற்றும் அரசியல் சக்திகள் என்ப வற்றுடனான எமது இந்த ஒத்துழைப்பு எமது திட்டத்தின் இலக்கு களை அல்லது அதன் சில பகுதிகளை - அவற்றின் திருப்திக்காக - விட்டுக் கொடுக்கச் செய்துவிடும் என எவரும் எண்ணிவிடக்கூடாது. இவ்வகையான எண்ணம் எமது தஃவாவைப் பற்றிய சரியான புரிதலை விட்டு மிகத் தூரமானதாக்கும். ஏனெனில், எமது திட்டத் தில் சில பொதுவான துறைகளும் பரப்புகளும் காணப்படுகின்றன. இப்பொதுத்தன்மை பெரும்பாலும் வழிமுறைகளிலும் பொறிமுறை களிலும் காணப்படுமே தவிர, முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்ட அம்சங்களிலும் அவற்றுக்கான தூண்டற் காரணிகளிலும் அல்ல. இப்பொதுப் பரப்பெல்லையில் தேச நலனுக்காகவும் அதன் நிலை யைச் சீர்திருத்தும் நோக்குடனும் பிற சக்திகளுடன் ஒத்துழைக்க நாம் முன்வரும் அதேவேளை, ஒவ்வொரு தரப்பும் தத்தமது பிரத்தியேக நிகழ்ச்சித் திட்டத்தையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளும்.

இஸ்லாம் பற்றிய திருப்தி நிலையையும், பங்கேற்பையும் பிறரிடம் அதிகரிக்கச் செய்வதற்காக பொருத்தமான வழிகளில் ஜமாஆ தனது தஃவாவை அவர்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக முன் வைக்கும். அதுவன்றி, பிறருக்கு உடன்பாடற்ற தனது தொலை நோக்கையும் இலக்குகளையும் அது விட்டுக் கொடுக்கும் என்று எவ்வகையிலும் எதிர்பார்க்கப்பட முடியாததாகும். இஹ்வான்கள் தம்முடன் மிகக் கடுமையாக முரண்படுபவர்களுடன் கூட மிகப் பண்பாடாக நடந்து கொள்ளும் தனித்தன்மை மிக்கவர்கள். அனைவரையும் மதித்தல், நற்பண்பு, அளவான வாத்தைப் பிரயோகம், ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய மதிப்பையும் மரியாதையையும் வழங்குதல் என்பவற்றில் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவர்கள் அவர்கள்.

விரோதித்துக் கொள்ளல், எண்ணங்களில் குற்றம் காணுதல், பெருமை, ஆணவம் முதலிய பண்புகளை விட்டு அவர்கள் மிகத் தூரமானவர்கள்.

மனித வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகளுக்குமான எழுச்சித் திட்டத்தில் இஸ்லாமிய நிறம் தெளிவாகத் தெரிவது முக்கியமானதாகும். அந்தவகையில் நாம் முஸ்லிம் மனிதனையும் முஸ்லிம் வீட்டையும் உருவாக்க விழைகின்றோமே தவிர, இஸ்லாமியப் பின்புலம் கொண்ட மனிதனையல்ல. அவ்வாறே முஸ்லிம் சமூகம், முஸ்லிம் அரசு, முஸ்லிம் உம்மா என்பவற்றை நிறுவுவதே எமது நோக்கமாகும். அவ்வாறன்றி, இஸ்லாமியப் பின்புலம் கொண்ட சமூகத்தை நிறுவுதல், இஸ்லாமியப் பின்புலம் கொண்ட சிவில் அரசை உருவாக்குதல் என்றவாறு இலக்குகளை வடிவமைப்பதானது நுணுக்கமானதாக அமையாது. ஏனெனில், இஸ்லாம் ஓர் இஸ்லாமிய அரசையே நிறுவ முனைகிறது. அந்த அரசின் அனைத்து அடிப்படைகளும் துறைகளும் இஸ்லாமாகவே இருக்கும். அதற்கென்று ஒரு பண்பும் தூதும் காணப்படும்.

இஸ்லாமிய அரசு என்றால் என்ன என்று தெரியாத ஒருவருக்கு அவர் விளங்கக்கூடிய வகையில், “அது ஒரு சிவில் அரசேயன்றி மதகுருத்துவ அரசல்ல” என விளக்கமளிக்க முடியும். ஆனால், ஓர் இலக்கை அல்லது பதப்பிரயோகத்தை வடிவமைக்கும் போது அது

நுணுக்கமானதாகவும், சுருத்து வெளிப்பாட்டுத்தன்மை கொண்டதாகவும், ஷரீஆவின் அடிப்படையில் நியமப்படுத்தப்பட்டதாகவும் அமைவது அவசியமாகும்.

இவ்வாறு பதப் பிரயோகங்களையும், கோஷங்களையும், இலக்குகளையும் நுணுக்கமாகவும் கட்டுக் கோப்புடனும் வடிவமைப்பதில் இமாம் பன்னா அதிக கரிசனை கொண்டவராய் இருந்தார். ஏனெனில், அவற்றில் ஏற்படும் திரிபு கூட ஒருவகைப் பிறழ்வுதான்.

இஹ்வான்கள் முன்வைக்கும் இஸ்லாமியத் திட்டமானது பகுதியளவிலான சீர்திருத்தத்தில் அக்கறையற்ற மொத்தமான சீர்திருத்தத் திட்டமா?... அப்படியாயின் முழுமையான மாற்றத்துக்கான வசதிகள் பூரணமடையும் வரை காத்திருந்து அதன் பிறகுதான் தனது திட்டத்தை அது முன்வைக்குமா?

அல்லது, அது பகுதியளவிலான மாற்றத்துக்கான திட்டமா?... அப்படியாயின் இருக்கும் யதார்த்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டு சீர்திருத்தத்துக்கான பகுதியளவிலான அம்சங்களில் மாத்திரம் தன்னை அது குறுக்கிக் கொள்ளுமா?... என சிலர் கேள்வியெழுப்ப முடியும்.

அதற்கு நாம் கூறும் விளக்கம் இதுதான்:

மாற்றத்துக்கும் மறுசீரமைப்புக்குமான இஸ்லாமிய முறைவழியானது தனித்துவமானதொரு முறைவழியாகும். அதற்கென ஒரு தொலைநோக்கும் அளவுகோல்களும் உண்டு. இஹ்வான்கள் சுமந்திருக்கின்ற இஸ்லாமியத் திட்டம் மேற்குறித்த இரு விடயங்களையும் இலக்காகக் கொண்டிருக்கிறது. இமாம் பன்னா கூறியிருப்பது போன்று சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் நாம் கிட்டிய இலக்கொன்றையும் நீண்ட தூர இலக்கொன்றையும் நோக்கி உழைக்கிறோம். இந்தவகையில் அது இன்றுள்ள அனைத்து நிலைமைகளையும் திருத்தத்துக்கும் மதிப்பீட்டுக்கும் உட்படுத்துகின்ற முழுமையான சீர்திருத்தத் திட்டமாக உள்ளது. அதேவேளை, நன்மையை ஏவி தீமையைத் தடுத்தல் என்ற ஷரீஆக் கடமைக்கு இயைபாக உபதேசம் மற்றும் பல்வேறு துறைகளிலான சீர்திருத்தம் என்பவற்றையும் முடிந்தளவு அது மேற்கொள்ளும்.

“ஜமாஆவிலும், அதன் இஸ்லாமியத் திட்டத்திலும் அரசியல் கட்சி பெறும் இடம் யாது?” என்ற கேள்விக்கு நாம் அளிக்கும் பதில் வருமாறு:

ஜமாஆ ஒரு கட்சியினுள் அல்லது அமைப்பினுள் அல்லது குறுகிய முகப்பொன்றினுள் சுருங்கிவிட முடியாது என்பதை ஏலவே நாம் சுட்டிக் காட்டினோம். ஏனெனில் அது இஸ்லாத்தின் பரப்புக்கும் முழுமைத்தன்மைக்கும் ஏற்ப பரந்ததாகவும் முழுமைத் தன்மை கொண்டதாகவும் உள்ளது.

இஸ்லாம் சம்பூரணமானது என்ற கருத்தியலோடுதான் ஜமாஆ செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அரசியல் செயற்பாடு என்பது ஜமாஆவின் அழைப்புப் பணியில் இணைபிரியாததொரு பாகமாகும். அரசியல் கட்சியானது அரசியல் செயற்பாட்டுக்கான வழிமுறைகளுள் ஒன்றே தவிர அரசியல் செயற்பாடு அத்துடன் மாத்திரம் சுருங்கி விடுவதில்லை.

அக்கட்சி கூட, தஃவாவின் தூதில் ஒரு பகுதியைச் சுமந்திருக்கும். அதனை நிதர்சனப்படுத்தப் பாடுபடும். அதற்கு வாய்ப்பாக உள்ள அனைத்துச் சாதனங்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும். அது சுமந்திருக்கும் இப்பகுதி, இஸ்லாமிய வார்ப்பும் பின்புலமும் கொண்டதாக அமைந்திருக்கும். பிற கட்சிகளைப் போன்று அதிகாரத்தையும் ஆசனங்களையும் பெறுவது அதன் நோக்கமல்ல. களத்தில் காணப்படும் கட்சிப் போராட்டத்திலும் போட்டியிலும் அது இறங்காது. இஸ்லாமிய சமூக சீர்திருத்தத்துக்காகவே அது உழைக்கும். அனைத்துவிதமான கருத்துமுகாம்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் தனது தஃவாவை அது கொண்டு செல்லும்.

கட்சி என்பது ஜமாஆவுக்குச் சமாந்தரமாகச் செல்லும் ஏற்பாடல்ல. மாற்றமாக அது ஜமாஆவின் வழிமுறைகளில் முகப்பு களில் ஒன்று.

அரசியல் கட்சியென்றும், சமூகத்துக்காகப் பாடுபடும் சங்கம் என்றும் ஜமாஆ இரு கூறுகளாகப் பிரிந்துவிடும் என எவரும் கற்பனை செய்ய முடியாது.

ஏனெனில், ஜமாஆவின் ஸ்திரத்தன்மையும், கொள்கைகள் மற்றும் இலக்குகள் மீதான அதன் உறுதியும் அதனைக் கூறுபோடுவதற்கு அல்லது அதன் திட்டத்தை மாற்றியமைப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட எல்லா முயற்சிகளையும் தோற்கடித்து விட்டன.

அதன் சட்டபூர்வத் தன்மையானது, அது சுமந்திருக்கின்ற இஸ்லாமிய முறைவழியிலிருந்தும், ஆழ்ந்த விசுவாசத்திலிருந்தும், அல்லாஹ்வின் மீதான பற்றுறுதியிலிருந்தும் பிறந்ததாகும். அதேபோன்று, அது தொடர்பு கொண்டிருக்கின்ற மக்கள் திரளின் உள்ளங்களில் பெற்றிருக்கும் அந்தஸ்திலிருந்தும் தனக்குரிய சட்டபூர்வ அங்கீகாரத்தை அது எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

“இஹ்வான்களது சாத்வீக முறைவழியும், தமது திட்டத்தின் மீது அவர்கள் கொண்டிருக்கும் விடாப்பிடியும் அவர்களுக்கு ஏதும் வெற்றியைச் சாதித்துத் தந்துள்ளதா?... இத்தனை வருடங்களாக அவர்கள் முன்வைத்தது என்ன?... அவர்களது திட்டம் அவசியமான இலக்குகளை நோக்கிச் செல்வதில் வெற்றி கண்டிருக்கிறதா?” என சில அவசரக்காரர்கள் வினாத் தொடுக்கலாம்.

அதற்கு நாம் வழங்கும் பதில்:

முதலாவதாக: ஜமாஆவுக்கும் அதன் அங்கத்தவர்களுக்கும் பின்னாலுள்ள தூண்டுகோல் ஈமானிய - ரப்பானியத் தூண்டுகோலாகும். அல்லாஹ்வுக்கு முழுமையாக அடிபணிவதிலிருந்து இத்தூண்டுகோல் பிறக்கிறது. இஹ்வான்கள் தமது உறுதி, ஜிஹாத் என்பவற்றின் மூலமாக இதனை நிதர்சனப்படுத்துவார்களாயின், தமது அதியுயர் இலட்சியத்தை நிச்சயம் அடைந்து கொள்வார்கள்.

இரண்டாவதாக: மாற்றச் செயன்முறையின்போது மனித முயற்சி என்பது அடிப்படையானதொரு காரணியாக வேண்டப்பட்டிருந்த போதிலும், மாற்றத்துக்கான இறைநியதிகள் - அல்குர்ஆனும் இறைத்தூதரும் விளக்கியிருப்பது போன்று - அம்மனித முயற்சியுடன் மாத்திரம் சுருங்கி விடுவதில்லை. அதற்கும் மேலாக அல்லாஹ்வின் நாட்டம், சக்தி, உதவி என்பனவும் அங்கு தொழிற் படுகின்றன. உண்மையில் இவைதான் அம்மாற்றங்களுக்கு இடம்

ஏற்படுத்தியும் கொடுக்கின்றன. நாம் வெறுமனே அல்லாஹ்வின் சக்திக்குத் திரையாக நிற்பவர்கள் மாத்திரமே. யதார்த்தத்தில், நடந்து கொண்டிருக்கும் அனைத்து நிகழ்வுகளும் நன்மையும் நமது உறுதியையும் ஈமானையும் சோதிக்கும் ஏற்பாடுகளாகும்.

மூன்றாவதாக: எந்தப் பிரசாரமும் - அது எவ்வளவு சாதனங்களைப் பெற்றிருந்தாலும் ... எத்தனை சுலோகங்களை உயர்த்திப் பிடித்தாலும் - நீண்டதொரு சோதனைக் கட்டத்தைக் கடந்தே தீர வேண்டும். ஏனெனில், அதன்மூலமாகவே அது எவ்வளவு தளரா உறுதியைக் கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரிய வரும். பல அழைப்புப் பணிகள் முதலாவது சோதனைக் கட்டத்தின் போதே சரிந்து விழுந்திருக்கின்றன. அல்லது சில வருடங்களின் பிறகு மாற்றமடைந்திருக்கின்றன.

நான்காவதாக : கொள்கையிலும் இலக்குகளிலும், இஹ்வான்கள் கொண்டிருக்கும் உறுதி, பரம்பரைத் தொடர்ச்சி, வினைத்திறன், உலகம் முழுவதிலும் அவர்கள் பரந்திருக்கின்றமை... முதலிய அனைத்தும் இந்த ஜமாஆவின் வெற்றிக்கும் அது பெற்றிருக்கும் இறையருளுக்கும் சான்றாய் அமைந்துள்ளன. இந்தத் திடவுறுதியே ஒரு சாதனையாகவும் வெற்றியாகவும் கருதப்படத்தக்கதுதான்.

ஐந்தாவதாக: இந்த தஃவா தோன்றுவதற்கு முன்னரும் தோன்றிய பின்னருமான உம்மாவின் நிலையை அவதானிக்கும் எந்தவொரு நடுநிலையாளரும் இஹ்வான்களது தஃவாவும் அவர்களது இஸ்லாமியத் திட்டமும் ஏற்படுத்தியுள்ள மாற்றத்துக்கு நிச்சயம் சான்று பகர்வார். சரியான இஸ்லாமிய பெறுமானங்களும் கருத்தியல்களும் ஆழமாக நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளமை, இஸ்லாத்தின் மீதான இளைஞர்களது அதிக ஈடுபாடு, உம்மாவின் விழிப்புமீறும் மேற்கத்திய ஸியோனிஸத் திட்டத்துக்கெதிரான அதன் எதிர்ப்பு அதிகரித்துள்ளமையும், யதார்த்த பூர்வமாக பல அடைவுகளையும் வெற்றிகளையும் அது சாதித்துள்ளமை, அது எதிர்கொண்ட முற்றுகைகள், நெருக்கடிகள், களத்தை விட்டுத் தூரப்படுத்தும் முனைவுகள்... அழித்தொழிப்பு முயற்சிகள் முதலிய பலவற்றை

இங்கு எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிட முடியும். அனைத்தையும் தாண்டி அல்லாஹ்வின் அருளால் இன்று அது இஸ்லாமிய உலக சமூகங்கள் அனைத்தினதும் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக மாறியுள்ளது.

இஹ்வான்களது தஃவா எதிர்கொண்ட சோதனைகளை வேறொரு ஜமாஆ அல்லது பிரசாரம் எதிர்கொண்டிருக்குமானால் எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்னர், அது சரிந்து வீழ்ந்திருக்கும். ஆனால் அல்லாஹ்வின் அருளால் இந்த தஃவா தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கிறது.

திடவுறுதி, தாக்குதல்களைச் சமாளித்து நின்று பிடிக்கும் ஆற்றல், எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் செயற்படுதல்... முதலிய சிறப்பம்சங்களை இந்த ஜமாஆ கொண்டிருப்பதாக சில அவதானிகளும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

சமூகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அனைத்து நல்ல இஸ்லாமிய மாற்றங்களுக்கும் நேரடி உரித்தாளி இந்த ஜமாஆவே என நாம் வாதிக்க வில்லை. ஆனால், சமூகத்தையே பிடுங்கியெறியும் நோக்குடன் சுழன்றடித்த பெரும் சூறாவளிகளுக்கெதிராக இஸ்லாமிய சிந்தனையையும் இஸ்லாமியத் திட்டத்தையும் நிலைநிறுத்துதல், அப்பணிக்கு எல்லா அமைப்புகளையும் தனிநபர்களையும் உற்சாகப்படுத்தித் தூண்டிவிடல், மாற்றச் செயற்பாட்டிலும் இஸ்லாத்தை நோக்கிய முனைப்பிலும் சீர்திருத்தத்திலும் வழிகாட்டல்களை வழங்குதல், அமெரிக்க - ஸியோனிலத் திட்டங்களுக்கெதிரான போராட்டத்தில் இஸ்லாமியப் பாதுகாப்பு அரணாகச் செயற்படல் முதலிய பணிகளை ஆற்றுவதில் ஜமாஆ பிரதான பாத்திரம் வகித்துள்ளது.

பாதை நீண்டது. பல கட்டங்களைக் கொண்டது. நிறைய அர்ப்பணங்களை வேண்டி நிற்பது என்பதை ஜமாஆ அறிந்து வைத்திருக்கிறது. பொறுமையும் வினைமைமிக்க உழைப்பும் அதற்குத் தேவை என்பதையும் அது அறியும். அதேவேளை, அல்லாஹ் அவனது அழைப்புப் பணிக்கு உதவி புரிவான் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும் அதற்கு உண்டு.

• பிறருடன் அரசாங்கத்தில் பங்கேற்றல் தொடர்பாக :

சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்தல், தேச நலனுக்காக உழைத்தல் என்பவற்றுக்காக பிறருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்ற ஜமாஆவின் முறைவழிக்கு அமைவாக சீர்திருத்தத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட தேசிய அரசாங்கமொன்றில் ஜமாஆ பங்கேற்பது இயலுமானதே. எனினும், இந்த அனுமதியானது குறித்த விடயம் அவசியமாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய தெரிவுகளுள் ஒன்றாக மாறிவிட்டது என்ற பொருளையோ அல்லது அவ்வாறு பங்கேற்பதுதான் ஜமாஆவின் நோக்கம் என்ற பொருளையோ தராது. மாற்றமாக இவ்விடயம் “நலன்” (அல்-மஸ்லஹா) தொடர்பான விதிமுறைகளுக்கும், குறித்த கட்டத்தின் இயல்புக்கும், வேறு சில நியமங்களுக்கும் கட்டுப்பட்டதாகும். அந்தவகையில் இது சூழ்நிலைகளால் நிர்ப்பந்திக்கப்படும் விடயமே தவிர இலக்காகக் கொள்ளப்படும் விடயமன்று.

தேசிய மறுசீரமைப்புக்காக குறித்ததோர் அரசாங்கத்துடன் மேற்கொள்ளப்படும் இந்த ஒத்துழைப்பானது ஆதரவும் உதவியும் வழங்குதல் என்ற கட்டத்துடன் ஆரம்பிக்க முடியும். சில அமைச்சுப் பதவிகளைப் பொறுப்பேற்பதனுடாக செயல்பூர்வமாகப் பங்களித்தல் என்ற கட்டத்துக்கு அது உயர்ந்து செல்லவும் முடியும். இத்தகைய நிலைமையின்போது குறிப்பிட்ட சில நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருப்பது அவசியமாகும். அவற்றுள் சில வருமாறு:

1. உம்மாவின் ஏதாவதொரு துறைக்கான அல்லது பல துறைகளுக்கான மறுசீரமைப்புக்காக தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட திட்டமொன்றினுள் அது அடங்குவதாகவும், அனைத்துப் பங்கேற்புத் தரப்புகளும் அறிந்து உடன்பாடு கண்ட விடயமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

2. அரசாங்கத்தின் நிகழ்ச்சி நிரலில் இஸ்லாமிய ஷரீஆவுக்கு முரணான - குறிப்பாக அனைவராலும் உடன்பாடு காணப்பட்ட அடிப்படைகளுக்கு முரணான - எந்த அம்சமோ செயற்பாடோ இடம்

பெற்றிருக்கக் கூடாது. தேச நலனுக்குத் தீங்கு தரும் அம்சங்களும் இடம்பெற்றிருக்கக் கூடாது.

3. ஊழல் தொடர்பாகவும், ஷரீஆவின் அடிப்படைகளுக்கு முரணான சட்டங்கள் தொடர்பாகவும் (உதாரணமாக மதுவையும் ஏனைய பெரும்பாவங்களையும் அனுமதித்தல்) தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டதொரு நிலைப்பாடு அரசாங்கத்துக்குக் காணப்பட வேண்டும்.

4. அமைச்சர் தனக்குக் கீழுள்ள பகுதியில் சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய செயல்பூர்வமான சிறப்புரிமைகள் கொண்டவராக இருக்க வேண்டுமே தவிர, வெறும் அரசியல் முகப்பாகவோ அமைச்சுப் பதவியை அலங்கரித்துக் கொண்டிருப்பவராகவோ இருக்கக் கூடாது.

5. சமூகத்தில் சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்துவதும், அதற்குப் பக்க பலம் வழங்குவதுமே - அது பகுதியளவிலான சீர்திருத்தமாக இருந்தாலும் - அடிப்படை நோக்கமாக அமைய வேண்டும். அவ்வாறன்றி, வெறுமனே அமைச்சுப் பதவியைப் பெற்றுக் கொள்வது அடிப்படை நோக்கமாகி விடக்கூடாது.

இந்நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லையெனில், அல்லது பங்கேற்றுக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் அவற்றுள் சில மீறப்படும் நிலை தோன்றுமெனில் அதனால் ஏற்படும் நன்மையை விட தீமையே பாரியதாக அமையும். அத்தகைய நிலையில் பங்கேற்பது அனுமதிக்கப்பட்டதன்று.

ஜமாஆவின் வினைத்திறன் மிக்க அரசியல் செயற்பாடுகள், பல்வேறு வழிகளில் அது ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் கூட்டணிகள், அதன்மீது பொதுமக்கள் வைத்திருக்கும் அன்பு என்பவற்றின் காரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட பாராளுமன்றத் தேர்தலில் பெரும் பான்மை ஆசனங்களை அது கைப்பற்ற முடியும். அந்நிலையில் அரசாங்கத்தை அமைப்பது அதன் உரிமையாகிறது.

அதேவேளை, முஸ்லிம் சமூகத்தையும் முஸ்லிம் அரசாங்கத்தையும் நிறுவதற்கான அதன் இஸ்லாமியத் திட்டம், இன்னும்

பூர்த்தியடையாத நிலையில் இருக்க முடியும். அதற்கு முன்னர் இன்னும் பல கட்டங்களைத் தாண்டவும், தேவையான தாங்கு தூண்களை முழுமையாகத் தயார்படுத்தவும் வேண்டிய தேவை கூட காணப்பட முடியும். இத்தகைய சூழ்நிலையில் ஜமாஆ அரசாங்கத்தை அமைப்பதானது அதன் சீர்திருத்தச் செயற்பாட்டில் வகை மாதிரியானதொரு நகர்வாகவும், அப்பணிக்கு உதவி செய்யும் வழியாகவுமே அமையும். இஸ்லாமிய அரசை நிறுவுவதற்கு சமூகத்தைத் தயார்படுத்துவதாகவும் அது அமையும். அவ்வாறன்றி, அது பயிற்றுவித்தல், புதிய தலைமுறையைத் தயார்படுத்துதல், சமூகத்துக்குப் பயிற்சி வழங்குதல்... என்பவற்றைப் பூரணப்படுத்துவதற்கான பதிலீடாகி விட முடியாது.

ஆக, இந்த நகர்வோ அந்த முன்னெடுப்போ இஸ்லாமிய அரசாங்கத்தை எவ்வகையிலும் பிரதிபலிக்காது. அதன்மூலமாக நாம் விரும்புகின்ற இஸ்லாமிய அரசை நிறுவிவிட்டோம் எனவும் நாம் வாதிக்கப் போவதில்லை. ஏனெனில், அப்பணியானது அவசியமான தாங்குதூண்களை அமைப்பதனுடாகவும், உரிய நிபந்தனைகளும் நியமங்களும் பூர்த்தி செய்யப்படுவதனுடாகவுமே சாத்தியப்படும்.

அதேபோல், ஜமாஆ தனது அங்கத்தவர்களைக் கொண்டு, அல்லது தன்னைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் கட்சியினுடாக அரசாங்கத்தை அமைப்பதானது முஸ்லிம் சமூகத்தையும் அரசையும் நிறுவுவதற்கான தனது பிரதான திட்டத்துக்குப் பதிலீடாக அமையக் கூடியது என ஒருபோதும் கருதுவதில்லை. அதனைப் புறநடையான தொரு போக்காக அல்லது ஜமாஆவுக்குச் சமாந்தரமானதொரு நிலையாகக் கூட அது கருதுவதில்லை. உரிய நியமங்களை ரத்துச் செய்து, தேவையான கட்டங்களைத் தாண்டி எம்பிக் குதிப்பதற்கான வழியாகவும் ஜமாஆ அதனைக் கொள்வதில்லை. ஏனெனில் நாம் ஆட்சியையோ பதவியையோ தேடி அலைபவர்களல்லர். மாறாக, ஓர் அழைப்பினதும் தூதினதும் சொந்தக்காரர்கள் நாம்.

• அமைக்கப்படும் அந்த அரசாங்கம் பின்வரும்
அம்சங்களைப் பேணுதல் அவசியமாகும்:

1. அனைத்து நிலைமைகளிலும் துறைகளிலும் இஸ்லாத்தின் நியமங்களைப் பேணல்

2. சீர்திருத்தம் தொடர்பான அதன் நடவடிக்கைகள் உண்மையானவை ஆகவும், இஸ்லாமியத் திட்டத்தினுள்ளேயான கவனக்குவிப்பு, தெளிவு, தொடர்ச்சி என்பவற்றைக் கொண்டவையாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவை முழுமையான இஸ்லாமியத் திட்டத்துக்கு உதவக்கூடிய வகை மாதிரியான நகர்வை உண்மையாகப் பிரதிபலிக்கும். மட்டுமன்றி, சட்டம், அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகவியல்... முதலிய துறைகளில் அனேகமானவற்றை உள்ளடக்கியவாகவும் அவை காணப்பட வேண்டும்.

3. தனது வாக்குறுதிகளை அது நிறைவேற்றுவதோடு, பொதுமக்களிடம் முன்வைத்த தேர்தல் நிகழ்ச்சி நிரலையும் நிதர்சனப்படுத்த வேண்டும்.

4. ஊழலை மிக உறுதியோடு அது எதிர்கொள்ள வேண்டும். அல்லாஹ்வின் ஷரீஆவுக்கு எதிரான சட்டங்களை மாற்ற வேண்டும். (உங்களுக்கு நான் தடுத்தவற்றை விட்டுத் தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு நான் ஏவியதை முடிந்தளவு பின்பற்றுங்கள் என்ற நபிமொழிக்கு இணங்க)

5. குறித்த கட்டத்தின் இயல்பு பற்றியும், அது பகுதியளவிலான மறுசீரமைப்புக்கான கட்டமே என்பதையும் மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அந்தவகையில் தனது யதார்த்தத்தை விடப் பாரிய சுலோகங்களை உயர்த்திப் பிடிக்கவோ, இஸ்லாத்தை நிலைநாட்டுகின்ற பரிபூரண மாதிரியாக தன்னை இனங்காட்டிக் கொள்ளவோ, கோஷங்களை வைத்து வியாபாரம் செய்யவோ அது முயலக்கூடாது. அதன்மூலமாக, தான் மக்களுக்கு அவசியமான இஸ்லாமிய அரசாங்கத்தையும் முழுமையான இஸ்லாமிய ஆட்சியையும் வழங்கிவிட்டதாக காட்ட முயலக் கூடாது.

6. அரசாங்கத்தின் அங்கத்தவர்கள் இஸ்லாமிய நடத்தையைப் பேணுபவர்களாகவும், கையிலும் நாலிலும் தூய்மையானவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

7. இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் நல்ல பகுதிகளை சொல்லாலும் செயலாலும் பிறருக்கு அது விளக்குவதோடு, இஸ்லாத்தைக் கண்டு அஞ்சுபவர்களது அச்சத்தைப் போக்கவும் வேண்டும்.

8. பல்வேறு தேசிய சக்திகளை சீர்திருத்தத்தில் பங்கு கொள்ளச் செய்வதோடு, கருத்தொற்றுமையை ஏற்படுத்தவும் அது பாடுபட வேண்டும். அதன்மூலமாக, பொதுவான தேசிய அரசாங்க மொன்றை உருவாக்க - முடிந்தால் - முயல வேண்டும்.

9. ஷூறாவைப் பேணுவதோடு, அரசியல் சுதந்திரத்தையும் ஜனநாயக அடிப்படைகளையும் அது உறுதிப்படுத்த வேண்டும். உம்மாவின் விருப்பத்தை மதிப்பதோடு, குடிமக்களுடன் வெளிப்படைத்தன்மையுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

10. உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் தான் எதிர்நோக்குகின்ற சவால்களுக்கு ஈடுகொடுக்கக்கூடிய தரத்தில் அது காணப்பட வேண்டும்.

இத்தகைய அரசியல் முன்னெடுப்புகளால் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் தோன்றக்கூடிய விளைவுகளை அறிந்து கொள்வதிலும் நிறுத்துப் பார்ப்பதிலும் இஃவான்கள் ஆழ்ந்த நோக்கும் தீட்சண்யமும் படைத்தவர்கள் என்பது இங்கு நாம் முக்கியமாகத் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய அம்சமாகும். அந்தவகையில், இம்முன்னெடுப்புகளால் தோன்றும் எந்தக் கவர்ச்சியும் அவர்களை வீழ்த்திவிடாது. விடயங்களைப் பற்றிய அவர்களது கணிப்பீட்டிலும் பாதிப்பேற்படுத்தாது. ஆயினும், நிகழ்வதற்கு -சற்றேனும்- இடம் பாடுள்ள அல்லது ஜமாஆவின் மீது நிர்ப்பந்தமாகத் திணிக்கப்பட முடியான ஒரு விடயம் பற்றியே இங்கு நாம் பேசுகின்றோம்.

இத்தகைய நிலையிலுள்ள அரசாங்கம் உண்மையாக எட்டப்பட வேண்டிய இஸ்லாமிய அரசாங்கமாகக் கருதப்பட மாட்டாது.

வெனவில், நாம் நிறுவ விரும்புகின்ற இஸ்லாமிய அரசுக்கென சில விசேடமான பண்புகள் உள்ளன. தயார்படுத்தல், உருவாக்குதல், ஆயத்தம் செய்தல் முதலிய பல கட்டங்கள் அதற்குத் தேவை. எனவே, இந்த அரசாங்கத்தின் உண்மை நிலையை விடப் பாரிய கலோகங்களையும் வர்ணனைகளையும் நாம் உயர்த்திப் பிடிக்க மாட்டோம். செயற்பாட்டின் வினைமைத் தன்மையையும் மறந்துவிட மாட்டோம்.

நாம் சுட்டிக்காட்டிய இந்நிலையிலுள்ள அரசாங்கம் ஒரு தேசிய அரசாங்கமாகவே கருதப்படும். அதில் இஹ்வான்களுடன் முஸ்லிம் மற்றும் முஸ்லிமல்லாத பிற சக்திகளும் - யதார்த்தத்துக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்ப - பங்கேற்றிருப்பர். மட்டுமன்றி, கீர்திருத்தச் செல்நெறியில் முன்னேற்றகரமான கட்டமொன்றாகவும், உயர்நிறைவேற்றுத் தரத்திலான ஊக்கியாகவும் இது கருதப்படும்.

முடிவுரை

யதார்த்தத்துக்கும் அல்லது தொடக்கப் புள்ளிக்கும் இவ்வயர்ந்த இலக்குகளுக்கும் இடையிலான தூரம் மிக நீளமானது. பல தலைமுறைகளின் உழைப்பை வேண்டி நிற்பது. எனினும் இஹ்வான்கள் அவற்றை முழுமையான நம்பிக்கையோடு தமக்கு முன்னால் காண்கிறார்கள். அவற்றைச் சாதிக்க முடியும் என ஆழ்ந்து விகவாசிக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கையில் தடுமாற்றமோ, ஐயமோ, சந்தேகமோ, சங்கடமோ கிடையாது. கண்ணியமான இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களதும் தெளிவான அல்குர்ஆன் வசனங்களதும் வாக்குறுதியில் அவர்கள் விகவாசம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அனைத்து விவகாரங்களும் அல்லாஹ்வின் முன்னளப்பின் படியே நடந்தேறும். தனது தஃவாவைக் கண்காணித்துப் பராமரிப்பவன் அவனே. நன்மையையும் நலனையும் கொண்டு வரக்கூடிய நிகழ்வுகள் எவை என்பதையும், தனது மார்க்கத்தைப் பூமியில் நிலைபெறச் செய்வதற்கு உதவும் பௌதிக அளவீடுகள் என்ன என்பதையும் மதிப்பீடு செய்பவனும் அவனே. சிலபோது இவற்றை நாம் அந்தந்த நேரங்களில் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்க முடியும்.

இஹ்வான்கள் இந்த இலக்குகளை மனிதர்களிடம் உயிர்பெறச் செய்வதற்கும், இந்த இலக்குகள் மீது நிலைபெற்றிருக்கும் சுருத்தியல்களையும் வழிமுறைகளையும் உள்ளங்களில் ஆழப் பதிப்பதற்கும் உழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

• அந்தவகையில் அவர்களது உழைப்பு பின்வரும் வகைகளில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது :

- ஃகிலாபத் சிந்தனையை உயிர்ப்பித்தல், அதன் முக்கியத்துவம், அவசியப்பாடு, உம்மாவின் அகீதாவோடும் ஐக்கியத்தோடும் அதற்குள்ள இறுக்கமான பிணைப்பு என்பவற்றை எடுத்து விளக்குதல்.

- ஒரு பிராந்தியத்துடன் மாத்திரம் சுருங்கி விடாமல், எல்லாப் பிராந்தியங்களிலும் பரந்து கிடக்கும் இஸ்லாமிய உம்மாவின் உடலில் வாழுகின்ற ஒரே ஆன்மாவைத் தட்டியெழுப்புதல்.

- இஸ்லாமிய நாடுகளின் பிரச்சினைகளில் அதிகூடிய கவனம் செலுத்துதல். அவை பற்றிப் பொதுமக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி, அவற்றுக்கு உதவவும், பக்கபலமாக நிற்கவும் கூடிய வகையில் அவர்களைத் திசைப்படுத்துதல். இவற்றின் இறுதி விளைவாக, புரிதல்களிலும் உணர்வுகளிலும் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தல். மேற்கொள்ளப்படக்கூடிய பரஸ்பர தொடர்பாடலையும் உதவியையும் ஒத்துழைப்பையும் ஒருமுகப்படுத்தல். மனித வள ஆற்றல்களையும் நாடுகளின் இயலுமைகளையும் வளர்ச்சியடையச் செய்தல்.

- தேசங்களையும் சமூகங்களையும் ஐக்கியப்படுத்துவதற்கு இஸ்லாமிய அரசு தோன்றும் வரை காத்திராமல், பொதுமக்கள் மட்டத்திலும், ஜமாஆ மட்டத்திலும். அமைப்புகள் மட்டத்திலும் உழைத்தல். அதன்மூலமாக, சமூகங்களுக்கிடையில் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்துவதோடு, பலமான ஒத்துழைப்பையும் நிலைபெறச் செய்தல்.

- இந்த ஐக்கியம் முழுமையான யதார்த்தத்திலும் பரந்து சென்று, அல்லாஹ்வின் ஷரீஆவைப் பேணுகின்ற முஸ்லிம் அரசாங்கங்

களை ஏற்படுத்தவும், இஸ்லாமிய முறைவழிக்கும் இலக்குகளுக்கும் இயைபாக அரசுகளுக்கிடையிலான ஐக்கியத்தை நிலைநிறுத்தவும் உதவியாக அமைதல்.

- இமாம் ஷஹீத் ஹஸனூல் பன்னாவின் எழுத்தாக்கங்களிலுள்ள வார்த்தைகளை நாம் அவதானிக்கும்போது, அவர் இந்த எல்லா இலக்குகளுக்காகவும் ஏக காலத்தில், கட்டம் கட்டமான செயற்பாடுகள் மூலமாக உழைத்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. ⁽¹⁷⁹⁾ தெளிவான முழுமைத்துவப் பார்வை, அல்லாஹ்வின் மீதான முழுமை யான தவக்குல், பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, பாதையையும் முறைவழியையும் விட்டுப் பிறழாமை என்பவற்றின் மூலமாக இறுதிச் சுற்றைச் சென்றடைய அவர் விரும்பியிருக்கிறார். அந்தப் பாதை இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களது பாதை. அந்த முறைவழி இஸ்லாத்தினதும் அதன் ஷரீஆவினதும் முறைவழி.

அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன். அவனுக்கே புகழனைத்தும்.

179. அவரை நாம் அவ்வாறுதான் எண்ணுகிறோம், அல்லாஹ்வுக்கு மேலாக எவரையும் நாம் புனிதப்படுத்த மாட்டோம்.

உசாத்துணைகள்

1. மஜ்முஅதுர் ரஸாயில், அல்-இமாம் அஷ்-ஷஹீத் ஹஸனுல் பன்னா:
 - ரிஸாலா : அல்-இஹ்வான் தஹ்த ஹாயதில் குர்ஆன்
 - ரிஸாலா : அல்-முஃதமறுல் ஹாமிஸ்
 - ரிஸாலா : ஹல் நஹ்னு கவ்முன் அமலிய்யூன்?
 - ரிஸாலா : தஃவதுனா
 - ரிஸாலா : தஃவதுனா ஃபீ தவ்ரின் ஜகீத்
 - ரிஸாலா : அல்-முஃதமறுஸ் ஸாதிஸ்
 - ரிஸாலா : இலா அய்யி ஷைய்இன் நத்உன் நாஸ்
 - ரிஸாலா : அத்-தஆலீம்
 - ரிஸாலா : பய்னல் அம்ஸி வல் யவ்ம்
 - ரிஸாலா : அல்-அகாயித்
 - ரிஸாலா : முஃதமறு தலபதில் இஹ்வானில் முஸ்லிமீன்
 - ரிஸாலா : அல்-ஜிஹாத்
 - ரிஸாலா : நஹ்வன் நூர்
 - ரிஸாலா : இலஷ் ஷபாப்
 - ரிஸாலா : இஜ்திமாஉ றுஅஸாஇல் மனாதிக்
 - ரிஸாலா : நிளாமுல் ஹுக்ம்மி
 - ரிஸாலா : முஷ்கிலாதுனா ஃபீ முவ்இன் நிளாமில் இஸ்லாமி
 - ரிஸாலா : அல்-உஸ்ரா

2. முதக்கிறாதுல் தஃவா வல் தாஇயா, அல்-இமாம் அஷ்-ஷஹீத் ஹஸனுல் பன்னா
3. மின் ஆஹிரிமா கதபஹு அல்-இமாம் அஷ்-ஷஹீத் ஃபீ ரிஸாலதின் வஜ்ஹஹா இலல் இஹ்வான், மஜல்லதுல் மபாஹிஸ், 16 ஜனவரி 1951
4. நஸீஹதுன் மினல் பன்னா இலல் இஹ்வான் - கட்டுரை, அல்-இமாம் பன்னா, "அல்-தஃவா" சஞ்சிகையில் மீள்பிரசுரிக் கப்பட்டது. இதழ் 82, ஷவ்வால் 1419 / ஜனவரி-பெப்ரவரி 1999.
5. மின் பயானில் இமாம் ஃபில் முஃதமரிஷ் ஷஅபி லி நுஸ்ஸந்தி பலஸ்தீன் பில் ஜாமிஇல் அஸ்ஹர், 1947
6. மின் ரிஸாலதில் இமாம் அஷ்-ஷஹீத் லின்-நஹ்ஹாஸ் பாஷா (நஹ்ஹாஸ் பாஷா வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளுக்கு வழங்கிய சில அறிக்கைகளில் கமால் அதா துர்க்கின் செயற்பாடுகள் தன்னைக் கவர்ந்து விட்டதாக எவ்விதத் தயக்கமுமின்றித் தெரிவித்த வேளையில், அவருக்கு இமாம் பன்னா எழுதிய கடிதத்திலிருந்து), அப்போதைய இஹ்வான்களது பத்திரிகை இதனைப் பிரசுரித்திருந்தது.
7. துஆதுன் லா குழாதுன், இமாம் ஹஸன் அல்-ஹுழைப்
8. அல்-லாயிஹதுல் ஆலமிய்யா லில்-இஹ்வானில் முஸ்லிமீன்
9. றுஃயதுல் இஹ்வான் ஹவ்ல: அஷ்-ஷஹீரா- தஅத்துதல் அஹ்ஸாப்- அல்-மர்ஆ, அல்-மர்கஸுல் இஸ்லாமி லித் திறாலாத்
10. முபாதறதுல் இஹ்வான் லில் இஸ்லாஹ்
11. ரிஸாலா : அர்-ருஃயதுல் வாழிஹா, அல்-உஸ்தாத் முஸ்தபா மஷ்ஹூர்
12. மின் மகாலதில் உஸ்தாத் முஸ்தபா மஷ்ஹூர் ஃபீ திக்றா இஸ்திஷ்ஹாதில் இமாம் அல்-பன்னா
13. கட்டுரை : அய்ன முமீர் ஆலம் மின் திமாஇல் முஸ்லிமீன்?, உஸ்தாத் முஸ்தபா மஷ்ஹூர்

14. கட்டுரை : கய்துன் மஃப்ஹுஹுன் லில்-இஸ்லாமி வ அஹ்லிஹி, உஸ்தாத் முஸ்தபா மஷ்ஹூர்
15. கட்டுரை : அல்-ஹக் கு லா புத்த அன் தஹ்மியஹுல் குவ்வா, உஸ்தாத் முஸ்தபா மஷ்ஹூர், ரிஸாலதுல் இஹ்வான், இதழ் 228, முஹர்ரம் 1422 - 20 ஏப்ரல் 2001
16. கட்டுரை : அல்-இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன் தஃவதுன் வ ரிஸாலதுன், உஸ்தாத் முஹம்மத் மஹ்தீ ஆகிஃப்
17. கட்டுரை : லிமாதா ஆதன்துமூனீ?, உஸ்தாத் ஸெய்யித் குதுப், அல்-முஸ்லிமூன் பத்திரிகை, ஒக்டோபர் 1965.
18. அல்-இமாமுஷ் ஷஹீத் ஹஸனுல் பன்னா ஹாமிலு லிவாகி அல்-தஃவா ஃபில் கர்னில் இஷ்ரீன், உஸ்தாத் ஃபுஆத் அல்-ஹஜ்றஸ்
19. அல்-இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன் வல்-கழிய்யதுல் பலஸ்தீ னிய்யா, உஸ்தாத் ஃபுஆத் அல்-ஹஜ்றஸ்
20. ஹஸனுல் பன்னா மவாகிஃபுன் ஃபீ அல்-தஃவா வத் தர்பியா, உஸ்தாத் அப்பாஸ் அஸ்-ஸீஸி.
21. கட்டுரை : அஸ்-ஸஹ்வதுல் இஸ்லாமிய்யா, கலாநிதி யூஸூஃப் அல்-கர்ழாவீ, மஜல்ஸதுர் ரிஸாலா, ரமழான் 1422 / டிசம்பர் 2001, முதலாம் இதழ்
22. மன்ஹஜுல் இமாம் அல்-பன்னா அல்-ஸவாபித் வல்-முதஅய்யிறாத், உஸ்தாத் ஜம்ஆ அமீன்
23. அல்-இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன் குப்றா அல்-ஹறகாதில் இஸ்லாமிய்யா, கலாநிதி தவ்ஃபீக் அல்-வாஈ, தாருல் வஃபா.
24. கட்டுரை : திறாஸதுன் ஷஹஇய்யதுன் வ ஸியாஸிய்யதுன் லில் கழிய்யதில் இறாகிய்யா 2002, முஹம்மத் அஹ்மத் அர்-ராஷித்
25. அல்-மஸார், உஸ்தாத் முஹம்மத் அஹ்மத் அர்-ராஷித்
26. ஷுபுஹாதுன் ஹவ்லல் ஃபிக்ரில் இஸ்லாமி அல்-முஆஸிர், அல்-முஸ்தஷார் யாஸிம் அல்-பஹன்ஸாவீ, தாருல் வஃபா

27. அல்-முகாவமதுஸ் ஸிர்ரிய்யா ஃபீ கனாதிஸ் ஸுவைவல், உஸ்தாதம் காமில் அஷ்-ஷரீஃப்
28. அல்-இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன் வ ஹர்ப பலஸ்தீன், உஸ்தாத் காமில் அஷ்-ஷரீஃப்
29. அல்-ஃபிக்ஹுஸ் ஸியாஸி இன்தல் இமாம் அஷ்-ஷஹீத் ஹஸனுல் பன்னா, கலாநிதி முஹம்மத் அப்துல் காதிர் அபு ஃபாரிஸ், தாருல் பஷீர், தன்தா
30. அல்-இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன் அஹ்தாஸுன் ஸனஅத் அத்-தாரீஹ், உஸ்தாதம் மஹ்மூத் அப்துல் ஹலீம், பாகம் 3
31. கட்டுரை : யம்மிய்யதுல் அஹ்பார், கலாநிதி முஹம்மத் உமாறா, ஜரீத்துல் அஹ்பார் அன் அஷ்-ஷூறா அல்-இஸ்லா மிய்யா, 2004
32. அல்-இஹ்வானுல் முஸ்லிமூன் பத்திரிகை, ஐந்தாம் இதழ், 27 மார்ச் 1952
33. அல்-தஃவா சஞ்சிகை, இதழ் 32
34. அல்-தஃவா சஞ்சிகை, 1976ஆம், மார்ச் 1976ஆம், அண்டுகள்
35. ஆஃபாருன் அறபிய்யா பத்திரிகை, 1998ஆம், 30 நவம்பர் 1998, இதழ் 284
36. ஆஃபாருன் அறபிய்யா பத்திரிகை, 30 நவம்பர் 2005
37. இஃலாமுல் முவக்கிளன், அல்-இமாம் இப்ன ஹிஷாம் கையிம்
38. அஸ்-ஸுஹுதுன் நபவிய்யா, அல்-இமாம் இப்ன ஹிஷாம்

இந்தூல்...

சீர்திருத்தத்துக்கும் மாற்றத்துக்குமான வழிமுறை பற்றிய முழுமையான தும் தெளிவானதுமான ஆய்வாகும். உஸ்தாத் அல்-பன்னாவின் எழுத்தாக்கங்கள் மீதான ஆழ்ந்த வாசிப்பினூடாக இது பெறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாண்களது தொலைநோக்கு, தஃவாவுக்கான வழிமுறை, அதன் இலக்குகள் என்பவற்றின் வழி நின்று மேற்கொள்ளப்பட்ட வினைமை மிகக் ஆய்வாக இது அமைந்துள்ளது. இவ்வானிய அழைப்பாளர்கள், தமது தஃவா பற்றி விளக்கவும் அது குறித்து எழுப்பப்படும் ஐயங்களை நீக்கவும் எழுதி வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஆக்கங்களுக்கு ஒரு புதிய வரவு இது.

'அல்-இவ்வானுல் முஸ்லிமூன்' ஜமாஆவினால் பின்பற்றப்படும் மாற்றத்துக்கும் சீர்திருத்தத்துக்குமான முறைவழி பின்வரும் அம்சங்களின் மீது கட்டமைந்திருக்கிறது:

ஒன்று: இஸ்லாமிய அகீதாவை தேக்க நிலை மற்றும் அதில் கலந்துள்ள போலி யூகங்கள் என்பவற்றிலிருந்து விடுவித்தல்

இரண்டு: இஸ்லாம் பற்றிய பகுதியளவிலான பார்வையிலிருந்து பகுத்தறிவில் ஏற்பட்ட தேக்க நிலையை உடைத்தல்

இவ்வாய்வு பல தலைப்புகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. அவற்றுள் பிரதானமானவை வருமாறு:

இவ்வாண்களது தஃவா பற்றிய தெளிவான நோக்கு, மாற்றத்துக்கான பொறிமுறை, தர்பியா உருவாக்கம் தொடர்பான தர்பியா கருத்தாக்கங்கள், தனிநபர் உருவாக்கத்தின் மையச் சிந்தனைகள், முஸ்லிம் வீட்டை உருவாக்குவதன் முக்கியத்துவம், சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான உழைப்பு, தேச விடுதலையும் சுதந்திரமும், முஸ்லிம் அரசாங்கம், தேசங்களை விடுவித்தல், தஃவாவின் நிலைப்பாடுகளும் ஜமாஆவின் நடைமுறைக் கொள்கைகளும்.

நமது முஸ்லிம் உம்மாவின் அங்கத்தவர்களுக்கு அல்லாஹ் இதன் மூலம் பயனளிப்பானாக!

அவனே நேர்வழி காட்டுபவன், அவனது நேரான பாதையை நோக்கிச் செல்ல உதவுபவனும் அவனே.

மூல நூல் வெளியீட்டாளர்

Rs. 400/-

Meelparvai Media Centre

No. 49, Sri Mahinda Dharma Mawatha
Colombo-09.

Tel: 0112 691258, 077 222 7569

meelparvai@gmail.com, www.meelparvai.net

ISBN 978-955-8226-15-5

9 789558 226155